Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LVCIANI SA-
MOSATENI OPERVM
Tomus III.

BIBLIOTHECA
PUBLICA
MONACENSIS

Cum GILBERTI COGNATI & IO. ANNIS SAMBVCI Annotationibus, ad finem cuiusq; Dialogi adiectis.

BASILEAE.

DEORVM DIALOGI.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΝΥΜΗΔΟΥΣ. IOVIS ET GANYMEDIS.

Iacobo Micyllo interprete.

IVPITER.

ΑΓε, ὦ Γανύμηδες, ἓν γὰρ δὴ τοῦτο ἐχρῆν σε πρῶτον ἐμὲ φιλῆσαι, φίλησόν με ἤδη, ἵνα σου καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκκεκυφότα ἴδω τὸν ῥῖνα μὴ ἀγκύλον ἔχοντα, μηδὲ ὄνυχας ἔχειν δοκοῦντα, ἢ πτερά, οἷος ἐφαινόμην σοι πρώην ἄετὸς ὢν. ΓΑ. αὐθημερόν, ὦ ἄριστε πάντων θεῶν, μεταπεπόημαι ἅπαντα καὶ μετανενόηκα ἐμαυτόν· πῶς γὰρ οὐκ ἂν τὰ μὲν πρῶτα ἀνόητα καὶ παιδαριώδη ἐφρόνουν, οὐδ' ἄλλο τι ἢ ὄρνις ἐδόκουν εἶναι; Ζ. ἀλλ' ἔτι αὐθημερόν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ μειράκιον, ἔτι ἀετός. ἀλλὰ πότερον βασιλεὺς τῶν θεῶν ἔτι εἰμὶ, πρὶν τὸν λαιμὸν ἀπολέξαι ἐμαυτοῦ. ΓΑ. τί φῄς; οὐ γὰρ ὁ παῖς ἐκεῖνος εἶ; εἶτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις, ἀλλὰ λί-

IOVIS ET GANYMEDIS.

AGE ὁ Ganymedes (*peruenimus enim quò oportebat*) osculare me iam: ut uideas nõ amplius rostrum aduncum me habere, neque ungues acutos, neque alas, qualis uidebar tibi modò cũ uolucrem esse apparebam. GA. Mihi homo, an non aquila modò fuisti, ac deorum lans rapuisti me à medio ouili? Quo pacto igitur alæ illæ ablatæ tibi sunt, tu uerò ipse alius quispiã subitò apparesi? IVP. Sed neque homo quem uides, adolescentule, neq; aquila, sed omniũ rex deorũ ego ipse sum, qui meipsum ad tempus itatrãsformaui. GAN. Quid ais tu? Pan ille es? deinde quomodo fistulã non habes, neq; cor-

γᾶα, ἀλλ' λέγε ὃ τὸ σπή-
λαιον; Ζ. μέγα γοῦν ἐστιν ἐκ
γῆς δόμος; Γα. ναί, καὶ δύσμορός
γε αὐτῷ ἐπέρχεται τράγος ὑπὸ τὸ
σπήλαιον ἀγόμενος, ἵνα ἱερεῖον
ἡμῖν ἀλλαντοπώλιός τις
ἀνὴρ μοι δοκῇς. Ζ. πῶς μοι,
Διὸς ἦν ἐπεύξασθαι ἔνεμα, ἀλλ'
ὑμᾶς ἄλλο τι τῷ Γαργήττῳ
ὕειν, καὶ βροντᾶν, καὶ ἀστρά-
πτειν ποιοῦντας; Γα. σὺ,
ὦ βέλτιστε, φῂς ἄνεμον, ὃς πρώην
ὑμῖν ἐπιπίπτων ἐμοῦ τἄλλα
κάλλιστα, ἀπὸ σκοπῆς τῆς σὺν λα
γόμενος, ἀπέπεμψε τὸν ψίφον,
ὃν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῶν ὤμων;
ἀναπεπλήσθαί μοι κόνεως
πᾶσαι, ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν;
τὰ δὲ πρόβατα ἴσως εἰ λυπεῖ
διαρπάσαντες ὤχοντο, ἐρήμους ἐκεί-
νους ἐάσαντες. Ζ. ἐπεὶ γάρ μέλει σοι
τῶν προβάτων ἀθανάτῳ γε-
γενημένῳ, καὶ ἐντεῦθεν σωτη-
σομένῳ ὑμῖν; Γα. τί
λέγεις; ἀγὼ διαλάξας με δεῖ
καὶ τὴν ἰδίαν τάξιν; Ζ. ἀε-
δαμῶς, ἀνὴρ μάντις ἀπῆλθε δῆλος
οὐκ εἰς δέον γεγενημένος. Γα.

nua neq; birsutus es (ceruæ?
IVP. Solũ enim illiũ existi
mas Deum? GA. Etiam: atq; adeò sacrificaturum ipsi, coleatum bircũ ad speluncã agẽtes, in qua ipse posuit est. Tu uerò plagiarius quispiã uideris mihi esse. IVP. Dic mihi, Iouis uerò nomen non audisti neq; etiã b aram uidisti illius in Gargetto, pluentis scilicet atq; tonantis, & fulgura facientis? GAN. Tu te optime uir ais esse, qui paulò antè effudisti nobis copiosè grandinem, qui habitare supra nos dicebaris, faciẽs strepitum, cui arietem pater sacrificauit! Deniq; quidnã improbè tentantem me fur-esum rapuisti rex Deorũ? Iã uerò et oues fortasse lupi diripuerunt, desertas illas inuadendo. IVP. Adhuc enim cura est tibi ouium, immortali facto, & hic cõuersaturo nobiscum? GAN. Quid dicis? An non deduces me tandem in Idam hodie? IVP. Nequaquam, quoniam frustra aquila fuissem pro deo factus. GAN.

Igitur

ἔπειτ' ἐξετάσει μὲ πατὴρ, κἢ ἀγανακτήσει μὴ εὑρὼν, καὶ πλησίον ὕστερον λήψομαι, καταλιπὼν τὸ πρόβατον. Ζ. οὐ γὰρ ἀνήσει ἔφασκες; ΓΑ. μὰ δία μὰ, πάλαι γὰρ ἐᾷ αὐτόν. ἀλλ' ἀπόξαι μὲ, ὑπισχνοῦμαί σοι καὶ ἄλλον περὶ αὐτοῦ κριὸν θύσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ. ἔχομεν δὲ τὸν τρίτον τὸν μέγαν, ὃς ἡγεῖται τῶν ἄλλων. Ζ. ἀτὰρ ἀφιλὴς ὁ παῖς ἔσται, καὶ ἀπόληστος, καὶ αὐτὸς δὲ οὐδὲ, παῖς ἔτι, ἀλλ' ὁ Γανυμήδης, πάντα μᾶλλον ἢ παίζων καὶ γελῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ παίδων, καὶ τῶν ἴδιων. σὺ δ' (ἤδη γὰρ ἱκανῶς ἔχω) πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ἐργάσῃ τὸν πατέρα, καὶ τὴν πατρίδα, καὶ αὐτὴν τυχὸν τὴν γάλακτος ἀμβροσίου ἕδρᾳ, καὶ νέκταρος πίσι, τοῦτο μέντοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς παρέξεις ἡδίω τε καὶ μείζονα, ἐπεὶ καὶ ἀθανάτους, καὶ ἀγήρως σε φανεῖσθαι πάντως ἀναγκαῖον, καὶ τὸν ἀστέρα σου

Igitur inquiret me pater, & indignabitur non inuenies, uerberaq; postea capiam, relinquens ouile. IVP. Vbi ille uidebit te? GAN. Nequaquam! desidero uerò ita ipsum. Quòd si uerò dimittes me, promitto tibi & alium hircum ab ipso immolatũ iri, redẽptionis precium pro me uidelicet. Habemus autem trienrem illũ, & magnũ, qui præit cæteris in pascua. IVP. Quàm simplex hic puer est, & minimè malus: atq; idipsum solũ, puer adhuc. Verùm ô Ganymedes, illa quidẽ omnia ualere sine, et obliuiscere ipsorum, ouilis uidelicet, & Idæ. Tu autem (tã enim cæleſtis es) multa benefacies hinc & patri & patriæ. Ac pro lacte quidem & caseo Ambrosiam edis, et Nectar bibis. Illo tamẽ & alys nobis ipse infundendo prabebis. Quod autem maximum est, non amplius homo, sed immortalis eris, atque etiam sydus & tuum apparere facies pulcherrimum: & omnino se-

ἀλήμων ἴσῃ. Γα. ἢν δὲ παί-
ζειν ἐπιθυμήσω, τίς συμπαίξε-
ται μοι; ἦν γὰρ τῇ ἐμῇ πολλοὶ ὑ-
πηνῆται ὅμιλοι. Ζ. ἔχεις κἀν
τοῦτο τὸν συμπαιξίμονά σοι
τοῦτον ἕνα, καὶ ἀστραγάλους
μάλα πολλούς. θάρρει μόνον, καὶ
φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἔτι πρό-
σθεν τῶν παίδων. Γα. τί δὲ ὑ-
μῖν χρήσιμος ἐγὼ γενήσομαι; ἢ
ποιμαίνειν δεήσει λέοντας; Ζ.
δεινὰ λέγεις εἰσηγούμενος, καὶ
ἔτι γε νικτερεύειν καὶ τιτθεύειν, καὶ
μιλτοῦν τε καὶ συμπαίειν. Γα. ἔτε
μᾶλλον ἀ χαλκεύσω. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ
ἀγχίστροφα γάλα, καὶ κεκαδύνα
τὸ διαπόβιον. Ζ. ἀλλὰ πάλιν
ἔστω γάλακτος μνημονεύσω, καὶ
αὐθημερὸν διακονήσεσθαί σοι-
σαι. τοῦτο δ' ἀρκούσῃ ὅτῳ, καὶ
πίνειν μοι, ὥσπερ ἔφην, τὸ νέ-
κταρ. Γα. ἥδιον, ὦ Ζεῦ, τὸ γά-
λακτος; Ζ. διὰ μὲν δὴ τοῦτο,
καὶ γλυκύμολπε καὶ ἐπὶ τοῖς πολ-
λοῖς τὸ γάλα. Γα. ἐμεμόνη-
μαι ἢ πῶς τοῦτο; ἐμὲ δὲ τοῦ
φιλεῖν ἔρωτος; Ζ. ὄν. ἀλλ'
ἀλλά τι σε ἐκύησεν, ὥστε

lix eris. GAN. Si uer
ludere cupiam, quibus collude
mecũ in Ida enim multi co
tanei eramus. IVP. Ha
bebis & hic colluſorem tib
hunc Cupidinem, & aſtra
galos ualde multos. Confid
ſolum, & lætus ſis, & nihil
deſideres inferiorũ. GAN.
Quid uerò uobis utilis ero?
An oues paſcere oportebit
& hic? IVP. Non, ſed
miniſtrabis uinum, et ad ne
ctar paulo poſt ordinaberis,
& procurabis conuiuium.
GAN. Hoc quidẽ nõ difficile. ſcio enim uti oportet
effundere lac, & coronare
poculum paſtorale. IVP.
Vide, rurſus hic lactis memi
nit, & hominibus ſe minis
ſtrare putat. Hoc uerò cœlũ
eſt, & bibimus (quẽadmo-
dum dixi) nectar. GAN.
Dulcius ô Iupiter lacte?
IVP. Scies poſt puſillum:
& cum guſtaueris, non am
plius deſiderabis lac.
GAN. Porrò ubi dormiam nocte? An cum coætaneo
Cupidine? IVP. Non, ſed ob hoc te rapui, ut
ſimul

ἅμα καθεύδειμεν. ΓΑ. μόνῳ γὰρ οὐκ ἂν δύναιο, ἀλλ' ἡδίων σοι καθεύδειν μετ' ἐμοῦ; Ζ. ναὶ μὰ τόν, οἷος εἶ νῦν, Γανύμηδες, οὕτω καλός. ΓΑ. τί γὰρ σοι πρὸς τὸν ὕπνον ὄφελος τοῦ κάλλους; Ζ. ἔχει τι ἐπαγωγὸν ἁβρὸν, καὶ μᾶλλον ἑλκύσει αὐτόν. ΓΑ. καὶ μὴν ὁ πατὴρ ἔχθεταί μοι νυκτὸς, καὶ διηγεῖται ἑῴθεν, ὡς ἀφῆλεν αὐτὸν τοῦ ὕπνου τὴν μητέρα, ἢ λακτίσας κατὰ φλεγμένος μόλις ἐπὶ καθεύδειμι, ὥστε πολλάκις ἐπειμὶ μοι πεμφθῆναι μέσην τὴν κλίνην, ὡς μὴ σοι, ἐπὶ τούτῳ, φησὶ, κοιμήσεται μετ' ἐμοῦ, καταβάλλων τῶν ὄντων πολλῶν. ἀνήκεστα μὲ, καταβάλλει

ἀλ' κεμμύσαμεν, οὔ καλῶς τῶ. Ζ. ἀσύμβατόν τί γε κελεύεις τὸν Ἀπαγιαύτην, ὦ Ἑρμῆ, καὶ πόῤῥω τῆς ἐδαφοειδίας, ἄχρι ἂν ὑπογράψωμεν ἡμῖν, διδάξαι πρότερον ὡς χρὴ ὀρύγειν τὴν σκάφην.

uerò dormiã te dicecofcu'ante. IVP. Videbimusnus tũc quid agendum. Nunc uerò abduc ipſum Mercuri, cæo poſtea- quam de immortalitate bi- berit, duc ut minimiſtret nobis, docens prius quemmadmodũ oporteat porrigere ſcyphũ.

GILBERTI COGNATI ANnotationes.

a Ganymedes fuit Trois regis Dardanorum filius, & ob admirandam pulchritudinem à Ioue in forma aquilæ raptus, quem Iuppiter pincernam ſuum fecit, amota Hebe Iunonis filia, eo quòd dũ Ioui apud Aethiopas conuiuanti miniſtraret, cadens, corporis ſui obſcœna omnibus ſuperis monſtrauit. Xenophon in Sympoſio docet, Ganymedem in cœlum à Ioue peralatum, non corporis, ſed animi gratia, & ſi Iouem pungat Lucianus. Silius Italicus ad Ganymedis & Europe fabulas reſpicit, quum ſic loquentem uoluptatem introduxit. lib. 15.

Illa ego ſum, uerti ſuperum quæ ſæpe parentem
Nunc auis in formam, nunc torua in cornua tauri-

b Aram uidiſti in Gargaro.) Græci Ioui ὑψίστῳ uenerati ſunt, ut teſtatur Strabo, & Pauſanias: & ὑετίῳ, ut Arrianus & Phurnutus, Latini Pluuium uerterunt. Tibullus:

Aret ager, nec pluuio ſupplicat herba Ioui.

Seneca lib. natur. quæſtionum 4. hoc carmen Ouidio tribuit.

c Sydus tuum.) Aquarium notat, quem Ganymedem eſſe perhibent. Licet ἀστὴρ Ἰουπίτερος ſit, non ἄστρον, aquarius.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ. — IVNONIS ET Iouis.

Iacobo Micyllo interprete.

IVNO.

Ἐξ οὗ τὸ μειράκιον τοῦτο, ὦ Ζεῦ, τὸ Φρύγιον ἀπὸ τῆς Ἴδης ἁρπάσας, δεῦρο ἀπήγαγες, ὀλιγωρεῖν μου δοκεῖς τὴν ἀρτίως. Ζ. καὶ διὰ τοῦτο γάρ, ὦ Ἥρα, φιλόζηλός εἰμι καὶ ἀφελὴς οὕτω καὶ ἀνυποστάτου· οὐ γὰρ ἄλλαις γε γυναιξὶ μέλειν σοι δοκῶ πλὴν σοῦ εἶναι, ἐπείσῃ σὺ ἐμπλήσασά με. Ηρ. οὐδὲ ἐκείνην ἦν οὐ καλῶς, οὐδὲ πρέπον σοι τῶν ἁπάντων θεῶν βασιλεῖ ὄντι, ἀπολιπόντα ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετήν, ἐπὶ τὴν γῆν ἰόντα μοιχεύσοντα, γραῒ ὄντι καὶ ταύρῳ χρήσασθαι. πολὺ ἂν ἐκείνας μᾶλλον ἔοικε κάτω ἐν γῇ μένειν, εἰ σὺ ἐνταῦθα μειράκιον ἁρπάσας, αὖθις

EX quo adoleſcentulū hunc Iupiter, Phrygium iſtũ dico, ab Ida raptum huc adduxiſti, minus aduertis mihi animum. IVP. Etiam ob hunc, Iuno, zelotypa iam es, ſimplicem adeò, & minime moleſtũ? Ego uerò putabã mulieribus ſolis difficilem te eſſe quæcunq; conuerſantur mecum. IVN. Neque illa quidem rectè fack, nec conuenientia tibi ipſi, qui omnium deorum dominus exiſtens, relinquens me legitimam uxorem, in terram deſcendis, ibiq; adulteria exerces in aurum uel taurum cõuerſus. Verumtamẽ illæ mulieres tibi in terra manent: ideo autem hoc puero rapto, etiam in cœlum ſubuolaſti,

κάτεπε, ὦ γενναιότατε θεῶν, καὶ σωτηρίου νῦν ἐπὶ λιφαλέῳ μετανεχθέν, ἀνεχεῖν δὲ ἔτι καὶ ἀνύειν ἐπείγεται ἀνεχόμενον: καὶ ἀπεγεροῦσθαι χρὴ ἤδη καὶ ὁ Ἥφαιστος, διακωλύσει; ἀλλὰ καὶ τὸν λύχνον ἐκ τοῦ ἄλλου λαβοῦσα παρ' αὐτοῦ, ἐπιλάβου πρόσθεν αὐτὸν, ἀπτὸν τῶν ἀστέρων, καὶ τὸ φίλημά σου ἥδιον τῷ νέκταρι, καὶ διὰ τοῦτο ἀεὶ διψῶσι πολλάκις αὐτοῖς πίνειν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπεγευσάμενος μόνον, ἐλιπαρεῖ ἐπιδοῦναι. καὶ πάντως ἀπολαβὼν τὸν λύχνον, ἕως μὲν πολὺ ἐν αὐτῷ, πίνει, ἔδηγε καὶ αὐτὸς ἔτι, καὶ ἐνδακὼν πρόσθεν μικρὸν τὰ χείλη, ἔπειτα καὶ πίνει ἅμα καὶ φιλεῖ. πρώην δέ σε εἶδον, καὶ ἀπαλόν που παῖζε, ἀπολαβόμενος τὸν αἰγίδα, καὶ τὴν ὑπερωνίαν, ἐκείνου ἀπεγαγελίσου μετ' αὐτῆς, πάντα τελευτῶν ἐκβαλόμενος. πάντα ἐν ἱερῷ τεῦξαι, ὅτι μὴ εἰς λαγόνας. Ζ. καὶ τί ἂν

Deorum generoſiſſimè: c
nunc ille nobiſcum̃ habita
ante oculos mihi ꝛ. adduct
quaſi æmulus, ſcrutatur ut po
cillaretur tibi, ſitc eenim aiũ
Ità ne uerò carebamus pocilla
tortbus aut deſeſſibus adeò ſun
& Hebe & Vulcaanus mi-
niſtrando? Tu uerò ὸ etiam c
lucem non aliter ab̃b eo acci-
pis, quàm ſimul & oſcula
tus fueris ipſum annitea, omni
bus aſpicientibus:: & deoſcu
Latio iſta ſuauior uulbi eſt ipſo
Nectare. Atq; ob̃ id ſæpenu
mero neq; ſtiens ꝓpetis bibe-
re. Interdum autem etiã ubi
deguſtaſti ſolum, ꝓrrigere
ipſi ſoles: deinde b̃ibente ip-
ſo arripis calicem, & quan
tum in illo reliquum reſtat,
omne ebibis, ea etiam parte,
unde ipſe bibit, et ubi appli-
cuit labia, ut & b̃ibas ſimil
et oſculeris. Nuperr uerò rex
ille atq; omnium ꝓpater, de-
poſitis ægide ac fulmine, ſe-
diſti talis ludendo cum illo,
barbam ipſe tantam & tam promiſſam b̃abens. Omnia
igitur uideo hæc: quare ne te putes Latere. IVPIT. At
quid

θεὸν, ὦ Ἥφαι, μειράκιον ὕτω καλὸν μιλτοχρῶ τοιοῦτον διεσφιγμένον, καὶ φιλοῦντα, ἀμφοῖν, καὶ τῷ φιλήματι, καὶ τῷ νέκταρι: ἢν γὰρ ἅπαξ ἐπιτρέψω αὐτῷ μόνον ἅψασθαί σου, ἐκεῖνο μίμψῃ μοι, προτιμήσαντα τὸ νέκταρ σου τὸ φίλημα εἶναι. Ηφαι. παῤῥησιάζεσθον ἔστι λέγειν. ἐγὼ μὲν οὖν οὕτω μαίνοιμι, ὡς τὰ χείλη προσφῦσαι μόνον τῷ μαλθακῷ τὰ τοῦ φρυγὸς ὕστατα ἐπιβλύσαντα. Ζ. μὴ μὰ τὸν Δία, ὦ γενναιόταται, τοῖς παιδικοῖς σύνεσθε γὰρ ἐθελοδρίας, ἐβραβεῦ, ἐμαλθακὸς, ἁβρὸν καὶ τρυφερώτερος. ἐγὼ βούλομαι μὲν ἀπεῖν, μή σε παροξύνω ἔτι πλείω. Ηφαι. ἀλλὰ καὶ γαμέσεως αὐτὸν ἕνεκα ἦλθες. μέμνησο γοῦν, εἰά μοι διὰ τὸν ἔρωτα τοῦτον ἀμπαύσεις. Ζ. ἴσθι, καὶ διὰ τὸν Ηφαιστον ἐκεῖνον ἐγὼ ἐποίησα τὸν γάμον ὑμῖν χαλεπαίνοντι, ἐκ τῆς καμίνου ἐκείνης, ἐν τῷ σπινθῆρας ἀναπλέων, οἷόν τιν ὑπο-

quid adeò graue hoc, ô Iuno, adoleſcentem adeò pulchrum inter bibendum deoſculari, oblectariq; utroque illo, & oſculo uidelicet, & nectare? Quid ſi igitur uel ſemel cõmittam ipſi quò & te oſculetur? nõ amplius accuſabis me quòd oſculum illius præſtantius nectare puto. IVN. Pædiconum uero ba hæc ſunt. Ego uerò non ita inſanuero, ut labia mea applicẽ molliculo iſti Phrygi, adeoq; effeminato. IVPIT. Ne conuicieris, generoſiſſima tu, amores meos. nã mulieroſum, & barbarus et molliculus iſte, ſuauior et deſiderabilior, nolo aũt dicere amplius, ne te magis irritem. IVN. Vtinam uerò & in uxorem illum duxiſſes mei gratia. Meminerisne igitur qualibus mihi propter egregium iſtum pocillatorem temulenter inſultas. IVP. Imò uerò Vulcanum iſtũ filium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem uidelicet, & à fornace uenientem, plenum adhuc fauillis, depo-

πυξάγμα ἀποδιδῶμεν, καὶ ἐκ ἐκείνων αὐτῶν τ Δαναΐδων λαμβάνωμεν ἡμᾶς τὰ λύπα, καὶ ἴσως συναπομένεις φιλῶσα μετ' ἐμοῦ, ἢν μὲ σὺ πρῶτος οὐ ἐθέλῃς φιλήσειας, ὡς ἐπὶ ἐκείνῃ παῖδαλωμένῃ τὸ πρόσωπον; ἡδίστη τῶν. ὁ γὰρ καὶ παρὰ πολὺ ἡδύοινός & ἱκανὸς ἱμερίσαι τῇ συμποσίᾳ τῶν θεῶν. ὁ Γανυμήδης δὲ καὶ τοιοῦτός & αὖθις ἐς τὰ ἰδαῖα λαβρὸς γὰρ, καὶ ῥοδόκωλος, καὶ ἐπισταμένως ὀρέγειν τὸ ἔκπωμα. καὶ ὁ σὺ λυπᾶ μάλιστα, καὶ φιλῶ ἥδιον τ σὲ τοῦτο. Ηρα. νὴ καὶ χωλὸς, ὦ Ζεῦ, ὁ Ηφαιστος, καὶ εἰ διάπυρος ἐκ κάμινου ἐξήκοι τ σῦς ἡλίκος, καὶ βόλα μιγάς ἐστι, καὶ καπνιᾶς ἐμῶν αὐτὸν, βδέλυττο τὸν παλαιὸν κομήτην τοῦτον ὁ Ιλιος ἀνάθρεψε. πάλαι δὲ ἐχ ἁπλοῦς τοῦτο, ἀλλ' εἰ σωφρονῇς ῥᾴδιον, ἀλλ' ὁ λάμων & ἀνάξιος πᾶν σε μὲ ἐχὶ πίνειν παρ' αὐτοῦ. Ζ. λυπᾶ, ὦ Ηρα, σφοδρά· ἀλλὰ καλὸς, λῷστε ἀθλιώτατε τὸν ἔρωτα

depositopaulò antè forcipe; & ab illis ipsis fuligineis accipere nos calicē, interea ſi oculabuntur ipsum interea osculabuntur: quem neq; mater tu libenter ſuisses osculata fueris, pra fuligine quæ tota illius exuſta facie. Nimirum ſuauia hæc, adeoq; multum etiam pulcher iſte cohonestat deorum conuiuium, nonne? Ganymedes autem hic iterū inuidā hinc ablegandus eſt? quippe purus ac candidus eſt, et digitos habet roſeos: ceterum ſcitè porrigit poculum: & quod te omnium mordet maximè, osculatur dulcius ipſo nectare. IVN. Nunc tibi & claudus, ô Iupiter, Vulcanus eſt, & refertus fuligine, atq; nauſea afficeris cū aſpicis ipſum, ex quo formoſum & capillatum iſtum Ida enutrit. Olim autem non uidebas iſta, neq; tum fauilla, neq; fornax ipſa abſterrebat te, quò minus libenter illo porrigēte. IVP. Aegritudine, Iuno, te ipſam afficis, nihil aliud, & mihi amorem co ma-

ξηλοτυπεῖσθαι, ἢ διαφέρῃ παρὰ παιδὸς ἐρᾶν διχομηνίαν τὴν πάνυ, καὶ ἥβης ἐπιτηδείας. σὺ δὲ ἀμφιλαφῆ μοι μᾶλλον τὸν Διόνυσον, καὶ ἐφ' ἑκάστῳ μὲ φίλει, καὶ ἐν πολλοῖς τοῦτο ἐπὶ σοὶ ἐπανορθοῦσθαι. ἐπειδὰν δὲ πλήρη μοι δίδῃς ἐπιμάζειν γῦν, καὶ τὸν ἐκ λυπεῖν ἔνια.

eo magis incendis, quia ze lotypa es. Quòd si uerò graue uaris à puero formoso accipere poculum, tibi quidem filius miniſtret potum. Tu uerò Ganymedes mihi ſoli imple calicem, & cum quolibet bis oſculare me, et cum plenum porrigis, & cũ rurſum à me illum accipis. Quid ita lachrymaris? Ne metue. Nolum enim feret, ſiquis tibi moleſtius eſſe uoluerit.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ. VENERIS ET Cupidinis.

Eraſmo Roterodamo interprete.

VENVS.

ΩΤΙΚΤΕΡΜΩΝ ἔρως, εἶπε πρὸς αὐτὸν ἡ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω, ἅπερ τοὺς μὲν θνητοὺς ἀλλήλοις ἐργάζεσθαι, καθ' αὑτὸν ἕκαστον ἀλλήλοις ἐργάζεσθαι. ἀλλὰ περὶ τούτων ἐγὼ λέγω, ἃ τῇ μὲν ἐκ πολλοῦ μοχθηρὸν ὄν, ἀλλήλοις ἐστὶ τοῖς σοῖ

CVpido gnate, uide quæ facis flagitia. Non iam de his loquor, quæ te impulſore mortales in terra, uel ſe quiſque, uel inuicem alij in alios faciunt: uerùm de his ago, quæ apud ſuperos quoque deſignas, qui quidem Iouem ipſum cogis uarias aſſumere formas, in quodcunq; tibi

σοι ἐπὶ τῷ παιδὶ λανῷ. τίνα σε λόγον ἢ καταρᾶται ἐν τῷ ὀργῇ, τὴν ἅλικα δὲ παρὰ τὴν Κλυμένην βραδύτερον ἐλθεῖν ἀναγκάσας ἐπιλελησμένον ἢ ἀμελοῦντα. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν ἐμοὶ τίνα μοῖραν ὑβρίσας, θαῤῥῶν ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ, ὦ τελεμάχη, μὴ τίνα Ῥέαν αὐτὸν γράων ὄφθη, μὴ μετὰ τοσούτων θεῶν, οἰκίσεσθαι παρήκοντα, μὴ τὸ φρύγιον μὴ γάνιον ἐκεῖνο παῖδα. μὴ νεῶν ἀπὸ πόντου μίμνοντα ἐπὶ σοῦ, μὴ ξυμπλέοντας λύπας, παρελθόντα μὴ τὸν Κορύβαντας, ἅτε μανικὸν μὴ αὐτὸν ὄντας, αὖθις μὴ λάτιν τὸν ἴδιον πορεύοντα. ὃ μὴ ὀλολύξασα ἐνθεῖ τῷ Ἄττῃ, οἱ Κορύβαντές ἢ, ὃ μὴ αὐτῶν τίμια ξίφη τὴν πῆχυν. ὃ ἢ αἰνὰ τὸν κέρατα, ἵνα μιμνῶσι διὰ τῶν ὀρῶν. ὃ ἢ κύλλῃ τῷ λίγατι, ὃ δι' ἐνδυμυβῇ τῷ τυμπάνῳ, ὃ ἐπιπλυπᾷ τῷ κυμβάλῳ. πρὸ ἄλλος, δίγυβος πρὸ μανία πάντα τὴν ἴδιν ἀπαλλάξῃ. δι' ἄλλα τοίνυν ἅπαντα, δι'

tibi pro tẽpore uisum fuerit, cũ uertẽs. Tum a Lunã è cœlo deuocas. Quin & b Solẽ aliquoties compellis lentum apud Clymenem cessare, aut rigandi muneris obliuum. nẽ quicquid iniuriæ in me matrem etiam commisit, audaciter ac tanquam tuò facis. Verùm tu quidem ô deorum omniũcõfidentissime, c Rheã insuper ipsam iã annũ, præterea deorũ tam multorũ parentem, eò perpulsti, ut pusionẽ adamet, atq; d in Phrygium illum adolescentulum depereat: ac tua iam opera insanit, iunctisq; lenibus, adhibitis itẽ Corybantibus, (quippe qui & ipsi furore quodã sunt afflati) per Idã montem sursum ac deorsum oberrat, ipsa quidẽ Attis amore eiulans: cæteri Corybantum alius suum ipse penem ense delecat, alius demissa coma per montes fertur insanus, alius cornu canit, alius tympano tonat, alius cymbalo perstrepit: breuiter, omnis undequaq; da tumultus atq; insaniæ plena est. Proinde cũcta timet: metuo

ἀλλ' τὸ τοιοῦτο, ὦ τέκνον σὺ μὴ πάθῃς τοιοῦτον, μὴ ἀπομανῇς πρὸς ὦ Ρέας, ὦ μᾶλλον ἔτι ἐν αὐτῇ ὦσι, διδόντος τοῦ Κρόνου τοῖς Κορυβάντιν συλλαβόντας σε διασπάσασθαι, ὦ τοῖς λέουσι παραβαλεῖν. ταῦτα γὰρ διαπυνθάνομαι σου ἐρῶσα. ΕΡ. δέδοικα μῆτερ, μὴ καὶ τοῖς λέουσιν οὐ τοῖς ἄλλοις ξυνήθης ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἐπαναβὰς ὦδε τὰ σῶματα, καὶ σὺ πόρρω λαβόμενος, ἀντιοχῶ αὐτοῖς, εἰ δὲ παύσονταί μοι, καὶ τῶν χεῖρα δεχόμενοί, ἐς τὸ στόμα περιλιχμώμενόμενοι, ἐπιδιδόασί μοι. αὐτὴ μὲν γὰρ ὦ Ρέα, πάνυ οἶμαι ἐκείνῃ σχολὴν ἄγοντι ἐπ' ἐμοὶ, ἤν ἴσως ἐν τῷ Ἄττῃ; διατί γὰρ ἐκ τῶν, ἀπανθεῖ τὰ καλὰ εἰά ἔχειν; ὑμᾶς δὲ μὴ ἐρίσαι τῶν καλῶν, μὴ τοίνυν ἐμοὶ κατιδεῖν τούτων. ὦ βέλτιστε σὺ, ὦ μῆτερ, αὐτὸ μικρὸν ἐρᾷν, μόνον οὐ τῷ Ἄρεϊ, μόνον ἐκεῖνον σὺ;

ΑΦΡ. ὡς ἀπανθεῖ ἄ, καὶ διαπτᾶς ἀπαόντων. ἀλλὰ μὴμ

tuo ne tale quid accidat, quandoquidem te produxi, ut siquādo resipiscat Rhea, uel potius si pergat insanire, Corybantibus imperet, ut te correptum discerpant, aut leonibus obijciant. Hic me solicitat metus, quòd uideā tibi periculum imminere.

CVP. Ocioso animo esto mater: siquidem leonibus eo tiam ipsis iā familiaris sum factus, ita ut sæpenumero conscensis eorum tergis, prebensaq; iuba, equitis ritu insidens illos agitem. At uerò illi interim mihi caudis ablandiuntur, ac manum ori infertam receptant, lābūtq; deinde mihi reddunt innocuā. Porrò Rheæ ipsi quando tandem uacauerit ut me ulciscatur, quum in Atte sit tota? Postremò quid ego pecco, quū res pulchras ut sunt offero ac demonstro? Vos ne appetite res pulchras, quare bis de rebus ne in me crimen conferte. Num uis ipsa tu mater uti neq; tu posthac Martem ames, neq; ille te?

VEN. Vt es pertinax, & nulla in re non superas! Atta-

men

νόησ μν ποτὶ τῶν λόγων. men borum quæ dixi, alio quando memineris.

GILBERTI COGNATI ANnotationes.

ARGVMENTVM.

Eiusdem ferè argumenti Dialogus sequitur Veneris quoq; & Cupidinis, quę poetæ Martis & Veneris filium, atq; ingentis potentiæ amoris esse deum voluerunt. Pingitur imberbis, alatus, cæcus, & facem gestans atq; sagittas. de eo extant carmina Marulli & Pij pontificis.

a Iouem ipsum cogis varias assumere formas.) Erasmus noster Chiliad 1, Centuria 3, adagio primo: Aut regẽ aut fatuũ nasci oportet: Quis nepos inquit, quis balatro unquã nugarius est nugatius, aut nequius nequã fuit, quàm Iupiter cui regnũ mundi dederunt poetæ. Technis fallit uxorem, nunc cygnus, nunc taurus, nunc aurum factus, insidias struit mulierculis. Subornat Ganymedes, ac cœlum nothis implet. Hactenus Erasmus. Amoris impatientia se uertit in cuculum, in aquilam, in olorem & Satyrum, in Amphytrionem, in ignem, in pastorem, in serpentem, ut scribit Ouid. in 6 Metamorph.

b Rheam.) Hoc nomine Cybele uocata est. Hĩc poetæ Iouis, & aliorum plurium deorum matrem dixerunt, eiq; quadrigam à quatuor leonibus tractam assignauerunt & capiti eius turritam coronam & sceptrum manibus addiderunt. Et cum incederet, sacerdotes dicti Galli & Corybãtes, sacro correpti furore, præcedebant cymbala pulsantes, alios item ad similem agentes rabiem.

APOL-

Eodem interprete.

APOLLO.

Τί γιλᾷς, ὦ Ἑρμῆ; Ερ. ὅτι γιλοιότατε, ὦ Απολλον, εἶδον. Απ. ἀνὴρ οἷος, ὡς ἐγὼ οἶμαι καὶ σὺ, ἥκιστα ἂν ξυνγιλῷεν. Ερ. ἡ Ἀφροδίτη ξυῶσα τῷ Ἄρει κατέλημπται, καὶ ὁ Ἥφαιστος ἰδὼν αὐτοὺς ξυλαμβάνει. Απ. πῶς; οὐδὲ γάρ τι ἐφάνη ὑμῖν. Ερ. ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, τοῦτο διὰ τοῦτο ἐδέδρακεν αὐτούς. καὶ περὶ τὸν σὸν γάμον ἐφρόντισε μὲν ἐκείνου ἕνεκα περιβάς, ἐς γέλωτα δὲ ἐκπεσὼν ἐπὶ τῷ πάθει τούτῳ, ἐπεὶ ὁ μὲν Ἄρης ἀφίκετο παρὰ τὸν Ἥφαιστον, ὡς ἤκουσε, καθεζομένῃ ἢ αὐτὴν ὁ Ἥλιος, καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἥφαιστον, ἐκεῖ ἢ ἐπιβουλεύει τῇ λέχει, καὶ ἐν ἔργῳ ἔσχεν, καὶ ἐντὸς ἐγγέγονε τῶν ἀρκύων, περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμά, ἐφίσταται ἢ αὐτοῖς ὁ Ἥφαιστος. ἐκείνω μὲν ἦν (οὐ γὰρ ἔτυχε γυμνὸς

QVid rides Mercuri? MER. Quoniam maximè ridicula, Apollo, uidi. APO. Dic igitur, ut & ipse audito illis tecum ridere possim. MER. Venus cum Marte cõcumbens deprehensa est, ac Vulcanus comprehensos illos uinculis constrinxit. APO. Quomodo? Suaue enim quiddam dicere uideris. MER. Longo iam tempore, opinor, cognitis his quæ agebantur, explorauit est illos, et lecto occultis quibusdam uinculis circundato, abiens ad fornacem opus faciebat. Post hæc Mars ingreditur secretò, ut quidem ipse putabat. Videt autem ipsum ex alto Sol, & rẽ ad Vulcanũ defert. Vbi igitur lectum conscendissent, & in opere essent, & iam intra retia tenerentur, circumuoluuntur ipsis quidem uincula, astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & fortè tum

γυμνὴ ἦσαν) ἐν ἀχρῳ ἐποιεῖτο τὴν ἐγκαλύψασθαι αἰδημόνα. ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο, καὶ ἔλπιζε ῥήξειν τὰ δεσμά. ἐπειτα δὲ σωφρονῶν ἐφ' ἑαυτῷ ἐχόμενον ἑαυτοῦ, ἱκέτευεν. ΑΠ. τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοὺς ὁ Ἡφαιστος; ΕΡ. οὐδαμῶς· ἀλλὰ ξυγκαλέσας τοὺς θεοὺς, ἐπιδείκνυτο τὸν μοιχὸν αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι πάνυ ὑγρόβιοί ἦσαν, ξυνδεδεμένοι ἐγκαθεύδοντες. καὶ τὸ θέαμα ἥδιστον ἦν ἰδεῖν, μάλιστα δὲ αὐτὸ γεγενῆσθαι τὸ ἔργον.

ΑΠ. ὁ δὲ χαλκεὺς ἐπῄνει ἐπὶ αἰδοῖ τινι καὶ αὐτὸς ἐπιπλήττων τῷ αἰσχύνῃ τὰ γάμια; ΕΡ. μὰ Δί', εἴ γε καὶ ξυγγνώμης αὐτοῖς ἐδεήθη. ἐγὼ μέν τοι, ἐπὶ τούτοις ἐλθὼν, ἠρόμην τὸν Ἄρεα, μὴ μόνον μοι χαίρειν τὴν παλλακὴν δίδῳ, ἀλλὰ καὶ Ἀλεκτρύονι μετ' αὐτῆς. ΗΦ. ΑΠ. ἐπῄνει καὶ ἐκέλευε ταῦτα ποιῆσαι ἐπὶ τούτῳ;

nuda erat) pudore affecta, nō habebat quo se tegeret. Mars uerò ab initio fugere tentabat, sperabatq; se uincula illa disrupturū esse: cæterùm posteaquam intellexit se undique captum teneri, neq; effugere quoquā posse, supplicare cœpit. APO. Quid igitur? soluitne ipsos Vulcanus? MER. Nondū, sed conuocatis dijs spectandum ipsis exhibuit adulterium. Illi autē nudi ambo, & colligati mutuò, inclinatis deorsum capitibus erubescebant. Atque adeò spectaculum hoc dulcissimum mihi uisum est, cum tantùm nō ipsum opus exhiberent. APOL. At faber ille an nō pudore afficitur etiam ipse cū spectandā ita exhibet cōiugij sui turpitudinē? MER. Non per louem, quippe qui etiam arrideat ipsis astans. Ego uerò, si opus est uerum dicere, inuidebam Marti, non solùm quòd cum formosissima dea adulterium exercuisset, sed etiam quòd colligatus cum ipsa unà esset.

APO. Proinde & tu ligari hoc pacto sustineres?

MER.

Ερ. σὺ δ' ἐκ ἂν ὦ Ἀπολλον; ἰδοὺ μέσην ἐπιλεύσῃ, ἐπαινέσει μαι γάρ σε, ἂν μὴ τὰ ἴσια ἡμῖν αὐτὸς αὔξῃ ἰδών.

MER. Tu uerò non, Apollo! Aspice modò et accedens (collaudabo enim te) si non eadem ipse quoque optabis ubi uideris.

GILBERTI COGNATI annotationes.

ARGVMENTVM.

Martis & Veneris concubitus ab Homero Odyss. 8 & Ouidio Metamorph. 4 narratur. Luciano in Demonacte.

MARINI DIALOGI.

ΔΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ. DORIDIS ET Galateæ.

Erasmo Roterodamo interprete.

DORIS.

Καλὴν ἐρᾷς λιὼ, ὦ Γαλάτεια, φασὶ τὸν σικελὸν ἕνα τῶν ποιμένων ὑπὲρ σοῦ διαφθείρεσθαι. Γα. μὴ σκῶπτε Δωρὶ· ποσειδῶνος γὰρ υἱός ἐστιν, ἐπεὶ εἰ μὴ ἦν. Δω. τί δ', εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ἦν, ἄγριος οὕτω καὶ λάσιος καὶ μονόφθαλμος; εἶτα δὲ γίνος ἀνόητος εἶ τι αὐτὸν πρὸς τὸν μορφὸν; Γα. ἦ τὸ

FORMOSVM ac mitem, Galatea, nempe Siculum istum pastorem aiunt amore tui deperire. GALA. Ne ride Doris: etenim qualis qualis est, Neptuno patre prognatus est. DOR. Quid tū postea, si uel ioue ipso sit progenitus, quum usq; adeò agrestis atque hispidus appareat, quodq; est omnium deformosissimum, unoculus? An uerò credis genus illi quicquam profuturum ad formam? GAL. Ne isthuc

λάσειν αὐτ', ἢ οὐ φὴς ἄγειν, ἀμφοῖν ὄντων· αὐδρώδης γάρ. ὁ τι ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ, ἀλλ' ἐνδιαφέρειν δοκεῖ μᾶλλον, ἢ εἰ δύο ἦσαν. Δω. ἐκεῖνος, ὦ Γαλάτεια, οὐκ ἐρᾷ μὲν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινῶν αὐτόν. Γα. οὐκ ἐρῶμεν, ἀλλὰ τί πάνυ ἐναντίωμα τοῦτο ἐφέρετε ὑμῖν; καί μοι δοκεῖτε οὐδὲ φθονεῖν μοι τοιοῦτον ποιμένα, ὅτι πολλῷ μᾶλλον περὶ ἀπὸ τῆς σωτηρίας πάσχετε ἐμᾶς ἰδόντες ὦδε τὸν ἀδόντα, ἐν τοῖς πρόσω τῆς Αἴτνης, καὶ δι' μεταξὺ τῶν ἰχθύων ἡμᾶς ὀφθῆναι δοκούσας λευκοῖς ἀπεμπολῶντας, ὑμᾶς μὴ ὅτι προσβλέψαι, ἐγὼ δ' ὑπὸ ἁπάντων ἡ καλλίστη ἐδόκουν, ἡ καὶ μόνη ἐμοὶ ἐν πᾶσι τὸν ὀφθαλμὸν. τοῦτο ὑμᾶς ἀνιᾷ· δῆγμα γὰρ οὐκ ἀμείνων ἐμοὶ, καὶ ἀξιέραστος, ὑμᾶς δὲ παροφθῆναι. Δω. ἀλλ' οὐ πάνυ γε ἀνιᾷ τοῦτο τὸν ἕνα

quidē ipsum, quòd bisſpidus eſt atq; agreſtis, ut tu uocas, illū deformat: qn uirile magis eſt. Porrò oculus media in fronte, decet etiā, quo quidem nihilo ſegnius cernit, quàm ſi duo forent. DOR. Videris Galatea non amantem habere Polyphemum, ſed illū potius adamare: ſic eum prædicas. GAL. Ego quidem haud adamo, ſed tamē inſignem iſtam ueſtram inſultandi opprobrādiq; petulantiā ferre non queo. Ac mihi nimirū inuidentia quadam iſthuc facere uidemini, propterea quòd ille quū fortè aliquando gregem paſceret ſuū, noſq; è littorali ſpecula in littorre ludentes cerneret in prominētibus Aetnæ pedibus, quà uidelicet inter montem & mare littus ſeſe in longum porrigit, uos ne aſpexerit quidem: at ego omnium una uiſa ſim formoſiſſima, eoq; in unam me conieceritoculum. Ea res uos malè habet: nam argumentum eſt me forma præſtantiorem eſſe, ac digniorē quæ amer: uos contrà faſtidioſos eſſe. DOR. An iſtud tibi putas inuidēs

ὄψιν ἰδέσθαι, ἐπίφθονόν σοι γεγονέναι; καὶ τίνι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινέσαι ἔχοι, ἢ τὸ λευκὸν μόνον; καὶ τοῦτο οἶμαι, ὅτι ξυνήθης ἤδη τυρῷ καὶ γάλακτι. πάντως δὲ τὰ ἐμπειρότερα τῶν ἀγαθῶν καλά. ἀτὰρ τάχα ἄλλα σ' ἂν ἐθελήσοις μανθάνειν πλὴν τυγχάνεις ὄντα τῶν ὀψίμων, καὶ ὅταν τινὰ ἐρωτᾷς περὶ τοῦ γαλάνην ἔσεσθαι, ἐνορᾷς εἰς τὸ ὕδωρ, ἴδοις ἂν αὐτίκα ὀλίγα ἄλλα, ἢ χρόαν λευκὴν ἀνειλοῦσα. ἐπεπαίδευσαι δὲ τοῦτο, ὦ μὴ λανθάνῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἡδύσμα. ΓΑ. καὶ μὲν ἐγὼ μέχρι ἀκμάσω λευκὴ, ἅμα ἐραστὰς μὲν τούτους ἔχω. ὑμῶν δὲ ἐπ' ἐμοὶ ἔστιν ἢ ποιμένι, ἢ ναύτῃ, ἢ πορθμεῖ ἐπαινεῖν. ὁ δὲ πολύφημος, τάχα ἄλλα, μὴ μουσικός ὤν. ΔΩ. σιώπα, ὦ γαλάτεια, μηκέτι αὐτῷ ἐπιδουπῶν, ἐπεὶ νεώμασι πρόσθεν ἐκάνου. Ἀφροδίτη φίλη, οἷον αὖ τὸν ἰγνάδα ἐθόρυβεν, καὶ αὐτὴ δὲ ἐφθέγξω, εἴκ' ἡμιόνῳ γλαφυρὸν

uidendũ uideri, si primùm pastori, deinde luſco formoſa uiſa ſis? quanquam quid aliud ille potuit in te probare, præter candorem? Is illi placet opinor, quòd caſeo et lacti aſſueuerit: proinde quid his ſit ſimile, id protinus pulcbrum iudicat. Alioqui ubi libebit ſcire qua a ſis facie, de ſcopulo quopiam in aquam, ſiquando tranquilla ſteterit, deſpectans, temetiſam contemplare: iudicabis aliud nihil niſi perpetuũ candorem. uerùm is quidem nõ probatur, niſi rubor admixtus illi, decus illi iunxerit.

GAL. Atqui ego illa immodicè candida, tamẽ eiuſmodi habeo amantem: quũ interim è uobis nulla ſit, quã uel paſtor, uel nauta, uel portitor aliquis miretur. cæterùm Polyphemus (ut alia ne dicam) etiam canendi peritus eſt. DOR. Tace ô Galatea: audiuimus illũ canentem, quum nuper pruriret in te: ſed ô ſancta b Venus, aſinum rudere dixiſſes. nam lyræ corpus ſimillimũ erat cer-

φε γυμνὴν τῶν σαρκῶν. καὶ τὰ μὲν λοιπὰ, πύκτε ἄντερ ἔσκεν. ξυγώσατ δὲ αὐτὰ, καὶ ἐνάψατ τὰ νεῦρα, ἐπὶ πόλλον τι περιστρέψατ, ἐμιλύδια δέμνιόν τι, καὶ ἀπωδὸν, ἄλλα μὲν αὐτὸς βοᾶν, ἄλλο δ' ὑπάδειν ἐπείχεν, ὥστ' ἐπὶ κατίχειν τὸν γέλωτα ἰσχνάμενοι, ἐπὶ τῷ ἱμερτῷ ἡδέϊ κέρμασι. ἐγὼ μὲν γὰρ ἠχὼ, δ' ἀπεκρίνω δὲ καὶ αὐτῷ ἤθελεν, ἀτὰρ λάλος ἔσκε, βραχυμυθέϊ, ἀλλ' ἠρχώνατο, ἃ φασὶν μεμυκέναι τραχεῖαν φόλιν, καὶ ἐπαγίνασθαι. ἔφθη δ' ὁ ἱππόκομος ἐν τοῖσ ἀγκάλοις ἐλυμαίνετον, ἐξῆκεν ἀκόλλιον, ἢ τὸ λύσιον αὐτῷ προσπεσόντα. τίς ἂν οὐ φιλήσειεν, ὦ Γαλάτεια, τοιοῦτόν τε ἱμαντᾶ; ΓΑΛ. ἀλλ' οὐ, Δωρὶ, δόξειν ἡμῖν τὸν σκυτο Φιλλίων λελυκέναι ἔντα, καὶ ὁ Λυκίσκου, καὶ ἐπαφίεσθαι ἔμαντα ἐπιφέρεσθαι. ΔΩ. ἀλλ' ἱμαντᾶς μὲν οὐδὲς ἔστι μοι, ἐπὶ σιμπάσιμαι ἐπίκλητος ἔναι.

uino capiti ossibus rendetoitum cornua perinde quæ si cubiti prominebãt, ni illa ctis inductisq; fidibus, quas ne collope quidem circumtorquebat. agreste quiddam & absonũ cantillabat, quũ aliud interim ipse uoce caneret, aliud lyra succineret: ita ut temperare nobis nequiuerimus quin rideremus amatoriam illam cantionem. Nam Echo ne respõdere quidem illi uoluit balanti, quũ sit adeò garrula: imõ pudu isset si usa fuisset stridulum illum & ridiculum cantum imitari. Ad hæc gestabat in ulnis amasius iste delicias suas, ursi catulum pilis hirtum, ipsi non dissimilẽ. Quis autẽ non iuuideat tibi amicum istum Galatea! GAL. Quin tu igitur Dori tuum ipsius amicum nobis commõstra, qui meo sit formosior, quiq; doctius ac melius uel uoce canat, uel cithara.

DOR. Mihi quidem nullus est amator, neq; me hoc nomine iacto, quasi sim uehementer amabilis: ueruntamen istiusmodi

ἄνα, τοιοῦτος δὲ, οἷος ἐ Πολυφήμος, ἐπιτήδειος ἀνθρώπων, ἄπτερος ἐ τραγοῦ ὠμοφάγος, ἂς φασι, καὶ ξενίσαι σε τὸν ἐπιδημοῦντα τῶν ξένων, καὶ ξένος γένηται, καὶ σὺ αὐτὸν φίλει.

istiusmodi amicum, qualis est Polyphemus, nempe tonsus bircum olens, tum crudis uictitans carnibus, et hospiter, si qui appulerint, deuorās, tibi habeas, eumq; tu mutuum ames.

GILBERTI COGNATI ANnotationes.

ARGVMENTVM.

Marini dei ἁλιεῖς à Luciano uocantur, à quibus dī ἅλιοι. Ingens horum turba fuit, quorū princeps Neptunus & eo antiquiores Nereus & Oceanus.

2 Qua sit facie.) Negat quidem Seruius ex Mari effigiem ullo pacto posse reddi, sed Lucianus hīc aliter sentit, & in Alcyone: Nonne uides inquit, ut superiora sint serenitate conspicua, fluctibus autem sedatum mare ac tranquillum, ἔμοιον, ὡς οἷόν τε κάλλιστον id est speculo (ut sic dicā,) cōsimile. Theocritus in Bucoliastis Idyllio. sexto:

ἐγὼ γάρ τοι οὐδ' εἶδος ἔχω κακὸν οὐδὲ μελάγχρως·
ἁ γὰρ ἁλὼς ἐμὲ πάσαν ἐπιψαλίει τὸ μέτωπον·
ἠδὺ δὲ καὶ μύξαν τὰν γλαυκὰν, καὶ δ' ἐμὸν ἦμαι κύμα, &c.

Quod est huiusmodi:

Nec tam sum forma turpis quàm dicor: in undis
Nuper enim uidi ipse meos de littore uultus,
Cum nulli flarent tranquilla per æquora uenti.

Hinc illud Maronis sumptum est:

—— Nuper me in littore uidi.
Cum placidum uentis staret non æquor.——

Sed & nos ex Senecæ paulo plura in Alcyone annotauimus.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΙΕΤ.

Νότος. Noti.

Iacobo Micyllo interprete.

ΖΕΦΥΡΟΣ. ZEPHYRVS.

Ου πάνυ πομπὴν τηλικαύτην μεγαλοπρεπῆ εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' ἧς εἰμὶ, πολὺ πρότερον· ἢ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε; Νό. τίνα τοῦτον λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τίνες εἰσὶν οἱ πεμπόμενοι ἄρα; Ζέ. ἄλιος θαυμαστὸς ἀπολαύσεις, οἷον ἐν ἄλλῃ ἰδεῖν ἔτι. Νό. περὶ τὸν Εὐρώπην γὰρ θάλασσαν ἐρχόμην, πνεύσας δέ τι τῆς ἠμέρας τοῦτο Ἰνδικῆς, ἔσω παρήλασα τὴν χώραν, ὀλίγην ἄν εἰκάσαι, ὅσην λέγεις. Ζέ. ἀλλὰ τὴν Σιδώνιον Ἀγήνορα εἶδες; Νό. ναὶ, τὸν δὲ Εὐρώπης πατέρα. τί μήν; Ζέ. περὶ αὐτοῦ ἐκείνης ἄρα διηγήσεσθαί σοι. Νό. μῶν ὅτι δὴ Ζεὺς ἐρασθεὶς ἐν πολλῇ δὴ πάλαι; τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ἐπιστάμην. Ζέ. ἀκοῦσον

Nvnquã equidẽ pompam magnificẽtiorem uidi in mari, ex quo ego sum et spiro, uerò an nõ uidisti Note? NOT. Quámnam hanc dicis Zephyre pompam? aut quánam sunt qui illam duxerunt? ZEPH. Suauissimo spectaculo caruisti, et quale nõ facile aliud unquam uideris. NOT. Iuxta Rubrum mare occupatum fui, afflauíque autem & partem Indiæ nonnullam, quantũ uidelicet eius terræ mari adiacet. proinde nihil eorum noui quæ tu dicis. ZEPH. Quid? Sidonium illum ♀ Agenorẽ uidisti? NOT. Etiam, Europæ patrem scilicet. Quid tũ? ZEPH. De illa ipsa narra ho tibi. NOT. Nam quòd Iupiter iam olim amare puellam cœpit? Nam hoc etiam pridem sciui. ZEPH. Igi-

tur

τὴν μὲν ὄψιν οἶδας, τὰ μετὰ ταῦτα ἤδη ἄκουε. ἡ μὲν Εὐρώπη καταπλησθεῖσα τῶν ἐπιτηδείων παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς δὲ ταύρῳ ἐπάνω ἑαυτὸν, συνήθης αὐταῖς πάλιν καὶ φαιδρὸς ἐφαίνετο· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα ἐπικαμπῶς, καὶ τὸ βλέμμα ἥμερος. ἰωνίστα δ' ἂν εἰκάσειας αὐτὸν εἶναι καὶ ἐπαίετο, καὶ ἐμυκᾶτο ἡδέως, ὥστε τῶν Εὐρωπίδων τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρομαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησε ἐπὶ τὸ βάλαττον, φέρων αὐτῆς, καὶ ἐνήχετο ἐμπαίων. ἡ δὲ παῦν ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι, ἔτι λαιᾷ μὲν εἶχετο τῶν κεράτων, τὴν δὲ ἑτέραν ἐπιλαβέσθαι, τῷ ἑτέρῳ δὲ ἐπερείδετο τὸν πέπλον ἐπισχεῖν. Νό. ἆρ' οὖν τοῦτο εἶκαμες, ὦ Ζέφυρε, ἆρα, καὶ ἐρωτικὸν, νεχόμενον ὑπὸ Διὸς, φέροντος τὸν

tur quod ad amorem attinet, nosti: quæ verò posteà consecuta sunt, ea nunc audi. Descenderat Europa ad littus ludendi gratia, assumptis secum æqualibus suis. Iupiter autem in formam tauri assimulatus, ludebat unà cum ipsis, pulcherrimus tũ apparens. Nam & candidus erat, ut nihil suprà, & cornua habebat reflexa pulchrè, ultumq; præ se ferebat admodum mansuetũ ac placidum. Saltabat igitur et ipse in littore, & mugiebat suauissimè, ita ut Europa etiam cõscendere ipsum iam sustineret. Cæterùm ubi hoc factum est, citato cursu Iupiter quidem unà cum illa in mare prorupit, atq; ibi, uti inciderat, natabat. illa uerò admodum perculsa animo ex hac re, sinistra apprehendit ac tenuit cornua, ut ne deliberetur: altera autẽ manu diffluentem uento uestem continebat. NOT. Dulcẽ hoc spectaculum, Zephyre, uidisti, & amatorium, natantem udelicet Iouem, & ferentem secum amo-

τὴν ἀγαπωμένην. ΖΕ. καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἦδιω πολλῷ, ὦ Νότε. ἥ τε γὰρ θάλαττα σὺν ἠρέμῳ ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ἑκοσαμένη, πᾶσιν παρεῖχεν ἑαυτήν. ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες, οὐδὲν ἄλλο, ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων παρῆμεν. ἐφείπετο δὲ παραπεμπόμενοι, μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν, ὡς ἐνίοτε ἅπτεσθαι τοῖς ποσὶν ὑδρηφάνου τὰ ὕδατα τοῦ, ὑμεναίους τὰς δᾷδας φέροντες, οὐδὲν ἄμουσοι τῶν γαμίων. αἱ Νηρεΐδες δὲ ἀναδῦσαι, κατὰ πλῆθος ἐπὶ τὸ δελφίνιον ἑκάστης ἐπικαθεζόμεναι ἐπηκολούθουν, ἐπῄνουν τε καὶ ἐκρότουν, ἔστι δ' ἃ καὶ θηλυκὸν ἦδον ἐπὶ τῷ Τριτώνων γένει, ἔστι δὲ καὶ θηλυκὸν ἄλλο τι θαλάττιον, ἅπαντα παρεῖχε θέαν τὴν παῖδα. ἐπὶ μὲν γὰρ πᾶσιν ἐπιβλητικὸν ἄρα καὶ φοβερόν τι, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχον, πρεῦν γενόμενος, προεπεμπεν ὑποχαλῶν τῷ ἀέρι. ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφρο-

mores suos. ZEPH. At uerò quæ cõsecuta sunt, suauiora multo, Note. Nam et mare statim compositis fluctibus quietũ fuit, & trãquillitate ultro attracta, placidum ac planũ seipsum præbuit. Nos autem omnes silentium agentes, nihil aliud quàm spectatores tantùm eorum quæ fiebant, quasi quidam comites sequebamur. Cupidines uerò iuxtà uolitantes, paulum supra mare, ita ut interim summis pedibus contingerent aquã, accensas ferentes faces, Hymenæum cantabant. Nereides autem emersæ undis, delphinum tergis insidentes obequitabant applaudentes, feminæ plerasq; Prætereà et Tritonum genus, & si quid aliud marinorũ aspectu metuendum non est, omnia illa circum puellam quasi boream ducebãt. Nam ipse quidem Neptunus conscenso curru, & quasi pronubus incedens, unà cum Amphitrite lætus præibat, ueluti ulam aperiens natanti fratri. Supra omnes autem Venerem

duo

διτλῶν δύο Τρίτωνες ἐφόρουν, ὑπὲρ κύτους κατακειμένω, καὶ ἄνθεσι πάσης ἰπιπάτησσον τὴν Νύμφην. ταῦτα ἰκφερόμενα ἔκειτο ἐπὶ Κρήτης γιγνόμενα, ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ γῇ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο, ἐπιλαβόμενον δὲ ἤδη χειρὸς ὁ Ζεὺς ἄγειν τὴν Εὐρώπην ἐς τὸ Δίκταιον ἄντρον, ἐρυθριῶσαν, καὶ κάτω ἐρῶσαν. ἐπίστατο γὰρ ἤδη, ἐφ' ᾧ, τί ἄγοιτο. ἡμᾶς δὲ ἐπινεύοντα τῷ, ἄλλο ἄλλη πλάγιοι μέγα διανυμάδιζεμεν. Νότου μὲν μαλακῶς ζέφυρος διάγων ἐγὼ δὲ γρῦπας μὲν ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἐσ-

duo Tritones uehebãt in cõcha recubantẽ, ac flores omnis generis aſpergentẽ ſpõſæ. Atque hæc à Phœnicia uſq; in Cretam ferebãt. Poſtquam autem in inſulam aſcẽdit, ipſe quidem taurus non amplius apparebat: Iupiter autem apprehenſam manu Europã, in antrum Dictæũ abduxit, erubeſcentem, atque oculos demittentem: intelligebat enim iam ob quã rem ita duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam illim partem fluctibus agitabamus. NOT. O beatum Zephyre te, qui iſthæc uideris: ego uero interea Grypas & Elephantos & nigros homines aſpiciebam.

GILBERTI COGNATI
annotationes.

a Agenorem.) Europa Agenoris regis Phœnicum filia, à Ioue ſub tauri ſpecie rapta, & in Cretam uecta dicitur. Atq; ex ea poſtea Ioui nati ferũtur Minos, Rhadamanthus, & Sarpedon. Ouid in fine 2. libri Metamorph. eandem fabulam exponit. Et Herodotus libro primo ſtatim ab initio. Ab ea tertiam mundi partem denominatam ferunt. Theocritus in Europa ſiue Eidyllio 20 ſuo more hanc fabulam depingit: à quo Ouidius quædam ſumpſiſſe uidetur. Herod. lib. 4. ait, nescri,

nec

nec proditam esse à quoquam, unde dicta sit Europa, nisi quòd, ab Europa Tyria dictam referant.

IOANNIS SAMBVCI annotationes.

μῖσαμ' ἔρωσις Iouis in Taurum.
Indutus faciem tauri deus ille coruscus,
Auexit pulchram, de grege Mercurij.
Hæc fuerat Cadmi soror, alto & Agenore nata,
Efficiunt fœdum uena Venusij; pecus.
Nunquam.) ἄυξησις. Tu uerò non uidisti.) ἔρώτησις. Quam'nam hanc dicis.) ἀνταπόκρισις. Iuxta rubrum mare.) Causa τῆς ἀπολιτίας. Proinde nihil eorum.) Conclusio. Quid? Sidonium illum.) παρασκευὴ. De illa ipsa narrabo.) ὑποχώσις. Quæ uerò postea.) ἄξιωσις ad προσοχὴν. Descenderat.) Narratio. Nam & candidus.) ὑποτύπωσις. At uerò quæ consecuta sunt.) τὰ μῖσα ταῦτα. Cupidiues uerò.) Descriptio pompæ. Postquam autem in Insulam.) τοπογραφία. Iupiter autem.) τὰ ἠθικά. Nos autem incumbentes.) πρόλεψις. O beatum Zephyre.) Conclusio.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΟΥ. PANOPES ET Galenus.

Iacobo Micyllo interprete.

ΠΑΝΟΠΗΣ. PANOPE.

Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθὲς, εἴτε ἀπείπατο ὁ Ἔρως τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὸς ἐπεκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; ΓΑ. Ἐξωμοτικῶς ὑμῖν ἔχειν τὰ πρὸς ἀλλήλους μοι, ὦ Πανόπη, δοκεῖ· ἀνύμφευτον γοῦν ἐποιήσατο αὐτὸν ἡ Νηρηὶς τὸν Πηλέα, καὶ ἀπεκλήθη ἐπὶ τοὺς γάμους. Vidisti 'ne, Galene, heri qualia fecit Eros ad cœnam in Thessalia, propterea quòd non & ipse uocatus fuerat ad conuiuium? GAL. Haud conuiuata equidem uobiscum tum fui: nam me Neptunus iusserat tranquillum interea, Panope, seruare pe-

λάβετον τὸ μῆλον. τί ἔν ἐκείνῳ ἡ Ἔρις μὴ παρῆσα: ἦκε. ἡ Θέτις καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεκαλύβησαν ἐς τὸν θάλαμον, ὡπὸ δὲ Ἀμφιτρίτης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες, ἡ Ἔρις δ' ἐν τοσούτῳ λαβοῦσα πάντας (ἐδυνήθη δ' ῥᾳδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ ἐμπιόντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι διαλεγομένων, ἢ τοῖς Μούσαις ᾄδουσιν προσεχόντων τὸν νοῦν) ἔβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι μέγα καλὸν, χρυσοῦν ὅλον, ὦ Γαλήνη, ἐπιγέγραπται δ' ἦν καλὸ λαβέτω, ἐνηνθρωπημένον δ' ἦν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν ἐνθα Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθηνᾷ διακρίνεσθαι ἔμελλε, διαπαιδὴ ὁ Ἑρμῆς ἀναλαβὼν καὶ ἀναλίξας τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρεΐδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δ' ἐκεῖναι ἐμάχοντο, ἐκάτερα καὶ αὐτὸ ἑαυτὸ τὸ μῆλον ἐξεῖναι, καὶ ἐν μέγα ἦν ἐπιβοᾶν αὐταῖς,

re pelagum. Sed quid fecit Eris, cum praesens non adesset PAN. Thetis ac Peleus concesserant intrò in thalamum, deducentibus ipsos Amphitrite ac Neptuno. Interea autem Eris, clã cæteris omnibus (id quod facile illi tum fuit, alijs bibentibus, quibusdam autem applaudentibus uel Apollini cũ tharam personanti, uel Musis ore modulantibus adhibendo animum) proiecit in conuiuium pomum quoddã admodum pulchrum, atq; aureum, Galene, totum. Inscriptum autem erat bis uerbis: Formosa accipiat. Dum igitur uolutatur hoc, tanquam ex composito factum peruenit eò loci, ubi Iuno & Venus & Minerua accumbebãt. Deinde ubi Mercurius sublato illo legit eã quibus illud inscriptũ erat nos quidem Nereides cum silentio sedebamus (quid enim agendum erat illis praesentibus?) illæ uerò inter se contendebant, ac quælibet suum illud esse uolebat. Et nisi Iupiter se ipsum interposuisset,

etiam

καὶ ἄχρι χαμῶν προϊόντων τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐκεῖσε, φησὶν, ἐπὶ τὴν Ἴδην ἀπελθόντες, περὶ τούτου, ἐκείνην ἐκεῖνον αὐτὸν δικάσει οὐκ ἐξὸν, ἀπιστῆσαι δ' ἂν τῷ Ἴδῃ, πρὸς τὸν Πριάμου παῖδα, ἐς τίδα τι διαγνῶναι τῶν καλλίστων, φιλόκαλόν γ' ὄντα, καὶ ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ κρίναι πολλάς.

Γα. τί οὖν αἱ δεῦρο, ὦ Πανόπη; Πα. σήμερον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὸν Ἴδην. Γα. καὶ τίς ὕστερος μετὰ μικρὸν, ἀπαγγελοῦν ἡμῖν τὸν κριτὴν ἔσεσθαι; Πα. ἴσως σοι, φημὶ, ἐν ἄλλῃ πρεσβύτῃ, ἢ Ἀφροδίτης ἀγωνιστρίας, ἢν μή τι παὺν ἐξαίφνης τοιοῦτον ἀμηχανήσῃ.

etiã ad manus usq; res hæc processisset. Verùm ille, ipse quidem, inquit, non ferã iudicium deboc (tametsi illæ ipsum iudicare uellent) sed in Idam ad Priami filiũ abite, qui & discernere nouit quæ nã nam formosior sit, utpote elegantiæ studiosus & ipse: & non facilè, talis cum sit, iudicauerit malè. GALE. Quid igitur ad hæc Deæ illæ, Panopè? PAN. Hodie, arbitror, in Idam abeũt. GAL. Et quis ueniet paulò pòst qui nobis renũciet eam quæ uicerit? PAN. At iam nunc tibi affirmo, quòd nulla alia uincet, ueniente in certamen Venere, nisi arbiter ipse omnino cæcutiat.

IOANNIS SAMBVCI
Annotationes.

Ἀπογραφικὸς, de pomo contentionis ab Eride tribus formosissimis deabus obiecto.

Hic narrat Panopes Eridis pomumq;, dolumq;,
Vt lites illo mouerit atq; graues
Priamides legitur iudex, malumq; reportat,
Blanda Venus: tantum cæca libido potest.

Audistine.) ἐρώτησις ἀπὸ τοῦ προοιμίου. Propterea quòd non.) ἀπολογία. Haud conuiuata.) ἔφασις. Sed quid fecit.) παραπλοκὴ ἱστορική. Thetis ac Peleus cõcesserãt.) ἀπόφασις. Interea autem.) occasio. Id quod facile.) ὑπόθεσις. Proiecit

fecit in conuiuium.) τὸ πρωχθὲν ἡγούμενον. Dum igitur.) τὰ μὲν οὖν. Ille uerò.) ἀλλὰ Ἴδαιος. Et nisi Iupiter.) τὸ ἐμβοσκόμενον ἐκεῖνο πλακοῦς. Non feram iudicium.) Recusat Iupiter iudicium. Sed in Idam ad Priami filium abite.) Iudicem aliũ constituit. Quid igitur.) Dex ad iudicem abeunt. At iam nunc tibi.) τὸ μάθημα ἐκεῖνο πρέπειν.

MORTVORVM DIALOGI.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥΣ. SIMYLI ET Polystrati.

Erasmo Roterodamo interprete.

ΣΙΜΥΛΟΣ. SIMYLVS.

ΗΚεις ποτὲ, ὦ Πολύστρατε, καὶ σὺ παρ' ἡμᾶς, ἔτη ἄγων, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ὡς πολὺ ἀπωτέρω τῶν ἑκατὸν, βιβλίον μόνον. ΠΟ. ἀκριβῶς τοῖς ἐνενήκοντά με, ὦ Σίμυλε. Σι. πῶς δ' ἦλθε μετ' ἐμοῦ τῶν ἐνθάδε τριάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντά σου ἔτη Θ', ἀπέθανον. ΠΟ. ἀνοσιώτατα, ὦ πάτερ, ἐποίησας ἐμὲ ἔτι δέοντα. Σι. παρέδεξω, ὦ γύμνη τι καὶ ἀδρὲς, ἄτεκνός τε πρεσβύτης, ἄλλα τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐωθόσιν. ΠΟ. τὸ μὲν πρῶτον ἅπαντα ἰδυνάμην, ἔτι δὲ πᾶς ἄλλος ὡραῖος ἦσαν πολλοὶ, καὶ

VEnisti tandem & tu Polystrate ad nos, quum annos iã xcvii haud multo pauciores centum opinor. POL. Nonagintaocto Simyle. SIM. Sed quî nam triginta istos annos egisti, quibus mihi fueras superstes? Nam ipse periij te ferme septuagenario. POL. Quam suauissimè profectò, etiam si hoc mirum tibi uidebitur. SIM. Mirum uerò, si quidem tibi primùm seni, deinde inualido, postremò etiam orbo quicquam posset esse in uita suauel POL. Principiò nihil erat quod non possem: praterea pueri formosi cõplures aderant, tum

mulie-

γυναῖκες ἀβρόταται, καὶ μύρα, καὶ εἶνος ἀνθοσμίας, καὶ φάγεσθαι ὑπὲρ τὰς ἐν Διονύσῳ. Σί. λαμπρὰ τοῦτο. ἐγὼ γάρ σε πάνυ φειδόμενον ἤδη ἐώμην. Πο. ἀλλ' ὑπῆρχέ μοι, ὦ γραῦς, πόρρωθεν τάγαθὰ δή, καὶ ἐνέδει μὲν οὐδὲν ἐμοὶ θύρας ἐφ' ἑσπέραν μάλα πολλοί, μετὰ δὲ, παντοῖά μοι δῶρα προσήγοντο ἀπανταχόθεν τῆς κάλλιστα. Σί. ἐπυρράνθης, ὦ πολύστρατε, μετ' ἐμοῦ; Πο. ἦ μήν, ἀλλ' ἐφαγόμεν ἄχρι μυρίου. Σί. ἐγέλασα. ἐφαγὼν οὖν πάλιν πάντα ἂν, ὀδόντας τοσούτους ἔχων; Πο. νὴ Δία τοῦτό ἐστιν ὃ καὶ ἐν τῇ πόλει καὶ γέροντά με, καὶ φαλακρὸν, ὡς ὁρᾷς, ὄντα, καὶ λιμώττοντα πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα, καὶ μυρσῖνα ὑποβρύχιον βδραττόμενον, καὶ μᾶζαν πάχος ἂν αὐτῶν ἑκατέραν ἐσθίοντα καὶ μάνυν προσίεσθαι.

Σί.

mulieres nitidissimæ, unguenta, uinum mire frangrãs, postremò mensæ uel a Siculis illis lautiores. SIM. *Noua narras: nam ego te planè sordidum ac parcissimũ esse sciebam.* POL. *Atqui, uir præclare, ex alienis arcis b opes mihi subscatebãt. Tum diluculo protinus quã plurimi mortales ad fores meas uentitabant, simulq; ex omni rerum genere, quæ terrarum ubiuis pulcherrimæ reperiuntur, munera deportabantur.* SIM. *Num me defuncto regnum gessisti?* POL. *Minimè: uerùm amantes habebam innumeros.* SIM. *Non possum non ridere. tũne amantes, tantus natu quum esses, uixq; tibi dentes superessent quatuor?* POL. *Habebam per Iouem equidem optimates ciuitatis: quumq; essem tum senex, tum caluus, sicuti uides, præterea lippiens etiam, ac senio cæcutiens, postremò naribus mucosis, tamen cupidissimè mihi inseruiebant, adeò ut & felix uideretur, quemcunque uel aspexissem modò.*

SIM.

Σι. μῶν καὶ σύ τινα, ὥσπερ ὁ Φαίων τὴν Ἀφροδίτην, ἐκ Χίου διαπέμψασθαι, ἵνα σοι αὖθις μείων ἰδοῦσα γένηται, καὶ διὰ τοῦτο ἧττον ἀγαπᾷ; Πω. Οὐκ, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν, προσκέκλημαι δῆτα. Σι. αἰνίγματα λέγεις. Πω. καὶ μὴν προύθηλός γε ἦμεν αὐτοῖς οἱ πολλοὶ ὤν, ἐκ παρὰ τοὺς ἀνίους καὶ πλουσίους γραῦς. Σι. νῦν μανθάνω σου τὸ πάλαι, ὦ θαυμάσιε, ὅτι παρὰ τὴν χρυσῆν Ἀφροδίτην ἦν. Πω. ἀτὰρ, ὦ Σίμυλε, καὶ ὀλίγα τῶν ἱερείων ἀπελάμβανον, μόνον καὶ προσκυνούμενος ὑπ' αὐτῶν. οὐ διαπτήσομαι δὲ πολλάκις, καὶ ἀπίσκοπόν σοῦ τινὰ ἐνίοτε, εἰ δὲ ἐμιλλῶντο, οὐ δηλαδὴ ὑπερβάλλουσί με τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σι. τίνα δ' ἂν, πῶς ἐκέλευσον περὶ τῶν χρημάτων; Πω. ἐς τὸ φανερὸν

SIM. Num tu quoq; quẽ admodum Phaon ille, Veneré aliquã è Chio transuexisti, ut ob id optanti tibi illa dederit rursum ad iuuẽtam redire, ac denuò formosum atque amabilem fieri? POL. Haudquaquã: quin magis quum talis essem, qualem dixi, tamẽ supra modũ adamabar. SIM. Aenigmata narras. POL. Atqui notissimus est hic amor, quẽ uulgo sit frequens, nempe erga senes orbos diuites. SIM. Nunc tua forma unde tibi profecta fuerit, intelligo, uir egregie, nimirum ab aurea illa Venere. POL. Veruntamen nõ parum multis commoditates ab amantibus tuli, Simyle, propemodũ etiam adoratus ab illis. Porrò sepius etiam quasi procax illis illudebã, excludens interdũ nonnullos eorũ. interim illi inter sese decertabant, & in ambiendis primis apud me partibus alium alius anteire nitebatur. SIM. Sed age, de facultatibus tuis quid tandem statueras? POL. Palàm quidem affirmabã,

μὴν μᾶλλον, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀληθινὸν ἅπαντα ἀπολιπὼν ἐφαίνετο· ὁπότε δέ τι, καὶ ἀπελαυνόμενος τοῦ ἱππεύειν παρεκινδύνευε τῷ ἑαυτοῦ. ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς διαθήκας ἐκείνας ἔχων παρ' ἐμοὶ κατέλιπεν, εἰς οὐδένα ἄπαντες φρόνοι. ΣΙ. Τίνα δ' αἱ πολλαταῖαι τὰ ἀληθῆ γενόμενον ἔσχον; ἕνα τινὰ τῶν ἀπὸ τῆς γένους; ΠΟ. ἀ μὰ Δί', ἀλλὰ νεανίσκον τινὰ τῶν μεμιγμένων τῶν ἀρίστων Φρύγα. ΣΙ. ἀμφὶ πόσα ἔτη, ὦ Πολύστρατε; ΠΟ. σχεδὸν εἴκοσιν ἀμφὶ τὰ ἔτεσι. ΣΙ. ἤδη μανθάνω ἃ τινά σοι ἐκεῖνος ἐχαρίσατο. ΠΟ. πολὺ ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερος ὁ λαμπρυνόμενος, ἀ καὶ βαρβαρος ἦν, καὶ ἀπόλωλεν, ἐν ὅσῳ καὶ αὐτοὶ ἐπαρρησιάζομεν. ἐκεῖνος τοίνυν ἐκληρονόμησέ μου, καὶ νῦν ἐν τοῖς εὐπατρίδαις ἀριθμεῖται, ὑπεξυρημένος μὲν τὸ γένειον, καὶ ἑλληνίσας, καὶ ὃν ἦ ἀγχίνοος, καὶ Νιρέως κάλλιων, καὶ Ὀδυσσέως συνετώτερος λέγεσθαι δύναται.

me unumquenque illorum relicturum hæredem: idq; illi quum crederent futurũ, certatim se quisq; obsequẽtiorem atque adulantiorem præbebat. Ceterùm alteras illas ueras tabulas, quas apud me seruauerã, reliqui, in quibus omnes illos plorare iussi. SIM. At postremæ illæ tabulæ quem pronunciabant hæredem? num è cognatis quẽpiã? PO. Non per Iouem, imò nouitium quendam ex formosis illis adolescentulis, natione Phrygẽ. SIM. Quot annos natũ Polystrate? PO. Viginti fermè. SIM. Iam intelligo quibusobsequijs ille te demeruerit. PO. Ato tamẽ multo illi dignior qui scriberetur hæres, etiam si Barbarus erat ac perditus, quem iam ipsi etiã optimates colunt, captantq;. Is igitur mihi exitit hæres, iãq; inter patricias numeratur, subraso mento, barbaroq; cultu ac lingua: quin eum k Codro generosiorem, Nireo l formosiorem, m Vlysse prudentiorem esse prædicãt.

SIM.

Σι. Ἐμοὶ μέλει καὶ τραπέζης ὅστις Ἑλλήνων βασιλεύσει, εἰ λοιπὸν ἐκείνοις ἐξουσία μόνοις.

SIM. Non laboro, uel tetius Græciæ sit imperator, si libet, modò ne illi potiantur hæreditate.

GILBERTI COGNATI Annotationes.

a Mensæ Siculis lautiores.) Fa semel de Siculorum delicijs in animos hominum impressa opinio, perpetuò inualluit, quibus olim nihil inquinatius, nec mollius. Plato hanc dictionem usurpauit μαλακίαν γ. Athenæus libro duodecimo copiosè de illis. Macrobius libro Saturnaliũ septimo: Modum cum seruat qui sui potens est, & in mensa Sicula uel Asiana. Hæ pro lautis & opiparis leguntur. Lucian. in Demosthenis encomio uocauit Syracusanas, immodicè lautas & opiparas. Syracusani enim opibus affluentes, conuiuio tum luxui nimium indulgebant. b Ex alicuis arcis opes mihi subscatebant.) Quibus rebus sibi comparauerit diuitias, exponit. c Phaonem à Venere iuuentuti restitutum, extat epistola Sapphus inter Ouidianas. Is trajiciendis uiatoribus de ripa in ripam uectum sibi quæritauit. Cumq; semel Venerem, nulla promissa mercede transuexisset, ignorans quòd dea esset, ab ea unguenti alabastrum dicitur accepisse mercedis loco, eoq; oblitus omnium formosissimus cuasisse, eximiaq; pulchritudine cùm alias mulieres Mitylenas, tum præcipuè Sapphò poetriam ad sui amorem allexisse.

d Chio.) Insula maris Ægæi, quæ habet 28. milliaria in circuitu, unde & laudatissima mastiche adfertur. & Homerus uates Chius est dictus. e Ænigmata narras.) obscurè loqueris. Nam ænigma, autore Quintiliano, nihil aliud est quàm obscura allegoria. Scrupos ueteres appellarunt.

f Plorare iussi.) Ita autem Græcos loqui solitos, ut plorare iuberent eos quos à se contumeliosè dimitterent, notum est. Idem in Tragopodagra: ἐγὼ δὲ ταύτῃς πᾶσιν οἰμώζειν λέγω. Id est, sed omnibus illis nil nisi plorare impero. Idem in primo Necricorum dialogo: σὺ δὲ οἰμώζειν μοι δοκεῖς παρ' ἐμοῦ λέγω.

de est: Tu uerò plorare illos meo nomine iube. De hac autem ipruagata uoce fusius à nobis scriptũ est in collectaneo Adagiorum. g Phrygem.) φρὺξ gentile, à Phrygia deductum, cuius femininũ est Phrygia. Virg. 9. Aencid. O uerè Phrygię, neq; enim Phryges. Phrygia minoris Asiæ regiò, Cariæ, Lydiæ, Mysiæ & Bithyniæ finitima. Cic. pro Luc. Flacco in testes Asiaticos: Asia uestra constat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia. Verum igitur nostrum, an uestrum est hoc prouerbium: Phrygem plagis fieri solere meliorem? Barbarus.) Phryges pro barbaris habiti fuerunt. Ioan. Trezes in historia omnigena, ὡς βεβαρβάρωται τρωσὶ τοσοῦτον χρόνον, id est: & factus es barbarus tanto tempore apud Troianos commoratus. In Phrygia autem est Troia prouincia, cuius caput Ilium fuit, olim regio Priami. i Inter patricios.) Senatorum progenies, quibus plebeij opponebantur, ἐναντίοι. k Codro generosiorem.) hinc ἀπὸ κόδρου, id est Codri genus dicuntur, qui antiqua prosapiæ nobilitate illustres sunt: ut Themistius refert. Codrus enim singulari in patriam pietate præcipuè nobilis fuit. Nam quum Atticis bellum esset aduersus Dores, proditumq; esset oraculo, uictoriam penes Athenienſem populum futuram, si rex illorum ab hostibus fuisset occisus: Codrus patriæ gloriam sua incolumitate chariorem habens, ignota specie hostem prouocauit, & interemptus est. hæc etiam apud Zenobium interpretati sumus. Hanc rem latè describit oratione aduersus Leocratem Lycurgus, & Velleius Paterculus.

l Nireo formosiorem.) Erat omnium Græcorum qui ad Troiam nauigarunt speciosissimus: infra tamen Achillem, sed erat imbecillis. m Vlysse prudentiorem.) Fingitur ab Homero uir multa præditus prudentia & facundia: egregius bello, & laborum patientissimus.

AB A-

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕσιλάε, Μενελάε, καὶ Πάριδι.

AEACI, PROTEsilai, Menelai, ac Paridi.

Iacobo Micyllo interprete.

ΑΕΑΚΟΣ.

Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην περιπτύσσων; Πρω. ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Αἰακέ, ἀτελέστους, ἡμιτελῆ μὲν τὸν οἶκον καταλιπών, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον γυναῖκα. Αἰ. αἴτιοι τούτου ἦ Μενέλαος, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ γυναικὸς ἅπαν Τρῳάδα ἤγαγεν. Πρω. οὐ λέγεις, ἐμοῦ γε μὴ ἀκουσαντος. Με. ἀλλ' ἐμοί, ὦ βάρβαροι, ἀλλὰ δικαίως τὴν γυναῖκα, παρὰ πάντα τὰ δίκαια ἁρπάσας· ἔστω γὰρ οὐχ ὑπὸ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ παντὸς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἄξιος ἀγχεσθαι, τοσούτους θανάτους αἴτιος γεγενημένος. Πρω. ἄμεινον ἦν, οἱ τοιαῦτα, ὦ Δύσπαρι, ἐν ἀρότοις τε καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Πά. ἀδικα πείσῃ, ὦ Πρωτεσίλαε· καὶ ταῦτα,

QVamobrem Proteſilae in Helenã irruens, ſtrangulas illam? PRO. Quia huius cauſa, Aeace, imperfecta quidem domo relicta, & uidua uxore, quam nuper duxi, reddita, mortuus ſum. AEA. Accuſa igitur Menelaum, qui uos omnes pro tali cõiuge recuperanda contrà Troiam duxit. MEN. Nequaquam me, ſed multo iuſtiꝰ Paridẽ, qui hoſpiti mihi uxorẽ contra omne ius eripuit. Hic enim nõ modò abs te, uerùm ab omnibus tum Graecis tũ Barbaris meritò ſtrangulari debebat, ut qui tam multis mortis cauſſa extiterit. PROT. Melius hoc. Proinde, malè nominate Pari, nunquam te dimittam è manibus. PARIS. Iniuriam adcõnum facis Proteſilae, ideo

ταῦτα, ἀμήτιχνον ἔστα σοι. ἐμοῦπνιξε γὰρ καὶ αὐτός ἐμε, καὶ τῷ αὐτῷ δεσμῷ ξυμπλοκάμεθα. εἰκὸς δὲ ἀεί, ὡς ἀπόκρυφόν τι ἔστι, καί τις ὑμᾶς δαίμων ἄγει, ἔνθα καὶ ἐθέλει, καὶ ἀδύνατον ὄντα ἀντιστῆναι αὐτῷ. ΠΡΩ. ὀρθῶς λέγεις· ἆρ' οὖν μοι ἔστιν ἐμοῦ τὸν ἔρωτα τοῦτον λαβεῖν δυνατὸν ὄν.

AI. ἐγὼ σοι καὶ περὶ ἐμοῦ τοῦτο ἀποκρινοῦμαι τὰ δίκαια. φύσει γὰρ αὐτὸς μοὶ, καὶ ἐρᾷν τῷ παιδὶ ἴσως γεγράφθαι δίκη τινός· τὸ δικαίως δ' οὐκ ἐθέλειν ἄλλον, ἂν πρωτοπλοῇ, ἐς σεαυτὸν, ἐς ἐπιπλεόμενος καὶ πολλά μοι γελοιωδῶς, ἀπὸ πρωρέως· Ὦ τρωάδι, ἵνα φιλονικῶ σοι μὴ ἀποτυγχάνειν πρεσβεύσας ἄλλος, δέξει ἐμὲ δεῦρο, εἰ μὴ πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπόλωλε. ΠΡΩ. ἀκήκοα γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦτ' εἶναι, ὦ Αἰακὲ, ἀποφαίνομαι δικαιότερα, ἢ σὺ γὼ ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν αἴτιος, ἀλλ' ὑμεῖ

que eo magis, quòd eandem tecum artem exerceo. Nam & amori etiam deditus ipse sum, et ab codē deo quasi uinctum teneor. Nosti autem quòd quædam sunt quæ inuitis nobis geruntur, & nescio quis deus nos ducit quocunque ipsi placet, atque impossibile est illi repugnare. PROT. Rectè dicis. Vtinam igitur Cupidinem ipsum hic comprehendere mihi liceat. AEAC. At ego etiam pro Cupidine tibi respondebo quæ iusta uidentur. Sic enim ille dicet, sese quidē Paridi fuisse fortassis causam amandi: sed mortis causam tibi fuisse neminem aliū, quàm teipsum Protesilae, qui clam uxore nuper ducta, postquam appropinquabatis Troadi, ita omni contempto periculo, & uelut desperatus ante reliquos omnes in littus exiliisti, gloriæ nimirum cupidus, propter quam & primus in egressu nauium occisus fuisti. PROT. Proinde & ego pro me ipso tibi Aeace respondeo multo iustiora quàm tu. Neq; enim ego mihi horum causa fui, sed fatum, & quòd iam inde

μι, περὶ τὸ ἀρχῆς ἅπας ἀδι-
κεῖσθαι. Αἰ. ἐρῶ, τί οὖν
οὗτος αἰτιᾷ;

inde ab initio ita prædestina-
tum fuerat. AEAC. Pro
hè. quid ergo istos accusas?

IOANNIS SAMBVCI
Annotationes.

De Protesilao, primo Græcorum, interfecto.

Atridis eripiens Helenam Priameia proles,
Amisit regnum post duo lustra suum.
Protesilaum erat cecidit qui primus Achiuûm:
Ardoris Paridis causa Cupido fuit.

Quamobrem.) Inuestigatio facti. Quia huius.) causæ redditio. Accusa igitur Menelaum.) Culpam in Menelaũ reijcit. Multo iustius Paridem.) Verior causa. Hic enim.) ἀποσφαγὴν, strangulatur Paris. Mortis causa extitit.) ὄλεθρος. Iniuriam adeo.) Ratio. Idq; eo magis.) Confirmatio μεταληπτικὴ ἐπὶ τὸ ἀναγκαιότερον κατηγορικῶς. Rectè dicis utinam.) ἐπιτίμησις καὶ ὀργή. At ego pro Cupidine respondebo.) ἀπόκρισις. Sic enim ille dicet.) ἀπολογία τοῦ ἔρωτος πλάσις ῥητορική. Ita omni contemptio.) τὸ αἴτιον κενόν. Gloriæ nimirum.) τὸ αἰτιατόν. Proinde.) Ἐπιλογὴ μεταληπτικὴ ἐπὶ τὴν τῶν κατηγόρων μοῖραν.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΙΑΚΟΥ, ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΚΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

MENIPPI ET Aeaci, Pythagoræ & Socratis.

Iacobo Micyllo interprete.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

MENIPPVS.

ΠΡΟΣ Γ' Πλούτωνα, ὦ Αἰακέ, προείπατέ μοι τὰ ἐν Ἅιδου πάντα. Αἰ. ἑῴδιον, ὦ Μένιππε, ἅπαντα, ἢ μᾶλλον τὰ ὅλα ἁπλῶς

PER Plutonẽ, ô Aeace, expone mihi quæso hic quæ apud inferos sunt omnia. AEAC. Haud facilè, Menippe, omnia: uerùm quæ summatim,

λαμάδε, μαθήσει. εἰπεσὶ μὲν ὅτι Κέρβερός ἐστιν, οἶδα, καὶ τὴν περήμιδα τοῦτον, ὃς σε διεκόμισεν, καὶ τὸν λίμνην, καὶ τὸν πυριφλεγέθοντα ἤδη ἐπέπλευσας ἡμῖν. Μι. καὶ ἄλλα τοῦτα, καὶ σὺ, ὅτε νυκτερεύσας, καὶ τὸν βασιλέα εἶδον, καὶ τὰς Ἐρινύς. τοὺς δ' ἀνθρώπους μοι τοὺς παλαιοὺς δεῖξον, καὶ μάλιστα τοὺς ἐνδοξοτάτους αὐτῶν. Αι. ἑτοῖ μὲν Ἀγαμέμνων, ἑτοῖ δ' Ἀχιλλεύς, ἑτοῖ δ' Ὀδυσσεὺς πλησίον ἱσταμένω Θερσίτου, εἶτα Αἴας καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων. Μι. βαβαὶ Ὁμηρε, οἵους τοὺ ῥαψῳδοὺς τὰς λιφάλλας χαμαὶ ῥίπτεις, ἀγύρτας τινὰς ἀμορφους, πόρις πάντας, καὶ λέρους πολλοὺς, ἀμελεῖς ἀλλοκότους παρέχοντας. ἑτοῖ δὲ, ὦ Αἰακέ, τίς ὅστις; Αι. Κῦρός ἐστιν ἑτοῖ ὁ κρείττων, καὶ παρ' αὐτῷ Σαρδανάπαλος. ἀτὰρ ὑπὲρ τούτους Μίδας,

& ueluti per capita indicari possint, hæc accipe. Hic quidem quòd Cerberus sit, nosti. Deinde & portitorē hunc nosti, qui te trāsecum præterea et lacum, & Pyriphlegethontem iam nauigasti cū ingressum es. MEN. Noui hæc, & præterea te quoq;, quòd hic in uestibulo sedes, atque aditum obseruas. Etiam regem ipsum uidi, & Furias. Homines uerò priscos quæso ostende, et maximè eos qui inter cæteros nobiliores fuere. ABA.

Hic quidem Agamemnon est, ille autem Achilles. Rursum hic Idomeneus, qui propius assidet post hūc, Vlysses: deinceps Aiax, et Diomedes, & cæteri Græcorū præstantissimi. MEN. Papæ Homere, ut tibi Rhapsodiarum tuarum capita bumi proiecta iacent, ignobilia atque obscura, cinis ac pulueris omnia, & nugæ meræ: denique (uerè ut abs te dictum est) capita infirma & caduca. Sed hic, Aeace, quisnam est? ABA C. Cyrus est, ille autem Cræsus, & ultra ipsum Sardanapalus. Vltra hos autem Midas, & deinceps

λαῶν θ' ὑπ' Ξέρξεος. Μι. ἄτα σὲ, ὦ λάθαρμα, ὦ Ἕλλὰς ὠφειλ-ε, ξυγνώτα μᾶλλον τὸν Ἑλλή-σποντον, διὰ ὄρ-ων πλῶν ἐπιζευγνύντα; εἶθ' ὑπ' αὐτοῦ Κροίσου ἦν ὅδε; ἢ Σαρδαναπάλου ὑπ', ὦ Αἰακέ, πελάξαι μοι λαβὲ κέφαλον ἀπίσω. Αι. μα-δαμῶς: διαβλήσει γὰρ αὐτῦ τὸ ὑγρότερον, γυναικῶδ' ἦν. Μι. ὀκνῶ, ἀλλὰ προσπλήξομαί γε πάντως αὐδρεῖ κάρᾳ ἴσως. Αι. ἔχεις σὺ ἐπιλάξω καὶ τὸν σο-φόν; Μι. νὴ Δία γε. Αι. πρῶ-τος ἂ τόν σε ὁ Πυθαγόρας ἔχει. Μι. χαῖρε ὦ Εὔφορβε, ὦ Ἀπόλ-λον, ὅ,τι νὺ βούλῃ. Πυ. νὴ, καὶ σύγε ὦ Μένιππε. Μι. ἀκ ἔτι χρυσοῦς ἡμῖν ἔνι σοι; Πυ. ἔγωγε. ἀλλὰ φέρε ἰδὼ εἴ τι σοι ἀξιλόγου ἐν πήρᾳ ἔχεις. Μι. λυπεῖσαι, ὦ γαῖα, ὅτι τοιοῦτό σοι ἀξιόλογον. Πυ. δὸς μέ-νοι ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα δόγμα-τα

iacet ille Xerxes. MEN. Et te, ô scelestę, tota exbo-ruit Graecia, iungentē pon-tibus Hellespontum, & per ipsos montes nauibus trai-cere affectantem! Quale uerò et ipse Croesus est? Ce-terùm Sardanapalo quæso huic, Aeace, permitte ut de-mulceā caput, inflicto co-lapho. AEAC. Nequa-quam: comminueres enim ipsi caluariam, muliebrię ac fragilis adeò cū sit. MEN. At certè tamē amplexabor illum, utpote semiuirum ac mulierosum planè. AEAC. Visne tibi ostēdam & do-ctos illos? MEN. Per Io-uem etiam. AEAC. Pri-mus en hic tibi Pytbago-ras est. MEN. Salue Eu-phorbe, siue Apollo, siue de-nique quodcunque uoles.

PYTH. Ita sanè, & tu utique Menippe. MEN. Quid? an non amplius aureum istud femur habes? PYTH. Nō: sed age cedo siquid man ducabile tibi habet pera ista. MEN. Fabas habet, quare nihil hic est quod tu manducare queas. PY-THAG. Da modò. Nam hic apud manes alia dogma-

τα (ἰμχθυν γὸ) ὡς ἀλίν ἰσην, λύαμοι καὶ λιφκλὰι τοιούτων ἐνδέδι. Αἰ. ἔτ@ δὶ Σόλων, ὁ Ἐξικεστίδ, καὶ Θαλῆς ἰκεῖν@, καὶ παρ' αὐτὸς Πιττακὸς, καὶ οἱ ἄλλοι. ἑπτὰ δὶ πάντ@ ὄντ@, ὡς ὁρᾷς. Μί. ἤλυκοι οὗτοι, ὦ Αἰακὲ, μάλιστα, καὶ φαιδροὶ τῶν ἄλλων. ὁ δὶ σποδῷ κλίνε, ὥσπερ ἰγκαυφίας ἄρτ@, ὁ τῶς φλυκτίναις ὅλ@ ἐξωθούμ@, τὶς ἐστιν; Αἰ. Ἐμπιδοκλῆς, ὦ Μένιππε, ἡμίκαυστ@ ἀπὸ τῆ Αἴτνης παρών. Μέ. ὦ χαλκόπυγε βίλτιστε, τί παθὼν σαυτὸν ἐς τοῦτ' ἐμβαλεῖν ἐτόλμησας; Ἐμ. μιλαγχολία τὶς, ὦ Μένιππε. Μέ. ὁ μὰ Δία, ἀλλὰ λῆρ@ τὶς κενοδοξία καὶ τύφ@, καὶ πολὺ πῦρ, τοῦτό σε ἀπολωλέκασι σὺν αὐτοῖς ἐμπρησθῆναι ἐν ἄξιον ὄντα. πολὺ ἀλλ' ἐλάττω σε τὸ σόφισμα ἔσεσθαι ἐφαίνετο γοῦν ἐνιοῖς, ὁ Σωκράτης ἦν, ὦ Αἰακὲ, ὧ

ta atque instituta didici: nempe quòd nihil hic inter se similes sunt faba & pa trantiũ testiculi. Æ A C. Porrò hic Solon est, filius Execestidis. præterea ille Thales, & iuxta ipsos Pittacus, & cæteri illi: septem autem omnes sunt, ut uides. M E N. Læti hi sunt, Aeace, soli, atque alacres præter cæteros. Sed hic oppletus cinere, tãquam subcinericius panis aliquis, hic crebris pustulis quasi sufferuefactus, quis nam est? Æ A C. Empedocles, Menippe, semicoctus ab Aetna monte huc profectus. M E N. O heripes optime, quid obsecro acciderat tibi, cur teipsum in craterem Aetnæ injeceres? E M. Insania quædã, Menippe. M E N. Non, per Iouem, sed inanis quædam gloriæ affectatio, et fastus, & multa dementia: hæc te conflagrare fecerunt unà cum ipsis crepidis, cum dignus minimè esses. Veruntamen nihil tibi commentum istud profuit. deprehensus enim es & ipse mortuus. Cæterùm Socrates ille, Aeace, ubi locorum

πῶς ποτ' ἀρά ἔχει; Δι. μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμήδους ἴσως καὶ λοιπῶν τῶν παλαιῶν. Μί. ἐμοὶ ἐβουλόμην ἰδεῖν αὐτὸν, εἴ που ἐνθάδε ἐστίν. Δι. ἐᾷς τὴν φαλακρίαν; Μί. ἅπαντα τὰν φαλακρὸν εἶναι, ὥστε πάντων ἂν εἴη τοῦτο τὸ γνώρισμα. Δι. τὸν σιμὸν λέγω. Μί. καὶ τοῦτ' ἐμοιγε, σιμοὶ γὰρ ἅπαντες. Σω. ἰοὺ ἰού, ὦ Μένιππε; Μί. καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες. Σω. τί τὰ ἐν Ἀθήναις; Μί. πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι· καὶ τὸ σχῆμα τὸ αὐτὸ καὶ βαδίσματα εἰ διά σαυτί τις, ἄνδρες φιλόσοφοι μάλα πολλοί· τὰ δ' ἄλλα ἰσχνοὶ πάντες, εἶμα, εἶπες ἕνα παρά σου Ἀρίστιππον, καὶ Πλάτωνα αὐτόν, ἀμφὶ ἀκτῖνον μὲν, ἀμφὶ δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ τυραννεύοντα δεδακότα ἀκριβῶς. Σω. περὶ ἐμοῦ δὲ τί φρονοῦσιν; Μί. εὐδαίμονα, ὦ Σώκρατες, κἀμέ τινα καὶ σοφόν, τάχα τοιοῦτον. πάνυ τοὺς

rum tandem eſt? Æ A C. cũ Neſtore ac Palamede ille plerunq; nugatur. M E N. Cuperem tamen uidere ipſum, ſicubi locorum hic ſit. Æ A C. Videne caluum illum? M E N. At omnes hic calui ſunt, quare omnium æquè notatio hæc fuerit. Æ A C. Simum iſtum dico. M E N. Etiam hoc ſimile omnium eſt: nam & ſimi omnes ſunt. S O C R. Méne quæris Menippe? M E N. Teipſum Socrates. S O C R. Quo pacto res Athenis ſe habent? M E N. Multi iuniorum philoſophæ ri ſe profitentur: ac habitũ certè ipſum & inceſſum ſi quis aſpiciat, meri philoſophi uidẽtur, admodum multi. Cæterùm autem uidiſti opinor qualis et Ariſtippus huc ad te uenerit, & Plato ipſe, alter quidem olens unguenta, alter autem in Sicilia tyrannis adulari doctus.

S O C. At de me quid ſentiunt? M E N. Beatus, Socrates, quiſpiam es, quod ad huiuſmodi res utique perti-

net.

τὸν ἄρ σε θαυμάσιον εἶναι ἄνδρα γεγραφέναι, καὶ πάντα ἐγνωκέναι ταῦτα (λέγω γάρ, εἰ μοι, τἀληθῆ λέγειν) ἅπερ ἐγὼ ἀκούω. Σω. καὶ αὐτὸς ἐφαινόμην ταῦτα πρὸς αὐτούς, οἱ δὲ ἐμοιγέ δοκεῖτε τὸ πρᾶγμα εἶναι. Μί. τίνος δ' ἄν ἕνεκα φαίην, εἰ μὴ σοφὸς εἶ; Σω. Χαρμίδης, ὦ Μένιππε, καὶ Φαῖδρος, καὶ ὁ τοῦ Κλεινίου. Μί. οὗτοι δὲ τίνες εἰσίν; ἆρα καὶ τούτοις μέτα τοῦ σοφιστικοῦ τέχνην, καὶ ἐν ὀλιγωρίᾳ τῶν καλῶν. Σω. τί γὰρ ἄλλο ἔδιον πράττοιμι; ἀλλὰ παλαιόν ἐμοῦ κατάμενε σε, ὦ Δεινία. Μί. μὰ Δί' ἔμοιγε ἥδιον Κροίσου γὰρ τοῦ Σαρδιανοῦ πλησίον ἅπαμαι, πλουσίου οἰκήσων αὐτῶν· ἴσως γὰρ ἐν ὀλίγῳ γε λόφιδα, οἰμωξόντων ἀκίνων. Αι. ἐγὼ δὲ ἤδη ἅπαμαι, μὴ λάθῃ τις ἡμᾶς νεκρῶν κάλῃ ἀναφυγών· τὰ πολλὰ δ' ἀσαῦδις ἐσόψει, ὦ Μένιππε. Μί. ἀκούω, καὶ ναὶ μὰ γάν ἐγὼ ἀκούω, ὦ Αἰακέ.

net. Omnes itaque te admirabilem fuisse uirum existimant, atque omnia cognouisse haec (decet enim opinor uerum hic dicere) cum nihil scires. SOC. Et ipse dicebam haec ad illos, sed illi tum simulationem quãdam eam rem esse putabãt. MEN. Sed quinã isti sunt circa te? SOC. Charmides, Menippe, & Phaedrus, et Clinie filius ille. MEN. Euge Socrates, quoniã & hic artem tuam exerces, nec quae formosos istos negligis. SOC. Quid enim aliud quod quidem suauius sit, agerem? Sed huc propius noe biscum recumbe, si uidetur. MENIP. Non, per Iouẽ: ad Croesum enim & Sardanapalum redeo, prope illos habitaturum. Videor quippe mihi non pauca habiturum ibi esse quae rideã, quãdo plorantes illos audiã. ABAC. Et ego quoque iam abeo, ne quis mortuorum clam nobis subducat sese. Pleraque alia uidebis, Menippe, quando iterum conueniemus. MEN. Abeas licet: nam & haec Aeace uidisse sufficit.

IOAN.

IOANNIS SAMBVCI

Annotationes.

Διηγητικὸς, ἀνακτικὸς, καὶ ἐρωτικός.

Aeacus ostendit qui sint in Ditis auerno
Obscuros manes, sulphureosq; locos
Dein etiam bello fortes, multosq; sophorum,
Quorum aliquot videt ipse Menipe miser.

Per plutonem.) ἀξίωσις. Haud facilè.) προσοχὴ, & λύσις. Hic quidem.) Ἀνεβλήθη ἀφήγησις. Noui hæc.) μισανθρωπία. Homines uerò.) ἀξίωσις. Agamemnon est.) ἡ λύσις: commonstrat illi primum duces, reges & imperatores. Papæ Homere.) θαυμασμὸς. Ibi rhapsodiarum.) Homerus: pater fabularum. Capita humi proiecta.) ἀμένηνα κάρηνα: capita sine robore, clausula frequens apud Homerum. Deinde ille.) ἀποσοφὴ ad Xerxen. Cæterùm.) Petitio de Sardanapalo, nequaquam recusatio. Comminueres enim.) σκῶμμα. Vis me tibi.) Transitio ad doctos. Aetnæ optime.) id est, Empedocles, qui se in Aetnam ex melancholia coniecit. Inanis quædam.) A' causis. Hæc te conflagrare.) Alludit ad id, quòd Empedocles dicitur æreis crepidis usus fuisse, ut est apud Diogenem. Simum istum.) σφραγὶς à notis uel signis. Me´ne quæris.) ἐρωτηματικὸν. Quo pacto.) ἐπαγγελτικὸν. Beatus.) Iudicium superorum de Socrate. Sed qui nam.) οἱ περὶ τὸν σωκρατίδιον. Ad Crœsum.) Redit ad Crœsum & Sardanapalum. Video quippe.) ἐπιφωνηματικὸν τὸν διάλογον.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ καὶ ΠΟΡΕΙΑΣ.

PROTESILAI, Plutonis & Proserpinæ.

Iacobo Micyllo interprete.

PROTESILAVS.

Ὦ δέσποτα, καὶ βασιλεῦ, καὶ ἡμέτερε Ζεῦ, ἦ σὺ Δήμητρος

O DOMINE, ô rex, ô noster Iupiter, & tu Cereris filia,

θύγατερ. μὴ ἀπιδῇς Δίωνα ἐρωτικόν. πλά. σὺ δὲ τίνος δέῃ παρ' ἡμῶν; ἢ τίς ὢν τυγχάνεις; προ. ἐγὼ μὲν Πρωτεσίλαος, ὁ Ἰφίκλου, φυλάκιος, συστρατεύσας τῶν Ἀχαιῶν, καὶ πρῶτος ἀποθανὼν ὑπ' ἐκ Ἰλίῳ· δέομαι δ' ἀφεθεὶς πρὸς ὀλίγον ἀνασβῆναι πάλιν. πλά. ἵν' αὖθις ἁλῷς, ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ σαυτὸν παρέχῃς ἐρῶσι, πλὴν ἐκεῖ σὺ κἀνῶν τύχῃ. προ. ἀλλ' ἐὰν ᾖ, Ἄιδωνεῦ, ἐρῶ σε γυναικός, ἣν νεόγαμος ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ λαμπαδικῶν, ἐχόμενος ἀποδείμων, ἐκ τοῦ ἀναπολείπων ἐν τῇ ἀνεβάσει τὸν ἀπόθανον ὑπὸ ἕκτορος. ὁ δὲ ἔρως ἡ γυναικὸς ἡ μητρὸς ἀποκτείνει με, ὦ Δίωνος· τὸν γὰρ βόλεμαι λαβὼν πρὸς ἐμαυτὸν ἄγειν ἀφθεὶς κἀκεῖ, λαμπάδιόν με πάλιν. πλά. ἴσθι ἀκριβῶς, ὦ Πρωτεσίλαε, τὸ λεγόμενον ὕδωρ; προ. καὶ μάλα, ὦ δέσποτα. τὸ γὰρ πρᾶγμα οὐ φορητὸν ἦν. πλά.

filia, ne despicite preces amatorius. PLV. Tu uerò quid precaris à nobis, aut quis denique es? PROT. Equidem Protesilaus sum, filius Iphicli, patris Phylacensis, qui cũ reliquis Græcis in expeditione ad Troiã profectus, ac primus omniũ contra Ilium pugnando occisus sum. Precor autem, ut dimissus hinc, modicum têporis in uitam redire denuò permittar. PLVT. Hunc amorem, Protesilae, omnes mortui amãt: sed nullus tamen ipsorum potitur eo. PROT. At non uitam ô Pluto tãtopere amo, uerùm equidem uxorem, quam nuper ductam, domi reliqui, atque in bellum nauigando profectus sum: deinde insciũ egressu nauiũ ab Hectore occisus sum. Amor itaque iste uxoris non mediocriter me, ô Domine, enecat: uolo; si uel paululum ab ipsa conspectus fuero, rursum huc descendere. PLVL. Non bibisti, Protesilae, aquam Lethæam? PRO. Bibi equidẽ, sed hæc res prævaluit ponedere.

πλ. ἀκῶν περίμενον, ἀφίξη γὰρ ἐκεῖνα ποτέ, καὶ ἐδὲν σε κωλύσει ἄνεσθαι. πρ. ἀλλ' ἐφίημι τὴν διατριβὴν, ὦ πλοῦτον. ὁρᾷς δ' ἢ μὴ αὐτὸς ἴδε, καὶ οἶδας οἷον τὸ ἐρᾶν ἔστιν. πλ. οἶσθα δέ που καὶ σὺ ἐνίοτε, μίαν ἡμέραν ἀναβιῶναι, μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀδυρόμενον; πρ. εἰμὶ πάσαν πρόφασιν ἀπολελοιπὼς παρ' ὑμᾶς, ὅτι μὴ δύ' ἔτη, δύο σμικρὰ λείψω μετ' ὀλίγον. πλ. ἐθέμην γοῦν ἅπαντα, ἐπὶ ἐγένετο ποιῆσαι. πρ. ἀναμένω σε, ὦ πλοῦτον. ὀρφεῖ γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδίκην παρέδωκε, καὶ τῷ δημοχαρῆ με Ἄλκηστιν πεμψαι, Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι. πλ. βούλει ἧ ἅπαν ὑμῖν γυμνὴν ἄνω, καὶ ἴδῃς σαυτὸν, τῇ καλῇ σε ἐκείνῃ νύμφῃ φανῶμεν; πῶς ἧ λέγοντα πρὸς σέ φησιν, ἐπὶ διαγνῶναι δυνατὸν; φοβοῦμαι γὰρ, εὖ οἶδα,

dere. PLVT. Igitur expecta: aduenietenim & illa quandoq;, neque nunc opus quicquã erit iterũ ascendere te. PROT. Sed morã hanc ferre nequeo. Amasti autem tu quoque aliquãdo, ac nosti qualis res amor sit. PLVT. Et quid adeò iuuabit te unum diem reuiuiscere, deinde autem paulo pòst eadẽ hæc lugere? PROT. Spero me etiam illam adducturũ esse, ut huc ad uos sequatur me: quare pro uno mortuo paulò pòst duos recipies. PLVT. Haud facilè est ista fieri: neque etiam simile unquam factum est. PROT. At ego in memoriam tibi reuocabo, Pluto. Nã Orpheo ob ipsam hãc causam Eurydicen uxorem reddidistis: et cognatã meã Alcestin emisistis, Herculi gratificantes. PLVT.

Optaris autem, cum ista nuda atque deformi caluaria, formosæ illi sponsæ tuæ in conspectum uenire? Quo pacto autem illa etiam aspiciat te, quæ ne dignoscere quidem amplius te poterit? Terrebitur enim, sat scio, atque

καὶ φοβήσεται σε, καὶ μάτην ἓν τοσοῦτον ἰδὼν ἀπελεύσῃ. ΠΡΟ. ἴτω, ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τοῦτ' ἴσως, καὶ σὺν Ἑρμῇ λίπαρον, ἐπάδων ᾧ τῷ φωτὶ ἥδε ἡ Περσεφόνεια ἔφη, ἀνθρώπῳ ἐν τῇ βάλῃ, παιδίον αὖθις καλὸν ἀφροδὲ ποιῆσαι αὐτῇ, εἴ γε ἦν ἐπ' ἐμοῦ. ΠΛΟ. ἐπεὶ Περσεφόνην σωφρονεῖ, ἀνάγαγε τοῦτον ἄνω ἐπὶ, καινὸν νυμφίον. σὺ δὲ μέμνησο, μίαν ἡμέραν.

aufugiet, tuis frustra tantũ iter exantlaueris. PROSERPINA. Proinde mi uir, tu isti quoque rei medicinam aliquam adhibe, ac Mercuriũ iube, ut postquã ad lucem peruenerit Protesilaus, cõactum uirga, mox in adolescentem formosum conuertat illum, qualis uide licet antea fuit cũ ex sponsæ thalamo prodiret. PLV. Quoniam, Proserpina, & tibi hoc uidetur, age perductum hunc iterum ad superos, Mercuri, sponsum facito. Tu uerò memineris, non amplius quàm unum diem tibi permissum esse.

GILBERTI COGNATI annotationes.

a Orpheo.) Fabula de Eurydice uxore Orphei, satis ex quarto Georgicon Vergilij nota est.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ. MENIPPI ET Tiresiæ.

Iacobo Micyllo interprete.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. MENIPPVS.

Ὦ τειρεσία, εἰ μὴ καὶ τυφλὸς εἶ, ἅπαντι διαγνῶναι ῥᾴδιον. ἅπαντες γὰρ ἡμῖν ἴσμεν τὰ ὄμματα λυπά,

AN uerò & cæcus sis Tiresia, non amplius cognitu facile est: nobis enim cunctis æque sunt uacui oculi, ac so-

λοιπὰ, μένειν ἢ αἱ χῶραι αὐτῇ, τὰ δ' ἄλλα, ὅπως ἔτ' ἂν ἀπᾶν ἔχοις, τίς ὁ Φινεὺς ἦν, ἢ τίς ὁ Λυγκεὺς ἐπὶ μὲν τοῖς μάντεσιν ἴσθα, πλὴν ὅτι ἀμφότερα ἐγένου, μὴ καὶ γυνὴ, τῶν ποτε τῶν ἀνδρῶν, οἶδα πρὸς τῶν βιβλίων τοιγαροῦν ἀπί μοι, ἐπειδή γε ἐπειράθης ἑκάτερον τοῦ βίου, ἐπότερος κρείττων ἀνὴρ ἢ γυνὴ, καὶ ἀληθεύων; Τε. ἀμείνων ἦν πολλῷ πολύ, ὦ Μένιππε, ἡ γυνὴ καὶ ἀπραγμονέστερα γάρ, καὶ ἧττον ἐπιβουλεύεται τῶν ἀνδρῶν οὐ γυναῖκες. καὶ ὅτι πολεμεῖν οὐδὲν αὐταῖς, ὅτι παρ' ἑπτάλοφον ἱστάναι, ἵνα ἐν ἐκκλησίᾳ διαφέρωνται, ἵνα ἐν ἀγορᾷ δικάζεσθαι. Μι. ἀ γὰ ἀκήκοας, ὦ Τειρεσία, τὴν Εὐριπίδου Μήδειαν, οἷα ἦπερ, ὀδυρόμενον τὸν γυναικῶν, ὡς ἀθλίως ἔχουσι, καὶ ἀφόρητόν τινα τὸν ἐν τῇ ὠδῖνι πόνον ὑφισταμένας; ἆρα ἐμοὶ μὲν (ὑπέμνησαν γὰρ μᾶλλον ἡ Μηδείας ἐκείνης) καὶ ἔστιν ὅτε δοκεῖ ἐπὶ-τηδεία ἦναι; ἢ φέρε καὶ ἄγε- *le illorũ ſedes relictæ: quod autem ad cætera attinet, nõ facilè dixeris, qui Phineus, aut qui Lynceus fuerit. At uerò quòd uates fueris, & quòd utrunq; ſolus teipſum perbibueris marem ac fœminam, auditis aliquando poetis noui. Proinde per deos dic mihi, utram uitam expertus es ſuauiorem, uirne quando fuiſti, an cum fœmina? TIRE. Potior multo fuit, Menippe, muliebris uita: expeditior enim, et do minantur quoque uiris mulieres: neque ipſis neceſſe eſt in bellum proficiſci, neq; ad propugnacula ſtare, neq; in cõcionibus diſſidere, neque in foro atque iudicijs contẽdere.* MEN. *Quid? an non audiſti Tireſia Euripidis Medeam, qualia dixerit cum mulierum genus deplorando commemoraſ? quàm miſeræ ſint, & intolerabilem parturiendo laborẽ ſuſtineant? Verùm dic mihi (commonefecerunt enim me uerſiculi iſti Medeæ) peperiſtine etiam aliquando cum*

σ& διετίλεσας ἐν ἐκείνῳ τῷ βίῳ; Τει. τί τοῦτο, ὦ Μένιππε ἠρωτᾷς; Μι. ἁδέως χαλεπόν, ὦ Τειρεσία. πλὴν ἀπόκριναι, εἰ σοι φίλον. Τει. ἀ σφόδρα μοι ἥδιον, ἐν ἐτύγχανε δ' ὄμως. Μι. ἐκανὸν τοῦτο. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἄρρεν ἦσθα, ἀβλαβὴς εἶναι. Τει. εἶχον δηλαδή. Μι. χρῆν δὲ σε ἐκ μήτρας ἀφανισθῆναι, ἢ τὸ μόριον τὸ γυναικεῖον ἀπορρᾶξαι, καὶ εἰ μηδὲν ἐπηλθόν, καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἀνιρεῖν, καὶ παῦσαι ἐξαίφνης ἄνανδρος γυναικὸς ἀνὴρ ἀπεφάνας: Τει. ἀχθέσθω τί σοι βουλήσεται τὸ ἐρώτημα. ἀκούσῃ δ' ἴσως μου ἀπιστῶν, εἰ καὶ ταῦθ' ἅπαξ ἐγένετο. Μι. ἀ χρὴ γὰρ ἀπιστῆσαι, ὦ Τειρεσία, εἰ τοιαῦτα ἐστίν, ἀλλὰ παράπληκτα καὶ μεγάλης ἀτοπίας ἔμπλεα δοκεῖ; ἢ τί σοι δοκεῖ, καὶ μὴ; πρόδηλα χρῆναι; Τει. οὐ γὰρ ἀλλὰ τάλλα πιστεύεται ἅπαντα γεγενῆσθαι, ἀπὸ

mulier esses: an uerò sterilis et absq; semine uitam illam degisti? TIR. Quid hoc, Menippe, interrogas? MEN. Nihil acerbè, Tiresia: uerùm responde si tibi molestum non est. TIR. Non sui sterilis quidem, sed neq; peperi tamen. MEN. Sufficit hoc. Vtrum enim et uuluam habuisses, scire nolebam. TIRE. Habui scilicet. MEN. Successu autem temporis uuluane illa euanuit, & membrum mulebre obturatū est, mamillæq; iterum complanatæ, deinde unde succreuit, et barbam produxisti, an uerò repentè ex muliere uir factus prodysti? TIRE. Non uideo quid sibi uelit interrogatio hæc. Viderit autem mihi pro dubio habere, factúmne hoc ita sit, an non. MEN. Quidnam non dubitare, Tiresia, de huiusce modi rebus conuenit, sed perinde ac fatuum aliquem, non perpensis, fieri'ne possint, an non, protinus pro ueris recipere? TIR. Tum itaque neque cætera credis hoc pacto contigisse, puta quum audieris

ἢ τί οὖ ἀηδόνος, ἤ τινα τῶν γυναικῶν ἐγένοντό τινες, ἢ ἀνδρα, ἢ θηρία, τὴν Ἀηδόνα, ἢ τὴν Δάφνην, ἢ τὴν Λυκάονος θυγατέρα; Μί. ὦ τοῦ δαιμονίου ἐντυχὼν, δέομαί σου, τί ποτὲ λέγουσι. σὺ δ', ὦ βέλτιστε, ἴσως γοῦν οἶσθα, πότερα καὶ ὕστερον, ἢ ἅμα αὐτῇ καὶ μάντις ἐμαντεύου εἶναι; Τι. ἐᾷς, ἀγνοεῖς τὰ περὶ ἐμοῦ ἅπαντα, ὡς καὶ διάφορά τινα ἐστὶ τῶν θεῶν, καὶ ἡ μὲν Ἥρα ἐπέρασέ με, ὁ δὲ Ζεὺς παραμυθούμενος τῇ μανικῇ τῶν συμφορῶν. Μί. ἔτι ἔχει, ὦ Τειρεσία, τῶν ψευδομάντεων; ἀλλὰ δικαίως τις μάντευε πᾶσι πιθανῶς, ἐπεὶ γὰρ ἡμῖν μαντικὴν ἔνιοι λέγουσι.

dicerit ut quædam ex mulieribus aues factæ sint, aut arbores, aut feræ, Philomela uidelicet, aut Daphne, aut Lycaonis istius filia?
MEN. Quòd si quando et in illas incidero, tũ quid ipsæ dicant quoq; scibo: tu uerò, ô optime, ecquid cũ mulier esses, uaticinatus quoq; es tum, quemadmodum & postea? an uerò pariter & uir & uates didicisti esse?
TIR. Vides ut cuncta ea quæ de me feruntur, ignoras? puta quo pacto & litẽ quandam Deorum diremi, & luno uisu me priuauit: Iupiter autem in solatiũ dãni eius, uaticinandi artem mihi dedit? MEN. Adhúcne Tiresia mẽdacijs istis capere? Sed facis hoc more uatum. Consuetum enim uobis hoc est, nihil iam sani dicere.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

4 Cæcus.) Tiresias fuit Thebanus uates, captus luminibus, quòd Mineruam lauantem inspexisset. Fabulantur quoq; poetæ eum in feminam è mare fuisse mutatum, de quo uide Ouid. 3 Metamorph. apud quem, utrũq; sexum expertus, muliebrem pronunciat suauiorem.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Η ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

CATAPLVSSIS SIVE TYRANNVS.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΚΛΩΘΩ, Ερμῆ, Κυνίσκε, Μεγαπένθει, Μικύλλε, Πλούτωνι, Τισιφόνῃ, Ῥαδαμάνθυϊ, Κλίνῃ καὶ Λύχνῳ.

CHARONTIS, Clotho, Mercurij, Cyniſci, Megapenthi, Micylli, Diuitis, Tiſiphonis, Rhadamanthi, Lecti, & Lucerna.

Petro Moſellano interprete.

ARGVMENTVM.

Vti ſuprà in Menippo, diuitum exitus ac pœnas deſcripſit, recitato etiam decreto, quo animæ illorum in aſinos migrare iubentur, ita hic ſub Megapenthis perſona, Tyrannorum uitam, mores, exitus, & quæ tandem poſt hanc uitam, animorum ſupplicia & cruciatus illos manent, exponit: amplificatis etiam his antitheſi quadam, dum ſutorem Micyllum, & philoſophum Cyniſcum, utrunque pauperem, alterum etiam uirtuti ac ſapientiæ deditum, cum illo componit. Illud uidelicet inuens, quòd qui potentiam & diuitias ſectantur, & uitam plerunq; peſſimam atq; nequiſſimam agant, mortem quàm grauiſſimo animo patiantur. Contrà autem qui à rebus iſtis mundanis, ijſdemq; malorum omnium principijs & cauſis, animum remotum ac liberum habent, quiq; uirtutem præ ijs quæ uulgus appetit & miratur, colunt, illos & mortem contemnere ſolere, neq; ullis conſcientiæ flagris facilè perterreri. Tractat autem hæc pro more ac inſtituto ſuo, fabuloſo rurſum dramate quodam ficta umbrarum tranſfretatione apud Acherontem: in qua dum & tyrannus hic traijciendus foret, mora cæteris, reuitente ac mortem deprecante illo, inijcitur. Quam rem Charonte atque alijs grauiter ferentibus, tandem Mercurius collo attracto illum in nauem compellit, adiuuantibus ad id pauperibus illis Cyniſco & Micyllo. Porrò ubi iam traiectum eſſet, rurſus apud Rhadamanthum eodem pacto iudicium ſubterfugere uelle idem fingit: ſed tamen & ibi in me-

in medium protractus, & à Cynisco accusatus, extremo tandem supplicio damnatur.

CHARON.

Ἴσχε δὴ Κλωθοί, τὸ μὲν σκάφος τοῦτο ἡμῖν πάλαι ἐξήρτυται, καὶ πρὸς ἀναγωγὴν ὡς μάλα παρεσκεύασται, ἔτι γὰρ ἀπλοῖς ἐπιπνεύσας, καὶ ἐς ἱστὸν ἄρθησα, καὶ ἡ ἄγκυρα παρακέκριται, καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων τετύπωται. μικρόν τι ὀκνῶ, ἴσως ἐπ' ἐμοὶ, τὸν ἀγκυβάτην ἀναστῆσαι τῆς ἀποκλῶ. ἀλλ' Ἑρμῆς βραδύνει, πάλαι παρεῖναι δέον. μόγις γὰρ ἐπιβατῶν, ὡς ἔοικε, τὸ πρῶμνιον, τρὶς ἤδη τέμενος ἀναπεπλουκέναι δυνάμενον, καὶ σχολὴν ἄμφω βαλανεύειν ἔχον, ἡμῖν δὲ ὀκνεῖται ἐπ' ὀδόν· ἀλλ' ὅμως ἐπιπολάσομεν. ἴδοι ἂν Πλούτων, εἰ δίκαιον, ὅτι ἐμὲ μακρὸν ἐπὶ τούτοις ὑπολείψεται, καὶ ταῦτα παρ' ἄλλου ὄντος τῆς αἰτίας. ἐγὼ καλὸς ἡμῖν μέγας ἐπιβατηγὸς, ὥσπερ τις ἄλλος, καὶ αὐτὸς αὖ τὸ πλοῖον

AGE uero ô Clotho, nauis quidem hæc iamdudũ nos expectat parata, & ad nauigationẽ commodè admodum instructa, siquidem et sentinam exhausimus, & malum ereximus, tũ & uelum est passum, ac remi suo loco collocati omnes, ita ut (quod in me est) obstet plane nihil quin anchora subtracta iam huic soluamus. Verùm Mercurius, qui iam diu adesse debuisset, solus est in mora. Itaq; quum bodie iã ter traiecisse licuisset, nectoribus, ut uides, adhuc nauicum est nauigium, & iam ad uesperã uergit dies: nos autem nondum ne obolum quidem demeruimus. Porrò Pluto, sat scio, me huius moræ auctorem suspicabitur, idq; quum apud alium sit negocij culpa. Ille autem bonus & egregius ũmbrarum dux, quemadmodum & alius quispiam ex umbris, hausto apud superos obliuionis

θες ὕδωρ πιπυκνὸς, ἀναστρέψαι πρὸς ἡμᾶς ἐπελίλησται. ἢ ὅτι ποκλάσει μετὰ τῶν ἐφήβων, ἢ διθυραμβίσῃ, ἢ λέγει τινὰς διηγήσεται, ἐπιδακνόμενος τὴν λύρην τὴν αὐτοῦ· ἢ τάχα καὶ ἐν μέσῃ ἐλληνοδίκαι ἐγγυάλαι πρὸς βλῶν, μία γὰρ αὐτῷ καὶ αὕτη τῶν τεχνῶν, ἐλ' ἣν ἐλεύθερα πρὸς ἡμᾶς, καὶ ταύτην, ἢ ἡμίσεως ἡμέτερος ἂν. Κλω. τί δὲ οἶδας, ὦ Χάρων, εἴ τις ἀσχολία πρόσκειται αὐτῷ, ἢ Διὸς ἰδίᾳ τιλέσῃ διαλέγεσθαι πρὸς τὰ αὑτοῦ πράγματα; δικαίους δὲ πάντας ὄντας. Χά. ἀλλ' ἔχεται, ὦ Κλωθοῖ, πέρα τοῦ μέτρου ἐπιμένοντος, ἐπεὶ ἐλ' ἡμᾶς πολὺ αὐτὸν ἀπέναι δέον διατριβήμενον. ἀλλ' ἐγὼ οἶμαι τὸν αἴτιον, παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀτραφέλως μένειν, καὶ χαλᾶν, καὶ πίνειν, καὶ ἀναγιγνώσκειν, τὰ δ' ἄλλα

fonte, ad nos redire oblitus eſt: & ut conjicio, cũ ephebis luctatur, aut citharam pulſat, aut fabulas aliquas denarrat, ſcilicet quàm ſit bellus nugator oſtentãsi uel etiam interim dum regredi tur, inter uiam furandi ſtudio forſan occupatur. nam ex artibus quas profitetur, hæc uel præcipua eſt. Ad hunc ergo modum pro ſuo arbitrio liberè nobiſcum agit, nihil etiã ueritus quòd media ex parte eſt noſter. CLOTHO. At quid noſti ô Charõ, an negocio aliquo detineatur, Ioue uidelicet poſtulante ut in procurandis Superùm rebus plus quàm iuſtum tempus inſumat? Herus autem eſt et ille. CHAR. At non ita, ut ultra iuſtum modum communi mancipio debeat imperitare: quando nos, cum abeundi tempus eſſet, ne unquã quidem cum detinuimus. Sed ego rei cauſam propemodum coniecturis aſſequor: nempe apud nos malua tantùm eſt cum libamentis, & placentulæ ſiliceruiaq; cætera uerò caligo et nebula, tenebræq; : in cælo aũt, præterquã

quòd

δε, ἕφοις ἡδυσμάτων ἡδυσμάτων. ἐν ᾧ τῷ ἀμφὶ φαιδρὰ πάντα, καὶ ἔστι ἀμβροσία πολλὴ, καὶ νέκταρ ἄφθονον, ὥστε μοι δοκεῖν καὶ παρ' ἡμῖν βραχύτατον εἶναι, καὶ παρ' ἡμῶν κἀξὴ κἀνὶ πλέον, ἐπειδὰν ἐκδημοῦντα ἐξ τινὸς ἀποδιδράσκωμεν. ἐπειδὰν δὲ λιμὴν λαμπρὸν ἐφάνη, σχεδὸν ἤδη καὶ βαδίδην, μόγις ποτὲ ἐπεξέρχεται. Κλω. μανείης γε λέπτιστε, ὦ Χάρων· πλούσιον γὰρ αὖ τινὰ ἔτι ὁρᾷς, ὡς ἐρᾷς, πολλὰ τοῦτο τινὰ ἡμῖν ἄγοντα, μᾶλλον δὲ, ὅσα ἔστι τι ἀπόλιπον, ἀθρόα αὐτὰ τῷ ῥάβδῳ σεσῶν. ἀλλὰ τί τοῦτο; ἀνδριάντα τινὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ ἄλλον γελῶντα, ἕνα λίτραν καὶ πήχεως ὕψος μέσον, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἐρῶ ἐχοντα, ὑγρὸν ἀναφανῆ, καὶ τὰς ἄλλας ἀπεσταλμένον. ἐχ ἔρᾷς δὲ καὶ τὸν ἕρμιλλον αὐτὸν ἱδρῶτι ῥέοντα, καὶ τὸν πόδα διαπεπλεγμένον, καὶ κονιορτῶντα, μικρὸν γὰρ ἔδεῖ καὶ αὐτῷ

quòd clara ac lucida sunt omnia, ambrosia multa passim & nectar affatim suppetit, adeò ut mihi quoque hoc nomine suauius lubentiusq; apud illos cunctari uideatur. quin & à nobis subuolare consueuit, perinde ac si è carcere aliquo aufugeret. ubi uerò descendendi fuerit tempus, lentè admodum & pedetentim uix tandem accedit. CLOTHO. *Mitte iram istam ô Charon, siquidem hic propè adest, complures secum adducens: imò, ut cernis, deo sam turbā uelut gregē uirgo præse agit. Sed quid hoc? Vinctum hercle quēdam in ipsis conspicio, tū alium rie su diffluentem, porrò alium quendam pera succinctum, ac baculum manu gestantem, asperumq; ac toruum quiddam obtuentem: denique alijs, ut gradum addāt, à tergo imminentem. An non & Mercurium ipsum uides sudore perfusum, pedibus puluere conspersis, tum & crebrò anhelantem, adeò ut os ei suspiriys sit distentum*

τῷ δέμας; τί τοῦτο ὦ Ἑρμῆ: τίς ὁ πτοῦς; πεφροντικέναι γὰρ ἡμῖν ἔοικας. Ερ. τίδ' ἄλλο, ὦ Κλωθοῖ, ἢ τοῦτο τὸν ἀλιτήριον ἀποδράσεσθαι μεταδιώκομεν, ὀλίγου δεῖν λειπόψυχος ὑπὲρ τούτου γενόμενος; Κλω. τίς δ' ἐστίν; ἢ τί βαδίζων ἀπεδίδρασκε; Ερ. τοῦτο μὲν πρόδηλον, ὅτι ζῆν μᾶλλον ἐβούλετο. ἔστι δὲ βασιλεύς τις ἢ τύραννος, ἀπὸ γῆς τῶν ἐνύπνιον, καὶ ὧν ἀνάπτυσις, πολλῆς τινος δυσαμενίας ἐπιθυμῶν λέγων. Κλω. εἶτ' ἐμέτου ἀπεδίδρασκεν, ὡς ἐπιβιώναι δυνάμενος. ἐπιλιποψύχου ἢ δὲ τῷ ἐπιπεπονημένῳ αὐτῷ νήματος: Ερ. ἀποδίδρασκε λέγεις; εἰ γὰρ μὴ ὁ γηραιότατός τε ἦν, ὁ ξύλον, σωθείς μοι, καὶ συλλαβόντος αὐτὸν ἐπόησεν, ἂν ὤχετο ἡμῶν ἀπενεγκών. ἀφ' ἧς γάρ μοι παρέδωκεν αὐτὸν ἡ Ἄτροπος, πᾶν

Quid hoc rei est ô Mercuri? Hem, quæ est hæc trepidatio? Nobis certè uehementer perturbatus uidere.
MER. Quid aliud, ô Clotho, quàmquòd dum cœlestũ hunc aufugiẽ prosequor, penè acciderit ut ego ad hãc nauem hodie nõ fuissem rediturus? CLOTH. At quinam est? aut quid sibi quærens, conatus est transfugere? MERC. Hoc quidem est uel cuiuis manifestũ, quòd diutius uiuere cogitauit. Est autem uel rex quispiã, uel tyrannus, quãtum ex eius eiulatu conijcere licuit. nam ingenti quadã ex felicitate se dejectũ querebatur. CLO. Et quum filum, quod ei erat innexũ, iam defeciſſet, ſtultus tamẽ ille, quaſi ſuperuiuere, queat, aufugit? MERCV. Aufugit narras? Quòd ſi non generoſiſſimus hic, qui baculum manu geſtat, mihi fuiſſet auxilio, ſicq; ipſum comprehenſum uinculis alligaſſemus, è noſtris profectò manibus egregiè effugiſſet. Etenim ex quo eum mihi tradidit Atropos, per omnem

παρ' ἄλλω τῶν ἐθελόντων αὐτίνα-
γι καὶ αὐτίσπα. καὶ τὸ πέλας
αὐτιμάδων πρὸς τὸ δάφος, ἐ
παρῃτᾶτο ἀναίγων τὸν ἰνίον-
τι δὲ καὶ ἱκέτευε, καὶ λιτὰς
παρεῖτο, ἀφιέναι πρὸς ὀλίγον
ἐξιῶν, καὶ πολλὰ δεόμενον ὑπι-
σχνέμενος. ἐγὼ δὲ, ὥσπερ εἰ-
κὸς, τὸν ἄνθρωπον, ἃ μηδὲ γενέ-
σθαι ἐνδέχεται, ἐπιθυμοῦντα
ἐφικέσθαι. ἐπεὶ ἦλθον αὐτὸ
τὸ στόμιον ἔξω, ἐμοῦ τὸν
ἀνδρὸς, ὡς εἶδε, λαθεῖν ἐπιχει-
ροῦντος αὐτὸς, πρὸς τὸ παρὰ
τὸν πολυφῆτα ἀνάφορον αὐ-
τῷ σύμβολον λαβὼν, ὃν οἶδ' ἐ-
γὼ ὁ Διομηδέους καὶ ἀπιὼν
ἔχω, ἐνίδει ὃν ἀνδρὸς εἰς τῶν
λογισμῶν, καὶ ὁ Αἰακὸς ἀόκνει
νας τὰς ὀφρῦς, μὴ ὦδε πάν-
των, ὦ Ἑρμῆ, φησὶ, χρῶ τῇ ἄλλῃ
πλεκτῇ ἄλλοις σοὶ αἱ ἐν ἐρκτῷ
παιδιαὶ, τὰ νικᾶν, ἢ ἀπιέναι,
καὶ ἐδαμῶς λαθεῖν ἐμηχάνω.
πίστασαι, ὡς ἐρᾷς, πρὸς τοῖς
χιλίοις ἔχει τὸ σύμβολον ἀπει-

nem uiam retrahere atque obniti nunquam desitit. Quin pedibus solo oppositis ita se offirmauit, ut inter dū cendum nobis non parū ne gocij exhibuerit. Aliquoties autem supplicabat ac depre cabatur, ingentia daturum se pollicens, si uel paululum dimitteretur. Ego uerò cum hominem ea quæ continge re non possent, ambire uide rem, ut & me decuit, minimè dimisi. At ubi iā ad ip sum ostium usq; peruenissemus, ipseq; umbras, ut moris est, Acaco [b] adnumerarem, & ille uniuersas ad summā à sorore tua transmissam re censeret, perditissimus hic nescio quomodo clam nobis aufugerat. Itaque q̄ū summæ unus deesset, Aeacus ad ductis supercilijs: Nō in om nibus, inquit, passim tu fu randi artificiū intende. Sa tis tibi sit, quòd eiusmodi ludos in cœlo reddere conce ditur: umbrarum autem res omnino sunt planæ, neque quicquam nos aliqua uia fallere potest. Quatuor supra mille, ut uides, summa habet inscriptos, tu uerò uno

χαραγμένης· οὐδέ μοι παρ' ἴσα ἅπαντα ἄγων, εἰ μὴ τάτε ἐκ, ὡς παραλελόγισταί σοι ἡ Ἄτροπος. ἐγὼ δὲ ἐνθυμούμενος πρὸς τὸν λόγον, ταχέως ἀνεμνήσθην τῶν ἐμαυτοῦ τῶν ἀλλων, διαπαλαι περιβλέπομαι ὁλκαῖον ἕτερον ἀλλον, εἰωθὼς τῶν ἀποδράσεων ἐλαφρῶν ὄντων, τάχα καὶ τῶν ἄγοντων πρὸς τὸ φῶς. ὑπὸ δὲ αὐθαιρέτου μοι βᾴστης ὄντος, καὶ ὥσπερ ἑκὼν ὑπαλλαττομένου διώκτου, ἐκεῖνον μὲν ἤδη ἐν Ταινάρῳ, παρὰ τοσοῦτον ἐλθὼν διαφυγεῖν. Κλω. ἡμᾶς δέ, ὦ Χάρων, ἀλιγωρίαν ἆρα ἢ ἔρημα διαγιγνώσκομεν. Χά. τί οὖν ἔτι διαμέλλομεν, ὡς ἐκ ἐκκλητὸν ἡμῖν γεγραμμένους δικαστάς; Κλω. ἀλλὰ νὴ Δία, ἐμβαπτέτωσαν, ἐγὼ δὲ πρόχειρα ποιήσομαι τὸ βιβλίον, καὶ περὶ τῶν ἀπειθέστερον διαβεβλημένων, ἀκεῖθεν, καταβάντες ἐκεῖσε ἑκάστων ἀκουσόμεθα, τίς, καὶ πόθεν, καὶ ὁπόσον τινὰ βεβίωκε χρόνον· ἵνα δὲ τινας τοὺς τρόπους. σὺ δὲ ἀκροχειριάζου τοὺς ἀνιόντας, καὶ σὺν τύχῃ, ὦ Ἑρμῆ.

minus adducis: nisi forsan excussus quòd te circumnecerit Atropos. Ad hunc ego sermonem rubore perfusus, quæ in uia acciderãt, in memoriam reuocare cœpi. Et cum oculis in orbem ductis, hunc nusquam cernerẽ, facilè animo collegi eũ transfugisse. quare uiam quæ rectà ad Tænarum reducit, quàm potui celeriter remetior: hic autem optimus uir sua sponte me comitabatur. Itaque uelut è carceribus emissi, celeri cursu uolãtes ipsum iam in Tænaro deprehendimus. usque adeò parũ abfuit quin effugisset.

CLOT. Et nos, ô Charõ, Mercurium adhuc ignauiæ dãnamus? CHAR. Quid ergo diutius cũctamur, qua si non satis sit moratum?

CLO. Probè dicis. inscendant. Ego uerò, sumpto in manus libello, ingredientes singulos, qui, & unde nati, quoq; modo uita functi sint, exmore dignoscam. Tu autem ô Mercuri, ipsos excipe, &

σὺ δὲ τὰ νεογνὰ ταυτὶ πρῶτα ἐμβαλὲ, τί γὰρ οὐ καὶ ἀπαρίθμησαι μοι; Ερ. ἰδὲ σὲ σοί, ὦ πεμπτοῦ, τὸν ἀριθμὸν, ἔστι δὲ τριακόσιοι μετὰ τῶν ἐκτεθειμένων. Χλ. βαβαὶ τῆς διαφορᾶς, ἐμφανίας ἡμῖν νεκροὺς ἥκεις ἄγων. Ερ. ἴδιον, ὦ Κλωθοῖ, τοὺς ἀπαλοὺς ἐκ τούτων ἐμβιβασόμενα; Κλω. τοὺς γηραιοὺς λέγεις; οὕτω ποίει. τί γὰρ μοι δεῖ πράγματα ἔχειν, τὰ πρὸ Εὐκλείδου πως ἡμῖν ὄντα τάξασθαι; εἰ ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἅπαντες ὑμεῖς ἔδητε. τί τοῦτο; ἵνα ἀπαλλάσσωμαί μου, βιβασμένοι τὰ ὄντα ὑπὸ τῶν ἐτῶν. Λάβετε τὰς χεῖρας καὶ τούτους ἀράμενον παραγαγεῖν. Ερ. ἰδοὺ πάλιν ἄνδρες ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη, ἀνδρικοὶ πάνυ, καὶ πρεσβῦται, καὶ λιχνότερον τεθραμμένοι. Κλω. νὴ Δί', ἀλλὰ ἀτραφέστατοί γε πάντων ἥκουσι δὴ οἱ, τοὺς βουκόλους ἐπισπόμενοι, ὦ Ἑρμῆ, παφάγαι, καὶ βοῦς.

pe, et omnes ſuo ordine collocato. Verùm tu infantulos iſtos primùm inijce. quid enim mihi interroganti quiuerint reſponderet? MER. En tibi ô portitor, ſunt bi numero trecenti, præter eos qui à parentibus ſunt expoſiti. CHAR. Papæ, quæ eſt hæc ſoli fertilitas? egregium es umbrarum ductor: unus immaturas nobis adducis. MERCVR. Vin tu ô Clotho, ab his indefletos introducamus? CLOT. Vetulos iſtos dicis? maximè. Quid enim attinet, ut quæ ante Euclidem hucuſque contigerunt, ſciſcitando ipſa mihi negocia faceſſam? Vos qui plus ſexaginta annos nati eſtis, adeſte. Sed quid hoc? Itan' eorũ aures annis ſunt obturatæ, ut me non exaudiant inclamantem? Forſan & bos ſublatos importare oportebit. MERCV. En duodequadraginta flaccidi omnes, & apprimè maturi, ac in ipſo planè tempore decerpti. CLOTH. Per Iouem; quandoquidem iam omnes ſunt uuæ paſſæ. Saucios ô Mercuri nunc adducito,

τὸν μοι εἰπεῖν, ἵνα τὰς ἀποδα-
ρέντας ὑμῶν. μᾶλλον δ' αὐτὰ
μοι τὰ γεγραμμένα ὑμῖν
ἐπισκέψωμαι. πεπαύσθω δὲ
πολλῶν ἕνεκα χθὲς ὁ Μυδίας
νικήσας ἀθλητὰς ὀγδοήκον-
τα, καὶ ὁ Ὀξυάρτου ἐξ ἅπ-
άντων Γωβάρης. Ερ. πάρεσ-
σι. Κλω. δεῦρο ἐμοὶ πάντες
ἀπόφασιν ἐπάξατε, καὶ ὁ φιλό-
σοφος Θεαγένης, διὰ τὴν ἑ-
ταίραν, τὴν Μεγαρέως. Ερ.
ἔνεσι πλησίον. Κλω. πῦ δὲ
ὁ περὶ βασιλείας ὑπ' ἀλ-
λήλων ἀναιρεθέντες; Ερ. πα-
ρόντων. Κλω. ἰδοὺ ὑμεῖς μοι
χῦ καὶ ἡ γυναικὸς φονεύσ[ασ]α:
Ερ. ἰδοὺ σοι πλησίον. Κλω.
τοὺς ἐν διακυβίῳ δίκην πε-
φάγοτας, λέγω δὲ τοὺς ἐν τυμ-
πάνῳ, καὶ τοὺς ἀνασκολοπι-
σθέντας. εἰσὶ δῶν λῃστῶν ἀπο-
δαρέντες ἀναβλητοι μοι ἀ-
πάντων, ὦ Ἑρμῆ; Ερ. πάρεσ-
σιν εἰσὶ

cito. Vos quo mortis genere uitam clauseritis, mihi primùm dicite. Sed cur non ipsamet, quæ cuique uestrum sint inscripta, inspicio? Octogintain prælio cadere heri apud Medos decretum erat, atq; unà cum his et Oxyartæ filium Gobarem. MER. Adsunt. CLOT. Præ amoris impatientia sibi ipsi mortem consciuere septem: in primis autẽ Theagenes philosophus, propterea quòd scorto Megarẽsi, cuius amore flagrabat, potiri nõ posset. MERCV. En tibi propè adsunt. CLOT. Porrò ubi illi qui de imperio certando, mutuis se cædibus confecerẽt MERCV. Hic adstant. CLO. At quem adulter, in hoc iuuante uxore, necidedit, is ubi est? MER. En tibi hic adest. CLOT. Quos iudicum sententia capitis damnauit, tandem adsint, eos inquam qui carnificinam senserunt, quiq; in crucem sunt adacti. Tum sexdecim illi qui à latronibus sunt iugulati, ubi sunt ô Mercuri? MERCV. Adsunt

εἰδὼς οἱ βαυματίσῃ, ὃς ἐρᾷς. τὰς δ' γυναῖκας ἅμα βόλῃ, παραγάγω; Κλω. μάλιστα, καὶ τὰς ἀπὸ ναυαγίων γε· ἅμα γὰρ τιθρᾶσι, καὶ τὴν ἰμὴν βόπτον, καὶ τὰς ἀπὸ πυρετ δ', καὶ τάτας ἅμα, καὶ τ' ἰατρὸν μετ' αὐτῶν Ἀγαθοκλέα. πῶ δ' ἐ φιλόσοφ Κυνίσκ, ὃν ἐδὰ μὲ Ἑκάτης τὸ δεῖπνον φαγόντα, καὶ τὰ ἐν τ Καθαρσίοις ἀὰ, καὶ πρὸς τάτοις γε σκίλλαν ὠμὸν, ἀπεβαλόν; Κλω. πάλαι σε παρίσκον, ὦ βελτίστη κλωθοῖ. τί δέ μ' ἀδικοῦσα, τοιῦτον διάπαν χρόνον; σχολὴν γὰρ ἄλλην μοι τὴν ἄτρακτον ἐπέπλωκας. ἐᾶί τοι μελλόντως ἐ. παρόβλω τὸ νῆμα διακόψας λαβεῖν, ἀλλ' ἐκ οἷός' ἦσθ ἄρα ῥηκτὸν ὄν. Κλω. ἐμοὶ μὲ οὖν καὶ ἰκανὸν ἦναι τὸν αὐθημερινὸν ἀμαρτημάτων ἀπολίπειν πάνυ, ἀλλ' ἰμβαῖν ἀγαθῇ τύχῃ.

sunt saucij illi, quos uides. Mulieres porrò non & eas unà uis adducit? CLO. *Maximè, pariter et eos qui naufragio perierũt. Simul enim & eadẽ mortis ratione uitam exiuerũt. Sed & quos febris interemit, hos simul adducito. Tũ Agathoclem medicum. Sed ubinam philosophus Cynisc⁹, quẽ Hecates cœna ac ouis lustralibus, cumq; bis sepia cruda deuoratis uitã finire decretum erat?* CYN. *Iamdudũ hic tibi assisto, ô tu præclarissima Clotho. Verùm hoc interim mecũ admiror, quonam iniuriæ genere maiestatem tuam læserim, quòd me tam lõgo tempore apud superos errare permiseris. Nam uniuersam colum ferè uni mihi adglomerasti. Ipse certè quanquam filium ipsum dirumpere sæpe sum conatus, tamen quum nescio quomodo infragile esset, quod moliebar, efficere non potui.* CLOT. *Equidem te humanorum peccatorum uelut inspectorem ac medicum relinquebam. Iam autem quod felix faustumq; sit, ingrede.*

πύχῃ. Κλω. μὰ Δῖ, ἢν μὴ πρότερόν γε τοτονὶ τὸν δεῦρο μέσον ἐμβιβάσωμεν. δέδια γάρ, μή σε παραπείσῃ δίκαια ν&. Κλω. φέρε ἴδω τίς ἐστι. Εγ. Μεγαπένθης ὁ Λακύδου, τύραννος. Κλω. ἀνάβαινε σύ. Με. μηδαμῶς, ὦ δέσποινα Κλωθοῖ· ἀλλά μοι πρὸς ὀλίγον ἐᾶσον ἀνελθεῖν, ἵνα σοι καὶ ἔξω, καὶ κάτω μὴ ἀρῶμαι. Κλω. τί δ' ἐστιν, ὦ χρυσῆ μου Ἀφροδίτα δίκαιος; Με. πλὴν ὀλίγον ἐπιτρέψαι μοι πρὸς τοὺς ἐπὶ βραχὺ. ἀμείνους γὰρ ἀθῶος ἐκπλεύσομαι. Κλ. ἀμηχανῶ, ἀλλ' ἐμβαινε. Με. ὦ πολλοῦ χρόνου, ὦ Μοῖρα, ἄξιον, μίαν μοι ἔασον μᾶλλον πλῶσαι ἡμίονον, ἕως ἂν τι ἐπισκευάσω τῷ γυναικί περὶ τῶν χρεμάτων, ἵνα τὸν μέγαν τοῖχον ὑποσωρὶν ἐκβρωγμένον. Κλω. ἄφερε, ἵνα σὺ τύχοις. Με. ἀπολεῖται ὑμῖν χρυσὸς τοσοῦτος;

scende. CYN. Minimè gentium, priusquam uinctũ hũc inscendere compulerimus. uereor enim, ne te precibus suis à sententia dimoueat. CLOTH. Age, uideam quis est. MER. Megapenthes Lacydæ filius, tyrannus. CLO. Inscende tu. MEGAP. Nihil minus ô regina Clotho, potius autem ad superos me remeare paulisper sinito. Quod si feceris denuo, ultro me huc recipiam, uel nullo uocante. CLO. At quidnã est cuius gratia tantopere in uitam redire gestis? ME. Equidem domum semiperfectam reliqui, quã ut prius per te liceat ad fastigiũ perducere, uehementer oro. CLO. Nugas agis. quin mox inscendis? MEGA. Non multum temporis flagito ô Parca: diem hũc saltem mihi apud superos agendum concede, quo tempuscu-lo de pecuniis nostris uxori nonnihil iniungam, atque ubi defossum thesaurum habuerim, demonstrem. CLO. Frustra laboras, stat sententia. MEG. Ergo tantum auri

σῦτος: Κλω. ἐκ ἀπελεῖται, θάρρει τέτυγε ἔτικα, Μεγακλῆς γὰρ αὐτὸν ἐς ἀνῳφέλητον παραλήψεται. Μι. ὦ πλούσιος ἐχθρὸς, ὃν ἐγὼ φαλυμένης ἕνεκα τῶν πρακτέων; Κλω. ἐκεῖνος αὐτὸς, καὶ ἔτι βιώσεται ἔτη πολλῷ πλείονα, καὶ μικρόν τι πρὸς, τὰς παλλακίδας, καὶ τοὺς ἐκείνου, καὶ τὸν χρυσὸν ὅλον ἐκ παραλήψεται. Μι. ἀφίεμαι, ὦ Κλωθοῖ, τοῦτό τοι τὸ λοιπὸν ἐκ ἀνήσομαι. Κλω. σὺ γὰρ ἐκεῖ Κυδιμάχῳ αὐτὰ ὄντα, ὃν γραμματεῖ, παρελήφεις, ἐκ πολεμίους τι αὐτὸν, καὶ τὰ παιδία ἔτι ὑπολοίπους ἐποιήσε ἔχει; Μι. ἀλλὰ νῦν ἐμὰ ἦν. Κλω. ἀπὸν βλέπει σοι ὁ χρόνος ἤδη ἀπόντας. Μι. ἄπιμεν, ὦ Κλωθοῖ, ἃ σοι ἰδίᾳ, μεθ' ἡσυχίας ἀκουσομένῳ ἀπῶν βέλτιον μοι. ὑμεῖς δ' ἀπόστητε πρὸς ὀλίγον. αὖ μικρὸν ἀποδραίην χιλιέτεσι τάλαντα χρυσοῦ ἐποίσων σοι ἐκ ἐχόμενον σήμερον.

auri peribit! CLO. Quin tu hac gratia animo es ocio so. nam Megacles potietur, tum consobrinus. MEG. O insignem contumeliã. Ille mihi inimicus, quèego præ segnitia nõ occidi! CLO. Ille ipse, qui non modò non paulo plures quàm tu uiuet annos, uerùm & pellices tuas, & uestes, et quicquid est auri, nanciscetur. ME. Prater æquum facis ô Clotho, quòd hominibus inimicis, et hostiliter infestis meas fortunas attribuis. CLO. Quasi uerò tu non eadẽ hac uia quæ Cydimachi erãt, nactus esses, non solũ ipso occiso, sed & liberis eius in conspectu spirantis adhuc & palpitantis mactatis. ME. Sed iam tum mea erant. CLOT. Itaque tui domi nij tempus iam effluxit. MEGAP. Ausculta ô Clotho, quæ tibi priuatim semotis arbitris dicere uolo. uos hinc paulisper abscedite. Si me effugere permiserit, auri puri mille talenta me tibi hodie daturum repromitto.

μᾶλλον. Κλω. ἔτι γὰρ χρυσὸν, ὦ γελοῖε, καὶ τάλαντα διὰ μνήμης ἔχεις; Μι. καὶ τὰ δύο ἢ τρατῆρας, ἃ βέλει, πρὸ δόσω, ἢν ἴλαβον, ἀπεκτάνας Κλεόκριτον, ἔλαυνας ἐπάτιμον χρυσᾶ ἀκίφθ τάλαντα ἑκατόν. Κλω. ἔλκετ αὐτ, ἐπεὶ οὐ γὰρ ἂν ἐπιμβήσεσθαι ὑμῖν δοκῶ. Μι. μαρτύρομαι ὑμᾶς, ἀτελὲς μένον τὸ τεῖχος, καὶ τὰ νεώρια. ἀτέλεστα γὰρ ἂν αὐτὰ, ἐπιβίοις πέντε μόνας ἡμέρας. Κλω. ἀμήλετον, ἄλλος τοιχιεῖ. Μι. καὶ μὴν τοῦτό γε πάντως ἀνύσαμεν αὐτῶ. Κλ. τὸ ποῖον; Μι. ἐς τετρῆρη ἐπιβῶναι, μάχεσθ ἂν ὑπαγόμενον Πισίδαν, καὶ Λυδοῖς ἐπιβῶ τὸν φόρον, καὶ μνῆμα ἑαυτῶ παμμέγεθες ἀναστήσασθ, ἐπιγράψω ὁπόσα ἐπραξα μεγάλα καὶ στρατηγικὰ, πρὸ τοῦ βίου. Κλω. ἔτι, ἐπεὶ δοκεῖ μέχρι ἡμέρας αὐτῆς, ἀλλὰ σχολὴν ἄγειν ἐτῶν διανεμηθῆν.

mitto. CLO. Ridiculum caput, adhuc aurum & talenta habes in memoria? MEGAP. Sedenim, quãdo ita uis, duos cratéras addam, quos occiso Cleocrito mihi uendicaui. Eorum uterque auri puri defecatiq; cẽtum æquat talenta. CL. Corripite hominem: neque enim apparet eum sua sponte ingressurum. MEGAP. Testor uos, murus manet imperfectus, & nauium statio inchoata: quæ omnia, si quinq; saltem dies amplius uiuere licuisset, ad fastigiũ perduxissem. CLOT. Secum es, alius extruet. ME. Atqui hoc saltem æquũ postulare uideor. CLOT. Quid hoc? MEGAP. Vt tantisper supersedeat, dũ Pisides sub iugum misero, & Lydis tributum imperauero, dumq; mihi ipsi magnificentißimo monumento erecto, inscripsero quæcunque in uita gessi uel magna, uel egregij Imperatoris uirtute digna. CLOT. Quid? tu non unam postulas diem, sed fermè uiginti annorum

βίω. Με. καὶ μὴν ἐγγυητὰς ὑμῖν ἕτοιμός εἰμι παρασχίσθαι τάχα, καὶ τὴν ἀπαρχήν. εἰ βέλτιόν ἐστι, καὶ αὖ ταχέως ὑμῖν αὖτ' ἐμαυτὸν παραδώσειν τὴν Ἀγαπητόν. Κλω. ὦ μιαρὲ, ἦν ἄρα ψυχὴ πολλάκις ὑπὲρ γῆς καταλιπεῖν; Με. πάλαι τοῦτ' ἐνοχόμην. νυνὶ δ' ἐγὼ βέλτιον. Κλω. ἔξει λοιπόν σοι μετ' ὀλίγον, ὑπὸ τῶν νυνὶ βασιλευόντων καὶ κυριευόντων. Με. ὀκνῶ, ἀλλὰ τοῦτό γε μὴ καὶ τάχα ἂν Μεγάβυζος. Κλω. τὸ ποῖον; Με. ἀδίκως βλέπειν, τὸ μετ' ἐμοὶ δή τινα ἕξειν τρόπον. Κλω. ἄπιθι, μᾶλλον γὰρ αὐτόθεν μαθών. τῶν μὲν γυναικῶν σοὶ Μίδας ὁ δοῦλος ἔξεται, τὴν πόλιν δὲ Κλωθὼ ὁμοίχους.

norum moram. MEG. Atqui sponsores uobis exhibere sum paratus, & tã breuis moræ, & mei reditus. Quinetiam, si cordi fuerit, obsidem pro me relinquam Agapetum. CLO. O scelestum: cum 'ne, quem relinquere in terris superstitem semper tibi in uotis erat? MEGAP. Olim is erat animus: nunc autem, quod melius est, uideo. CLO. Veniet & ille tibi haud ita multo post, ab eo qui nunc regem agit, è medio sublatus. MEGAPEN. Cæterum illud saltem non negabis ó Clotho. CLO. Quid hoc tandem est? ME. Equidem scire gestio, ut sese res mea habitura sit post me. CLO. Auscultа, tametsi ubi audieris, sat scio, animo magis angêris. Principiò uxore tua Midas seruus potietur, quam iam antè quoq; non semel constuprauerat. MEGAPEN. Illé ne sceleroſum, quem equidem dum uxori gratificari studeo, manumisi? CLOT. At filia tua in pellicum gregem, eius qui iam tyrannidem exercet, adnumerabitur.

ἀνάνις ἢ πρὶ αὐδριάντων, ἃς ἡ πόλις ἀνίησοί σοι πάλαι, πάντες ἀνατεθραμμένοι, γέλωτα παρέξουσι τοῖς ἐνυπνίοις. Μι. εἰπέ μοι, τ φίλων ἢ ἐχθρῶν ἀγανακτῶ τοῖς δρωμένοις; Κλω. τίς γὰρ ἂν σοι φίλος, ἢ ἐκ τίνος αἰτίας δικαίας γενόμενος; λέγουσι ἵνα μὴ πάντων οἱ πρωτοκωμῶντες, καὶ τ λεγομένων καὶ πραττομένων ἅπασι ἐπαινέτας, ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσι τῶν ἴσων, ἢ ἀρχῆς ἔντες φίλοι, καὶ πρὸς τ ἡμῶν ἀπελαυνόμενοι; Μι. μὴ μέλε σπένδουσθ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰς, μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐπεύχεταί μοι πολλὰ μὲν ἀγαθὰ, πρὸ πάντων ἵππος αὐτ ἐτιμᾶτο, εἰ εἶεν τι ἄνευ, καὶ ἵλεως ἔρως αὐτοῖς εἴη ἐμοί. Κλω. τοιγαροῦν παρ' ἐνί αὐτ χθὲς ἀπενύσατ ἀπόθανε. τί γὰρ πολλὰ τἀμὰ σοι πιὼν ἐπιχθές, ἐκεῖνο δοκεῖ παθεῖν σοι.

Μι.

Porrò imagines & statuæ quas olim ciuitas tibi erexit, iam euersæ omnes, spectantibus risum mouent. MI. Hoc mihi expedias uelim nullus amicorum meorum illis qui hoc faciunt obsistit CLOT. At quis'nam tibi amicus erat? aut ex qua causa iusta quempiam tibi conciliaras? Nescio, quòd qui uos uelut deos adorant, & quæcũq; uel feceritis, uel dixeritis, laudant: aut timore, aut certè spe compendij spe ea omnia faciunt, nimirum imperij ipsum amici, ac interim tempori seruientes. MEGAP. Atqui siquando in conuiuijs ex more uinum libarim, magna uoce omnia mihi bona precabãtur, adeò ut fẽ fieri posset, unusquisq; eorũ eam pro me mortem subire paratus esset. In summa, per nihil aliud quàm nomẽ meum iurabant. CLOT. Propterea ex cœna quam heri cum quodam eorum cepisti, statim mortem petijsti. Nam poculum ubi postremo temperatum, huc te demisit.

ME-

Μι. τοῦτ' ἄρα πικρόν τι ἦν ἐμοὶ τὸ δόγμα, τί βλάψαντος ἦν, ταῦτ' ἐπράξε; Κλω. πολλά μ' ἀνακρίνας, ἐμβλῶπα δίον. Μι. ἦν με τρίψε μάλιστα, ὦ Κλωθοῖ, διάφορ' ἐκείνου καὶ πρὸς ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνανεύσαι πάλιν. Κλω. τί δὲ τοῦτό ἐστιν; ἔοικε γάρ τι παμμίγιστον εἶναι. Μι. Καρίων ἐμὸς οἰκέτης, ἐπεὶ τάχιστά με ἀποθανόντα εἶδε, περὶ δείλην ὀψίαν ἀνελθὼν ἐς τὸ οἴκημα, ἔνθα κατέκειμαι, σχολῇ ἔστι (ὡ θεοὶ γὰρ οὐδὲν ἐφύλαττόν με) τὸν κύριον τὸν ταλαίπωρον (ἦ πολλὰ ἦν, οἶμαι, διακεκινυνένον) ἐπισκοπούμενος τὸν ὄγκον, λοιπόν, ἀνδράποδον ὀλοὸν ἐνόμιζεν ἀφεῖναι, εἶτα ἐπὰ δὴ ἄλλοις ἔτι ἐπὶ ἐπιθυμίας, ἀπολείψας ἐς ἐμέ, οὐ μένει, φησὶν, ὦ μιαρὲ ἀνθρώπων, πληγάς μοι πολλὰς ἐκὶν ἀδίκως ἐπέταξας· καὶ ταῦθ' ἅμα λέγων, παρίτιλλε τρίχα, καὶ

MEGAP. Hoc illud est, quòd amarum quiddã gustaram. Sed quid ex eo scelere sibi voluit CLO. Nimis multa percunctaris, quã iamdudũ inscendendi tẽpus fuisset. MEGAP. Vnum adhuc resta: scrupulus, qui me omnium maximè solicitat, cuiusq; gratia in uitam uel tantillum respicere gestiebam. CLOT. Quid hoc tãdem est? ingens enim aliquod fere apparet. ME. Carion famulus meus statim ut me mortuum aduertit, circa uesperam conclaue in quo iacebam, ingressus, cum deserta omnia offendisset (neque enim quisquã mei curam gerebat) attractis foribus, tanquam nemo adesset, pollicem meam Glycerium subegit, cum qua, opinor, iam multò antè rem habere consueuerat. Postea uerò cum iam animum uoluptate explesset, oculis in me defixis: Tu quidem, inquit, homuncio sceleste, sæpe mihi nihil commerito uerbera non pauca inflixisti. Et cum dicto, comam mihi uellicabat, ac caput tuberi-

λαβὰ κἄρβηλε ἔπαιε. τίλλω δέ, πλατὺ χειμψάμενος, καὶ ἐκκαλέσας με, καὶ ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον ἀπαλλάξας, ᾤχετο. ἐγὼ δὲ ἐπεπεμπάμην μὲν, ἐπεὶ εἶχον δὲ ἐμοὶ ἔτι, τὸ καὶ θρέψασθαι αὐτὸν, καὶ ὅδε καὶ ψυχρὸς ἦν. καὶ ἐμαρτὰ ἂν πάνυ ἀθλίως, ἐπεὶ φέρε, πρεσβύτου τινὸς, ἤδη τοῦ, οἷλον χρίσασα τὼ ὀφθαλμὼ, ὡς λαμπάσασα ἐπ' ἐμοὶ, λυπήσασα, καὶ τὸν νεκρὸν ἐπικλαύσομαι, ἀπελᾶτ τοῦ. ἦν δὲ λαβίμην. ΚΛΩ. πῶς ἀπελῶν, ἀλλ' ἐμβαλῶ, καμοὶ ἤδη σε ἀπαλλάξω ἐκ τοῦ δικαστηρίου. ΜΓ. καὶ τίς ἀξιώσει σε' αὐτὸς τυράννου λαβεῖν; ΚΛΩ. διατὶ τυράννου μᾶλλον ἢ ἰδιώτου, ἐν οἷς τινα μάλα ἴφθη δίκαιον, καὶ σε' ἀξίαν ἐπιβουλεύσαντα ἑκάστῳ τῶν δίκων. τὸ νῦν δὲ ἔχον, μὴ διάτριβε. ΜΓ. μὴ δῆτα ἰδιώτου μοι πείσομαι, ὦ Μοῖρα, τῶν πενήτων ἕνα, ἀλλὰ δῆλον αὐτὶ τ

bus applebat. Tandem autē quum rictu ampliter diducto in me desspuisset, ac ut in impiorum regionem faceſſeret iussisset, abiuit. Ibi ego, quanquam irascebar, tamen quia tam frigidus & exanguis erā, bonum ei uelle nō potui. Porrò scelesta jamida, cum aduenientiū quorundam stre pitū sensisset, scilicet ut me lugere uideretur, oculis sputo unctis, eiulando, nomenq; meū lugubri uoce inclamando, obsecrabat: quos si prehendero. CLOT. Quin tu minis omissis celeriter insendis? Iamdudum enim tempus, ut in iudicium eundum. MEGAP. At quis cōtra hominem regem pronunciare audebit? CL. Contra regē quidem nemo: uerūm cōtra umbram Rhadamanthus, quem in sententijs pro cuiusq; merito ferē dies mox æquissimum experieris. Quare in præsentia non amplius cunctare. MEG. Paululum saltem, & unum ex pauperibus istis facias licebit: imò pro rege seruum, mò

dò res

κλαυ βασιλίνε, ἀναβιῶναί μ' ἔφασκου μόνον. ΚΛΩ. ποῦ ἔστ' ὁ ξύλον; καὶ σὺ δῆτ' ὦ Ἑρμῆ σύρεις αὐτὸν δίκην τῆς πόλεως; ὡς γὰρ ἂν ἐμβαίη τινών. ΕΡ. ἴσως σκαιὸν δρᾶπέτην. ἄιχ' οὗτος σὺ πορεύου, καὶ τὸν ἄνδρα, μὴ ἵνα σε ἀσφαλῶς, ἁμίλλης πρὸς τὸν ἑτέρον ἀνδρίσῃ. ΜΑ. μὴ μᾶλλον ἐν τῇ πρωΐρᾳ ἔνθεσίν με δεῖ μᾶλλον. ΚΛΩ. ἔστι τί; ΜΑ. ἔστι νὴ Δία τύραννος ὤν, καὶ λαμπάδας εἶχον μυρίας. ΚΛ. εἶτ' ὁ ἀνὴρ σε παρέτιλεν ὁ Κάριων, ἐπεὶ σκαιὸν ὄντα; πικρὰν δ' ἂν τὴν τυραννίδα ἔσχες, γλυκάμενος τοῦ ξύλου. ΜΑ. τιλμήσει γὰρ Κλωθὼ καὶ τοιαῦτα μ' ἐπιτάξαι βάσανον; ἐκ ἐγώ σε πρώην, ὅτε ἀλαζὼν ἦρ ἄγαν, καὶ τραχὺς ἦθος, καὶ ἀπαίδευτος, μικρῷ λίαν πρόσω κατέλαθον; ΚΛΩ. τοιγαροῦν μένεις καὶ σὺ, τῷ ἐμῷ πρωκτοκατάλαθε. ΜΑ. ἐπεί μοι ὦ Κλωθοῖ, ἐμοῦ ἧσσ' ἀλλὰ

dò reuuiſcere ſinus. CL. Vbi is qui baculo armatus eſt? & tu Mercuri? Quin hominem correpto pede intrò trabuis? Neque enim uoluntarius inſcẽderit unquã. MERCV. Sequere nunc fugitiue. cape hunc portitor unà cum illo altero, atq; ut malo fortiuer adalligetur cura. MEGAP. Atqui cõuenit honeſtiſſimo me ſedere loco. CLOT. Quid ita uerò? MEGAP. Quòd rex fuerim, per louem, & ſatellites habuerim complureis. CLO. Et iniuria te uellicabat Carion, hominẽ ſæuum adeò, ac intractabilem? Iam certè tyrannidem adinodum acerbam experiris, nimirum huius guſtato baculo. MEGAP. Et Cyniſcus mihi baculum illidere audebit? Non ego te nuper, quòd liberius & aſperius, quàm pro maieſtate, obiurgaſſes, tantùm nõ crucei adfixi? CLOT. Propterea & tu nunc hic manebis malo adſtrictus. ML. Dic mihi ô Cloitho, quandò

οὐδὲς ὑμῖν λέγει; ἢ διότι πένης εἰμὶ, διὰ τοῦτο ηδὴ τελευταῖος ἐμβαίνειν μοι δεῖ; Κλω. οὐ γὰρ τις εἶ; Μι. ἐσανετέμεος Μίκυλλος. Κλω. ἵνα δὴ χρὴ βραδύνειν; ἢ γὰρ ἐρᾷς, ἐπίσκοπε τύραννε ὑποσχεῖν? ἀλλὰ σὺ, ἀριθμὸς πρὸς ἑλίγοις: θαῦμα γὰρ ἔχει μὲ, εἰ μὴ ἀγανακτεῖς ηδὴ σοὶ ἡ διατριβή. Μί. ἄκουσον, ὦ βελτίστη Μοιρῶν· οὐ πάνυ μοι ἡ τοῦ Κύκλωπος ἐκεῖνα δυσχεράνειν δοκεῖ, τὸ ὑστερίζεσθαι, ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν οὖτιν ἐκλίσομαι. εἰ τι γὰρ πρῶτον, εἰ τι πύματον, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ τοῦτο προμελέτησον. ἄλλως τι, ἐπ' ἐμοὶ τὰ μὲν τοῖς πολλοῖσιν; ἐν διαμέρει γὰρ ἐν μὲν εἰ βίοι, φασὶν, ἡ μὴ γὰ τύραννος, ἐνδιάμενον ἔνια δεινὰ παρὰ τὸν βίον, φοβερὰ ἔκεινοι, ηδὴ προβλητὸς, ἀντὶ πάντων χρυσὸν τιθέντων, ηδὲ ἀργύρεον ηδὲ ἐσθῆτας, ηδὲ ἵππους ηδὲ δῶρα, ηδὲ παῖδας ὡραίους,

uobis mei nulla est cura, an quia pauper sum, propterea me postremum inscendere oportet? CLOT. Tu ueró quis tandem es? MIC. Equidem sum Micyllus sutor. CLOT. Quid quòd tam grauiter fers moram? Non uides quàm multa se daturum polliceatur hic Tyrannus, si uel paulum in uia tam remittatur? Vnde mira ni succurrit, cur non & tibi mora sit iucunda. MIC. Ausculta rem paucis. Parcarum optima. Non admodũ me delectat munus illud Cyclopis, uidelicet in hunc modum polliceri,

Post omneis alios tandem ipse uorabitur Vlis.

Siue enim primũ deuoret, siue postremũ, ijdem me dentes manent. Sed enim neque aliàs meæ res ut diuitum se habent. Nostra enim & illorum uita (quemadmodum aiunt) perpendiculo inter se distant: quandoquidem tyrannus, qui in uita horrendus omnibus & suspiciendus uidebatur, nunc auro, argento, uestibusq; exutus, tum et equis, canis, pueris floridis, &

καὶ γυναιξὶ καλαῖς, ἀπὸ τούτων ἀνιᾶται, καὶ ἀποσπώμενος ὑπ' αὐτῶν ἄχθεταί πως ἔοικε· καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀμβλύτερόν τινι, προσέοικε τοῖς πολίταις ἡ ψυχὴ, καὶ ἐκ ἐθέλει ἀπαλλάττεσθαι ῥᾳδίως τοῦ σώματος, ἀλλ' ἔτι αὐτοῖς πάλαι προσπεφύκασιν. μᾶλλον δὲ ὥσπερ ἐμπέπλεκταί τις ἔντερα ἡ δισμὰ τοῦτο, ᾧ δεῖσθαι ξυμβαίνουσιν αὐτοῖς, ἀμείλικτόν τινα καὶ ἀνάγκην τοιαύτην βίου, ἀναπιμπλάσι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἔστιν ὅπως θρασεῖς, ἀλλὰ πρὸς ταύτην ὑφίστανται τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Ἅιδου φέρουσαν ἀδύνατοι. ἐπαφρίζουσι γοῦν ὡς τὸν πόνον, ὥσπερ οἱ δυσίατοι, καὶ πόρρωθεν ἀποβλέπουσι τὰ ἐν τῷ φωτὶ βιοῦντες, εἶτα μάτην ἐπᾴρουσιν ἐπὶ ἕκαστα, καὶ παρὰ τὸν ἀεὶ ἀποδιδράσκουσι, διαπλάττουσι δὲ καὶ διαλαλοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὅτι μηδὲν ἔχων ἐνίσχυσον ἐν τῷ βίῳ, ἐκ ἄγρου, ἢ οἰκοδομίαν, ἢ χρυσὸν, ἢ σκεῦος, ἢ δόξαν, ἐκ ὀνόματος, ἀνίστως εἶχον ἔχω, κατὰ δὲ μόνην

& mulieribus formosis post se relictis, eorum desiderio non iniuria cruciatur, ac à tot cõmodis se abstrahi fert grauiter: quibus, nescio quo modo, anima ipsa uelut glutino hæret affixa, neq; se facilè sinit auelli, ut quæ eis iã diu inhæserit: quin magis tã quam uinculum aliquod est infragile, cui ipsos illigari ir retiriq; cõtingit, adeò ut ubi quispiam eos abducere pararit, plorent. Ac cum in cæteris sint feroces, in hac tamen uia quæ ad inferos ducit, meticulosi deprehẽduntur. Itaque subinde dant terga, & ad ea quæ procul in luce apud superos gerũtur, respicere gestiunt: sicut stultus hic faciebat, qui non solùm in itinere aufugere conabatur, uerùm etiam hic mortẽ frustra deprecatur. At ego, ut qui in uita pignus haberem nullum, non agrũ, non domum magnificè extructam, non aurum, non supellectilem, non nominis gloriam, non imagines, ad mortem expeditus meritò eram. At statim ut mihi solùm in-

ὁ Ἄτροπος ἐνέβαλέ μοι, ἀσμενος ἀπορρίψας τὴν σφαῖραν καὶ τὸ λακτίσμιον, λεπίδιόν τινα ἐν τῇ χειρὶ ἔχων, σείσας σφόδρα ἀνυπόδητος, καὶ τὴν μηλοψηφίαν ἀποσυλήσας, ἀπόμων, μᾶλλον δὲ ἐγκέμων ἐς τὸ πρόσω ἐμαυτόν, ἐδίωκον ἅμα τὸ λακτίσιον ἐπίστροφον καὶ μίσγελον. καὶ νὴ Δία ἦν καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάντα ἐμοὶ τότε, τί, τι γὰρ ἐστὶν ἀπασιν ἄνω, καὶ μηδὲν τῶν πλησίον διαφέρον, ὃ κωλύσον ἂν ἐμὲ γ' ἦν ἀναστρέφεσθαι δι', μηδ' ἀπαντᾶσθαι χρῆν τὸν ὀφείλοντα ἑστῶτα, μηδὲ φόρτος ὑποτιθέναι· τὸ δὲ μίγιστον, μηδὲ ῥιγῶν ἢ χειμῶν, μηδὲ νοσῶν, μηδ' ὑπὸ τῶν δυσαλγῶν πιέζεσθαι. εἰρήνη δὲ πᾶσα, καὶ τὰ πράγματα ἐς τὸ μπαλὶν αἰνιγματώδη. ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ πένητες γελῶμεν, οἱ δὲ πλούσιοι

nuit Atropos, abiectis & subula, & loro geniculari, tantum crepidam quandam manu portans uolutarius se quebar, usq; adeò haud gra uatim, ut dum præfestinan di studio subsulto, neque cal ceos subligarim, neq; atra mentum absterserim: imò uerò præcurrebam, quæ an te me essent spectare gesti ens. Neque enim à tergo mi bi erat relictum quicquam, quod me uel conuertere, uel reuocare potuisset. Et per Iouem, quæcunq; hic apud uos uideo, mirum quàm mi bi placeant: nam pares bo norum gradus hic dari, nec quenquam uicino præstare, res mihi omnium lõgè suauissima uidetur. Deinde cõiecturam facio, ne æs quidè alienum hic à creditoribus reposci, neq; tributum cui quam pendi, neq;, quod omnium maximum est, byberno tempore quenquam rigere, neque ægrotare, neque potentiores in humiliores pugnos ingerere. Postremò pace consistunt omnia, & in contrarium tota uitæ ratio uersa. Siquidem nos pauperculi ridemus, discruciantur autem

μὴ ἀμώβεσθαι οἱ πλέονες. ΚΛ. πάλαι ἔγωγε, ὦ Μίκυλλε, γελῶντα ἐώρων. τί δ' ἔστιν ὃ σε μάλιστα ἡσθῆναι ἐποίησεν γελᾶν; ΜΙ. ἄκουε γάρ, ὦ τιμιωτάτη μοι δέσποινα. παρεκῶν αὖ ὑγιαίνω, πάνυ ἀκριβῶς ἑαυτοῦ τὰ γιγνόμενα κατ' αὐτὸ, καί μοι δοκεῖ τότε ἐν σώφρονι τάξει ἐστάναι. ἀλλ' ὅτε μὲν φεύγων ἐδόκουν ἐρᾶν, ἐμανιάκουν μὲν τὸν ἀκολουθοῦντα τὸ πλῆθος, καὶ τὸν χρυσὸν, καὶ τὰ λιθόκολλα κοσμήματα, καὶ τὰς λιτανείας τὰς κραγετώδεις. ἔτι δὲ καὶ ὅταν ἐν τοῖς θεάτροις ἐπαφρόμενον εἰς τὸ δέσποτον, ἀπεκναίμην, ὅτε τὸ ὑποφαύσκοντός τε αὖρ, καὶ βισσίνου καὶ πορφυροῦ ἱματίου, μὴ ἐψηλότερόν ἄλλου πώγωνα βασιλικῶν, ἐπαφρίζοντός τε τῇ τύχῃ, καὶ σεμνῶς προβλέποντος, μὴ ἐκ τῶν ὑποπιέζειν, καὶ τὸν ἐν τῷ χρόνῳ ἐπαλέσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀπέβαινεν, ὥσπερ παιδίοις

autem & plorant diuites.
CLO. *Ergo quum iamdudum ridentem te conſpexerim, quid tandem ſit quod potiſſimùm tibi riſum mouerit, audire percupio.* MI. *Auſculta, dearum mihi maximè uerenda. Cum apud ſuperos propter tyrannum habitarem, quæ apud eum fierent, nimis quàm accuratè inſpectabam. Ac tum quidem feliciter ex æquo cum dijs uiuere mihi uidebatur. Nam cum purpuræ florem ſpectarem, et comitantium turbam numerarem, auru ac pocula gemmis diſtincta mirarer, lectos argenteis pedibus ſuffultos ſtuperè: beatum planè hominem prædicabam. Ad hæc, eorum quæ in cœnam apparabantur, nidor ſæpe me prurire faciebat. Iam uerò quum pro maieſtate in publicum prodiret, & ſe ipſe ſubinde erigens uelut reſupinaret, obuijſque ſtuporem injiceret, cæteris mortalibus pulchrior, & fortunæ beneficio toto penè regio cubitu ſublimior uidebatur. Sed ubi iam uita functus eſſet, ipſe quidem iſtis delicijs exutus, ridiculo fuit*

δῆθε μοι, ἀπεδυσάμην & τὴν τρυφὴν : λεμαυτὴ ἔτι μᾶλλον λακτιζόμενον, οἷον λάβραμα ἐν βύσσῳ, ἀνὶ δ' κνίσους τιμᾶσθαι & αὐτὸ τὸν ὀδαμοσίου, καὶ μακαρίσαι ἂν τῷ αἵματι τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ δακτύλῳ λιχλίδων. ἐ μόνον δ' τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸν Λαμπωτὸν τὸν γνίφωνα ἰδὼν, σίνιστα μὴ μισαγινιόμενον, ἔτι μὲ ἀπολλύοντα τῶν χρημάτων, ἀλλ' ἄγαθον αὐτὸ ἀπόλεσεν, τῷ ἀπὸ τῆς Ῥοδοχάρους τὸν ἑαυτοῦ ἀπολωλὼν (αὐτοῦ γὰ ἄγχιστα ἦν αὐτῷ γένους, καὶ πρῶτ & ἐδὲ ἢ ὅλως ἐπαλῶτο, διὰ τὸν νόμον) ἐν οἴκῳ ἔτι κατασκάπτοντα τὸν γίλωτα· καὶ μᾶλλον μυκτηρίζ & , ὅτε ἀχρὶς αὖ, καὶ ἀνχμερὶς ἐν φρονῖδ & , τὸ μίτωπον ἀνάπλεων, μὴ μόνον τοῖς Λακτύλοις πλουτῶν, εἰς τάλαντα καὶ μυριάδας ἐλογίζετο, διὰ μικρὸν

omnibus: ego uerò meã ſtulticiam multo magis ridebã, qui eiuſmodi nõ hominem, ſed hominis probrũ, ad ſtuporem uſque miratus fuiſſem, cuius felicitatem ex epularum tantùm nidore eſtimaſſem, quemq; ob ſanguinem qui Laconici marin teſtudinibus innaſcitur, beatum prædicaſſem. Neq; uerò hic ſolùm mihi ludo fuit, uerùm etiam cum Gniphonem illum fœneratorem gementem uiderem, & quòd pecunijs, dum licuiſſet, uſum non fuiſſet, propriam ſortẽ deplorantem: imò quòd ne ſemel quidem illis à ſe guſtatis, uerùm luxu perdito Rhodocheri relictis, è uitâ exceſſiſſet (hic enim quia genere proximus erat, in hæreditatem lege uocabatur) hæc inquam cũ cernerem, riſum ſiſtere nullo modo potui, præſertim recordatus quàm in uita pallidus ſemper & ſqualidus obambulaſſet, & uultu præ curarum magnitudine triſti. Deinde quòd ſolis digitis opulentus fuiſſet, quibus talenta & milliones ſupputare conſueuiſſet, ea paulatim & minutatim

συλλέγων τὰ μετ' ὀλίγον ἀναλυθησόμενα πρὸς τὸ μακαρίτη Ῥοδοχάρητι. ἀλλὰ τί ἤδη ἀποφθεγξόμεθα ἤδη; καὶ μεταξὺ γὰρ πλέοντες, τὰ λοιπὰ γέλα σόμεθα, ἐμβάντες αὐτὸν ἐρέσσοντες. Κλω. ἐμβαινε, ἵνα καὶ ἀναμένοντας σε βρέμνης τὸ ἀγκύριον. Χα. ἐπὶ ποῖ φέρη; πάλαι ἤδη τὸ σκάφος. αὐτὸς περίμενε, ἐς αὔριον ἡμῖν ὅπως διαπερησόμεθα. Μί. ἀδικεῖς, ὦ Χάρων, ἡμᾶς ἤδη νυκτὸς ἀπολιμπάνων. ἐμοὶ γράφομαί σε παρανόμων ἤδη ἐπὶ Ῥαδαμάνθυος. εἰ μοι τῶν πλοίων, ἤδη πλέοντος, ἐγὼ ἧς μόνος ἐντεῦθεν περιλειπόμενος. ἰκάνει τί ὁ διανήχομαι ὅσον' αὐτούς; ἐγὼ γὰρ δίδιμος, μὴ ἀπαγχονάσας ἀπολιποῦσα, ἤδη τεθνεώς, ἄλλος τις ὁλκὴν ὀβολὸν ἔχων τὰ περαία πλεῖν ἔλαθεν. Κλω. τί τοῦτο; περίμενον, ὦ Μίκυλλε, ἐμοὶ δόμεν ἔστιν οὐ διαπερᾶν. Μί. καὶ μὲν δὴ

tatim corradendo, quæ fortunatissimus Rhodocbares haud ita multò post fuerat egregiè distracturus. Sed quid iam, nõ hinc soluimus? Etenim siquid reliquum est, hoc inter nauigandum ridebimus, quando & hos plorantes iudere licebit. CL. Insende tandem, ut ambora portitor subtrahat. CH. Quid hic? quò fertur? Inibi opperire. Cras te prima luce traiciemus. MIC. Iniquus es, ô Charon, qui me umbram iam penè exoletã relinquis. Age age, ut lubet: equidem tibi diẽ dicã apud Rhadamanthum. Hei misero mihi, iam nauigant, at ego hic solus relinquor. Atqui cur non ad eos natando contendo? Neque enim cum iam antè sim mortuus, periculum est ne denuò submersus præfocari queam. Deinde, ut maximè nauigare liceat, ne obolus quidem est quo naulum reddam. CLO. Quid hoc rei ô Micylle? quin isthic manes? haud fas est Micyllum ista ratione transfretare. MIC. Et quidsi citius

ἴσως ὑμῶν καὶ πρεσβύτερος εἰμι. Κλω. μηδαμῶς, ἀλλὰ πρεσβύτερος δὲ ἀναλάβωμεν αὐτόν, καὶ σὺ ὦ Ἑρμῆ σωκάρπει σον. Χά. ποῦ νῦν καθιδεῖν; πάντα γὰρ πάντα, ὡς ὁρᾷς. Ερ. ὦδε τὰ ἄκρα, ἐπὶ δεξιᾶ, ἐ τυραννοῦντι. Κλω. καλῶς ὁ Ερμῆς ὑποβέβηκεν. ἀναβάσιν δέ, καὶ τὴν τέρψιν ἐ ἀλυπίαν ἁπάντων, ἡμῖν δ' ἀπλεῦμεν. Κυ. ὦ Χάρων· καλῶς ἔχει σοι τὰ ἀληθέστατα ἐντεῦθεν εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ὀβολὸν μὲν οὐκ ἔχω μοι δοῦναί σοι διαπεραιωθέντος. πλὴν γοῦν ἐάν σε δέῃ πέρας, ὃν ἐκ ἔχεις, καὶ τότε ἐ ξύλα· τἄλλα δὲ, ἂν ἀναλῶν ἐθέλῃς, ἕτοιμος καὶ πρόσκωπος εἶναι. μέμψῃ δὲ ἀλλ', ἂν σὺ μόνος καὶ πρεσβύτερος μοι ἐμβῇς μόνος. Χά. ἐμβήσῃ, καὶ τοῦτο γὰρ ἱκανὸν πρὸς σὲ λαβεῖν. Κυ. ἦ καὶ ὑπολιλεύσεται δοκῶ; Χά. οὐ

citius quàm uos, ripam attigero? CLOTHO. Neequaquam: potius naue adacta eũ recipiamus. Tu Mercuri corripe hominẽ. CH. At ubi nunc ſedebit, cum, ut cernis, plena ſint omnia? MERCV. Si uidebitur, Tyranni humeris inſidat. CLOTHO. Quàm hoc appoſitè Mercurio uenit in mentem. Aſcende ergo, atq; ſceleſti huius dorſum fortiter proculca. Nos autem proſperiter nauigemus. CYNISCVS. Aequum fuerit, ô Charon, ut iam hic tibi, quod uerum eſt, detegam. Equidem obolum quẽ pro traiectu debebo, ſoluere non potero, quandò praeter peram quam uides, & baculum, habeo planè nihil. Cæterùm ſi uel ſentina ſit exhaurienda, uel agendus remus, en tibi adſum paratus. Porrò Charontem Cyniſci non pœnitebit, dummodo agilem & firmum dederis remum. CHARON. Remiges. Nam à te uel hoc lucri facere, fuerit ſatis. CYNIS. Non & cantu remiges accendere profuerit?

CHA-

Χά. νὴ Δί', ὦ πρὸ ἑπτὰ λιμένων ναυτικῶν. Κυ. εἶδε καὶ σύ, ὦ Χάρων, τῶν ναυτικῶν, ἀλλ' ἡμᾶς αὐτιπαιχάσαι ἔστι δακρύοντας, ὅτι ἡμῖν τὸ ἔρεμα ἐπιτεφρακώθησαν. Πλ. οἴμοι τῶν ἐμῶν μάτην. οἴμοι τῶν ἀγρῶν. ὀττοτοῖ τῶν τιτθίων οἷαν ἀπέλιπον, οἷον τάλαντον ἀλγεινῶς ἀπαθῆσαι λαβών; αἰαῖ, τῶν γνησίων μου παιδίων. τίς ἆρα τὰς ἀμπέλους τρυγήσει, ἢ πρῶνον ἐργασάμενος; Ερ. Μίκυλλε, σὺ δ' ἐπὶν τίμωσαι; καὶ μὴν ἐξ ὑμῶν ἀδακρυτὶ διαπλεῦσαί ἔστιν. Μί. ἄπαγε, ἐπὶν ὄψιν ἵππου ἔτι ἂν σὺ οἰμώξεσθαι δοκῶ. Ερ. ἴσως ἄν μικρόν τι πρὸς τὸ εὖ ἐπισφίγξειν. Μι. οἰμώξεται τοίνυν, ἐπειδή σοι, ὦ Ἑρμῆ, δοκεῖ· οἴμοι τῶν πατρωμάτων, οἴμοι τῶν ἐρεμιδίων τῶν παλαιῶν, ὀττοτοῖ τῶν σαπρῶν ὑποδημάτων. ἐκ ἔτι ἐ δυσδαίμων ἐγὼ ἐν ἑσπέρᾳ ἄσιτος καὶ διαμιᾷ, ἢ τῦ

CHARON. Per Iouem, si quidem nauticam aliquam cantilenam tenes. CYNIS. Teneo, & quidem multam. Verùm, sicuti tute uides, obstrepunt hi plorando, sic ut canum ipse intertubetur. DIVES. Hei mihi, quæ reliqui prædia. ALIVS. Heu quàm sertiles agros. Me miserũ, qualem reliqui domum. ALI. Ve, ue infantulis meis. AGRICOL. Quis nunc uuas decerpet ęutibus, quas hoc anno plantaui? MER. Tu uerò Micylle, nihil plorauis! Atqui fas non est quenquam citra lachrymas pernauigare. MIC. Bona uerba. Nam cũ secundo flatu nauigem, quid plerẽ non uideo. MERCV. Attamen pro more paulisper ingemito. MIC. Quin hac grauia, quandò ita uis, plorabo: Hei mihi, quot lora reliqui, hei crepidas antiquatas. Ebeu marcidos calceos. Non ego infelix posthac à mane ad uesperam usque sine cibo peragam, nec hyemis

tempo-

ἔτ χειμῶν & ἀνυπόδετός τι νῦ
ὑμίγμαι & ψυχομένου, τὸς
ὀδόντας ὑπὸ τ κρύους συγκρο
τῶν. τὶς αὖ μ τὴν ἐμέλλω
ἕξα, καὶ τὸ κεφαλοτόμιον; ἱκα-
νῶς τυβήνατ, σχολὴν ἤδη
καὶ λαπαπαπλοῦσαι. Χά.
ἄγε δὴ τὰ πρῶτα πρῶτον
ἡμῖν ἀπόδος, καὶ σὺ δὲ ἀπόδος.
παρὰ πάντων ἤδη ἔχω, ὀβὸν
καὶ σὺ τ ὀβολὸν, ὦ Μικυλλε.
Μι. ποίους, ὦ Χάρον, ἢ κατ'
ὕδατός, φασιν, ἤδη γράφεις,
παρὰ Μικύλλου ἤδη τινὰ ὀβο-
λὸν προσδοκῶν. ἐρχόμην ἢ αὐτὸ
εἶδα, ἢ τετράγωνόν ἔστιν ὀβο-
λὸς, ἢ στρογγύλον. Χά. ὦ δα-
λῆς πανοῦργος, καὶ ἀκριβῶς
τὴν ἄρτον, ἀπεβάνιμι δ' ἡμᾶς.
ἐγὼ δ' ἵππους καὶ βῦς καὶ λύ-
κους, καὶ τἄλλα ζῶα μίτρομι.
διαπλεῦσαι γὰρ δεῖ πάντα δῆ.
Κλ. ἄπαγε αὐτούς, ὦ Ἑρμῆ, πα
ραλαβὼν· ἐγὼ δὲ αὖτὸ μὲ
τὸ αὐτοπόρας ἀπαπλεύσομαι,
ἀνθέξομαι γὰρ Ἡραμίβρου τῆς
Σύρας διάξουσα. τίνασι γὰρ
δεῖ

tempore sine calceis & se-
rimudum oberrabo, dentes
præ frigoris acerbitate com-
plodēdo. Quis tandē meam
habebit subidam? quis acicu
lam? Satin lamentatum ô
Mercuri? Iam enim iam ri-
pā fermè attigimus. CH.
Age uerò prius naulum red
dite. Tu redde. ab aliis om-
nibus habeo. Obolum redo
de Micylle. MIC. Ioca-
ris ô Charon, aut, quemad-
modum aiunt, in aqua scri-
bis, qui à Micyllo obolū ex-
pectes. Ipse certè antequam
huc uenissem, quadrangu-
lúsne esset obolus, an rotun-
dus, ne noueram quidem.
CHARON. Egregiam
uerò & quæstuosam naui-
gationem hodiernam. Ab-
scedite tamen. Ego uerò ad
equos, boues & canes, reli-
quaq; id genus animalia me
recipiam: nam & ea trajī-
cere oportet. CLO. Mer
curi, tu hos exceptos abdu-
cito. Equidem in aduersam ripam renauigabo, Indopa
ten & Heramithren aduecturā: quandoquidem hi de
agro-

ἀὴ πρὸς ἀλλήλων, περὶ γῆς ὅρων μαχέμενοι. ΕΡ. πρεῖν μέν, ὦ ἄττει, μᾶλλον δὲ πάντων ἑξῆς ἕπεσθέ μοι. ΜΙ. Ἡράκλεις τῆς σκιᾶς, ποῦ νῦν ὁ καλὸς Μίγιλλος; ἢ τῷ διαγνῷ τις ἐνταῦθα, ἢ Σωμμάχης Φρύνης; πάντα γὰρ ἴσα, μὴ ἐμέ γε, καὶ ὁλίγου ἔστι μελάν, ἔστι μέλανα. ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ τριβώνιον, πρότερον τινὸς ἀνθρώπου ὄντα λευκόν, ἐοίκαμεν γίγνεσθαι τῆς πορφυρίδος τοῦ βασιλέως. ἀφαιρῶ γὰρ ἅμα, καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκότῳ καταλιμπάνομαι. ΚΥ. ἐνταῦθα λέγω σοι Μίκυλλε, ἀλλ' ἅμα κἀγὼ λανθάνω. ΜΙ. οὐ λέγεις, ἐμβαλὲ μοι τὴν δεξιάν. ἆπτε μου, ἐνταῦθα γάρ, ὦ Κυνίσκε, τὰ Ἐλευσίνια ἐχ ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ ἐνθάδε σοι δοκεῖ; ΚΥ. οὐ λέγεις· ἰδὲ δὴ προσέρχεταί τις δᾳδοχοῦσά τις, φοβερόν τε καὶ ἀπαλλοτριωτικὸν πρόσ-

βλεπτον

agrorum finibus rixando, mutuò se confecerũt. ME. Heus uos, progrediamur. imò uerò omnes uno agmine me sequimini. MIC. O' Hercules, quæ est hæc caligo? Vbi nunc formosus ille Megillus? Aut quónam indicio quis Phryne formosiorẽ Symmachen hic dignosceret? Hic enim paria et eiusdem coloris omnia, adeò ut nihil sit neq; formosum, neque formosius. Quin pallium meum, quod antehac fœdũ uidebatur, æquè nunc est in precio, quàm ipsa regis purpura: nempe quòd ambo sint obscura, ac eisdẽ tenebris obducta. Tu autẽ Cynisce ubi tandẽ es? CY. En tibi Micylle hic adsum: sed si commodum uidetur, pariter eamus. MICYL. Probè dicis: dextram mihi injice. Dic mihi, quando Eleusinis sacris initiatus es, nõ tibi hæc similia uidentur illis quæ istic fiunt? CYNIS. Rectè consers. En adeò, quædam facem gestans accedit, obtuens terrificum quiddam & minabundum. An non

est

βλέπουσι. ἦ ἆρά πω Ἐρινύς ἐστιν; Μι. δοκεῖ ἀπό γε τοῦ σχήματος. Ἑρ. παραλάμβανε τοῦτον, ὦ Τισιφόνη, τέτταρας ἀπὸ τῶν χιλίων. Τι. καὶ μὲν πάλαι γε ὁ Ῥαδάμανθυς ἔτος ὑμᾶς προσμένει. Ῥα. ἀγέσθων αὐτοὶ, ὦ Ἐρινύ. σὺ δέ, ὦ Ἑρμῆ, λέγε τί, καὶ προσκάλει. Κυ. ὦ Ῥαδάμανθυ, πρὸ τοῦ παῖδός, ἐμοὶ πρῶτον ἐπίσκεψαι παρελθών. Ῥα. τίνος ἕνεκα; Κυ. πάντως βούλομαι διαγνῶναί τινος, ἃ ἂν νυνὶ πάσχω παρὰ δίκαιος εἶναι αὐτῷ περὶ τὸν βίον, ἢν σὺ ἀξιόπιστος ἐμοὶ λέγων, μὴ ὀλίγα πρόσθεν αὐτὸς φανεὶς οἷός εἰμι, καὶ εἴ τινα ἐβιασά τρόπον. Ῥα. τίς δὲ σύ; Κυ. Κυνίσκος, ἔστι, τὴν γνώμην φιλόσοφος. Ῥα. δεῦρ' ἴθι, καὶ πρῶτος ἐς τὸν δίκλω καθέζεσθε. σὺ δὲ προσκάλεσαι τοὺς διαβολέας. Ἑρ. εἴ τις Κυνίσκου τυγχάνει κατήγορος, δεῦρο προ-

est Erinnys? MICYLL. Apparet certè ex habitu. MERCVRIVS. Excipe hos ò Tisiphone, supra mille quatuor. TISIP. Atqui iamdudum Rhadamanthus hic uos expectat. RHADAMAN. Adduc ipsos ò Erinny. Tu uerò Mercuri, ut est præconis munus, edito nominibus singulos accerse. CYN. ORhadamãthe, per patrem te obsecro, meã causam primùm omnium cognoscas. RH. Qua gratia? CYNIS. Omnino gestit animus accusare quendam de malis quæ in uita me conscio commisit. Alioqui ni prim qui sum, & qua ratione uitæ cursum transegerim, fiat manifestum, non dignus ero cui fides adhibeatur. RHAD. Quis ergo es? CYNIS. Cyniscus sum, ô præclare, professione Philosophus. RHADA. Huc ades, & primùm ad iudicium assiste. Tu uerò accusatores accerse. MERCVR. Si quis Cyniscibus est accusator, huc

πρσώτω. ἀλλὰ πρσέρχεται.
Ρα. ἀλλ' οὐχ ἱκανὸν τοῦτο, ὦ Κυνίσκε· ἀπόδυ δέ, ἵνα σε ἐπισκεπτόμενος σὺ ἀπὸ τῶν στιγμάτων. Κυ. πῶς γὰρ ἐγὼ στιγματίας ἐγχωρήσω; Ρα. ἰδοὺ σοι φανερὸν τὸν ἡμῶν τινα παρὰ ἐργάσατο τὰς παρὰ τὸν βίον, καὶ ἔνεστιν αὐτῶν ἀφανῆ στίγματα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρει. Κυ. ἀλλ' ἔστι γυμνὰς παρέσθαι, ὅστις ἀναβήσεται ταῦτα, ἄτερ σὺ φῇς, τὰς στίγματα. Ρα. καλῶς μὲν οὖν ἐπέταξεν ἀνοῖ, πολλὰ τὰ τῶν βίων ἐν τετραμμένων ἀμυδρῶν πάνυ, καὶ ἀσαφῶν στιγμάτων. καί τις τί τοῦτο; ἴχνη μὲν γὰρ σημεῖα τῶν ἐγκαυμάτων, ἐκ οἶδα δ' ὅπως ἐξαλείφθαι, μᾶλλον δ' ἐκπεπατῆσθαι. πῶς ταῦτα, ὦ Κυνίσκε, ἔστι καθαρὸς ἐξ ὑπαρχῆς ἀνεσταμένος; Κυ. ἐγώ σοι φράσω· πάλαι ποτὲ δι' ἀπαιδευσίαν ὤφλον γραφήν, καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο ἐμπεπλήσας στίγματα ἐπαιδεύθην τάχιστα φιλοσοφίᾳ ἐξέ-

huc prodeat. RHAD. *Nullus accedit: quanquam hoc satis non est, ô Cynisce, sed uestimenta detrahe, ut de te, notis tuis inspectis, pronunciem.* CYNIS. *At ubi Cynisci notis esset inustus?* RHADAM. *Quot scelera quisq; uestrum in uita patrarit, tot notas, sed quæ non facilè appareant, in anima circumfert.* CYNIS. *En tibi nudus assisto: quare notas quas dicis, inuestiges licebit.* RH. *Hic per omnia est purus, præter treis quatuorúe cicatrices admodum oblitteratas, ac uixdum conspicuas. At at quid hoc? uestigia certè, & inustionum signa. Verùm haud scio quomodo sunt deleta, imò uerò in totum excisa. Quid hæc ô Cynisce? aut quí denuò purus es factus.* CYNIS. *Equidem rem tibi indicabo. Olim cum per imperitiam uitiosus essem, atque hoc nomine complureis commeruissem notas, sapientiæ studio me ipse dedere cœpi; cu-*

ἐξέμλω, λοιπὸν ὀλίγου ἀπάσας τὰς λυπάδας ἐκ τῆς ψυχῆς ἐκκλύσω. ΡΗΑ. ἀγαθῷ γὲ ὄντι, καὶ κεκομψοτάτῳ χρῆσθαι φαρμάκῳ· ἀλλ' ἤδη ἐς τὰς Μακάρων νήσους, τοῖς ἀρίστοις συνοίκησον, ἐπιλεγομένους γε πρότερον, ἃ φὴς τυγχάνειν, ἄλλως πρωτάλλα. Μι. μὴ τεμοῦν, ὦ Ῥαδάμανθυ, μικρόν ὄφλω, καὶ βραχείας τινὸς ἐπιτάσεως δεόμενον. πάλαι γὰρ σοι καὶ γυμνός εἰμι, ὥσπερ κατεσκεύασαι. Ρα. τίς δ' ἂν τυγχάνεις; Μι. ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος. Ρα. οὗτος, ὦ Μίκυλλε, διαλιπὼν ἀπραγμόνως καὶ ἀνεπιτήδευτος, ἄπιθι καὶ σὺ παρὰ Κυνίσκον τυραννί, τὸν τύραννον ἤδη πρεσβύτην. Ερ. Μεγαπένθους Λακύδου ἀνήρ, καὶ τρίφης; πρέσβευε, σὺ τὸν τύραννον πρεσβυτικῶ. πρόβαλλε αὐτὸν, ὦ Τισιφόνη, ἐς τὸ μέσον, ἢ πρέσβυν ἀλῶσα. εὖ γ', ὦ Κυνίσκε, διαπεπόμφαμεν, καὶ διελυγχωμένον, καὶ

im beneficio haud ita multo pòst uniuersas maculas ex animo absterſi. RHAD. Bono profectò & præſentiſſimo es uſus remedio. Sed iam hinc in Beatorum inſulas abito (illic enim inter optimos locum habebis) ſi prius, Tyrannum de quo dicis, accuſaris. Alios aduoca Mercuri. MIC. Quod ad meam cauſam attinet, parũ ſanè eſt, & breui cognitione indiget. Iamdudum enim hic tibi nudus adſum: quare me introſpicias licebit. RHAD. At quis tandem es? MIC. Sum Micyllus ſutor. RHAD. Euge ô Micylle, purus es omnino, & ne punctulo quidem notatus. Concede et tu ad hũc Cyniſcum. Accerſe nunc tyrannum. MERCV. Megapẽthes Lacydæ filius prodeat. Quorſum te agis? Accede huc o tyranne. Quin ipſum, ô Tiſiphone, in medium proijcis, capite in terram ſtatuto? Bene habet. Tu nunc ô Cyniſce accuſa, & hominem de ſceleribus conuinc-

πλησίον γὰρ αὐτὸς ἔστω. ΚΥ. τὸ μὲν οὖν ἔλεγχον ἐδὲν λόγων ἔτι δεῖται, γνώμη γὰρ αὐτὸν αὐτίκα μάλα, οἵτις ὄστιν, ἀπὸ τῶν στιγμάτων. ἐμοὶ δὲ ἐαυτὸν ἀπεκάλυψε σοι ἡ κόλαξ, ἐμοὶ τῷ λόγῳ δείξειν φανερώτερον. ἔστω γὰρ ὁ τρισκαταράτος, ἐπόσα μὲν ἐλάστατος ὢν ἐπραξε, παρελθόντα μοι λεκτέον. ἐπεὶ δὲ τὸν ὀλοσυχάτατον συγκεκραμένον, καὶ δεινότητος σωκράτους γέμοντα, ἐπανατρέπεται τῇ πόλει τύραννον ἐκβιάζεται, ἀκρίτους μὲν ἀποκτεῖναι πολίτας, ὑβρίσαι δὲ παῖδας ἐλευθέρων ἀκρισίᾳ, ἐδὲ μίαν μὲν ἀκολασίας ἰδέαν παρελθεῖν. ἀπόλεσε δὲ ἐν μόνοις καὶ ὕβρεσι μυρίους τῶν ἀθλίων πολιτῶν ἐχθέσθαι, παρθένων δίκας ἀναιδείᾳ, καὶ ἐφήβων διαφθορᾷ, καὶ πάντα τρόπον τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαίζειν. καὶ ὑπερφίαλος μέγας, καὶ τύφος,

conuince. Iam enim hic tibi propter adest. CYN. Principiò quamuis in accusando ne uerbis quidem opus fuisset, quandoquidem cuius monetæ sit, uel ab ipsis notis agnoscere potes, tamen quò res fiat sole clarior, & ipse tibi uirum detegere, sermonéq; depingere conabor. Ac flagitia quæ ter scelestus nebulo tãtisper dum priuatam agebat uitã peregit, equidẽ censeo prætermittendu. Sed ubi partim hominum perditissimorum atque audacissimorum, quos in hoc sibi cõciliarat, fauore, partim satellitũ coacta manu, tyrãnidem arripuit, plus sexcentos indicta causa trucidauit. Deinde cum hac uia singulorum ciuium opes exhauriendo, diuitias summas corrasisset, nullam libidinis speciem intentatam reliquit. Quin gemmo omne cum iniuriæ tum crudelitatis in miseros ciues exercuit, uirgines uitiando, adolescentes stuprando: breuiter, modis omnibus in subditos debacchando. Iam pro

τύφε, καὶ ὑπὲρ τῆς ὑπερηφανίας ἐπὶ πάντας φρυάγματος, ἐλάττω τῆς ἀξίας δίκας ἂν παρ' αὐτῶν λαβῶν τὸν λοιμὸν φεύγειν γὰρ ἂν τις τὸν ἥλιον, οὐ τοῦτον δυνατὸν ἀπαμυνεῖ παρεῖδε. τὰ μὲν καὶ τὰ τῶν καλάστων πρὸς ὠμότητα καινουργεῖν αὐτὸς τις ἂν διηγούμενος δύναιτο, ἐπεὶ τὰ μὲν ἀπὸ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέσχετο καὶ ταῦτα, ἐπεὶ μὴ ἄλλος τις ἐγκαλεῖ τις ὀφλὼν κατ' αὐτοῦ δίκην βαλὼν, αὐτίκα δὴ, προσκαλέσας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πιφευσμένους μάλιστα δὲ ἀπολεῖται, ὡς ἐπὶ ῥᾴδιον, πάρεσι, καὶ πρέσβεσιν ἀγχόσαν αὐτὸν, ὅτι πάντες, ὦ Ῥαδάμανθυ, πρὸς τὸ ἀπόλλυσθαι τεθνᾶσιν, εἰ μὴ τινὰ τῶν ἐκείνου ἀδικέσαντα ἐκόντα ἀπολέσθαι, εἰ μὴ ἕνα πρὸς ἕ. ἕρων ἀποκτείνων ἀγαπᾶσθαι, εἰ μὴ ἕνα ἐκόντα, εἰ δὲ ἐπὶ ὕστερον λήξει καὶ σώφρονος καὶ ἐλευθέρου ἐρασθῆ, καὶ ἐλευθέρων ἐρασθῆναι τοῖς

fastu, pro superbia, proq; eius in obuios omneis fremitu, supplicium factis dignũ sumere non possis, quando minori periculo in solem quàm in hunc defixis oculis tueri licuisset. Porrò noua supplicia, & ad crudelitatem eius explendam recens inuenta, quis poterit recensere, qui ne ab intima quidẽ familiaritate cõiunctis abstinuerit? Quòd si ab eo interemptos huc aduocaris, facilè cõperies hæc haudquaquam à me calumniandi studio confingi. Imò uerò non uocati, & uoluntarij, ut uides, huc adsunt, ipsumq; circumsistentes male urgẽt. Hi omnes à Rhadamanthe, huius crudelitate uitam amiserunt: quorum alij formosarum uxorum gratia insidijs sunt circumuenti: alij, quòd liberorum suorum, quos ad iniuriam uiolenter abducebat, nomine stomacharentur, sunt trucidati: alij, quòd opibus illorum insidiaretur: porrò alij, quòd boni essent & prudẽtes, quibus haudquaquam cum illius factis conuenire

τῆς ἀμφιλύκης. Ρα. τί πρὸς ταῦτα φὴς, ὦ μιαρὲ σύ; Μι. τὰς μὲν φόνους ἀφίημαι, ἃς λέγει· τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὰς μοιχείας, καὶ τὰς τῶν ἱερέων ὕβρεις, καὶ τὰς διαφθορὰς τ' παρθένων, ταῦτα πάντα Κυνίσκος μου ἐψεύσατο. Κυ. ἐγὼ δὲ καὶ τούτων, ὦ Ραδάμανθυ, παρέξω σοι μάρτυρας. Ρα. τίνας τούτους λέγεις; Κυ. πρόσκλησιν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν Λύχνον αὐτῷ, καὶ τὸν Κλινοπάλην συνεπιμαρτυρήσονται γὰρ αὐτοῖς παραλόγοις, εἴπερ παρέστησάν σωφρονίσαντο τὸ κοινῷ. Ερ. ὁ Κλίνη, καὶ ὁ Λύχνος ὁ Μεγαπένθους παρέστων· ἀκούσονται γὰρ δήπου. Ρα. ἔπεσθε δὴ ὑμεῖς, ἃ σώσετε Μεγαπένθει τέτταρες τίμα ἢ σὺ ὁ Κλίνη λέγε. Κλι. πάντα ἀληθῆ καταγόρευε Κυνίσκῳ· ἐγὼ μέντοι ταῦτα εἶπον, ὦ δέσποτα Ραδάμανθυ, αἰσχύνομαι, δεινὰ γὰρ, ἃ ἐπ' ἐμοῦ διεπράττετο. Ρα. σαφέστατα μὲν δὴ καταμεμήνυκας,

uenire poterat. RHAD. Quid ad hæc dicis sacrilege? MEGAP. Cædes quas dicit, equidem perpetraui: cætera uerò omnia, nempe adulteria, læsam puberum pudicitiam, uirginũ stupra, hæc omnia Cyniscus falsò criminatur. CYN. Quin & horum testes proferam, ô Rhadamanthe. RHAD. Quos eos dicis? CYNI. Mercuri, eius mihi Lucernam aduoca, & Lectum. Hæc enim in medio progressa, quæ sese consciis hic ter scelestus patrarit, testabuntur. MERC. Et Lectus et Lucerna Megapenthis huc assint. Bene sanè quòd obsequuntur. RHAD. Exponite ergo uos, quæ uobis testibus commiserit hic Megapenthes. Tu Lecte dic prior. LE. Vera planè sunt omnia de quibus à Cyniſco accusatum me tamẽ, ô bere Rhadamãthe, hæc dicere sanè pudet: eiusmodi sunt, quæ supra me patrauit. RHAD. Itaque eum testimonio tuo apertis-

μὰ ἀπῆν αὐτὰ ἀκριβῶσαι. ΡΗΑ. σὺ δὲ ἤδη Λύχνε μαρτύρει. ΛΥ. ἐγὼ τὰ μὲν ἐμέμφεσθαι μὲν οὐκ οἶδα, οὐ γὰρ παρῆν. ἃ δὲ τῶν νυκτῶν ἐπράχθη, καὶ ἀπόρρητα, οὐκ ἐῶ λέγειν. πολλὰ δὲ καὶ ἐβδελυξάμην γε πολλὰ, καὶ ἐφρίξα, καὶ πάσαν ὕβριν ὑπεφρικασμένα, καί τοι πολλάκις ἐκεῖνον πεῖσαι ἐπειρώμην ἀπιέναι βίαιον. ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸς αὐτῆς ἐμοί τοῖς ἐρωμένοις, καὶ τὸ φῶς μου πάντα τρόπον ἐκπεμπίασεν. ΡΑ. ἄλλως ἤδη τῶν μαρτύρων· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ λύρας τῆς πορφυρίδος, ἵνα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἰδωμεν τῶν στιγμάτων. ΒΑΚΧΙ, ὁλοσχερεῖ πολλῶν καὶ ἀκατάγραφον, μᾶλλον δὲ ἀναρίθμητόν ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων. τίνα οὖν ἐκλεξάμενος τρόπον; πῶς ἂν τὸν φλεγέθοντά σοι ἐμβαλοῦσι, ἢ παραδοῦσι, Κερβέρῳ; ΚΥ. μηδαμῶς, ἀλλ' ἄλλον τινὰ καινὸν ἐπίνοησον αὐτῷ τιμωρίαν ὑ-

πεύ-

simè damnatu, cum eius facinora ne dicere quidem fustineas. Et tu iam Lucerna da testimonium. LVCER. Equidem quæ interdiu sint facta, nescio: neq; enim aderam. Verùm quæ noctu uel in alios fecit, uel ipse est passus, horreo dicere. Caterùm nephanda multa, & quouis iniuriæ genere superiora sæpenumero spectaui, adeò ut & ipsa quidem aliquoties extingui gestiens, oleum ultro nō adhiberim. At ille quò mihi lucem modis omnibus conspurcaret, etiam abominandis facinoribus me inuitam adhibuit. RHAD. Satis est testimoniorum. Sed purpuram hāc exue, ut & notarum numerum conspiciamus. Papæ hic totus est liuidus & insignis, imò præ cicatricum crebritate cæruleus. Nunc autem quo tormenti genere est puniendus? in Phlegethontémne iniiciendus, an tradēdus Cerbero? CYN. Minimè, sed si tibi est cordi, nouum quoddam supplicium, & hoc planè dignum indicabo.

μεθέσεως. ΠΛ. λέγε, ὡς ἐγώ σοι μισγίσω ἐπὶ τούτῳ χάριν ἔσεσθαι. ΚΥ. ἔθος ἐστίν, εἰμὴ, τοῖς ἀποθνήσκουσι πᾶσι, πίνειν τὸ Λήθης ὕδωρ. ΡΑ. καλόν γε ἂν εἴη. ΚΥ. ἐκεῖνον μόνον οὖν ἀπαύστως δίψη ἔχει. ΕΡ. διατί δή; ΚΥ. χαλεπὸν ἔτος ὑφίξει τὸν δίκην, μεμνημένον ἐπ' ἔμοι, ἢν ἄρα ἐδυνήθη ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ἀπαστημονεστάτην τὴν ἡδονὴν. ΡΑ. νὴ λίαν, καὶ δικαιοτάτην, καὶ παρὰ τὸν Ταύταλον ἀπαχθεὶς ἔτοι δὴ δεδεμένον, μεμνημένος ὧν ἐπράξε διατελεῖ τὸν βίον.

cabo. RHAD. Dic modò: nam ego tibi uel hoc nomine magnam habebo gratiam. CYN. Mos est, ni fallor, ut qui moriuntur, ex obliuionis fonte bibant. RHAD. Est quidem. Sed quid tum? CYN. Hic ergo solus à potu arcebatur. RHAD. At qua gratia? CYN. Hac nia graueis sanè et moleſtias dabit pœnas: uidelicet cum recordabitur & qui fuerit, quantaq; apud superos potentia preualuerit: in primis autē ubi delicias illas suas in animo recolere cœperit. RHA. Probè dicis. Itaque ad eum modum damnatus esto, & ad Tantalum uinculis alligator, semperq; in animis uersato, quæ dum uixit, peregit iucundè.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

a Artibus. Ppoetæ Mercurium furem, & furum præsidem constituerunt. unde ἐπίχειρ, & manibus aduncis in dialogo Apollinis & Vulcani suprà dictus est. b Acaco adnumerarem.) Is unus est inferorum iudex. Tres enim dicuntur esse: Rhadamanthus, Minos, Acacus, omnes reges Cretenses, & ob iusticiam filij Iouis dicti: ob seueritatem autem, apud inferos esse existimati. c Quot scelera.) Eorum animis, qui magnis sceleribus, dum uitam agerent, obstrinxerūt, maculas inustas

esset docet, Platonem ridens, qui sic in Gorgia loquitur: Ἀλλὰ πολλάκις τ̃ μεγάλου βασιλέως ἐπιλαβόμενος, ἢ ἄλλο στρατηγοῦντ βασιλέως ἢ λιμάσ̃ καταβλήσειν αὐλητρίνης ὄν τῆς ψυχῆς. ἀλλὰ λιμοκτονήσω, καὶ σὺλδρμισην ἀποκτίσομαι καὶ ἀδικίας. Hoc attigit li. in Ruff. 2. Claudianus: Quid demens manifesta negas? en pectus inustæ Deformant maculæ. Solet autem is poeta diuini illius hominis sententias mutuari.

SEQVVNTVR ORATIONES, quarum quædam adhuc inter Mortuorum dialogos, quædam adhuc inter Saturnales epistolas prius relatæ fuere: nonnullæ quoq; Dramaticæ.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ Κρατῶνος. DE SALTATIONE: Vincentio Obsopœo interprete.

ARGVMENTVM.

Defendit hac oratione saltandi artem Lucianus contra Cratonem quendam, à quo studium eius rei reprehendebatur ut effœminatum ac molle, ac uiro præsertim philosopho indignum. Colligit autem honestatẽ ac dignitatem artis primùm ab antiquitate, multis ac uarijs exemplis, ostendens quantum in usu saltandi studium ueteribus fuerit, & quantopere eo omnes propè gentes iam inde ab initio delectatæ sint, quib. item laudibus eam artem cùm poetæ tum alij quidam celebrarint, confutata interim tragœdiæ comœdiæq; præstantia, quarum certamina atque actiones Crato saltationibus antepositerat. Deinde & præstantiam artis à difficultate commẽdat, docens multarum ac uariarum rerum peritum, multisq; tum ingenij tum corporis dotibus saltatorem præditum esse oportere.

Inter

Inter quæ & effectum ac uim artis prosequitur: docens non oblectare tantùm eam, uerùm & corporis agilitatẽ quandam decentem atq; utilem inde comparari, roburq; & uires augeri. Deinde & animi quandam sapientiam ac mores hominum formari. Idq; exemplis tum philosophorum, tũ barbarorum quorundam amplificat. Postremò & uitia saltatorum aliquot recenset, & præcipuè quantum noceat, aut aliàs, ista uel in primis in hac arte cacozelia seu nimia affectatio, exemplis docet, quæ res & ipsa ad difficultatem artis confirmandam pertinet. Exordium ab occasione sumitur: à quo mox Cratonis reprehensio sequitur, qui studium huius rei in Luciano reprehendit, à personæ qualitate, & modo rei: addita etiam amplificatione quadam à collatione, quam antequam ad rem accedit, Lucianus ab inæqualitate refutat, ipsumq; Cratonem indignè & absurdè facere ostendit, qui rem nec uisam, nec cognitam, temerè reprehendat. Atque ita ad argumentum, illo auscultandi operam pollicente, descendit.

LVCIANVS.

ΠΡὸ τοίνυν, ὦ Κράτων, δεῖ σὲ τινα ἰδεῖν τὴν λιπαρίαν ἐν πολλῇ, οἶμαι, παρασκευασμένος, λιπαρώτατόν τι, καὶ αὐτῆς ὀρχηστικῆς, καὶ πρεσβυτικοῦ ὑμῶν τοῦ, τῶν χαρέντων τῇ τοιαύτῃ ἕξει, ὡς ἐοικὸς φαύλῳ μὲν οὐδενὶ πράγματι μεγάλων σπουδὰν παρεμβάλλειν, ἐπισχὸν, ἕως ἂν ἐξ ἀρχῆς διεμάρτυρα, καὶ ὡς λοιδόρως ἔχοντι, τὸ

POSTEA quã a tu Craton iam olim acerba quadam accusatione adornata, ac diu multumq; meditata, in iu uocasti cùm saltationes, tum ipsum saltandi artificium, insuper autem et nos reos fecisti tali gaudentes spectaculo, quasi in re friuola & muliebri multũ ponamus operæ: audi obsecro quantum à recto aberraris, tum quemadmodum

ξ μιγίστω τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγα-
θῶν διαβεβλημένος. καὶ συγγνώ-
μης σοι, εἰ ἐξ ἀρχῆς βίου κάκιστα
ῥᾳ συζῶν, καὶ μόνον τὸ σκλη-
ρὸν, ἀγαθὸν ἡγούμενος, ἐπ'
ἀπειρίας αὐτῶν, διαβολίας
ἄξια ἔναι νομίσειας. Κρί.
ἀνὴρ ἄν τις ὦν, ὦ λῷστε, καὶ
τοῦτο, παιδάριῳ ὁμοῖος,
καὶ φιλοσοφίας τὰ μέγιστα ἀμε
λήσας, ἀφίκοιο, ὦ Λυκῖνε,
ξ πρὸς τὰ βιωτικὰ ἀπειδάξων,
καὶ τοῖς παλαιοῖς συνῶν,
διάδοσιν διαβολίμοιο, δι-
αλυθείσαν ἀνέμων ἐρῶν, ἀδε-
σι μαλακαῖς, καὶ ὁρμοῖσιν
ἀκλύστοις ἐναμβρωσίμοις,
καὶ μιμήμασιν ἱστίοις γύ-
ναια τῶν πάλαι, τὰς μαχλο
τάτας φαίδρας καὶ παρθεί-
νας, καὶ Ῥοδόπας τινὰς, καὶ
ταῦτα πάντα ὑπὸ κρότοις
καὶ τερετίσμασι, καὶ πεδῶν
ψόφοις, διαβαίλοντα ὡς ἀ-
ληθῶς πράγματα, καὶ ὑπι-

deceptus per imprudentiã,
rem omnium in mortalium
uita optimam innocẽter ac-
cuſaris. Et equidem uenia
tibi habenda eſt, ſi ſtatim
ſub initium aſperæ uitæ te-
met aſſueſcens, & tantùm
quod durum fuerat, bonum
exiſtimans, rerũ ductus im-
peritia, iſta accuſatione di-
gna cenſueris. CRA. Cũ
ita ſit, ô optime, & ma-
xime diſciplinis liberalibus
innutritus, nec non in Phi-
loſophiæ ſtudijs mediocriter
uerſatus, poſtbebeas autem
ô Luciane rerum optimarũ
exercitium, & priſcorum
illorum conuictum, cate-
rùm ſedere ſuſtineas in thea
tro omnium poſticas fannas
excipiens, & hominem ef-
fœminatum ſpectans mol-
libus ueſtimentis indutum,
ac cantilenis laſciuis & tur
pibus perſtrepentem, tum priſci ſeculi mulierculas amato-
rias imitantem, nempe libidinoſiſſimas Phædras, &
Parthenopas, & Rhodopas, & hæc omnia cum pul-
ſationibus, & laſciuis & obſcœnis carminibus, & pe-
dum ſtrepitu: hæc inquam res eſt perquàm ridicula, &

quæ

τὸν ἰκανὸν ἀνδρὶ, καὶ οἷον σὲ γνώσεσθαι. ὅθεν ἐγώγε συνδιαλυθεὶς ὑπὸ τοιαύτης θέας σχολάζοντι, ἐν ἰδιώτου μέρει κεῖσθαι οὐκ ἐθέλων, ἀλλὰ καὶ ἰατρεύων, ἃ Πλάτωνος καὶ Χρυσίππου καὶ Ἀριστοτέλους ἐπιλελησμένος, λύπαις, ταῖς ἐμαυτοῦ πεπονθὼς τοῖς τοιούτοις παραπλησίοις ἐκείνοις, καὶ πᾶσιν, μυρίων ἄλλων ὄντων ἀπαιδεύτων, καὶ διαφόρων σπουδῶν, εἴ τίνων τις ἀκούοι, τῶν ἰκανῶν αὐλητῶν, καὶ τῶν διαφερόντων ἀγωνιστῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἐπὶ τῆς τραγῳδίας, καὶ τῆς φαυλοτάτης κωμῳδίας, ἄκρος καὶ ἀγαγώνιστα ἂν ἐξικέσθαι. πολλῶν οὖν, ὦ γεγηθώς, ἡ ἀπολογίας σοὶ δεόμενος πρὸς τοὺς πεπαιδευμένους, εἰ βίλτιον μὴ πᾶσι τούτοις ἐπιτρέψαι, καὶ ἡ τῶν σπουδαίων ἀγάλλεσθαι ἡδονὴ ἀρκεῖ. καί τοι τό γε ἄμεινον ἐκεῖνό ἐστιν, εἶμαι, ἀφυέσι τὸ

que hominem ingenuũ, quale te esse conspicio, minimè deceat. Quare ego cum certior factus essem huic tã turpi te incumbere spectaculo, non tantùm me tui puduit, sed uehementer etiam discruciatus sum animo, si Platonis & Chrysippi & Aristotelis oblitus, sederes non dissimilia cum ijs passus, quorum aures pennatè uiter perfricantur: maximè uerò, alijs innumeris disciplinis existentibus, & spectaculis grauibus & seriis, si quis omnino choraules exigat, ac citharœdos artificiosè canentes requirat. Cum à primis uerò, cum grauem aliquam spectando tragœdiã, aut plenam hilaritatis comœdiam, non minorem uoluptatem capere possis, de quarum palmario certamine quoq; poetis properi solent. Multa itaq; & accurata, ô generose, defensione apud eruditos tibi opus erit, si nolis per omnia uideri excidisse, & è bonorum grege exactus esse. Atque istud mihi optimum factu uidetur, ut his omnibus constanti ne-

τὸ πᾶν ἰάσασθαι, μὴ μικρόν τιν' ἀρχὴν ὁμολογῆσαί τε τοιοῦτόν παραγνωμονῆσαί σοι. πρὸς δὲ τοῦτον ὅρα, ὅπως μὴ λάθῃς ἡμῖν ἢ καὶ πρὸς τὸ πάλαι Λυδόν τινα, ἢ Βάκχην γεγενημένος. ὅπερ ἐγὼ σὸν οὐ ξυνίημι εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν, εἰ μέν σε, λωτοῦ ὀδυσσέα, τῆς λωτῆς ἀπεσπάσαμεθα, οὐδὲ τὰς συνήθεις διατριβὰς ἐπανήξομεν, πρὶν λάθῃς τιλίως, ὥσπερ ἐν τῷ θεάτρῳ Σειρήνων ἐκκοιμώμενος. καὶ τοι ἐκεῖναι μὲν τοῖς ὠσὶ μόνοις ἐπιβάλλουσιν, οὐδὲ διὰ τοῦτο μακρὰν ἀλύουσι πρὸς τὸν παράπλουν χωρῶν· σοῦ δὲ καὶ δι' ὀφθαλμῶν ἴσμεν ἅπαξ διελαθόντος. Λυ. πατρὸς δὲ Κράτωνος, ὡς λαμπρόν τινα ἐνυάλιον ἐφ' ἡμᾶς ἦλθον σκῶλα λύσας. πλὴν τό γε παράδειγμα, τῶν Λωτοφάγων καὶ Σειρήνων φήσω, πάνυ κωμικοτάτῳ μοι δοκεῖν ἁρμόττειν, ὃν σύ· ποθεν, παρ' ἐσμὲν τοῖς μὲν τὰ

tionem negatione medearis, neq; sub initium fatearis aliquid tale te flagitiosè deliquisse. In reliquum uerò caue, ne nobis ignorantibus ex uiro quem olim egisti, in Lyden quampiam aut Bacchã, amissa pristina facie transmuteris. Qua in re non tibi solùm, sed et nobis culpa imputanda foret, si non Vlyssis in morem à loto degustata abstractum, ad consueta literarũ & philosophiæ commercia & studia te reduceremus, priusquam omnino deceptus à Sirenibus in theatro excubãtibus oculis. Iam illæ solis insidiantur auribus, eamq; ob rẽ basce nauigio prætereuntibus cera opus est. Cæterùm tu & ab oculis uidere prorsus illarũ præstigijs esse subactum. LVC. Papæ ô Craton, quàm uerò robustum in nos canem solutis loris concitasti? Nisi quòd exemplum sumptum à Lotophagis, & comparationem tractam à Sirenibus, parum scitè, atq; adeò ineptissimè mihi induxisse uideris ad ea quæ mihi acciderunt. Etenim

λωτὸν γεγευσμένοις, καὶ τῶν Σειρήνων ἀκούσασιν, ὅλως δὲ ἦν τι ἰδεῖν, καὶ τέλος ἀπροσδόκητον ἐπιτίμιον. ἐμοὶ δὲ πρὸς τῇ τῶν ἄλλων παρανάλωσι καὶ τέρψιν ἐπιφῆναι, καὶ τέλος ἀγαθὸν ἀπεβίβασε. ἐγὼ γὰρ ἐς λήθην τῶν οἴκοι, καὶ ἐς ἀγνοίαν τῶν ἐμοὶ πραγμάτων ἐμπέπτωκα, ἀλλ' εἰ χρὴ μηδὲν ἐκκρύπτειν ἀπ' ἐμοῦ, μικρῷ πρότερον, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ διαφερόντων, ἐν ᾗ διάνοια πεπλήρωται. μᾶλλον δὲ τὸ Ὁμήρου αὐτὸ ἀπ' ἐμοῦ λαβὼν, ἔτι δὲ τοῦτο ἰδὼν τὸ δίαυλον, τρυφήσας καὶ πολύτιμα, καὶ πολύνεκρα ἀθλα. Κρά. Ἡράκλεις, ὦ Λουκῖνε, οἷα ἀκούομεν, εἰ ὀκνεῖς αἰσχύνην ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ σεμνυνόμενός ἐοικας. τὸ γοῦν ἀνεπαίσθητον τοῦτό ἐστιν, ὅτι μὴ ἴσασί τινά σοι ὑποφαίνειν ἐλπίδα, ἀπαυδῶν ἅπαξ τὰ ὅσια αἰσχρὰ μὴ καταγνῶναι. Λυ. οἴμοι

nim ijs qui lotum degustaverant, ac Sirenas cantillantes audierāt, exitio fuit māducationis et auditionis pro lubium. Mihi uerò praterquam quòd uoluptatem spectando cepi mirificam & iucundißimam, etiam finis peruenustè cecidit. Neque enim in oblitionem rerum domesticarum, aut negotiorum præsentiū incognitionem delapsus sum: sed si mihi ingenuè ueritas fatenda est, longè sapientia exultior, ac in rebus humanis multo solertior atq; prouidētior ex theatro regressus sum. Magis autem illud Homeri in præsentia adducere perpulchrum esse existimo, quòd is cui illud uisum sit spectaculum, Multorum gnarum simul oblectatus abiuit.

CRA. O Dij immortales, Luciane, qualia pateris, quē istorum ne pudeat quidem, sed iactanter etiam laudi tibi ducere uideris. Igitur quod hac in re grauißimum est, nullam spem curationis aut remedij nobis ostendisti, qui laudibus efferre audeas tam execranda & turpia. LV.

Age

ἀτὶ μὲ, ὦ Κράτων, τοῦτο τὸ περὶ τῆς ὀρχήσεως, καὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ γιγνομένων ἆρα πολλάκις οὕτως ἀπρεπῶς ἐπεσκώφθης; ἢ ἀπείρατος ὢν τούτων, ἔπειτα καὶ ἀμαθὴς καὶ ἰδιώτης ἀφῆκας, εἰ μὴ ἄρα ἦν τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον ἀγαθὸν τὸ θέαμα, ὥστε καὶ σὲ τὸν ἀμύητον καὶ ἀθεώρητον ἐκπλῆξαι καὶ ἐκθέλξαι τοῦ μὴ καταγνῶναι αὐτὸ ὡς αἰσχρὸν καὶ ἀπόρρητον (φὴς γάρ) καὶ ἀποφράδα ὄψει; ἀλλὰ γὰρ εἰ καὶ τοῦτο ἐπὶ σοὶ ἐγένετο, ἀλλ' ὅμως ἔτι καὶ νῦν ἔξεστί σοι μεταβαλέσθαι, καὶ μὴ ἄλογον καὶ ἀπαίδευτον αὐτὸν ἐπὶ σεαυτῷ, καὶ ἀμαθίᾳ, διαλογισαμένῳ τὰ ἀγνοούμενα. ΚΡΑ. Καὶ γὰρ τοῦτό μοι τὸ λειπόμενον ἦν, ἐν βαθεῖ τούτῳ πώγωνι, καὶ πολιᾷ τῇ κόμῃ, διαβεβλῆσθαι μέσοις τοῖς γυναίοις, καὶ τοῖς μιμηνόμοις ἀνάνδροις θεαταῖς, ἐφ' οἷς οὐδὲν ἐπίστασαι ἐπιβουλεύων, ἢ ὀλίγῳ τινὶ αὐτῶν ἀνδρώδει, εἰ ὀλίγον δίκην διαπλακείης; ΛΥ. συγγνωστά σε ταῦτα, ὦ Κράτων. εἰ δέ μοι πιθόμενος πεισθείης, καὶ ὅσον πέρας ἔνεστι παρόντος ἑαυτῷ, ἀναπιτάσας τὸν ἐφ-

Age hoc mihi respõde Cratõ: istud de saltatione, tum ea quæ fieri in theatro consueuerunt, corámne tibi ita sa sunt, ut ea ita crebrò probrosis dictis insecteris: aut an potius spectaculi prorsus expers atq; ignarus, nihilo secus tamen illud ut turpe atq; execrandum (ut ais) existimas? quòd si enim alio quando ea præsens uidisti, tum nobis & tu hac stulta spectandi curiositate paria feceris. Sin non, uide ne parũ modesta & nimis temeraria tua uideatur esse insectatio, ea in crimen uocans, de quibus nihil habes comperti. CRA. Ergo hoc mihi adhuc supererat, ut in tam profunda barba et cano capite sederem inter mulierculas, & insanientes illos spectatores, applaudẽs & præconijs ineptißimis acclamãs hominuncioni cuipiam perdito, nulla necessitate lachrymas profundenti? LVC. Est equidem hoc tibi ignoscendum, ô Craton: illud tamen pro certo exploratum habeo, si meis monitis morem gerens, tantum temposculi

βλαπτὸς, νῦ εἶλε ὡς ὀν αὐάσ-
σχοις αὖῦ, μὺ ἀχὶ πρὸ τῶν ἄλ-
λων δικαιῶ ἐμ ἐπιτηδείῳ λαμ-
βάνειν, ἔθ' ἡδὺ ἐφ' ἁπ-
ασιν, ἡδὺ ἀκίνδυ ἄπασι.
Κρά. μὺ ὄραιόν ἄρα ἐκοί-
μην, εἴ τι τοιοῦτον αὐτοσχέ-
μην ποτὲ, ἐφ' ᾧ λεκνίς τε
εἶδω τὰ σκέλη, ἡδὺ τὸ γένειον
ἀπαράτυλτες, ὡς ἐγῶ γε ἡδὺ
σὶ ἴσθ' ἀλλῶ, τελέως ἐμὲν ἐκ-
βεβακχεύμενον. Λυ. βάλε
αὖῦ, ἀφέμενος, ὦ ἑτᾶρε, τῶν
βλασφημιῶν τέτων, ἀπόσκε
μὺ τὸ πρὸ ὀρχήσεως λέγεσθαι,
ἡδὺ τῶν ἐν αὐτῇ ἁμαρτῶν, ἡδὺ
ὡς ἀ τραγικὸ μόνον, ἀλλὰ ἡδὺ
ὠφέλιμός ἔστι τοῖς διανέμεσι,
ἡδὺ ἕως παιδεύει, ἡδὺ ὅσα δι
ἀέσπα, ἢ ὡς ῥυθμίζει τῶν ἀν
ρώπων ἅμα ψυχὰς, μᾶλλόν τε
βιάμενος ἐγγυμνάζεσα, ἢ ἀ-
ρίστοις ἀναπάμασιν ἐνδιαῤῥέ-
σα, ἡδὺ καινόν τι ψυχῆς ἡδὺ
σώμα-

sculi spectandis saltationibus impertires, quãtum uel periculo faciẽdo sufficeret, nihil tibi posthac rebus omnibus fore prius aut antiquius, quàm ut loco commodo occupato, seruire quem spectaculis, unde exactè & uidere, et clarè audire possis omnia. CRAT. Nunquã ego forma fiam amabilis, si quid tale unquã prudens ac scièns fecero, semper autem membris hirsutis, & barba incompta atq; horrida, ut me nunc tui ex animo misereat, omnibus modis insanientis. LVC. Vis ergo, ô amice, g omissis blasphemijs atq; conuicijs, arrectis auribus attentè mihi dare operam nonnihil super saltatione, eiusq; uirtutibus differenti, tum quemadmodũ non solùm oblectamento sit spectantibus, uerumetiam emolumento: tum, quantis de rebus hominum animos commodè admoneat, & erudiat: præterea, quemadmodum spectantium mentes aptè componat, pulcherrimis exercens spectaculis, ac optimis præceptis imbuens: ad hæc, communem quandam corporis & ani-

σώματος κάλλος ἐπιδιεκνυμένη; τὸ γὰρ περὶ μοῦσικὴν καὶ ῥυθμοὺς ταῦτα πάντα ποιεῖν, οὐ ψόγου ἄν αὐτῇ εἴη, ἀλλ' ἐπαίνου ἄν εἴη. Κρά. ἐμοὶ μέν σχολὴ μαίνεσθαι καὶ ἀνοήτου ἀκροᾶσθαι, τῷ νόσον τὴν αὐτοῦ ἐπαινοῦντος. σὺ δέ, εἰ βούλει, λῆρόν τινα καταπρόϊσόν μοι, ἕτοιμος φιλικὴν ταύτην λειτουργίαν ὑπομεῖναι, καὶ παρασχεῖν τὰ ὦτα, καὶ οὐδὲν μὴ παρασχὼν τῶν φαύλων ἀνιάμενος. ὅτι γὰρ σπουδάσαι σοι, περὶ λίγου ἐστὶν ἰδίᾳ λοιπόν, ὅτε μοι δόξεις τινός. Δυ. οὐκοῦν ὦ Κράτων, περὶ τούτου ἀνίμην μάλιστα. ἔσῃ γὰρ βραχὺ ὀλίγων, ἀλλὰ καὶ σοὶ δόξει τὰ λεχθησόμενα, καὶ σοῦ τὴν γνώμην ποιοῦντος ἐγγενέσθαι μοι δοκᾷς, ὡς ὁ νικήσας τὸ ἆθλον ἐπιβάλλεται τοῦτό ἐστιν, ἀλλὰ χθὲς καὶ σχεδὸν ἀρξά-

& animæ pulchritudinẽ oſtendens? Etenim quæ illi accedunt à Muſica & modulationibus, hæc inquam omnia facere, non dedecori aut uituperio, ſed illi potius laudi tribuenda ſunt. CR. Quanquam mihi in præſentia otium non eſt inſanientem hominem auſcultandi, ſuum ipſius morbum laudibus efferentem: attamen ſi nugis & inanibus fabularũ commentis me opplere tibi conſultum factu uiſum eſt, paratus ſum in hoc tibi ofcioſè inſeruire, et aures præbere, uelſine cera inutilia uerba obaudire ualẽs. Quare compreſſa uoce hanc tibi operã dabo. Dic uerò quodcunq; animo tuo libitum fuerit, quaſi nemine auſcultante. LVC. Euge ô Cratõ, iſtuc ipſum omnium maximè mihi egenti in optatis fuit. Paulò enim pòſt ipſa re comperies, num nugæ tibi cenſendæ ſint quæ in medium producturus ſum. Ac principiò h quidem illud planiſſimè mihi ignorare uidere, quàm non nouitium inuentum ſit ſaltatio, neque beri

aut

κρέαμμεν, οἷον μετὰ τὰς πρὸ πάντων ἡμῶν, ἢ τὰς ἐκείνων, ἀλλ' εἴ γε τελεσθῆναι ἐχρὴ σπεῦδε γρηγορεῖν τὸν ἅπαντα φάσγω αὖ σοι καὶ ἀρχὴν ἀναφῶναι, τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ ὄρκῳ συνεπαφανῦσαι. ἐ γὰρ χορεία τ' ἀστέρων, καὶ ἡ πρὸς τὰς ἀπλανεῖς τῶν πλανήτων συμπλοκὴ, καὶ διάφυξις αὐτῶν ἐκκλισία, καὶ σύστασις & μέμιξις, τῆς πρωτογόνου ὀρχήσεως ἀγγελτὰ ἔστι. ἐκ' ὀλίγον δὲ αὐξανομένη, καὶ ἅ πρὸς τὸ βέλτιον ἀεὶ προδόντα τυγχάνουσα, νῦν ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον ἐπεξιλλάδαι, καὶ γίγνεσθαι ποικίλον τι, καὶ πανάρμονον καὶ πολύμικτον ἀγαθόν. πρῶτον δὲ φασι ῥέαν ἐδιδάξαι τῇ τέχνῃ, ἐν Φρυγίᾳ μὲν τοὺς Κορυβάντας, ἐν Κρήτῃ δὲ τοὺς Κουρῆτας ὀρχεῖσθαι διδάξαι, καὶ ἐ τὰ μέτρια ἄπα-

aut nuper natum & inceptũ, puta apud maiores nostros, aut illorum: sed qui super saltationis ortu quàm uerissima perscrutati sunt, affirmant illã una cũ mundi ac omnium rerum generatione natam esse, & cum Amore deo illo uetustissimo in lucem prodisse. Etenim ipsa i siderum chorea, & errantium cum non errantibus coniunctio, eorundèq; modulata atq; cõcinna participatio, & illa bella tam pulchrè instituta harmonia, primogenitæ saltationis argumenta fuere, & indicia certissima. Ea uerò temporis progressu subinde incremẽtis aucta maioribus, neq; non additiones melioris inuenti sortita non modicas, summo nunc absoluta uidetur esse fastigio, ac res esse omnifariam uaria, & omnibus modis concinna & congruens, tum bonum multiplicis ornatus & scientiæ. Hoc uerò saltandi artificio aiunt Rheam potissimùm oblectatam, in Phrygia quidem k Corybantas, in Creta autem Curetas saltare iussisse. Neque uerò modicum capit

τε δὲ τέχνης αὐτῶν. εἰ γάρ τι
ἐπεχείμησε, διασώσασθε αὐ-
τὴν τὴν Δίκα, ὥστε καὶ σωτῆρα ἡ-
μῶν αὐτὸν ὁ Ζεὺς ὀφείλειν ἡμῖν
λογίζεται αὐτοῖς, ἐκφυγὼν διὰ
τῶν αὐτῶν ὀρχήσεων τοὺς πα-
τρίους ὀδόντας. ἐν ὅπλοις δ' αὐ
τῶν ἡ ὄρχησις ἦν, τοῖς ξίφεσι με-
ταξὺ βαλλόντων πρὸς τὰς
ἀσπίδας, καὶ πολέμου τι-
νὸς εἰδώλου, καὶ πολεμικοῦ. μετὰ
δὲ, Κρητῶν οἱ βέλτιστοι ἐκφέ-
ρειν ἐπεδείκνυντο αὐτὴν, ἀφ'
ὧν ἐγχώριοι ἐγένοντο, οὐχὶ οἱ ἰ-
διῶται μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βα-
σιλικώτατοι, καὶ πρωτεύον-
τες ἐξεπώντο. οἱ γοῦν Σαρπηδὼν
Μηριόνην οὐκ αἰσχύνοντο βλέ-
πειν, ἀλλὰ καθορῶσι, ὀρχη
στὴν πρεσβύτη. καὶ οὔτοι ἀρί-
στευόν ἦν, καὶ γενέσθαι ἄπασιν ἐν τῇ ὀρχήσει, ὥ-
στε οὐκ οἱ Ἕλληνες μόνον ταύτην
ἐπίστανται περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ
οἱ Τρῶες αὐτοί, καί τοι πολέ
μιοι ὄντες. ἐμοὶ γὰρ, εἰπεῖν, καὶ

ex illorũ arte compendium. Quippe circumsaltantes Iouem illi seruarũt incolumẽ, ita ut Iupiter nõ grauatè fateatur salutis cõtributæ præmia se illis debere, per illorũ saltationẽ patrios dentes effugiens. Porrò autẽ hæc saltatio ab armatis desaltabatur, gladios ad scuta collidentibus, ac bellicum quiddam & attonitum saltantibus. Mox uerò inter Cretenses ut quisq; maximè nobilitate præcellebat, summo studio hanc rem exercẽtes, præstantissimi saltatores reddebantur, non tantùm homines priuati, & humili loco orti, sed nobiliores quoque, & regij sanguinis, & primates in populo. Homerus quoq; Merionem nõ suggillare, uerùm pulcherrimo laudis testimonio ornare uolens, saltatorem nominauit, itaq; in tantum claritudinis & notitiæ ob saltandi peritiam apud omnes uenerat, ut hæc non Græci solum de illo comperta tenerent, sed & Troianis hostibus non ignota forent. Videbant enim, ut mea est opinio, eius in bellando

ἀλλὰ ἐν πᾶσι πολλοῖς αὐτὸ διαφέρεται, καὶ διαφθείρει, ἐν δὲ ὀρχήσεσιν ὠφέλησε. φασὶ γὰρ τὸν ἥρω ἔτι καὶ νῦν, Μεγίνην, τάχα μὲν οὐ καὶ ὀρχήσεώς τι δεόμενον, ἐμοὶ δοκεῖν, ἀλλ' ἐμοῦ γε διδάσκαλον αὐτὸν· ἦν γὰρ ἐσπουδακὼς ἐν τῇ ὀρχήσει, ἅλλεσθαι, εἶναι, δι' ἀσπίδος τὰς ἐπ' αὐτὸν ἀφέσεις τῶν ἀκοντίων. πολλὰς γὰρ καὶ ἄλλας τῶν ὀρχήσεων ἅπασι ἡμῖν, τοῖς αὐτοῖς ἐγγεγυμνασμένοις, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἀηδὲς, ἰσως δὲ ἐγὼμαι τὸν Νεοπτόλεμον, Ἀχιλλέως μὲν παῖδα ὄντα, πάνυ δὲ διαφέροντα τῇ ὀρχήσει, τὸ ἅλλεσθαι καὶ τὸ κάλλιστον αὐτῇ προστεθεικέναι, πυρρίχιον ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πυθόμενος, μᾶλλον ἐχάρη, οἶμαι, ἢ ὑπὲρ τῷ κάλλει, ἢ τῇ ἄλλῃ ἀλκῇ αὐτοῦ. τοιγαροῦν

lando agilitatem, & concinnum membrorum motũ, quæ ex saltatione in usum conuersa peculiariter possidebat. Versiculi Homeri ad hunc loquuntur modum:

Te citò Merione, quamuis saltare peritum,
Straussem in dura confossa sum cuspide pugna.

Tametsi eundem non straueram. ut enim in saltãdo semet magno studio exercuerat, sic facilè, ut opinor, effugiebat iacula in eum conta torta atq; emissa. Iam quam quam & alios complures ex heroibus enumerare possim eo ipso saltandi studio diligẽtissimè exercitatos, quiq; ex hac ipsa re artem fecerint: sufficere tamen suspicor uno à me producto Neoptolemo [m] Achillis filio, qui usq; adeò hoc præcelluit artificio, ut cum speciem quoque saltandi pulcherrimam sibi adiecisset, Pyrrhichy nomen ab illo acceperit. Achilles quoq; ipse bis de filio suo inauditis, maiori gaudio suffusus est, ut ego existimo, quàm propter eius formæ præstantiam, & membrorum robur insuperabile. At-

τὸν Ἴλιον, τέως ἀνάλωτον ὄν-
τα, ἐ ἐκάτε ὀρχησικὴ λαβὼ-
σα, καὶ ἀεὶ ἐλαφρῶ διαφέρο-
μένη. Λακεδαιμόνιοι μὲν, ἄρι-
στοι Ἑλλήνων ἅπαν δοκοῦντες,
παρὰ Πολυδεύκους καὶ Κάστο-
ρος διαφανίσαι μαθόντες
(ἐχρῶντο γὰρ καὶ τοῦτο ἄλσος,
ἐν Καρύαις ἡ Λακωνικῆς δὲ
Δακεδαίμονι) ἅπαντα μετὰ
Μουσῶν ποιοῦσιν, ἔχει τ' ἐυρυ-
θμίαν πρὸς αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν,
καὶ σύντονον ἐμβῆναι τ' ἐπὶ
δόρ. καὶ τὸ πρῶτον συνάπτειν
Λακεδαιμονίοις πρὸς τὸν μά-
χιμον ἀνδρίζοντι, τοιγα-
ροῦν καὶ ὑπράτεων ἁπάντων,
μουσικῆς αὐτοῖς καὶ ἐυρυθ-
μίας ἐγκειμένης, ἰδίοις δ' αὖ καὶ
τοῖς ὑφήβοις αὐτῶν ἐ μᾶλλον ὀρ-
χεῖσθαι, ἐ ὑπλομαχεῖν μανθά-
νουσιν. ἐταν γὰρ ἀπρεπεμάτω-
μέθοι, καὶ παίσασθαι ἀλλή-
λοις, καὶ παυδύσασθαι ἐν τῷ μέσῳ
παύονται, ἐς ἔριν αὖ-
τοῖς ἐ ἀγωνίαν τιθέντες. καὶ αὖ-
λητὴς

qui interea semper Ilion fuit inexpugnabile, donec illum saltatione captum conciderent, & direptum solo æquarctur. Lacedæmonij quoq; qui Græcorum præstantissimi esse censebantur, cum à Castore & Polluce Caryatissare perdidicissent, quæ saltationis species à Caryis urbe Laconiæ ducta erat, omnia cum carminibus facere soliti sunt, adeò ut ad tibiarum quoq; modulos & rhythmum, & moderatum pedis ingressum, prælũ cõmittere illi genti mortis fuerit. Ac primùm quidem conserendarum manuum signũ Lacedæmonijs tibia dari solitum est: proinde de omnibus quoq; reportant victoriam, musica & modulorũ concinnitate illos ducente. Videres itaq; & illorũ ephebos nihilo minore cura saltationi, quàm armis exercendis dare operam. Vbi enim iam summis colluctati sunt digitis, ac mutuis ictibus semet ceciderunt, quiescunt paruper, & omne illorum certamen in saltationem solutum

λητὸις μὲν ἐν τῷ μέσῳ λάθη-
ται, ἐπαυλῶν, καὶ λατυπῶν τῷ
ποδὶ. οἱ δὲ κατὰ στοῖχον ἀλλή
λοις ἐπόμενοι, σχήματα παύ
τοῖα ἐπιδείκνυνται, πρὸς μὲν
μὴν ἐμβαίνοντες, ὅτι μὲν πο
λεμικὰ, καὶ μετ' ὀλίγων ἢ φυ
γάδιμα, ἃ Διονύσῳ καὶ Αφρο
δίτῃ φίλα, παιγμονῶ καὶ τὸ
ᾄσμα, ὃ μίγνυσθαι ἀρχόμενοι ᾄ-
δουσιν, Αφροδίτης ἐπίκλησ
σίς ἐστι, καὶ Ερώτων, ὡς συγ-
παιζόντων αὐτοῖς, καὶ συνερ-
χόντων. καὶ βάτιρον ἢ τῶν ᾀσ-
μάτων (ἄλλο γὰρ ἄλλοτε) διδα
σκαλίαν ἔχει, ὡς χρὴ ὀρχεῖσθαι·
πόρρω γάρ, φασὶν, ὦ παῖδες
πόλεμος μίγδαδε, καὶ λωμάσα
τι βέλτιον. τετράφθαι, ἄμεινον
ὀρχήσασθαι, ὁμοίως ἢ καὶ οἱ τὴν
ὅρμον διαλύμενον ὀρχούμενοι
ποιοῦσιν. ὁ δὲ ὅρμος, ὄρχησίς
ἐστι κοινὴ ἡφήβων τε καὶ παρ-
θένων, παρ' ἴσας χορευόντων, ἢ
ὡς ἀλλήλοις ὅρμον ἐμπάντων, ἢ
ἡγεῖται μὲν ὁ ἔφηβος, τὰς παρ-
θένους

lutum conuertitur. Quorum in medio tibicen locatus est, tibiam incinens, ac pedibus instrepens. Caterùm illi per ordinem alter alterũ sequentes, omnigenas figuras corporis agilitate exprimũt ad rhythmum ingredientes, alias quidẽ bellicas, alias uerò saltatorias, quæ Baccho & Veneri gratæ sunt. Quin etiam cantus quem inter saltandum modulantur, Veneris & Cupidinum cognomẽto nobilitatus est, quasi unà cum Venere & Cupidinibus communi choreæ saltationi indulgerent. Et altera quidem cãtilena (duæ enim canuntur) rationem quoque & præcepta saltandi in se complectitur. Procul, aiunt, ô pueri, promouete pedem, & saltate perfectius. Non disparia faciunt quibus Hormum saltare curæ est. Hormus autem genus saltationis est adolescentibus uirginibusq; cõmune, alternatim ad choream dispositis, ut planè hormũ, hoc est segmentũ referant. Solet autem adolescens chorum ducere, more iuuenilis salo

νικὰ ὀρχήσεως, καὶ ὅστις ὕ-
στερον ἐν πολέμῳ χρήσεται. ἐ
παθόν δὲ ἐκεῖνα λοιμίαι,
τὸ ἦθος χρηστὸν διδάσκου
σα, ὡς ἔστιν τὸν ἄρρενα ἐν σω-
φροσύνῃ καὶ ἀνδρείαι πολε-
μήσειν. καὶ αἱ γυμνοπαιδίαι
δ', αἷς τὸν ἐμοὶ ἐρχηστὰς ὄρχη-
σιν ὁ Ὅμηρος Ἀριάδνης, ἐν τῇ ἀσπίδι γεγράφασι,
καὶ τὸ
χορῷ, ὃν αὐτῇ Δαίδαλος ἐπε-
ποίησε, ὡς αὐτογνωσίᾳ σοι παρ
ἐάσω· καὶ τοὺς ὀρχηστὰς δ' τοὺς
δύο, οἳ ἐκεῖ ἐν παιδιᾷ διαγωνι-
ζόμενοι πάλιν, ἀγωνιῶντες ἐς χει-
ρᾶς. καὶ πάλιν, ἃ ἐν τῇ ἀσπίδι
λέγει, κύριοι δ' ὀρχηστῆρος ἐ-
κάστου, ἵνα τι μᾶλλον τοῦτο
τὸ Ἡφαίστου ἐκπαγλώσωσι καὶ τὴν
ἀσπίδα. τὸν μὲν γὰρ φαίακα
καὶ πάνυ ἁπλῶς ἐν ἀρχήσει
χαίροντα, ἁβρύνεται ποιῶντα, καὶ
ἐν πάσῃ εὐθαιμονίᾳ διατρί-
βοντα· ἐγὼν Ὅμηρον τοῦτο
αὐτῶν μάλιστα θαυμάζοντα κα
τοῦτο τὸν Ὀδυσσέα, καὶ τὰς
μυρ-

tans, quo postea in adoriendis hostibus usurum sit. Sequebatur hunc puella modestia quadam conspicua, quae fœmineum saltum decenter ad modũ peragebat: ut hormũ ex temperantia & fortitudine compositum rectè dicere possimus. Cæterùm quæ PHomerus super Ariadne in clypeo memoriæ prodidit, deíq; choro quem illi Dædalus instituerat, ea, ut iam olim tibi lecta, præteribo silentio. Præterea duos illos saltatores, quos eodem in loco Poeta cybesteterus uocat, chorum ducentes. Rursus quæ in clypeo memorat, In medioq; duos iuuenes agitare chorea. Cernere erat, tanquam rem omnium pulcherrimam, saltationem Vulcanum clypeo addidisset. Etenim Phæacum saltatione, ut par erat, uehementer fuisse oblectatos, mirum uideri nõ debet, cum tantis affluerent delicijs, ac in omni rerum abundantia & fortunæ indulgentia uiuerent. Quare Homerus Vlyssem ex omnibus

μεμαφυγὼς τ πολῖν διώμυ
νον, ἐν μιᾷ γε Θετταλίᾳ τοσᾶ
τον ἐπίδοσιν ἐρχησιμᾶς ἐ ἄσ
σησις, ὥστε ἤδε προσάψαι, μὴ
προαγωνιστὰς αὐτῶν, προσ-
χορηγοὺς ἐπάλεω. καὶ δηλοῖ-
σι τοῦτο αἱ τῶν ἀνδριάντων
ἐπιγραφαὶ, ἃς τοῖς ἀρχησάμε
σιν ἀφίσασιν· χορίκους γάρ,
φασι, προσηγορεῦσαι ἡ πόλις.
καὶ αὖθις, Εὐλατίωνι τὰς οἰκί
ας ἡ δῆμος, ἐν ἐρχησαμένῳ
τῶν μάχαν, ἐν λέγει, ὅτι τοῖς
τῶν ἀρχαίων ἀνδρείων ἔθεν
ἐνρῶν, ἅσσα ὀρχήσαντο, Ὀρφέως
δηλαδὴ καὶ Μουσαίου, καὶ τῶν
τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν, διαπε-
πονημένων αὐτὰς, ὡς τι μάλι
στα καὶ τοῦτο τοιμβιτικόν
των, σὺν ῥυθμῷ καὶ ὀρχήσει
μνῆσθαι. ἔτι δ' ἄντα ἴχνη, τὰ
μὲν ὄργια σιωπᾶν ἄξιον, τῶν
ἀμυήτων ἕνεκα. ἑκᾶνο δ' οὐ πάν
τες ἀκούσιν, ὅτι τὸς ὀργιο-
φάντας

nib. quæ uiſenda apud Phæa
cas conſpexerat, hoc cũ pri-
mis admirantem teſtatur, a-
gilesq; pedum motiones ſpe-
ctantem. Iam in Theſſalia
eò usq; progreſſum eſt ſalta-
tionis exercitium, ut populi
præſides, & anteſignanos
illorũ, præſaltatores uocare
non dubitarint. Cui rei etiã
num ſtatuarũ inſcriptiones
& tituli ſuo ſuffragãtur te-
ſtimonio, quas ijs qui in bello
optimam nauaſſent operam
erexerunt. Prætulit, inquit,
præſaltatorem ciuitas. Et i-
terum, Bilationi poſuit hanc
imaginem populus, propte-
rea quòd pugnam probè da
ſaltarit. Mitto q illud, apud
ueteres nullas unquam fuiſſe
celebratas feſtiuitates aut ce
remonias citra ſaltationem:
quippe quas ab Orpheo &
Muſæo, optimis tunc ſaltato
ribus, conſtitutas fuiſſe ſatis certè conſtat, qui & hoc, ut
cætera omnia, ut honeſtiſſimum quiddam legibus ſanxiſſe uidentur, initiari cum rythmo & ſaltatione. Quòd
autem hoc ita ſe habeat, reticenda erant orgia, propter
prophanos nondum initiatos. Illud autem omnes au-

ρούντας τὰ μυστήρια, ὀρχεῖ σθαι λέγουσιν οἱ πολλοί. ἐν Δήλῳ δέ γε οὐδὲ αἱ θυσίαι αὐτὸν ὀρχήσεως, ἀλλὰ σὺν ταῦ τῇ, καὶ μετὰ μουσικῆς ἐγίνοντο. παίδων χοροὶ συνεκρότουν ἐν αὐλῷ καὶ κιθάρᾳ, οἱ μὲν ἐχόμενοι, ὑπῆρχοντο δὲ οἱ ἄριστοι προκεκριμένοι ἐξ αὐτῶν. τὰ γοῦν τοῖς χοροῖς γραφόμενα τούτοις ἄσματα, ὑπορχήματα ἐκαλεῖτο, καὶ ἐμπίπλατο τῶν τοιούτων ἡ λύρα. καὶ τί σοι τὰς Ἑλλήνων λέγω, ἔτι καὶ Ἰνδοὶ, ἐπειδὰν ἅμα ἕῳ ἀναστῶσι τάχιστα, προσεύχονται τῷ ἡλίῳ, ὡς ἔθος ἡμῖν, τὴν χεῖρα λύσαντες, ἡγέμονα ἐπιλαβόμενοι ἡμῶν ἄνακα τὸν ὄρχιλον; ἀλλ' ἐκεῖνοι πρὸς τὸν ἀνατολὰν πάντες, ὀρχήσει τε ἅμα καὶ σιωπῇ σχηματιζόμενοι ἑαυτῶν σεμνῇ, μιμούμενοι τὸν χορὸν τοῦ θεοῦ. καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνων εὐχὴ, καὶ χορὸς, καὶ θυσία. διὸ καὶ τοῦ-

τοις

diunt, quòd ij qui linguæ uitio atq; incõtinentia mysteria prodidissent, plericq; eos desaltasse dictitarent. Porrò autẽ in Delo nulla sacra peragebantur, quibus saltatio non fuisset adhibita, sed & cum illa & cum musica cũcta persoluebantur. Ingressi uerò puerorum chori, tibia & cithara præcinentibus saltabant: quos subsecuti optimi, facto delectu choreis excipiebant. Itaq; & cantilenas illiusmodi choreis conscriptas hyporchemata nominare consueuerunt, taelibusq; lyra impleta fuerat. Quid uerò Græcorum gentes tibi commemorem, cum Indi quoq; posteaquam mane è strato surrexerint, Solem precibus uenerati fuerint, nõ quemadmodum nos deosculata manu perfectã precationẽ esse arbitramur: uerùm illi ad Orientem conuersi, saltatione Solem consalutant, sed cum silentio seipsos conformantes, dei choream imitari atq; effingere conantur? Et hæc Indorum est precatio, & chori, et sacrificium. Duabus uerò uicibus

σιν ἱλεοῦνται τὸν θεὸν ἠ ἀφ-
χομένοις καὶ ἀνυμένοις τ' ἐ-
μέρας. Αἰθίοψ δέ γε, καὶ τὸ
λιμοῦσθαι, πρὶν ἀρχήσει αὐτὸ
δρᾶσαι. καὶ ἐκ αὖ ἀφίης τὸ βέ-
λος Αἰθίοψ αὐτός, ἀφελὼν δὲ
διφρελῆς (ταύτῃ γὰ αὐτὶ φα-
ρέτρας χρῶνται, περιτιθέντες
αὐτῷ ἀκτινηδὸν τὰ βέλη) ἢ
μὴ πρόσθεν ὀρχήσαιτο, καὶ
τῷ σχήματι ἀπαλλάξειεν, καὶ
προμεθείη τῇ ὀρχήσει τὸν
πολέμιον ἄξιον δὴ, ἐπὶ τῶν
Ἰνδικῶν, καὶ τῶν Αἰθιοπίων
διεξελαυνόντων, καὶ ἐς τὸν
γείτονα κύτων Αἴγυπτον ἐκ-
ταθῆναι τῷ λόγῳ. ἐπεὶ γάρ-
μοι δοκοῦσι μῦθόν καὶ τὸν Πρω
τέα τὸν Αἰγύπτιον, ἐκ ἄλλό
τι ἢ ὀρχηστὴν τινα γεγενῆσθαι λέ
γειν, μιμητικὸν ἄνδρωπον,
καὶ πρὸς πάντα σχηματίσα-
σθαι καὶ μεταβάλλεσθαι δυνά-
μενον, ὡς καὶ ὕδατος ὑγρότη-
τα μιμεῖσθαι, καὶ πυρὸς ὀξύ-
τητα ἐν τῇ διαῤῥύσει σφο-
δρότητι, καὶ λέοντος ἀγριότητα,
καὶ

cibus ad hūc modum Deum placare solēt, nempe mane & uesperi. Atenim Aethiopes non alia quàm saltandi ratione illatis iam signis bellum ingrediuntur, nec quisquam Aethiopum uel sagittā excussam emitteret anulsam à capite (hoc enim uice pharetræ uluntur, radiorū instar tela capiti circumponentes) nisi prius saltauerit, & saltatione hosti terrorē incusserit. Cōsentaneum uerò esse opinor, posteaquam totam Indiam et Aethiopiā peragrauimus, ut in uicinā Aegyptum oratione diuertamus. Etenim uetus illa fabula, Proteum Aegyptium nihil aliud quàm saltatorem fuisse eximium, mihi planè confirmare uidetur, hominē effingendi imitandiq; peritum, quiq; semet in uarias rerū facies demutare & trāsformare potuerit, ut modò in aquas tenues dilapsus abiret imitando, modò ignis celeritatem & uehementiam agilitate corporis, mox leonis immanitatem, ac parda-

καὶ παραλλάξεως ῥυμὸν, καὶ ἄνδρα ἀδύνατα, καὶ ἵππον, ἢ, εἴ τι καὶ εὐλύτερον. ἐπὶ δὲ μύθῳ, παραλαβὼν πρὸς τὸ παράδοξον τῆς φύσεως αὐτῆς, διηγήσαιτο, ὡς γεγονυῖα τοῦτο, ἅπερ ἐμιμεῖτο, ἴσως δὲ καὶ τοῖς νεῶν ἐρχησταῖς πρόσεστιν, ἴδοις τ' ἂν οἶμαι αὐτὸν πρὸς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἑκάστοις διαλλαττόμενόν, καὶ αὐτὸν μεταμορφοῦντα τὸν Πρωτέα. ἀνάγκη δ' ἴσως καὶ τῶν Ἐμπουσῶν, τῶν ἐς μυρίας μορφὰς μεταβαλλομένων, τοιούτων τινὰ αὐθρωπον εἶναι τὸ μύθου παράδειγμα. ἐοίκασι δὲ καὶ Ῥωμαίων ἐρχήσεως ἀμυήμονες εἶναι, οὐ εἰ διαφεύξεται αὐτῶν, τὴν πολυμηχανόβιον τῶν βίων Ἄρεα, οἱ Σάλιοι λεγόμενοι (ἱερωσύνης δὲ τοῦτο ὄνομα) ἐρχούμενοι σεμνοτάτην καὶ ἱερωτάτην. Βιβυϊκὴ δὲ μῦθος

lis impetum, deinde arboris motum flexibilem: postremò in summa quicquid colli buisset, exprimeret. Cæterùm fabula eas Protei proprietates ad inusitatiorẽ opinionem detorquens, eam eius naturam fuisse commenta est, quasi ea ipsa quoq; fieret, quæ cunq; saltandi artificio imitaretur. Qua facultate & eos qui hodie saltationibus nauant operã, præditos esse animadertimus, ui deaq; illos eodem tempore diuersissimis modis immutari, ac planè ipsum Protei esse æmulos. Et si quid coniectura assequendum est, & Empusam suspicor (quæ & ipsa in uarias rerum facies semet transfundere dicta est) non aliam quàm saltatricem fuisse, fabularum inuolucro significare uoluisse homines. Ad hæc iustum esse opinor, ne Romanorum quidem saltationem præterire tacitam, quam nobilissimi quique illorum, quos uocant Salios (est autem nomen sacerdotij) Marti Deo bellicosissimo saltant grauissimè, & religiosissimè. Neque uerò Bibynica fabu-

la com-

μῦθον καὶ οὗτος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῶν Ἰταλικῶν ἀλλότριος. εἰ τὸν Πρίαπον, δαίμονα πολεμικὸν, τῶν Τιτάνων εἶναί φασιν, ἢ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, ἔργον ἐπιτήδειον, τὸ νέον πρὸς πολέμους παιδίον, παραλαβοῦσα παρὰ τῆς Ἥρας τῆς Ἄρεως, παῖδα ἔτι, σκληρὸν δὲ, καὶ τέρας δὲ μᾶλλον ἀνδρικὸν, καὶ πρέπον ἐπλοποιὸν διδάξασα, πρὶν τέλειον ἐργαστὴν ἀπεργάσασθαι. καὶ οὕτω τέτοιος καὶ μισθὸς αὐτῷ παρὰ τῆς Ἥρας ἐγένετο, δεκάτῳ ἀεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ προσιγγιζομένων τῷ Ἄρει, παρ' αὐτῆς λαμβάνειν. τὰ μὲν γὰρ Διονυσιακὰ καὶ Βακχικὰ εἶμαί σε μὴ προσμένειν ἐμοῦ ἀκούσαι, εἰ ἔτι ἔρχεις ἐπὶ πλέον τι ἐν. βραχὺ γοῦν ἐστὶν τῶν γνωσιμωτάτων ἐρχήσεων, ὑπορχηματικὴ, καὶ σικιννὶς, καὶ ἐμμέλειαι, αἱ Διονύσου διήκουν τοῦ ἐν Σατύροις, τυχόντες ἑαυτοῖς ἑκάστῳ ὀνόματος, καὶ ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρώ-

Le commentum ab Italorum instituto abhorret admodũ, perhibẽtium x Priapũ deũ bellicosum, unũ (ut opinor) ex Titanibus, aut Idæis Dactylis, illud opus factum, rebus militaribus instituẽdum fuisse, quem Mars à Iunone offerente acceptum adhuc puerum, durum porrò, & rudem, & supra modum virilem, non prius armorũ peritum reddidit, quàm perfectum eũdem saltatorem effecisset. Quamobrẽ & merces illi à Iunone destinata est, ut ab illo semper decimã partem spoliorũ in bello partorum reciperet. Vt autem Dionysiaca & Bacchica tibi expediam, opinor te non expectaturũ ut audias, cuius tota actio nihil aliud quàm saltationem complectitur. Cum y itaq; tria sint celeberrimarum saltationum genera, Cordacis & Sicinnidis & Emmeliæ, Bacchi ministri Satyri bis à se ipsis inuentis, de se cuique nomen indiderunt: & hac saltandi arte

χε ὐμῆς & ὁ Διόννσος, Τυρ-
ῥηνὸς καὶ Ἰνδὸς καὶ Λυδὸς
ἐχειρώσατο, καὶ φίλον ὅτι μά-
χιμον τοῖς αὐτοῖς θιάσοις ἐκ-
τησχήσατο· ὅτι ὦ θαυμάσιε,
ἆρα μὴ ἀσέβειόν ἐστ, ἐκκαλεῖν
ἐπιτελοῦμα & δεῖν τὸ ἄθυρ-
μα καὶ μυστικὸν, ᾧ τοιούτοις θεοῖς
ἐσπουδασμένον, καὶ ὑπὲρ τιμῆς
αὐτῶν ἀρχαῖον, καὶ τοσοῦ-
τῳ τρόφιμον ἄθυρμα καὶ παιδικὸν
ὠφέλιμον παρεχόμενον, θαυμά
ζω δέ σε λέγοντα, ἐπαίνων ὁμή-
ρου καὶ Ἡσιόδου μάλιστα ἄρατον
ἐντα· (κἀγὼ γὰρ ὑπὲρ τῶν ποι
ητῶν ἐπαινῶ) πῶς αὐτι-
φιλοτιμεῖσθαι ἐκείνοις τολμᾷς,
περὶ τῶν ποιητῶν ἐρωτῶν ἐ-
παινῶν· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ, τὰ
ἄλλα καὶ λίαν τὰ κατὰλό-
γου, ὕπνου καὶ φιλήτυλα καὶ
μαλθακὰ καὶ ἐρωτικὰ, μόνῳ τῷ
τῶν ἀνθρώπων ὀνήματι, πρὸς
μυρτυρόμενα τὸν Δία, καὶ τὸ ἐρ
ὰν τῇ μαλπῇ, ἅπερ ἀμφι-
πρόκ

arte utẽs Bacchus, Tyrrhenos & Indos & Lydos deuictos subiugauit, ac gentes adeò bellicosas ipsis saltem thyrsis desaltauit. Quocirca, ô admirande, uide ne parũ pium aut religiosum sit, in crimẽ uocare exercitium adeò diuinum et mysticum, & cui colendo tãti Dij nauarint operam, quodq; in illorum bonorem et cultũ tot ies peragitur, insuper quod tantum oblectamentum simul atq; institutionem adeò utilem exhibere solet. Illud ego ᶻ demiror, non ignorans Homeri atq; Hesiodi te amatorem esse maximum (iterũ enim ad poetas me conferã) qua fronte illis contradicere audeas, præ omnibus saltationem summè laudantibus. Siquidem Homerus cum res mortalium longè iucũdissimas iuxtà ac elegantissimas uno quasi fasce coniunctim efferret, nempe somnum, amorem, cantum, atq; saltationem: hanc A tamen solam præclaro nobilitauit encomio, inculpata eadem nomina, ascribens per Iouem cantui dulcedinem, quæ utraque

νῦν τῇ ἐρχήσει πρόσεστι, καὶ φιλὴ γλυκυφωνία, καὶ ἐρχησμὸς ἁρμόττων, ὃν οὐ τῶν μιμῳδῶν ἐπιτηδεῖος. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς ποιήσεως, Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε βίην πολεμήϊα ἔργα, Ἄλλῳ δ' ἐρχηστύν τε, καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν. Ἐμφρόνως γὰρ οὐκ ἀλλοβῶς ὁ μετ' ἐρχήσεως φιλῶν, καὶ λόγου βίαν τῆς ὠδῆς λύειν. καὶ ἑξῆς οὐ δύο μόνα πάντα πρᾶγματα, πόλεμον καὶ εἰρήνην, τοῖς ἅπασι νενόμικεν ἀλλὰ καὶ τρίτον τούτοις ἐπιτεθεικέναι, τὴν Ησιόδου, ὃς παρ' ἄλλου ἀκούσας, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ ἅμα τῇ ἕῳ τὰς Μούσας, ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν τοῦτο περὶ αὐτῶν τὸ μέγιστον ἐγκώμιον διηγᾶται, ὅτι περὶ ἑορτὴν ἡσυχίαν πᾶσαν ἀπαλοῖσιν ἐρχεῦνται, τῇ παρὰ τὴν βωμὸν περιχορεύουσα· ἀλλὰ σὺ μοι ὦ γεν-

que saltandi artificio adesse uidemus, & dulces modulos, & saltationem inculpatam, quam uituperare cogitas. Rursus alia in parte suæ Poeseos ita inquit

Iuppiter hũc belli reddit uirtute potentem,
At leuibus membris aliũ saltare peritum:
Est quem dulcisona sustollit uoce canendi.

Suauis profectò est uocum modulatio, quæ saltationi adiuncta est, ac munus quod à dijs immortalibus præstari potuit lõgè pulcherrimũ. Ac mihi apparet Homerus omnes res mortalium in duo tantum diuisisse, nempe in bellum & pacem: cæterùm rebus bellicis tãtùm hæc tãquam præstantissima studia pacis opposuisse. At Bueròd Hesiodus, qui non ab alio percensente hoc auditu percepit, sed ipse statim sub auroræ exortum Musas saltantes uiderit, in carminis sui initio de illis hoc summum & elegantissimum referre non est ueritus encomium, nimirum eas circa fontem floridum mollibus saltare pedibus, iuxta patris aram agentes tripudium. At tu, ó generose,

ναι, μισυσχὶ διαμαχῶν, ὑβρίσ-
ζειν εἰς τὴν ὀρχησιν. ὁ Σω-
κράτης δὲ, σοφώτα]ος ἀνὴρ
(εἰ γε πιστεύομεν τῷ πυθίῳ) ἀ μόνον
ἐπῄνει τὴν ὀρχησιν, ἀλλὰ
καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὴν ἐξίει, μέ-
γιστον νόμιζων εὐρυθμίας καὶ εὐ-
σχημοσύνης ἐπιμέλειαν, καὶ
εὐχαριστίας ἐπιμέλειαν· καὶ
ὅτι ἐλάττονα πόνον ἀνὴρ, ἐν τοῖς
σκληροτέροις μαθήμασιν
καὶ τοῦτο ἐγγύμνος ἀνα. καὶ
ἅμιλλαν γε ἐκεῖνος πρὸς ὄρχησι
τὴν ἐκ μειρακίου ἀσκήσασθαι,
ὃς γε καὶ τὰ μικρὰ ἐν ὄκνῳ
μανθάνειν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ
διδασκαλεῖα τῶν αὐλητρίδων
ἐρᾶται, καὶ παρ' ἑταίρας γυνα-
κὸς ἐν ἀκμῇ σκληρᾶς τι
ἐκείνου, ἢ λεπτοῖς. διὰ τοῦ
ἐκεῖνος ὀρχεῖσθαι ἐκέ-
λευε τὴν πόλιν, καὶ ὀλίγου δεῖ
τοσούτου διαφερόντως
νῦν ἢ τὸ πάλαι ἐπὶ μείζονα
προαγαγόντας αὐτὴν ἐκεῖνον,
ὧν

rose, tantùm non cum Dijs ipsis pugnans, saltationem conjcindis contumelioſis cõuicijs. Cæterùm C ipse Socrates, uir omnium sapientiſſimus, ſi Pythio hoc illum teſtimonio coboneſtãri fides habenda eſt, non tantum ſaltationem laudibus exſulit, ſed illam quoq; diſcere non erubuit aut grauatim eſt. plurimum tribuens uenuſtæ concinnitati & elegantiæ, tum apto motui, neq; nõ mouẽtis afformationi. Nec uerum eſt iam natu grandior ſaltationem inter ſeria habere diſciplinas: uidebaturq; non parum huic rei perdiſcendæ impenſurus operæ, quem leuiora ac uiliora perdiſcere non piguit: ſed tibicinarum quoq; ſcholis frequẽtare ſolebat, neq; à meretrice muliere Aſpaſia D quiddam audire dedignatus eſt. Atqui ille artem non ita pridem nata tam uidit, necdum tanta elegantia & pulchritudinis acceſſione auctam & elatam. Qui ſi nunc eos quorum opera in ſummum uſque faſtigium euecta eſt, ſpectaret,

ſal

ὦ ἑταῖρε, πάσην ἀφ' ἑαυτοῦ γε ἀφίημι τὴν ὀρχηστικήν, μόνῳ τῷ θεάματι τούτῳ τὸν νοῦν ἀφ' ἑαυτοῦ προσέξειν, οὐδὲ τοὺς παῖδας οὕτω ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλο τι περὶ αὐτῆς διδάξαντα. δοκεῖς δέ μοι, ἐπαινῶν μὲν τὴν κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπαινεῖν, ἐπιλελῆσθαι δέ τι καὶ ἐν ἑκατέρᾳ ἑαυτοῦ ἴδιόν τι εἶδος ὄν. οἷον τραγικήν μέν τινα ἐμμέλειαν, κωμῳδικὴν δὲ κόρδακα. ἐνίοτε δὲ καὶ τρίτην, σικιννίδα προσλαμβανομένην. ἐν ἀρχῇ δὲ ἐν ἀρχῇ μὲν προλιμνᾶσαι τὴν ὀρχήσεως τῶν τραγῳδίων, καὶ τῶν κωμῳδίων, καὶ αὐλητάς λυγκίους, καὶ λιβυφοίνικας, ἐπαγόμενον ταῦτας, καὶ διὰ τῶν σκηνῶν προσιόντων, φέρε νῦν, ἀντεξετάσωμεν τῇ ὀρχήσει ἕκαστον αὐτῶν. καὶ τοι τὴν μὲν αὐλὸν, οὐδενὶ, καὶ τῶν διέρων παρῶμεν, μόνον γὰρ ἂν ἐν ὀρχήσει ἐν πυρρίαις καὶ ταῦτα. τῶν τραγῳδίαν δέ γε ἀπὸ τοῦ σχήματος καὶ πρώτου καταμάθωμεν, οἷά ἐστιν, ὡς οὐ δεῖ ἅμα καὶ

sat scio illum omnibus reliquis posthabitis, hisce tantùm spectaculis operam daturum, neque pueros quicquam perinde atque saltationem doctorum. Videris E *autem mihi laudans Comœdiam atque Tragœdiam, oblitus esse, in utraque illarum proprium quoddam saltationis genus exerceri. ac tragicam quidē esse Emmeliam, comicam uerò esse Cordaca. Nonnunquam usurpari & tertiam, nempe Sicinnidē. Postea uerò quàm in principio saltationi tragœdiam & comœdiam, tibicinaq; & citharam ante ferre non dubitaris, tanquā ista in certamen ueniant, atque per hoc grauia dicenda sint: age uicissim ista singulatim excutiamus, tibiam autem & citharam relinquamus. Etenim & istæ saltationis partes sunt, ducendis choreis subseruientes. Porrò autem ipsam tragœdiā primùm ab habitu contemplemur, cuiusmodi sit, quàm turpe &*

καὶ φοβερὸν βλέμμα, καὶ μῦκος ἀῤῥύθμου φωνῆς μεστόν· εἶδος ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ ποδῶν ἐπηρμένον, ὑψηλοῖς ὑποδήμασιν ἐπεξημένον, πρόσωπον ὑπὲρ τὴν φαλῆν ἀναβεβλημένον ἐπικεκρυμμένον, καὶ στόμα διχηνὲς πάμμεγα, ὡς καταπιόμενον τοὺς θεατάς. εἶτα λόγων προσῳδία δεινὴ καὶ πρεπωδία, πρὸς τὸν καὶ ἐπιτυχόντα πάχους προσποιούμενον, ὡς μὴ ἐπὶ μόνοις ἡ ἀῤῥυθμία ἐν λιπαρῷ μᾶλλον ἐλέγχοιτο. ἔστ' ἂν δὲ αὐτὸς διηγῆται, ἑαυτὸν ἀνακλᾶν καὶ καταπλᾶν, ἐνίοτε καὶ προσέλκειν τὰ ἰαμβεῖα, καὶ τὸ δὴ αὐσχιστον, μιλῳδῶν τὰς συμφορὰς, καὶ μόνος ἀφ' ἁπάντων ἑαυτὸν ἀκούειν παρέχων ἑαυτῷ. τὰ γὰρ ἄλλα τῆς ποιητικῆς ἀμείλικτος, πρὸ πολλοῦ ποτὲ γενομένης. καὶ μέχρι μὲν Ἀνδρομάχη τις ἢ Ἑκάβη ᾖ, φερετὸς ὁ ὠλός· ἐπὰν δ' Ἡρακλῆς αὐτὸς ἀσπαλιῶν μενοινᾷ, ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ, καὶ μόνα τῶν λιπαρῶν ἀλλὰ

pe & minimè iucundum ſpectaculum, homo longitudine deformi atq; incompoſita exornatus, altis calceamentis ingrediens, caput larua minaci obductum habès, tum perāplo ore hiante, quaſi ſpectatores eſſet deuoraturus. Multo adiuuantia pectora, & uentres factitios, adiunctam & arte compoſitā corporis craſſitudinem, ne longitudine diſcors compoſitio in tenui corpuſculo magis reprehendenda ueniat. Deinde indecora hiſtrionis uociferatio, iam ſeipſum inclamantis, iam uerberantis, aliquando etiā iambicos uerſiculos cantillantis, & quod turpiſſimum eſt, grauiſſimas calamitates modulantis, ac ſola uoce ſemetipſum reprehendendū exhibentis. Quippe alia priſcorum poetarum induſtria inuenta ſunt. Et quamdiu quis Andromachen agit, aut Hecubam, tolerabilis eſt concio: ubi uerò ipſe Hercules carmine lugubri in ſcenam ingreſſus eſt, ſui oblitus, neque leoninam,

neq;

ἀλλὰ δὲ, μήτι τὸ ῥᾴωλον, ὃ πρίνεται, σελοικίαν τῶν γρα-
φῶν εἰκότως φαίη ἄν τις τὸ πρᾶγμα. καὶ γὰρ τοῦ, ὅπερ ἐν
κάλλει τῇ ὀρχήσει, τὸ ἀν-
δρας ὄντας μιμεῖσθαι γυναῖ-
κας, λυσανὸν τοῦτο καὶ τῇ τρα-
γῳδίᾳ καὶ τῇ κωμῳδίᾳ ἴγ-
κλημα κοινόν ἐστι. πλείους γοῦν ἐν
αὐτῇσι τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖ-
κες. ἡ κωμῳδία δέ, καὶ τῶν
προσώπων αὐτῶν τὸ διαλογί-
λοτον, μίμῳ ἓν τέρπνῃ αὐτῇ
προσῆκον, οἷα λόγου καὶ τοῦ
βίου καὶ μαγείρων πρόσωπα.
τὸ δὲ τῆς ὀρχήσεως σχῆμα, ὡς μὴ
αἰσχρὸν καὶ ἀνηκαὶς, ἐκ ἐμοὶ
χρὴ λέγειν. ἄδηλα γὰρ τοῖς μὴ
τυφλοῖς τυγχάνει. τὸ δὲ πρέπον
τοῦ αὐτοῦ, ὡς κάλλιστον, καὶ
τῷ σκοπουμένῳ ἁρμόττει καὶ-
κὸν, ἀ διαχυνὸς δέ, ὡς ἐκεῖνα,
ἀλλὰ συμμιγνύς. ἔχει γὰρ
πολλοὺς τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς βοῶν-
τας. πάλαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς
ἄλλοις, καὶ ἠρχοῦντο, ἀπ' ἐκεί-
νου

nere; clauam quæ præponi-
tur, ueneratur: adeò ut sanæ
mentis homo quispiam iure
optimo talem actionem so-
lœcismum uitiosum possit re
prehendere. Iam quod cum
primis quoque in saltatione
damnasti, uiros histriones
mulierũ mores imitari, hoc
equidem commune quoq; est
& tragœdiæ & comœdiæ
uitium. Etenim in utraq; plu
res introducuntur mulieres
quàm uiri. Quinetiam Co-
mœdia partem personarum
omniũ maxime ridiculam,
& oblectationis plenã huic
tribuit, uidelicet lampadum
& tibicinarum & coquo-
rum personas. Sedenim sal-
tationis habitus quàm decẽs
sit & modestus, quorsum at
tinet dicere, cum cæcis quo
que ista sint perspicua? Car-
mina ipsa pulcherrima, & sub
iecta fabulæ respondens, nõ
immanè hiat, ut illæ, sed sal-
tationi per omnia conuenit.
Habet enim permultos sub illa uociferantes. Olim uerò
ipsi quoque saltatores canebant, & unà saltabant. De-

λὴ λιτυμελέων τὸ ἆθμα τῶν ᾠδῶν ἐπιταράττῃ, ἄμαυρον ἐοικὸς ἔλκειν αὐτοῖς πόδας. αἱ δὲ ὑποβάσεις παντὰ ἀμφοτέροις, καὶ ἀλλήλων τι διαφέρειν τῶν ῥαψικῶν αἱ ὀρχηστικαὶ, πολλῷ ὅτι ποικιλώτεραι αὗται, καὶ πολυμαθέστεραι, καὶ μυρίας μεταβολὰς ἔχουσαι. εἰ δὲ μὴ εὐαγώνιος ἡ ὄρχησις. ἐκεῖνο φημὶ εἶναι αἴτιον, τὸ λόξα τοῖς ἀγωνίσμασι μᾶλλον καὶ σεμνότερον τὸ πρᾶγμα, ἢ ὅτι ἐξ ἀρίστων ἐλαλήθη. ἐκεῖνο λέγω, ὅτι πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, τῇ Χαλκιδικῇ γένει ἡ αὐτή, καὶ τοῦτο, ὥσπερ τι κόσμημα, τῷ παρ' αὐτοῖς ἀγῶνι προσέθεσαν. ἴδιλα δὲ ὅτι οὐ ῥᾳδίως ἔστιν ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ τῶν παραλελειμμένων τῷ λόγῳ, παμπόλλων ὄντων, ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας ἢ ἀμαθίας παράσχωμαι. οὐ γὰρ

inde animaduertentes continuo motu grauari anhelitum, & per hunc turbari cantilenam, usum est factu longè consultius, ut alij saltantibus succinerent. Porrò autem argumẽta utrisq; cõmunia sunt: neq; ulla in re à tragicis distinctim separata sunt saltatoria, quàm quòd multipliciori uarietate exornata sunt illa, maioriq; studio perdiscenda, atq; infinitas mutationes habentia. Quòd autem saltationum nulla sunt certamina, hãc ego causam esse opinor, quòd certaminum auctoribus res maior & grauior uisa sit esse saltatio, quàm ut de ea exactè pronunciari posßit. Vt præteream ciuitatẽ in Italia Chalciduci generis præstantißimam, & hanc quẽadmodum ornamẽtum aliquod certamini quod apud ipsos decertandum præponitur, adiecisse. Iam uerò suo per mi respondere tibi stat sententia, quæ oratione mea omissa sunt, quæ non pauca esse uideo, ne quam ignoruantiæ aut imperitiæ opinionem apud te incurram. Neque

γεφμα λέληθεν, ὅτι πολλοὶ πρὸ ἡμῶν περὶ ὀρχήσεως συγγεγραφότες, τὴν πλείστην διατριβὴν ἐν γραφαῖς ἐποιήσαντο, πάντα περὶ ὀρχήσεως τὰ εἰδη ἐπεξιόντες, καὶ ὀνόματα αὐτῶν διαλαμβάνοντες, καὶ εἴπερ ἄλλο τι πάντα, καὶ ὑφ' ὅτου εὑρέθη, πολυμαθέστατα τούτων ἐπίλεξιν ἐγκαλλωπισάμενοι παρέξεσθαι. ἐγὼ δὲ μέγα μοῖραν τὴν περὶ τούτων φιλοτιμίαν ἐκπερίεργόν τι καὶ ἐφήμερον, καὶ ἐμαυτῷ ἄκαιρον εἶναι μᾶλλον, καὶ διὰ τοῦτο παραίτημαι. ἐπεὶ εἰ δεῖ μεμνῆσθαι ἐνίων καὶ μιμνῄσκεσθαι, ὅτι μοι τῶν πάνυ ὀρχήσεων πρόπαλαι γεγηθαλεγῶν, ἀλλὰ τοῦτο τὸν σπουδὴν ὑπερτεθέμενον τῷ λόγῳ, ὀρχήσεων ὀνόματα διαλαμβάνεσθαι, πλὴν ἔνων ἐν ἀρχῇ ὀλίγων ἐπιμνήσθην, τὰς γενναιοτέρας αὐτῶν προκρίνας. ἀλλὰ τί γε

que mihi obſcurum eſt, cõplures ante nos de ſaltatione libellos conſcripſiſſe, ac omnem ſuam in ſcribẽdo operam et induſtriam in hoc poſuiſſe, ut omnia ſaltationis genera atq; ſpecies numero comprehenderent, earum demq; nomina percenſerẽt, tum cuiuſmodi unaquaeque illarum, aut quo auctore foret inuenta, quo inſtituto magnam multiplicis ſciẽtiæ opinionem ſibi adiuncturos exiſtimabant. Ego uerò hãc ambitioſam ſuper biſce rebus contentionem, & ineptam, & ſeræ cognitionis, & mihi ipſi in præſens minimè tempeſtiuam & accõmodam eſſe arbitror, eamq; ob rem illa ſuperſedeo. Deinde & hoc te cogitare uelim, ac tenere memoria, quòd neque in præſentia ſtatuerim omnem ſaltationem à prima ſtirpe repetitam uelle indagare: neq; hunc orationis meæ ſcopum eſſe propoſitum, ſaltationum nomina numero complecti uelle, præter paucas illas quarum initiò meminì, tanquam generoſioribus propoſitis. Verùm

τὸ γὰρ τῷ πυρόεντι μοι ἐπὶ κεφαλὴν ἔπος τόδε ἐστί, τὴν νῦν ἐρχησιν μαθησόμεθα ἵνα τίνα, καὶ δεῖξαι ἔοικεν αὐτὴ τὰ πρῶτα καὶ χρήσιμα φίλα βύσα ἔχει, ὁ πάλαι ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτον μέλλει ἐπιδώσειν, ἀλλὰ μετὰ τὴν σικχίην μάλιστα. αἱ μὲν γὰρ πρῶται ἐκεῖναι, ὥσπερ τινὸς ῥίζαι καὶ θεμέλιοι τῆς ἐρχήσεως ἔσαν. τὸ δὲ κάλλος αὐτῆς, καὶ τὴν τελειότατον ἀκρήν, ὅσπερ νῦν μάλιστα ἐς τὸ ἀκρότατον ἐκτετέλεσται, τοῦτο νῦν ἐμέτρῳ καὶ λόγῳ διεξέρχεται, πρᾶγμα τὸ ἁρμονιστικὸν, καὶ γὰρ ἐρχήσεως ἐστὶ καὶ τοῦτο, καὶ τὸ φεύγειν τὰ ἐρχήσιμα ἀλλὰ, τὸ παρεῖναι καὶ συμπλέκειν, μὴ τὰ μέτρα γεγενημένα, ἐγρεῖναι πολλάκις πρὸς αὐλημα γυναικῶν ἐρχουμένων, ἐφεξῆς

hoc H orationis meæ caput & ſumma futura eſt, ut eã ſaltandi rationem quæ nunc cõſtituta in uſu uerſatur, laudibus illuſtrem: planumq; faciam, quantum cùm uoluptatis, tum fructus in ſe comple ctatur: & quàm non nuper primùm incepta, ad tantum uenuſtatis & elegantiæ culmen & faſtigium peruenerit, nec minus de ſe exhibẽs reuerentiæ. Quippe priores illæ, perinde ut radices & ſaltationis fundamenta fuerunt. Eius autem floridam uenuſtatem, & fructum ab ſolutiſſimum, qui nunc omnium perfectiſſimè cunctis augmentis ematuruit, illum nũc in præſens oratione noſtra explicabimus, poſthabita Thermayſtride, & gruum ſaltatione, & alijs præſenti parum conuenientibus. Sed ne Phrygiam quidem illam ſaltandi ſpeciem, aptam conuiuijs & compotationibus, & quæ tantum ebrietate duce exerceri ſolet, hominibus ruſticis ſæpenumero ad tibiam muliebriter ſaltantibus ſalius duros

& la-

ἀρὰ καὶ διαμαρτάνειν πολλάκις, νῦν μὲν ἐπὶ τῆς ἀγροικίας ἐπιπολάζουσαν, ὑπ' ἀγνοίας παρεῖλκομεν· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ταύτας τῇ νῦν ὀρχήσει κοινωνεῖ. καὶ γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις, ἔνια μέν τινας εἶδη ἐπαινεῖ ταύτης, τὰ δὲ πάνυ ἀποκρίνει, διαιρῶν αὐτὰ ἐκ τοῦ τί τὸ τέρπειν, καὶ τὸ χρήσιμον, καὶ ἀποδείκνυσιν αὐτῶν τὰ ἀσχημονέστερα, πρωτιμῶν δὲ καὶ ἑκατέρου θάτερα, καὶ περὶ μὲν αὐτῆς ἐρχήσεως τοσαῦτα. τὸ γὰρ, πάσας ἐπεξιέναι, μακρόν τε λόγου, ἀπεριόπτου. ἃ δὲ τὴν ὀρχηστὴν αὐτὴν ἔχειν χρὴ, καὶ ὅτως δεῖ ἀσκεῖσθαι, καὶ ἃ μανθάνειν, καὶ εἰς ὁρατικὴν τὸ ἔργον, ἤδη σοι λέγω, ὡς μάθῃς, ἃ τῶν ῥᾳδίων, καὶ τῶν δυσταχειρίστων οὖσαν τὴν τέχνην, ἀλλὰ πάσης παιδεύσεως εἰς τὸ ἀκρότατον ἀφικνεῖσθαι μέλλων, ἃ μουσικῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ

& laboriosos, & quos etiã num agrestium studio relictos uidemus, præ ignorantia obticui: sed quia à præsenti saltatione omnibus modis aliena est, nec quicquam cũ illo cõmune habet: quandoquidem ipse quoque Plato in Legibus nõnullas illius species cõmendat, nonnullas uerò in totum reprobat, diuidens eas iuxta uoluptatem & utilitatẽ, exigens ex illis quæ sunt indecentiores, anteponens autem & admirans reliquas. Et de ipsa quidem saltandi ratione hæc dicta sufficiant. Et enim singulis persequendis orationẽ extendere, absurdum mihi uidetur, & ineptum. Iam uerò ea quæ saltatorem l exi mium habere oportet, tum qua ratione ijs quæ perdidicit, rectè uti, quibuſq; rebus artem possit assequi, tibi expediam, ut cognoscas quàm non ista ars omnino sit comprehensu facilis, & cuiusuis ingenio obuia & exposita, sed omnium disciplinarum exactissimè cognitarum adminiculo excolenda sit, non musices tantùm, uerùm etiã

καὶ ῥυθμικῆς, καὶ γεωμετρικῆς, καὶ ὅλως τῆς φιλοσοφίας μάλιστα, ἥ τι φυσικῆς, καὶ ἠθικῆς· τῶν γὰρ διαλεκτικῶν αὐτῆς παρέργων ἡγεῖται, ἅπαξ μόνον αὐτῇ προσφχόμενος. ἡ μὲν ἐπιδεικτικῆς ἀφίσταιτο, ἀλλὰ καὶ ταύτης μετέχει, ἐπειδή ἐστί τι καὶ πάθος ἐπιδεικτικὸν ὄντων, ὧν καὶ οἱ ῥήτορες ἐφίενται. ἐπεὶ δὲ καὶ γραφικῆς οὐκ ἀπῳκίσθη, ἀλλὰ τῶν ἐν τούτοις δοκεῖ μίμησιν μάλιστα μιμεῖσθαι φαίνεται, ὡς μηδὲν ἀμείνω μήτε Φειδίαν αὐτῆς, μήτε Ἀπελλῆν ἔοικεν ἐπὶ πάντων δὲ, Μνημοσύνῃ, καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πολύμνιαν, ἐπειδὴ ἔχειν αὐτὴν πρόνοιαν, τὴν μνημονικὴν παρεῖναι ἁπάντων. κατὰ γάρ τινα τὸν Ὁμηρικὸν Κάλχαντα, τὸν ὀρχηστὴν ἀνδρα χρὴ, τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἐόντα, ὡς μηδὲν αὐτὴν διαλανθάνειν, ἀλλ' ἅπαντα πρόχειρον τὴν μνήμην αὐτῶν

rhythmices & Geometrices, cum primis uerò philosophiae tuae naturalis & moralis. Solùm uerò Dialecticã illi tanquam superfluam & parum commodam existimatum est. Neq; uerò abhorret à Rhetorica, sed et illius est particeps, quatenus mores atq; affectus demõstrat, quorum indicandorum cupidi sunt etiã Rhetores. Sed nec à graphica excluſa est, & plastice: uerùm harũ in membris exprimendis concinnitatem magnopere imitari uidetur, adeò ut ne Phidias quidem in tantum, aut Apelles in ea uidetur praecellere. Ante omnia uerò praesens & singularis in saltatore requiritur Memoria, eiusq; filia Polymnia, ut omnium rerũ callentissimè memor sit. Etenim iuxta Calchantem Homericum, saltatorem scire necesse est, quae sint, quae fuerint, quae mox uentura trahantur. Ne quid rerum prorsus ignoret: sed memoriam habeat promptam, & expeditam. Caput autem

τῶν, καὶ τὸ μὲν διφάλαιον ἡ κατάστασις, μιμητικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη, καὶ λεκτικὴ, καὶ τῶν ἐννοηθέντων διηγηματικὴ, καὶ τῶν ἀφανῶν σαφηνιστική. καὶ ὅπερ ὁ Θουκυδίδης περὶ τὸ Περικλέους ἔφυ, ἐπαινῶν τὸν ἄνδρα, τοῦτο καὶ τὸ τὸ ὀρχηστῇ ἀναγκαιότατον ἂν ἐγκωμιάζων λέγοι, γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτά. ἑρμηνεύω δὲ τοῦτο, τὴν σαφήνειαν τῶν σχημάτων λέγω. ἃ δὲ τῷ ὀρχουμένῳ χορηγίαν, ἃ παλαιὰ ἱστορία ἐστὶν, ὡς προεῖπον, καὶ ἃ πρόχειρα αὐτῷ μνήμῃ, καὶ μετ' εὐπρεπείας ἐπιδεῖξαι. ἀπὸ γὰρ χάους εὐθὺς, καὶ αἱ πρῶται τῆς πάντων γενέσεως ἐξάμηνον, χρὴ αὐτὸν ἅπαντα εἰδέναι, ἄχρι τῆς κατὰ τὴν Κλεοπάτραν τὴν Αἰγυπτίαν. τόσῳ γὰρ διαστήματι περιγράφει ἡμῖν ὁ τῆς ὀρχήσεως πολυμάθητος κύκλος δι' ἐκείνου μάλιστα ἴσως, ἑρμεῦ τοιοῦ, Ἀφροδίτης γενέσεως, Τιτάνων μάχης, Διὸς

autem argumenti est, imitationis atq; demonstrationis scientia, ac rerum mente cõceptarum explicatio, neque non obscurorum perspicua declaratio. Et quod de Pericle literis ac memoriæ prodidit Thucydides, eum uirtũ collaudans, hanc summã & clarissimã esse saltatoris laudem, nosse quid deceat, & idipsum explicare posse. Explicationem autem, habituũ perspicuitatẽ ego dico. Cæterum ad hanc rem potissimum facere uidetur omnis illa rerum priscarum historia, ut à me prædictum est, cũ prompta memoria, tum decenti gesticulatione coniuncta demonstratio. Statim enim à Chao & prima terræ generatione facto exordio, cuncta illi ad unguẽ cognita esse necesse est, usque ad Cleopatræ Aegyptiæ tẽpora. Hoc enim seculorũ interuallo circumscripta est nobis multiplex illa saltatori paranda cognitio. Media omnia perfectissimè calleat, Cœli sectionem, Veneris partum, Titanum Κpugnam, Io-

γίνεσιν, Ῥέας ἀπάτην, λίθου ὑποβολὴν, Κρόνου δεσμὰς, τὴν τῶν θεῶν ἀδελφῶν διαίρεσιν, ἔτι ἐξῆς Γιγάντων ἐπανάστασιν, πυρὸς διάδοσιν, ἀνθρώπων πλάσιν, Προμηθέως δίκας, ἵνα τ' ἐν ὀλίγοις εἴπω, Δήλου πλάνην, καὶ Λητοῦς ὠδῖνας, καὶ Πύθωνος ἀναίρεσιν, καὶ Τιτυοῦ ἐπιβολὴν, καὶ τὸ μέσον ἀετῶν διοσκήμενον πέδον τῶν ἀετῶν. Δεῦρο διαλιπὼν ἐπὶ τούτοις, καὶ τὸν μυθώδη ἐπὶ τέλει τοῦ βίου ναυαγίαν, καὶ λάρνακα μίαν, λάψασαν τὸ ἀνθρώπινον γένος φυλάξασαν, ἢ ἐκ λίθων ἀνθρώπους πάλιν. Ἔτι τὰ Ἡφαίστου σπαραγμὸν, καὶ Ἥρας δόλον, καὶ Σεμέλης διαπάφλιξιν, καὶ Διονύσου ἀμφοτέρους τὰς γονὰς, καὶ ὅσα περὶ Ἀθηνᾶς, καὶ ὅσα Ἡφαίστου πρὸς Ἐριχθόνιον, καὶ τὸν ἔριν ἅπαν τὸν περὶ τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸν πρῶτον ἐν Ἀρείῳ πά-

uis incunabula & natiuitatem, Rheæ fraudulentam impostură, lapidis suppositionem, Saturni L uincula, triũ fratrũ regna per sortem diuisa. Deinde Gigantum seditiosam rebellionem, ignem furto Promethei subtractũ, hominum formationẽ, Promethei supplicium, amoris utriusque robur & uiolentiam. Post hæc Deli erationem, & Latonæ ex partu dolores, & Pythonis cædẽ, & Tityi insidias. ac mox, quemadmodum medium terræ aquilarum uolatu inuentum sit. Ad hæc Deucalionem, ac magnum illud id ætatis naufragium, tum unicam illam arcã humani generis reliquias conseruantẽ. Præterea quemadmodũ denuò ex lapidibus homines prognati sunt. Mox Iachi dilaniationem, & Iunonis dolum, & Semeles conflagrationem, & Bacchi utranque stirpem. Tum quæcunque de Minerua referuntur in fabulis, quæcunq; de Vulcano, atque Erichthonio: ac disceptationem illam de Attica, & primum in Areopa-

go iu-

γὴ λαβίσιν, καὶ ὅλως τὴν Ἀτ-
τικὴν πᾶσαν μυθολογίαν. ἔχοι
ρίτως δὲ, τὴν Δήμητρος πλά-
νην, καὶ Κόρης ἥρπαγὴν, καὶ Κε-
λεοῦ ξενίαν, καὶ Τριπτολέμου
γεωργίαν, καὶ Ἰκαρίου ἄμπε-
λουργίαν, καὶ τὴν Ἠριγόνης συμ-
φοράν, καὶ ὅσα περὶ Βορέου, καὶ
ὅσα περὶ Ὠρειθυίας, καὶ Θη-
σέως καὶ Αἰγέως, ἔτι δὲ τὴν Μη-
δείας ὑποδοχὴν, καὶ τοὺς ἐκ
Πέρσας φυγὰς, καὶ τὰς Ἐρεχ-
θέως θυγατέρας, καὶ τὰς Πανα-
θηναίων, ἅτε ἐν Θράκῃ ἐπα-
θὼν καὶ ἐπράξαν. ἔτα δὲ Ἀκά-
μας, καὶ ὁ Φυλλὶς, καὶ ὁ πρω-
τίστη δὲ τῶν Ἑλένης ἁρπαγὴ,
καὶ ἡ στρατεία τῶν Διοσκόρων
ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ Ἱππολύ-
του πάθος, καὶ Ἡρακλειδῶν κά-
θοδος. Ἀγνοητέα γὰρ καὶ ταῦτα
οἰκότως ἂν νομίσαιμι. ταῦτα μὲν
τὰ Ἀθηναίων, ὀλίγα πάνυ
λέγων καὶ ἴσως ἐκ πολλῶν
τῶν παραλελειμμένων λίαν ὀλί-

go iudicium. In ſumma, totũ illum ſermonem Atticum fabuloſis narrationibus refertiſſimum. Præcipuè tamen memoria teneat Cereris errorem, atq; inuentam Proſerpinam, & Celei hoſpitalitatem, & Triptolemi agriculturam, & uitium plantationem factam ab Icaro, & Erigones ærumnas: præterea quæcunque de Borea, quæcunq; de Orithyia, & Theſeo & Aegeo memoriæ prodita ſunt. Adde hìs Medeæ ſuſceptionem, eiuſq; denuò in Perſas fugam, ac regis Erechthei filias, & natas Pandionis, tum quæcunque in Thracia perpeſſæ ſunt, & fecerunt. Deinde nõ ignorandus eſt illi Acamas, non Phyllis, non primus raptus Helenæ, tum Caſtoris atque Pollucis aduerſus urbem expeditio, neque non mors Hippolyti, & Heraclidarum reditus. Iure enim & iſta in fabulis Atticis cenſebuntur. Et hæc quidem ex rebus geſtis Athenienſium ſanè quàm pauca exempli gratia ex multis à me prætermiſſis percurri. Deinceps uerò memoria quoque tenen-

δυ. ἐξῆς ἡ Μεγάρα, καὶ Νίσος, καὶ Σκύλλα, καὶ πορφυρᾶ τρίχωμα, καὶ Μίνως πόρος, καὶ περὶ τὴν ἀνδρίτου ἀχαριστίαν, εἶτ ἐξῆς ὁ Κιθαιρὼν καὶ τὰ Θηβαίων, καὶ τὰ Λαβδακιδῶν πάθη, καὶ Κάδμου ἐπιδημία, καὶ βοὸς ἔκλασις, καὶ ὄφεως ὀδόντες, καὶ Σπαρτῶν ἀνάδυσις. καὶ αὖθις, τοῦ Κάδμου εἰς δράκοντα μεταβολὴ, καὶ πρὸς λύρᾳ τείχισις, καὶ μανία τῆς τεκούσης, καὶ τῶν γυναικῶν αὐτῆς τῶν Νιόβης ὁ μιγαλαυχία, καὶ ὁ ἐπὶ τῷ πένθει σιγὴ, καὶ τὰ Πενθέως καὶ Ἀκταίωνος, ἔτι τὰ Οἰδιπόδου, ἔτι τὰ Ἡρακλέους σὺν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ ἅπασι, καὶ ὁ τῶν παίδων σφαγή. ἔπ' ὀ Κλεινὸς, πλοῖα καὶ αὖθις μύθων, τὸν Γλαύκιλλον καὶ τὸν Κρέοντα ἔχουσα, καὶ πρὸ αὐτῶν, τὸν Βελλεροφόντην, καὶ τὴν Σθενεβοίαν, καὶ Ἡλίου μάχην καὶ Ποσειδῶνος· καὶ μετὰ ταῦτα, τὴν Ἀθάμαντος

da est Megara, & Nisus, et Scylla, & crines purpurei, & Minois regis Cretensis discessus, ac erga bene de se meritam ingratitudo. Quibus postea annectenda sunt cum Citbæron quæcunque Thebanis ciuibus acta sunt, & Labdacidarum erumnæ, & Cadmi peregrinatio, & bouis procubitus, & dentes serpentini, & seminatorum ortus. Et rursus Cadmi in serpentem transmutatio, & ad lyram præcinentem murorum substructio, & murorum instauratoris insania, & uxoris eius, neque Niobes sibi ac suis exitiosa iactantia, & in luctu silentium: tum quæcunq; de Penthco, quæcunq; de Actæone, quæcunq; de Oedipode, quæcunq; de Hercule cũ omnibus illius certaminibus literis prodita sunt, eimq; liberorum per insaniam facta internecio. Deinde Corinthum, & ipsa plena fabulis, Glaucam & Creonta habens, & ante illos Bellerophontem, & Sthenebœam, Solisq; & Neptuni pugnam. Post hæc autem Athamantis furen-

μανίαν, καὶ τῶν Νιφίλης παίδων ἐπὶ τῇ ἱερᾷ τοῦ διὸς φυγῇ, ἔτι καὶ Μελικέρτου ὑποδοχάς. ἐπὶ τούτοις, τὰ Πελοπιδῶν, καὶ Μυκηναῖα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ πρὸ αὐτῶν, Ἴναχος καὶ ἰώ, καὶ ὁ φύλαξ αὐτῆς Ἄργος, καὶ Ἄτρεύς καὶ Θυέστης καὶ Ἀερόπη, καὶ τὸ χρυσοῦν ἄρνας, καὶ Πελοπείαι γάμοι, καὶ Ἀγαμέμνονος φόνος, καὶ Κλυταιμνήστρας τιμωρία· καὶ ἔτι πρὸ τούτων, ἡ ἐπὶ λοχαγῶν στρατία, καὶ ἡ τῶν φυγάδων γαμβρῶν τοῦ Ἀδράστου ὑποδοχή, καὶ ἐπ' αὐτοῖς χρησμός, καὶ ἡ τῶν στρατηγῶν ἀταφία, καὶ Ἀντιγόνης διὰ ταῦτα καὶ Μενοικέως ἀπώλεια. καὶ τὰ ἐν Νεμέᾳ δή, ἡ Ὑψιπύλη καὶ Ἀρχέμορος, ἀναγκαιότατα τῷ ὀρχηστῇ μνημονεύματα. καὶ πρὸ αὐτῶν ἔτι τὰ Δανάης παρθενεῖα, καὶ Περσέως γένεσις, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς Γοργόνος ἆθλον αὐτῷ προσμεμελέτηκεν. ᾧ εἰκὸς καὶ ἡ Αἰθιοπικὴ διήγησις,

furentem insaniam, ac Nubis liberorum in ariete fugã aeriam, Inus & Melicertæ susceptionem. Ad hæc, neq; Pelopidarum facta saltatori negligenda sunt, neq; Mycenæ, & quæcunq; in illis memorabiliter gesta sunt. Et ante illos Inachus et Io, & ipsius custos Argus, et Atreus, & Thyestes, & Aerope, et uellus aureũ, & Pelopiæ nuptiæ, & Agamemnonis interfectio, et Clytènestræ supplicium. Iam adhuc ante illos septè principũ aduersus Thebas expeditio, & generorũ exulũ Adrasti susceptio, & oraculum de illis proditum: præterea ducum in bello cæsorum interdicta sepultura, & propter hanc Antigones & Mænecei miserabilis interitus. Insuper quæcunque feruntur in Nemea Hypsipyle & Archemorus saltatori monimenta cum primis necessaria. At etiam quæ ante illa tempora acciderunt, exactè callebit, Danaes uirginitatem, Persei natiuitatem, certamen quod aduersus Gorgonas suscepit. Adde illis & Aethiopicam narrationem,

Cassio-

Καλλίσπην καὶ Ἀνδρομέδαν καὶ Κηφῆ, ἃς καὶ ἀστροις ἐγκατέλεξε μετὰ τῶν μυθικῶν τούτων πίστεις. Λιμὴν δὲ τὰ Αἰγύπτου, τὰ Αἰγύπτῳ καὶ Δαναῷ δίκαια, καὶ τῶν ἐπιβαλλόμενον ἐπιβουλῶν ὀλίγα δὲ καὶ ὁ Λακεδαίμων τεκμήρια παρέξεται, τὸν Ὑάκινθον, καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ κιθαρῳδὸν Ζέφυρον. καὶ τὸν ὑπὸ τοῦ δίσκου μαραινόμενον φροντίδα, καὶ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος τοῦδε ἄνθος, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἀναίρεσιν ἐπιγραφῶν, καὶ τὸν Τυνδάρεω ἀνάστασιν, καὶ τὸν Διὸς ὑπὲρ τούτου λύσσαν. Ἀσκληπιοῦ ἰάσεως, ἵνα δὲ καὶ τὸν Πάριδος ξενισμὸν, καὶ τὸν Ἑλένης ἁρπαγὴν, μετὰ τῶν ἐπὶ τῷ μήλῳ κρίσιν. νομιεῖν γὰρ τῇ Σπαρτιατικῇ ἱστορίᾳ καὶ τὸν Ἰλιακὸν συνῳφθαι, πολλῶν ὄντων, καὶ πολυπρόσωπον. διὸ ἕκαστον χωρὶς τῶν ἐπὶ Τροίᾳ, δράμασι τῇ σκηνῇ πρέπει. καὶ μυθεύεσθαι δὲ τούτων ἀεὶ, μάλιστα ἀπὸ τῆς ἁρπαγῆς

Cassiopeam, & Andromedam, & Cepheum, quos inter astra annumerauit quoque hominum id ætatis credulitas. Quinetiam illa non ignorabit prisca facta Aegypti & Danai, & insidiis quibus petitæ sunt nuptiæ. Non pauca uerò eius generis suppeditabit & Lacedæmon, uidelicet Hyacinthum, & Apollinis riualem Zephyrum, & pueri exitium à disco illatum, enatumq; ex illius sanguine flosculum, & gementem in eodem inscriptionem eorum, & Tyndarũ à morte reducem, & Iouis ob hoc ipsum aduersus Aesculapium excandescentiã. Præterea Paridis apud Menelaum hospitium, & Helenæ raptum post factũ propter pomum iudicium. Planè enim existimet Spartanæ historia & Iliacam esse adiunctam, copiosam profectò & multiplicem. Itaq; iuxta unumquenq; apud Troiam occisorum fabula agenda scenæ proponitur. Consentaneum uerò est, ut horum

jubin

γῆς οὐδὲ, ἄχει τῶν ἐν τοῖς πρώτοις γεγραμμένων, καὶ τῆς Αἰνείου πλάνης, καὶ Διὸς ἔρωτος. ἔχει δὲ καὶ ἐπιτήδεια καὶ τὰ περὶ τὸν Ὀρέστου δράματα, καὶ τὰ ἐν Σκυθίᾳ τῷ ὕστερον πεπλασμένα. ἐν ἀκμῇ δὲ καὶ τὰ πρὸ τούτων, ἀλλὰ τοῖς Ἰλιακοῖς συγγραφεῦσι, Ἀχιλλέως ἐν Σκύρῳ παρθένοις, Ὀδυσσέως μανία, καὶ Φιλοκτήτου ἐρημία, καὶ ὅλως ἡ πᾶσα Ὀδυσσέως πλάνη, καὶ Κίρκη καὶ Τηλέγονος, καὶ ἡ Αἰόλου τῶν ἀνέμων δυναστεία, καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῶν μνηστήρων τιμωρίας. καὶ πρὸ τούτων, ἡ ἐπὶ Παλαμήδει ἐπιβουλή, καὶ ἡ Ναυπλίου ὀργή, καὶ ἡ Αἰακοῦ μανία, καὶ ἡ ἐπὶ πέτραις ἀπώλεια. ἔχει πολλὰς ἀφορμὰς καὶ Ἦλις τοῖς ὀρχεῖσθαι πειρωμένοις, τὸν Οἰνόμαον, τὸν Μυρτίλον, τὸν Κρόνον, τὸν Δία, τοὺς πρώτους τῶν Ὀλυμπίων ἀγωνιστάς. πολὺ δὲ καὶ ὁ κατ' Ἀρκαδίαν μυθο-

subinde memor sit, cum primis uerò eorum quæ mox è raptu usq; ad Græcorũ procerum in patriam reditum peracta sunt. Neque Aeneæ erroris obliuiscatur, neq; Di donis amoris. Inter quæ locum quoq; habebunt quæ de Oreste circumferuntur fabulæ, tum qualia satis fidẽter ausus est in Scythia. Sed nec illa quæ antehac gesta sunt, inepta putabit. Achillis in Scyro cum uirginibus conuersationem, Vlyssis insaniam, Philoctetæ à Græcis derelictionẽ. In summa, totam Vlysseam errationẽ, & Circen, & Telegonum, & Aeoli in uentos imperiũ, aliaq; usq; ad procorum supplicia. Ante hæc uerò quibus sycophantias Palamedi perniciem machinatus est, & ira Nauplij, & Aiacis furẽtis insania, & alterius ad petras naufragiũ facientis exitium. Quin etiam Elis multas occasiones præbebit saltare conantibus: Oenomaũ, Myrtilum, Saturnum, Iouem, primos Olympiarum athletas. Atqui nec Arcadia fabularum

μυθολογία, Δάφνες φυγὴ, καὶ Λιγυὸς θηρίωσις, Κενταύρων παροινία, καὶ Πανὸς γονὰὶ, Ἀλφειοῦ ἔρως, καὶ Ὑφαλ@ ἀποδημία· ἀλλὰ λαβὼν ἐς τὴν Κρήτην ἀφίκῃ τῷ λόγῳ, πάμπολλα μὲν αὐτὸν ἐκ τῆς ὀρχήσεως ὠφελήσει, τὴν Εὐρώπην, τὴν Πασιφάην, τοὺς ταύρους ἀμφοτέρους, τὸν Λαβύρινθον, τὴν Ἀριάδνην, τὴν Φαίδραν, τὸν Ἀνδρόγεων, τὸν Δαίδαλον, τὸν Ἴκαρον, τὸν Γλαῦκον, τὴν Πολυίδου μαντικὴν, τὸν Τάλων, τὸν χαλκοῦν τῆς Κρήτης φύλακα. Ἐὰν δὲ Αἰτωλίαν μετέλθῃς, ἐκεῖ πολλὰ ἐκ τῆς ὀρχήσεως διανταλαμβάνει, τὴν Ἀλθαίαν, τὸν Μελέαγρον, τὴν Ἀταλάντην, τὸν Δηλὸν, καὶ πάλαισμα καὶ Ἡρακλέους πάλην, καὶ Σειρήνων γένεσιν, καὶ Ἐχινάδων ἀνάδοσιν· καὶ μετὰ τὴν μανίαν, Ἀλκμαίωνος οἴκησιν. ἔπειτα Νέσσου, καὶ Δηϊάνειρας ζηλοτυπίαν, ᾗ ἐφ' ἡ τὴν ἐν Οἴτῃ πυρὰν ἔχει καὶ Θρᾴκης πολλὰ τῇ ὀρχουμένῳ ἀναγκαῖα, τὸν

larum expers est, Daphnes fugam, Calliſtus ferinam uiolatam, Centaurorum temulentiam, Panos parentes, Alphei amorem, & Hyphali peregrinationem exhibens. Iam ſi oratione in Cretã deſcenderit, permulta inde ſumet ſaltatio, Europam, Paſiphaen, tauros utroſq;, Labyrinthum, Ariaden, Phædram, Androgeum, Dædalum, Icarum, Glaucum, Polyidi uaticinium, Talo, æneum Cretæ cuſtodem. At ſi in Aetoliam diuerteris, habet & illic non pauca quæ mutuò ſumet ſaltatio: Althæam, Meleagrum, Atalanten, Delum, fluminis cũ Hercule luctam, Sirenum procreationem, Echinadum retributionem, & poſt inſaniam, Alcmæonis habitationem: deinde Neſſum, & Deianiræ zelotypiam, cui applicanda eſt Herculis in Oeta monte pyra, & conflagratio. Habet etiam Thracia nõ parum multa ſaltanti neceſſaria: nempe Or-

τὸν Ὀρφέα, τὸν ἐκείνου σπαραγμὸν, καὶ τὴν λάλον αὐτοῦ κεφαλὴν, τὴν ἐπιπλέουσαν τῷ λύρᾳ, καὶ τὸν Αἷμον, καὶ τὴν Ῥοδόπην, καὶ τὴν Λυκούργου κόλασιν, καὶ Θετταλίαν ἢ ἔτι πλείω παρέχεσθαι, τὸν Πηλέα, τὸν Ἰάσονα, τὴν Ἄλκηστιν, τὸν πεντηκοντέρων νεῶν στόλον, τὴν Ἀργὼ, τὴν λάλον αὐτῆς τρόπιν, τὰ ἐν Λήμνῳ, τὴν Ἀπίδα τὴν, τὸν Μηδείας ὕπνον, τὸν Ἀψύρτου σπαραγμὸν, καὶ τὰ ἐν τῷ παράπλῳ γενόμενα, καὶ μετὰ τοῦτον τὸν Πρωτεσίλαον, καὶ τὴν Λακεδαίμονα. ἐὰν δὲ τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῇς, πολλὰ μὲν ἀκούσῃ δράματα, ἐν μὲν Σάμῳ δίδυμα, καὶ τὰ Πολυκράτους πάθη, καὶ ἡ δυγατρὸς αὐτοῦ μέχρι Περσῶν πλάνη. καὶ τὰ ἔτι ἀρχαιότερα, ἐν τῇ Ταντάλου φλυαρίᾳ, καὶ ἐν τοῖς παρ' αὐτῷ θεῶν ἐρίφοις, καὶ ἐν Πέλοπος ἐλεφαντίνῳ ὤμῳ αὐτοῦ. καὶ ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, ἐν Ἠριδανῷ, καὶ Φαέθοντι,

pe Orpheũ, & illius factã à mulierculis dilaniationẽ, eiusq; caput loquens, idemq; unà cum lyra natans. Præterea Hæmum & Rhodopen, tum Lycurgi supplicium. Porrò Thessalia adhuc plura his subministrabit, Peliam, Iasonem, Alcestin, classem quinquaginta nauibus congregatam, Argo, & loquacem eius carinam. Insuper res in Lemno gestas, Aeetam, Medeæ somnium, Absyrti dilacerationem, tum omnia illa quæ inter nauigandum acciderũt. Post hæc autem Protesilaũ & Lacdamiam. Rursus si in Asiam postliminiò te contuleris, multam ibi inuenies fabularum copiam. Statim enim tibi occurret Samus, mox Polycratis calamitas, atque filiæ eius usque ad Persas erratio. Quin etiam hic adhuc antiquiora, nimirum Tantali loquax incontinentia, tum deorum apud eundem conuiuium, & Pelopis carnea depastio, eiusq; elephãtinus humerus. In Italia uerò Eridanum & Phaethon,

& po-

καὶ ἀδελφὰς θρηνῆσαι, καὶ ἠλέκτρου δακρύσαι. ἴσασι γὰρ δὴ τοιοῦτον καὶ τὸν Ἑσπερίδος, καὶ τὸν φύλακα τῶν χρυσῶν ἀπώμων δράκοντα, καὶ τὸν Ἄτλαντος μόχθον, καὶ τὸν Γηρυόνου, καὶ τὴν ἐξ Ἐρυθείας ἔλασιν τῶν βοῶν. οὐκ ἀγνοήσει δὲ καὶ τὰς μυθικὰς μεταμορφώσεις ἁπάσας, ὅσα εἰς δένδρα, ἢ θηρία ἢ ὄρνεα ἠλλάγησαν, καὶ ὅσα ἐκ γυναικῶν ἄνδρες ἐγένοντο. τὸν Καινέα λέγω, καὶ τὸν Τειρεσίαν, καὶ τοὺς τοιούτους, καὶ τὸν Φοινίκην ἢ Μύρρα, καὶ τὸν Ἀσσύριον ἐκεῖνον τὸν θῆλυν καὶ μιξόμηνον. καὶ ταῦτα ἴσται, καὶ τὰ πάτρια δή, ὅσα μετὰ τὸν Μακεδόνων ἀρχὸν ἐτολμήθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου, καὶ παρὰ Σελεύκου, ὧν τῷ Στρατονίκης ἐρωτικὰ τὰ γὰρ Αἰγυπτίων, μυστικώτερα ὄντα, ἴσται μὲν, συμβολικώτερον δὲ ἐπιδείξεται. τὸν Ἔπαφον λέγω, καὶ τὸν Ὄσιριν, καὶ τὰς τῶν θεῶν ἐς τὰ ζῶα μεταβολὰς· πρὸ πάντων δὲ, τὰ περὶ τὰς ἐρω-

& populi lugentes sorores, & electrum lachrymãtes. Sciet eiusmodi quoq; Hesperidum, et custodem aurei fructus Draconem, & Atlantis laborem, & Geryonem, tum boum ex Erythia abactionem. Neque ignorabit omnes fabulosas formarum transformationes, quaecunque in arbores aut animãtes aut aues transmutatæ sunt, & quot ex mulieribus uiri facti sunt. dico autem Caenea, & uatem Tiresiam. Super hæc in Phœnicia Myrrham, & luctumillum Assyrium, qui geminus est. Et hæc habebit cognita, & ad hæc recentiora, quæcunque post Macedonum imperium ausus est Antipater, & Seleucus ob amorem Stratonices. Aegyptiorum quæ magis erunt arcana, cognoscet quidem, ea autem saltando repræsentabit significãtius Epaphum dico, & Osirim, præterea Deorum in animalia transmutationes. Ante omnia uerò ea quæ circa amo-

res

ἐργάται αὐτῶν, καὶ αὐτὴ τὸ Διὸς, καὶ ἃς ἐσχε γυναῖκας μνηστευόμενος, εἴοικε γὴ τῶν ἐν Ἅιδου ἁπάντων τραγῳδίαν, καὶ τοὺς ἔρωτας, καὶ τοὺς ἐφ' ἑκάστῃ αἰτίαις, καὶ τὰ Περίθου καὶ Θησέως ἄχρι εἰς Ἅιδου ἐπαφρίζειν, συμπλέκειν δὲ αὐτοῖς, ἐκ τῶν ὑπὸ τῆ Ὁμήρῳ γὴ Ἡσιόδῳ, καὶ τῶν ἀρίστων ποιητῶν, καὶ μάλιστα δὲ τραγῳδιοποιῶν, ἀγνοήσει. ταῦτα πανόν ὀλίγα ἐκ πολλῶν, μᾶλλον δὲ ἀπείρων τὸ πλῆθος ἀνειλόμην, τὰ λιφαιότατα δὲ τῶν ἐκλεκτῶν, τὰ ἄλλα πᾶσι τοῖς πανταχοῦ ἐξ ἀρχῆς γὴ μέχρι νῦν ἐπιτετηδευκόσι, καὶ τοῖς ἐπιγενησομένοις ἀνεπίσκεπτα καταλιπόντα, ἐπὶ τοῖς προειρημένοις, ἀπερίσκεπτα προχείρως, γὴ πρὸς τὸ καιρίου ἕκαστον τῇ ὀρχήσει προσαρμόσαι μέλλοντα γὴ προσλαμβάνοντα γὴδεν ἀναγκαῖον. ἐπεὶ δὲ μιμητική ἐστι, γὴ διὰ

res illorum uariè & mirificè contigerunt, quæq; de Ioue ipso feruntur fabulæ, tum in quascunq; facies semet transfigurarit. Omnem uerò inferorum tragœdiam tanquam digitos unguesq; suos tenebit, tum supplicium genera, & quæ cuiusq; causſa extiterit, & Piritboi & Theſei indiuulſam uſque ad inferos amicitiam: Vt autẽ uno quaſi faſce ſummatim perſtringam omnia, nihil quod ab Homero & Heſiodo, tum ab reliquis poetis eximijs et excellentibus maximè tragicis dictum eſt, ignorabit. Hæc ad modum pauca ex multis, aut potius ex innumeris iſtã ſyluam, rerumq; ſaltationi neceſſariarũ ſaltem capita alioquot percenſui. Reliqua uerò cum poetis, tum ipſis ſaltatoribus demonſtranda reliqui, ac tibi quoq; iuxta dictorum ſimilitudinem indaganda. Quæ omnia in numerato paratta ſaltatori reponenda ſunt, ut cum tempus exegerit; nullo negocio poßit expromere. Quoniam uerò Mimitatrix eſt ſaltatio; motibusq; & geſticula-

μαι τὰ ἀδόμενα ἀξίως ὑπο
χνεῖται, ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἐκφ
ὴν τοῖς ῥήτορσι, σκοπεῖσθαι αὐ
τῶν, ὡς ἕκαστον τῶν δεικνυ-
μένων ὑπ' αὐτοῦ δηλοῦσθαι, μη
δεμιᾶς βραχυτῆς διαφευγούσης ἀλλ'
ἐκφέρηται πάντας χαρακτῆρας,
δεῖ τὸν διαφέροντα ἐρχησιν
καὶ ὑποκρίσεως ἔχοντα, καὶ μὴ λα
λεῖν ἐν τῇ ἐρχήσει δοκεῖν. ὁ δὲ
καὶ Δημήτριος ὁ Κυνικὸς
πολλῶν λέγειν ἐπιτιμῶν αὐ-
τὸς ἐμοὶ δοκεῖ διαφέρειν τῶν ὀρ-
χηστικῶν, λέγων τε πολλὰ καὶ
τῶν συρίττων καὶ τῶν κιτα-
ρῳδῶν πάντων τε τῶν ἐρχηστῶν
ἄνω, μοναῦλον αὐτὸν πρὸς τὸ
ὄρθιον συνιλοῦντα, κινούμε-
νον ὑ ἄλλου ἄλλως κίνησιν,
καὶ μάτην, ἀλλ' ἐκ τῆς κίνη τοῦ
προσώπου· ἐν δὲ ἀνθρώπων
τοῖς περὶ τὸ πρᾶγμα γε-
γυμνασμένοις, ὑδὲν ἔνεστι, καὶ
περιττὸν οὐκ ἐνεστί, πολλῶν ἐνῆ
τερπνῶν, καὶ τῶν ἀδόντων
οὐχ

tione ea quæ aniantur, se-
metexpressurum pollicetur,
summopere illi necessarium
est, (quod & rhetores facti
tare consueuerunt) ut per-
spicuitatem exerceat, ut unũ
quodq; quod ab illa demon-
stratum fuerit, ita clarè, ita
perspicuè oculos positum
repræsentetur, ut nullius e-
narratoris egat opera. Sed,
quod Pythico oraculo prodi
tum est, oportet saltationis
spectatorem & mutum sal-
tatorem intelligere, & ni-
hil loquacitate inesse. Id quod
Demetrio Cynico quoq; ac-
cidisse fama est: quandoqui-
dem & ipse non secus atque
tu in iudicium vocare so-
lebat Orchesticen, dicẽs ti-
biæ & fistularum & stre-
pituum supervacuum quid-
dam esse saltatorem, quippe
qui argumento conficiendæ
fabulæ parum afferret, mo-
tum modò insulsum & vanum adhiberet, ab omni ra-
tione atq; intelligentia seiunctum. Cæterum homines quæ
hac in re præstigijs illuderentur, vestitu arcano, perso-
natiq; apte accommodato, tibiaq; & lasciuis cantilenis,

& ca-

ἀφωνίαν, εἰς ἣν ἐμέλλομεν μελίσειν τὸ τῆς ὀρχήσεως πρᾶγμα, ἐ τότε, διαλὰς τὸν Νέρωνα ἀνθρώπων ὀρχησὰς, οὐκ ἀσυνέτως, ὡς φασιν· ἀλλ' εἰ καί τις ἄλλος, ἐν τε ἱστορίας μνήμῃ, καὶ διανοήσεως κάλλει διαφερόντως, ἐμοὶ δοκεῖ τῇ Δημητρίου σοφωτάτῳ, εἶναι, τὸν ἐμὸν, τῶν ἀκροατῶν, ἰδεῖν ὀρχούμενον· ἵνα τὰ διατεταγμένα αὐτῷ. καὶ ὑπέσχετό γε αὐτὸν αὐλῇ καὶ κρούμασιν ἐπιλείξασθαι αὐτῷ, καὶ οὕτως ἐπαίνεσεν. ἐσυχίαν γὰρ τοῖς τυμπάνοις, καὶ τοῖς αὐλοῖς, καὶ αὐτῷ παραγγείλας τῷ χορῷ, αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ ὠρχήσατο τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως μοιχείαν, ὕλιον μονόυλα, καὶ Ἡφαίστου ἐπιβουλεύοντα, καὶ τοῖς δεσμοῖς ἁμφοτέροις, τόν τε Ἀφροδίτην καὶ τὸν Ἄρεα συνόντα· καὶ τοὺς ἱππεῖς τοὺς ἑαυτῶν, καὶ αὐλοῦντα μόνον ἢ τὸν Ἀφροδίτην, οἷα δειλαίαν ἢ, καὶ ἐπιτάνυσθαι τὸν

& canentiũ modulata concinnitate, quibus exornaretur, nequaquam ſaltatoris eſſe officium. Saltator P ergo Neronis tempeſtate eximius & celebris, nec, ut ferebatur, imprudens, ſed ſi quis etiam alius, hiſtoriarũ memoria & mouendi elegãti artificio præcellẽs plurimum, precatus eſt Demetrium ſapientiſſimis, ut mihi uidetur, precibus, ut eum ſaltantem ſpectare uelit: deinde ſi uideretur, reprehenderet, ac ſaltationem acerbiſſimè accuſatam exibilaret atque exploderet. Pollicebatur ad hæc, ſe nullis tibijs et cantilenis adhibitis ſaltaturum: quemadmodum & fecit. Etenim Q ſtrepitib. & tibijs & choro impoſito ſilentio, ipſe per ſe ſaltauit Veneris & Martis adulteriũ, Solem furtiui cõcubitus proditorem, Vulcanum mœchantibus inſidias machinantem, ac uinculis utroſq; & Martem & Venerem illaqueantem, Deos ſpectaculo aſſiſtentes, Venerem ſuffuſo rubore pudefactam, ſubuerentem, & meticuloſius Mar-

Ἀμ, ηὲ ἐσα τῇ ἱσορίᾳ ταύτῃ προσῆσιν, ὥσι δὲ Δημήτριον ὠφελήσαντα τοῖς γιγνομένοις, τοῦτον ἱπποτον ἀνακαλῦναι τὸ μίγιστον τῷ ὀρχησῇ· αὐτίκα γὰρ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἀνεβόησε· ἀκούω σοῦ, ἄνθρωπε, ὦ μιαῖς, ἐχ ἑρῶ μόνον, ἀλλά μοι δοκεῖς τοῖς χερσὶν αὐτοῖς λαλεῖν. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν Νέρωνα ἐσῆλθε τῷ λόγῳ, βέλομαι τῷ βαρβάρῳ ἀνδρὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ὀρχηστοῦ γενέσθαι εἰπεῖν, ὑπὲρ μίγιστον ἱπποτοῦ ὀρχηστὴς γίνεται σοῦ. τοῦ γὰρ ἐκ τοῦ Πόντου τοῦ βαρβάρου βασιλικός τις ἀνὴρ ἥκων, κατά τι χρῆμα ἐπὶ Νέρωνα, ἰδὼν μὲν τὰ τῶν ἄλλων τῶν ὀρχηστῶν ἐπιτηδεύματα, ὅτω σαφῶς ἐρχόμενον, ὡς καί τι μὴ ἐπαΐειν τῶν ἐπιτηδευμάτων (ἐμιλλλω γάρ τις ἕν ἐτύγχανεν) σιωπᾶν ἁπάντων. ἐπὶ δὲ ἀπιὼν ἤδη ἐς τὸν ἰδιωτικὸν τοῦ Νέρωνος ἐπιτηδεύου, καὶ ὅ, τι

tem supplicantem: praeterea quascunq; alias haec fabula partes complectitur, adeò ut Demetrius ipsa artificio sa saltatione iam exhilaratum, maxima laude saltatorẽ extulerit. Exclamabat enim uoce quàm potuit acutissima in haec uerba prorumpens: Audio, ô homo, cuiusmodi factas: nec enim tanquam uideo, sed mihi uidêre ipsis loqui manibus. Quoniã uerò circa Neronis tempora nostra uersatur oratio, animus est uti barbari super eodem saltatore tibi referre te stimonium, quò laudem praeclarissimam saltandi artificio attributam esse cognoscas. Quippe R è barbaris quidam homo regius è Ponto, cum ex negocio ad Neronem Romam uenisset, unaq; cum alijs hũc spectasset saltatorem, adeò saltantem perspicuè, ut quanquam nihil eorum quae canebantur, audire poterat (erat enim lingua semigraecus quispiam) omnia tamen callidè intelligeret. Iam uerò cum iterum ad suos regressurus esset barbarus, eumq; Nero benignim alq;

ἐ, τι βέλοιτο, αὐτῷ διαλύειν τ&, καὶ δώσειν πάντα χαρίζεσθαι τὸν ὀρχησόμενον, ὅτι, τὰ μέγιστα ἀνήρηται. Τί δὲ Νέρωνι & οἰκείᾳ, τί ἄν σοι χρήσιμον & γένοιτο ἐκεῖ; πλησίοικοι, ἔφη, βάρβαροι εἰσί μοι, ἑρμηνέως δεόμενοι τινος, καὶ ἑρμηνέων ἐμοὶ ῥᾴδιον αὐτοῖς πορίσαι. ἐν ἔστι τι & δώρημα, διακονίαν ἔτ&, ἑτοίμως μοι ἑρμηνεύσει. τοσοῦτον ἄρα λανθάνοιτο αὐτὸ ἡ μίμησις τῆς ὀρχήσεως, ἐκφανές τε καὶ σαφὲς φανεῖσα. ἔτι πλέον τι διαφορᾶς, καὶ ἑτέρας τῆς ὀρχηστικῆς, ἐπιδείκνυσθαι ὄφελον, ὡς ἔφην, διαφορὰν τὰ αὐτὰ, καὶ τοῖς ῥήτορσιν ἐπιδεικνυμένη, καὶ μάλιστα τοῖς ἐπὶ ταῖς διαλύσεσι ταύταις μελέταις διεξιοῦσιν· εἰδὼς γοῦν καὶ τὸν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινούμενον, τῷ ἐκείνων τοῖς ὑποκειμένοις πρέπειν πράγμασι, καὶ μὴ ἀπῳδὰ εἶναι τὰ λεγόμενα τῶν εἰσαγομένων ἀρίστων ἢ τυραννοκτόνων,

ately; amantius inuitaret, & si quid uellet postulare, liberaliter iuberet, seq; prompte daturum pollicereturr: Da mihi, inquit, hūc saltatorem, & me hoc munere plurimū exhilarabis. Percontâte uerò Nerone, cui rei domi tuæ utilis tibi futurum est? Sunt mihi, inquit, uicini barbari lingua dispares. ad illos intelligendos interpretum parare copiā haud mihi promptum & facile est. Itaque si alicuius egens ero, ille innuens singula quæq; mihi interpretabitur. Tantum consecuta erat agilis saltationis imitatio, cum clara & manifesta apparuisset. Cæterùm exercitium iuxta quod immorandum est, & saltationis scopus est repræsentatio, ut dixi, eadem opera & rhetoribus exercenda, maximè uerò ijs qui declamationibus, quas uocant, uacant. At hæc quoque in saltatoribus præcipuè laudi datur, ut personis in scenam introductis saltator per omnia gestu respondeat, neq; ea quæ dicuntur, ab introductis optimatibus, aut tyrannicidis,

ὁ πρώτων ὁ γεωργῶν· ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον, καὶ τὸ διαφέρειν δείκνυσθαι. ἐθέλω γοῦν σοι καὶ ἄλλην βαρβάρου μοῦσαν ἐπὶ τούτοις εἰπεῖν. ἐδόκουν γὰρ πρόσωπα τῷ ὀρχηστῇ παρβληθησομένα (τοσούτων γὰρ μερῶν τὸ δρᾶμα ἦν) ἰδόντα ἕνα, ἐμοῦ τὸν ὀρχηστὴν, τίνες οἱ ὀρχησόμενοι καὶ ἀναμενόμενοι τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἦσαν. ἐπεὶ δὲ ἐμάθομεν ὅτι αὐτὸς ὑποκρινεῖται πάντα, καὶ ὑποδήσεται τὰ πάντα, ἐλπίδες ἦσαν, ὦ βέλτιστε, σοῦ μὲν τοῦτο ὄν, πολλὰς δὲ τὰς ψυχὰς ἔχων. ταῦτα μὲν ὁ βάρβαρος. ὁ δὲ ἀπειπόντος δὲ καὶ οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παντίμιμον καλοῦσιν, ἐπὶ τῇ δραματικῇ σχολῇ· καλὸν γὰρ καὶ ἐμπειρικὸν παρασκεύασεν ἑκάστου, τί, ὦ παῖ, πᾶσι τοῖς ἔργοις περᾷν νοῦν ἔχοντα, πάσαις πολίταις ἁμίλλᾳ, καὶ τῷ ὀρχηστῇ ἀναγκαῖον, καὶ δεῖ πρόσφωτα τοῖς πράγμασι, σωστὸν κεντοῦ

aut mendicis, aut agricolis discrepent: sed in unoquoq; illorum demonstretur proprietas & excellentia. Volo itaq; & alterum tibi barbari orationem ea ipsa de re percensere. Etenim S cũ quinque personas uidisset T saltatori apparatas (tot enim partibus seu actibus cõstabat fabula) unum uidens saltatorem, quærebat quinam reliqui essent futuri qui alias personas saltando repræsentarent. Postea uerò quàm certior factus est illũ omnia saltatione sua repræsentaturũ: Fefelliſti nos, inquit, ô optime, quòd cum corpus unum tibi sit, animas plures habeas. Et hæc quidem barbarus. Non inuriâ uerò & Itali saltatorẽ Pãtomimi nomine coboneſtarunt, ab ipſo penè facto ad hoc introducti. Nec inelegans habenda est illa poetica cohortatio: O fili, Polypi V mentem obtinens in omnibus uersare urbibus. saltatori equidem perneceſſaria, quem rebus adhærentem oportet ſemetipſum quibuſq; factis applica-

re.

κεσθῶ ἐχυτὸν ἑκάστῳ τῶν ὑπο-
κειμένων, τὸ δὲ ὅλον, ἄδει μὲν πρὸ-
ὸν ἐρῶντα, ἄγει δὲ ὀργιζόμε-
νόν τινα εἰσάγουσα, καὶ ἄλ-
λον μαινόμενον, καὶ ἄλλον λυ-
πούμενον, καὶ ἄψοφα τὰ πο-
λλὰ μιμούμενος. τὸ γὰρ
πρόδηλον ἐκείνου ἐν ἅπασιν
ἐστὶν, ὅτι μὲν Ἀθάμαντα μι-
μνῄσκει, ὅτι δὲ Ἰνὼ φοβουμένην
ἀπεικάζει, καὶ ἄλλοτε Ἄτρεα
ἐκεῖνος, μετὰ μικρὸν Θυέ-
στην, εἶτα Αἴγισθον ὑπ' Ἀερόπης,
καὶ πάντα ταῦτα τῆς αὐ-
τοῦ σοφίας ἐστὶ τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
διάφορα καὶ ἑτερόμορφα, ἕνὸς
ἑκάστου ἔργα τῶν ὑποκειμέ-
νων ἐστὶν ὑπόδειγμα, ἢ
διὰ φωνῆς μελῳδία, ἢ τερπνὴ
κιθάρα, ἢ ἁρμονία ἐμμελὴς
λυδιστὶ ἢ ἰάδι ᾠδή, ἢ πάν-
τως ἐκ συγκειμένου τινὸς ἐπι-
πλέον καὶ ποικίλου τερπνὸν
κοινὸν αὐτὴ ἑαυτῇ, σύμμι-
κτόν τι, καὶ ποδῶν κρότου, καὶ αὐλοῦ
ψόφου,

re. Præcipuè Xuerò mores & affectus se demonstraturam & simulaturam pollicetur saltatio, nunc quidem amantem, deinde iratum introducens, mox alium insanientem, alium animo perturbatū, ac omnia talia valde concinnè & modestè. Et quod omnium maximè mirandū est, una eademq; die nunc quidem Athamanta furentem, nunc Ino metuentem exprimit. Et alium ipse ille Atreum est, alias Thyestes, post pusillū Aegisthum, deinde Aerope. Et omnia hæc unius hominis artificiosè refert industria. Alia quidem spectacula & disciplinæ unam quampiam rem ostendunt: aut enim tibia est, aut cithara, aut vocis modulatio, aut fibula tragica, aut plausibilis aliqua comœdia. cæterùm saltator hæc omnia simul comprehensa in se complectitur, & est varium quendam & mixtum ex omnibus illius videre apparatum, tibiam, fistulam, pedum strepitum, clangorē cymbali,

ψέφιν, ἀκίνητα διφωνίαν, φόρμιγγι ἐμφωνίαν· ἔτι δὲ τὰ μὲν ἄλλα, διάφορα τῶν ἐν τῷ σώματι ἔργα ὄντι, τὰ μὲν ψυχῆς, τὰ δὲ σώματος, ἐν δὲ τῇ ὀρχήσει ἀμφότερα συμμέμικται. καὶ γὰρ διανοίας ἐπίδειξιν τὰ γιγνόμενα ἔχει, καὶ σωματικῆς ἀσκήσεως ἐνέργειαν. τὸ δὲ μίγιστον, ἡ σοφία τῶν πραττόντων, καὶ μηδὲν ἔξω λόγου. Λεσβώνακτα γοῦν ὁ Μιτυληναῖος, ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν, χαριέντως τοὺς ὀρχηστὰς ἀποκαλεῖν, ὡς ἔστιν αὐτῶν, ὡς βέλτιον ἀναστρέψων καὶ τὸ εἰκός. Τιμοκράτης δὲ, ὁ Λεβέος καθηγητὴς, λέγειν πρός ἄπαξ, ὡς βέλτιόν ἐστιν ἐπιτηδεύειν, ὀρχηστὴν τὸν αὐτῶν πεποιῶντα· εἶτα μοι, ἔφη, δικαίως ὁ περὶ τῆς λογικῆς ἀνδρὸς ἀπιστήσει; ὁ δ' ἴσην ἀλυθῆ, ἃ περὶ ψυχῆς ὁ Πλάτων λέγει, τὰ τρία μέρη αὐτῆς καλῶς ὁ ὀρχηστὴς Λέα-

repræſentatoris uocem concinnam, canentium concentum conſonum & unanimem. Præterea alia quidem alterutrum in homine partis ſunt opera: alia enim ſunt mentis, alia corporis: cæterùm in ſaltatione iſta mixta ſunt. Etenim mentis demonſtrationem, corporei exercitij actionem, ipſis rebus quæ fiunt ineſſe uidemus. Maximi uerò omnium ducenda eſt rerum quæ geruntur ſapientia, & quòd nihil extra rationem cõmittitur. Quocirca Y Lesbonax Mitylenæum, planè uir honeſtus ac bonus, ſaltatores Chiriſophos, id eſt manu ſapientes nominare ſolitus eſt: ibatiſ. frequenter ad illorũ ſpectacula, quæ ſi melior à theatro ſubinde eſſet reuerſurus. Timocrates autem eius præceptor, uiſo quondam ſemel, non de induſtria aſſiſtens, ſaltatore ſuis rebus indulgente: Quali me, inquit, ſpectaculo priuauit uerecundia, quam è philoſophia bauſeram? Quòd ſi uera ſunt quæ de anima Platonem diſſeruiſſe conſtat, tres

δείκνυσι, τὸ θυμικὸν, ὅταν ἐρ
γιζόμενον ἐκ δείκνυται· τὸ
ἐπιθυμητικὸν, ὅταν ἱέντας
ἀνακρίνωσι· τὸ λογιστικὸν, ὅ-
ταν ἑκάστα τῶν παθῶν χαλι-
νάγωσιν. τότε μὲν γὰρ ἅπαν
τι μίμημα ἀρχόμενον, καθάπερ
ἐφ' ἁρμάτων ἡνίας, περίε-
στησαν· διὰ μέσου δὲ πως πῶς,
καὶ ἐν τοῖς ὀρχήμασιν εὐ-
μορφίας, τί ἄλλο, ἢ τὸ τοῦ Ἀρι
στοτέλους ἐπαληθεύει, τὸ καλὰ
λεγόμενον, καὶ μέρος
τρίτον ἀγαθῶν τάττειν καὶ
τοῦτο ἔνιοι; ἔστιν δέ τις καὶ
θορυβώδεστέρα τις ναυτιώδη
τις ὑπὸ τῶν ὀρχηστικῶν προ
σωπείων σιωπῆς, ἔτι καὶ αὐτὴ
πυθαγορικόν τι δόγμα αἰνίτ-
τεσθαι δοκοῦσα καὶ τῶν ἄλλων ἐπι
τηδευμάτων, τὸ μὲν τὸ τέρ-
πνον, τῶν δὲ τὸ χρήσιμον ὑπὸ
σχημένων, μόνη ὁ ἔρχησις
ἄμφω ἴσχει, καὶ πολύ γε τὸ χρή
σιμον ὠφελιμώτερον, ἴσως μι-
τὰ

eius partes pulcherrimè o-
stendit saltator: uim irascen
di, quoties iratum exprimit:
desiderandi, quoties amanē
tem repræsentat: rationem
di, quando singulos affectus
quasi frenis quibusdam coer
citos explicat. Et hoc in ome
nes saltationis partes, quem
admodum tactus inter sen-
sus corporeos, disseminatum
est. Porrò autem eũ pulchri-
tudinis tantam rationem ha
bere soleat, atque inter sal-
tandum decentis & concino
næ formositatis, quid aliud
quàm Aristotelis pulchritu-
dinem confirmare uidetur,
eandem collaudantis, atque
inter bona tertio loco con-
stituẽtis? Audiui uerò alium
super saltantium personarũ
silentio longè iuuenilium dis-
ferentem, quòd eo Pythago-
ricæ disciplinæ dogma sub-
obscurè significari uideatur.
Præterea Z. cũ aliæ uitæ a-

ctiones, illæ quidem oblectationem, aliæ uerò utilitatem exercentibus suppeditent, soli saltationi utraq; hæc iuxtà adesse uidemus, ac utilitatem longè præstantiorem, quæ-

τὰς τῶ σφαιρῶ γίγνεσθαι. ὅσῳ γὰρ τέτο ἡδίων ἦν θέαμα, ἢ παλαίοντας νεανίσκους, καὶ κόνιν τινὰ ἀναβάλλοντας ἀλλήλοις ἐν κόνει, καὶ ὀλισθαίνοντας ἄλλους ἐν αἵματι, ὅτε ἡ ὄρχησις πολλῷ ἀσφαλέστερόν ἐστιν ἅμα καὶ ἀνεμπόδιστον, καὶ σφαίρας τινὰς ἐπιδείκνυσθαι; πῶν μὲν γὰρ σῶμα λείους ἂν ὀρχησταῖς, καὶ σφριγᾷ κὰ τῆς, καὶ περιαγωγαῖς, καὶ στροφαῖς, καὶ ἀνατάσεσι, καὶ ὑπτιασμοῖς, τοῖς μὲν ἄλλοις τοῖς σφαιρικοῖς ἅπασι χρῆσθαι ἐμποδὼν ὄγκος· ἐγὼ γοῦν ἀκούω τινὰς ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἐπὶ τῷ ἀλείπτῃ ἀναβάλλοντας τὸν κονιορτὸν, ἵνα μὴ ὀλισθαίνωσιν ἐν τῷ ἱδρῶτι· καὶ τὸ ἀκόνητον τοῦτο καὶ ἀπαλὸν τῶν σωμάτων ἐν τῇ κόνει μαλάττεσθαι μὲν τὰ σώματα, καὶ πάχυνσθαι καὶ ἁβρύνεσθαι, καὶ ἀσθενῆ ἅπαντα γίγνεσθαι τοῖς ἀθλητικοῖς πόνοις ἐπιτήδεια· πῶς οὖν οὐ πολεμίαν τινὰ χρῆναι ἡγεῖσθαι τὴν ὄρχησιν; δέομαι μὲν τῶν ψυχῶν, ἐκείνας δὲ καὶ τὸ σῶμα, καὶ πάντα τὸν ἀγῶνα, καὶ ἀνεμπόδιστον τὴν φιλοτιμίαν ἐν ὀρχήσει, μαλάττεσθαι μὲν τὰ σώματα, καὶ πάχυνσθαι καὶ ἁβρύνεσθαι, καὶ ἀσθενῆ ἅπαντα γίγνεσθαι τοῖς ἀθλητικοῖς πόνοις ἐπιτήδεια· πῶς οὖν οὐ πολεμίαν τινὰ χρῆναι ἡγεῖσθαι τὴν ὄρχησιν; δέομαι μὲν τῶν ψυχῶν, ἐκείνας δὲ καὶ τὸ σῶμα, καὶ πάντα τὸν ἀγῶνα, καὶ ἀνεμπόδιστον τὴν φιλοτιμίαν ἐν ὀρχήσει,

tenus cum voluptate illa exhibetur. Quanto enim hoc spectatu iucundius, quàm videre pugnis decertantes iuuenes, ac sanguine diffluentes, aliosq; luctantes in puluere, quos non raro saltatio & longè tutius simul atque decentius, & maiori cum voluptate demonstrat? Quanquam apti decentesq; in saltando motus, ac corporis inuersiones & circunductiones, insuper saltus & resupinationes quibus utitur, alijs equidem sæpenumero fuere oblectamento spectantibus: ipsis autem hæc eadem exercentibus saluberrima. Etenim illud ego gymnasijs pulcherrimum, & maximè omnium conducibile haud dubiè dixero, quòd corpus ea molliant, & membra flexibiliora iuxtà ac leuiora efficiant, & ad omnem mutationē promptiora instituāt, neq; mediocri robore corpora solidius confirmēt. Qui ergo saltatio res erit non omnium elegantissima, & quæ & mentem acuat, & corpus exerceat, & spectantes oblectet, & multis

διδάσκειν δὲ μέλλει τ παλαιὰ αὐλοῖς ἢ κυμβάλοις, καὶ μελῶν εὐρυθμίᾳ, καὶ λαλέσει, διὰ τι ὀφθαλμῶν καὶ ἀκοῆς. εἰ γοῦν φωνῆς εὐμορίαν ζητεῖς, τῦ κὸ ἀλλαχόθι τύχοις, ἢ ποίαν πολυφανότερον ἁρμονίαν, ἢ ἐμμελίστερον; ἔτι αὐλῷ καὶ σύριγγι τὸ λιγυρώτερον, ἄλλο καὶ τίνων ἐν ὀρχήσει ἀκροάσασθαί σοι πάρεστιν, ἵνα λέγειν, ὡς ἀμείνων τὸ ᾠδῇ, ἐμμελῶν τῇ τοιαύτῃ θέᾳ, γραφῆς, ἔτ᾽ ἂν ἐρᾷς τὸ θεάτρου. μεσοῦν μὲν τὰ βλακῶς γιγνόμενα, ἐκτὸς δὲ τοῖς ἀδικουμένοις καὶ ὅλως, τὰ ᾠδὴ τ ἐρώντων παθεῖν. ὁ δ᾽ ἔτι μᾶλλον ἂν τῶν ἐρχηστῶν ἐπαινέσαι, τοῦτο ᾠδὴ ἐρῶ, τὸ μὴ ἰσχνοῖσι ἅμα καὶ ὑγρότητα τ μελῶν ἐπεπιδύειν, ὅσπερ ἐμοὶ παράδοξον εἶναί μοι δοκεῖ, ὡς εἴ τις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ Ἡρακλέους τὸ ἀκρόδρυον, καὶ Ἀφροδίτης τὸ ἁβρὸν δεικνύοι,

multas res priscas homines doceat, tibijs, cymbalis, numeroso carminum concentu animum, quantum ad oculos & aures attinet, ex æquo demulcens? Itaque si perfectam uocum modulationem requiris, ubi alibi inuenies aut chorum pleniorem, aut concinniorem? Quòd si tibiæ aut fistulæ sono dulcissimo caperis, sufficiens in saltatione quoq; fruendi tibi parata est copia. Mitto dicere, quòd moribus quoque emendatis multo euadet melior, crebrò hisce uitæ spectaculis, quoties uideris theatrum abominari & odio prosequi malefactæ, cõtrà lachrymis deflere innocenter affectos iniuria: in summa, totam spectantium uitam emendari. Quod autem præcipua in saltatoribus laude extollendũ est, illud iam dicturus sum: membrorum robur atque mollitiem rectè exercere, utrunq; iuxtà mihi admirandum uidetur: ut si quis in eodem argumento iam robur Herculeum, mox Veneris teneram & delicatam ostentaret mollitiem,

Iam

ἐβίλω δὲ ὑμῖν καὶ ὑπολέξαι σε τῷ λόγῳ, ἀνδρὸν χρὴ εἶναι τὸν ἀρίστην ὀρχησιὼ, ἐν τε ψυχῇ καὶ σώματι· καὶ τοι τὸ μὲν ψυχῆς πρώτον τὰ πολλὰ, μνημονικόν τε γὰρ, καὶ δυφυᾶ καὶ ξυνετὸν, καὶ ἐξω ἐπιστῆσαι, καὶ λαμπρῶ μάλιστα ἐντυχόδα φημὶ δεῖν εἶναι, ἔτι δὲ ἐρωτικόν τε πεπεμένον καὶ φρονήσεως, καὶ μᾶλλον τῶν ἀρίστων διαγνωστικὸν, καὶ τῶν λανῶς πεπαιδευμένων ἀκριβῆ. τὸ δ' σῶμα, κατὰ τὸν Πολυκλείτου κανόνα, κἂν ὑπολέξαι μοι δοκῶ· μήτε γὰρ ὑψηλὸν ἄγαν ἔστω, καὶ πρὸς τῷ μετρίῳ ἐπιμήκης, μήτε ταπεινὸς, καὶ παχὺς τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐμμετρος καὶ ἀκριβῶς· ἔτι πολυσαρκον, ἀπιθανον γὰρ· οὔτε λιπῆ εἰς ὑπερβολὴν, σκιαδῶδες τοῦτο, καὶ νεκρικὸν, οὐδὲ γεωδῆ σε καὶ δύμις τινὲς, ἀ φεύγειν τὰ τοιαῦτα ἐπισταμαί-

I am uerò oratione tibi oſſ
ſurus ſum, qualè & corpore
& animo optimũ ſaltatorẽ
eſſe oporteat. Et ſanè mentis
dotes iã magna ex parte exe
cutus ſum. Quippe memoria
præcellere, ac præcipua in
genij indole clarum, ad hæc
ſolerti & acuta intelligen-
tia præditum eſſe illum opor
tere aio, & qui potiſſimùm
temporis rationem habere
poterit: præterea autem, ut
poematum ingenioſus cen-
ſor ſit, tum cantuum atq; car
minum præſtantiſſimorum
peritus expenſor, uitioſè ue
rò factorum reprehẽſor ar
gutus. Cæterùm corporis
modum iuxta Polycleti ca
nonem adumbrabo, ut neq;
impenſè altus ſit, neq; præ-
ter modum craſſus, neq; bre
uis nimium aut humilis, neq;
natura depreſſus, nanus aut
pomilio, ſed moderatæ ſtaturæ per omnia: neque car-
noſus admodum, & obeſus (abſurdum enim eſt) neque
rurſus corpore impenſe tenui: hoc enim aridi cadaue-
ris præ ſe fert imaginem. Memorabo uerò tibi populi cu-
iuſdam ad huiuſmodi notanda non inertis exclamatio-

nes.

Θεὰ, βοᾶτ εἰπῶν. εἰ γὰρ Ἀντιοχεῖς, σύφωνότατοι πάντων, καὶ μάλιστα περὶ τὰ τοιαῦτα, ὅτινες ἐπιστήμῃ τῶν λεγομένων καὶ τῶν γιγνομένων εἰσὶ, οὐδὲν ἂν μικρὸν μέλος ἢ διάλεκτον παραδραμεῖν. μικρῷ δὴ τῷ ὀρχηστῇ ἐσελθόντι, καὶ ἐν ἑκατέρᾳ ὀρχησαμένῳ, μιᾷ φωνῇ πάντες ἀνεβόησαν, ὡς Ἀστυάνακτ, ἔνθα τοι μένος ἐστὶ; ἄλλοτε μέντοι τινὶ ὑπὲρ μέτρου, ὀρχεῖσθαι τὸν Καπανέα ἐπιχειροῦντος, καὶ πρὸς τοῖς Θηβαίων τείχεσιν, ἐπιβῆθι, ἔφασαν, τοῦ τείχους, ἀλλὰ σοὶ δεῖ λιθίνου καὶ, καὶ ἐπὶ τῷ παχέῳ καὶ, καὶ πολλοῦ δέοντος, πολλῶν μεγάλων περιμέτρου, διὸ καὶ ἔφασαν, φῆσαι τοῦς ὑπάρχειν. τὸ δὲ ἀναισχὲς τοῦ παχέος λιπαροῦ ἐπιβόησαν, ὡς ἔχει, ὦ τρισαθλιώτατε. τούτων τοῦ γελοίου ἕνεκα ἐπεμνήσθην, ἀλλ'

nes. Antiochia ciues habet ingeniosissimos, quibus studio est saltationem omnibus alijs anteponere exercitijsq; adeoq; dictorum & factorum obseruantes sunt, ut nihil omnino earum rerũ, illorũ subterfugere possit iudicium. Ergo cum corpusculo admodum modiculo saltator in scenam ingressus saltaret Hectorem, uno ore omnes exclamauerunt, Astyanactem uidemus: ubi autem Hectorẽ mansisse dicemus? Rursus alio tempore quopiã præter modum longo Capaneа saltare conante, idemq; Thebanorum muros adiecturus esset: Transcende, inquiunt, muros, nihil tibi scalis opus est. Quinetiam impendiò corpulentum & obesum saltatorem falsè subsannarunt, qui cum ingentẽ saltum facere adniteretur, Theatrum nobis, inquiunt, effulciendum fuerat. Contrà, nimium arido & tenui, nequam malè habenti, bene ualere certatim precati sunt. Horũ profectò non concitandi risus gratia mentionem adduxi,

ἀλλ' ὡς εἰδῇς, ὅτι καὶ ἄλλοις μεγάλου σπουδαίου ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῇ ὀρχήσει, ὡς μὴ ῥᾳδίως τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ αὐτῆς διαγνῶναι. εἰκὸς οὖν καὶ τὸν μὲ τὰ τοῦτο πάντα ἴσχυε, καὶ τὸ σῶμα πολυμερὲς καὶ πᾶν, καὶ συμπεπηγὸς, ὥστε λυγισθῆναί τι, ἐπὴν δέῃ, καὶ σωφρονεῖσθαι δυνατῶς, καὶ τάττεσθαι, ὅτε δεῖ σὺν ἀκριβείᾳ ἕκαστα ἐρχήσεως καὶ τὴν ἐναγωνίου χειρονομίας, ἀλλὰ μετέχειν καὶ τὸν Ἑρμοῦ καὶ Πολυδεύκους καὶ Ἡρακλέους ἐν ἀγῶσι καλοῖς, ἴδιος ἂν, ἐκάστου τῶν μιμημάτων ἐπιτυχών. Ἡροδότῳ μὲν οὖν τὰ ὁμολογούμενα φανέρωσον, πιστότερα ἂν καὶ τῶν ὄντων δοκεῖ. ἐρχήσει δὲ καὶ τὰ ὠτὰ τῶν καὶ ὀφθαλμῶν πρόσωπον· ὥστε ἡ διὰ χειρὸς ἔρχησις, ἧττον ἂν ἰδοῦσι τις ἢ τὸ βιαιότερον πᾶσι φίλον, εὐφροσύνῃ δὲ λεὼ ἅπας ἅμα καὶ τέρψις, καὶ λύπη ἐκ χειμῶνος, βίᾳ τοῦ θεάτρου

duxi: sed ut cognosceres multas quoque gentes magno studio saltandi coluisse artificium, adeò ut & uitia & uirtutes in illo potuerint sagaciter deprehendere. Sit ergo saltator corpore per omnia mobili, & soluto simul atque firmo, ut flecti postulante tempore, & firmiter consistere, si opus sit, possit. Quòd autem saltatio à manuum gesticulatione in certaminibus proponi solita aliena non sit, sed particeps sit & Mercurij & Pollucis & Herculis editarum in certamine uirtutum, deprehendere poteris haud obscurè, singularum imitationum periculum faciendo. Herodoto authori grauissimo, ea quæ oculis apparent, certiora uidentur, quàm quæ percipiuntur auribus. Saltationi & oculorum & aurium iudicium præstò est. Vsque adeò ἀ aerò mouet saltatio, ut quidam miserè & perditè puellam quandam deperiens, in theatrũ ingressus, conspectis quorum causa amor esset, malis, mentis sanitatẽ receperit, ac nuncupatis uocis theatro

egre-

ραδέστερος, ὥσπέρ τι φάρμακον λήθην ἀνιέν, καὶ διὰ τὸ τέρπειν, καὶ ἄχθος τι καὶ ὄχλον ἀφαιροῦν, σημεῖον δὲ τὰ πρὸς τὰ γιγνόμενα εἰκότως, καὶ τὸ γνωρίζειν ἅπασιν τὸν θεώμενον τὰ δακρύματα, τὸ δάκρυον πολλάκις τὸν βίον, ἀπότομόν τι συμπεσὸν καὶ τὸ θρηνῶδες φανῆναι, ἅμα δὲ καὶ βακχικὴ ἔχνησις, ἐν Ἰωνίᾳ μάλιστα, καὶ ἐν Πόντῳ σπουδαζομένη, διὰ τοῦ Διονύσου ἄγαν, οὕτω διακέκριται τὸν ἀνδρώπων ἕκαστον, ὥστε διὰ τὸν τετραγωνισμὸν ἅπασιν πάρεστιν, ἀπαράτον τὸν ἐπιλαβόμενον τῶν ἄλλων, διάδηλοι δὲ ἐμέσαι, τὸν τάναν καὶ Καρύξανδαν, καὶ Σατύρους καὶ Βουβάλους ἐρῶντες. καὶ ἔχνηται γε τούτων εἰ ἀνθρώποις, καὶ πρωτεύοντες ἐν ἅπασιν τῶν πόλεων, οὐκ ἐπαισχυνόμενοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τῷ πράγματι μᾶλλον ἢ, ἐπ' ἀνδρείᾳ καὶ λειτουργίαις, καὶ ἀξιώμασι

egreditur fronte iam serena ta hilarior, quasi pharmacum quoddam priorum malorum oblivionem inducens, & iuxta poetam dolorē & acerbitatem omnem abstergens, haustisset. Quòd autem ista populo fuerint familiaria, ac quisque spectantium ea quæ inter saltandum demonstrantur callidè, cognoscat, argumēto sunt spectatorū profusæ nō rarò lachrymæ, quoties casus aliquis acerbus & miserabilis prodiit. Eius fuerit. Bacchica saltatio in Ionia præcipuè & Ponto tanto certè studio celebris, quā & satyrā uocāt, usq; adeò hominib. ea detētis uoluptati esse cōsuerit, ut statutis temporib. cæterarū rerū oblitι omniū, perpetuos dies desideāt spectātes Titanas et Corybātas, et Satyros & bubulcos. Saltabātq; id genus saltatiōes nobilissimi quiq;, ex singulis, ciuitatib. primores atq; principes, nō reuerētiæ gratia, sed potius ob hoc ipsum magnos sese ferebāt, magis q̄ ob generis claritudinē, & obsequia, et dignitates quæ debebātur

no bi-

nobilibus. Postea uerò quàm uirtutes saltatorias percurrit, audiam nũc deceps et saltat nulla. Iedenim quæ corpus plerunq; comitantur, iam ostendi mentis autem illia ad hũc ferè modum, ut opinor, obruabis. Permulti enim illorum propter insciti am (sint enim non potest ut omne sapientiæ exornati sint) turpibus inter saltandum saxeis delinquant. Illi quidem dum cura rationem muentur, ac nihil, ut aiunt, accordã. Alia quippe pes, alia rhythmus loquitur. Cæterùm alij quidem saltandi à rhythmo non discrepant, res autem parum apte & tempestiuè saltationi accommodant: quorum ego permulta uidens memini. Quidam enim Iouis parentes saltans, neq; non Saturnum deuorantem liberos, Thyestæ calamitatem adsaltabat. Rursus alius Semelen percussam fulmine repræsentaturus, Glaucen illi assimilabat, tempore longè posteriorem. Atqui nequaquam eiusmodi saltatorum

των ὀρχηστῶν, ὀρχήσεως αὐτῶν, εἶναι, λαϊκογνωσίαν, ἀλλὰ τὸ ἔργον· αὐτὸ μισητέον, ἀλλὰ τοὺς μὴ, ὥσπερ ἐστὶν, ἀμαθεῖς νομιστέον. ἐπαινετέον δὲ τοὺς ἐννόμως, καὶ λαϊκὰ ῥυθμὸν ἢ τέχνης, ἐπιτηδεῖως ἅπαντα ἀφιῶντας. ὅλως δ', τὸν ὀρχηστὴν ἀνάγκη πανταχόθεν ἀπηκριβῶσθαι, ὡς εἶναι τὸ πᾶν εὔρυθμον, εὔμορφον, εὐσύμμετρον, αὐτὸ αὑτῷ ἁρμόττον, ἀδιαφωνοῦντα, αὐτοπίλυπτον, μηδαμοῦ ἐλλιπῆ, ἐκ τῶν ἀρίστων ληφθησόμενον τοὺς ἐνθυμήσεις, ἐξιὼν τὸν πάλαι, βαθὺν τοὺς ἐννοίας, εὐερμήνευτον παλαιστὴν γὰρ ἔστω καὶ αὐτῷ τοῦτ' ἂν γίγνοιτο ἐν τέλει τι ἀρὰ τῶν βιωτῶν, ὅταν ἐκάστου τῶν ὁρώντων γνωρίσῃ τὰ αὑτοῦ. μᾶλλον δὲ ὥσπερ ἐν λιτοτέρῳ τῷ ὀρχηστῇ ἑαυτὸν βλέπειν, καὶ ἃ πάσχειν αὐτὸν καὶ ἃ ποιεῖν ἐνόει. τόν γε δὴ ἐπὶ πανί-

torum gratia, saltationem respuendam esse censeo: neque ipsum odio persequendũ exercitium, sed illi potius, ut sunt, imperiti habendi sunt. Laudandos autem eos qui legitimè ac iuxta rhythmum satis artificiosè cuncta obeunt. In summa, oportet saltatorem omnibus numeris esse absolutissimũ, ut totũ quod agit, sit concinnum, sit aptè accommodatũ, ac intra mensuram cohibitum, sibi ipsi nõ diuersum, à sycophantiae morsu alienum, reprehensioni minimè obnoxium, & in quo nihil desiderari possit. Est praterea summopere necessarium, ut saltator optimis cogitationibus temperanter instructus sit, acuto ingenij acumine docilis, mẽte ad deliberandum profunda. Summa uerò in illo requiritur humanitas. Statim enim solidam à spectatoribus laudem consequitur, quoties quisque uidentium sua ipsius acta illo representante cognouerit. Magis uerò uelut in speculo, in saltatore se ipse conspexerit, tum qualia passus sit, quæq; quondam factitare illi studio fuerit. Ne-

ἀπέχειν ἑαυτὸς εἰ σώφρονες ἐφ' ἡδονῇ δυνάμενοι, ἀλλ' ἀθρόοι πρὸς τὸν ἔπαινον ἐκχέονται, τὰς δὲ ἑκάστου ψυχὰς ἕκαστος καὶ ἀνδριάντας ἐρῶντες, καὶ αὐτὰς γνωρίζοντες. ἀτεχνῶς γὰρ τὸ Δελφικὸν ἐκεῖνο, τὸ Γνῶθι σαυτὸν, ἐκ δὲ θέας ἐκείνης αὐτοῖς περιγίγνεσθαι. καὶ ἀπέχειν τι καὶ ἀπὸ τοῦ θεάτρου, ἀτεχνῶς οἷα φοβεῖσθαι, καὶ ἃ φεύγειν, μεμαθηκότες, καὶ ἃ πρότερον ἠγνόουν διειληφέναι. γίγνεσθαι δὲ, ὅσα φῶ ἐν λόγοις, ὅταν μὴ ἐν ἐρχήσει, ἢ πρὸς τῶν παλαιῶν λεγομένη κακοζηλία, τουτέστι τὸν μίμησιν δὲ μιμήσεως, καὶ πέρα τοῦ δέοντος ἐπιτεινόντων· καὶ ἃ μέχρι τοῦ δέοντος ἐπιδεικνύμενον, καὶ ἃ ἁπαλὸν, καὶ ἐν περβολῇ θηλυνομένων, καὶ ἃ ἀνδρώδη, ἄχρι τοῦ ἀγρίου τινὸς ἐκτεινόντων· εἶδον ἐγώ ποτε μίμησιν ἰδὼν πυκτικῆς ἐρ-

que enim tunc præ uoluptate homines se cohibere queunt, sed certatim ad effingendas laudes prorumpunt, quisque suæ ipsius animæ simulacra conspiciens, ac semetipsum cognoscens. Planè enim Delphicum illud uerbum, Nosce te ipsum, ex eiusmodi reportant spectaculo, atque è theatro discedunt, postea quam quæ expetenda quæq; fugienda sint perdidicerint, & eorum quæ prius ignorabant, periti euaserint. Accidit uerò quemadmodum in orationibus, sic pari quoque ratione in saltationibus, ea quæ multis uitio data cacozelia, hoc est mala affectatio, imitationis modum trãsgredientibus, ac prout quam par fuerat, actione excedentibus, & si magnũ quiddam demonstrandũ est, illud præter modum demonstrantibus: rursus si quid molle ac tenerum repræsentandum est, illud plus satis effœminantibus: porrò actiones graues atq; uiriles ad immanitatem usque ferinam euchentibus. Quod ego quondam platatorem facientem uidens, memoria teneo, antea quidem

mirum

χητὼν, οὐ λοιμώττα πρό-
τερον, σωωνιτὸν μὴ τἄλλα, νῦ
βακχᾶσθαι δὲ ἀληθῶς ἄξιον,
ὃν οἶδα, εἰ ἤ τινι τύχῃ εἰς ἀσ
χήμονα ὑπόκρισιν, εἰ ὑπερ-
βολὴ μανίας ἐξικνεῖτο. ὀρχήσεως γὰρ τὸν Αἴαντα,
μετὰ τλιὼ ἔτλας αὐδὺς μανέν
μὴν, εἰς τοσοῦτον ὑπορρύησα-
σαν, ὥστ' οὐκ ἀπορίνασθαι μα-
νίαν, ἀλλὰ μαίνεσθαι κινεῖν εἰ-
κότως αὐτῷ τινες ἔδοξαν. ἑνὸς γὰρ
τῶν τῷ σιδηρῷ ὑποδήματι λυ
παινόντων τλιὼ ἰδοῦσα λαισήϊον
ἔχων ἑνὸς δὲ τῶν ὑποκλινόντων
τὸν αὐλὸν ἁρπάσας, τῷ ὀδυσ-
σέως πλησίον ἑστῶτος, καὶ ἐδὴ
τῇ τινὶ μιγαλοφρονούσῃ, διὰ
τὸ τλιὼ λιφαλὸν, λαστιγικόν.
καὶ εἴ γε μὴ ἡ πίλος αὐτίσχει,
καὶ τὸ πολὺ δὴ πλαγὸς ἀπεδέ-
ξατο, ἀπολώλει ἂν ὁ κακοδαί-
μων ὀδυσσεὺς, ὀρχηστῆ παρα-
πεσὼν ποδοπιτοῦν. ἀλλὰ τὸ
γε δίκτυον ἅπαν συμπεμφθὲν
τῷ Αἴαντι, καὶ ἱππέων,
καὶ ἱβέων, καὶ τὰς ἰδοῦσας

mirum, necnon celebrem saltandi artificem, cætera sanè prudentem, nec hominum opinione indignum. uerùm haud scio quo casu tùc in ita deformè repræsentationem immoderata affectatione delapsus sit. Quippe cum illi Aiax desaltandus esset mox furens post uictoriam, tantum à saltationis decoro excidit, ut nullo modo Aiacis furentis insaniam repræsentare, sed ipse omnium iudicio planè furere atq; debacchari uideretur. Vnum enim ferreis calceamentis instrepentium uestimentum uiolenter discidit, alterius è Musicorum numero correptam tibiam, Vlyssis iuxtà stantis ob potitam armorum uictoriam gestientis capiti illidẽs incussit: & nisi tiara obstitisset, et plagæ uiolentiã excepisset, infelix ille Vlysses perijsset, ad uerberantis saltatoris pedes prolapsus. Atqui uniuersa spectantium corona simili morbo uesaniæ correpta, unà cum Aiace pariter insaniebat, & exilientes uociferabantur, ac uestes

ἀπορρίπτουσιν. οἱ μὲν συμφιλονεικοῦσι, καὶ αὐτὰ ἰδιῶται, τὸ μὲν ἀνοχύρωτον ἂν ἐφοβοῦντο, ἀλλὰ τὸ χεῖρον ἢ τὸ ἀρρητότερον ἐφύλαττον, ἔνιοι δὲ μίμησιν τῶν πάλαι τὰ τειχύτατα αἱρόμενοι ἐθαύμαζον, εἰ ἀσφαλῶς δὴ, σωφρονοῦντες μὲν, καὶ ἀλλήλοις ἀπιστοῦντες γοῦν ἐμαίνοντο ἢ σωφρονοῦντες τὸ πρᾶγμα. τοῖς δὲ ἱππεῦσιν οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐφαίνοντο ἐπικαλύπτοντες τὸν νοῦν καὶ ἀκριβῶς ἐφύλαττον, ἔτι ἂν δικαίως, ἀλλ' ὀρχηστῶν μανίαις τὰ γιγνόμενα ἦν. ὁ γὰρ κρηπιδάτης τέτταξ ὁ γεννάδας, ἀλλὰ καὶ μακρῷ τινος γελοιότερον ἐπράξε. καταβὰς γὰρ εἰς τὸ μέσον ἐν τῇ βουλῇ, δύο ὑπατικῶν μόνος ἐπιδείξατο, πάνυ δηλαδήτω μὴ καὶ αὐτοῦ τινα, ὥσπερ ἐκείνων, μαστιγίαν παθεῖν, καὶ τὸ πρᾶγμα εἰ μὲν ἐθαύμαζον, εἰ δὲ ἐγέλων· εἰ δὲ ὑπώπτευον, μὴ ὄφις ἐκ τῆς ἄγαν μιμήσεως εἰς τὸν τῶ-

à se proijciebant. Itaq; : uulgus, neque noxiosæ, ddecori non admodum obseruantes, neque quòd bene nneque quòd secus sit discernerre queunies, hæc omnia ad summã doloris exprimendi affectationẽ pertinere arbitraabantur. Ciuilioris uerò, tametsi rem probè edebant, nec non parum ob factũ pudore suffunderentur, neq; tamen illud reprehendebant ſ: ilẽtio: ipsa porrò lude saltatoriæ amentiam haeſtè comtegebant, planè perſpicièees hæc non Aiacis ſed ſaltatorris uecſania eſſe perpetrata. Neſ: uerò generoſus ille hiſcce contentus quiete egit, ſedl aliud quiddam multo magis admiſit ridiculum Progreſſus enim in medium ſenatorum, inter duos Conſules conſedit medius, admodum mictuentes ne unum ex illis correptũ flagellis quemadmodum aricten cæderet. Quam andaciam partim ex illis admirabantur, partem ridebant: non nulli uerò ſuſpicabantur, ne ex immodica inſaniæ affectatione

πάθος ἀλόντα τὸν Αἴαντα, καὶ χωτὸν μέν τισι φασὶν αὐτὸν νήψαντα, ὅτω μετανοῆσαι ἐφ' οἷς ἐπεποίηκεν, ὡς καὶ τοσοῦτον ὑπὸ λύπης ἐλθεῖν, ὡς ἀληθῶς ὑπὸ μανίας ἐκστῆναι, καὶ ἀλόντα ἀληθῶς αὐτὸν τὸν Αἴαντα ὑποκρίνασθαι αὐτοῖς, ὥστε ὑπερβάλλεσθαι τὸν ὑποκριτὴν, ἢ τὸν θέατρον. ἱκανὸν ἔσχεν ἄλλως μανῆναι μᾶλλον δὲ αὐτὸν τὸν ἀνίαντον ὁ ἀνταγωνιστὴς, καὶ αὐτοπαθῆ. τῷ γὰρ ἡμίσει Αἴαντι αὐτῷ γράφοντι, ὡς τῶν ἡμιόνων ἐκπρεπῶς τὸν μανέντα ὑπεκρίνατο, ὡς ἐπαύσατο θύων, μετὰ τῶν ἀρχόντων ἄρων, καὶ μὴ πρότερον παύσασθαι τὸν ὑπόκριτον, πρὶν ἐκεῖνος, ὁ φιλόπονος, ὀλίγα ἐν πολλοῖς παρεὶς ἐρχήσεως ἔργα καὶ πιτυλίσματα, ὡς μὴ

Statione uero furoris morbo implicatus esset. Et sanè perbibebant illum, postquam à tanta uesaniæ temulentia sobrius esset factus, in tantum ob hæc quæ turpiter admiserat, affectum esse pœnitentia, ut præ nimia mentis mœstitia ægrotus decumberet, reuera ita propter immodicè affectatam insaniam perturbatus. Atqui ne ipse quidem hoc occultè aut dissimulanter habuit, sed satis manifestè declarauit. Siquidem postulantibus iterum æqualibus, ut Aiacem in illorum gratiam desaltaret, adhibito repræsentatore, inquit ad theatrũ, Satis superq; esse semel insaniuisse. Maximè uerò omnium eius animum discruciauit æmulus. Cũ enim idem Aiax illi ex composito desaltandum esset, adeò modestè & temperanter eius repræsentauit insaniam, ut magnam inde laudem reportaret, saltationis fines nusquam egressus, neq; repræsentando furenter in quenquam debacchatus. Hæc tibi Hô amice, pauca sanè ex perquàm multis decerpta, ostendi saltationis studia atque exercitia, ne

μαστι τὰ ἀδόμενα λέξειν ὑπο-
χρῆται, ἀναγκαῖον τῷ, ἐπερ
καὶ τοῖς ῥήτορσι, σαφήνειαν ἐπι-
κεῖν, ὅτι ἕκαστον τῶν λεγομε-
νῶν ὑπ' αὐτοῦ δηλοῦσθαι, μη-
δενὸς ἀγαγοῦ δεόμενον· ἀλλ'
ἔπερ ἐφ' ἑκάστοις ἡ Πυθικὴ χρησμὸς,
δεῖ τὸν ὀρχούμενον ἐρχησιν
καὶ ὑποφῆναι, καὶ μὴ λα-
νθάνειν τὸν ὀρχούμενον. ὁ δὲ
καὶ Δημήτριον τὸν Κυνικὸν
πολλῶν λέγουσιν ἐπὶ γὰ καὶ αὐ-
τὸς ἐμοὶ ἐπιλεγόμενα τ' ὀρ-
χήσεως, λέγων τὸ αὐλεῖν καὶ
τῶν συρίττειν καὶ τῶν ὑπο-
κρίνειν τε τὸν ὀρχούμενον
ἄνω, μανίᾳ αὐτὸν πρὸς τὸ
ὀρᾶσθαι σωφρονοῦντα, κινήμα-
σιν ἢ ἄλογον ἄλλως ὑποκρί-
νειν, καὶ μάτεσιν, οἷς ἐκεῖνος τὸ
πρόσωπον· τ' ἀνδράποδον
τοῖς πρὸ τὸ πρᾶγμα γεν-
ναδείνοις, ἰῶθῦτι Σύρικῇ, καὶ
πρόσωπῳ διαφερῇ, αὐλῷ ἡνὶ
τραγικόμενον, ἢ τῇ τ' ἀδόντων
ἀφω-

tione ea quæ canuntur, se-
metexpressuram pollicetur,
summopere illi necessarium
est, (quod & rhetores facti
tare consueuerunt) ut per-
spicuitatem exerceat, ut unũ
quodq; quod ab illa demon-
stratum fuerit, ita clarè, ita
perspicuè ob oculos positum
repræsentetur, ut nullius e-
narratoris egeat opera. Sed,
quod Pythico oraculo prodi
tum est, oportet saltationis
spectatorem & mutum sal-
tatorem intelligere, & ni-
hil N loquicè audire. Id quod
Demetrio Cynico quoq; ac-
cidisse fama est: quandoqui-
dem & ipse non secus atque
tu in iudicium O uocare so-
lebat Orchesticen, dicẽs ti-
biæ & fistularum & strepi-
tuum superuacuum quid-
dam esse saltatorem, quippe
qui argumento conficiendæ
fabulæ parum afferret, mo-
tum modò insulsum & uanum adhiberet, ab omni ra-
tione atq; intelligentia seiunctum. Cæterùm homines qui-
bus in re præstigys illuderentur, uestitu serico, perso-
natuq; apicè accommodato, tibiaq; & lasciuis cantilenis,

& ca-

815763

ἀφωνίᾳ, εἰς ἐκκωμίαζον μελίᾳ ἢ κὸ τὸ ὀρχηστῶ πρᾶγμα, ἐ τότε, ἀπλᾶς τὸν Νέρωνα σὺν ἐκείνῳ ὀρχησὰς, ἐκ ἀσυήτως, ἔς φασιν· ἀλλ' εἰ ἄρα τις ἄλλος, ἢ τι ἱστορίας μνήμη, καὶ ἐκείνου μᾶλλον ἀπαγκαῖον, ἐλπίζει τῶ Δημητρίῳ σύγκαμαι νικήσειν, οἶμαι, τοῖς ἄλλοις, ἐδὲν ὀρχήσεως· ἵνα τὰ ἐκκατηγορῆν αὐτῶ. καὶ ἐπίσχετό γε αὐτὸν αὐλῶ καὶ κρουμάτων ἐκκαλέσασθαι αὐτῶ, καὶ ἰδόντα ἐπαινέσαι. ἀσυχίαν γὰρ τοῖς τε ἐκκωμίοις, καὶ τοῖς αὐλοῖς, καὶ αὐτῶ παραγγείλας τῶ χορῶ, αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῶ ὠρχήσατο τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως μοιχείαν, ὕλιον μηνύσασα, καὶ Ἡφαίστου ἐπιβουλεύσασα, καὶ τοῖς δεσμοῖς ἀμφοτέροις, τῶν τε Ἀφροδίτῃ καὶ τὸν Ἄρη σχεῖν νοσήσασα· καὶ τὸς ἐφεστῶτας θεὸς ἕκαστον αὐτῶν, καὶ αἰσχυνόμενον ἢ τὴν Ἀφροδίτην, ὅτε ἀδοκήτως ἦ, καὶ ἐπιτρέπουσαν τὸν

& canentiũ modulata concinnitate, quibus exornaretur, nequaquam saltatoris esse officium. Saltator P ergo Neronis tempestate eximius & celebris, nec, ut fe rebatur, imprudens, sed si quis etiam alius, historiarũ memoria & mouendi elegãti artificio præcellẽs plurimum, precatum est Demetrium: sapientissimis, ut mihi uidetur, precibus, ut eum saltantem spectare uelit deinde si uideretur, reprehenderet, ac saltationem acerbissimè accusatam exibilaret atque exploderet. Pollicebatur ad hæc, se nullis tibijs et cantilenis adhibitis saltaturum: quemadmodum & fecit. Etenim Q strepitib. & tibijs & choro impositio silentio, ipse per se saltauit Veneris & Martis adulteriũ, Solem furtiui cõcubitus proditorem, Vulcanum mœchantibus insidias machinantem, ac uinculis utroq; & Martem & Venerem illaqueantem, Deos spectaculo assistentes, Venerem suffuso rubore pudefactam, subuerentem, & meticulosum Mar-

tandi apud ueteres ratione ſcribit,ſic ait:Ecce enim ubi alb illo ordiar tempore,quod fuit optimis moribus. Inter duo Punica bella,ingenui, quid dicam ingenuiſ filij ſenatorũ in ludum ſaltatorum commeabant,& illa crotala geſtantes ſaltare diſcebant:taceo quòd matronæ etiam ſaltationem non inhoneſtam putabant, ſed inter probas quoque earum erat ſaltandi cura,dummodo non curioſa,uſq; ad artis perfectionem. Hunc Saluſtius in Catilinario Semproniã reprehendit,non quòd ſaltaret,ſed quòd elegantius quàm neceſſe eſt probę. Aemilius Probus in uita Epaminundò ſcribit, cantare & ſaltare in Græcia laude digna fuiſſe. Celius Rodig. lib. 5. lectionum antiquarum de Græco penu deſumpſit,Saltationis rationem nõ fuiſſe ueteribus uulgarẽ aut contemptibilem. b Iam olim acerba.) Sumpſit exordium ab occaſione,cum docilitate. c Cum uir ſies diſcipl.) Reprehenſio ſaltationum, à perſonæ conditione. Hominem ingenuum minimè decet turpi incumbere ſpectaculo. Aemilius Probus in uita Epaminũdę ſcribit,quòd Romę turpe erat cantare, & ſaltare. Saluſtius in Catilinario dixit, canere, pſallere & ſaltare eſſe inſtrumenta luxuriæ quibus adoleſcentium animi ad libidinem incitantur. unde Horatius libro tertio, Ode ſexta:

Motus doceri gaudet Ionicos
Matura uirgo,& fingitur artubus
Iam nunc,& inceſtos amores
De tenero meditatur ungui,&c.

L. Murenæ Seruius Sulpitius in maledicti loco obiecit, quòd eſſet ſaltator. In huius defenſione Ciceronis uerba ſunt hęc:Nemo ferè ſaltat niſi fortè inſanit,neq; in ſolitudine, neq; in conuiuio moderato,atque honeſto: intempeſtiui conuiuij, amœni loci,multarum deliciarum comes eſt extrema ſaltatio. Idem lib. 3. de Oratore,ſaltationis duo genera eſſe ſignificat:alteram Scenicam & hiſtrionicam,quæ infamis & uiro indigna eſt: alteram uirilem,quæ ab armis aut paleſtra ſumpta eſt. Hanc Quintil. lib. 1. cap. 11. ueteribus Romanis dedecori fuiſſe negat.
d Cum primis.) Saltationi opponit tragœdiarum & comœdiarum certatamina, quam collationem Lucianus infrà refutat. e Papæ.) Confutat hanc collationem. f Iſtud de.) Confutatio reprehenſionis,ab abſurdo. g O amice.) Propoſitio,& ὕλη totius orationis. h Principio.) Argumentum ab antiqui-

antiquitate. i Siderũ chorea.) Exemplo siderum. k Corybantas.) Corybantũ & Curetum. Hoc idem de Curetibus & Ioue, / leges apud Strabonem, & in his quæ annotauimus in Dialogo Veneris & Cupidinis. Sunt autem Corybantes, Cybeles siue Rheę sacerdotes, qui in sacrificijs matris deorum armati saltantes,, casti & puri sunt assumpti: Corybantes appellati, quòd inter (saltandũ capita iactent. l Homerus quoq; Merionem.) Amplificat testimonio Homeri. m Neoptolemo.) Pyrrhus ex Deidamia Achillis filius, Neoptolemus appellatus est, propterea quòd admodum adolescens ad bellum Troianum fuit perductus. Is Pyrrhicum tripudij genus inuenisse fertur, quod / Pollux lib. 4. Pyrrhico cuidã tribuit. n Lacedæmonij.) Lacedæmoniorum exemplo amplificat. o Videres itaq;.) Hypotyposis saltationum Laconum. p Homerus.) Alia Homeri exempla. q Mitto illud.) eorum quæ in sacris solennia fuerunt. r Proteum.) Protei fabulam notiorem arbitror, quàm ut hic sit recensenda. Extat apud Homerum Odysseæ quarto, & apud Maronem quarto item Georgicon. Illam Herodotus historia prima, & post eum Diodorus alijq; plures, ad Aegyptiorum regum morem referunt. Sed præstat ut Diodori ex libro secundo uerba transcribam. Consuetudo, inquit, regibus Aegyptijs causam huiusmodi transmutationes fingendi præbuit. Nam Aegyptijs mos erat regibus, ut leonis, aut tauri, aut draconis priorẽ partem in capite ferrent, insignia principatus: quandoque nerũ arborem, aliquando ignem, quandoque redolentia supra caput unguenta. Hæc tum ad decorem spectant, atq; ornatum: tum stuporem ac superstitionem quandam aspicientibus injiciebant, &c. quæ brevitatis causa præterео. Extat & de eo apud eundem Lucianum non illepidus Dialogus, quem uidere potes. Illic enim paulo plura annotauimus. s Protei esse æmulos.) Id est, ipsum referre Proteum: hoc est, in omnem speciem uertentes se, sursum ac deorsum seipsos distorquentes. t Empusam suspicor.) Meminit huius etiam Aristophanes in Ranis:

Καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία μ', ἐγὼ.
Ποίαν δὴ, φράσον, παντοδαπὴν γοῦν γίγνεται.
τότε μὲν βοῦς, νυνὶ δ' ἀνήρ, τότε δ' ἄρ' γυνὴ
Ὡραιοτάτη τις. ποῦ 'στι, φέρ' ἴδω' δαυτὸν πάλιν·
Ἀλλ' ἐμὶν τ' ἄρ' γύνη 'στίν, ἀλλ' ἔλαφος πάλιν.

ἐμποῦσ᾽ τοίνυν ἐστί. Id est:

At maximam profectò uideo beluam.
Qualem? Nouam, quæ in cuncta subitò uertitur,
Modò bos, modò autem mula, rursum fœmina
Pulcherrima. Age ubi est? rectà ad illam iam feror.
At rursus haud est mulier, imò iam canis.
Empusa proinde est.

Interpres ascribit, Empusam spectrum quoddam esse, quod ab Hecate soleat emitti uidendum miseris & calamitosis. Id subinde consueuit alijs atq; alijs formis exhibere sese, maximè meridianis horis, ijs qui parentāt manibus. Sunt qui ipsam hāc Hecaten affirmant esse. Narrant autem, uno uideri pede. Vnde & nomen inditum putant ἐμποῦσα, οἱονεὶ ἑνιποδία. In Hebræorum psalmis Λαμπίων dicitur meridianum. u Salios.) Salios 12 Martis Gradiui sacerdotes Numa Pompilius legit, ut ait Liuius lib. 1. ab V. C. quorum primus præsul uocabatur. Quem numerum deinde Tullus Hostilius duplicasse fertur. Quorum sacra & festi dies cœnis sumptuosis cũ cantu & symphonia oppiparè celebrare soliti sunt Romani, in quibus subtiles coronas, & alia conuiuijs oblectamenta adhibebant. Quod sacerdotium quanti fuerit, ex eo colligere licet, quòd nisi ex patricijs ad hunc honorem nemo admissus sit, nisi liber & ciuis patrinus & matrinus foret. Dicti sunt autem à saliendo, quòd facere in comitijs quotannis & solebant & debebant, uersicoloribus tunicis ornati, per urbem tripudiantes, carmina Salaria appellata canentes pergebant, succinctæ æneis baltheis, togis nexis fibulis, quas trabeas uocabant. in capite pileos gestabant, dictos apices, accincti gladijs: dextra lanceam aut uirgam ferebant, læua peltam Thraciam, quod Ancyle dicebatur: hoc est circumancisum. id cœlo lapsum in Numæ regiam existimatum, ad cuius formam ex numero summa arte confecit Mamurius artifex: nulla alia mercede ex opere contentus, nisi quòd in fine sacri, Mamurij nomen accineretur. præsul in saltando primas tenebat partes: & ducem agens, duos ex alijs Salijs habebat comites. quorum alterum uatem, alterum magistrum uocabant. Sanè non Romani solùm in sacris quibusdam, saltationibus & hyporchematibus utebantur: sed aliæ omnes fermè nationes. Nam ut scribit Athenæus, deis peculiares suæ

res fuiæ fuerunt saltationes. Quin nulla sacra in Delo fiebant,, quibus non esset adhibita saltatio. Nec ab Orpheo aut Musæo ulla instituta sacra fuisse constat, sine saltatione. Indi mane & uesperi cum saltatione Solem salutabant. Longus sim, si uelim omnes recensere. x Priapum.) Sic planius: Priapum Iuno Marti dedit, puerum adhuc rudem, sed multa præditum uirilitate, qui non prius à Marte armorum disciplina per tum, quàm saltator bonus factus est. Vnde & illi merces à Iunone constituta, ut ab eo decimam spoliorum partem in bello reciperet. y Cum itaq; tria sint celeberrimarum saltationum genera.) Saltationum non unum fuit genus prioribus, siquidem Iul. Pollux lib. 4. cap. 14 inter uaria saltationum genera commemorat ἐμμέλειαν Tragicorum, à cantu nuncupatam: κόρδακα Comicorum, σίκιννιν Satyricorum. πυῤῥίχην & πλειστάρχην uocat, quòd armati saltarent. Refert illic & alia saltationum genera, si quis auet ea cognoscere. Deniq; Homeri scholiastes in Iliad. ω. tria saltationum genera commemorat. Vide etiam Cœlium Rodig. Lectionum antiquarum lib. 5. cap. 3. & 4. Erasmum in adagio, Pyrrichen oculis præferens. z Demiror.) Argumentum à laude, qua à ueteribus celebratur saltatio. A Hanc tamẽ.) Exempla Homeri. B At uerò.) Hesiodi. C Ipse.) Socrates. D Socratis Aspasia.) De Aspasia Milesia femina, formosissima pellice, uide Athenæi, ubi de Phryne & alijs tum temporis famigeratis scortis multa dicuntur. Plutarchum quoq; in Pericle. E Videris autem.) Collatio tragœdiæ & comœdiæ, quibus saltationem anteponit. F Cum cæcis quoq; sint perspicua.) Hyperbole frequens in Luciano, de re uehementer perspicua. Plutarchus τῶν συμποσιακῶν Decade secunda refert, Antigonum regem unoculum, allato instrumento prægrandibus scripto literis, dixisse, ταῦτά μὲν ἔτι τυφλῷ δῆλα: Hæc quidem uel cæco perspicua sunt. G Quod autem saltationum.) Hactenus ex antiquitate & ueterum usu laudauit saltationem, iam ex difficultate artis eiusdem dignitatem ostendit. H Verum hoc orationis.) Repetitio propositionis, cum commonitione. I Iam uerò ex quæ saltatorem.) Quarum rerum cognitio saltatori necessaria. K Titanum pugnam.) Iouis & Titanum bellum non minus quàm Troianum duravit, nec fuit contentio de paupere regno, quemadmodum inter Eteoclẽ & Polynicẽ: sed de

ipsa

ipso cœlo.nec potuit absolui, priusquam Iupiter sibi uncentos Cyclopas,fulmen,tonitru, & alios tales ministros, quibus eruentus ille deus utitur,aduocaret. L Saturni uincula.) Iupiter patrem Saturnum regno expulisse, & apud inferos in perpetuo carcere conclusisse dicitur. Virg.8.Aeneid.

Primus ab Aethereo uenit Saturnus olympo,
Arma Iouis fugiens,& regnis exul ademptis.

Et Claudianus de Raptu libro primo:

— *Patefacta cicbo*
Tartara,Saturni ueteres laxabo catenas.

M Quoniam uerò imitatrix.) Agilitas saltatoris,& perspicuitas gesticulationis. N Demetrio Cynico.) Probat exemplo Demetrij philosophi,& testimonio. O In iudicium.) Accusat orchesticen, id est saltationis artem. Superuacuũ.) parergon, hoc est,præter rem additamentum. P Saltator.) Subiungit historias. Q Etenim strepitibus.) Homerica fabula. R Quippe è barbaris quidã.) Alia barbari cuiusdam. S Etenim cum.) Aliud alterius barbari. T Saltatorem.) orchesten V Polypimentem.) pro tempore alios atque alios mores, alium atq; alium uultum sumens. Sumptum uidetur ex hoc disticho incerti authoris,quodClearchus in prouerbijs,teste Athenæo,citat:

Πολυπρόσωπός μοι τέκνον ἐχώρησε νέον Ἀμφιλόχ' ἥρως.
τοῖον ἐφαρμόζων ἦθος καὶ πρὸς ἅπαν ἰέναι.Id est:

Polypi ingenio sis nate, Amphiloche heros,
Vt temet populo quemcunq; accesseris aptes.

De Polypi ingenio meminit idem Lucianus in sermone Menelai & Protei.Præterea Plinius libro nono, capite uigesimonono.Plutarchus in Causis naturalibus,citat ex Pindaro uersus hos:Θαλίης θηρὸς χροιὴ μάλιστα τὸν νοῦν προσφέρων τοῖς πάσαις πόλεσιν ἐμβάλῃ.Id est,Marinæ beluæ colori maximè mentẽ accommodans,cum omnibus ciuitatibus consuetudinem habet. Eupolis apud Athenæum, Ἀνὴρ πολίτης πολύπους ἐστὶν τρόπον.Id est. Vrbanus homo qui moribus sit polypus. X Præcipuè uerò mores.)Effectus & usus artis. Y Lesbonax Mityl.) Sobrietas & prudentia saltatorum. Z Præterea cum.) Ad iucundo & utile. α Etenim illud ego.) Effectus, & quæ saltationem sequuntur. β Iam uerò erat.) Hactenus ingenij dotes: iam & cor-

2015763

& corpporis recenſet, in ſaltatione. γ Polycleti can.) Polycleti nobilis cum primis ſtatuarij meminit Plinius, & de eo memoranda tradit lib. 34. cap. 4. δ Vſq; adeò uerò.) Redit ad affectus artis. ε Sed enim quæ.) Vitia ſaltatorum, ex quibus rurſum dignitas & difficultas artis colligitur. ζ Hæc tibi, ô amice.) Concluſio, à neceſſitate.

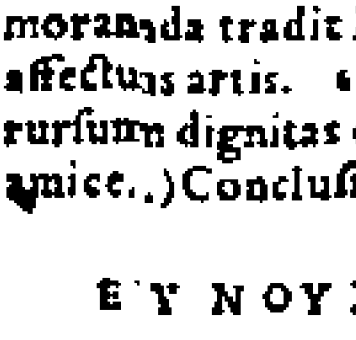
ΕΥΝΟΥΧΟΣ. EVNVCHVS, SEV *Pamphilus.*

ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΥ. PAMPHILI ET *Lycini.*

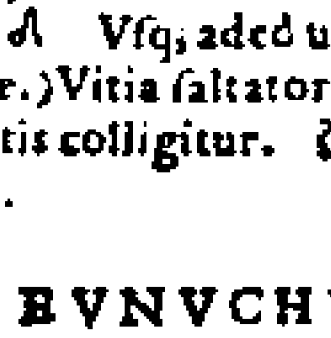
Eraſmo Roterodamo interprete.

ARGVMENTVM.

Hiſtorica quædam narratio eſt, qua Dioclis & Bagoæ Peripateticorum philoſophorum inter ſe contentionem exponit. Eunuchus autem inſcribitur, quòd potiſſima cõtentionis pars in eo uerſetur, utrum Eunuchus debeat aut poſſit philoſophũ agere: cum alter ab indignitate rei, & ab accidentibus philoſophicæ profeſſionis hoc negaret: alter autem exemplis, & fine ſeu officio philoſophi, item à cõſequentibus ſeſe tueretur. Vbi interim tacitè illud quoq; indicat Lucianus, quòd ea tum à tale philoſophi ex uitijs & ſceleribus magis quàm ex doctrina & uitæ integritate cenſebantur. Exordium ab admiratione ducitur, qua attentos facit, amplificando conditionem & profeſſionem perſonarum, & rei qualitatem.

Οἷος ὦ Λυκῖνε, ἢ τί γελῶν, ἡμῖν ἐφίξω; ἀεὶ μέν γὰρ φαιδρὸς ὢν συγγέγνῃ, νυνὶ δὲ πολύ τι σοφώτερος ἔοικέ μοι ὁ

ND E nobis a aduenis Luciane, ſeu quid'nam rides? Semper tu quidem & alias conſueuiſti nobis hilaris ac feſtiuus occurrere: uerum iſtuc maius aliquid ſoluto uidetur eſſe, de quo

πᾶ, ἐφ' ὅτῳ μελλὶ διατίχεσθαι δι-
κατὸς ἢ τὴν γλῶτταν. Λυ. ἀλλ'
ἀγορᾶς μέν ἔμοιγε σοι, ὦ Πάμφι-
λε· τὴν γλῶτταν δὲ αὐτίκα μοι-
νὴν παύσεσθαί σου, ὅταν ἀ-
κούσῃς οἵας δίκης διακριθῆναι
παρεγενόμην, φιλοσόφοιν πρὸς
ἀλλήλους ἐριζόντοιν. Πάμ. καὶ
πότε μέν οὐκ ἀλλοῖόν γε λέ-
γεις, τὸ φιλοσόφους δικάς
σθαι πρὸς ἀλλήλους. δίον, εἰ
δικά τι μέγα ἦν, διατ' εἰρήνην
ἂν σφίσι διαλυθῆναι ἐγκλή-
ματα. Λυ. πέπαυσο, ὦ μακά-
ριε, διατ' εἰρήνην ἰέναι, εἴ γε
ξυμβιβάσειεν, ἅπαξ ἀμάξας
βλασφημιῶν διατεθείσας κατ'
ἀλλήλων, διαμαχέσθαι καὶ ὑ-
περδιατανύσειαν; Πάμ. ἦ
που ὦ Λυκῖνε περὶ τῶν λόγων
διαφέρονται, τὰ συνήθη ταῦτα,
ἑτεροδόξοι τυγχάνοντες; Λυ.
οὐδαμῶς, ἀλλ' ἑτεροδοξίᾳ τι τῶν
τοιούτων. ὁμόδοξοι γὰρ ἄμφω, καὶ
ἀπὸ τῆς αὐτῆς λέσχης, δίκην δὲ ἐ-
μοὶ συνεστάτην πρὸς ἀλλήλους φι-

quo risum nec compescere queas. LVCIA. Et foro tibi adsum ô Pamphile: porrò mox efficiam ut tu quoq; mecum rideas, simul atque audieris cuiusmodi litis adfuerim actioni, duobus philosophis inter sese contendentibus. PAM. Iam istuc ipsum profectò ridiculū est quod ais, philosophos inuicē lites agitare. Nam etiamsi quid magni fuisset negocij, inter ipsos modestè citraq; pugnam controuersiā compositam oportuit. LVC. Quid ais? tranquillè componāt illi, qui quidē solida plaustra conuiciis onusta alter in alterum effuderint, uociferātes, miraq; peruicacia cōtendentes? PAM. Videlicet de disciplinis atque opinionibus Luciane, ita ut assolent, dissentiebant, quòd essent diuersæ factionis? LVC. Nequaquam, imò aliuī quidam erat hoc de quo dissidebant: nam eiusdem sectæ erant ambo, eiusdemq; scholæ, & tamen orta inter eos lis erat. Porrò iudices qui cognosce-

φιλοσόφων ἦσαν οἱ ἄριστοι, καὶ πρεσβύτατοι, καὶ σοφώτατοι τοῦ τῶν ἐν τῇ πόλει· καὶ ἐφ' ὧν ἄν τις ἐρυθριάσῃ, παρὰ μικρόν τι φθεγξάμενος, οὐχ ἵνα ἐς τοσοῦτον εὐπαροχωτίαν τραπόμενος. ΠΑΜ. ἐπεὶ οὖν λέγεις ἔνδον τὸ ἰλιγγιάλεον ἢ λίνεις, ὡς καὶ αὐτὸς εἰδέω, ἢ τί σοι τὸ λιμενικὸν ἐν τῷ τοιούτῳ γέλωτα. ΛΥ. σωτήριον ἦν, ὦ Πάμφιλε, οἶσθα, ἰατρὸς βασιλικὸς μισθοφορά τις ὁ φακῦλος, κατὰ γένος, τοῖς φιλοσόφοις, Στωϊκοῖς λέγω καὶ Πλατωνικοῖς καὶ Ἐπικουρείοις, ἔτι καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περιπάτου, τὸ ἴσον ἕκαστον. ἔδει δὲ, ἀποθανόντος αὐτῶν τινος, ἄλλον ἀντικαθίστασθαι, δοκιμασθέντα ψήφῳ τῶν ἀρίστων. καὶ τὰ ἄλλα, ὅ βούλει τις ἦν, κατὰ τὴν ψευστίαν, ἐλλ ἰφρῶν, ἀλλὰ μύλων κατὰ τὴν ἰσχνότητα, ἐφ' ἕτῳ σωθῆναι τοῖς νέοις. ΠΑΜ. οἶδα ταῦτα· καί τινα φασὶν αὐτῇ ἐναγχος ἀπο θανεῖν, τῶν περιπατητικῶν

gnoscebant, primates erant bums Reipub. natuq; maximi, ac sapientissimi: breuiter, apud quos pudescat aliquis etiã parum aptè quippiam eloquutus, nedum ad tantam prouectus inuerecũdiam. PAM. Quin tu igitur litis argumentum exponis, quo uidelicet ipse cuam cognoscam quae res tibi tantum risum concitarit? LV. b Scis Pamphile, salarium, idq; neutiquam exiguum, ab Imperatore fuisse constitutũ singulis philosophorũ generibus, puta Stoicis, Platonicis, Epicureis, cũq; hic etiã Peripateticis: ita ut unicuiq; secta præmiũ esset æquale. Cæterùm demortuo ex his quopiã, alius aliquis in eius locum subrogandus est, qui sit optimatum calculis probatus. Porrò c præmiũ illud neq; bubula pellis erat quæpiam, quẽadmodũ ait poeta, d nec porcellus: uerùm singulos in annos decies mille nummùm, quos accipiũt uti doceãt iuuentutẽ. PAM. Memini qdẽ ista. Quin aiunt nuper ex illis diem obijsse quempiã, alterũ (ni fallor)

εἶμαι τὸν ἕτερον. ΛΥ. αὖτη, ὦ Πάμφιλε, ἡ Ἑλένη, ὑπὲρ ἣν ἐμονομάχουν πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἄχρι γε τέτε χιλοῖν ἐλὶν ὧν ἐπαίνεις, ὡς τὸ φιλοσόφους εἶναι φάσκοντας, καὶ χρημάτων ἐκεχαρωνῶν, ἅπαντα ὑπὲρ τούτων, ὡς ὑπὲρ πατρίδος διαδικάζοντας, καὶ ἱερῶν πατρώων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. ΠΑΜ. καὶ μάλα καὶ τὸ δόγμα τοῦτό γε ἐδόκει τοῖς περιπατητικοῖς, τὰ μὲν σμέρδια διαφορεῖν χρημάτων, ἀλλὰ τρίτον τι ἀγαθὸν καὶ τοῦτο εἶναι. ΛΥ. ὀρθῶς λέγεις. φασὶ γὰρ οὖν ταῦτα· καὶ διὰ τὰ πάτρια ἐγένετο αὐτοῖς ὁ πόλεμος, τὰ μὲν τοῦτα ἢ ὅλως ἄλλα· πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι τὸν ἐπιτάφιον τὸν ἐκείνου ἠγωνίζοντο· λέγω δὲ μάλιστα τρεῖς εἰ ἀμφήκεσι αὐτῶν, Διοκλῆς τε ὁ πρόβυτος, εἰδὼς ἐγὼ λέγω, τὸν ἱππικὸν, καὶ Βαγώας

fallor) è Peripateticis. LV. Hæc ipsa Panphile Helena, propter quam illi inter sese singulari certamine conflictabant. Et hactenus quidē nihil etiam rdendū erat in illis, præter hoc, quòd quum philosophos esse se profiterentur, ac pecunias pro nihilo ducere: tamen earū gratia perinde atque pro patria in discrimen adducta, pro religione maiorum, pro monumentis progenitorum decertarent. PAM. Atqui Peripateticorum istud est decretum, non admodum esse negligēdas pecunias, uerum eas in tertio quoddam bonorum ordine esse ponendas. LVCIA. Rectè dicis. nā ista quidem aiunt. Proinde bellum hoc ex maiorum iudicio sententiaq; illis exitit: uerùm quæ postea consequuta sint, iam ausculta. Primùm complures quidem alij in defuncti illius funebribus ludis decertabant, sed inter hos præcipuè duo uiribus pares: puta Diocles ille senex: nosti quem dicam, contentiosum illum inquam: præterea Bagoas, qui quidem ea

specie

γάας ἢ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ λυπῶν. τὰ μὲν οὖν τῶν λόγων προεγύμνασθω αὐτοῖς, καὶ τὴν ἱππικὴν ἀκόντισιν τῶν δογμάτων ἐπιδειξάμενος, καὶ ὅτι τῶν Ἀριστοτέλους, καὶ τῶν ἐκείνου ἀνδρείων ἐχόμενος, καὶ μάτην Δία, ἀλιτόμενον αὐτῶν ἀμύνων ἦν. Τὸ δὲ τοῦ τέλους ἐπὶ τοῦτο προῆλθε, ἀφίμενος γὰρ ὁ Διοκλῆς τῶν ἀγωνισμάτων τὰ αὐτῶν, μετέβαινεν ἤδη τὸν βαγώαν, καὶ διαλέγεσθαι ἐπιχειρῶν μέλιττα τὸν βίον αὐτῷ. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ ὁ βαγώας ἀντεξήτασε τὸν ἐκείνου βίον. Πάμ. ἀκόντως ἂν δικαίως, καὶ τὰ πλείω γε τῶν λόγων περὶ τούτου μᾶλλον ἐχέτω ἢ ἐμοῦ, ὡς ἔγωγε, εἰ δικάσαιμι ἐνέγγαιον, ἂν τῷ τοιούτῳ τὸ πλεῖον διαφέρειν αὖ μοι δοκῶ, τὸν ἄμεινον βιοῦντα μᾶλλον ἢ τὸν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῖς προχειρότερον ὄντων, καὶ εἰκότως τῇ νίκῃ νομίσων. Λυ. οὐ λέγεις, ἐμὲ μὴ ἐμέψασθαι ἐν τούτῳ ἔχειν.

ſpecie eſt, ut Eunuchum eſſe uideatur. Inter hos initiò de doctrina, deq; philoſophiæ decretis atq; opinionibus eſt decertatum. uterq; ſui ſpecimen ac documentum dedit, quòd eſſet Ariſtotelicæ factionis, quodíq; eius placita ſequeretur oſtendit. At per Iouem in hoc certamine neuter alterò ſuperior erat. Lis igitur huc deflexit denique. Diocles deſinens iam eruditionis ſuæ periculum ac ſpecimen oſtendere, ad Bagoã deſcendit, ac uitam illius in primis carpere eſt aggreſſus: Bagoas itidem huius uitã uiciſſim taxabat. PAM. Idq; meritò Luciane. Siquidem eius rei magis erat habenda ratio. Proinde ſi ego fortè iudex cauſſæ ſediſſem, magis in hoc, ut mihi uidetur, futurus eram occupatus: potiusq; ſpectaſſem uter moribus eſſet præſtãtior, quàm uter ad diſputandum ac dicendum promptior: atq; illi potius quàm huic victoriam adiudicaſſem. LVCIA. Rectè dicis. Equidè iſti tuæ ſententiæ meum & ipſe calcu-

ἔχει. ἀπὸ γὰρ ἄλλης μὴ ἔχειν ἔλαττον φρονῶν, ἄλλως δὲ ἰλίγχων, τὸ τελευταῖον ἤδη ὁ Διοκλῆς ἔφη, μὴ γὰρ τὸν ἀρχὴν ἡμῖν εἶναι, τῷ Βαγόᾳ μίαν παιδείαν φιλοσοφίας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ λόγων, σύνοχον γὰ ἔστι. ἀλλὰ τὸν τοιοῦτον ἔχειν οὐ τῶν ἀνθρώπων ἀποκεκλεῖσθαι ἐχρῆν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν, καὶ περιῤῥαντηρίων, καὶ τῶν κοινῶν ἀπάντων συλλόγων· δυσοιώνιστόν τι ἀποφαίνων, καὶ δυσαπάντητον βλέμμα, εἴ τις ἐωθινὸν ἀπαντήσειε, ἴδοι τινὰ, ἢ πρὸς τοῦτο λέγων, ὅτι οὐδέπω δεῖ γυναῖκα εἶναι τὸν σύνοχον λέγεσθαι, ἀλλὰ τι σοὶ ἕτερον καὶ μιαρὸν, καὶ τοιοῦτον, ἐξω τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. πάνυ. δοκῶ γὰ τὸ ὑγιαῖνον φῆς, ὦ Λυκῖνε. καὶ ὅλως γε πᾶν καὶ κίνησις, ἢ ἠρέμα, πρόσεχε μοι, ἢ παραδέξῃ τοῦτο δικαιοσύνης ἀπόνως. τί δ' οὐ δίκαιον, ἀφ' ὧν ἐσυχίαν ἄγει-

lum addo. Verùm ubi iam conuicijs, ubi maledictis essent fatuati, tandem Diocles illud aiebat, nefas esse uel conari aut proponere Bagoæ, uti cum philosophiæ studio, cuius pulcherrimis illius præmijs commercium haberet, qui quidem eunuchus esset: imò hoc hominum genus nõ solùm ab eiusmodi conubernio secludi oportere, uerùm ab ipsis etiam sacris, ac ab ipsis puris: breuiter, ab omnibus publicis cœtibus eyci, ostendẽs inauspicatum quoddam & occursu infaustum spectaculum fore, si quis manè domo egressus uel uideat ineuiusmodi quempiam. Atque hac de re multis uerbis disserebat, affirmans conuchũ neq; uirum esse, neque mulierem, sed quiddam utrinq; compositum & confatum, planeq; monstrum ab hominum natura specieq; alienũ.

FAM. Nouam accusandi rationem nobis narras Luciane. Iamq; & ipse ridere compellor, crimen audiens tam inauditum. Sed alter ille quid? Num obtice-

bat?

γε, ἢ τί τῶ πρὸς ταῦτα καὶ αὐτὸς τοῖς ἀντιπίπτουσιν ἐπέλυσεν; Λυ. τὰ μὲν πρῶτα, ὥσπερ αἰδῶς καὶ δέος ἐπῆλθεν, αἰσχύνη γὰρ αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον, ἐπιπολὺ ἐσιώπα, καὶ ἐρυθρία, ὡς ἐμοὶ φανερὸς ἦν τίλω. ἀλλ' ἐπεί τι καὶ γυναικεῖον ἐξ ἐμοῦ ἐφθέγξατο, ἀ δίκαια ποιῶν ἐφη τὸν Διοκλέα, φιλοσοφίας ἀποκλείοντα, οὐδὲν ἔφη ἔνια, εἰ καὶ γυναιξὶ μετῆν. καὶ παρέγραφε Ἀσπασίαν καὶ Διοτίμαν καὶ Θαργηλίαν, οἷσπερ χρήσασθαι αὐτῷ. καί τις Ἀκαδημαϊκὸς οὐδὲν ἧττον ἐκ Κιλίκων, ὀλίγον πρὸ ἡμῶν ἀνδρισάμενος ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Διοκλῆς ἀποκτεῖναι αὐτὸν, εἰ μὴ ἦν μὴ τῶν ἡμετέρων μετεσκευάσατο, ἐφεξῆς ἂν, ὡς ἐπιπλαγεὶς αὐτῷ τῶν παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαν. καί τινας καὶ αὐτὸς ἀπεμνημόνευε λόγους, καὶ πρὸς ἑαυτὸν, οἷόν τι Στωϊκῶν, καὶ Κυνικῶν μάλιστα εἰρωνεύετο πρὸς τὸ γελοιότερον,

batʼan uicissim & ipse quiddam ausus est ad ista respondere? LVCIA. Initiò quidem pudore ac metu (nam id est istis familiare) diutius obticebat, erubescens interim, palamq; præ se ferẽs id quod erat. Tandem & autem tenuè quandam ac muliebrem edens uocem, negabat æquum facere Diocletem, qui se quòd eunuchum esset, ob id à Philosophia secluderet, cum qua fœminis etiam esset commercium. Allegabantur Aspasia, Diotima, Thargelia, quæ causſam illis adiuuabant. Præterea Academicus quidam eunuchus natione Gallus, qui paulò ante nostram ætatem maximi nominis apud Græcos floruisset. Porrò Diocles etiam illum ipsum, si quidem extaret, ac simili negocio se sc misceret, prohibiturũ sese respõdit, nihil expauefactũ opinione quam apud uulgus obtinebat. Ad hæc, quum ipse quædam dicteria in illum iaciebat, tum referebat in eum quæ à Stoicis maximeq; Cynicis dicta ad risum concitan-

τρόπον, ὡς τῷ ἀτιλεῖ τὸ σώμα-
τον, ἐν τούτοις ὢν τοῖς διάλο-
γοις ἐφάνη. καὶ τὸ μὲν ἐφάνη
ἦν τὸ σώματον ἐν-
τυγχάνειν, ἐ δοκιμα-
σίαν ἀνὴρ ὡς φιλοσοφίαν
παρελθών, καὶ τίνων πρόσ-
οψιν ἐχόντων ἐξίων, τὸ
μὴ καὶ σῶμα, καὶ σύμμε-
τρον ἀνωμοίαν προσήκειν φι-
λοσόφῳ διαλέγεσθαι καὶ εἰ μέγιστον,
πώγωνα βαθὺν ἔχειν αὐτὸν, ἢ
τοῖς φοιτῶσι καὶ μανθάνου-
σιν ἐκπλήξεως ἀξιόλογον, καὶ πρὸ
πολλῶν τοῖς μύροις, ἃς χρὴ πα-
ρὰ ἐκείνοις ἀπορίπτεσθαι, τὸ δὲ
τὸ ἀνίσχνον καὶ τῶν ἐκείνου
χόρτων ἄπαν. τοὺς μὲν γὰρ εὐ-
πρόσδετόν τινα εἶδέναι, τοῦτον
δὲ μὴ ἀρχῆς οὐδὲν ἀποκινή-
σαι, μηδ' ὁμοιῶσαί τι ἴσον ἐκ
τοῦ, ἐκεῖνα τοῦτοις ἐοικέναι,
αἰμάτη προσώπου, μήτε λό-
γων ὑπερβάλλοντα ἄν. τὸ δὲ ἐ
σωματικὸν λέγειν ἄνευ

dum crantidones, de corpo
re mutilo alij loquerentur.
Hac inter nos cum ipso
uerlabatur. Denique ei
caussa iam illa cognita
erat, num Eunuchus ido-
neus esset censendus ad
philosophiã admittendus,
qui & inuentibus placeret &
studiaret, quamuis interim
formam etiam ac corporis
integritatem in philosopho
requirendam esse diceret.
Maximè uerò ut barbã al-
tã ac promissam gerat, quò
uidelicet ij qui discendi cu-
pidi adueniunt, uir grauis
appareat, & ei fides ha-
beri debeat, neque indignum
uideatur de tribus drachmarum milibus quæ forent ab
Imperatore capiẽda. Cæterùm Eunuchorum conditionem etiam quàm Spadonum esse uilorem. Nemillos
aliquando uirile quiddam expertos fuisse: ai hunc ab ipso statim ortu fuisse exectum, planéq; animal esse quoddam
uarium atq; anceps, non aliter quàm cornices, quæ neq;
inter columbas, neque inter coruos numerari queant. Alter contrà responderet, eo iudicio non de corporis agi
figura,

πλὴν λεπτότητος, ἀλλ' ἀπλῶς ψυχῆς καὶ τῆς γνώμης ἐξετάσεως δεῖν γενέσθαι, καὶ τὸ τῶν δογμάτων ἐπιστήμονα εἶναι. ὁ Ἀριστοτέλης ἐπιμαρτυρεῖται, μέμφεσθαι τοῦτο λέγων, τὸν εὐνοῦχον Ἑρμείαν ἀνδρὸς τυράννου, τὸν ἐν Ἄταρνεῖ, ὑπερφυῶς ἀγασθέντα, καὶ ἱερὰ ποιήσαντα. ἐπέθετο δὲ καὶ Βαγώας τούτῳ, πολὺ μᾶλλον ἐπιτηδειότερον εἶναι εὐνοῦχον καὶ τοῖς νέοις διδάσκαλον, ἢ διαβολήν τινα πρὸς αὐτοὺς ἐνδέξασθαι ἀνάξιον, ἢ τὸ Σωκράτους ἐκεῖνο ἔγκλημα μὴ πολὺν εἶναι, ὡς διαφθείρων τοὺς μειρακίσκους. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐκ γενείου μάλιστα ἐπισκώπτειν, καὶ φύντας τοῦτο, ὡς γοῦν ἔφασκε, πρεσβύτας. ὁ γὰρ ἐκεῖ κωμῳδούμενος, ἔφη, καθ' ἡμᾶς δὴ τοὺς φιλοσοφοῦντας, τὸν τράγον ἂν δικαίτερον προσαγορεύσαι πάντων, ἐν τούτῳ τρίτος ἄλλος παρεστώς, τὸ δὲ ὄνομα ἐν ἀφανεῖ λεγέσθω, καὶ μὴν, ἔφη, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὗτοι ὁ τὰς

figura, uerùm de animi uirtute, prudentiæ qualitatem expẽdi oportere, deq; dogmatum cognitione quærendum esse. Eius rei testis citatus Aristoteles, qui quidem Hermeam eunuchum Atarnæ orundum tyrannũ supra modum sit admiratus, adeò ut illi perinde atq; Dyi sacra fecerit. Ausus est & illud addere Bagoas, multo magis idoneum esse eunuchum cui adolescentes eruditi credantur, quòd ab hoc nulla in illos calumnia possit barere, neq; Socraticum illud crimen in hũc cõpetat, quòd adolescentulos corrumpat. Deinde [k] quæ ille potissimùm in mentum imberbe fuerat cauillatus, ea hic facetè, ut ipsi quidem uidebatur, reiecit. Etenim si è barbæ prolixitate, inquit, philosophos æstimare conuenit, nimirum hircus ante omneis primas tenebit. Hic tertius quidam assistens (nomen hominis silebitur) Atqui iudices, inquit, [l] hic ma-

τὰς γνάθους λεῖος, καὶ τὸ φώνημα γυναικεῖος, καὶ τἆλλα σύνεχγς ἑυνούχῳ ἐοικώς, εἰ ἀποδύσαιτο, παχὺν ἀνδρᾶ ἂν εἶναι φαίη τις· ἐπὶ δὲ μοιχείᾳ ἁλῶναι δοκεῖ, ὡς ὁ Ἄξιος φησὶν, ἀβέβαιον ἀβέβαιος ἔχων. ἀλλὰ τὸ τι μεταξὺ ἐς τὸν εὐνοῦχον ἀναφυγὼν, καὶ τοῦτο ἀμφισβήτητον ὑμῖν ἐμοὶ δὲ, ἀφεὶς, ἀπιστοῦντων τῇ κατηγορίᾳ τῶν τότε δικαστῶν, ἀπό γε δὴ φανερᾶς ἥττης. νῦν δ', ἐὰν παλινῳδῆσαί μοι δόξῃς, ἐγκαμιάζω σε ἐγὼ δὴ ἐπαινῶν. τούτων δὲ λεγομένων, πρὸς πάντων μὲν γέλως ἐγίγνετο, ὡς τὸ εἰκός. Βαγώας δὲ μᾶλλον ἐταράττετο, καὶ πολλοῖς ἦν ἐν μυρίαις τραπόμενος χρώμασι, καὶ ψυχρῷ τῷ ἱδρῶτι ῥεόμενος. καὶ ὅτι συγκαταθέσθαι τῷ δὴ μοιχείας ἐγκλήμασι καλῶς ἔχειν ᾤετο, ὅτι ἀχρεῖον αὐτῷ τὸν εὐνοῦχον τοῦτον τὸν πρόσθεν ἀγῶνα ἀγωνίσασθαι. Παμ. γελοῖα,

lis leuibus, ac fœminea uoce, reliquoq; corporis habitu eunucho adsimilis, si quis uestes detrahat, egregiè uir esse uidebitur. Alioqui mentiuntur qui ferunt, eum aliquando in adulterio deprehensum, membra in membris, ut legum tabulæ loquuntur, habentem: atque id quidē temporis ad eunuchum confugisse, eaq; reperta lutebra absolutum fuisse, quum iudicibus crimē persuaderi non posset, ut qui ἐσπεcie hominem iudicaret eunuchum. At nunc mihi palinodiam cantaturus uideris, idq; propter ostentatum præmium. Hæc quum dicerentur, omnib. ut par erat, risus est obortus. Porrò Bagoas magis etiam perturbabatur, omnē in speciem sese uarians, atq; in innumerabiles uersus colores, tum frigido sudore fluens: ac neq; decorum sibi existimabat adulteri crimen agnoscere, neq; rursum eam accusationē inutilem ad præsens certamen arbitrabatur. PAM. Profectò

βεία, ὦ Λυκῖνε, ὑπ' ἀληθῶς τῶν τοιούτων, καὶ ἴσως ὑπὸ τῶν τυχόντων ὑμῖν ἡδονὴν παρασχεῖν. τὸ δ' ὅπως τελευτήσει, καὶ τίνας ἐψηφίσαντο, ἴσως ἐπιθυμεῖτε ἀκοῦσαι. Λυ. οὐχ ἁπάντων ἕνεκα, ἀλλ' εἰ μὴ ἀπρεπὲς ἔστω, ἀπολύσαντας αὐτὸν, ὥσπερ τοὺς ἀργυρωνήτους, ἅπαντας, εἰ ἀνώκουτο φιλοσοφεῖν τὰς πρώτας τῶν ἐγχειρημάτων, εἰ δὲ ἔτι τι τοιοῦτον, μιτραγελαμυόστινάς τῶν ἐξ εἰκόνων γυναικῶν, ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν συμβῆναι, καὶ ὁπόσον· ἐκεῖνό τινα τῶν δικαστῶν τῶν τὸν πρεσβύτατόν τε καὶ πιθανώτατον, ἐρωτῶντα ἡμᾶς, εἰ φιλοσοφεῖ, μετὰ δικαιοσύνης πάντας ὁ γέρων ἐκεῖνος διακρῖναι, καὶ ὅπως ἂν ἐπὶ τὸν ἐκεῖ λόγον ἐπιδείξειν, ὡς φασι, γυμνάσεται, καὶ παρασκευάσεται,

fictò deridicula ſunt iſta Lucian e, neq; vulgarem vobis, uti coniectandum eſt, voluptatem præbuerunt. Verùm quò tandem res euaſit, & quid ſuper his pronunciarũt iudices? LVCIA. Nõ erat eadem omnium ſententia: uerùm alijs quidem uiſum eſt, uti nudato illo, quẽadmodum in empticijs ſeruis fieri conſueuit, inſpicerent, num in ijs quæ ad penẽ pertinent, philoſophari poſſet. Alij uerò ſententiam dixere multo magis etiam hac ridiculam: nempe ut accerſitis è luſtro mulieribus aliquot, iuberent illum cum illis cõgredi, ac uiri officio fungi: aſtãte interim è iudicibus quopiam, qui quidem eſſet natu maximus, fideq; ſpectatiſſima, qui inſpiceret num philoſophum præſtaret. Hæc ubi omnium riſu fuiſſent exceptа, neq; quiſquam omnino adeſſet cui non doleret aluum riſu concuſſa, uiſum eſt ut integra cauſſa in Italiam remitteretur. Et nunc alter, ut aiunt, ad eloquentiæ oſtentationem ſemet exercet atque

ſιτα, καὶ διατυγρίου συγκρι-
τῶ. καὶ τὸ δὴ μειχθὲν ἐγκλη-
μα ἐπεκτᾶ, ἐναντιώτατον αὐ
τῷ, καὶ οὗτος κατὰ τὰς φύ-
σεις τῶν ἑτέρων τοῦτο ποιῶν,
καὶ ἐς τὰς ἄνδρας τὴν ἀντιφο
δικὸν ἐν τῷ ἐγκλήματος διατ-
τελίγων. τῷ Βαγόᾳ δὲ ἑτέρα,
ὡς φασι, μέλει, καὶ σφοδρότατα
τὰ πολλὰ, καὶ διὰ χειρὸς ἔχει
τὸ πρᾶγμα. ὃ τέλος, ἐμοιγέ
σειν ἐλπίζει, ὧν ἐπιθήσῃ, ὡς ὁ
δὲν χείρων ὄψει τῶν τὰς ἵππους
σπαδεσάντων ἐνων· αὐτὸς γάρ,
ὦ ἑταῖρε, φιλοσοφίας ἄριστα
μέρεις ἱκανὸς εἶναι, καὶ ἀπόδει
ξις ἀναντίλεκτος, ἔτι καὶ τ
ὑὸν, ὅτι δὲ μοι νεαρὸς υἱὸς ἐ
στὶν, οὐ ξεχάμενος ὤν, οὐ τὴν γνά
θον, οὐδὲ τὴν γλῶτταν, ἀλλὰ τὸ
αἰδοῖον ἔτοιμον ἐς φιλοσοφίαν
ἔχων.

instruit, et accusationẽ quàm elaboratissimam meditatur, adulterij crimen aggredicis, id quod ipsi maximè aduersatur. Quod quidem & hic facit iuxta malorum rhetorum morem, quum ex ipso crimine aduersarium inter uiros reprehendat. Contrà Bagoas diuersa cura, quemadmodum audio, & assiduè iurum agit, negociumq; præ manibus habet. Postremò uicturum sese sperat, si modò docere possit se nihilo deteriorem esse equis incunabus assis. Id enim amice uisum est optimũ philosophiæ documentum, atq; una demonstratio, quæ refelli non queat. Proinde optarim, ut filius qui mihi est adhuc admodum adolescens, non animum & linguam, sed penem haberet ad philosophiam idoneum.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

a Vndenobis.) Exordium ab admiratione, qua attentos facit, amplificatione rei à modo & personarum professione petita. b Scis Pam.) Narratio à causa litis. c Porrò præmium illud.) Carmen est Homericum ex Iliad. χ. de Achille & Hecto-

& Hectore pro uita certantibus. Carmen integrum sic habet:

— ἐνταῦθ' ἐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἥν περ τε βοῶν ἀρὰ γίγνεται ἄνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον ἱππόδαμον Ἕκτορος. Id est:

Neque enim illis uictima siue bucula captabatur, quippe hæc præmia cursus: uerùm de uita currebant Hectoris. Vergil. lib. 11 Aeneidos hoc ita interpretatus est: Neque leuia aut ludicra petuntur præmia, sed Turni de uita & sanguine certant. Vsurpantur à Luciano, contra philosophos turpiter apud Iudices de saltario contendentes. d Poeta.) Appellatiuum est, loco proprij, per excellentiam. Iustinianus in principio libri primi Institutionum suarum: Sed quoties, inquit, non addimus nomen cuius sit ciuitatis, nostrum ius significamus: sicut cum poetā, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, apud nos Vergilius. e Primum cōplures.) Modus & persona. f Βαρβάρου.) Barbara lingua significat eunuchū, quo nomine Lucianus philosophum quēdam inducit, qui uultu corporis & figura eunuchum præ se ferret. Quin Ouid. de amoribus, seruum puellæ custodē Pagoum appellat: Quem penes est dominam seruandi cura Pagoso. g Tandem autem.) Defensio ab exemplis. h Cæterùm.) Accusatio ab accidentibus. i Eius rei.) Defensio à fine & officio. k Deinde quæ ille.) Ad sequentib. l Atqui lud.) Noua obiectio, & occasio suspensæ sententiæ.

ΕΡΩΤΕΣ. AMORES.

ΛΟΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΘΩΜΑΣΤΟΥ. LVCIANVS ET Thomasto.

Incerto interprete.

ARGVMENTVM.

Hoc dialogo de amoribus & eorum uoluptate disputatur, introductis Charicli & Callicratidæ personis: quorum alter amorem mulierum ut antiquiorem, & naturæ magis consentaneum, deinde & diuturniorem, magisq; mutuum, & utrinq; oblectantem defendit: alter autem turpem istum in pueros affectum, sed honesto tamen & philosophico nomine palliatum emendat, confutato eo quòd alter de naturæ ductu oppo-

 fuerat,

fuerat, & propoſita muliebrium uitiorum inſolentia ac fœditate. Occaſio dialogi ex repetitione & memoria antehabiti ſermonis ſumitur, inuitante ad hoc etiam temporis opportunitate. Exordium autem & præparatio diſputationis ab attentione, & rei magnitudine. quam longa deinde narratio ſequitur, continens cauſſam & quaſi fundamentum totius negocij: in qua illa quoq; non indigna lectu ſunt, deſcriptio templi Gnidiæ Veneris, & exemplum impotentis amoris, quo quidam ipſam deæ ſtatuam noctu aggreſſus eſt. cuius cõmemoratio contentioni ac diſputationi principium & ingreſſum facit. Cæterũm haud ſcio an & hic philoſophos tacitè perſtringat Lucianus, dum pæderaſtas eſſe, ſolis illis permittit.

Ἐπυθόμην πάλαι, ἐταῖρε Θώμωνος, ἀφ' ἑσπέρας τε πλήρεσι ἐμοῦ τὰ ἐκκλησιαστήρια πρὸς τὸν σοφιστὴν σπουδὴν ἄγειν. καί μοι σφόδρα δι' ὄψεως τοιαύτης αὐτὸς εἶναι, σύνεσμεν ἐγὼ τῶν ἐκεῖσε λόγων ἡδέως ἔχοντι. ἀδρανὴς γὰρ ἡ ψυχὴ διαπαντὸς σπουδῆς ἀνέχεσθαι, πολλοῦ δὲ εἰ φιλοτιμεῖται πρὸς πόνον, μικρὰ τῶν ἐκεῖσε φορτίδων χαλαδίντος, εἰς ἡδονὰς ἀνίεσθαι. πρώην δέ μοι, ταῦτ' ἔστ' ἐρέσθαι, ἐν τῶν ἀπελάτων τινὶ λόγων ἀμύλῳ καὶ γλυκεῖ

Mature quodam luſi, amice Tycon, neſte, ſummo ſtatim mane impleuiſti nobis aures, continuo ſerioſq; ſtudio iam defeſſas. Ac mihi uehementer ſitienti talem aliquam relaxationem, in tempore adeò iucundorum iſtorum ſermonum tuorum gratia affluxit. Infirmior enim animus eſt, quàm ut ſtudia continua ſuo ſtinere queat. Deſiderãt autem labores paulo contentiores, ut curis grauioribus atq; moleſtis paulſper relaxatis, in uoluptates remittantur. Admodum igitur me ieb eũ rotam hodie laſciuorum iſtorum uerborum blanda ac

μᾶλλον ἢ ψεύδη διατάττεσθαι. ὅσον ὀλίγου δεῖν, Ἀριστείδης ἐνόμισεν εἶναι, τοῖς Μιλησιακοῖς λόγοις ὑπερῆρθαι καὶ νικᾶσθαι. ἀχθομαί τι, νὴ τοὺς σοὺς ἔρωτας, εἰ τῷ πλάνητι ὑμῖν ἐπαίω σκοπὸς, ὅτι μὴ πάνυ διαγιγνώσκω. ἀλλ' οὖν πρὸς αὐτῆς καταβολῆς ἀρξαμένη Ἄφροδίτης, ἢ πρόπαλαι μὲ λέγειν ἐῶσα, εἴ τις ἄρρεν, ἢ καὶ τὸ θῆλυ ἐρᾷ τοῦ ἑτέρου πάθος, ὄρθιόν μοι τὴν μνήμην ἐπαναλαβόντι. ἦ γὰρ οὖν ἑορταστικὴν ἄγομεν ἡμέραν, Ἡράκλεια ἐνταῦθα, ὅν ἀγυιᾶς ἀλλά τινα τὸν θεὸν, ὃν ὄψεσθε ἴσως πρὸς Ἀφροδίτῃ δόντα μοι τὸν λόγον τὰς θυσίας προσήκοντα. ΘΕ. Θᾶττον ἄν μοι, ὦ Λουκιανὲ, θαλάττης κύματα, καὶ συνεχὲς ἐκ νεφῶν ῥεόντας ἀριθμήσειας, ἢ τοὺς ἐμοὺς ἔρωτας. ἐγὼ γ' οὖν ἅπασαν αὐτῶν ἐρημίαν ἀπολιλοιφυῖαν φοιτᾶν νομίζω, καὶ ἐπ' ἄλλον τινὰ πτῆναι θυμόν,

da ac dulcis ſuadela exhilarauit. Quare parum abfuit quin Ariſtides ille uideretur mihi eſſe, Mileſijs ſermonibus ſuprà quàm deletus. Doleoq; per amores equidem tuos, quibus Latus ad id ſcopus inuentus eſt, quòd narrare deſijſti: ac te per ipſam obſecramus Venerem, ſi abundè mihi dicere uideris ſiue maſculum aliquod, ſiue etiam per lasciuiam muliebre te inceſſit deſiderium, ut id paulatim memoria repetendo excitata reuelis. Nam alioqui feſtum & ſolennè celebramus diè, Herculi ſacra peragẽtes. Caterùm haud ignoramus ſcilicet deum hunc, quàm acer & procliuis erga Venerẽ fuerit. proinde lubentiſſimè uidetur mihi ſermonum hæc ſacrificia admiſſurus eſſe.

THEO. Citius uerò mihi, Luciane, maris fluctus, & denſos è cœlo delabentes niues numeraueris, quàm meos amores. Ego itaq; totam ipſorum uacuam reddidiſſe pharetram me puto: ac ſiquando ad alium aliquem auolare uo-

σωσιν, ἀνώνυμος ἀυτῶν ἡ δεξιὰ γελασθήσεται. σχολὴν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἡλικίας ἐς νέους ἐφοίτησα, ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις ἐπιθυμίαις ἁλοὺς. διάδοχοι ἔρωτες ἀλλήλων, καὶ πρὶν ἢ λῆξαι τοὺς πρώτους, ἄλλοι γίνονται δεύτεροι. πάρεστιν Ἀφροδίτη καὶ παλαμναῖος Ὑδρα πολυπλοκώτερα, μᾶλλον ἰόλεω δεῖται βοηθοῦ ἔχουσα δυνάμεως. πυρὶ γὰρ ἢ σβέννυται πῦρ, οὕτω τοῖς ὑγροῖς τοῦτο τῶν ὑμετέρων ἐνίοις μύσοψ, ὃς ἅπαξ μόλις ἐς αὐτὸν ἐφελκύσῃ, ἐπ' ἀφροῦ πόδα πάντα. καὶ σωφρονεῖν ἀπορῶν ἐπιφωνεῖταί μοι, τοῦτο οὐτος Ἀφροδίτης ἐστὶ χόλος. ἐ γὰρ Ἡλιάδων τινὰ, ἢ Λημνιάδων ἔφυς, ἢ ἐπιπόλαιον ἀγροικίαν ἐφρυάξω, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἑκάστοτε ταύτην ὀργίζειν.

ΛΥ. πάνυ σοι τῶν ἐπιπλάστων καὶ δυσχρῶν ταύτην ὑπουργῶ, Θεόμνηστε. ἄχθη γάρ, ἵνα σὺ τῷ βίῳ ἡ τύχη προσπλέῃ

re uolent, inermis ipſorum dextera ridebitur. Propemodum enim ex eo cum à prima pubertatis ætate egreſſus, inter adoleſcentes receptus ſum, aliis atq; aliis ſubinde concupiſcentijs deluſus pereo, alijq; amores aliis ſuccedunt; ac priuſquam deſinant priores, incipiunt ſequentes, capita prorſus Lernæa rediuiuæ iſtius Hydræ lõgè magis multiplicia, neq; etiam Iolaum aliquem auxiliatorem recipere ſuſtinentia. Neq; enim igne ignis extingui ſolet. Adeò humidum quidã oculis inhabitat meis aſilum, qui omnem formã ad ſeſe rapiens, nulla ſatietate expletur. Ac aſſiduè dubitare in mentẽ uenit mihi, quænam hæc Veneris ira ſit. Nõ enim ex Heliadis quiſpiam ego ſum, neque Lemniadum contentio, neq; etiam Hippolyteium agreſte ac durum illud ſupercilium indutus, ut ob id irritare Dea inexplebilem hanc iram in me debeam. LVC. Omitte ſictiam hanc Theomneſte & difficilem reſponſionem. An

φασί σοι, καὶ χαίρειν ἄνια νομίζεις, εἰ γυμνάζειν ἡρέικας, ἢ μετὰ παίδων τὸ πολὺν αὐθαίρετον ἐμιλᾶς: ἀλλά σοι καὶ καθαρσίων τάχα δεόμενα πρὸς τὸ δυσχερὲς ἄνια νόσημα. Δεινὸν γὰρ τὸ πάθος, ἀλλ' οὐχὶ τούτου γε πολλῶ ἰσχύος λῦσαι. ἀνδάνεσθα σεαυτὸν ἄνια νομίζεις, τε σοι δοκεῖ ἐν εὐχμεραῖς γυμνασίαις ἐπιπλώειν, εἰδ' ἐμπεσοῦσαι ἄλας, καὶ φρονιώτερον ἴσως ἐκλείεις βίον, ἀλλὰ λιπαραὶ καὶ παλαίστραι μέλουσί σοι, καὶ φαιδρὰ μὲν ἰδεῖν, μίχθαι δὲ τοῖς τρυφῶν καθαιμόνοις, διακριδὸν δ' ἐσκαμμένοις κόνεσιν ἐμιλᾶν. τῶν γε μὴν ἱματίων καὶ αὐτὸ τὸ βαθυσθὲν σύμφορόν ἐστι, καὶ γλανὺς δ' ἀεὶ ἐπὶ τῷ πόδι λάκνα. πεπάσασθαι γὰρ ἐλπίζεις, τυχὸν δ' ἀποκλίνασθαι. ἴσον δὲ ἡδονὴ τὸ παρόντι, καὶ τὸ μέλλον. ἐ-

tu enim grauiter fers, quòd per fortunam talem uitâ fortunatus es: & acerbum esse putas, si cum mulieribus formosus es, & cum pueris suauiter efflorescentibus subinde conuersare? An tibi etiam purgationibus forsan opus erit contra difficilem adeò hunc morbum? Graue enim malũ hoc scilicet est. Quin tu potius multa hac dementia abiecta proiecta, beatum esse te ipsum existima, quòd tibi Deus nõ squalidam agriculturam exercendam fortunâ assignauit, aut mercatorum errones ac peregrinationes, aut etiam militarem in armis degendam uitam: sed tibi pingues ac nitidæ palæstræ curæ sunt, ac splendida quidem uestis usq; ad pedes delicatè demissa, compositio autẽ comæ discriminatim exercita & apparata. Amatoriarum uerò oblectationum etiam ipsa tentatio iuuat, ac dulcis desiderij dens mordet. Nam interim dum periculum facis, speras: ubi uerò uoti compos factus es, frueris eo quod optasti. Aequali autem uoluptate afficiunt, & quod adest iam, & quod futurum speratur.

σπγχ@ γοῦν Δινγχμένα σε τ
πολλὰ, ὡς καὶ παρὰ Ησιόδῳ,
καταλογον, ὧν ἀρχοῖς ἠράσ-
θης, ἱλαρὰ μὲν τῶν ὀμμάτων
αἱ βολαὶ ταχέως ἀνυγρώνον-
το, τὸ φωνὸν δ' ἰσὸν τῇ Λυ-
κάμβε ἐυγατρὶ, λιπᾶν ἀφε-
ιένων, ἀπ' αὐτοῦ τὸ σχήματος
οὐδὲν ἀλλ@ ἦς, ἀν ἐκείνων μό
νων, ἀλλὰ κ) σὺ ἐπ' αὐτοῖς μνή
μης ἔρως. ἀλλ' ἔ τι σοὶ, τὸ λοι-
πὸν τῷ Αφροδίτῃ, πορίπλε
κέψαντι ἀφάτως, μᾶλλον ἀπο-
κρύψῃ, τῷ δὲ Ηρακλεῖ τῷ ἐμ-
είπερ ἐντελῆ παράσχῃ. Θη. βε-
φάγις μὲν ἐ λάθοιμι, ὦ Λυκῖ-
νε, καὶ τῶν ἀπάντων, ὅτ φιλ-
σι, τῶν ἐμοὶ ἥκιστα τοῦ ἀλη-
θοῦς. ἐπεὶ δ' αὖτε τῷ ἐτέ-
ρῳ ἐφετῷ λόγῳ χαίρομεν,
εἰ μὴ ἐμὰ διηγήσῃ, οὐ ῥᾳδίως
παρέξεθέσω, κέρας ἔχειν' ἐ
γὼ δὲ Μοῦσα δ' ἐωθέτος μεθαρ-
μοσαμένη σπουδῆς, ἱλαρᾶς
τῷ θεῷ συνδιημερεύσάτω.

ratur. Paulò antè igitur cùm narrares longum istum, perinde ut & apud Hesiodum est, catalogum eorum quos ab initio inde amasti, suaues quidem oculorũ tuorũ ictus molliter subinde liquescebãt. Vocem autem ad modũ Lycambæ illius filiæ tenuem ac dulcem emittens, ex ipso statim habitu præ te ferebas, quòd non illos solùm, uerùm etiam ipsam illorum memoriam amares. Sed si quid tibi ex ea quam secundum Venerem nauigationem perfeciisti, reliquum relictum est, nihil quæso illum nos celas Herculi autem sacrificiũ hoc absolutum atque perfectum præbe. THEO. Tauriuorus a quidẽ Luciane deus iste est, ei sacrificijs illis quæ sine nidore perficiuntur, ut aiunt, minimè delectatur. Sed postquã annuam psius festiuitatem sermone celebramus, meæ quidem narrationes à summo statim mane in medium allatæ, ad saticatem iam peruenere. Tua uerò Musa à consueto resoluta itque dimissa studio, hilarem cum deo diem hunc totum peragat.

λαί μοι γὰρ ἅπαντα ἴσθι, ὡ πάλαι ἐν ἴτρίῳ τι τὸ πάθος ἐνίπτοντα ἐμῷ. πότερον ἀμείνονας ἡγῇ, τοὺς φιλέπαιδας, ἢ τοὺς γυναίοις ἀσμενίζοντας; ἐγὼ μὲν γὰρ ἑκατέρῳ πλαγὰς ἴσας τρυτάνῃ, ταῖς ἐπ' ἀμφότερα πλάστιγξιν ἰσορρέπως τα λαντοτύπαι· οὐ δ' ἐπὶς ὢν, ἀδιακρίτῳ μετὰ, τῷ λογισμῷ τὸ βέλτιον αἱρήσῃ, πάντα λὺ πρὸς ἀκριβείαν ἐκκαθαρεῖ, ὦ Φιλάντης, καὶ πιστόν σοι ψῆφον ἐπὶ τῇ τῶν ἐμῶν ἐρώτων κρίσει, φίλε φέρε. ΛΥ. πάλαι, ὦ Θεόμνηστε, καὶ γέλωτος ἄξιὰ τὰ λεγόμενα, ἢ σπουδῆς. ἐγὼ γοῦν οὐδ' ἀπηγήσασθαι τοῖς ἐπιχωρίοις ἐθέλω, οἷόν ἐστι λόγον, ἀλλ' οὐ παλαιᾶς, ἢ ὅτου ἄνευ ἀνδρῶν ἀνηκόους, πρὸς τούτους σωτέον, ὡς ἀμεταμελήτου, ἔτι τοῦ μυθ-

gat. Ac mihi quæso æquus iudex esse uelis; quoniam in neutram adeò partem huius cupiditatis inclinatus aut pronum te uideo, utrum melius habere putes eos qui masculos amant, an qui fœminis delectantur. Nam ego quidem, qui utrinque æquè ictus sum, perinde atq; accurata ac proba aliqua trutina, ambabus ex utraq; parte lancibus æqualiter huc atq; illuc inclinor. Tu uerò, qui extra hanc sortem es, incorrupto iudice, ratione uidelicet, quod melius fuerit, dignosces ac secernes. Proinde omni recusandi prætextu ac simulatione deposita, ô amice, calculũ quẽ tibi commendauit ac credidit illud de meis amoribus cõuocatum iudicium, iam tandem fer. LVCIA. Ludum, Theomneste, aut risum putas narrationem hanc. Ea uerò etiam serium quoddam promittit. Ego itaq; nuper adeò eius rei periculum facere cœpi, sat scio, nimiũ, & non olim, ex quo duos quosdam uiros audiui de hac re contentiosè admodũ quasi dimicantes.

memo-

μνήμην ἔτι νέαν ἔχω. διήρητο δ' αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ πάθη, καὶ ἦν ὥσπερ οὐ, κατ' ὀπτικὴν ψυχῆς αἴνιγμα ἄν, ἀκοῦσαι ἀρρενωπὰ μειδιῶντα, τὸν μὲν βουκόλον, τὴν δ' ἄρχνα μῆλα νεμόντων. ἀλλ' ὁ μὲν ἐπ' ἀφροῦσι παιδικοῖς ἥδετο, τὸν βόλιτον Ἀφροδίτην βαρβάρου ἡγεμόνος. ὁ δ' ἀγροῦται ἔρωτες ἄρρενες, ἐς γυναῖκας ἐκλέποντες. ὧν οὖν ἐγὼ μαχομένοιν ἤκουσα, ἐς γυναικείους ἔμιλλον, ἐπ' αὐτῶν διανέμω ὡς ἐπῆλθε φράζειν. καί μοι τὰ τῶν λόγων ἔχει τῆς ἀκοῆς ἐνδοφόρητα σχεδόν, ὡς ἀρτίως εἶπον μέλιτι. πάσαν τὴν ἀδιτιμένην ἀφορμὴν ἐν μέσῳ ἀποθεμένη, ἃ παρ' ἀμφοῖν ἤκουσα λέγεσθαι, κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐπίσταμαι σοι. Θε. καὶ μὲν ἔγωγε ἀναπαύσασθαι ἔνδον, ἀκροατὴν παθιδόμαί σε, ἄγγελον Ἀχιλλεῖ, ἐπεὶ τὰ λίσσεσθαι ἐάδων,

memoriam adhuc recentem, & paulo antè facta repetentem habeo. Diuisi autem eorum erant cum orationibus etiã ipsi affectus, & non perinde ac tu, qui facilitate quadã animi peruigil & insomnis duplicẽ capis mercedem,

Hunc, armenta regens, pecora illam candida pascens.

Sed alter quidem puerorum amore supra modum oblectabatur, muliebrem uenerem tãquam barathrũ quoddam ducens: alter autem à masculo amore purum se gerens, in feminas quasi attonitus ferebatur. Duobus igitur inter se pugnantibus affectibus, instituto certamine, haud facilè dixero quantum uoluptatis ex ea re cepi. At mihi uerborum illorum tamẽ uestigia propemodũ auribus impressa hærent, utpote quæ nuper adeò dicta sunt. Omnem igitur obiurgationis prætextum & causſam è medio submouendo, illa quæ tum ambos audiui dicere, quàm accuratè fieri potest, tibi cõmemorabo. THE. Atqui ego quidẽ hinc surgẽs, eadem uersum tibi sedebo, Aeacidem expectans, dum sermi-

ni finiat

ὁύ δ' ἐμῖν τὰ πάλαι λλίκα ἀλ ἰρωτικῆς διαφορᾶς, μιλφδίᾳ πορεύεσθαι. Λυ. ἐπ' ἰταλίαν μοι πλεῖν διανοουμένῳ, ταχυναυ τοῦ σκάφος ἀυρίπιτο, τοιῶτον τῶν διήρων, οἵς μάλιστα χρῶνται Λίβυρνοὶ ἔθνος, οἵτινες ἰωνίῳ κόλπῳ παροικοῦσιν. ὡς δ' ἐνῶ, πάντας ἐπὶ χερσὶν εἶναι προσπεφόρτισται, καὶ δεῖν ἤδη ἀναλύειν πρατῆρας ἐπὶ πλοῖον ἅμιλλαν, ἀπ' ἄγκυρ ὀρμεῖν τὸ πρῶτον ἐκέλευσα, καὶ τοὺς παραπεμπομένους μοι ἀξιοῦντας (ὑκολλὰ δ' παιδιᾶς λιπαρὴς ἦν) σκώπτοντας ἐμὲ ἐντυγχάνοντες, αὐτοῦ διεξανύεσθαι) τὸ πρύμνης χωρεῖν ἐπέβαινε, ἐγγὺς ἐμαυτὸν ἵδρυσα τοῦ κυβερνήτου, καὶ ῥοθίῳ τῷ τῶν ἐλατήρων μετὰ μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀναχθέντι, ἐπειδὴ μάλα καὶ λατόπιν ἡμᾶς ἐνέπνεον αὖραι, τὸν ἵππον ἐκ τῶν μεσοναίων, ἀνα-

na finiat ille. Tu uerò nobis ueterem gloriam amatoriæ perage differentiæ canendo. LVCIA. *Instituenti mihi in Italiam nauigare, uelox atq; citatum nauigium apparatũ erat, ex biremibus istis quoddam, quibus maximè Liburni, quæ gens ad Ioniũ sinum habitat, uidentur uti. Postquam autem iam nauigandi tempus erat, uniuersos deos patrios compreca tus, ac Ioue hospitali, ut propitius expeditionem peregrè susceptam coadiuuare uellet, inuocato, ab urbe uehiculo iumentario ad mare descendi. Deinde ualere iussis ijs qui nos deduxerant, (sequebatur autem eruditorum turba sedula ac frequens: qui cum assiduè nobiscũ uersati fuissent, ægrè atque inuitò à nobis segregari se patiebãtur) cõscensa puppi, iuxta gubernatorem assedi. Atq; impetu remigum paulatim à terra in altum prouecti, postquam admodum & à tergo excitando fluctus prosequebantur nos auræ, malo ex medio*

ἀκρῃ πρῳρεσίῳ τὸ λίνον περι-
στείλαμεν, ἀπ' ἀνέμου κατὰ τ
πάλιν τὰς ὀθόνας ἐκχέαντες,
ἐρέμα πιμπλαμένου τοῦ λινου,
κατ' ὀλίγον, οἶμαι, βιλὺς ὑλάτ-
τονι ῥοίζῳ διεπλέομεν, βαρὺ τ
δὲ μετ' ἀναβρυχομένου, περὶ
τὰν σχίσσαν αὐτὸ πρῴραν·
ἀλλ' ἅγε μὲν ἐν τῷ μεταξὺ
παράπλῳ σπουδῆς ἕ παιδιᾶς
ἐχόμενοι σωλωίχθε, ἐκφέρε εἰ
πάνυ μεμνώμεθ, ὡς ἀπὸ τῆς κι
λικίας τὸν ἱρὸν ἀμειψάμε
νοι, εὐθυμίᾳ τ παμφύλιᾳ πόλ
ιν, Χελιδονίας ὑπερδραμοῦσι,
οὐκ ἀμοχθεὶ τὰς ἀρχαίας τῆς
παλαιᾶς Ἑλλάδ ὅρους, ἐπά-
γει τῶν Λυκιακῶν πόλεων ἐ-
πιξενούμενοι, μύθοις τὰ πολλὰ
χαίροντες· ἀλλ' γὰρ ἐν αὐ-
ταῖς σαφῶς διδαξάμενοι ἑξῆ-
ται πλεῦσαι, ἄχρι τῆς Ἡλιο-
δ ἀφιδρύσεως Ῥόδου, τὸ συνε-
χὲς τοῦ μεταξὺ πλοῦ διανα-
παῦσαι πρὸς ὀλίγον ἐγνώκο
μεν. οἱ μὲν οὖν ἐρέται τὸ σκά-
φ ἔξαλον ἐν γῇ ἀνασπά-

nauis erecto, summo carchesio antennam adstrinximus. Deinde cõferta per funes uela effundentes, sensim impletis uento lintеis, nihilo minore cursu, opinor, quàm sagitta peruolauimus, fluctibus grauiter frementibus infra circa proscindentẽ ipsos proram. At uerò quæ inter nauigandum seria uel etiam iocosa contulerimus, longum hic persequi tempus nõ sinit. Postquam autem maritimã Ciliciæ orã præteruecti, Pamphylium sinum contigimus, ultra Chelidoneas felices illos ueteris Græciæ terminos haud citra laborem cursu elati, ad singulas Lyciæ ciuitates hospitio diuertimus, sermonibus ac fabulis ut plurimum nos oblectantes (neque enim ullum in ipsis manifestum prioris felicitatis cernitur uestigium reliquum) donec ad Solis sacram delati Rhodum, continuum nauigandi laborem, quo huc usque usi fueramus, interpellare aliquantisper decreuimus. Remiges itaque nauigio è mari in terram subducto, propelitum

ἐ γενέσθε, ἐγὼ δὲ ἐπεκλίνασκον. ἐγὼ δὲ, ὑπερεπομένου μοι ἔρωτος καὶ περιεστηκυίας τὰ Διονυσίου, διατριβὰς σχολαίους ἐβάδιζον, ἐπαφροῦς ἀπολαύουσα ἡδονῆς μάλα. ἔστι γὰρ ἔντιμος ἡ πόλις Ηλίς, πρέπουσα τῷ θεῷ τὸ κάλλος. ἐπεσκόπουν δὲ τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ στοὰς, ἑκάστην γραφὴν διατοίπτουσαν, ἅμα τῇ θεωρίᾳ δὲ ἥδετο, ἱστορίαν δὲ καὶ μύθους ἀνανεούμενος. νῦν γάρ μοι δύο ἢ καὶ τρεῖς προσῆλθόν που, ὀλίγου διαφυγεῖν, πάσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι. τὰ δὲ πολλὰ καὶ αὐτὸς εἰκασίᾳ προλάμβανον. ἤδη δέ μοι δύο ἄλλοι ἔχοντι, ἢ διατεθρυλήσθαι μοι δοκεῖν εἶναι, τὸ δίκτυον ὑπὲρ ἔμοῦ ἀπλώσασθαι μοι δόξαν, ἀνδρὸς ἐν παλαιᾷ καὶ ἐν συνηθείᾳ, ἐς οὐδὲν αὐτοὺς ἀγνοεῖν μοι δοκεῖν, πολλάκις ἡμῖν δεῦρο ἐπιφοιτῶντας ἐνταῦθα, τὸν ἐκ Κορίνθου Χαρικλέα παῖδα, οὐκ ἄμορφον ἔχοντά τι,

tus tentoria fixerũt. Ego uerò, parato mihi hoſpitio eregione templi Dionyſij, ocioſe per urbem incedebam, immenſa adeò uoluptate interim fruens. Eſt enim re ipſa ciuitas hæc Solis, conuenientem huic deo pulchritudinẽ præſe ferens. Obambulãs autem in Dionyſij porticibus, unamquamque picturã contemplabar, unà cum uoluptate ea quam uidendo capiebam, Heroicas quoq; fabulas memoria repetens. Statim enim mihi duo, uel etiam tres propemodũ præcipui ſuperuenere, qui mihi omnem hiſtoriam enarrabant. Pleraque autem & ipſe coniecturа præcipiebam: cæterùm cũ iam contemplatione iſta ſatiatus eſſem, ac domũ ire cogitarem, dulciſſimum peregrè obtigit mihi lucrum, uiri longo iã olim tempore mihi noti ac familiares, quos neque ipſum ignorare te puto, cum ſæpe ad nos itantes hic uideris, nempe Charicle illum Corinthium, adoleſcentem haudquaquam deformem, de-

τὰ τι, καὶ κεκμηκοτικῶς κοσμεῖσθαι, ἅτε, οἶμαι, γυναίοις ἐντρυφῶσιν, ἅμα δὲ αὐτῷ καὶ Καλλικρατίδαν τὸν Λιβυέα, τὸν τρόπον ἀπλούστερον. προσιόντος γάρ πολλάκις λέγων προὔτεινε· καὶ ταυτὶ ἦν ἄρα μάντεως. ὃν δὲ καὶ τῷ σώματι γυμναστικὸς, ἐπὶ πολλοῖς τισι, καὶ δρόμῳ, τὰς παλαίστρας ἠγάπων, ὃ δὴ καὶ τοὺς παῖδας ἐρωτικώτερος ἐποίει. τῷ δὲ πρὸς τὸ βάναυσον, ἐπὶ πολλὰ καὶ πρεπόντως ἐχρῆτο. πρόφασιν οὖν ἐπὶ λόγων ἐκάλει πρός με, γνώσεσθαι καὶ χαρίεντα παίζοντος, εἰ ἄρα ἔστιν ἐν αὐτῷ καὶ ἀστεῖον. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμεθα, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ ἀμφοῖν ἡμῶν, ἐπῃνοῦμεν μὲν ἐκεῖνον ἀπὸ τῶν φιλουμένων ἀρχόμενοι, προῆμεν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Προμηθέα· τὸ μὲν τέλος ἐκεῖνον, ὃν Καλλικράτιδα καὶ Χαρικλέα, ἅμα μὲν ἐλθόντας ἐφ' ἑστίαν ἡμᾶς παρ' ἀλλήλους, ὡς

ditum nonnihil comendi & fucãdi corporis studio, ut qui mulieribus, opinor, forma atq; elegantia ista commendari affectaret. Vnà autem cum ipso & Callicratidem istum Libyensem, moribus ac habitu simpliciorem. Nã se uelut ducem atque antesignanum in eiusmodi orationibus & in hoc forensi dicendi genere gerebat. Erat autem & corporis exercitationibus deditus, ob nihil aliud, ut mihi uidetur, palæstras tantopere amãs, quam ob puerorum amorem: prorsus enim in hoc quasi altoni us ferebatur. Ob odium autẽ quo Iamnas omnes prosequebatur etiã Prometheo male imprecari solebat. Cũ igitur à longe uterq; me conspicatus esset, gaudio atque lætitia plen accurrut. Deinde, quemadmodum fieri consueuit, salutato atq; excepto me, uterq; ut ad se uenirem rogabant. Atque ego cum uiderem ipsos de hac re inter se contendendo lingus procedere: Hodie quidem, respondens inquam, Callicratida & Charicles, ambos uos decet apud me frequentes esse, ut ne

ἵνα μὴ πλείω τῶν ἔριν ἐγείρω
τε. τοῖς δὲ ἑξῆς ἡμέραις
(τρεῖς γὰρ ἐνταῦθα ἢ τέτ-
ταρας διέγνωκα μένειν) ἀμει-
βαίως ἀναβιβάσατέ με, λαχόν-
τα πρότερον. ἐκεῖ
ταῦτα. ἐμοὶ μὲν τὴν ἡ-
μέραν ἱστάμενος ἐγὼ, τῇ δ' ἐ-
πιοῦσῃ Καλλικρατίδας, ἔπει
μετ' αὐτὸν ὁ Χαρικλῆς. ἐώ-
ρων δὲ καὶ πρὸ τῶν ἑστιά-
σεων, ἐναργῆ τὰ ἑκατέρου δεικνύ-
μενα τοῖς παισίν, ὁ μὲν γὰρ Ἀθη-
ναῖος εὐπρεπῶς πάνυ ἐκόσμει ἑαυ-
τὸν, καὶ πᾶς εἷπετο αὐτῷ
σχεδὸν χιτὼν ἦν, μέχρι τῶν
πρώτων ὑποκνημίδων καὶ χι-
τῶνες καὶ παραπετάσματα, ἱμα-
τίων γὰρ ἄκρα καὶ πορφυρᾶ ἦν
ὄντως, εἰ κανόνι, καὶ τῶν Ἀ-
θήνησι χαρίεν ἀνελόμενος ἀ-
πεφαίνετο. κομᾶν γε μὲν
πολὺν ἐγκαρδίαν καὶ μετ-
ὼπα χρὴ εἶναι. καὶ πᾶν τὸ
διαφάτνιον, ὡς ὁ Εὐριπο-
ρίδης, γυναικῶν μέσον ἦν, ἀν-

ut ne cõtentionem maiorem inter uos excitetis. Sequentibus autè diebus (nã tres aut quatuor etiam hic commorari constitui) per uices accipietis me mutuò, sorte inter uos missa uter id priore loco faciat. Hæc ita tum placuere. Atque illa quidem die conuiuij præfectus ego fui: sequenti autem Callicratidas, et post ipsum Charicles. Porrò animaduertebam etiã inter ipsos conuiuiorum apparatus, manifesta utriusq; affectionis indicia. Nam Athenienſis quidẽ ille pueris perquam formosis instructus erat, & propemodum omnes illius serui imberbes erãt, nõ amplius ab illo retineri soliti, quàm dum prima lanugine inficerentur: posteà autem barba frequentiore genæ illorum addensabantur, dispensatores, & fundorum quos ille Athenis habebat, procuratores amandabantur. At uerò Charicles magnum saltatricum & psaltriarum chorus sequebatur, ac tota illius domuncula, perinde ut in Cereris sacris, mulieribus referta erat, uiro ali-

ἀρὰς ἀλλ' ἀκαρῆ παρόντος, ἀ μή τι που νήπιον, ἢ γέρων ὑπερήλιξ, ἀφικνεῖτο ἐφέδρα, τὰ χρὴ ζηλοτυπίας ὑποψίαν εἶναι ἔχοντος. ἦν μὲν οὖν, ὡς ἐμοὶ, καὶ ταῦτ' ἱκανὰ ἤδη ἀμφοτέρων γνώμης δείγματα. πολλάκις γε μὴν, ἐπ' ὀλίγον ἀντιμαχίαι τινὲς ἐπ' αὐτοῖς ἐπενήνθησαν, ἐκ ὧν πέρας ἔχειν τὰ τῶν λόγων, ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ μὲν ἦν ἀνάγκαθεν, σύμπλους ἀθυμήσασας αὐτὰς ἐπιγόμενον· διεγειρώντο γὰρ ἐς Ἰταλίαν ἀναίσιον ἐμοὶ ἐμοί. καὶ δόξαν ἡμῖν, κοινῇ πρεσβεύσασθαι διὰ βίου, καὶ τὸ Ἀφροδίτειον ἰδεῖν πολύκλειτον ἱερὸν (ἐπιτέλεται δὲ τοῦτο τὸ Πραξιτέλους σὺν χάρισι ὄντως ἐπαφρόδιτον) ἠρέμα τῇ γῇ προσωλισθήμεν, αὐτὸς, εἶμαι, δὲ διὰ λιπαρᾶς γαλήνης πομπεύοντος τὸ σκάφος. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἔμελλον αἱ ναυσὶ

quo ne puncto temporis ibi apparere, nisi sicubi infans aliquis, aut senex decrepitus, cocus uidelicet conspiceretur, in quem propter ætatem zelotypiæ suspicio amplius ulla cadere non posset. Erat igitur & hæc, ut dixi, satis multa atq; aperta uirumque animi documenta. Verumtamen aliquoties etiam breues quædam quasi futuri certaminis contiones inter ipsos incipiebantur, tanquam finem aliquem quæstio hæc habitura quam haberet. At postquam iam tempus erat ut iterum alium prouideremur, sociam nauigationis, uolentes aliqui ipsos, abducere meum studebãt: constituebant enim in Italiã nauigare, æquè atq; ego. Et cum nobis uisum esset in Gnidum, appulsa ibi naue, spectandi caussa ascendere, & Veneris templum uidendi desiderium nos incessisset (celebratur autem ibi Praxitelis facilitatis ac promptitudinis illud uerè Venereum & amabile) paulatim ad terram subuecti sumus, ipsa opinor dea pulchra tranquillitate nauigium deducente. Cæteris igitur solitæ res

atq;

ἐκ πραοκλυδὲ, ἐγὼ δ' ἐνιν-
γεντίσιν ζῶν & ἐκατέρωθεν
βαψ-άμενος, ἐνύπλιον περιῆειν
τὴν Κνίδον, ἐκ γελωτὶ δὴ
λοιμικωτέρης ἀκολασίας με
τέχων, ὅτε ἐν Ἀφροδίτης νεὼ
ἦλθ. στοὰ δὲ Σωστράτου, καὶ
τἆλλα, ὅσα τέρψιν ἡμῖν ἰδίᾳ
ποιοῖτο, πρῶτον ἐπεξελθόντε,
ἐπὶ τὸν νεὼν τῆς Ἀφροδίτης ἐκ
δείσαντε, τὸ μὲν, ἐγώ τε καὶ
Χαρικλῆς, πάνυ σφόδρα, Καλ-
λικρατίδας δ', ὡς ἐπὶ θέαν
θήλειαν ἴόντων, ἧδιον κἄ, εἰμαι.
δὴ Κνιδίαν Ἀφρολίτην τ' ἐν
Θεσπιεῦσι κἀγκεκλεισμένον
τὸν ἐμὲ τε, καί πως ἀδύνατ' ἡ-
μῖν, ἀπ' αὐτῆς τῆς τιμῆς, Ἀφρο
δίτην προϊδέσθαι κἄμοι·
τὸ γὰρ ἄθρουν, ὅπ ἐς ἔλαφρον
ἄγαν μέλιττε, λίθων πλακὶ
λείοις ἐστρωμένον, ἀλλ' ὡς ἐν
Ἀφροδίτης, ἄκακόν τι γένεμα
ἡμέρων καρπῶν, ἃ ταῖς κό-
μαις ἀβρακίζειν ἔχει πέρι-
γε βρύοντα, τὸν μέσον ἄερα συ-
νερε-

atq; arma curæ fuere: ego ue-
rò amatoriũ istud par utrin-
que suspensum habens, Gnio-
dum circumcirca obambula
bam, non sine risu figulinæ
istius proteruitatis participẽ
me præbendo, ut in Veneris
ciuitate. Porticus autem So-
strati, ac cætera quæ nos ob-
lectare poterant, principiò
circumeundo usentes, mox
ad templũ Veneris imus, nos
quidem duo, ego uidelicet et
Charicles admodum alacri-
ter, Callicratidas autem ut
ad spectaculum mulicbre, in
uitus, libẽtius, ut opinor, pro
Venere Gnidia Thespiensem
illum Cupidinem permuta-
tione facta habiturus. Ac sta-
tim quodammodo nobis ab
ingressu luci Venereæ aspi-
rarũt auræ. Serenitas enim,
ac lumen illud supernum, nõ
in solum sterile maximè, &
lapideis tabulis constratum,
excipiebatur: sed erat illud,
utpote in Veneris templo, fœ
cundum mitibus ac frugiferis arboribus, quæ frondibus
uirentibus in longum usque promanantibus, aerem cir-

ναρόφιον. πρῶτον μὲν ἡ πυκνόκαρπος καὶ ἰσόσκιος μυρρίνη, πρὸς τῷ Διονύσου οὖσα, λαμπάδες πυφυκυῖαι, πᾶν τι λειπῶν δένδρων ἅπαντων, ὅσα καλλίστας μισθαλλαχῶσιν οὐδ' αὖ τὰ γήρους καὶ ὕβλη χρόνου πολιὰ λαβόντα, ἀλλ' ἐπ' ἀκμῆς σφρυγῶντα, νέοις ἐλικοειδῶν ὠρίοις. πάντοις δ' ἀνεμιγνύοντο καὶ τὰ ἐκφανῆ μὲν ἄλλως ἄκαρπα, τῷ δ' ἀμφιέσαι ἐγκαταλέγειν, ἀναπρίστων γε καὶ πλατανίστων αἰθέρια μήκη· καὶ αὐτὰς αὐτόμελα Ἀφροδίτης, ἃ δὴ τὸν πάλαι φυγάς, δάφνα. πρὸς γε μὴν δένδρῳ, περιπλεχθεῖσα φίλτρον περιέστεπτο ἀμφιλαφεῖς ἄνω πυκνοῖς ἐλατήρια βότρυσι· φυτὸν γὰρ ἀφιστόφυκες Ἀφροδίτης μετὰ Διονύσου, καὶ τὸ παρ' ἀμφοῖν ἡδύ, συγκεράσαν. εἰ δ' ἀποσφαλεῖεν ἀλλήλων, ἧσσον ἐφράνυσαν. ἦν δ' ὑπὸ ταῖς ἐκείναις παλαιοπόροις ὕλαις ἰλαρὸν ἅλιον

cumcirca quaſi concamerabant. Abunde uerò illa frugibus denſa myrtus, b apud dominam ſuam copioſa naſcens, effloruerat: deinde & aliarũ arborũ ſingulæ, quæcunque pulchritudine præſtant, neque ipſæ quanquam longa exacta iam ætate canæ, areſcenuet, ſed præ uigore quaſi iuuenſcentes, nouis ſubinde ramis formoſæ atq; integræ erant. His autem intermixta erant etiam illa fructuum genera, quæ alioqui fructu quidem feracia non ſunt: cæterùm pro fructu pulchritudinẽ habent, cypariſſorũ uidelicet & platanorũ aeriæ proceritates: & inter ipſas trãsfuga Veneris, deæ ipſius olim fugitiua facta, laurus. Cuius uerò arbori circumuoluta ſtudioſa illa amoris hedera c obſerpebat, & uites fœcundæ crebris racemis dependebant. Eſt enim iucundior Venus cum Bacchо, & temperatum illud dulce quod ab utriſq; uenit. Quod ſi autem à ſe mutuò diſiungantur, minus exhilarant. Erant autem ſub umbris iſtis opacis

λιοσίαις, τοῖς ἐντετάδαι βίλε-
σιν, εἰς ἃ τῶν μὴ ἀστικῶν,
σπανίως ἐπιφοίτων τινὲς· ἀ-
βρὸς δ' ὁ πολιτικὸς ὄχλος
ἐπανωμύελφε, ὄντως Ἀφρο-
σιάζοντες. ἐπεὶ δ' ἐπανῆκε τοῖς
φυτοῖς ἐπόφθημεν, ἐξ ὅσον τι νεὼ
παρῆμεν. ἐν μὲν δὴ τοῖς ἐν
μέσῳ λαβίδρυται, παρίης λί-
θου λελάλαμαι πάλαι, ὑ-
πόφαινον, καὶ σεσυρτί γέ-
λωτι μικρὸν ἐπομειδιῶσα.
πᾶν δὲ τὸ ἄγαλμα αὐτῆς ἀ-
κάλυπτον, εὐδαιμίας ἐνθεν
ἀμπεχόνης, γεγύμνωται, πλὴν
ὅσα τῇ ἐπόψε χερὶ τὸν αἰδῶ
λιπαρέστως ἐπικρύπτει. τοῦτο
τί γε μὴν ὁ δημιουργὸς ἰσχνο-
τέχνης, οὐκ ἐπὶ τῷ ἀντίτυπον εἶ-
ναι, καὶ παρορᾶν τῇ λίθῳ φύ-
σιν ἐκάστοις μέλεσιν ἐπιτρέ-
πων. ἐ γοῦν χαρίεντ' ἐμήνα-
σις τι καὶ παράφορον ἐμβιέ-
σαι· σύντεχνόν τε, εἰπεῖν, βίου
ὁ διὰ ταύτην λίθου Ἄρης, καὶ
ἅμα προσδραμὼν, λιπαροῖς
τοῖς χείλεσιν, ἐφ' ὅσον ἦν δυ-
νατὸν,

opacis & obſcuris, amœnæ quædam cellæ, eorũ uſui qui intus conuiuia agitare uellẽt, comparatæ: in quas urbanorum quidem rari commeabant ulli, ſed populi frequẽtes turbæ ſolenniter conuenichant, reipſa Veneri indulgentes. Poſtquam autẽ abunde plantis iſtis oblectati fuimus, intrò in templũ ingreſſi ſumus. Ipſa igitur dea in medio poſita eſt, ex Pario marmore, opus ſanè pulcherrimũ atq; præclarum, & riſu quodam ſimulato parum ſubridens. Tota autem pulchritudo eius detecta, nulla ueſte ipſam tegente, nuda conſpicitur, niſi quatenus altera manu pudenda, quaſi oblita ſui, abſcondit. Tantum uerò artifex illa ars ualuit, ut ſolida adeò ac dura marmoris natura ſingula etiam membra decoret. Charicles igitur inſanum quiddam & furibundum exclamans: O fortunatiſſime, inquit, deorum, Mars, qui c propter hanc uinctus fuiſti. Et ſimul accurrens plenis labris, quoad fieri po-

ναικὸν, ἐπεῖδεν τὸν αὐχένα, ἐκπεφίλει. αὐτῇ δ' ἱστορεῖ ἡ Καλλικρατίδας, ἐαυτῇ νεῶν ἀποθαύμαζον. ἔστι δ' ἀμφίθυρος αὐτοῦ ὁ νεώς, καὶ τοῖς βίλεσι τὸν βίον ἐλάαν ἀναβῆναι καὶ ἐαυτὸν, καὶ ἵνα μᾶλλον αὐτῆς ἀθαύμαστον ᾖ. ὁ δὲ ἀθηναῖός ἐστιν, τῇ ἑτέρᾳ πύλῃ παριοῦσι, τὸν ὄπισθεν δῆμον φεύγειν διαβρῶσαι. λέξας οὖν ἐλθεῖν τὸν βίον ἐλάαν, εἰς τὸ ἐαυτοῦ μὲν ἐπανῆκεν παρεμβάλομεν. εἶτ' ἀναιγέωσαν ἡ θύρας ἐπὶ ἑτέρᾳ ἐκφάνειαν, ἄνευ παντοδαπῶν γυναικῶν, θάμβος ἀμφίδηλον ἡμᾶς ἔσχε πάλαι. ἐγὼ δὲ ἐθαύμαζον, ἐσυχῇ πρὸ μικροῦ βλέπων, ἐπεὶ τὰ σκολιὰ μέρη τῆς ἐαυτοῦ ἐκτάσεως, ἀθρόα, πολὺ τῇ Καρικλείνῃ ἐμμανέστερον ἀνεβόησεν· Ἡράκλεις, ἐφη μὲν τῶν μεταφρένων ὀγκηθμία, πῶς δ' ἀμφιλαφῆς αἱ λαγόνες, ἀγκάλισμα χρεών· πῶς δ' ἀνεφίγραφοι τ' γλυ-

tuit extento collo, denſculabatur illam. Tacitè autè adſtans Callicratides, ſecum in animo admirabatur. Eſt autè biforis ipſius ædes, ut poſſint, qui uolunt deam ipſam diligentius inſpicere, etiam à tergo contemplari, & ut nihil ipſius cũ admiratione nõ ſpectes. Facilè itaq; licet per alteram portam accedentibus, poſteriorem quoque formoſitatem contueri. Proinde cum uiſum nobis eſſet totam ipſam deã uidere, in poſteriorem templi partem circumiimus, ac recluſa ianua ab ædituo, qui & ipſe creditur mulier eſſe, repentè obſtupuimus ad pulchritudinẽ illam. Athenienſis itaque iſte, qui tacitè paulò antè uidebat, poſtquã ea quæ inpueris appellantur partes ſpexit, cõtinuò longè quàm Charicles inſaniore modo exclamauit: Hercules, inquiens, quanta ſcapularum concinnitas? Vt autem extuberantes nitent lumbi, amplexantes manus implentes? Quàm ſcitè circũductæ clunium pul-

λητῶν μὴ σαρκὸς ὑπερχεῖται, μήτ' ἄγαν ἰσχνῶς, αὐτοῖς ὀστέοις προσταλμένα, μήτ' εἰς ὑπέρογκον ὑπερχυμένα πιότητα. τῶν δὲ τοῖς ἰσχίοις ἐνδιαφερομένων ἢ ὑπαντώντων, ὅπερ ἂν εἴποι τις, ὡς ἡδὺς ὁ γέλως, μικρὸν τι ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐπ' ἀμφὸ τετραμμένα [illegible] ἠκριβωμένου μέλους [illegible] διὸ τὸ νέκταρ ὕδωρ ὑγρὸν [illegible] μὲν Ἥβης ὑπ' αὐτῆς ἐγὼ διακονουμένης ποτὸν ἐπίσχημαι. ἐνθουσιῶν τοίνυν τῇ Καλλικρατίδᾳ βοῶντος, ὁ χαρίεις, ὑπὸ τῆς ὀφθαλμίας ἅμα ἕλκεται, ὀλίγου δεῖν ἐπιτέγει, τὸ πρόσω τι, καὶ ῥέον ἐν τοῖς ὄμμασι νοτερὸν καὶ ἀνυγραίνον. ἐπεὶ δὲ τὸ θαυμάζειν ἡ πάρεσις ἡμᾶς ἀπαλλαξεν, ἐδόκει θατέρου μηροῦ σπίλον ἀθρεῖν, ὃν ἐπῆρεν ἐνδῦσι μιαλίαι· ὀλίγῳ δ' αὐτῷ τὸ ἀμφοτέρω ἡ τῶν μὲν ἄλλα δὲ λίθου λαμπρότης. ἐγὼ δὲ μὴ ὢν πιθανὴ τἀληθὲς εἶναι

pæ, in ſe rotundantur, neque tenues nimis ipſis oſſibus adſtrictæ, neque rurſum in immenſam effuſæ pinguedinẽ? Formarũ autem quæ utrinq; natibus infrà cocuntibus uelut impreſſæ reddũtur, dici non poteſt quàm ſuauis riſus. Femorisq; & tibiæ in rectũ ad pedẽ uſq; protẽtæ, accuratè ſeruata modulatio. Talis igitur & Ganymedes in cœlo Ioui nectar dulcim infundit. Nam ab Hebe equidem ſubminiſtrante potum haudquaquã acceperim. Cũ autem hæc quaſi quodam numine correptus Callicratidis exclamaret, Charicles præ nimio ac uehementi ſtupore parum abfuit quin diriguiſſet, humidum quendã & manantem in oculis dolorem colliquãs. Cæterùm poſtquã ab admiratione ſatietas nos auertit, in altero femore maculã cõſpicimus, perinde ut in ueſte aſperginẽ luti aliquã. Arguebat aũt deformitatẽ ipſius, reliquus totius marmoris nitor. Ego itaq; ueriſimili coniecturã ueritatem colligendo, naturam lapidis, id quod

appa-

οἷα τοπάζειν, φύσιν ὤμῳ τῷ λίθῳ, τὸ βλιτόμελαιναν ἔνια, πάθος γὰρ καὶ ταύτῃ ἄδικον ἔχει. πολλὰ δὲ τοῖς ἄκροις ἔστιν ἄκροις καλοῖς, ἐν τῷ χρόνῳ παρεμποδίζει. μέλανα ἔν ἐστιλῶσθαι φυσικόν τινα λευκὰ νομίζομεν, καὶ κατὰ τοῦτο τὸν Πραξιτέλην ἐθαύμαζον, ὅτι τὸν λίθου τὸ δύσμορφον, ἐν τοῖς ἔστιν ἐπιγλυφῆναι δυνάμενον μέρεσιν ἐκένευσεν. ἡ δὲ παρεστῶσα πολλοῖς ὑμῶν ἴσως, ἀπίστου λόγου ἐμοὶ παρέσχετο ἱστορίαν. ἦν γὰρ, ὡς ἀσθμαίνουσα γυνὴ νεανίσκου (ὄνομα δὲ τῆς πρᾶξις αὐτὸ μηνύσει χάριν ἐπίτηδες) πολλάκις ἐπιφοιτῶντος τῷ τεμένει, καὶ λεπτῷ λίαν ἀκμὴν ἡρμοσμένου καὶ ἐπιτηδείου τὸν τρόπον, ἐπιφεῖται, καὶ

apparebat, esse putabam. Nec neq; huiusce modi rerum casus alieni sunt. Multis autem quibus extremè, & uelut ad unguẽ pulchris esse licebat, fortuna interim aliquid, quod in mora sit, obijcit. Proinde nigram quandam maculam natura aspersam marmori esse existimãs, etiã hac parte Praxitelẽ admirabar, quòd eam lapidis deformitatem in illis potissimùm partibus abscondisset, quæ minus coargui ac deprehẽdi possent. At ea quæ nobis propè stabat templi ministra, incredibilis cuiusdam orationis nouã historiam narrauit. Nam adolescentẽ quẽdam inquit haud quaquam ignobili genere natum (nomen autem ipsa res gesta taceri fecit) crebrò ad delubrum hoc uentitantem, infelici quodam genio impulsum, deam ipsam amare expisse: & quia totos plerunq; dies in templo commorabatur, à principio sanctimoniæ cuiusdam religiosioris speciem de se præbuisse. Nam statim à lecto matutino, multò auroram præcurrentem, huc uenire solitum fuisse: at post occasum

ηρὶ μετὰ δύσιν ἄκων ἰβάδι
ζεν οἴκαδε. τὸν δ' ἴλεω ἡμέραν
ἀπαντικρὺ δὴ θεᾶ καθίζομε
νος, ὀρθὰς ἐπ' αὐτὸν διηνεκῶς
τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀπέ-
στειλεν. ἄδηλον δ' ἐκεῖνο ἔγωγε
αὐτῷ, τί ποτε λελογισμένος λαλιὰς
ἐρωτικὰς διεπεραίνετο μέμ-
ψεις. ἐπεὶ δὲ ἠρέμα ἢ
πάθος ἐκεῖνον ἀπεβεβαιοῦτο βο
λόμενον, προσεπῶν, τῇ δὲ τρα
πέζῃ τετράρας ἀγραύλεις Λι
βυκὰς δορκὰς ἀπαριθμούμενος,
διεπαίζετο τὴν ἐλπίδα. ἠρὶ
βαλῶν μὲν ἐδόκει τοτὲ, μᾶλλο
τα δ' ἐπὶ ποτὲ τὸν δὸν αὐτὸν
ἀνέβαινεν, μεδ' ἡνίκα τοῦτο
ὄχει νομίσειν. εἰ δ' ἑτέρᾳ φιλῇ,
φεύγειν καὶ τὰ τρωτέα ῥίπ
τειεν, εἰ δ' ὑπὸ τὸ ἀνορθρό-
τερον ἀναστᾶεν, ὅλῃ Κνίδῳ
καταρώμενος, ὡς ἐπ' αὐτοφο-
ρῷ συμφορᾷ ηρὶ κατηφῶν, ηρὶ
μὴ δὶ ὀλίγου συναρπάσας, ἐτέ-
ρῳ

occasum solis inuitum aegrè domum redisse, atque totum diem ex aduerso deæ sedendo, rectos in ipsam perpetuò oculorum ictus direxisse. Obscurè autem, inquit, interim secum ipse nescio quæ susurrabat, & suffurante quodã sermone amatorias perage bat querelas. Cæterum ubi iã paulisper affectus illius molestiam à se remouere volebat, affatus deam, in mensam autem quatuor talis Libycæ capreæ dinumeratis, ludendo spẽ experiebatur. Ac quoties id quod intendebat, iecerat, maximeq; siquando deã ipsam iactu feliciore sortitus erat, nullo scilicet talo eâdem figura cum alio aliquo cadente, adorabat illam: ipse rãs se id quod expetebat, cõsecuturum esse. Sin autem (quemadmodum solet) simplicius paulo per mensam iecisset, ac tali id quod abominabilibus erat, surgendo reddidissent, toti Gnido malè imprecabatur, uelut ob cladem aliquam immedicabilem, & mœrore plenum erat; & paulò pòst correptis illis, alio

iactu,

ἐπβίλῳ τῶν πρὶν ἀστοχίαν ἐπ-
βοήσαντος. ὅλως δὲ πλέον αὐ-
τῷ τὸ πάθος ἐμβιβάζοντι, τεί-
χη τε ἅπαντα ἐγκεκάλλιστο, καὶ πᾶς
μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Ἀ-
φροδίτην καλὴν ἐπῄδεν. ἐ-
τιμᾶτο δ' ὑπὸ Διὶ Πραξιτέ-
λους. καὶ ὅσον ἦν, τι κειμήλιον
ἐκπρεπὲς εἶναι φυλάττοντο,
τοῦτ' ἦν ἀνάθημα τῇ θεῷ. πο-
ρφυρᾶς, αἱ σφετέραι τῶν ἐν αὐτῷ
πόθων ἐπιτάσεις ἀπεργάζο-
ντο. κἀπὶ θύλακα δὲ ἐπὶ τοῦ
μίας μαστροπὸς, ὅλα γὰρ ὠδὶ
δύσιν ἥλιος ἐκλινόμενος, ἁρπία
ζεν τὰς παρέντας, ὑπαὶ
τῇ θύρᾳ παρεσιρρύη, καὶ τὰς
ἀφωνὰς ἐνδόλατο, σχολὴν ἐπ'
ἀναπτύξαι ἁρπάσῃ. σωπῇ δ'
ἔτ' ἔσωθεν ἐξοίσῃ τῶν θύρᾳ
ἐφιλονεικούμενον, ἐνδον ὑπα-
νὲς Ἀγχίσης καθῆστο. καὶ τί
γὰρ ἀρρήτου νυκτὸς ἐγὼ τόλ-
μαν, ἢ ἄλλος ἐπ' ἀκριβὲς ἐ-
μὴν διηγοῦμαι; ἔτ ἐρωτικῶν πα-

iactu, quod male antea cecidérat, emendabat. Iam uerò ubi affectus atque animus illius magis accendebatur, omnis paries insculpebatur, & ut quaeque arbor mollis erat, ita cortex illius formosam Venerem prædicabat. eodē autem in precio cū Ioue Praxiteles erat: & quicquid precio sum ac pulchrum illi domi repositum inter ornamenta fuerat, id omne donarium deæ offerebatur. Postremò nimia in eo desideriorum uehementia, in insaniam uersa est. Inuenta autem est concupiscentiæ illius mastrupatrix quædam audacia. Cum enim iam ad occasum Sol inclinaret, sensim ac tacitè, ita ut qui aderant, non animaduerterent, post ianuam clàm irrepsit, & stans ita ut cerni non posset, in interiore parte adeò se tacitum continebat, ut propè ne anhelitum quidem emitteret. Aedituis autem perinde ut consueuerant, foris ianuam attrahentibus, intus nouus iste Anchises concludebatur. At quid ego arcanæ noctis audaciam accuratius nobis exprimã, aut etiam alius quispiam? Amatoriorum am

plexuum

σκλήπτων ἴχνη ταῦτα μιᾷ ἐ-
μίσαν ἡμέρᾳ, καὶ τὴν σκίλον ἣ
χρὴ ἐ θλῖψι, ὧν ἐκαλῦφε, ἐλιγχεν.
αὐτὴν γε μὲν τὴν νεανίαν, ὡς
ἐ Δημώκλης ἱστορεῖ λέγων, ἢ ὡς
τὰς πέτρας φασίν, ἢ κατὰ πε-
λαγίᾳ ἰλυσμὸν ἐνηχθῆναι, πᾶν
τοῦτ' ἀφανῆ γενέσθαι. ταῦτα
δὲ ἅπαντα διηγουμένης, μετα-
ξὺ τῦ λόγυ διαβάσας, εἶπεν ὁ
Χαρικλῆς· ἀκουῶ τὸ θῆλυ ἡμῶν
λέβητον ἦ, φιλεῖ γὰρ τί δ', εἴ τις
ἔμψυχον ἐκ τούτου λάβοι;
ἆρ' ἂν οὐ μία νὺξ τῶν ἔτ' ἐκ
σκήπτρων ἐτιμᾶτο; μειδιάσας
δὲ ὁ Καλλικρατίδας, ἐλέχθη,
φησὶν, ἡμῖν, ὦ Χαρίκλεις, ὡ
πολλῶν ἀκροάμενα τοιούτων
διηγημάτων, ἵνα ἐν θεσ-
πιεῦσι γενώμεθα. καὶ νῦν δὴ
δὲ ὑπὸ σοῦ ξηλωτὸς Ἀφρο-
δίτης ἐνεργὸς ὢν τοῦτο λέγ-
μαι, ὅτι ἡμεῖς τὸ Χαρικλί-
ες, ἄγαν πιθανῶς μοι δοκῶ
λέγειν ὁ Καλλικρατίδας. ἐ-
γὼ γάρ, ὡς ἐμαυτὸν πείθω,

plexuum uestigia haec postri die conspecta sunt, & macu lam hanc habebat dea, indicem uidelicet eorũ quae passa fuerat'. Ipsum uerò adolescẽtem, ut uulgo fama refert, uel de petris alicubi aiunt, uel in fluctum marinos praecipitem datum omnino euanuisse. Atque haec cum ministra temopluita narraret, interea exclamans Charicles: Proinde fœmininum genus, inquit, etiam si saxeum fuerit, amatur. Quid autem siquis animatã uideret huiusmodi formam, an non una nox ipsis Iouis sceptris aequiparetur? Subridens autem Callicratidas: Nondum, inquit, scimus Charicles, an multas auditurisimus huiusmodi narrationes, siquando Thespijs quoq; essemus. Et nunc sanè tuae istius Veneris, cuius tanta aemulatione teneris, manifestum adeò hoc indicium est.

Hic, quo pacto, interrogante Charicle: admodum uersimiliter dicere Callicratidas uisus mihi est. Dixit enim, quòd cum adolescens

ille

πανυχὶ σχολὴν λαβόμενοι, ἀλλ' ἑλὼ τὸ πάθος ἔχειν ἄχθεσθαι μειρακίου, παιδικῶς τῷ λίθῳ προσομιλοῦντος, ἐλεεῖν, εἰκὸς ὅτι, μικρὸν πρόσθεν εἶναι τὸ θῆλυ. πολλῶν οὖν ἀκρίτων ἀφυλακτομιλιῶν λόγων, τὸν συμμιγῆ διαταράξαντες ἰλὺν καὶ βόρβορον, ἀύδην (ἕπου) ἑτέρᾳ, τὴν διαλεκτικὴν ἰσχάδι χαλάσαντες, ὡς εὐταξίας ὄντι νόμῳ παιδείας, ἀπαλλαγέντες δὴ τῆς ἀκοσμίας καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐλθόντες φιλονεικίας, ἐν μέρει τὸν τῶν αὐτῶν ἐχόντων λόξης, ἐπάρωμεν ἀποτείνασθαι. καὶ γὰρ ἐλλιπὲς ἐστὶ νῶν ἀπιέναι, τὴν δὲ σχολὴν καταχρηστέον ἐπ' ὠφελίᾳ, καὶ μετὰ τρόφιμον ἀφελοῦσαν δυναμένων σπουδῆν. πάντως δεῦρο τὸ νῦν (πολὺς γὰρ ὁ κατ' ἀνεσιβάτην ὄχλος φοιτῶν ἔοικε) εἰς ἕν τι τῶν συμποσίων ἀποδυσώμεθα, ἵνα δὲ ἡσυχίᾳ ἀκόλουθον τι καὶ λέγειν,

ille amator ocium ac ſpacii totius noctis conſecutus fuiſſet, ut facilè totam affectus iſtius exatiandi faculatem haberet, quaſi cum puero tamen, marmori cohæſiſſet: illud nimirum uolens, neq; anteriore parte fœminam ualere. Multis itaq; abſq; delectu ac temerè utrinq; uerbis effutitis, ego promiſcuo eorũ tumultu ac turba compoſitis, Viri, inquam, amici, modeſtam atq; ordinatam inſiſtite diſputationem: quoniam decora ac decens lex eruditionis atq; doctrinæ eſt. Sublata igitur incompoſita hac, et nullum finem habente contentione, uiciſſim pro ſua utera; ſententia iuſtam ac ſolidam orationem inſtituite. Neque enim etiamdum tempus eſt ut ad nauẽ redeamus. Ac ocio hoc utendum eſt ad hilaritatem, & ad ea ſtudia quæ cum delectatione prodeſſe poſſint. Proinde abſcedentes hinc è templo (multa enim religionis gratia turba huc uentitat) in unum aliquod iſtorum conuiuiorum accumbamus, ut per ocium & cum ſilentio

λίγειν, ἐξ ἴσου βουλεύεσθαι, ἀξιῶ, μεμνῆσθαι δ', ὡς ὁ τέμφεσιν ἐπιβαίνων, ἀκίνδυνον ἡμῖν τὸν περὶ τῶν ἐνεστώτων διοχλέσει. καλῶς ἔδοξε ταῦτα λίγειν, καὶ συνεπαινέσαντος, ἡσυχῇ γὼ μὴν ἐσελήλυθον, ἐλαμπρύνων με πάσαις φροντίσι, εἰ δ' ἐν ἐννοίαις, μεγάλῳ ὢν ἑαυτοῖς σπίψιν· οὐδὲν γὰρ κάτω λυπλεῖν τόδε, ὡς περὶ τῶν προκειμένων ἀγωνιζόμενοι πλεονεκτῆσαι. ἐπεὶ δ' ἤκομεν εἴς τι σωρηρὸν περὶ πολίσκιον, ἔρρε δέος, κἀπεπαυόμεθα, ἐδόκει, ἀνῶνι, ἐ πόλῳ, ἐγὼ γὰρ εἰ ἐπὶ πολυφλοίσβου λιγυρὸν ἐπεχῶ τι τέττιξ, ἐν μέσῳ πάνυ εἰς πυκινῶς καθίσμενος αὐτίκα ἐπ' αὐταῖς ὀφρύσι τὴν Ηλιάδα ἐφόρουν. πρεσβὺς δ' ἀμφοτέρωθεν ἐλλόγιμος ἐκάθητο, τίνα χρὴ πρῶτον ἀνεῖν, ἐπειδὴ κατελαχέτην πρότερον, ἐδόκει ἐπάρχεσθαι τὸν λόγον ἀπαι-

silentio & audire & dicere quæ cuiq; libet, liceat. Illud autè meminerint, quòd qui hodie victus fuerit, is in posterum nobis de ijsdē rebus an plus molestus futurus non sit. Rectè usus sum hæc dicere. Et eódem cohortantibus etiam illis, exiuimus, ego quidem latus, nulo la me premente curai illi ut rò cogitabūdi, magnam apud sese in animis disputationem sursum ac deorsum uersantes, perinde ac si de principatu ac ductu apud Platæas certaturi essent. Postquam autè uenimus in densum quoddam atq; umbrosum pro æstatis tempore receptaculum, ubi commodè requiescere licebat: Suauis hic locus, inquiens ego, (nam & supra uerticem canorum quoddam resonant cicadæ) in medio admodum iudiciali more considebam, ipsam illam supercilijs præ me ferens Eliadam. Propositu autem utriq; forte super eo, utrum priore loco dicere oporteret, posteaquam Charicles priorem locum sortitus est, continuò ut auspicaretur orationē, hor-

λαστάμενον, ἐν τῇ δεξιᾷ τὸ πρόσωπον ἀνατρίψαντι, ἔπειτα καὶ μικρὸν ὑποσχόντι, ἀρχέσθαι τῆς δεήσεως. Σὲ δέσποινα τῶν ἐμῶν λόγων, Ἀφροδίτη, εἰ βούλει καὶ ἐμαὶ δεήσεις καλοῦσι. πάσῃ μὲν γὰρ ὄργῃ, μέγα βραχὺ τῶν ἰδίων πείθειν ἐπιτάξαι, πολλαχοῦ ἔχει. εἰ δ' ἐρωτικοὶ καὶ λόγοι πρὸς τῶν ἐρωμένων δέονται, σὺ γὰρ αὐτῶν γνησιωτάτη μήτηρ. ἴδιοι δὲ γυναιξὶ σοφοὶ γεγόνασι, καὶ ἑλληνικὰ χάριτος ἔπη καὶ τοῖς ἀνδράσι μείζονα ἔρωτος, ὡς ἐγχωρεῖν ἔοικε. ἔγωγ' οὖν οὐδὲν ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι λέγω, τῶν πρεμνοτέρων, καὶ πάσης γενέσεως πρωτίστων, ὧν ἐξιὼν μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι. λέγω δὲ τὴν ἱερὰν τῶν ὅλων φύσιν, ἣ τὰ πρῶτα τῶν ξυμπάντων στοιχεῖα τὸ πῦρ, γῆν, ἀέρα, ὕδωρ, τὴν περὶ ἄλληλα τούτων ἐπιτηδείαν, καὶ ἐξαγόνως ἔμψυχον. ἐπίστασθαι δ' ἔτι δεῖ τὸν μέλλοντα

tatus sum. Ille uerò cum dextera faciem paulùm attriuisset cum silentio, & parùper sustinuisset sese, mox ad hunc fermè modum orditur: Te dominã orationi meæ, Venus, te auxiliatricẽ preces meæ uocant. Nam cùm omne opus, si uel exiguum propriæ suadellæ instillaueris illi, absolutissimũ esse solet, tũ uerò amatorij sermones præter cæteras indigent. Tu enim eorũ germana adeò mater es. Ades itaque mulieribus patrona, fœmina nimirum ipsa. Largire autem & uiris ut maneant mares, perinde atque generati sunt. Egoigitur statim ab initio orationis primam omnium matrem, & totius generationis radicem ac seminarium, eorum quæ propono testem aduoco. Dico autem sacram illam uniuersorum naturam, quæ primis illis inter se conglutinatis elementis mundi, terra uidelicet, aere, igne, & aqua, mutua illorum & temperata commixtione omne procreauit animatum. Sciens deinde, quòd omnes mortalis

λὶς ἀλληλέγγυα, καὶ βραχὺς χρόνος ἢ ζῶν ἑκάστῳ λαβέσθαι τῶν ἐπ' ἄλλοις φθορὰν ἄλλου γενέσεως ἐμηχανήσατο, καὶ τῷ ἐκφανησομένῳ τὸ τικτόμενον ἀντιμίσθωσεν, ἵνα τοῖς παρ' ἀλλήλων διαδοχαῖς εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ζῷμεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἀπορον ἐξ ἑκάστου ἅμα τι γενέσθαι, διπλοῦν ἐν ἑκάστῳ φύσιν ἐμηχανήσατο, τοῖς μὲν ἄρρεσιν ἰδίαν διαβολὰς σπερμάτων γενεσαμένην, τὸ θῆλυ δ' ὥσπερ χορτοῦ τι ἀνοικεῖον ἀπεφήνασε, καὶ νῦν ὃν ἀμφιτρόπῳ γένει πάθος ἐγκρασαμένη, συνέζευξε ἀλλήλοις διπλῆν ἀνάγκης ὅσιον, διατυχοῦσα μέσην ὥστ' εἰκότως ἑκατέρου φύσεως ἑκάτερον, καὶ μήτε τὸ θῆλυ παρὰ φύσιν ἀρρενοῦσθαι, μήτε τ' ἄῤῥενος ἀτρεμοῦς μαλακίζεσθαι. διὰ τοῦτ' οὖν συνάψιν εὐλαβῆ ἐμιμήσατο, μίχρι λόγου τοῦ εὐδαίμονος βίου ἀθανάτοις διὰ

lis ſumus materiæ opificiũ, & quòd breue adeò tempus uiuendi unicuique fatò præſtitutum eſt: alterum interitum, ut alterius ortus eſſet, excogitauit: ac morienti, id quod naſcitur, eduero ſo appendit, ut mutuis ſucceſſionibus in perpetuũ tempus uiueremus. Poſtquam autem impoßibile propè erat ex ſingulis ſeorſim aliquid procreari, duplicem in unoquoq; genere naturam effinxit. Nam maribus quidem propria ſeminũ quaſi quædam fundamenta largita eſt, fœminam autem perinde ut receptaculũ quoddã genitalis ſeminis eſſe fecit. Communi igitur utriq; ſexui deſiderio indito, coniunxit inter ſe mutuò illos; lege neceßitatis ſancta quãdam præſcriptos, ut manerent propria utercq; natura

contenti, & neque fœmina præter naturam in marem tranſiret, neque mas indecorè ac turpiter emolleſceret. Atque hoc pacto uirorum cum mulieribus conuerſationes, in hoc uſque tempus hominum uitam immorta-

λαμβάνειν φυλάττουσιν· ἐλάττω
αἰνῆς ἀπ' ἀνδρὸς αἰσχρὰ γορί-
ζεται, ἀνὴρ δ' ἀνεμέτητον σίβας
μᾶλλον, πᾶσαι τιμαὶ μένουσιν,
ἅπαντα πατρὶ μητρὶ προσκυ-
νοῦνται. ἐκ' ἀρχὰς μὲν οὖν,
ἔτ' ἡρωϊκὰ φρονοῦντα βίος, καὶ
τὸν γάστερα θεῶν σέβειν ἀρε-
τὴν, εἰς ἀναμέτητον φύσις,
ἐπαθύρετο, καὶ παρ' ἡλικίαν
μίγνυσθαι γυναιξὶ βουλόμενοι,
γενναίων πατέρες ἐγίγνοντο
τέκνων. ἐκ δὲ μικρὸν ὕστερον, ἡ χρό-
νος ἀπ' ἰσότητος τὸ μεγέθους, ἐς
τὰ δὴ ἡδονῆς ἐκλελοίπασιν βά
θρα, ξένας εἶδον, καὶ παρ-
ελλαγμένας ἀπολαύσεων ἐ-
τέρψε. ἔνθ' ἡ πάντα τολμῶσα
τύχη, τὸν φύσιν αὐτὸν πα-
ρεμόμενον, ἐκεί τις πρῶτος
ὀφθαλμοῖς τὸ ἄῤῥεν εἶδος, ὡς
θῆλυ, ἀνὴρ θάτερον, ἢ τύχαι
τινῶν βιασάμενον, ἢ πόσοις
παιδέρασι, σωφρόνως δ' ἐς μίαν
κοίτην μία φύσις· αὐτὰς δ' ἐν
ἀλλή-

libus quibuſdam ſucceſſio-
nibus conſeruant: neq; quiſ-
quam uir ex uiro ſe natum
eſſe gloriatur. Intra duo au
tē nomina uenerabilia om-
nis honor manet eorum qui
ex æquo matrem ac patrem
adorant. Ab initio igitur cū
adhuc Heroica ſoperet ui-
ta, & uicinam deorum co-
leret uirtutem, legibus à na-
tura conſtitutis obtempera-
bat: ac ſecundū ætatis men-
ſuram cum mulieribus con-
iuncti, generoſorum patres
fiebant liberorū. Paulo au-
tem pòſt tempus à magni-
tudine illa ad uoluptatis de-
ſcendendo uoraginem, nouas
& commutatas fruēdi uias
aperuit. Deinde, quæ nihil
non audet, uoluptas, naturā
ipſam contempta lege uio-
lauit. Atq; aliquis igitur pri
mus oculis aſpexit matrem
perinde ut fœminam, ex
alterutra uidelicet horum
cauſſa, aut quòd ui tyrannica eò illum compulerit, aut
quòd uerbis doloſè ac fraudulenter induxit. Conuenit
autem in unum lectum una eademq; natura: ac ſeipſos
inter

ἀλλήλοις ἀρῶνται, οὔθ' ἃ δρῶσιν, οὔθ' ἃ πάσχουσιν, αἰσχύνονται· πέτραι δέ, φασίν, ἀγόνων ἀποίσονται, ἀλίγοις ἐθέλουσαι θήλειαν ἀντὶ ἀρσένων μεγάλων ἀλλάξασθαι μικρᾶς ἡδονῆς· ἄπιστα μὲν, ἀπὸ τοσούτων τυραννικῆς βίας τόλμαν προεληλυθέναι, ὡς μήτε τοῖς ἄρρεσι τὸ ἄῤῥεν ἐκπεφοβῆσθαι, μήτε ἀνάνδρους τὰς ἄῤῥενας ἀπειργάσθαι· τῶν δ' ἀῤῥένων

ἄλλου ἀπ' ἄλλης ἐπινοίας αἰτίας
σχοῦσαι ἐπινοῆσαι, μέχρι δὴ καὶ
ἡ ῥᾳθυμία ἀναπεπέτακε σφᾶς
πᾶσι νόσοις ἐπιτήδειους, ἵνα μη-
δὲν ἀγνοῇ μέρος ἀσελγείας.
εἰ δ' ἐφ' οἷς ἡ πρόνοια θεσμὸν
ἔταξεν ἡμᾶς, ἕκαστος ἵδρυτο,
πᾶς μετὰ γυναικῶν οὐ μι-
γείης ἀρρένεσσι, καὶ πᾶσιν
ὁσίοις ὁ βίος ἐκεκόσμητο, ἀ-
μίγη παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ φυ-
γὰς ἐπιθέσεως παραχαράξας
ἀναισχύντοις ζῴοις, ἔχοιεν δ'
ἂν φύσεως νομοθεσίαν φυλάτ-
τειν, λέοντες ἂν ἐπιμάνειεν
λέουσιν, ἀλλ' ἡ ἐπὶ ἀμφὶ ἀφρο-
δίτην πρὸς τὸ θῆλυ τῶν
ἔρωτας κύντων ἐκκαλέσαι. ταῦ-
ρος δ' ἀγελάρχης βουσὶν ἐπιβόρ-
νησιν, οὐ μεῖς ἄλλῳ τῶν πεί-
νων ἄρρεν δ' πλησεῖ σπέρμα-
τος. τί δέ, ἐ συῶν μὴ σύνεις
μετακλίνουσι λάκαι; λυκαί-
νας δ' ἰμμίγνυνται λύκοι; καὶ
ὅλως δ' εἰπεῖν, εἴ τι ἀέρια κο-
σμοῦσι

lities, uoluptates impudicas aliam ex alia excogitando, in eum morbum qui ne dici quidem amplius decorè poteſt, prolapſa eſt, ut nullam uidelicet partem petulantiæ & obſcœnitatis ignoraret. Quòd ſi uerò in ijs de quibus ipſa Prouidentia legem ſanciuit, unuſquiſq; noſtrum ſeſe firmaret ac perſiſteret: conuerſationibus ijs quæ cum mulieribus fiunt, contenti eſſemus, & ab omni conuicio ac probro uita noſtra pura atq; integra foret. Certè inter ea animantia quæ nihil ex mala atque peruerſa affectatione deprauare poſſunt, illibata naturæ legislatura illa cuſtoditur. Leones non inſaniunt in leones: ſed quæ tempore ſuo accedit uenus, in fœmineum ſexum concupſcentiam illorum excitat. Taurus armenti dux cum bobus miſcetur, & aries totum gregem maſculo implet ſemine. Quid autem? An non ſuum cubilia ſectantur apri? lupas autem ineunt lupi? Et ut in ſumma dicam, neque quæ aerem uolatu perſtrepunt

aues,

ζωῶν ὁρᾷτε, ἔδ' ἐστὶ τῶν ὑγρὰν ναῦν ἔλαιῳ ἄλυκος λύειν, ἀλλ' οὐδ' ὑδῶρ γῆς τι ξυνὸν ἄῤῥηκτον ὁμιλίας ἐπιῤῥίζει. μένει δ' ἀπίνυτα φρενοῖς τὰ δόγματα. ὑμεῖς δ' ὦ μάτην τῶν ὑδὲ τῶν φρονεῖν ἀλογούμενοι, θαρσεῖν ὡς ἀλυδνὸς φῶλον, ἄνθρωποι, τίνι λώβῃ νέῳ πάθει μεμηνότες, ὑδὲ τῶν κατ' ἀλλήλων ὕβρεων ἐρίθιοι; τίνα τ' ψυχῆς τυφλὸν ἀναιδείαν ἐπτοχίσατε, ἀμφοῖν ἐστυγέναι, φεύγοντες ἃ λιπεῖν ἐδεῖτε, καὶ διώκοντες ἃφ' ὧν ἔδει φεύγειν: καὶ ταῦτ' ἴνα τοῦ πάντα ξηλοῦν πάντων ἐλαμένων, ἢ τὸν ἕνα. ἀλλὰ γὰρ ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς καὶ ἐλευθερίοις ἀναφίκτου λόγου, ὑφ' οὗ παιδικαὶ κεφαὶ ἁπασαὶ, τελέως ἐκλείψει λογισμῶν φαύλων πίσσυλα. τὸ δ' ἄλλο καὶ φρενῶν ἐπαρκεῖν ἔχειν, οὐκ ἂν ἐπαχθέως λύσαιτο. ψυχῆς γὰρ ἕρωτα πλάττονται, καὶ τί τῶν σώμασι

aues, neque quæ humidam aquæ sortita sunt mansionem, neq; etiam aliquod in terris animal cõgressum maris appetit, sed manent inter ea immota Prouidentiæ decreta. Vos autem, ô frustra sapientiæ nomine iactati, animal, ut uerè dicam, ui le ac malum, homines, quãnam nouo morbo delinquẽtes, in mutuã inter uos contumeliam accensi estis? Quó nã animi cæco stupore effuso, adeò ab utraque aberratis uia, fugientes uidelicet ea quæ sectari uos decebat, & contrà sectantes illa à quibus refugere oportebat? Ac singula talia æmulari omnibus uolẽtibus, ne unum quidem postremò reliquum erit. Atenim hîc Socraticis istis etiam præclara illa oratio renascitur, qua puerorum quidem auditus, perfectis ratiocinandi uiribus adhuc carentes, decipiuntur: illud autem quod iam per prudentiam ad summum euasit, subduci facilè nequit. Animi enim amorem quendam comminiscuntur: & cum

σώματος δύναμιν αἰδέμενοι φιλεῖν, ἀρετῆς διαλῦσαι τὰς ἐρωτάς, ἐφ' οἷς μοι πολλὰ καὶ παγχάλεπα ἐπέρχεται. εἰ γὰρ παθόντες, ὦ σύμφυτοι φιλόσοφοι, τὸ μὴ ἥδιον μακρῷ χρόνῳ δοκιμὰς ἐκοντὶ πάρεσχε, ἢ ποῖόν τι τὸν, ᾧ πολιὰ προσῆκεν. ἡδὴ γὰρ ἀρετὴν μαρτυρεῖ. ἢ ὅλως γηρὰς ἀφανίμασι; πᾶς δὲ ὁ τοιοῦτος ἔρως ἐπὶ τὸ νέον ἐκτέτακται, μᾶλλον τῶν λογισμῶν ἐν αὐτῷ, περὶ ἃ πραγμάτευται, ἐρῶντος ἢ νέμοντος ὕλῃ, πᾶσαν μὲν ἀμφίαν κάλλους ἄνευ διατάττων, σὺν δ' ὡς ἀγαθὸν ἐπιγνώσεται καλόν; ἀλλά τοι κατὰ τὸν μέγαν ἄλλο θεῖαι προφήτην Ὅμηρον, Εἶδός τις ἀνδρὸς καὶ μάλα ἀγαθοῦ ἔφη, Ἄλλος δ' οὐ μετρίῳ ἔπεται φάος, εἴ δέ τ' ἐν αὐτῇ Τρῳὰς μέμφεται ἀλύουσιν, ἀλλ' ἀσφαλὲς ἀγορεύει, Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ θεὸς ἄγχι παραστὰς ἀγορεύεσκεν. Ἐρχόμενος

corporis pulchritudinẽ uereantur amare, uirtutis uocant sese amatores. Ob quæ sæpenumero risu diffluere, in mentem mihi uenit. Nã quid uobis accidit, ô nimiũ graues philosophi, quòd id quod longo iam tẽpore sui experimentum de se quale sit, præbuit, cui canities accedens & senectus, uirtutis testimonium dat, per negligentiam adeò dimittitis: omnis autem ille præclarus amor in iuuenem cõcitatur, cum tamen in eo ratio & uis colligendi nondum habeant ad quæ iudicium conuertant? An hæc ueluti lex quædam est, ut omnis quidẽ deformitas malitiæ damnata sit: pulchrum autem quod est, id recta uia ut bonum & honestũ laudetur? At uerò iuxta magnũ ueritatis interpretẽ Homerũ, Alium pulchro minus enitet ore,
At formam Deus exornat uirtute loquendi,
Quẽ uident illum, uerbis mulcentur: at ipse
Intrepidus fatur suauí commixta pudore,
Et medios inter uultu supereminet omnes,

Perſę

φην δ' αὐτὸν ἄφυ, ἐὰν ὡς εἰσε-
γόμεθα. φησὶ πάλιν ἐπὶ τῷ λέ-
γειν, ὅτι ἀρέσκει γ' ὑμῖν εἶδει
καὶ φρονεῖν ἔοικεν. Ἀτὰρ τῷ
καλῷ Νιρεῖ ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς
πῶς ἂν μᾶλλον ἐπαινοῖτο. πῶς οὖν φρο
νήσεως μᾶλλον ἢ δικαιοσύνης· ἢ
τἄλλων ἀρετῶν, αἷ τελέως
ἀνδρὸς σύγκλυδον ἐλέγχουσι
τάξιν, ἀλλὰς ἴσως ἐπρέπετο, τὸ
δ' ὦν πάνυ μάλα ὀξυτάτας
ἔρωτας παιδῶν ἐγείρει; πάνυ
γοῦν ἐμοῦ ἐφάνη Φαίδρῳ, διὰ
Λυσίαν, ὦ Πλάτων, ὃν προὔδω
κας; ἢ τἄλλα ἀρετῶν φιλῶν Ἀλ-
κιβιάδου μόνος ἦν, διότι ὑπῆρ-
χεν τὰ θεῶν ἀγάλματα, καὶ
τοῦ μὲν Ἐλευσῖνι ζητοῦντος αἱ πα
ρὰ πότον βεβλασφήμουν φωναί·
οὐκ ἐρασταὶ δεῖ γενέσθαι,
προδιδομένων Ἀθηνῶν, καὶ
δουλείαν ἐπιτειχιζομένην, ἢ
οὐκ τυραννίδα βλέπουσιν; ἀλλ'
ἄχρι μὲν ἀθήνα, καθὰ τὸ ἱερὸν
πλά-

Perq; urbem aſpiciunt uenientem numinis inſtar.

Et rurſum alibi dicens inquit:

At tibi formoſo ſub corpore nulla fuit mens.

Certè formoſo illo Nireo cordatus Vlyſſes magis laudatur. Quo pacto igitur ſapientiæ quidē, aut iuſticiæ, ac cæterarum uirtutū, quæ cum perfectis uiris conſortem et quaſi hereditariam nactæ ſunt ordinem, nullus amor conueniens uobis eſt, pulchritudo autem in pueris illa, uehementiſſimos affectuum impetus excitat! Prorſus enim amari oportebat Phædrū propter Lyſiam, ô Plato, quem prodidit? Aut uirtutem Alcibiadis amari probabile fuit, quando ille deorum ſtatuas amputando uiolabat, & ſacris Eleuſiniis illa inter potandum iactatæ uoces inſultabant? ¶ Quis igitur amatorem illius fuiſſe ſe perhibet, cum Athenæ proderentur, & Decelia munitionibus obfirmaretur, ac tota uita ad tyrannidem ſpectaret? At donec quidem barba nondum (iuxta ſacrum

πλάτωνα, πάντων ἐμπέπλεα τε, πᾶσιν ἱκέρας ἦν. μετὰ δὲ ἀπὸ τῶ παιδὸς ἐς τὸν ἄνδρα, καθ' ἣν ἡλικίαν ἤδη τινὰς φρένησις ἐλέγχειν ἔχειν λογισμὸν, καὶ πάντων ἐμισεῖτο. τί δὴ πάθοιμ αἰσχρὸς ἐνυμάτων ἐπιγράφοντὸν αὐτῶν, ψυχῆς ἀρετὴν λέγοντι τὸν τὸ σώφρονα καὶ ἀνδρίαν, οἱ φιλόνικοι μᾶλλον, ἢ φιλόσοφοι; καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν, ὑπὲρ τῶ μὴ δοκεῖν ἐπισύμως αὐλῶν φιλεπιχθυμένους μετ μανθάνειν, ἀλλὰ τοιοῦτον εἶναι δοκεῖν. μικρὰ δὲ ἀπὸ τ' ἄγαν ὀπτ ἄλλο ἀλλὰ τὸν ἐμετέρων, ἃ καλ λιπαρίδα, καταβὰς ἐλαιῶ, ἐπιδείξω παιδικῆς χρείους πολὺ τὸν γυναικείαν ἀμείνω. καὶ τὸν πρῶτον, ἡγοῦμαι τερπνοτέραν ἔναι, τὸν χρονιωτέραν. ὁ ἓξ γὰρ ἡδονὴ, παραπλᾶσα φλέγα, πρὶν ἢ γνωσθῆναι πεπαυμένη. τὸ δ' ἀμφοῖν, ἐν τῷ

illum Platonem) obsitus erat, omnibus amabilis fuit: postquam autem transijt à puero in uirum, qua ætate intellectum (qui tamen imperfectus erat) totã ac plenam ratiocinandi uim consequebatur, ab omnibus odio habebatur. Quid igitur affectibus turpibus uerborum prætendentes uerecũdiam, animi uirtutem appellant, corporis elegantiam, iuuenum illi amatores magis quàm sapientiæ? Atque hæc quidem à nobis dicta sufficiant, ne uideamur clarorum uirorum inuidiosè nimis mẽtionem facere. Paruper autem à uehementiori studio ad uestram Callicratida uoluptatem descẽdendo, ostendam puerorum consuetudine muliebrẽ multo potiorem esse. Ac principiò quidem omnem ego delectationem censeo iucundiorem esse, quæ diuturnior est. Acuta siquidem uoluptas, quæ celeriter præteruolat: priusquam satis percipiatur cognitione ac sensu, desinit. Illud autem quod lætitiam affert, quo magis abundat, eo otiosius

est,

615783

παρίπαυσιν λυπῆσαι. ὡς εἴθε μὴ βίος μακρὰς προθεσμίας ἡμῖν ἐπέκλωσε μοῖρα, πρὶν τὸ παῦλαν ἔχειν διανυσὶ νόσου, μηδὲ λυμαίνεσθαι τὴν διάνοιαν ἐπιμιμνήσκοντι τοῦ γὰρ εὐ, πρὶν παυσάμενον, τὸν ὅλον χρόνον ὠφελεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἡ βάσανος καὶ λύπην ἐμποιοῦσιν, ἐν γε τοῖς παροῦσιν ἥδιστα τὰ παρόντα γνωσθήσεται. τῶν μὲν οὖν παρθένου μέχρις ἡλικίας μέσους, τὴν ἡ πολιὰς τὸν ἐσχάτου φυτεύσασα τοῦ γήρως ἐπιθρέμμασιν, ἀδύνατον ἀνδρὶ σώφρονι ἐμπλακῆναι. ἐμοὶ παρέλθοι δ' ἂν ὥρας, ἅμα ἡ ἐμπειρία ἔχουσι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. ἡ δ' ἡλικία τῶν ἑτέρων πολλά τις, οὐτέ ἐμοιγε δοκεῖ πάσχοντι, ἀμφίβολον Ἀφροδίτην μεταδιώκων. σκληροὶ γὰρ οἱ τῶν μελῶν ἀπαναλωσάντων ἕνεκα.

est. Quare utinam & uitæ longiores terminos parca acte nax illa nobis præfinxisset Parca, & totum hoc spatium perpetua sanitas gubernaret, nulla mentis perturbatione atq; molestia interueniente. Festum enim diem, & quasi quendam solennem conuentum, totum hoc tempus perageremus. Verùm postquam maioribus bonis malignus deus inuidit, in præsentibus utique rebus dulcissima illa sunt, quæ quàm longissimè extẽduntur. Mulier itaq; ab eo quando uirgo fuit, usq; ad mediam uitæ ætatẽ, priusquam omnino postrema illa senectutis ruga supernit, ad amplexandum apta ac digna uiris conuersatio est: atq; etiam si illa quæ formæ atque ætatis teneriorib sunt, effluxere, habet tamen aliquid experientia dictu sapientius ac doctius quàm iuniores. At uerò si quis puerum uiginti annorum aggrediatur, ille mihi certè uidetur pathica affectione laborare, ambiguam uidelicet uenerem sectando. Nam & duri sunt membrorum

tori

ὄγκει, καὶ τραχὺ μᾶλλον, καὶ ἔτι μᾶλλον ἀνδρικῶν, καὶ πικρὸν ἴσως τὸ γένειον· οἱ δὲ μηροὶ θαυμάσιοι, ὥσπερ ὑπὸ ἐμπλοκῆς τινος, ἀλλ' ὅμως τούτων ἀφανίζουσι, τοῖς σκιεροτέροις ὑμῖν φαίνονται προσφερόμενοι, γυναικὶ δὲ καὶ πάσῃ ἡ τοῦ χρώματος ἐπιφάνεια καὶ χάρις, καὶ λαμπρότης μὲν ἀπὸ τῶν βοστρύχων δὲ λιφαλῶν εἶναι δοκεῖ, ἀκτινοβολεῖ τὸ λαμπρὸν ἀνθοῦσιν ὁμοίως περφύρουσι, καὶ μὲν ὑπανθίζει λίχνωτοι, μιγάδα χρῶμα κόσμῳ· εἰ δὲ, παρ' ὥρας καὶ ὑγρότητος, πολὺ τῶν ἐν λειμῶνι ἀλόστροι σελίνων· τὸ δ' ἄλλο σῶμα, μέχρι ἀκριβῶς τριχὸς αὐτῆς ὑποφαινόμενον, ὑλίκρινες, φασὶν, ἢ Σιδωνίας ὕαλος διαφανέστερον ἀστράπτει. τί δ' ἐχὶ τῶν ἑδῶν καὶ τῶν ἀντικαθέδρων μυκτήρων, ἵνα δὴ καὶ ἐξ ἴσου τοῖς λιπαθεῖν οἱ πάσχοντες ἀνθρωποι· σχιδὸν γὰρ, ἅ κατὰ

tori iam adulti & uiriles, & asperum quidem, pro eo quod dudum molle ac tenerum fuit, densatum crebra lanugine mentum: femora autem idonea ac commoda illa, setis quasi quodã squalore obducta. Quæ uerò sunt bis occultiora, uobis qui periculum eius rei fecistis, cognoscenda relinquo. In muliere autem semper omni & coloris resplẽdet gratia, & largæ capillorum capitis texturæ, perinde ac suauiter florescentes byacinthi nigricantes, aliæ quidem per tergum effunduntur, scapularum nimirum decus, aliæ uerò secundum aures & tempora, multo quàm in pratis aptum est, crispiores. Reliquum uerò corpus ne minimo quidem crinis uestigio ipsis subnascente, electro, ut aiunt, aut uitro Sidonio perspicuum magis effulget. Cur autem non & uoluptatum mutuos atq; alternos affectus persequar, quandoquidem ex æquo cum ijs qui agendo afficiuntur, patientes quoque lætitiam capiunt? Propemodum enim non eodem modo ut

ἑαυτὰ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, τὰς μονώσεις διατριβὰς ἀσκοῦμεν, ἀλλὰ πᾶσι φιλικαίῳ δεσμῷ συνάψει συνηγμένοι, ἡδέα τά τε ἀγαθὰ παρ' ἀλλήλοις ἐγκύμονα, καὶ τὰ ἀνοχθῆ λυπήσαντα μετ' ἀλλήλων, ἴδιον τι πρᾶγμα κοινόν. καὶ φιλίας μυστικὴν τράπεζαν παραβάλλομεν, μεταξὺ τῶν ὀφειλομένων ἀπεμβᾶσαν ἀπόλαυσιν, οὐ μόνον τὸν Θάσιον, εἰ τύχοι, οἶνον, οὐδὲ καθ' αὑτὸν τῶν πολυτελῶν παραβάλλομεν ὄψων, ἀλλὰ δοκῶ πάρπαν ἐκόντα τὸ μετ' ἄλλου. καὶ τὰς ἡδονὰς κοινὰς ἔχομεν, μᾶλλον δὲ ἡμῖν ἐστὶ. καὶ μὲν ἂν γυναικῶν συνόδοι, ἢ ἀπολαύσεως κοινῆς ἴσον ἡμῖν ἔχουσι. ἀλλήλαις γὰρ ἅμα ἴσον διακινοῦσι, ἡδίως ἀπολλύμεναι, εἴ γε μὴ δικαστὴ Τειρεσίης πρόσεστιν, ὅτι ἡδεῖα τέρψις ἀνδρὸς μοίρας πλείονος τῆς ἄρρενος. καλὸν δ' οἶμαι,

do ut bruta animantia, solitarias conuersationes amamus, sed amica quodammodo societate coniuncti, & suauiora quæ bona sunt inter nos mutuò, existimamus: & aduersa itidem inter nos mutuò, leuiora. Vnde & inuenta est mensa communis, & amicitiæ mediatrice illa in medio posita, debitam uentri adnumeramus uoluptatem, non soli Thasium, si id fortè contingat, bibentes unum: neq; singuli per se pretiosis ac cbaris implicites nos obsonijs, sed illud suaue ac delectabile putamus, quod quisq; cum alio capit: ac uoluptates inter nos communicantes, maiori lætitia afficimur. Illi igitur cum mulieribus congressus, delectationis permutationem ac uicissitudinẽ parem habent. Nam inter se mutuò utrinq; ex æquo afficientes, cum maiori uoluptate dissoluuntur. Nisi verò Tiresiæ iudici accedendum fuerit, quòd uidelicet mulieris delectatio toto gradu uirilem præcedit. Honestum

ὄψιμα, μὴ φιλαύτως ἀπολαῦσαι βουληθῇς, ἵνα τι ἰδίᾳ χρυσὸν ἀπείρηται, σκοπῶν, ὅλου παρὰ τὸν λαμβάνοντα ἡδονὴν, ἀλλ' ἐκεῖνο μερισάμενος, ὃ τυγχάνουσιν, εὐτιπαρακόλουθα ἔχων ὁμοίως. τάχα δ' ἂν καὶ ὅσα παιδίων ἔστι τις, ὀχεύσῃ μίαν μοῦσαν· ἀλλ' ὁ μὲν διαβὰς, ἡγοῦμαι δὲ καὶ ταῦτα, τὴν ἡδονὴν ἀκαίρως λαβὼν ἀπέργασται, τῷ δ' ὑβρισμένῳ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀλγήσαι καὶ δάκρυσι, μικρὸν δ' ὕστερον δὲ ἀλγεδόνος καταλυσάσης, πάλιν, ὡς φασιν, ἐπὶ νῦν ἂν ὀχλήσαντος, ἡδονὴ δ' ἐπιγενομένη. εἰ δ' ἄρα τι καὶ περὶ ἀφροδίτης ἀπεῖν (ἀλλ' ἐν Λιμναίτιδος τεμένει) γυναικὶ μὲν, ὦ Καλλιράτιδα, καὶ παιδιᾶς τρόπον χαίρειν ἔξεστιν ὀλίγον ἀφροδίτης, ἀπολαύσαι ἀπειλαύνοντας ἡδονὰς ἀφεῖξαντα. τὸ δ' ἄρρεν οὐδαμῇ τρόπῳ χαίρειν ἔοικεν ὁλοσχερῆ ἀπόλαυσιν, ὥστ'

stum autem esse arbitrõr, non ambitiosè, ac sibi tantũ frui uolendo, quo pacto priuatim aliquid commodi auferant, spectare, totam ab aliquo accipientes uoluptatem: sed illo quod percipiũt diuiso, paria facere, & similia recõpensare. Atqui hoc de pueris dicere nemo adeò insanus est qui possit: sed alter quidem affectus, quocũque tandem modo hæc existimat, uoluptate uelut exempta, ac propria quadam percepta, abit: illi uerò qui contumeliã hanc passus est, principiò quidem dolores ac lachrymæ oborientur: paulò uerò pòst ubi per tempus dolor aliquid remisit, magis, ut aiunt, nihil quicquam molestè feceris. uoluptas autem ne ulla quidem aliqua. Quòd si autem & curiosius quiddam adscitum addere decet (decet autem in Veneris luco, opinor) muliere licet, Callicratidæ, etiam puerorũ modo aliquantulum utendo, uoluptatẽ capere, duplici fruendæ illius uia aperta: masculum autem quod est, nullo modo præbet delectationem atq; usum muliebrem.

Quare

ἐ μὴ πρὸς ὑμᾶς ἀρέσκειν δύ-
νωμαι, πρὸς ἀλλήλας δὲ ὑμᾶς
ἀποτειχισώμεθα. ἐ δὲ τοῖς ἄρ-
σεσιν ἀδιάρρηκτοι αἱ μετὰ ἀρρέ-
νων ὁμιλίαι, πρὸς τὸ λοιπὸν ἐ
ῥάστως ἀλλήλων πρὸς γυναῖ-
κας. ἄγε νῦν ὦ νεώτερε χρόνε,
πρὸς τ ξένων ἡδονῶν εὑρέτα,
δυνὰς ἑδὰς ἀρίστω τρυφῆς
ἐπινοήσας, χάρισαι τῷ ἰσῷ
ἄρσενι πρὸς γυναῖκα. ἀλλή-
λαις ὁμιλησάτωσαν, ὡς ἀνὴ
ρ. ἀπειλῶν ὑ ἐργάνων ὑπο
συγκαμμένα τέχνασμα, ἀσε-
μίαν ἄρρεσιν ἄνυμφα, ἀπε-
μάξασθαι γυνὰ μιᾷ γυναι-
κὸς, ὡς ἀνήρ. ἶ ὑ ἀπιλῶ ὑπε
νίους ἄνευ ἔνεμε, ἀπεχώμεθα πὸ
λόγε, ἐ βιβαίας ἀσελγείας,
ἀναίδεω πεμπλίτε. πᾶσα δ
ἡμῶν ἡ γυναικωνῖτις ἐφ φι-
λαινὶς, ἀνδρογύνε ὄψεται ἀσ
εχημονέσα. καὶ πόσον ἐρᾶν-
τον ἐς ἄῤῥεν τρυφὴ βιάσ-
θαι γυναῖκα, ἡ τὸ γενναῖον ἀ
ῤῥᾶν εἰς γυναῖκα βαλιώσθαι;

Quare etiam si uobis quidē placere poteſt, nos certè mu tuò inter nos ueluti quodam ſepto diſcludamur. Iam uerò ſi maribus honeſtum adeò eſt cum maribus conſue tudinem habere, ament ſeſe mutuò de cetero etiam mu lieres. Age nunc ò iunior ætas, & nouarum uoluptatū inuentrix, poſteaquam no uas maſculæ mollitiei uias ex cogitaſti, largire & mulieribus parem poteſtatē. Con grediantur & illæ inter ſe mutuò, quemadmodum uiri: laſciuorum autem inſtru mentorum iungentes inter ſe machinamentum, obſcu rum atque monſtroſum, ex ſterilibus compoſitum, con cumbat mulier perinde ac uir cum muliere: illud autē quodraro auditum eſt no men, & pudet ſanè dicere, Tribadū obſcœnitatis iſtius, paſſim ac liberè uagetur: omne autem Gynæceū noſtrū Phi lænis ſit, ſeminares quoſdam amores turpiter agitans. & quanto melius eſt in maſculam libidinem cogi mulierem, quàm generoſum illud uirorum in mulierem effœminari ē

Talia

τοιαῦτα σωτόνως μεταξὺ πα
βαπίμλγ@, ὁ Χαρικλῆς παύ
σατο, λαμών τι καὶ θαρρα̃λέ
ον τοῖς ἐμμανοῦς ἐπεβλέπων.
ἐφάνη δέ μοι καὶ καθαρσίου μέ
θεν πρὸς τὰς παιδικὰς ἔρω
τας. ἐγὼ δὲ, σύνοχὴ μεδιάσας,
καὶ πρὸς τὸν Ἀθηναῖον ἤρεμα
τὸ βλέμμα παραβαλών, πα
λαιὸς, ἔφην, καὶ γλαυκ@, ὦ Καλ
λιρρατίδα, δικαστὴς καθῆσθαι
δοκῶ πρᾶος λαμόσας, ἐπεὶ εἰδ' ὁ
πως ὑπό σε Χαρικλῆς λαυλ
τητ@, ὥστ' ὀπισθαιτέρου ὑγ
μαι. σχεδὸν γάρ, ὡς ἐν Ἀρείῳ
πάγῳ, περὶ φόνου καὶ πυρκα
ϊᾶς, ἢ νὴ Δία, φαρμάκου ἀγω
νίζομαι@, ὑπερφυῶς ἐπαθέ
σατο. λαμβάνει οὖν ἑνὸς, ἢ ποτε
καὶ πρότερον, ἀπαλλᾶξαι σε τὰς
Ἀθήνας. ῥᾳδίως δὲ πείσει, νὴ
τῶν Διοσκούρων τὰς Μακε
δόσιν αὐθωπλισμένοις γλώτ
τας, ἐνὶ τῷ σῷ λόγῳ διαρ
ρῆξαι, μᾶλλον τῶν ἐν πολλῷ δέον
τι ῥητόρων ἀσπασάμενος. μικρὸν
οὖν

Talia cum magna contentione, atque inter dicendum grauiter affectus: postquam Charicles dixisset, cõticuit, uehemens quiddam atq; ferinum ex oculis intuẽs. Videbatur autem mihi et expiatione uti contra masculos amores. Ego uerò tacitè subridens, & ad Atheniẽsem oculos sensim conuertens; Lusus, inquam, & risus, Callicratida, iudicem consedisse me arbitratus, nescio quo pacto, Chariclis uehementia ad serias atque seueras cogitationes abreptus sum. Propemodum enim quasi in uico Martio de cæde atq; incendio, aut per Iouem etiam de ueneficio certaretur, supra modũ grauiter affectus fuit. Tempus igitur ſi unquam antea fuit, nunc maximè est, ut Athenas ipse repetas. Periculi autem pare, ac decem illorum Rhetorũ linguas cõtra Macedonas armatas, unca tua oratione exercens, actionũ earũ quæ in Pryce haberi cõsueuerunt, unam aliquã ob oculos ponendo. Postquã igitur paululum

αὐὸν ἰπεισχνῆν ὁ Καλλιγατίδης (ἐφάνη δὲ αὐτὶ τ πρεσβύτου μοι τιμωμένου, καὶ λίαν ἀγωνίας μεστὸς ἦναι) λόγων ἀμυβαίων ἐναρχίζαι. ἀγωνίας μὲν ἰπιλυσίας, καὶ δικαστίρια, καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ἐν μετουσία, γραικυγὶς ἄν ἡ πρεσβύτις ἰπιχειροτέρνοι, ἐκί σι χαλκῶν ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὦ Χαρικλεῖς, ἐτίμων· σχεδὸν γὰρ ἐκὶ αὐταῖς πρὸ αὐτῶν, ἐπόσαι πρέσχιν λαταὶ σοφίαν ἰδόκουν, ἤ τις αὐταῖς τῶν λόγων ἀξιείαν ἐφῆκε πρ, οὕτω μετὰ σπουδῆς ἄν ἐτιμων. ἐχὶ ὁ Σαφρτιάτας αὐτὸς πολιορκῶν Τηλεσίλλαν, δι ἣν ἐν Αργει θεὸς ἀριθμᾶται γυναικῶν Ἄρης. ἐχὶ τὸ μελιχρὲν ἄν χρῶμα Λέσβιαν Σαπφὼ, καὶ ὁ Πυθαγορείου σοφίας ἐυγάτης, Θεανώ. τάχα δ' ἂν Περικλῆς ὧτως ἂν Ἀσπασίᾳ συνηγόρησε, ἀλλ' ἐπεδείξατο ἂν ἐπεὶ

lulium ſuſtinuiſſet Calliratidas, uidebatur autẽ (quantum de facie coniecturam mihi facere licebat) contentionis atq; timoris, minisq; plenum eſſe, orationem ſuperiori aduerſariam orditur. Si mulieribus, inquit, concionum & fori, cæterarumq; ciuilium rerum tractandarum facultas aliqua foret, dux nimirum aut præſes illarum ſuffragijs iampridè creatus eſſet: ac te ſtatuis æreis per fora paſſim poſitis, Charicles, uenerarentur. Fermè enim ne ipſe quidem de ſe ipſis, quæcũq; aliquã do ſapientia atq; doctrina excellere exiſtimatæ ſunt, ſi quis ipſis dicendi poteſtatem permitteret, cum tanto ſtudio tantaq; contentione dicerent: non illa quæ contra Spartanos armata proceſſit h Teleſilla, propter quam Argis inter Deos numeratur Mars mulicbris. Non mellita illa, qua ſe Leſbun iactat, Sappho: & Pythagoricæ doctrinæ filia Theano. Fortaſsis autem neque Pericles ita i Aſpaſiæ ſuæ patrocinatus eſt. Verum enim quandò honeſtum

πὶς ἐρίζειν ὑπὲρ θηλειῶν λόγων, ἀνεμὸς καὶ ἀνδράσι γυναικὸς ἀνδρῶν. σὺ δὲ ἵλεως ἡμῖν Ἀφροδίτη γένοιο· καὶ γὰρ ἡμεῖς τὸν σὸν ἔρωτα τιμῶμεν. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκέτι ἐνόμιζον ἔχειν παιδιᾶς, ἐπαρκεῖν τὸν ἔρωτα ὑμῖν φάσκων· νῦν δὲ εἰ παρὰ τοῦτο λόγου καὶ φιλοσοφίας ὑπὲρ γυναικῶν ἐπεισόδιον, ἀσμένως τὴν ἀφορμὴν ἔσχηκα· μόνος γὰρ ἐρῶν ἐλεύθερος ἐρωμένην ἀρετὴν καὶ ἀδολον ἔχειν λέγων. οὐξάμην γὰρ ἄν, ὥσπερ ἦν ἐν Δωδώνῃ, τὴν ἱερέαν πατὰ τῶν Σωκρατικῶν λόγων, πλατανίστον, Ἀκαδημίας καὶ Λυκείου μᾶλλον ἀντυχίσης, ἐγγὺς ἐκείνων ἱσταμένην, ὑπερηχῆσαι ἂν ὑπὸ φιλίας ὑπεραπήλιτε ἄν, ὅτε πρὸ ἐμοῦ ἔτυχε παῖς ὤν, πλάτανον αἰνέμενος καὶ χαρίεσσαν. αὐτὴ τάχα ἄν, ὥσπερ ἐν Δωδώνῃ φηγὸς, ἐκ τῶν ἱερῶν ἀπορρήξασα φωνὴν, τὸν παλαιὸν ὑφύμνησεν ἔρωτα, ἐπὶ τῷ καλῷ μεμνημένον φάσ-

adeò est mares pro mulieribus dicere, dicamus sanè & uiri pro uiris. Tu uerò propitia nobis sis Venus: nã & nos amorem tuum ueneramur. Ego itaq; existimabam nõ ultra ludum ac iocum bilarem hanc contentionem nobis processuram esse: quia uerò uerba ab hoc profecta, etiam philosophari pro mulieribus in animũ induxerunt, libenter occasionem hanc arripui. Solus enim masculus amor, commune uirtutis ac uoluptatis opus est. Optarim autem, si quo pacto fieri posset, & platanum illam quæ Socraticos olim sermones auscultauit, arborem Academiæ & Lycéo feliciorem, propè alicubi nobis adstare, eo loco tamen natam, ubi Phædri accubitum fuit, quemadmodum facer ille uir dixit, gratia præditus plurima. Fortasis ipsa quoque, ut fagus illa Dodonæa, ex ramis sacram erumpens uocem, puerorum amores prædicasset, memor adhuc formosi illius

φάδρε. ἀλλὰ τοῦτ' ἀμήχανον· οὐ γὰρ πάλαι μεταξὺ ἀμφοῖν ὄρη σκιόεντα, θάλασσά τε ἐχέπασε, ξένοι τε ἐπ' ἀλλοφύλοις γῆς ἀπεπλήμμεθα, καὶ πολιοῖσιν Χαρικλείης ὄψιν ἐ κυδοσύνη, ἔμπης τάλαρίς σε πρὸς ἀθανάτοισιν, ἀέκουσ' ἐνίσπω. μέσσον ἡμῖν σὺ ἄνακτι ἀρχέκλοι λιταῖσι παράστηθι, φιλίας σὺν γνώμης, ἰοπλοκάμου μυστοφίην, ἔρωτ, ἀ κακὸν πάϊν, ἐπεὶ ἐπιτέρπεαι παίζων χάρμῃ, ἀλλ' οὐ σὲ πρωτόπλαστος ἐγένετο ἀρχὴ, τίλεμ σὺδὲ τυχόντα· σὺ γὰ ἦ ἀφνεὸς καὶ λιχνιόεις ἀμορφίας τὸ πᾶν ἐμόρφωσας. ὅπερ ἐὼν ἅλυ κόσμου τάφου τινὰ πολιὴν ἀφιλῆτα, τὸ πρωτόμορφον χάος, ἐπεὶ μὴ ἐς ἰσχάτιον Ταρτάρου μυχοὺς ἐφυγάδευσας, ἔνθα σε κλυτὸς σιδήρεος πέλει πολὺς, καὶ χάλκεοι εὐλαὶ, ἔπαυσε δ' ἀρρήκτου δεσμὸν φρουρᾶς, τοῦ ἐμπαλιν

illum Phædri. Verùm quia hoc fieri nullo pacto potest Nam quàm multi medij inter utrosq; Montes umbrosi, & resonantes æquoris undæ hospitesq; in terra aliena lœti sumus, & quasi quædã prærogatiua Charicli Gnidum est: ueritatẽ tamẽ haudquaquam prodemus. Tu modò nobis ætherie deus in tẽpore assiste, amicitiæ fautor, & arcanorum sacerdos Cupido, haudquaquam prauus infans, qualem ludendo fingunt pictorũ manus, sed quem prima rerum omniũ primordia procrearunt, perfectum & cõsummatum tam inde ab initio genitum. Tu enim ex obscura atq; confusa deformitate uniuersum hoc effigiastis proinde tãquam sepulchro aliquo cõmuni totius mundi sublato, circumfuso chao uidelicet, illud quidem in ultimi Tartari secessum fuga præcipitasti, ubi ueré stant ferrati postes, atq; ærea limina portis: ut ibi dura atq; insuperabili detentum custodia, à re-

ἀλλ' ἔργῳ τὸ λαμπρὸν ἀεὶ φυτὶ τὸν ἀμαυρὸν νύκτα πιτάσας, πανταὶ ἀψύχου τε, καὶ ψυχὴν ἔχοντος ἰγάνα δημιουργέι. ἴδιόν τιν ἀεὶ ἐκφράσας ἑκάστοις κόσμον, τὰ σύμφυτα μᾶλλον πάθη συνῴκησας, ἵν' ἀνθρώπου καὶ ἀπαλῆς ἔτι ψυχῆς ἡ σύνεσις συνεκτρεφομένη, πρὸς τὸ τίμιον αὐξήσῃ· γάμων μὲν γὰρ, διαλοχῆς ἀναγκαίας ὑφίστατο φάρμακα, μόνον δὲ ἐξ ἄρχῆς ἅμα, φιλίαν ἅμα λαλίν ὅση ψυχῆς ἐπίτευγμα. πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῷ ζῆν καὶ ἐς ἀνδρείαν ἐπιτηδείοις ἐπιτίμια τιμὴ πλείων, ἢ ἐκείνοις τοῖς πρὸς αὐτὰ χρείαν ἐπιδέουσι. καὶ πανταχῇ τὸ ἀναγκαίου τοῦ καλλίονος ἡγούμενον. ἔχει μὲν ἄν ὁ βίος ἀμαθὲς ἄν, ἀλλὰ καὶ ἡμέρας πρὸς τὸ βέλτιον ἀνοχελῶν, ἀγαπᾶν

ditu & uia ad ſuperos repẽtenda prohiberetur. ſplendida autem luce obſcuræ noctis prætenta, omnium & inanimatorum, et animam habentium opifex extitiſti. Propriam autem ac ſingularem infundendo hominibus cõcordiam, grauis illos amicitiæ affectus conglutinaſti: ut uidelicet ex anima adhuc malitiæ omnis expertę & tenera, beneuolentiæ illa ſimul enutrita, in perfectionem & quaſi quandã uirilem ætatem conſummaretur. Nam nuptiæ quidem, ſucceſſionis, neceſſariæ inuẽtæ ſunt remedia: ſolus autẽ maſculus amor, animi philoſophici quaſi quoddã imperatũ eſt. Omnia uerò ea quæ ex integro ac liberè ad decorem exercitatione proueniunt, plus honoris conſequuntur, quàm illa quæ præſenti neceſſitate opus habent. Et omnino melius eſt honeſtum, quàm quod fit neceſſariò. Proinde quam diu quidem uita hæc hominum rudis & indocta fuit, neque adhucdum quotidianam rerum experientiam, ad id quod melius eſt, per ocium conuertere licebat, demiſſa atque erecta,

τῶν

τὴν ἐπ' αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα συ-
ρισθῆναι· ἡ δὲ ἀναγκαῖα διώ-
κουσι, ἐπιφέρων ὁ χρόνος εὐ πλε-
ίονος τεύξεσθαι. ἐπειδὴ δὲ καὶ
μᾶλλον ἐπιπαυομένου χρῆσις πέ-
φυκε σχεῖν, εἰ δὲ τῶν ἐπιγιγνο-
μένων ἀεὶ λογισμοὶ τῶν ἀναγ-
καίων ἀφαιροῦντο συνεχέως, ἐπι-
νοεῖν τι τῶν λειπομένων ἐπὶ τὸ-
τοις κατ' ὀλίγον ἐπιτήδευμα συ-
νέβαινεν. τοῦτο δ' ἡμῖν ἀπὸ
τῶν ἐπιτηδείων τυγχάνει ἐνί-
οις ἀνάξιον, οὐτίνα πρῶτοι
τινὲς ἀνθρώπων γεγόνασι, τὰ
παρ' ἑαυτοῖς λιμῷ φάρμακα
ἐξευρόντες. ἀλλ' ἀλισκόμενοι τῇ
πρὸς τὸ παρὸν ἐνδείᾳ, τῶν ἀ-
παρέτων ἐπιόντας ἐλπίδας τὸ βέλ-
τιον, τῶν ἀκαίρων πίεσιν ἐσο-
μένων, καὶ μαλθακὰς ῥίζας
ἐρεύγεσθαι, καὶ τὰ πλεῖστα
δρυὸς καρπὸν ἐσθίειν. ἀλλ'
ὑστέρῳ μὲν ἀνθρώπῳ ἔφυσε μετὰ χρό-
νον ἐρέσθαι σπόρον ἢ πυρὸν καὶ
λεπτὸν ἄλοαν καὶ γεωργῶν ἐπι-
μέλειαν,

abiecta, præsentibus tũ ne-
cessarijs rebus cõtenta erat:
urgens autem tempus, me-
lioris uiuendi rationis inuẽ-
tionẽ non præbebit. At post
quam necessarij quidem us-
sus ac festinatio illa finem
iam capiebat, ac posterorũ
cogitationes à necessitate li
beratæ, melioribus subinde
occasionibus ad inueniendũ
aliquid potius utebãtur, pau
latim scientiæ accreuerunt.
Atque huius rei argumenta
capere etiam ex uulgaribus
atq; inferioribus istis arti
bus licet. Nam statim simul
atq; primi quidam homines
creati fuere, contra famem
diurnam remedium quæren
re cœperunt: atq; ita circũ-
uenti atque compulsi præ-
senti necessitate, cum ino-
pia, eligẽdi quod melius es-
set, facultatem non permit-
teret, fortuita qualibet her-
ba uictitabant, & radices molliores effodientes, & ut-
plurimum quercuum fructus comedentes. At poste-
rior ætas, hæc brutis animantibus edenda abiecit: satio-
nem autem frumenti & hordei, agricolarum diligentia

μίλακας, ὑφῆναι κατ' ἐτος ἐν πάσσοντα. καὶ ἐδὲ μανὲς ἂν εἴποι τις, ἐπὶ δρῦς τέχνον ἀμάνων. τί δ' οὖν ἐν ἀρχῇ μὴ δοῦναι τὸ βίῳ, σώματος ἀσθενοῦς ἀφῆμαι, πάντα, δορὰς θηρίων ἀμφιασαμένους, ἢ σπήλυγγας ὀρῶν, ὑετοῦ καταδύντας ἐπιφύσαι, ἢ πάλαι φιλοῦσι δ' φυτῶν ἀναπεπλάσθαι; πῶς δὲ ἀπὸ τούτου μιμησαμένους τὸ ὑφαντὸν καὶ μετάγοντας, ὕφηναι μὴ ἐκ τοῦ χλανίδιον, εἶτα δὲ ἐπιθέντας. καὶ πλεκτὰς καὶ περὶ τοῦτα τέχνας, τὴν χρόνου λαβοῦσαν διδάσκαλον, αὐτὰ μὴ πάντα ὑφῆναι καὶ μᾶλλον ἐπείπλεκε. αὐτὰ δὲ ἀπλῶν δωμάτιον, ὑφηλὰ στέγας καὶ λίθου πολυτελῆ ἐξανδριαντοποιήσαντας, καὶ γυμνὸν τοῖχον ἀμφίαν ἀνεῖναι ἐκ φῶτ χρωμάτων ἐπιγράψαι.

ac ſtudium inuenerunt, reperta ratione qua illa quotannis renaſcerentur. Ac nemo adeò inſanus fuerit, puto, qui dicat quòd quercus quàm ſpicæ meliores ſint. Quid autem? an non ſtatim quidem à principio uitæ homines cum tegumento corporum indigerent, uellera excoriatis feris induerunt, & ſpeluncas montiũ quæ contra frigus ſubirent, excogitarunt? aut rurſus tyũ eorum aut arborum aridas concauitates? Facta autem deinde ex his imitatione, ea quæ in melius ſemper promota, ueſtes quidem ſibi ipſis texere cœperunt, ac domos ædificarunt, atq; ita interim dum nõ animaduertunt, artes quæ circa hæc uerſantur, accepto tempore quaſi quodã magiſtro, pro tenui ac uili quidem panno ueſtem meliorem facere ac uariegare cœperunt: pro contemptis autem & humilibus domunculis, alia tectorum faſtigia, & marmorum ſumptuoſa ædificia excogitarunt, ac nudam parietum deformitatem floridis colorum tincturis depinxerunt.

πάλιν

Niſi

πλὴν ὅτι τέτων τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἅπασα νῦν ἀφανῆ, καὶ βαθεῖαν ἐπιτεθειμένη λήθην, ὡς ἀπὸ μικρᾶς ῥίζης κατὰ μικρὸν εἰς τὰς ἰδίας ἀφίκετο ἀκτῖνας. ἕκαστος γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τι, παραλιπὼν τῷ μετ' αὐτόν, ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ διαδοχὴ τῶν λαμβανόντων, εἰς ἅπαν ἤδη περιστᾶσα, τὸ ἐνδεὲς ἀνεπλήρωσε. μή δή τις ἔρηται πρὸς ἡμῶν ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν παλαιῶν χρόνον γυναιξὶ συνεῖναι ἡμᾶς ἀναγκαῖον ἦν, ἵνα μὴ τελέως ἔσπερμον ἡμῶν φθαρῇ τὸ γένος. αἱ δὲ ποικίλαι σοφίαι, αἱ φιλοκάλως τούτοις αὐτοῖς ἐπιθυμίαι, μόλις ὑπὸ τοῦ μακροῦ χρόνου ἐκφανεῖσαι καὶ τοῖς μειρακίοις ἐπιχωρήσασαι ἅμα τῇ θείᾳ φιλοσοφίᾳ καὶ τὰ παιδικὰ συνανθήσαι. μὴ δὴ τις Χαρικλῆς, ἃ μὴ πρότερον εὑρηκότες, τότε ἐπινοεῖν χρεὼν ἡγήσεται φαῦλον ὄντα, μηδ' ἔτι τῶν παλαιῶν ἐρώτων αἱ γυναικεῖαι σύ-

Nisi quòd singulæ istæ artes atq; scientiæ, mutæ cũ sint, et profundæ oblitioni subiectæ, tanquam à paruo somite paulatim ad proprios efflorescendo peruenerunt radios. Vnusquisq; enim à se aliquid repertum, posteriori tradidit: atq; ita successu ista accipientium, semper aliquid ijs quæ antea didicerat, apponendo, quod defuit expleuit. Ne quis igitur amores masculos ab antiquis temporibus deposcat. Nam tum mulieribus conuersari necesse erat, ne prorsum absq; semine nobis genus nostrum interiret. Variæ autem doctrinæ, & elegantioris huius uirtutis concupiscentiæ, uix tandem per tẽpus (quod nihil intentatum aut imperuestigatum reliquit) in lucem uêturæ erãt, ut cum diuina Philosophia & puerorum amores unà adolescerent. Quare Charicles ne quod antea inuentum non fuit, id postea excogitatum, iterum tanquam uile ac malum argue, neue ob id quòd puerorum amoribus muliebres congressus

πολλοὶ πρισβυτέρους ἐπιγράφουσι χρόνους, ἐλάττους θατέρου, ἀλλὰ τὰ μὲν πολλὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀναγκαῖα νομίσαμεν, ἃ δὴ αὐθις ἐσδυσχολάσας τοῖς λογισμοῖς ὁ βίος ἐξεύρηκε, ὡς ἐκείνων ἀμείνονα τιμητέον. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὀλίγου καὶ γελᾶν ἐναγχος ἐπῆλθε, καὶ εἰκαίας ἄλογα ζῶα, καὶ τὴν Σκυθῶν ἐρημίαν ἐπαινοῦντα. ὀλίγου δὲ καὶ ἐς ἀγῶνα φιλονεικίας καὶ μετρίου, προύκαλοῦμαι γὰρ ὡς ἐναντία φθεγγόμενον, εἶτ ἐπιχείρει λέγειν, ὑπεστελλόμενῳ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ τὸ ῥῆμα ἐκλαλεῖν, ἀλλ ἐπερρωμένῃ φωνῇ λαμπρύνοντα, ἐπ ἐρῶσι, φασὶν, ἀλλοκότους λόγους ἐρεῖν, ἐπ' ἀρχὴν δὲ οὐδ', ἀλλ' αὐτῶν ἐκείνων τὸ περὶ τὸ θῆλυ μάνιον ἐρρωμένως ἐμφανεῖ, καὶ τί θαυμαστόν; ἃ γὰρ ἐκ λογισμοῦ διικνεῖται τις ἔλαβε, τοῦτο τοῖς μὴ διανεμεῖσθαι λογίζεσθαι, ἀλ ἐρρωσθαι ἐπιθυμίαν

antiquioribus inscribunt, quàm temporibus, minores alteros putes. Seducteram quidē exercitia, necessaria existimamus: quæ uerò postea per ocium cogitationibus incūbens uita adinuenit, ea ut illis meliora, in precio habenda atque colenda sunt. Nam mihi quidem parum abfuit, quin etiā ridere paulo antè in mentem ueniret, Charicle uidelicet bruta animantia, & Scythārum solitudinem laudante. Propè autem præ nimia contētione etiam pœnitentia ducebatur quòd Græcus esset. Neq; enim ueluti qui contraria loqueretur, quæ dicere aggrediebatur, eorum uerba submisso ac timido uocis tono furtim efferebat, sed elata uoce proclamās, Haud amant, inquit, se mutuò leones, neque ursi, aut sues: sed illorum ea concupiscentia solùm dominatur, qua erga fœminas accenduntur. Et quid hoc adeò mirum? Quæ enim ex ratiocinatione meritò aliquis capit, ea illis qui ratiocinari nequeunt, consequi non licet: quoniam certè Proe

ἔχειν. ἀπὸ τοῦ Προμηθέως, ἢ
θεῶν τινος ἄλλου, εἰ νοῦν ἀνάγκη
συνίσθλεξεν αὐθρωπίνων, οὐκ
ἂν ἠγνόει, καὶ βίος ἔρημος ἂν
τοὺς ἀπῴκιζεν, οὐδὲ ἀλλήλους
προφὼν εἶχεν, ἀλλ' ἴσα δὲ ἡμῖν
κοινὰ νεμόμενοι, καὶ μίαν
ἑστίαν τῶν ἰδίων ἕκαστοι οἰ-
κοῦντες, ὑπὸ τοῖς κοινοῖς ἀπολι-
τεύοιντο νόμοις. τί δὴ παράδοξον
ἔχον, εἰ ζῶα φύσεως ἐπιτάγμα
τα, μηδὲν, ὧν λογισμοὶ πρό-
σεστιν, παρὰ τὴν προνοίας λα
βεῖν εὐτυχήσαντα, προσαφῆκεν
μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ἀφρο-
δισίας ἐπιθυμίας; ἐν ἰχθῦσι λέον-
τες· οὐ γὰρ φιλοσοφοῦσιν· ἐν θη
ρίοις ἄρκτοι· τὸ γὰρ ἐν φιλίᾳ
καλὸν οὐκ ἴσασιν. ἀνδρείαν
δ' ἡμῖν ἐπισήμους φρένωσις,
ἐν τῷ μάλιστα παράσημα τὸ
κάλλιστον ἐλομένη, βεβαιοτά-
τας ἐρώτων ἐνέμισε τὰς ἀφρο
δισίας. μὴ τοίνυν, ὦ Χαρικλές, ἀπὸ
πολλῶν βίου συμφορᾶς ἐντυχὼν
καὶ

te Prometheum, aut alium deorum quispiam, si mentē cuilibet humanam indidisset, haudquaquam solitudo & uita montana pascerent illos, neque mutua atq; promiscua pabula haberēt, sed ex æquo nobiscum sacra uerentes, & medius ædes priuatorum quisque habitans, communibus regerentur legibus. Quid igitur mirum aut alienum, si animalia natura dānata, quæ nihil eorū quæ ratio suppeditat, à prouidentia accipere per fortunam unquam potuere, cum cæteris rebus etiam concupiscentia in mares, priuata sunt? Non amant sese leones: neq; enim philosophantur. Non amant ursi: nouē enim honestum ac pulchrū illud quod in amicitia est, norunt. At hominum illa cū scientia coniuncta prudentia, ex eo quòd sæpius periculum fecerat, optimum quod erat eligens, firmissimorum amorum iudicauit esse masculos. Nequaquam igitur, Charicles, proteruæ & intemperantis uitæ collectis meretricijs narrationibus gra-

κὰ διαγέλασον, γυμνῷ τῷ λόγῳ
τὸν συμπίτυν & ἡμῶν ἐπισκώμ
ψας, μηδὲ τὸν ἀρχαῖον ἔρωτα
τοῖς νεωτερισμοῖς συναρίθμει. λογίσου δὲ
καὶ μόνον ὁπηνίκα τὰ τοιαῦτα
μνημονεύσεις, ὅμως δ' ἐν
λογίσῃ ποιῶν γε, ἵνα μάθῃς οὐ
πρότερον, ὅτι διπλοῦς ὁ θεὸς ὁ Ἔ-
ρως, οὐδὲ κατὰ μίαν ἰόντων φυ-
τῶν, οὐδὲ ἑνὶ πνεύματι τὰς
ἡμετέρας ψυχὰς ἐμβιβῶν,
ἀλλ' ὁ μὲν, ὡς ἔοικε, παμπό-
λῃ νέαιρα φρονῶν, ἀλόγως αὐ-
τῷ τῶν πάντων ἐνισχῶν δυ-
ναμένῳ λογισμῷ, πολὺν ἐν ταῖς
τῶν ἀφρόνων ψυχαῖς ἐνδρίσ-
κει, μάλιστα δὲ κατὰ γυναι-
κῶν πόθοι μάλιστα. ἐπὶ τοῦ
δὲ ἡμερίου τούτου ἔρωτος
ἐσμὲν & ἡμεῖς, ἀκριτον φορᾷ πρὸς τὸ
βελτίωμεν ἄγων. ἕτερος δὲ
ἔρως, ἀγύγιος πατὴρ χρόνων,
σπανὸν ὀφθῆναι, καὶ πάντε-
λῶς ἐφεκτὸν δίκαιος, σκυθρω-
πότατον τοῦτο παθῶν, ὅπερ
τῶν ἀνάτων δεινότατον ἐμπνεῖ.
καὶ

uitatem noſtram ſermone nudo infecteris, neue cæleſtem illum Amorem infanti huic connumeres: ſed uel nunc tandem apud te conſidera, quoniam id nunquã antea feciſſe uideris, quòd duplex deus Amor eſt, haudquaquam una uia uentitãs, neq; uno ſpiritu animos noſtros accẽdens, ſed alter quidem (quantum equidem arbitror) ualde puerilia ac ſtulta ſapiens, nulla ipſius mentem ratione gubernante, frequens in animis inſipientium congregatur. præcipuè autem ipſi muliebria deſideria curæ ſunt. Et hic eſt quotidianæ iſtius contumeliæ ſocius, abſque diſcrimine cuicunque uolenti ſeſe celeriter applicans. Alter autem

Amor parens ueterrimorũ temporum,
Spectaculum uiſu graue, et prorſus ſacrum,

Cuſtosq; temperatiorũ affectuum,
blandum quiddam mentibus uniuſcuiuſque inſpirat: ac propi-

κρὶ πεφιλημένῳ ἢ πιν τῶδι τοῦ δαίμονος, ἀνθρώπῳ ἀρετῇ μιμεῖν μᾶλλον εἰωθασιν. διαὶ γὰρ ἔστιν, κατὰ τὸν τραγικὸν, πνεύματος πνοὴ ἑκάστοις, νῦν δὲ ἐνίοις ἐχθίονα τὰ πάντα ξυμπνέουσι. κρὶ γὰρ αἰδὼς, ἀφελείας ἐμοὶ κρὶ βλάβης ἀμφίβολόν ἐστι δαίμων. Διὸ δὴ, ὅτ' οὖν ἔρως μέγας σίνεται, ὅτ' ὠφέλησεν. εὖ μὲν οὖν οἱ ἐρῶντες γίνεσθαι ἄν, ἀλλ' ὡδὶ χαλεπὸν εἰσὶ δὲ, τῶν μὲν κρὶ ἐπαινεῖσθαι κρέσσους, κὰ ἐπιμεμφετὸ, διὰ δ' αὐθάδειαν ἡμῖν τὸ χρεὼν, ὡδὶν ἂν παράδοξον, οἱ πάντ' ἀρετῇ πειθὼ πρόσω κρείσσων ἴσχειν ἐτύγχανεν, ἢ τὸν ὁρῶντα παλαιόν, κρὶ τὸν ἐκείνου ἔρωτα, κρὶ τὸν σωφρονοῦντα νῦν ἀθυμεῖν. χάριτι ἄν, φασὶ, τὸ μαλθᾶν εἶναι, κρὶ τὸ δῆλον τὸ δὶς φυγαδεύειν, ἵνα πᾶσι μάλιστα ἀνθρώποις; ξυλλῦσαι μὴ ἔχειν, διατὰ τὸν σοφώτατον Εὐριπίδην, οἱ δίχα τοῦ κρὶς γυναῖκας σωθῆναι, φεύγοντ' ἂν ἱερὰ κὴ ναοὺς,

propitiũ hunc Deũ ſortiti, uo luptatẽ uirtute immixtã amplectimur. Geminos enim re uera iuxta tragicum ſpiritus eſſlat amor. Vnum aũt cõmune nomẽ affectus diſſimiles habent. Nam & uereciũdia utilitatis pariter et damni ambigua atque anceps dea eſt, Quæ ſimul & fructus homini, & malæ plurima cõfert. Iam uerò neq; cõtentionũ genus unum eſt, Terraq; per orbem Verſantur geminæ: quarum hanc cũ laude ſequuntur Prudẽtes, illam damnãt ceu fraudit amantem.

Nihil igitur nouũ aut mirũ, ſi affectus peior uirtuti cõmunem appellationem ſortẽ nactus ſit, ita ut amor uocetur & intemperans illa uoluptas, & modeſta hæc beneuolẽtia. Nuptias igitur, inquit, pro nihilo putas, & fœmineũ genus è uita expellis: deinde quo pacto homines cõſeruabimur? Beatum ſanè quiddã fuerat, iuxta ſapientiſſimũ Euripidem, ſi abſq; illo cũ mulieribus cõgreſſu ad ſacra et templa Deorũ uẽtitãtes,

argen-

ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ τίνας παρὰ
τῆς διαδοχῆς ἐωνούμεθα. εὐέχο
μαι γάρ, βαρὺ καὶ ἀνάγκης ζυ
γὸν ἡμῖν ἐπιτάσσα, τοῖς κάλλο
μᾶλλον πειθαρχεῖν βιάζεται·
τὸ μὲν οὖν ἐπάναγκες αἱρούμεθα
τοῖς λογισμοῖς· ἀνάγκῃ δὲ τῇ ὠ-
φελείᾳ τὸ χωρεῖσθαι. ἔχει τινὰ
νυν, γυναῖκας ἀριθμοῖς ἔστω-
σαν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν,
μή μοι γένοιτο. τίς γὰρ ἂν δύοιτο
νοῦν κεκτημένος λιμώττειν δῆτα ὑπὸ
βοτῶν γυναικῶν ἀρκεσθησόμενος, ἢ
πικρότατον σαφίσασθαι; εἰ δὲ μὴ
κάλλους χρηστὴν ἄμπροσθεν,
ἀλλ' ὅμως δὲ νόσμοι, τὸ δὲ φύ-
σεως ἀτρεπὲς βιασάσθω. ἐγὼ
γοῦν καὶ ἡ νυκτὸς καίτοι
πρὶς ἕβδομον ἂν ἴδοι τις κοι-
μωμένας γυναῖκας, αἰσχίω τε
μίσει θηρίων, ἢ πρὸ μιᾶς ὥρας
ἀναστᾶσαι λυκαυγίσαι,
ἔδοξε ἂν μοι εἶναι κατάγνω-
σιν αὐτὰς, ἀλλὰ τῶν ἀρρένων
βλασφημεῖν· χρῆσθε δὲ, καὶ ἐν-

argento atq; auro liberos & ſucceſſione mercari poſſemus. Neceſſitas enim graui ceruicibus noſtris iugo impoſito, imperatis parere nos cogit. Quod pulchrum igitur eſt, id ratione eligimus: neceſſitati autem cedat utilitas. Quantum igitur ad liberos procreandos attinet, mulieres in numero aliquo ſint: in ceteris uerò rebus apage ne mihi ulla fuerit. Quis enim ſanæ mentis ſuſtinere queat, à ſummo ſtatim mane mulierem comentem atque exornantem ſeſe, alienis atq; adſcitis ciſt impoſturis? Cum uera ac natiua facies, turpis eſt: peregrina autem ornamenta, naturæ deformitatem tegunt, atque aſpicientibus imponũt. Quòd ſi igitur ad auroram contẽpletur aliquis mulieres à nocturno lecto ſurgentes, turpiores putabit eſſe beſtijs, quæ intra unam horam nominari aut excitari ſe difficillimè patiuntur. Vnde diligenter domi concludunt ſeſe, ut ne ab ullo uiro conſpiciantur. Aniculæ autem & ancillæ,

ραπανιδωρ ἐ σύμμορφ@ ἴχο
λ@, ὑμῖν ἐόπλῳ παρισᾶσι, πυ
κίλοις τ φαρμάκοις καθαφμὸν
πόνσαν τὰ δυσνχῆ πρόσωπα.
ἐ γὰ ὕδατ@ ἀκράτῳ κάματι
τὸν ὑψηλὸν ἀπονιψάμενα κά
ρη, οὐδὲν ἄπλετ@ σπουδῆς ἐ-
χεμύθοις τισὶ πράγμασις, ἀλλ'
αἱ πολλαὶ τῶν διαπεμάτων
σωβιάσεις τὸν ἀνδρῖ τῷ πρεσ
πῖ χρῶτα φαιδρύνουσιν. ὡς δὲ
ἐπὶ ἀκμετιλᾶς πομπῆς, ἄλλό
τις ἄλλην τῶν ὑπερίστων ἐγ-
κιχάθηται, λιπαρίδας ἀργυ-
ρᾶς, πυξὶ πρόχεις ἐσοπτρά τι,
πρὸ πασάπωρ ἐν φαρμακεί
ας πυξίδων ἴχλον, ἀγγῶν μι-
κρὰ πολλῆς διαφθορίας,
ἐν οἷς ἐλέφαν σμηκτηρίδυ
νάμεις, ἢ βλέφαρα μιλαίνσα
τίχνη θυσαφίσται. τὸ δὲ πλῶ
τον σκύβαλόν μέρ@ ἡ πλεκὴ
τῶν θριχῶν· καὶ μὴν ἀφαμά
κοις ἐρυθραίνειν δυναμένοις,
πρὸς ἅλιν μεσημβρίαν τὰς
πλεκάμις, ἵνα τῶν ἔαρος
χρειῶν,

cillæ, consimili formæ turba, circumstant, variis medicaminibus infelices illum facies inficiendo ac medicando restituentes:

Neque enim latice meri
Aquæ profundam ubi abluêre crapulam,
protinus ad serium aliquod studioſq; dignum accedũt negocium, sed crebæ medicamentorũ compositiones fœdam faciei cutem expoliũt. Perinde autem ut in publica pompa, alia subinde aliæ ancillarum instrumenta manibus exhibẽt, pelues uidelicet aureas, & gutturnia, speculaq;, & quemadmodum in pharmacopolio. pyxidum turbam, & uasculæ plena multæ infelicitatis, in quibus dentium uis abstersiua, aut palpebris denigrãdis ars cõparata ueluti thesaurum quispiam seruatur. Plurimam autem partẽ cõsumit textura capillorũ. Nã alias quidem medicamentis rubefaciendi uim habentibus, ad solis meridiem capillos perinde ut lanarum coloribus

χρωτὸς, ἄνευ τοῦ μιτακιάσαι τὸν
εὐθὺν, τὸν ἰλίου καλαμίνου
σαν φύσιν, ἐπίσαις δὲ ἀρκεῖν
ἡ μίλανα χαίτα νομίζεται, ἢ τ
γυναικωνίτων πλοῦτον εἰς τοῦ
τον ἀναλίσκουσιν, ἅλων Ἀρα-
βίων ὀχλεῖν ἐν τοῖς θριξὶν
ἀπεπνεῦσαι, σιδήρᾳ τε ἔργα
σα, πυρὶ ἀμβλεῖ φλογὶ λιαν
θῆναι, ἃ δὲ τῶν ἐλίκων ἀλλή-
λοις ἀναπλέκει. καὶ πορφύρει
ὑπὸ μίτρᾳ τῶν ὀφρύων ἐφέλ
κυσμένων πόλους, βραχὺ τῷ μι
τώπῳ μιτοίχιον ἀφιεῖσα, σε
λήνης δίκην, ἔχει τῶν μιτωρίω
νων, οἱ ἐπὶ θάτερα ἐπισκολιόν-
τες πλόκαμοι. καὶ μετὰ τοῦτο
ἀνεβόχῳ κιόνι, ἢ ὀφρὺς τὸ
ἐνδοτέρω τοῦ πόλου ἐπιστήμ
γουσι, καὶ λιπαρὸν ἐς πρέ
φασιν ἰσθμὸν, ἐπὶ τῷ δοκῷ
γυμνοῦσθαι πάντα ὑπὸ τῶν ἐν
τοῖς αὐτοῖς, γυναικωνίτῃ τῷ
προσώπῳ, χωρὶς τῶν ἀμφι-
φανῶν περιπλοκίων μαζῶν,
ἃ καὶ περιφέρουσι δεσμώ
των.

ribus flauo inficiunt fulgo-
re, propriam damnantes na
turā. Aliæ uerò quibus ſuf-
ficere ad formam nigra co-
ma uidetur, omnem mari-
torum opulentiam in hanc
expendunt, totā propè Ara
biam ex capillis redolentes,
ferreaſq; inſtrumenta igni
obtuſa ac modica flāma ca-
lefacta, ui quadam cincin-
norum flexus inter ſe implio
cant. At curioſius quidē cō-
poſitæ illæ, et ad ſupercilia
uſq; attractæ comæ, breue
interſtitiū fronti relinquūt.
Poſt tergum autem in ſcæ-
pulas uſq; demiſſi capilli, in
ſolenti quodam modo ſuccu
tiuntur. Huc accedunt ꝙ
uarijs coloribus tincta ſan-
dalia, intra carnem pedes i-
pſos adſtringētia, ꝙ tenuia
atque pellucida, prætextu
tantum aſſumpta, ueſtis, ne
corpus ipſum nudatum eſſe
uideatur. Omnia autē quæ
intra ipſam ſunt, cognitu fa
ciliora quàm facies, uſq; ad turpiter propendentes iſtas
mamillas, quas ſemper circumferunt obligatas ac uinc-

ſtas.

σας. τὶ δὲ τὸ τέτων πλέον ποιῶ τέρπει λίθοις Ἐρυθραίοις κατὰ τ' ὠτῶν, πολυτέλεστον ὑπερμεγέθης βρίθει, ἢ τὸν περὶ κροτάφοις καὶ βραχίοσι δράκοντας, ὧν ἕτερον ἐν ἕλιξιν αὐτὶ χρυσέοις δρόμον τὸν ἅπαντα. καὶ στεφάνη μὲν ἐν ἄνθεσι τὸν κεφαλὸν περιθεῖ, λίθοις ἰνδικαῖς διάστικτος. πολυτελῶς δὲ τῶν αὐχένων ἔμπεδα πεδῶνται. καὶ ἄχρι τῶν ποδῶν ἰσχάτων καταλίθησε ὁ ἄθλιος χρυσοῖ, ἅπαν, ὅ τι σὺ ὀφυρὸν γυμνῶτον, περιεφίγγυται. ἄξιον δ' ἦν, εἰδέναι τὰ περίφυτα σκέλη πιεσθῆναι. λαμπαδοῦ αὐτῶν ἕλιν τὶ σῶμα, ἕλκει ἀμορφίας ἄγα πατοῦντι κάλλει διαμαγδαλῆ, τὰς ἀπαυγάζοντας παρέας ἰνδῶν ἕρπόντων ἔντροχίοις φύλοις ἴσα τὸν ὑπήλυσιν αὐτ, καὶ πίσσα χρειαὶ, τὸ πορφυροῦν αὖθις ἐπιφορεῖν. τίς τῶν ἐμοὶ τὸν τοιόντον παρεσκευὸν βίον; οὐδὲ ἂν ἐ εἴποις ἕξαδε,

Etas. Quid autem opus est opulentiora istis mala recêsere? lapillos uidelicet Erythraeos ab extremis auriculis numeroso pŏdere suspêsos, aut illos circum manus & brachia euntes dracones? qui ultimam uerè pro auro dracones sint. Etiam corona caput circumcircà ambit, lapillis Indicis stellata. preciosa autem de ceruicibus monilia dependent, & usq; ad extremos pedes miserum illud descendit aurũ, omne quicquid tali ubique nudum est, reuinciens & adstringês. Dignum autem fuerat, ferro potius relegata crura ista uinciri. Iam uerò ubi totum corpus adulterinae istius formositatis fallaci elegantia quasi quibusdã præstigijs efformatum fuerit, impudentes etiam genas rubefaciunt illitis fucis, uidelicet nimium ipsarũ & pinguem colorem, purpurem ille nitor insuper additus rubere faciat. Quæ igitur uita porrò tantum appetatum consequitur? Nempe statim è domo egressiones,

& om-

καὶ πᾶς ἑκάστης ἐπιτρίβων τὰς γυναμύτας. ὧν ἐνίων οἱ ἀκλεεδαίμονες ἄνδρες, οὐδὲ αὐτὰ ἴσασι τὰ ὀνόματα, Κωλιάδας, ἢ τύχοι, καὶ Γενετυλλίδας, ἢ τὴν Φρυγίαν δαίμονα, καὶ τὸν Ἀνείρωτα Κῶμον ἐπὶ τῷ παιδεῖ. τιλιτὰὶ δὲ ἀνορέφεται, καὶ χωρὶς ἀνδρῶν, ὕστερα μυστήρια· καὶ γὰρ τί δεῖ τὴν ἐμπλέκειν διαφθείραι ψυχάς: ἐπειδὰν δὲ τούτων ἀπαλλαγῶσιν, οἴκοι αὖθις τὰ μακρὰ λουτρά. καὶ πολυτελὴς μὲν καὶ ἁβρὰ τράπεζα, πολὺς δὲ ὁ μισὸς τὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπιτιμᾶσι. ἐπεὶ δεῖ γὰρ ὑπὲρ πλὴν γίνωνται τῶν παρ' αὐταῖς γαστριμαργιῶν, ἐπεὶ τ' ἐδὲ τὸ φάρυγγος αὐτῶν παραλίχεσθαι δύναμένης τι εἰπεῖν, ἄκρους δακτύλους ἐπιγράψασαι, τῶν παραπαμένων ἐπαφεῖν ἀπειγόμενοι, νύκτας ὅλας τὰς ἐπὶ τοῖς δεινοῖς, καὶ τὰς ἐτερόκλινας ὕπνους, καὶ ἑλκύστου σὺν λύμῃ γίνονται, ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἕκαστος, οὐδὲν λουτροῦ χρᾶις ὅτι.

& omnis ſpectator atteres atq; enecans maritos. Quorum nonnullorum infelices uiri, ne ipſa quidem nomina norunt, [m] Coliadas, ſi fors ita ferat, & Genetyllidas, aut Phrygiam illam deam, & Comum amore perditum in paſtore. Sacrificia autẽ arcana. & abſq; uiris ſuſpecta myſteria. Quid enim attinet & animorum corruptelas complecti? Poſtquam autẽ his peractis iterum diſceſſerunt, domi ſtatim prolixa balnea, ac ſumptuoſa quidem & lauta menſa, erga uiros autem multa ac ſimulata recuſatio. Poſtquam enim nimis quàm repletæ fuerint ſua ipſarum guloſitate, cum amplius neq; guttur ipſarũ cibi quicquam recipere poteſt, ſummis digitis uelut inſcribentes, appoſitorum unumquodq; deguſtant, noctes ad hæc narrantes, & diuerſorum corporum ſomnos, & muliebritate lectum refertum, ex quo ſurgens quiſq; ſtatim lauacro opus habet.

ταυτὶ μὲν οὖν δύσκολος βίου τιμωρίαν. τῶν δ' ὑπερτέρων δέ τις ἐβούλετο τὸ ἀληθὲς καὶ τὰ μάλιστα ἐξετάσαι, ἵνα τὸν παράσιτον προμηθεῖ, τὸν Μενάνδρου ἐκεῖνον ἀποῤῥήξας φωνὴν. Εἶτ' ἐκ δικαίας ὑφειμένην γράφοντ' Προμηθέως πρὸς τοὺς πέτρους;

Καὶ γίνεται αὐτῷ λαμπὰς, ἄλλο δ' οὐδὲν ἀγαθὸν, ἐκ μισῶν ἅπαντας τοὺς θεούς. γυναῖκας ἐποίησε, τὸ πολυτίμητον θεοῖς, ἔνδον μισητὸν, γαμοῦσι τοῖς ἀνθρώποις· γαμεῖ Λάβδος, λείπει γὰρ ἐπιθυμία. τὴ γαμετὴν λέχη μοιχὸς ἐντρυφᾷ. Εἶτ' ἐπιβουλαὶ καὶ φάρμακα, καὶ νόσοι, χαλεπώτατον φλέγον, μεστὸν ὦ ξύμπαντα τὸν βίον γυνή. τίς ταῦτα τὰ ἀγαθὰ οἶκόνομος; τίνι βίῳ ἡ ἀνυχὲς

bet. Atque hæc conſtantis uitæ argumenta ſunt. At uerò quæ acerbiora ſunt, ſi quis ueritatem ex parte modò diligentius perſequi uelit, uerè execrari Prometheũ poſſit, in Menandri illam erumpendo uocem:

Ergo immerentem dicit at Prometheæ
Pendêre fixum Caucaſi de rupibus?
Et geritur illi lampas, at aliud nihil
Boni: quod omnes autumo odiſſe ſuperos.
Fecit mulieres, prob ſupreme Iuppiter,
Genus ſceleſtum, ducit aliquis coniugem?
Clàm ducit, & quodammodo oblitum ſui.
Nã cupiditates mox ſequuntur plurimæ,
Torosq; adulter nuptiali ſubſidens
Illudit. hinc naſcuntur inſidiæ & metus,
Et temperata toxico mala pocula,
Morbiq; uarij, atque omnium grauiſſima
Inuidia, cum qua mulier omne æuum exigit.

Quis hæc bona uidelicet ſectatur? aut cui uita adeò inſe-

ψυχὴ αὐτῷ, δυμόρως; ἄξιον τοίνυν κἀντιβῶναι τοῖς θέλουσι παιδὶ, τὴν ἀρρενα τῶν παίδων ἀγωγήν. ἔρθριος ἀνασὰς ἐκ τῆς εὐνῆς παίνυς, τὸν ὑπὸ τῶν ὀμμάτων ἐπιλοιπὸν ὕπνον ἀποπτύσμενος, ὕδατι λιτῷ, τὴν ἱερὰν χλαμύδα τοῖς ὠμοπλάταις ὠφόμως συνδήσας, ἀπὸ τῆς πατρῴας ἐξίησι θύρας, λιτὸν κινυρὸς, καὶ μὴν οὐδένα τῶν ἀπαντώντων ἀντίον προσβλέπων, ἀκολουθεῖ δὲ αὐτῷ παιδαγωγοὶ, χορὸς αὐτῷ πέριμοι ἑπόμενοι, τὰ σιμὰ τῶν ἀρτίων ἐν χερσὶν ἔργανα κρατοῦντες, ἃ κρίσιν κτησόμενοι ἐντεμεῖν, λύμην ἐμψύχων ἄνευ μελέτης, ἃ δὴ ἑστῶτα τῶν αὐτομάτων χαρακτήρων ἀγνὰ φασὶ σώζειν, ἀλλ' ἃ πολυπλοκίαι δήλονότι κατόπιν ἀκολουθοῦσιν, ἢ παλαιῶν ὄφεων κρύπτειν φυλάττοντα βίβλοι, λαὸν ἐς μακρὸν δίκην φοιτῶν, ὁμιλοῦσι λύραι. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις ψυχῆς μαθήμασι λιπαρῶς

felix ac misera animum demulceat? Aequũ igitur fuerit, mulieribus istis malis opponere masculam puerorũ uiuendi rationem. Nam mane surgens ex lecto haudquaquam coniugali, postquam residentem in oculis somnum reliquum aqua simpluci absterserit, sacra chlamyde humeralibus fibulis adstricta, à paternis aedibus egreditur, demisso in terrã uultu, ac neminem ex omnibus ex aduerso intuens. Comites autem & pædagogi, turba ipsum decẽs, sequuntur, uenerabilia uirtutis instrumenta manib. tenentes, non secti pectinis incisuram, quibus coma demulceri queat, neq; specula, repercussarum formarum absq; penicillo expressa effigies: sed uel multicipluces pugillares à tergo sequuntur, uel uetera uirtutes operum custodientes libelli. Quòd si etiam in ludum Musici itare illum oporteat, apta atq; sonora lyra. Omnibus autem philosophicis animi disciplinis abundanter exercitatus, ubi

iam

ἱππηλάσιος, ἱππάλεκτρυόνα δ' ἀνέστω τὸν ἱππικὸν ἀγαθῶν μιᾷ, τὸ σῶμα τοῖς ἱππικοῖς ἀσκήσεσιν ἱππεύειν. Θεσσαλοὶ γὰρ ἵπποις μέλουσιν αὐτῷ, καὶ διδάσκει τὸν νέον τὰ πολεμικὰ, ἐν εἰρήνῃ μελετᾷ τὰ πολεμικὰ, ἀκοντίσεις ἀφιείς, καὶ βέλη εἰς σκοπὸν ἀσφαλῆ ἀποπέμπων. εἶτ' αἱ λιπαραὶ παλαῖστραι, καὶ πρὸς ἥλιον μεσημβρινὸν βάλλος, ἰσχναίνων καὶ τὸ σῶμα πυκνούμενον· εἶτα τῶν ἀγωνίων πόνων ἀποψαλάσσοντες ἱδρῶτες, μετ' ἐκεῖνα λουτρὰ σιώτομα, καὶ τράπεζα, τῇ μετρίᾳ μαγείρου ἐπινίφουσα πράξει. πάλιν γὰρ αὐτῷ διδάσκαλοι, καὶ παλαιῶν ἔργων ἀναπλάσεις, καὶ ἔσπιον λήμματα μνήμαι, τίς ἀνδρῶν ἥρως, ὃ τις ἐπὶ φρονήσει μαρτυρήμενος, ὃ τίς δικαιοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ ἐπαίνου τοιούτοις ἀρετῶν ἅπαν ἤδη τὴν ψυχὴν ἐπαίδευν, ὅταν ἐκεῖνα τῶν ἔργων ἐπίσῃ, τῶν γαστρὸς ἀνάγκη τὸν

iam mens cyclicis illis bonis ſatiata fuerit, corpus quoq; liberis exercitationibus exercet. Nã Theſſali equi curæ illi ſunt: ac breuiter iuuentutem domans ac ſubiugans, in pace meditatur res bellicas, emittendo ſpicula, & eubrando iacula, perita ac certa feriendi dexteera. Deinde & nitidæ paleſtræ, & ad ſolis meridianũ calorem oppletur puluere corpus denſatum, deſtillantesq; contentioſorum laborum ſudores, poſt quos lauacra breuia, et menſa ſobria, rebus paulò pòſt gerendis non aduerſa. Rurſum enim ipſi tum præceptores, et ueterum operum exempla repetentes, atq; in his cum cura uerſantes recordationes, nempe quis heros uirilis ac fortis fuerit, aut quis ob prudẽtiã publico teſtimonio laudatus, aut qui iuſticiã ac tẽperantiã amplexati fuerint. At talibus uirtutibus tenerũ adhuc animũ imbuens, quando iam ueſpera reb. gerẽdis finẽ imponit, tributo quod ue-

ἐφαλμῆσαι δικτμὸν ἐπιμο-
χθήσας, ἐθέλοις ἥνπερ ἡδονὴν
δοκεῖ, τοῖς μετ' ἡμέρας καμά-
τοις ἐπιτριμῶν ὕπνοις χαίρειν. τίς
ἂν οὖν ἐραστὴς ἐφήβου γένοιτο τοι-
οῦτος; τίνι δ' οὕτω τυφλαὶ μὲν
αἱ τῶν ὀμμάτων βολαὶ, περὶ
δὲ αἱ διανοίαι λογισμοί; πῶς
δ' ἂν οὐκ ἀγαπήσειεν τὸν
ἐν παλαίστραις μὲν Ἑρμῆν,
ἀπόλλωνα δὲ ἐν λύραις, ἐπ-
πευτὴν δὲ ὡς Κάστορα, θείας ἤ
ἀρετὰς διὰ θνητὰ διώκοντα
σώματα; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, διὰ
μακρὸν ἐρᾶν ὄντι, βίος ἂν δίκαι-
ος οὗτος, ἀπαντικρὺ τὸ φί-
λτρον ἐκκλίναντα, καὶ πλησίον
δὲ καλεῖσθαι καὶ ἀκούειν, ἥδιόν
τι δὲ κἀκεῖθεν ἀκοῦσαι, καὶ πῶς
τὸν ἥλιον κεκινηκέναι ἔχειν· οὕτω
βαστὸν μὲν ἂν ἐμοῦ τις, δι' ἀ-
πλότητα καὶ ἀκηλιδωτὸν βίον, τὸν
τοιοῦτον, ἀλύπως δὲ γῆ-
ρας ἐλθόντα, μηδεμιᾶς τύ-
χης πειράσαντα βάσκανον
ἐπίφθονον. εἰ δ' ἦν καὶ, εἰ καὶ τὸ
πάντας φύσεως νόμος, νέους ὄντ-

tri ex neceſsitate debetur
depenſo, ſuauiores ſom-
nos dormit, poſt diurnos i-
ſtos labores ad tempus con-
quieſcens. Quis igitur ama-
tor ephebi talis non fieret?
Aut cui ita hebes oculorum
quidem fuerit acies, cae-
ca uerò alioqui offuſcatæ mentis
rationes? Quomodo uerò nõ
amaret illũ in palæſtris qui-
dem Mercuriũ, inter lyras
autem Apollinem, equitato-
rem uerò Caſtorem, diuinas
autem uirtutes mortali pro-
ſequentem corpore? At mi-
hi quidem, ô Dij cœleſtes,
utinã uita ſit hæc perpetua,
ex aduerſo amici ſedere, &
ſuauè loquentem propè au-
dire: cum exeunte autem pa-
riter exire: & in ſumma,
omne cum eo opus commu-
ne habere? Optaret igitur
amator quiſpiã perillæſam
& inconcuſſam uitã amaſ-
ſium ſuum abſq; omni mole
ſtia ad ſenectutem peruenire poſſe, nullius fortunæ in-
uida impreſſione labefactatum. Quòd ſi uerò etiam, quæ-
lis humanæ naturæ conditio eſt, morbus quiſpiam inua-

ſerit

ἀλλοσπόρῳ αἰῶνι, κἀμοὶ τὰ σοφωτάτου, καὶ δὴ καὶ χειμερίῳ βαλάττης ἀναγκαίῳ συμπλοῦσομαι, δεσμὸν τυραννικὸν βία δοθῇ μοι πορεύσω, τὸν ἴσον ἀμοιβῇ πορεύσομαι σίδηρον. ἐμοὶ δὲ πᾶσι, ἐμισοῦσι ἐκεῖνον, ἐμοὶ ἔσται. καὶ φιλήσω τοὺς πρὸς αὐτὸν δυσμενεῖς ἔχοντας. εἰ δ' ἦλθόν ποτε ἢ ληισταὶ βιασόμενοι, ἐπ' αὐτὸν ἐρεῖσαι, ἐπιδραμοῦμαι καὶ παρὰ δύναμιν. κἂν ἀποθάνῃ ἐγὼ ὑπ' αὐτοῦ τι πεπονθώς· ἢ ἐντολὰς τὰς μετ' ἐκεῖνον ὑπ' ἐμοῦ τελουμένας ἐπιδώσομαι, πλὴν ἐκφορίων ἐπιχώσαι τάφον· ἐγὼ δὲ αὐτὰ μίξω τάδε, καὶ τῶν λειψάνων ἀπ' ἀλλήλων οὐκ ἀφαιρήσω. πᾶσι δ' ἀ πρῶτοι χάριν εἰσομαι τοῖς ἐμοὶ πρὸ τοῦ ἀξίοις ὀφθῆναι, ἀλλ' ἐ δοῖεν γέρων ἐρωικὰ φρόνησιν ἐνεμεῖν ἑκάστοις, ὧν εἷς ὁ φιλίας ὅρκος ἔχει ἕως ἐκνέατο συνέζευξεν. φωνὴ ἐν ταὐτῷ ἐπὶ χρόνῳ, ὁρίσθω τελευτῇ συνῳδὸν βίον

ſcrit ipſum, cum laborante pariter ægrotabo: & ſi per intempeſtum mare in altũ tollatur, cum eo ſimul nauigabo. Quòd ſi etiam tyrannica uis uincula illi inijcet, par ferrum mihi ipſi quoq; circundabo. Et quicunq; illum oderit, idem mihi inimicus quoque erit. Si uerò prædones aut hoſtes uideam in ipſum graſſãtes, etiam ultrà quàm potero auxiliabor: & ſi moriatur, uiuere neque ipſe ſuſtinebo. Poſtrema autem mandata ijs quos proximè poſt illum amaui, iſta dabo, ut commune ambobus ſepulchrũ accumulent: oſſibus autẽ permiſcendo oſſa, ne mutũ quidem puluerem à ſe mutuò ſegregari ſinant. Atq; hæc nox primi ita effingunt mei erga dignos amores, ſed illa Dijs proxima heroum prudentia uelut quadã lege ſanciuit, in quibus amicitiæ amor ille ad mortem uſq; duranit, & unà cum uita tandem expirauit. Phocis ab infantibus adhuc annis Oreſtem Pyladi coniunxit: Deum

ἢ, τῶν πρὸς ἀλλήλους πλοῦν μιᾷ νηῒ πλεύσαντες, ὡς ἐφ' ἱερὰς σπάρχας τῆς βίου συνέπλευσαν. ἀμφὶ δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν σὺν ἄρειν, ὡς Ἀγαμέμνονος παῖδες, τὸν ἀμφὶν Αἴγισθον ἐφονεύετο. τὸν Ὀρέστην ἐλαυνόμενον πεινᾶν Πυλάδης ἐνέσειν μᾶλλον, μανομένῳ συναγωνιῶν. τὸν δ' ἑτέρωθι φιλίαν ἐπὶ τοῖς δὲ Ἕλλησι δοκοῦσι ἐμέτρησαν, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἐσχάτας Σκυθῶν τέρμονας ἐπλευσαν, ὁ μὲν νοσῶν, ὁ δὲ θεραπεύων. ἐπὶ γοῦν Ταυρικὴν γῆν ἐπιβάντες ὁδὸν ὁ μὲν νοσῶν ἐπεβάλετο. κατὰ τῶν βαρβάρων ἐν κύκλῳ περιστάντων, ὁ δὲ ἐκεῖ τὴν σωφρόνως μανίαν ἐκάρ, ἔπειτα Πυλάδης δ' ἀφρὸν ἀπέψα, σώματός τ' ἐπεμέλη, πέπλῳ τε περικαλύπτῳ δύπτα τοῦ ὑφῶντ, οὐκ ἐρατὸν μέτον, ἀλλὰ καὶ πατρὸς ἐνδεικνύμενος

autem cum mutuorum affectu Etiã uelut mediatorẽ quendam accepissent, perinde atque in uno eodemq; uitæ nauigio simul nauigarunt. Ambo Clytæmnestram interemerunt, uti Agamemnonis filij: ab ambobus Aegisthus occidebatur: & furijs quibus q Orestes exagitabatur, Pylades magis quàm ille infestabatur: idemq; cũ illo, cum iudicaretur, periculum sustinebat. Amatoriam autem amicitiam non Græciæ modò terminis metiebantur, sed ad extremos Scythærum fines nauigarunt, alter quidem morbo laborans, alter autem curam adhibens. Tauricam quippe terram ascendẽtes, statim occisæ matris ultrix Erinnys perinde atque hospitio ipsos excepit. Ac barbaris undique circunstantibus, alter quidem ex consueta insania collapsus iacebat: Pylades autem spumam oris abstergebat, atq; corporis Curam gerens, tegebat illud uestibus.

non amatoriũ modò, sed & patriæ affectũ præ se ferens.

Quando

015783

ἀθῶον. ἐπεὶδὴ γοῦν ἐκρίθη, θατέρου μὲν ἐπὶ τῷ φονεύσαντι τῷ φονευθέντι, τὸν ἕτερον εἰς Μυκήνας ἀπιέναι, μηδὲ τὰ γράμματα φέρειν, μένειν τε ἀλλήλων ἀμφοτέρους βέλτιον, ἑκάτερόν τε ἐν θατέρῳ ζῆν ἡγεῖσθαι τὸν ἑαυτοῦ ἐραστὴν καὶ τὰς ἐπιστολὰς Ὀρέστου, ὡς συνάδελφον ἀξιοῦντος, μόνον ἐκ φίλου αὐτὸν ἐραστὴν γενέσθαι. Τὸ γὰρ ἀφικνούμενον τοῦτο, ἐμοὶ βάρος μέγα. Ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τῇδε συμφοράς. καὶ μοι ἐπίσχες φωνή· Τοῦδε μὲν δίκαιον ἀνδρὸς, τιμωρὸν γὰρ Ἄργος, ὅστις σοι καλῶς ἔχοιμι, ἡμᾶς δ' ἐχρῆν ξυμφορᾶς ἐπίσης κἀγὼ σὲ καὶ σὺ γὰρ ἐν ταὐτῷ ἐσπάσω δίκης ἴσως ἐλεγχον, εἰδὼς ἃ δὴ λογίζεσθαι δυσερμήνευτα φίλοις, ἀμοιβαίως ἐρᾶσθαι θανόντα δίκα σε. καὶ δυσχερὲς ἀκοῦσαι, πόθεν ἐραστὴς ὤφθη. ὅσα πρὸ αὐτοῦ ἐκοινώσω δὲ τῷ φιλέ-

Quando igitur iudicio lata sententia fuerat, ut altero ad supplicium & cædē manente, alter Mycenas proficisceretur ad afferendas literas: ambo manere alter pro altero uolunt, uterq; in altero uiuente seipsum uiuere existimās. Reiecit autem & epistolas à se Orestes, tanquā Pylade digniore qui illas acciperet, tantùm non amator pro amato redditus. Nanq; hunc perire occisum (inquit) onus mihi graue: Ego enim ille sum, qui hoc concilio nobis malum.

Et paulò pòst ait:

Huic quidem da literas,
Argos enim mittam, tibi ut res bene habeat:
Occidat autē nos, cui opus.

Nam uniuersum negocium ita se habet. Quando enim à puero dignus ac serius ille amor simul enutritus, in eam ætatē quæ iam ratione uti, aliaq; ex aliis colligere potest, confirmatus fuerit: id quod olim amatum est, mutuos atque alternos amores uicissim reddit: adeoq; difficile est sentire uter alterius amator existat, perinde ut è speculo,

σαν]& ἀνοίκειον, ἰδὲ τὴν ἐρώμενην ἡμεῖς ἀλλήλοις. τί δὴ ὃν τὰ ἐκεῖ ἡμᾶς βίᾳ ξένην οὖσαν ψυχῇ ἐνεδίφασι, βάσιν τε μὴ ἐγχωρίαν, ἐκ διαδοχῆς ἐφ' ἡμᾶς ἐκπεπτωκυῖαν; καμοὶ μὲν ὃ ὡς τὸ ἀληθὲς ἀφίκνεται, μετ' ἀγνῆς διανοίας νενομίσθω. ἥδιστα γὰρ ὃς ἀληθῶς, ἐκεῖνα τὸν τῶν σοφῶν ἀποφαίνω, Ω παῖδες τινες, καὶ μάνυχός ἐστιν. τερπνὸν δ' ὁ γάμος πᾶν& ἀναφρίτατα, πάρεστι τὴν φιλίαν σιν. δὲ γε μὴν Σωκρατικὴν δὲ δαιμονίαν, καὶ τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο & ἀρετῆ δικαστήριον, τῆς Δελφικῆς τρίποδος ἐτιμήθη. χρυσοῦν γὰ ἀνέθηκε ὁ Πύθιος ἐξοπίσω, ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτες σοφώτατο&, ἐς δὲ μετ' ἄλλα μαθήμασιν, ἢ ἐν τ βίον ὠφελεῖ, καὶ τὸ παιδεραστῶν ὡς μέλιστα ἐφικτῶν προσήκετο. λᾶ ἢ τῶν νέων ἐρᾶν, ὡς Ἀλκιβιάδη Σωκράτες,

simili amantis benuolentiæ, in amatæ recidente imagine. Quid igitur ceu peregrinam uoluptatem nobis exprobras, id quod uitæ nostræ proprium est, diuinis legibus definitum, & per successionem ad nos transmissum? Libenter uerò ipsum recipientes cum pura mente, ueluti sacram quandam rem tractamus. Nã uerè beatus ille est, iuxta sapientum sententiam,

Cui pueri molles, & equi solidã ungulã habentes
Atq; senecta uiro minus intolerabilis illi est.

Si quem adament pueri.

Socraticæ uerò doctrinæ, & splendidum illud uirtutis examinandæ iudicium, etiam Delphicis cortinis approbatum est. Oraculum enim ueritatis Pythius ille ex adyto dedit, Virorum omnium Socrates (inquens) sapientissimus: qui pariter cum cæteris disciplinis quibus uitam hominum promouit, & puerorum amorem seu rem præcipuè utilem adinuênit. Conuenit autem iuuenes amare, perinde ut Alcibiadem o Socrates, qui sub

una

2015783

ἐν ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι πατρὸς ὕπνους ἐκοιμήθη. καὶ ἔγωγε τὸ Καλλιμαχείου, ὡδὶ τέλος τοῦ λόγου, ἥδιστα προθήσω αὐτὸ ἅπασι τὸ κήρυγμα. Αἰὼν γὰρ, ὃν κάρτιστον ἐπ' ἐμμανέσι λίχνοις φίλτατόν, ἔρχιες ὡς ὑμῖν θεὸν παιδιφιλεῖν, ὧδ' ἐνὶ μοῦσι ἐράσσῃ, καὶ λιπαρὸν ἐρατεινὸν ἔχητε. Ταῦτ' ἀδόλεσθε, ὦ νεανίαι, σωφρόνως παισὶν ἀγαθοῖς πρόσιτε, μακρὴ ὀλίγης τερψινῆς τίνιμα τῶν μακρῶν ἐκχέοντες ἰῶνιον, ἃ χρὴ τὰ ἀκμαῖα, πλατὺ τὸ τῆ φιλίῃ κάθι προβάλλοντι, τὸν δ' ἡρωϊκὸν ἔρωτα προσκυνοῦντι, ὡς γῆρας ἀπὸ παίδων βίβαια τυθῆτι τὰ πάθη. τοῖς γὰρ φιλεῖν ἥδιστον μέχρι ἧς ἡβης χρόνου, ἀδόλους ἐπιτηδεύσαντας σωφρονίους παρεκτείνατε, καὶ δὴ μέχρι θανάτου εἰς πάντας ἐκφοιτῶσι λιπαρόνες. οἷς γὰρ φιλοσόφων παισὶ πιστεύειν, καὶ θεὸς μετὰ γῆν ἐκλέγεται

una atque eadem chlamyde patris somnos dormiuit. Atque equidem Callimachi illud præconiũ ad finem orationis libentißimè cunctis apponerem:

Nanque, utinam, cupido sectantes lumine amatos,
Hercius ut pueros iußit amare senex,
Sic et ametis eos, fortiq; bac bitetis in urbe.

His cognitis, adolescentes modestè pueris bonis conuersamini: neque modicæ delectationis gratia, longa effusa beneuolentia, usq; ad uigorem modò ætatis fictos ac simulatos amandi affectus protendite: sed cœlestẽ amorem adorantes, à pueris usq; ad senectutem stabiles animorum motus conseruate. Nam hoc pacto amantibus, suauissimum quidem uitæ tempus est, nulla inhonesta conscientia cohabitante. Celebris autem & multa post mortem illorum fama ad omnes passim promanat. Quòd si uerò conuenit philosophorum pueris fidem adhibere, etiam æther post terram

χονται τὰς ταῦτα ἡλωκώτας. εἰ δ' ἅμα τῷ ἀποθανόντε, ἔχεις τὸ ἀφθαρτον, τοιοῦτα δὲ Καλλικρατίδα σφόδρα σπουδῇ σπουδάσαι μοχλικόν, χαριτίλλαν μὲν, ἐπὶ δεκτέρου λόγου παρόμενον, ἐκίνουν· ἦρα γὰρ ἂν ἤδη καιρὸν λαβόντα, λαμβάνειν δ' ἐ, τὸ φρονοῦν, ἐπιχειρήσειν, δι' ὀλίγου τὰς ἐκατέρου λόγους ἀριθμούμενον, ἐν ᾧ ὑπολήψεις, φημὶ, ἂν παρεμπεπτώκοιεν ὑμῖν, ἃ ἐκείνοις, τὰ δὲ λόγω ἕκαστα ἀποχρώντα· δόξαιεν δ', ἐμοὶ γοῦν δοκεῖν, ἐξαίφνης ἀπρεπέστερα εἶναι τοῦτ' ἔστιν ἐχθές. σχολὴν γὰρ ἄλλο τοῦτο ἐ, τὸ δὲ λοιπὸν ἡμῖν ἐπὶ δυσὶ ταῖς ἡμέραις διῃρῆσθαι. ὅτε ἔγωγε ἂν σὺν κέρδει, εἰ καὶ μὴ ἐν ἐν ἐμοὶ ναυτῷ, γενοίμην θεατὴς ἀκόρεστος ἀκόρου, ἐν ἄμφω ἀφικνεῖσθαι ἐς ἓν Αἰσῆτα.

excipit eos qui hæc sectantur. Illi autem meliori fato morientes, uirtutis præmiũ hoc incorruptibile consequuntur. Atque hæc cum Callicratidas ualde iuueniliter iactando amplificasset, Charicles quidem denuò dicere conãtem repressi. Tempus enim erat ut ad nauem descenderemus. Rogantibus autẽ, ut de eo quod mihi sapere uiderentur, sententiam ferrem, paulisper utriusque uerbis connumeratis & perpensis: Haudquaquã subitò, inquã, ac temerè uidentur, amici, orationes istæ à uobis effutitæ, aut citra præmeditationem cõpositæ esse: sed continuæ, longæq; & per louem etiã solidæ cuiusdam curæ manifesta hæc uestigia sunt. Propemodũ enim nihil est quod ab utroque dici potuerit, quod prætermissum sit. Ac multa quidem rerum experientia, maior aũt orationis grauitas: ut ego quidem optarim, si modo possibile foret, uel Theramenes ille coburnus fieri, ut ambo uictores ex æquo hinc discederetis.

Verum-

πλὴν ἴσως ἄμεινον αὐτόσε ἐκ
βάντι, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πλῷ
ξὺν πλοῖ, περὶ τῶν αὐτῶν ἐμὲ δι
αγωνίζεσθαι, τὸ μέλλοντα
παρασκεύην εἶναί μοι δίκαιον
ἀπόφασιν. γάμον μὲν οὖν
πᾶσι διαφερόντως πρᾶγμα, καὶ μα
κάριον, ὅταν εὐτυχῶσιν.
μάλιστα δ' ἥδονται, ὅσοι φι-
λίαν ἀληθῆ δίκαια πρεσβεύ-
ουσι, μόνοις φιλοσοφίας ἔργον ὑ-
γιὲς. διὸ δὴ γαμετὴν μὲν ἅ-
πασι, παιδοποιὸν δ' ἀφεῖσθαι
μόνοις φιλοσόφοις ἔοικα γὰρ
ἐν γυναιξὶν ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴ
φύεσθαι, καὶ οὐ δι' ὃ Χαρικλῆς
μάλιστ' ἀχθεσθῇς, ἐν τοῖς Ἀθη
ναίοις ἐ Κορινθίοις ἐξέσται διαγω
νίσασθαι, ἐμοὶ μὲν οὖν, ἵνα μὴ
πρὸ τοσούτου λόγου τῶν
περὶ τοιούτου ἐπιδεικνύω
μενος, ἐξανέστην
ἰδίᾳ γὰρ ἐπεφραττόμην ὁ Χα
ρικλῆς, παρὰ μικρὸν ὡς ἔπος
εἰπεῖν, ἀποθανόντος. ὁ δ' Ἀθηναῖος, ἐ-
λαφρῷ τῷ ποδὶ φαιδρὸς, κἀπε
δίδου, πρὸς σφόδρα σοβαρῶς,

Verumtamen quoniam ipsi nihil remissuri uidemini, et ego inter nauigandum de ipsdem rebus haudquaquam admittere turbam aliquam iterum constituiid quod mihi maximè uidetur iustum esse, pronunciabo. Nuptiæ quidem ad uitam hominum promouendam res in primis utilis & beata, quoties ex sententia contingũt: puerorum P autè amores quotquot amicitiæ puræ & castæ iura cõcilient, solus philosophiæ opus existimo. Quare sanè coniugio quidè uacandum omnibus est: pueros autem amare, solis philosophis relinquatur. Minimè enim mulieribus perfecta ac solida uirtus innascitur. Tu uerò Charicles nequaquam ægrè ferus, si Athenis Corinthus hic cedet. Atq; ego quidem præuerecundia breui oratione iudicio ita tum approperato surrexi. Animaduertebam enim Charicle m supra quàm tristem esse, propemodum non aliter ac si morte damnatus esset: Athenienſis autem alter lætoquodam modo alacer exiliens, incedebat ualde insolenter.

Putasses

ἔφασαν αὖ ἦτε αὐτὴν ἐν Σαλα
μῖνι πέρσαι διὰ τῶν ναυμαχε
κέναι. καὶ τοῦτό γε δικαίως
ἀνανικάμεν, λαμπρότερον ἐ-
μοὶ ἑστιάσαν, καὶ αὐτῷ τοῦτο
φίλτατον, καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις τῷ βίῳ
μεγαλοφρονέστερος. ἐσυχῇ δὲ
τὸν Χαρικλέα παρεμυθησά
μεν, ἐπὶ τῇ δυσκόλῳ τῶν λό-
γων, σωιχὶ τὸ βαρυκόου,
ὅτι ἀνεχρίσθης μόνη δικα
τῶν συνηγόρων· ἀλλ' ἐμοὶ
μὲν κριτῇ δικαίῳ, καὶ τὰ πα
ρὰ τῷ θεῷ λελυθέντα, σπουδῇ
ἐπαρὰν ἄμεν καὶ πολλὴν ἐ-
μοσιν ἰσχυκότα, τῷδε μὲν δι
κεῖν· σὺ δὲ ὦ Θεόμνηστε, ἐ
τῶν ἐκεῖ ἡμῶν ἐπιλαθό-
μενος μεγάλων, ἐ δικαστὴς
ἦσθα, πῶς ἂν ἀντιφέρω;
ΘΕ. Μηδαμῶς ὦ Κάρυβδιν
ἄλλα μοι, μηδὲ θεῶν, ἵνα τοῖς ὑ-
πὸ σὲ δικάσαι δεδόκησιν ἐκεί
νοις φίλα ψήφου. ἐπεὶ τί ἂν
πρὸς ἡδονὰς τῶν λεγομένων,

Putasses ipsum circa Salami
minem nauali prælio Per-
sas superasse. Etiam illud ex
iudicio hoc consecutum sum,
quòd splendidiore conuiuio
nos idem accepit, dum mise-
riæ epulum nobis præbet.
Erat enim aliàs quoq; quod
ad uitam attinet, magnifi-
centior. Tacitè autem ego
Chariclem consolatus sum
ob grauitatem uerborum,
assiduè admirãdo quòd dif-
ficiliori parti tam potenter
oratione patrocinatus esset.
Cæterùm ea tum in Gnido
commoratio, quæq; apud
ipsam deam uerbis ultro
citroq; iactata sunt, habeno
tia pariter & serum bila-
re, & eruditionem à Musis
non alienam, ad hunc ferè
modum dirempta sunt. Tu
uerò Theomneste, qui anti-
quarum adeò rerum harum
memoriam nobis excitasti, si tum iudex fuisses, quo pa-
cto sententiã tulisses? TH. Melitidem aut Coræbum
me putas esse, per deos, ut ego iis quæ abs te iustè adeò
iudicata sunt, contrariam sententiam ferrem? qui quio
dem præsumma eorum quæ modò dicebantur uolupta-

te, in

δοκοῦσάν μοι ἐν τῇ Κνίδῳ φοιτᾶν, ὀλίγην τινὰ βραχὺ τοῦτο δοκοῦσαν αὐτὴν ἐγκόλπιον εἶναι τὸν ναὸν ἐκεῖνον. ἔμοιγε δ' οὖν (οὐδὲν γὰρ ἀκριβὲς ἐν ἑορτῇ τινὶ γιγνώσκω· πᾶς δ' γέλως, κἂν μετρίως ᾖ, πανηγυρίζων δοκεῖ τοῖς ἄγαν ὑπὸ τοῦ παιδὸς τῆς καλλοῦς φρυαμένοις λέγειν ἐπιτίμησον μέν, ὦδε τῇ σεμνότητι· πάλιν δὲ πάνυ ἐπιεικῶς φόβου, ἐφ' ᾧτε μὴ σωφρονιζόμενοι, τοιαῦτα δίκαια ἀποφήνειν, καὶ τοῖς ἐμοῖσι τὸ βάλλειν μετρίως προσκλύσαι δοκῶ, ἐᾶν φιλεῖσθαι, διὰ ψῆφον ὑπερβάσαν. ἐπεὶ γὰρ ἀνέχεσθαι μὲν ἐφιέμενον, οὐδ' ἀπαντικρὺ λαβεῖσθαι καὶ λαλεῖν ἐκεῖνον, ἀλλ' ὥσπερ ἐλαφοῖς κλίμακα συμπεξάμενον ὄψει, πρῶτον ἔχειν βαθμὸν ἴσως, ἵνα ἴδῃ, μὴ διὰ σπουδῆς, πόθῳ προσάγων ἐφάψασθαι.

te, in Gnido commorari me putabam, propemodũ paruam hanc domunculam ipsum illud templum esse existimans. Sed tamen (nihil enim, puto, in hac diei festiuitate indecorè dicetur: & omnis risus, etiam si nimius & affectatus fuerit, solennis esse, & ad festum pertinere uidetur) orationem illam ab amatore puerorũ cum nimio supercilio prolatam, admirabar quidem ob grauitatem, uerùm non admodum ad demulcendũ animum facere arbitrabar, cum puero nondum pubescente consuetudinem quotidianam habere, & interim Tantali pœnas sustinere, ac pulchritudine in oculis tantùm non exundante, cũ haurire ac bibere liceat, sitim molle pati. Neq; enim satis est aspicere eum quem amas, neq; ex aduerso sedentem atq; loquentem audire, sed perinde atque scalis quibusdam uoluptatis compactis, amor primum gradum ut sum habet, ut aspiciat uidelicet amatum: deinde ubi aspexerit, cupit adductum ad se propius etiam contingere.

Sumo

δάκτυλον μόνον ἅψηται, ἀλλ' ἀπολαύσεως ἅμα πάντα διαδῦ τὸ σῶμα. τυχὸν δὲ καὶ ἀμαχεῖ τοῦτο, τρίτον πεῖραν ἐπάγει φιλήματος, οὐκ εὐθὺ ἐπιβρύον, ἀλλ' ἁπαλὸν χείλει προσιγγίσας χείλει, ἃ πρὶν ἐφάπτεσθαι, τοῦτο ἀπίστα, μικρὸν ὑπολισθαίνει ἔχοντα καταλιπών. ἔπειτα πρὸς τὸ παρὸν ἀφιλοτίμως, καὶ λοιπὸν ἐπιβῆναι μὴ ἀποπειρασάμενον ἔοικε· καὶ ἔστι γ' ὅπου καὶ ἀνεχῆ τὸ σῶμα, τῇ χειρὶ τὴν ἑτέραν παρίησιν ἀγαγών. εἰ γὰρ φανερὰ τῇ αἰδοῖ συμπαθὴς πλαγὴ, τὸν ἀλγοῦντα σωκάστην. ἢ λαβόμενος ὑγρᾶς ἐλᾶς, διαπὰ πόλιν δύσας, μικρὰς ἔρας τὸ τῶν φύσιν ὑποφοιτῶντας πίσσῃ, καὶ σφιγγόμενος γαστρὶ ἀμφιλαφεῖ τοῖς δακτύλοις ἅπτεται ἁπαλῶς. μικρὰ τοῦτο, καὶ πρωΐθεν καὶ ἥδιστ. καὶ εἰ ἄρ' ἐπαμπρύναιδαί μι

Summis itaque digitis tãmetsi solùm attigerit, fruitionis istius delectatio totũ mox corpus percurrit. Post quam autem etiam hoc positus facilè est, tertium experimentum addit, nempe basiationis, non statim curiosum illud & affectatũ, sed paulatim labia admouendo labijs quæ primũ quã planè contingat, rursum absistit, nullo suspicionis uestigio relicto. Deinde uerò ad id quod porrigitur, applicando sese, exquisitioribus semper quidem amplexibus illiquescit, interdum etiam ipsum os tacitè diducens: manuum autem nullam admittit segnitiem. Nam manifestæ ac mutuæ eorum quæ sensu percipiuntur amplexationes, uoluptatem conglutinant. Aut clàm dextra molliter per sinum subingressa, mamillas pro sua natura modicè extantes premit, & astricti solidiq; uentris plenum atque extuberans illud digitis contrectat æqualiter. Post hæc & primam succrescentis pubis lanuginem. Ac quid attinet me occultiora ista longius

ἀλλ' τοσαύτης τυχὼν ἡδονῆς ὁ ἔρως, βαρυτέρᾳ τινὶς ἀπ' αὐτῶν προσέκλιθη. ἔστ' ἐπὶ μακρῶν προοιμιασάμενος, ὥσπερ ἢ λυμπικὸν, κἀτὰ ἐπάταξε· καὶ ἦν οὐκ ἀδρασίν γίνεται μὴ τοιαῦτα διαλέγεσθαι, περὶ ἧττον τῆς φιλοσοφίας ἔρωτι ὑπὲρ αὐτῶν τῶν πρότερον ὑφ' ἡμῶν εἰρημένων ἐνθυμήσεσι ταραττόμενοι τοῖς ἀκούσασι πεπαιδευμένοις γὰρ ὄντων ἐρασταὶ γὰ ἦν, ὅ τι τοῦτο, περὶ ὁ Σωκράτης. ἢ ὑπὸ μίαν Ἀλκιβιάδης αὐτῷ χλαινίδα ἀναβὰς, ἐκ ἀπὸ ξ αὐτῆς. καὶ μὴ θαυμάσῃς, ἐπὶ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἀγαπᾶτο μᾶλλον ἢ ὑπ' ἐκείνου φιλεῖσθαι, Δίγμητος Αἰακίδου, ἀνὴρ ἀλήθειαν ἀείδων· ἀλλ' οὐδ' οὗτος ἀπῆλθεν ἀθίκτου· καὶ μὴ θαυμάσῃς. οὐδὲ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἠγαπᾶτο μᾶλλον ἢ ὑπ' ἐκείνου φιλεῖσθαι, ἀπαμειβόμενος πάθει πρὸς τὸν ἀλήθειαν ἀπηρέφετο, Μοῦσαν τὸν ἐν ἀοιδῇ ἑταιρίαν

gium perſequi? Tantam igitur nactus poteſtatē amor, calidioris cuiuſdam rei opus attingit: atque ita à femoribus quaſi quodam exordio facto, iuxta Comicum, ipſum percutit. Mihi quidem ita amare pueros cōtingat. Illi uerò de ſublimibus diſputantes, & quicunq; philoſophiæ ſupercilio ultra ipſa tempora adductum habent, tumidorum uerborum inſolentia rudes & imperitos paſcant. Ameri enim deditus fuit, ut quiſquam alius, Socrates: & ſub uno eodemq; cū ipſo pallio accumbens Alcibiades, haudquaquā intactus inde ſurrexit. Ac ne mireris. non enim neq; Patroclus ab Achille amabatur eouſque modò, ut ex aduerſo illi ſederet, Acacidem expectans, dum cantus finiat ille:

ſed erat & illorum amicitiæ mediatrix uoluptas. Cum igitur gemeret Achilles Patrocli mortem, parum cuſtodito affectu in ueritatem erupit,

Xenoū & ſuorum ſanctæ conuerſationis Melior, inquiens.

Illos

Καλλίην, τὰς γυμνὰς ἀνομασθεμένας παρὰ Ἕλλησι κωμαστὰς, ἄλλην ἢ ἀτίλλας ἑρμαῖας νομίζω. τάχα φήσει τις αἰσχρὰ ταῦτ' εἶναι λέγεσθαι, πλὴν ἀληθῆ γε, νὴ τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην. Λυ. ἴσ' ἀνέξομαί σου, φίλη Θεόμνηστε, ἄλλην ἀρχὴν καταβαλομένη τρίτου λόγου, ἢ ἀκόσαι μὲν ἱερᾷ μόνον ἁρμόττει. τἄλλα δὲ τῶν ἐμῶν ὤτων πόρρω ἀπωκισθῆν. ἀρμόττει δὲ τῇ παρούσῃ πλέον χρόνον, ἢ ἀγορᾷ βλωμύσσειν. ἤδη γὰρ ἁρμόττει, ὑφάπτεσθαι τῷ δεῖπνῳ τὸν πυρόν, ἵστε δ' ἴσως ἀτρεκῶς ἐ δία, τῶν ἐν Οἴτῃ παλῶν ὑπομιμνήσκοντα τὸν παρόντας.

Illos uerò qui apud Graecos Comastae ꝙ seu Comessatores appellantur, nihil aliud quàm certos ac manifestos amatores puto. Fortassis autem dixerit quispiam, turpia haec dictu esse: uera certè tamẽ sunt, per ipsam Gnidiam Venerem. LVC. Haudquaquam ferãte, chare Theomneste, aliud principium tertij sermonis serentem, quod audire solenni ac festo die solùm par est. Caetera uerò ab auribus meis procul hinc ablegare decet. Sed omittentes plus temporis commorando hic accumulare, in forum hinc excamus. Iam enim probabile est, accendi deo rogum. Est autem non iniucundum spectaculum, eorum quae ille in Oeta passus est, memoriam in animum reuocans praesentibus & spectantibus.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

a Tauriuorus.) Sunt qui Herculem bis integrum deuorasse bouem scribunt, semel apud Litidum urbem, & iterum apud Oriopas Thyodamãtis bouem. Callimachus hymno in ἔρωτα, fabulatur Herculẽ iam in Deos relatum, nihilominus inexplebilis edacitatis esse, & gurgitẽ insignẽ. οἱ γὰρ inquit, ἐδόκεον

0015783

μᾶσσατ' ἀδηφαγίης ἔτι οἱ παρὰ νηλὲς ἐνεῖναι
Τῆ ποτ' ἀρεσσάμενοι σωλοιτῆο βοοκλόπαν.
Tanta erat ingluuie, quanta, cum scinderet aruum
Occurrit: Dryopum ductori Thiodamanti.

Exinde manſit apud Lindios ritus & conſuetudo, ut bos arator Herculi cognomento βοηλάτης immoletur cum multa dirarum imprecatione. Illud tegas apud Philoſtratum in Imaginum lib. 2. apud Lactantium lib. 1, cap. 21. & apud Nazianzenum συλλ[illegible]ιανῆς prima. cuius iſta ſunt uerba: ὁ βουϊνᾶς ἢ γεωργὸν ὑπαντιάσας, ᾧ ἢ ἀρότειον βοῦν λαφύξας, καὶ τῶν ἐλλιπόντων λαβὼν ἐκ τῆς πράξεως, hoc eſt: Bouimanducus ille, qui oppreſſo ui agricola, bouem aratorem abligurijt, & re ipſa nomen adeptus. & paulo pòſt: λιμὸς γὰρ ἐνῆν βοὸς τὸ ἱερεῖον ἢ βοηλάτης. id eſt: Pium opus halbebatur apud Lindios, diras imprecari Bouimanducoui Herculi, illiq; conuicia facere, cultus loco erat. Huc ſpectat illued ab eodem ad Nemeſium obſcurius dictũ: ὡς Λίνδῳ ἰφυβρίζεις; ἰοδόκοι. Lindus quæ ſacris conuiciatur. b Myrtus.) Myrtus Veneri ſacra, oleа Minerua, quercus Ioui, populus alba Herculi. c Hædera.) Hædera ſacra Baccho, Phœbo laurus. d Parum ſubridens.) Veneris Gnidiæ templũ, & lucum, & ſtatuam, Lucianus hic egregiè eſt executus. Sed ſi quis plura requirat, ex noſtri Plinij trigeſimoſexto libro petenda ſunt, ne ego longior ſim. e Mars.) De adulterio Veneris, quæ cum Vulcano nupta fuit, cum Marte, unde lepidiſſimam fabulam apud Homerum lib. 11. Odyſſ. & dialogũ Apollinis & Mercurij inter deorum dialogos, ſimiliter iucundum. Ouid. quoq; lib. 4. Metamor. f Nullo talo.) Quotres tali quatuor ita excidebant, ut diuerſa eſſet omnibus facies, Venerius ictus appellabatur, idemq; felicitſimus erat. Martialis:

Cum ſtet erit nullus multo tibi talus eodem,
Munera me dices magna dediſſe tibi.

g Eius igitur amore.) Vide Plutarchum in uita Alcibiadis, & Thucydidem, & Eraſmum in Alcibiadis Sileno. h Peleſilla.) De hac unde Pauſanias in Argolicis. i Aſpaſix.) Idem Lucianus in dialogo cui nomen Gallus, teſtatur Pythagoram Aſpaſiam Periclis Athenienſis ſcortum aliquando fuiſſe. Vbi Micyllus miratur nouũ illud & inſolens transformationis genus, quòd ex ſcorto prodierit philoſophus. k Fagus illa Dodonea.) Vide prouerbium, Dodoneũ: & Cœlium Rodig.

lib.19.ca.15.lib.13.ca.3.Sophoclẽ in Trachinijs de geminis ex Iumnis. l Prauus infans qualẽ.)Mos.hus in amore fugitiuo dicit illi malam mentẽ inesse & tectã,id est,multis dolis inuolutam,ac uelut cataphractam. Non idem sentire:quod sonat labra sua uenena, & dona fallacia esse. m Colias.) Genetyllis Veneris cognomina sunt apud Aristophanem:de quibus hęc ferè à Pausania in Atticis:Colias,inquit,promontoriũ Atticæ,20 stadijs ab urbe distans, quo Medoris dissectam classem maris æstus detulit, ubi Coliados Veneris templũ,& dearum quæ Genetyllides uocabantur fuit. Arpocration quoq; dicam à promontorio denominatam scribit, quòd sit ex metaphora χώλα, idest membri nuncupatum. Aristophanis uerò interpres Venerem Coliada nominauit,ab adolescente quodã Attico: Colus autem, saltationis species pastoralis, & item Phrygia, quib.etiam inter conuiuia utebantur. Apparet ergo mulierum mores & insolentiam in publicis conuentibus,spectaculis & saltationibus notari. n Furijs Orestes.) Delphus obsessus furijs, Apollinis cõsilio uenit Athenas in Minerux delubrum, cuius consilio uincẽs,reuersus est Argos. Has uerò furias placans uocauit Eumenidas apud Aeschylum. o Alcibiadem Socrates.)Huius tamen eximiam formam,ut Laertius prodit,aspernatus est: & cum Carmides domesticos illi pueros dedisset, ut ab eis domum deduceretur, suscipere noluit. Quin perinde ad formosos se habere dicebat,ut est in albo lapide linea alba. p Puerorum autem amore.)Amare puerorum indolem, qui probo ingenio uidebantur, permissum Lacedæmonijs erat: cæterùm abutialijs turpissimum habebatur, quasi corpus adamaretur potius quàm animus. Quòd si quis accusatus esset,quòd parum honestam cum illis habuisset consuetudinem,is per omnem uitam infamis erat,& à publicis honorib submouebatur.Hoc non solùm in pueris, quorum ętati cõsulens lex permisit grandioribus amare, sed citra turpitudinem,locum habet uerùm etiam in conugibus: non enim rectè amat uxorem,qui corpus amat potius quàm animum. q Comatæ.) Vox est Eidylliorum scriptoribus festiuissima,pro his qui cantu puellis blãdiuntur,& erũ amorem captãt.Introducitur à Theocrito Eidyllio 3.amator quidam Amaryllidis puellæ amore incensus,quem Comatẽ uocat.

IVPI.

ΖΗΝΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ. IVPITER CONFVTATVS.

μυθ.

Vincentio Obſopœo interprete.

ΚΥΝΙΣΚΟΣ ΚΑΙ ΖΗΝ. CYNISCVS ET Iupiter.

Ζευς.

ARGVMENTVM.

Summma dialogi huius eſt· Quando fato ac neceſsitate quadam ommnia in hoc muando geruntur, eiq; etiam Dij obnoxij ſunt, ſupperuacaneam eſſe omnem religionem, ac cultum diuinum: ideoq; neq; dijs ſacrificandum eſſe, neque ab illis quicquam ſperandum: imò ipſos illos non meliores aut etiam feliciores hominibus eſſe, ſed ſolùm fati ac neceſsitudinis iſtius ſempiternæ miniſtros, qui per ſe neque prodeſſe nobis, neque nocere poſsint. Nam ſi ulla illorũ prouidentia, aut rerum humanarum adminiſtratio foret, neq; malos ac ſceleratos inultos manere, & pios bonosq; beneficijs ac munere illorum prouehi debere. Nam quæ de ſupplicijs inferorũ ac pœnis nocentum feruntur, ea ſi quæ ſint, eiuſmodi certè eſſe, ut immeritò & iniuſtè illis eueniant qui ea patiuntur, cum nemo ſua voluntate, ſed ex prædeſtinato fatoq; impellente peccet. Fingitur autem Cyniſcus, uti intrepidus atq; impudentior paulo quiſpiam cum Ioue diſputare. Eſtq; hic dialogus ex illis unus, ob quos Lucianus propriè blaſphemus atque ἄθεος uocatus eſt. Quid enim in rebus mortalium ſanctum aut inuiolatũ uſquam erit, ſi religione ac metu Deorum è medio ſublato, hominibus perſuaſeris, ſiue benè ſiue malè agant, id neceſsitate quadam fatorum fieri, eoq; ipſos à crimine ſolutos atq; innoxios eſſe?

CYNISCVS.

Ἐγὼ ἄν, ὦ Ζεῦ, τὰ μὲν τοιαῦτα καὶ εἰκῆ ἐνοχλήσοιμι, πλοῦτον δὲ χρυσὸν, ἢ βασιλείαν αὐτῶν, ἅπερ οἱ πλούσιωτατοι τοῖς παλλοῖς, οἷς δ' ἂν μάλιστα παρασχεῖν. ἐρῶ γοῦν σε τὰ μὲν μικρὰ παρακούοντα, ἀνοχλούμενον αὐτῶν. ἐν δὲ τῷ τοῦτο ῥᾴστον βουλόμενον παρὰ σοῦ μοι γενέσθαι. Ζεύς. τί τοῦτό ἐστιν, ὦ Κυνίσκε· ἐπεὶ γὰρ ἀτυχήσεις, εἰ μάλιστα μηδέν, ἀπ' ἴσης, ἀλλ' ὅμως. ΚΥ. ἀπόκρινά μοι πρὸς τοῦτο ὑπὲρ τοῦ χαλεπὸν ἐρώτημα. Ζεύς. μηδαμῶς ἀπολοῦμαι ἀδύνατον, εἰ μὴ πρόχειρον, ὅμως ἐρῶτα, ἐπίσταμαι γὰρ ἰδίᾳ. ΚΥ. ἰδοὺ ταῦτα, ὦ Ζεῦ· σοῦ γὰρ ἀκηκοέναι φημὶ σὺ τὰ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου ποιήματα, εἰπὲ οὖν μοι, ἃ ἄλλα σὺ

Ego uerò te, Iupiter, talium rerum gratia nunquam molestum conturbabo, extructas diuitias, aut multũ auri pondus, aut imperij dignitatem à te postulans: quæ quidem uulgò non parũ multis maximè in uotis sunt, tibi uerò largitu haudquaquam facilia. Itaque permulta eiusmodi illis solicitè expetentibus, surdis auribus uideo te negligere. Cæterùm unum illud facillimum à te mihi uelim cõtingere. IVP. Quid hoc uerò rei est Cynisce? neque enim indigentia diutius discrucieberis: maximè si rerum mediocrium. ut ais, inopia cõflictaris. CYN. Responde mihi ad quæstionem quandam non difficilem.

IVP. Exiguum profectò uotum, & præstitu facile. Proinde quære quæcunque fert animus. CYN. Vide Iupiter: etenim uerisimile est & tibi uidelicet Homeri atq; Hesiodi lecta esse poemata. Dic ergo mihi, num

uera

δὲ ἔστιν, ἃ περὶ τῆς εἱμαρμένης, καὶ τῶν μοιρῶν ἐκάστῳ ἐφῳδολογοῦσιν, ἅπαντα ἀληθῆ, ἐπείσθαι δὲ αὐτοῖς ἐπιτρέπεσθαι γενναιοτάτῳ ἐκάστῳ. ΖΕΥΣ. καὶ μάλα ἀληθῆ ταῦτα· ἀληθῆ γάρ ἐστιν ἃ, τι μὴ αἱ μοῖραι διατάξωσιν, ἀλλὰ πάντα, ὁπόσα γίγνεται, ὑπὸ τῷ τῶν μοιρῶν ἀτρέπτῳ τρέφεται, δεῖ δὲ ἀρχῆς ἑκάστου ἔσεσθαι γενναιοτάτου ἐκ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸν ἕτερον ἄλλως γοῦν δεῖ. ΚΥ. ἀκούω, ἐπειτα ὁ αὐτὸς Ὅμηρος ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς ποιήσεως λέγει, Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν ἀλόχου καὶ οἶκον ἀνὴρ φίλος ἐνθάδε θείη, καὶ τὰ τοιαῦτα, λυπεῖν δοκεῖ ἡμᾶς ἐνίοτε αὐτός; ΖΕΥΣ. καὶ μάλα· ἀληθῆ γὰρ αὖ καὶ ταῦτα ἐστὶ καὶ ἐκ τοῦ νόμου τῶν μοιρῶν, ἀλλ' ὅπερ τι λίαν. εἰ ποιητὰς δὲ, ἐπόσα μὴ ἀπ' ἐκ τῶν Μουσῶν διανοήματα ἄδουσιν, ἀληθῆ ταῦτα χρή. ἐπόσα δὲ ἀφῶσιν αὐτοὺς αἱ θεαὶ, καὶ παθ' αὑτοὺς ποιῶσι,

uera credenda sunt ista quæ de Fato & Parcis illi consarcinatis cecinerunt uersiculis: & an nullo modo eas uitari queant, quæcũq; illæ cuique nascentium fatali decreto adneuerint. IVP. *Et ualde quidẽ uera sunt ista. Etenim in rebus humanis nihil est quod Parcarum dispensatione & cõsilio non ordinetur: uerũ omnia quæcunque fiunt, dum sub illarum colo circumferuntur, stata ab initio unũquodq; illorum certum & infallibilem sortitur euentum, nec fas est aliter fieri.* CYN. *Proinde quoties Homerus alia in parte suæ poeseos dixerit, Infera ne Parcis inuitis regna subintret, ac id genus alia, nugari uidelicet tunc illum dicemus?* IVP. *Et maximè; nihil enim extra Parcarũ legem fieri credendum est, atque adeò præter* a *unum. Cæterùm Poetæ quæcunq; ex Musis suggesta cecinerint, illa uera habenda sunt. Porrò quoties à Deabus deseruntur, ac per se aliquid literis ac me-*

τίνι δὲ καὶ σφάλλεται, καὶ ὑπεναντία τοῖς πρίτερον διεξέρχεται, καὶ συγγνώμας, ἃ ἄνθρωποι ἴσασιν, ἀγνοῦσι τἀληθῆ, ἀπιλοῦσθαι ἐοίκασι, ἃ τίνων παρὰ ἡμῶν ἐφεψόμενοι δι' αὐτῶν. ΚΥ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω φέρε μὴ, ἐπὶ δὲ Διὸς ἀπόντος μοι ἀπόκριναι, ἃ τρεῖς αἱ Μοῖραί εἰσι, Κλωθὼ, Λάχεσις, Ἄτροπος, καὶ ἄλλος; ΖΕΥΣ. πάνυ μὲν οὖν. ΚΥ. ἆρ' ὑμνημένη τούτων καὶ ἡ τύχη (πολυθρύλητος γὰρ καὶ αὕτη) τινὸς ἐστιν; ἢ τί δύναται αὐτῶν ἐκάστη, πότερον τὰ ἴσα ταῖς μοίραις, ἢ τί ὑπὲρ ἐκείνας; ἀκούω γὰρ ἁπάντων λεγόντων, ὡς ἐστι τύχη καὶ ἑκάστου δυνατώτερον. ΖΕΥΣ. ἐθαύμασά σε ἐρόμενον, ὦ Κυνίσκε· τίνα δ' οὖν ἔγνως ἐρωτήσαντά τινα περὶ τῶν μοιρῶν; ΚΥ. ἐμὲ πρῶτόν μοι, ὦ Ζεῦ λιτανεῦσαι ἔπρεπε, ἢ καὶ πάσης δυνάμεως ἐκπεπρῶσθαι; πανταχοῦ γὰρ ἀκούω πάντας ἀποφαινομένους, ὡς οὐδὲν ἰσχύει παρὰ τὴν εἱμαρμένην οὐδὲ τὴν τύχην. ΖΕΥΣ. ἀλλ' οὐ θέμις ἐστὶ πάντα σοὶ εἰδέναι, ὦ Κυνίσκε. ΚΥ. τί οὖν ἕνεκα ἐρωτᾷς με περὶ τῶν μοιρῶν; ΖΕΥΣ. ἐπειδὴ ἐμοὶ πρῶτον ἔδοξε, καὶ ἐκεῖνο ἐπίστασο, ὅτι οὐδὲν ἐμοὶ ἰσχυρότερον τῶν μοιρῶν ἐστιν. ΚΥ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω φέρε μὴ, ἐπὶ δὲ Διὸς ἀπόντος μοι ἀπόκριναι, ἃ τρεῖς αἱ Μοῖραί εἰσι, Κλωθὼ, Λάχεσις, Ἄτροπος, καὶ ἄλλος; ΖΕΥΣ. πάνυ μὲν οὖν. ΚΥ. ἆρ' ὑμνημένη τούτων καὶ ἡ τύχη (πολυθρύλητος γὰρ καὶ αὕτη) τινὸς ἐστιν; ἢ τί δύναται αὐτῶν ἐκάστη, πότερον τὰ ἴσα ταῖς μοίραις, ἢ τί ὑπὲρ ἐκείνας; ἀκούω γὰρ ἁπάντων λεγόντων, ὡς ἐστι τύχη καὶ ἑκάστου δυνατώτερον. ΖΕΥΣ. ἐθαύμασά σε ἐρόμενον, ὦ Κυνίσκε· τίνα δ' οὖν ἔγνως ἐρωτήσαντά τινα περὶ τῶν μοιρῶν; ΚΥ. ἐμὲ πρῶτόν μοι, ὦ Ζεῦ λιτανεῦσαι ἔπρεπε, ἢ καὶ πάσης δυνάμεως ἐκπεπρῶσθαι; πανταχοῦ γὰρ ἀκούω πάντας ἀποφαινομένους, ὡς οὐδὲν ἰσχύει παρὰ τὴν εἱμαρμένην οὐδὲ τὴν τύχην.

moriæ proditi protullerint, tunc à uero tota uia aberrant, neq; non cum prioribus pugnantia atq; contraria commemorant. Et ignoscendum quidem facimus, si, cum homines sint, ueritatẽ ignorent, præsertim illo digresso numine, quod præsens per illos canere solebat. CYN. Atqui hoc sanè ita se habere dicemus. Ad hæc uerò & illud mihi responde: Nónne tres sunt Parcæ, nempe Clotho, Lachesis, & Atropos? IVP. Rectè putas. CYN. Fatũ ergo & Fortuna, cum & ipsæ Deæ sint, multũ uulgò celebratæ, cuiusmodi sunt, aut quæ'nam unicuique illarum est potentia? An uerò æqualem cũ Parcis sortem obtinent, aut maiore quàm illæ in rebus humanis gubernãdis potẽtia' prædita sunt? Passim enim omnes affirmantes audio, Fortunam & Fato nihil usquam esse potentius. IVP. Haud fas est omnia tibi comperta esse, ô Cynisce. Cuius ergo gratia hæc de Parcis me interrogasti? CYN. Si prius mihi, Iupiter, & illud exposueris,

νμῖν αὐτὰ σχῆσει, καὶ αἰάγ
κη ἰμῖν, ἐρῶδια ἀπὸ τῦ λίνου
αὐτῶν. Ζεύς. αἰάγκη, ὦ κυ
νίσκε. τί δ' οὖν ἐμαλίσκου;
Κυ. ἀνεμνήσθην ἐπέων τῶν
Ομήρυ ἐνίπων, ἃν τὶς πεπεύ-
σεται αὐτῷ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν
θεῶν ἀγορεύοντι, ἀπάτη ἐπέσ
λεσι αὐτὸν, ὡς ἀπὸ σειρᾶς τι
νὸς χρυσέας αὐχμησάμενον
τοὺς πάντας. ἔφη γὰρ αὐτὸς,
τὸν μὲν σειρὰν καθίσειν ἐξ
οὐρανοῦ, αὐτὸν δὲ ἅπαντας,
ὅσοι θεοί τε, ἐκπρεμαννυμένους,
ἐκπάσσειν διὰ γῆς. ἐγὼ μὲν
καὶ πολὺ πάσαιμι γε, εἰ δέοι τα
ῦτα ἐθελόντας, ἐμὲ δὲ ἄλλως ἅπαν
τας αὐτῇ ἅμα χερὶ ἑλκύσαι,
αὐτῇ τε γῇ καὶ τότε μὲν ἂν
θαυμάσαι καὶ λίσσεσθαί μοι τὸν
βίαν, καὶ ἀφεῖναι τὸν μέγα
ξὺν χρόνῳ τῶν ἐπῶν, νυνὶ δ' αὖ
τὸν σε ἴδω ἐμοὶ μὲν ἀφορᾶν, καὶ
τὰ ἀφηνῶν, ἀπειλαῖς νέμεσιν
ὑπὸ φὴς, κρεμάμενον. δοκεῖ δ'
ἔμοιγε δικαίως ἂν ὁ κλυ

ris, num & in uos illæ im-
perium obtinent, & neces-
sum sit ex illarum lino bonos
pendere. IVP. Necessa-
riũ omnino, ô Cynisce. quid
ergo rifisti? CYN. Com-
modùm Homeri illi uersicu
li in mentem mihi uenerũt,
quib.te in Deorum concilio
concionantẽ introduxit, &
dignanter comminantem te
catena quadam aurea om-
nia sursum subducturum.
Etenim dixerat, catenã cæ-
litùs te demissurum, ac tunc
si uelint omnes Dij ex illa
pendentes, quãuis certatim
summo studio te conarem-
tur detrahere, nullo tamen
modo te loco essent moturi.
Te uerò, si lubuũ foret, nul-
lo negocio uniuersos unà cũ
terrâ & uasto gurgite pon
ti uelle subducere. Tunc e-
quidem inusitato & admi
rando membrorum robore
pollere mihi uidebare: ac mirificè inhorrescebam ani-
mo, audiẽdo uersiculos. Nunc autem te ipsum uideo unà
cum catena & uerbis tuis minacissimis, à tenui filio,
ut aiũ, pendentem. Videtur itaq; mihi multo iustius Clo-

λὼ μεγαλαυχήσασθαι, ὡς ἐγὼ αὐτὴν σὺ ἀέρόπαις ὑψωσα ἐκ τῆ ἀφέσεως, καθάπερ οἱ ἁλιῆς ἐκ τῆ καλάμου τὰ ἰχθύδια. ΖΕΥΣ. ἐκεῖνό γε, τί σοι ταυτὶ βούλεται τὰ ἐρωτήματα. ΚΥ. ἴσως, ὦ Ζεῦ, μὴ πρὸς τ μειρῶν, καὶ τῶς νήμερτέως, μὴ τραχέως, μηδὲ πρὸς ὀργὴν ἀκούσῃς μου, τἀληθῆ μετὰ παῤῥησίας λέγοντ@. εἰ γὰ οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ πάντων αἱ μοῖραι κρατοῦσι, καὶ ἐκεῖνα ἀμείνω ἐστὶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀγαθὰ παρὰ τῶν ἄπαξ λεχθέντων εἶναι ταῖς, τινὶς ἕνεκα ὑμῖν εἰκὸς ἄνθρωπον θύειν, καὶ ἑκατόμβας προσάγειν, εὐχόμενον γρῆναι ἄλλα ὑμῖν παρ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ; ἐγὼ γὰ οὐκ οἶδα, τί ἂν ἀπολαύσαιμι τ' ὑπερβολῆς ταύτης, ἢ μήτι τῶν φαύλων ἐκτρεπόμενος δυνατὸν ὑμῖν ἐν τ' εὐχῶν, μήτι ἀγαθῶν τινῶν ἐπευχόμενον. ΖΕΥΣ. οὐκ,

tibo arrogãter gloriari posse, quòd & teipsum in sublime tractatum, & ex colo pendulum uideat, quemadmodum piscatores ex calamo subductos contuentur pisciculos. IVP. Haud cõpertum habeo, quid istæ tuæ sibi uelint quæstiunculæ. CYN. Illud nimirum Iupiter: & per Parcas ac Fatum te obsecro, ne acerbè atq; grauiter accipere uelis, si ueritatẽ ore liberiore protulero. Si enim ista ut tu dicis, ita se habent, & Parcæ omnium rerum potestatem & gubernationẽ obtinent, & nihil à quoquam eorum quod illis decretũ est, immutari potest: cuius ergo gratia uobis nos homines sacrificamus? quamobrem hecatombas uobis ad aras adducimus, uotis expetentes bona nobis uestra largitione contingere? Neque enim uideo quem fructum ex tanta cura, & sacrificandi studio capimus, si neq; malorum auersiones ipsis precibus inuenire possumus, neq; aliud bonum diuinitùs datum consequimur. IVP. Noui unde tibi

λα, ἔθεμεν καὶ τὰ πιμπλὰ ταῦτα ἐρωτήματα ὄγε, παρὰ τῶν κατάρατων σοφιστῶν, οἳ μηδὲν προνοεῖν ἡμᾶς τῶν ἀνθρώπων φασίν. ἐπᾶνει γοῦν τὰ τοιαῦτα ἐρωτᾶσιν ὑπ' ἀσεβείας, ἀποτρέπουσί θ' ἡμᾶς ὑπ' ἄλλων θύειν καὶ εὔχεσθαι, ὡς εἰκαίων ὄντων ἡμῖν τῶν ἐπιτελουμένων παρ' ὑμῖν, εἴ τι ἄλλο τις ἀνώμοσθαι πρὸς τὰ ἐν τῇ γῇ πράγματα. πλὴν ἀλλὰ χαρίσασθαί γε, τὰ τοιαῦτα λοιπόν. ΚΥΝ. ἀλλ' ἔγωγε οὐδὲν ἄπορον, ὦ Ζεῦ, οἶμαι ὑπ' ἐκείνων ἀνακεκινδυνεῦσθαι, ταῦτά σοι ἀποκρίνεσθαι δὲ λέγε αὐτὸς, εἰ σοὶ δοκεῖ, πρὸς ἡμῶν, καὶ τῶν ἐκείνοις, πλείστοις ἅπασι τὰς θυσίας φασίν. αὖθις δ', ἐὰν δοκῇ, διὰ βραχέων ἐρήσομαί σε· σὺ δ' ἢν μὴ ἀηδίως ἀπορῇς ἀποκρίνασθαι, καὶ ὅπως ἀσφαλίσῃ. μὴ ἀπορήσω. ΖΕΥΣ. ἐρώτα, εἴ σοι σχολὴ λαλεῖν τοιαῦτα λοιπόν.

de tibi iſtæ ſuppetant argutiæ, & immodeſtæ interrogatiunculæ, nempe ab execrandis & maledictis iſtis Sophiſtis, qui nulla prouidentia res humanas adminiſtrari garriunt. Itaque illi eiuſmodi crebris quæſtionibus impietatis ductu perquirunt in hoc, ut à ſacrificando & uotis nuncupandis auertant homines, tanquam uulgare quiddam eſſet. Nobis tamẽ earum quæ apud uos aguntur rerum, nullam curam eſſe, neque quicquam omnino poſſe in his quæ in terris ſunt negociis, impudenter mentiuntur. Verumenimuerò nequaquã talibus diſputationibus implicati gaudebunt. CYN. *Non per colũ Parcarum, ô Iupiter, ab illis perſuaſum hæc interrogaui. Diſputatio uerò noſtra neſcio quo modo eò progreſſa, in hoc ipſum incidit, ac ſuperuacaneã hominũ ſacrificia eſſe cẽſtrmat. Rurſus uerò, ſi uidetur, paucis te interrogabo. tu porrò ne graueris, precor, ad quæſita reſpõdere: & uide ut maximè prouidẽter reſpõdeas.* IVP. *Roga, ſi tibi ociũ eſt talia*

Κυ. πάντα φὴς ἐκ τῶν μοι-
ρῶν γίγνεσθαι; Ζεύς. φη-
μὶ γάρ. Κυ. ὑμῖν δὲ λοιπὸν
μὲν, ἀλλάττειν τοῦτα καὶ οἷον
πλάθειν; Ζεύς. ἐλαφρῶς. Κυ.
βέλτιον γοῦν, ἵνα ἀκόλουθον ᾖ τὸ
μετὰ τοῦτο, ἢ ἄλλως, ἀμφὶ μὲ
ἄπαντα εἴρηκε; Ζεύς. ἄλλως
μέντοι γε ἔοικεν ἢ ἐφ' ἡμῖν
ἔτι ἦναι, εἰ βέλτιον ἄν τι
ἐκ τοιούτου, καὶ ὅπως ἐνενέ-
μεσθαι τὰ ἀγαθὰ παρ' ἡμῶν, ἢ
τιμῶντάς ἄλλως τὸ βέλτιον.
Κυ. ἐκκεῖνο γὰρ τοῦτο, ἀλλ' εἰ
φὴς ἐκεῖ μηδαμοῦ χρυσίῳ γίγνε-
σθαι τὰς θυσίας, χρυσόπουν
δέ τινι τὸ κάλλιστον, τιμᾶν-
των τὸ βέλτιον. ἐκεῖ γοῦν τις ἂν
σοφιστῶν ἀνάγκην παρέχῳ, ὑφ'
ἧς ἂν εἴη, καθ' ὅτι βελτίους φὴς
τοὺς θεοὺς, εἰ τοιοῦτοι, ἐμοὶ δοκεῖν
τῶν ἀνθρώπων ὄντας, καὶ ὑπὸ
τῶν αὐτῶν ἀρχομένους, τῶν
μοίρας ταττομένους· ἢ γὰρ ἐ-
κεῖνοι αὐτοῖς τὸ ἀθανά-

nugandi. CYN. *Ais ne omnia Parcarum nutu & decreto agi & fieri?* IVP. *Aio sanè.* CYN. *Vobis uerò relictam esse facultatem commutandi & reglomerádi?* IVP. *Nullo modo.* CYN. *Vis ergo, ut quod sequitur, inducam, siue clarum ac planum illud dixero, seu secus?* IVP. *Clarum utique est. Nã qui Dijs sacra faciunt, nulla necessitate adducti sacrificant, sed alterna retributioni seruiunt, perinde ac si bona à nobis mercarentur, aut alioqui honesto dediti colunt quod uiderint esse præstantium.* CYN. *Et hoc abundè satis esse ducis, potissimùm cum affirmes nullius utilitatis respectu fieri sacrificia, uerùm bonitate quadam hominum præstantiora colentium. At siquis ex Sophistis illis præstò esset, hauddubiè ex te quæreret, quo nomine Deos hominibus potiores esse pronunciares, præsertim conseruos hominum existentes, eidemq; Parcarum imperio, quæ rerum sunt dominæ, subiectos. Neque enim, nisi me fallit opinio,*

σις ἔσται, ὡς ἀεὶ κατὰ ἀμείνους δοκῶν· καὶ τοῦτό γε μακρῷ χεῖρόν ἐστιν, εἰ γε τοὺς μὲν, ἃ μηδὲν ἄλλο, ἀθανασίᾳ γε εἰς τὸ πολυχρόνιον ἀφῆλιξ, ἡμῖν δὲ εἰς ἄπαυστον ἀπαίτησιν τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀεὶ διὰ τέλους γιγνόμενον, ὑπὸ μακρῷ τῷ λίνῳ περιφορεῖν. ΖΗΝ. Ἀλλ' ἔστι τοῦτο, ὦ Κυνίσκε, τὸ δίδυμον τοῦτο, καὶ ἄπαυστον, ἀνάλωμα ἡμῖν ἔσται, καὶ οὐ πάσαις ἀγαθαῖς ἐμπεδοῦται. ΚΥ. ἐχ' ἁπλοῦν, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ διώρισται καὶ παρ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα, καὶ πολλὴ παραχώνισις· οὐ γὰρ πάντων, βασιλεὺς γὰρ, καὶ διέχουσι κἀκεῖνοι τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάττης, ὥσπερ ἡμεῖς καθ' ἡμᾶς· ἔστι, βλάπτουσός τις, καὶ πυρίτης τῶν τοιχίων, ὁ Ἡφαιστος· καὶ αὐτοκέλευστοι δὴ πάντα. τὸν γοῦν πατέρα σου

opinio, illi respondebis, Deorum sortem hoc esse potiorem habendam, quòd immortales sint. Nam hoc ipso nomine infeliciores dicendi sunt. Homines enim & si aliud nihil, certè mors in libertatem uindicat: cæterùm nobis in immensum huius rei incommoditas protenditur, perpetuæ seruituti mancipatis, quæ uario multiplicique tractu sub lino sibinde circumuoluitur. IVP. Atqui, ô Cynisce, hæc perpetuitas, & immensa temporum series, nostra est felicitas: ac uitam omnibus bonis affluentè agimus. CY. Non omnes pari felicitate fruimini, ô Iupiter: uerùm apud uos quoque præfinita est quædam dispar rerum fruitio, multis cõiuncta perturbationibus. Tu quidem feliciter & beatè agis per omnia, cum Deorum summus imperator sies, possisq; & terrã & mare subducere quasi fune demisso: cæterùm Vulcanus claudus est, unus ex mechanicis camino & igne artem fabrilẽ exercens: Prometheus uerò quondã etiam in crucem actus est. Quid autẽ patrem

tuum

σε τί ἂν λέγοιμι, πολύτλω ὄντα ἐν τῷ Ταρτάρῳ ὄντα; καὶ ἐρᾷν λέγουσιν ὑμᾶς, καὶ τετρύσθαι, καὶ δουλεύειν ὑπὸ τοῖς αἰσχίστοις, ὥσπερ ἀμύμονα, τὸν σὸν ἀδελφὸν παρὰ τῷ Λαομέδοντι, καὶ παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ, τὸν Ἀπόλλω. πρῶτα δέ μοι ὁ πάνυ δοκεῖ μὴ ἄνευ δίκης, ἀλλ' ὑπάρχειν ὑμῖν εἰ μέλλει τινὰ, δύστυχᾶς τι καὶ δύμοιρον εἶναι, εἰ δὲ ἐμὲ πάλιν· ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι καὶ λησταὶ ἐστε, ὥσπερ ὑμᾶς, καὶ πορθμεῖα ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀνῃρεῖσθε, καὶ ἐν πλησιαιτάτῳ πρὸς τελευτὴν χρόνῳ γεγόνατε· πολλοὶ δὲ καὶ καλῶν τυγχάνουσιν ὄντες, χρυσοῖ ὁ ἄργυροι ἐνθάδε, εἰς τοῦτο ὑμᾶς ἀφικόμενοι κακῶν.

tuum commemorem, quem etiamnum uinculis constrictum tartareis sub umbris agere constat? Quinetiam nefandis amoribus uos capi perhibent, ac uxoribus indignè uiolari: praterea aliquando seruili conditione hominibus esse deuinctos, quemadmodū fratrem tuū Laomedonti dicto audientem fuisse, Apollinem uerò apud Admetum egisse in seruitio infictam non potes. Hæc quum ita sint, nō uidetur mihi solida esse & sincera uestra felicitas: sed sunt quidem uestrum nonnulli felices & egregiè beati, sunt rursus qui non item. Mitto enim ut latrocinio nō secus atque nos dispoliemini, neque non à sacrilegis compilemini, atque ex ditissimis ad extremā rerum angustiam in puncto temporis redigamini. Non pauci uerò ex uobis etiam conflati sunt, aurei aut argentei existentes, quibus uidelicet hoc faaluter decretum fuerat. IVP. Vide, ut uerba contumeliæ pœna in nos euomas Cynisce: ac te fortasse illorum aliquando pœnitebit, intemperantis linguæ pœnas sufferentem.

CYN.

τῶν. ΚΥ. φάθι ὦ Ζεῦ τῶν ἀπολλῶν, εἰδέναι γάρ μοι δοκῶ μηδέν, ὅτι μὴ καὶ τῇ μίσῃ περὶ σοῦ δόξῃ, ἀπὸ δὲ σοῦ τοῦτο ἀκούειν. ἐγὼ τοίνυν τὴν ἱερόσυλον παραχρῆμα ἐκόλασα, ἀλλ' οἵ γε πλεῖστοι διαφεύγουσιν ἡμᾶς· ὁ γὰρ ἱερόσυλος, εἰμί, ἀλλ' οὐ τοῦτο. Ζεύς. ἐκ ἐλέγετο, οὐκ ἄρ' ἐκείνων τινὰς εἶ, τῶν ἀσεβησάντων εἰς τὸ ἱερόν τῶν λόγος; ΚΥ. ναίνι, ὦ Ζεῦ, φάναι αὐτὸς, ἐκ οἶδ' ὅτι ἔστιν. ναὶ τὰ γοῦν, ἐπόσα γε ἔφην, οἷα ἐκείνων ναδιώρματα ἀναιρήσω ἢ ναρὰ τίνων ἄλλων τάληθές, ὁ ναρὰ σοῦ μάθοιμι; οἶδα δ' ἐγὼ καὶ τοῦτο ὅμοιμι, τίς ὁ ναρόντα ὑμῖν κότε ὄρθ, μοῖρα τις, ἢ καὶ ἐκείνας θεὸς, ὥστε ἀγνοεῖν καὶ αὐτοὺς ἐκείνα; Ζεύς. ἔδη σοι καὶ πρόσθεν ἐρῶ, ἐ δυνατὸν ἦναι, ναντὸς εἰδέναι. σὺ δ' ἐκ τί ἐν τῇ ἀρχῇ ἐρωτήσων φάσ-

CYN. Tolle minas ô Iupiter. certò enim persuasum habeo, nihil me mali passurum, quod ante te mihi Parca sufferendum non destinauerit: quoniam neque deos ipsos sacrilegos supplicio per te affectos uideo, sed plurimi manus uestras indemnes effugiunt. Opinor uerò in fatis non esse ut capti scelerum pœnas expendãt. IVP. Nónne dicebam alíquẽ esse illorũ qui disputationibus suis deorũ prouidentiam tolleret? CYN. Nimiũ pertimescis illos Iupiter, nec scire possum cui' gratia. Proinde omnia quæcunq; dixero, illorum doctrinam esse existimas. Ego uerò ab alio quouis potius quàm à te ueritatem peruestigarem. Cæterùm & hoc perlibenter ex te quærerem, quæ nam ipsa nobis esset Prouidentia: nunquid una ex Parcarum numero, an Dea quapiam his longè potentior, tanquam illarum regina? IVP. Iam & antè tibi dictum est, nullo modo fas esse te harum rerum nihil non nosse. Tu uerò sub initium cum dixisses te unum quiddam quæsiturum,

nullum

σας, ὦ πρὸς με ταῦτα λιπαλαγίμων. καὶ ἐμοὶ, ἔτι σοὶ τὸ διαλαμβάνειν ὅση τῆς λόγε, ἐπιλάξαι ἀφγὲς ἡμᾶς προνοουμένας τῶν ἀνθρωπίνων. Κυ. ἐκ ἐμοὶ τοῦτο, ἀλλὰ σὺ μικρὸν ἔμπροσθεν ἔφησθα, τὰς μοίρας εἶναι τὰς πάντα ἐπιτελούσας· ἃ μὲν μεταμέλει σοι ἤδη, καὶ μεταθέσθαι πάλιν τὰ εἰρημένα, καὶ ἀμφισβητεῖν ἡμῖν ἐπιτολαῖς, ἵνα φασάμενοι τὸν ἀμαρμένην. Ζεύς. ἀλλὰ μὴν, ἀλλ' ἡ μοῖρα ἐκ ὑμῶν ἴσασα ἐπιτελῶ. Κυ. μανθάνω, ὅτι πρίτα καὶ διάπονεί τινος τῶν μοιρῶν εἶναι φατέ. πολὺ ἀλλὰ καὶ ἔστιν ἃ πάνυ σὺ ἴσως προνοῦσαι ὑμᾶς ἢ, ὥσπερ σκεύη τινὰ καὶ ὀργανα ἐφ' ἑαυτῶν. Ζεύς. πῶς λέγεις; Κυ. ὥσπερ, οἶμαι, καὶ τὸ σκέπτρον τῷ τέκτονι, καὶ τὸ τρύπανον σωφρονεῖ μὲν σὺ περὶ τὸν τέκτονα, ἐλεῖς δὲ σὺ

nullii finè facis apud me de rebus eiusmodi friuolis, ac scitu parum necessarijs nugandi. Et iam quidem disputationis tuae summã, quò tendat, perspicio, nempe ut planum factus in rebus humanis nihil fieri nostra prouidentia. CYN. Nom meũ hoc quidem est, sed tu paulo antè constanter affirmasti Parcas esse, quarum dispensatione gubernarentur & efficerentur omnia: nisi iam horum uerborũ te pœnitcat, ac quæ dicta sunt, reuocãda putes, propulsoq; fato de habenda citra delioberaris. IVP. Nequaquã, sed Parca nostra ope effecta reddit singula. CYN. Intelligo, ergo Parcarum famulos atq; ministros uos esse perbibetis. Verùm & sic illæ sunt, quas cũcta prouidere certũ est: uos autem non secus atq; fabrilia quædam illarum instrumenta habendi estis. IVP. Qua ratione istbuc dicis? CYN. Ea nempe, quemadmodum & ascia fabro lignario, & terebrum cooperando nonnihil affert ad artem perfi-

ἂν εἶναι, ὡς τοῦτα τυχόντως ἔχειν· ἀλλ' ὁ νοῦς ἔργον τοῦ οἰκείου πάρεστι, καὶ τὸ τεκταίνειν, ἀλλὰ τοῦ ναυπηγοῦ. οὕτως καὶ ἀλόγως, ὦ μοῖραι γενομένην ἕκαστα, καὶ εἱμαρμένην ἔχειν· ὑμᾶς δὲ ἅπερ τρίαινα καὶ σκίπαρνα τοῦ τεκτονικοῦ μέρους, καὶ ὡς ἔοικεν, εἰ καὶ βραχύ τι ἄλλο τῆς εἱμαρμένης ἔργον, καὶ πάνυ ἐκείνης καλὰ τὰ ὄργανα, οἱ δὲ ἐφ' ὑμᾶς ἥκοντες, προσεδρεύειν καὶ τιμᾶν χρὴ καὶ θεραπεύειν· εἰ δὲ ἀλλ' οὐ τὸν εἱμαρμένον τιμήσονται θεόν, οὐκ ἄλογον· ἐπεὶ καὶ ἀπρεπές· ἐγὼ γὰρ οἶμαι δυνατὸν εἶναι καὶ αὐτὰς ἵππους τὰς μοίρας, ἀλλάξαι καὶ μεταβαλεῖν τοῦ δι' ἀρχῆς δεδογμένου τι ἐπιχειροῦντος. ἐγὼ γοῦν Ἄτροπον ἂν εὐλογοίην, εἴ τις εἰς τοὐναντίον τρέψειε τὸν ἀτράκτου, ἀναλύουσαν Κλωθὼ τὸ ἔργον. Ζεύξ. οὐκοῦν, ὦ Κυνίσκε, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον τιμᾶσθαι χρὴ τοὺς θεοὺς ἐξεῖναι,

perficiendam adminicula. Nemo tamen, qui quidē cōpos sit rationis, dixerit haec ipsa esse artificem: neq; nauis ascia aut terebri opus dicenda est, sed eius qui nauē fabricauit. Non dissimili ratione singula fabricans fatum putādum est: ceterùm uos sororum fatalium ascia & terebra estis tantummodo. Et, quemadmodum non iniquum uidetur, homines multo iustius Fato sacra facere debebant, ac ab illo bonorum largitionem postulare: cum illi interim ad uos cursitent, prece ac muneribus deuenerantes. At neque si fatum sacrificijs & uotis colerent, recte mihi facere uiderentur. Neque enim opinor ullo modo fieri posse, ut Parcis quoque hoc immutare liceat, neq; non aliquid eorum subuertere, quae initiò illarum decreto immobili de singulis irreuocabiliter statuta sunt. Proinde nequaquā aequo animo sufferret Atropos, si quis in cōtrariū stamen colu torserit, laborem Clothus dissoluens. IVP. Tu iam Cyniscе neque Parcas quidem ipsas ab hominibus colendas esse

ἀλλ' ἴσως ἅπαντα συγχέαι προαιρεῖσθαι ὑμᾶς δὲ, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου ἕνεκα, γε μὴν τάνδρὸς, καὶ προμηνύειν ἑκάστοις τῶν ὑπὸ σὲ μοίρας διανεμομένων, δικαίως τιμᾶσθαι δεῖ. ΚΥ. τὸ μὲν ὅλον οὐ χρηστὸν, ὦ Ζεῦ, προειδέναι τὰ μέλλοντα, εἴτε γε τὸ φυλάξασθαι αὐτὰ, παντελῶς ἀδύνατον· εἰ μὴ παρὰ τοῦτο φαίη, ὡς προμαθὼν, ὡς ὑπ' αἰχμῆς οἱ δεῖ τελευτῆσαι, δύναιτ' ἂν ἐκφυγὼν τὸ δέον, παρέξας ἑαυτόν. ἀλλ' ἀδύνατον· βάγε γὰρ αὐτὸν ἡ μοῖρα δοῦναι γυναῖκα, καὶ παραδοῦναι τῇ αἰχμῇ. νῦ ὁ Ἄδραστος, ὃν τὸν αὐτὸν ἀφῆκε τῶν λόγχων, ἐκείνου μὴ ἁμαρτούσης, φονεύσει τὸν Κροίσου παῖδα, ὡς ἂν ἐπὶ τὸ σχυρὸν προστάγματος τῶν μοιρῶν φερομένην καὶ ἀπροσκόπτως ἐπὶ τὸν νέον. τὸ μὲν γὰρ Λαΐου καὶ γελοῖον, τὸ μὴ σπεῖραι τέκνων ἄλκιμα, δαιμόνιον· εἰ γὰρ τὸν νέον, φησὶ, παῖδα, ἀπεκτονῆ

esse contendis, sed uidere mihi omnia non illibèter uelle confundere. Nos uerò, ut maximè aliam ob causſam nullam, certè ob diuinationem & oracula, neq; non eorum prædictionem, quæ singula de quouis rato consilio decreta sunt, iure optimo colimur. CYN. In summa, nihil utilitatis affert, ô Iupiter, eorum præscientia, quibus ea obseruatione deuitare nullo modo concessum est: nisi in hoc dicas, ut is qui certus sit hastæ ferreæ se moriturum, mortem queat effugere, ipsa uidelicet in cistam conclusa. Atqui fieri non potest. siquidem educet illum Parca ad uenandum, & hastæ obiiciet. Ac Adrastus [d] emissa in suem cuspide, ab illa quidē aberrabit: porrò Crœsi filium perempturus est, qua si uiolento quopiam Parcarum decreto feratur in iuuenem. Sed neq; illud quod Laio datū est, risu caret, nempe illud: Caue sis dijs nolētib. prolem seras. ait enim: Nam sobole suscepta, occidet te filius.

Etenim

ὐι ἀφύσι. περιπλὴ γὰρ, οἶμαι, ἡ παρόμοιωσις πρὸς τὰ πάντως οὕτω γενησόμενα· τοιγάρτοι μετὰὐ τὸν χρησμὸν, καὶ ἐν σπαρὶ, καὶ ἀφύσ ἀπέπεμψεν αὐτόν. ὥστε ἐγὼ οὐδ' ἔτιν ἀπαιτῆτε τὸν μισθὸν ὑπὲρ τῆ μαντικῆ, οὐ γὰρ λέγω, ὡς λαξὰ, καὶ ἐναμφοτερίζουσα τοῖς πολλοῖς χρᾶν εἴωθεν, ἡ πάνυ ἀποσαφοῦντός ἐι ὁ τὸν Αλυν διαβὰς, τὴν αὑτῦ μὲν ἀρχὴν καταλύσει, ἢ τὴν τῦ Κύρυ· ἀμφω γὰ δυνατόν· ὁ χρησμός. Σοὶ δ' ἄν τις, ὦ Κυνίσκε, τῷ Απόλλωνι ἐργῦτι αἰτίαν ἐπαγὰ τῦ Κροίσου, ὅτι ἐπεράτη ἐκεῖνον αὐτῦ ἄρτια ἐπιβάντα τὸν Αλυν, ἀλλὰ τὸ βασιλεῖον τῷ Λυδῷ τοῖ τῦ χρησμῦ, ἐπίφημι, οἶμαι, καὶ ἄλλος, τὸ μὲ σαφῶς ἀπόσαι τὰ μέλ-

Etenim ſuperuacaneam atque adeò infrugiferam opinor eſſe admonitionem eorum rerum quæ nõ poſſunt non fieri. Quippe poſt acceptum oraculum, & prolem ſuſcepit, ac deinceps à filio peremptus eſt. Quare non uideo quamobrem & mercedem exigatis propter uaticinium. Vt interim ſilentio præteream, quòd obliqua & ambigua, & quæ in utramque partem referri poſſunt, non paucis reſpondere ſoleatis, non admodum clarè explicantes, num ille traiecto Hale ſuum ipſius imperium euerſurus eſſet, an Cyri. utrũque enim poteſt oraculũ. IVP. Erat, ô Cyniſce, Apollini quædã aduerſus Cræſum cauſſa ſimultatis & iracundiæ, propterea quòd illum pertentauerat, carnes ouillas ac teſtudinem unà elixando. CYN. At enimuerò conueniens atque adeò æquum & bonum fuerat, ut cum deus eſſet, ab omni iracundia foret alieniſſimus. Verùm, ut mea fert opinio, fortaſſe ita in Fatis fuit, ut Lydum ille oraculo deciperetur, ac iam olim né perſpicuâ fuâ

κευτα, ὁ ἁμαρτιὸν ἐπίλοι-
σφ. ἄστ᾽ ηδὲ ὁ μαντικὸ ὑμῶν,
ἐκείνης μίρε ἔχέτω. ΖΕΥ. ἐμὲν
ἦ ἐδὲν ἐπιλήψῃ, ἀλλὰ μάτιω
ἔχει ἐκμῆν, ὥστε πρόνοιάδ τινα
ἐφορέμενοι ἐς τὰ πράγματα,
ὅτι τῶν θυσιῶν ἕξει, καὶ ἀφ
ῥύπαινον ἐς ἀλλᾶς, ὁ σκήπαρ
τον. καί μοι δοκῶς ἐκέτευε με
καταφρονῆν, ὅτι λιθρανῶν, ὡς
ἐρᾷς, ἀπεγκυλισμὸ ©, ἀσίχε-
μαί σε τοιοῦτον καθ᾽ ἡμῶν ἀ-
ξιόντα. ΚΥ. βάλλε, ὦ Ζεῦ, εἰ
μοι λιθρανῶ πλησιάσαι νόμος
τοι, καί σε ἐλὶν ἀντιάσομαι τ
πλησῶν, ἀλλὰ τὸν κλωθῶ,
τὸν διὰ σῦ τετρωσκόμενον. ἐ-
πὶ γὰρ τὸν λιθρανὸν ἐκτὸν
φαίλω σῦ ἕκτὸν μοι χρὴ δῶσα
τὸ τραῦμα ©. πλὴν ἐκεῖνό
γε ὑμᾶς ἐρήσομαι, πρὸς σε, καὶ
τὸν ἑμαρμένην· τὸ δέ μοι μὴ
ἐκεῖνο ἀπόκρινασθε. εἶδόν
τινας γάρ μοι, ἀπελθόντα, τί
δέ

ture inaudiret, illius flami
ni Parca adneuerat. Vnd
liquet uaticinium quoq; ue
stru, illius maximã esse par
tem. IVP. Nobis uerò ni
bil facis reliquum, sed (u
ideo) nequicquam dei su
mus, qui neque prouidentia
aliqua res humanas dispen
sare soleamus, neque sa
crificijs digni esse uideamur,
sed reuera asciarũ terebro
rumq; instar sumus. Ac sa
nè uideris me iure optimo
ad hunc modũ superbè con
temnere, quòd cum fulmine
f armatus sim, sustineam te
impunè talia aduersus nos
contumeliosè dissentiem.
CYN. Feri, ô Iupiter, si
mihi fatale est fulmine per
cussum interire: neque te ob
iectum quicquam in me uo
cabo, sed potius ipsam Clo
tho, per te uulnus mihi in
cutientem. Neque fulmen quidem ipsum accusabo, quasi
tam infelicis ruinæ caussa mihi extitisset. Veruntamen
hoc quoque uos interrogabo, nempe te & Fatum, cæ
terùm tu mihi illius loco respondeas uelim. etenim mi
nis tuis hoc in memoriam mihi reuocasti. Qui fit tan-

dem

δὲ πάντα τὰ ἱερὰ καὶ λιτὰς ἀφῆντος, καὶ τοσαύτας ὑβρεις, καὶ βιάσεις, καὶ ἐπιβουλὰς, ἀνθρώποις τισὶ παλαιὰς λανθανούσας, ἢ λίθον, ἢ νῆα ἐπὶ ἴσῃ, ἀδίκημα ἐποίησεν, εἴ τι σε χρὴ τοῦτο τινὰ, καὶ τοῦτον ἀθυμότερον. τί οὖν σοι ἐστὶν ὁ Ζεύς; ἢ δοκεῖ τοῦτό μοι ἔμπροσθεν ἀδικεῖν; ΖΕΥΣ. οὐ γὰρ οἶδα, οὐδὲ ἀκριβῶς τοῦτο πεπραγμάτευμαι, ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς ἄλλοις ταῦτα ἡμᾶς μὲν συμπαροξύνει. ΚΥ. οὐκοῦν μηδὲ ἐνταῦθα ἡμᾶς ἔασον, εἴ τι, καὶ τῶν προόντων, καὶ τῶν ἀμφιλόγων, τί δεῖ σοι φωνῶν ἢ ἐρωτᾶν, ἐν τοσαύτῃ πρᾶγμα, καὶ ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων ἀπιέναι, καὶ Ἀριστείδου πρὸ αὐτοῦ, Καλλίου ἢ καὶ Ἀλκιβιάδου, ἀκόλαστα μειράκια, ὑπερπλούτων, καὶ Μηδίας ἐν ὑβρεσιν, καὶ Χάροπος ὁ Αἰγινήτης, ἀνδρικοῖς καὶ ἀνάνδροις, τῶν

dem ut omissis tot sacris legis, praeterea tot criminosis & uiolentis ci peruris hominibus dissimulanter positis habitis, unam aliquam illicem aut lapidem, aut nauis uelum nihil mali unquam per iniusticiam merita, fulmine feriatis? Non raro quoque hominem frugi, et uirtutem spectatae sanctimoniae? Quid uero compressis labys obticuisti Iupiter? An forsasse ne hoc quidem me nosse fas est? IVP. Sanè nefas est te ista inquirere. Tu uero extremè curiosus es, adeò ut me fugiat, quinã tibi uoluptati fuit istis me obtundere. CYN. Proinde neque hoc à uobis perquirendũ mihi uideo, nempè à te & Pato & Prouidentia, quãobrem Phocion uir sanctus & iustus, in tanta omnium rerum inopia atq; angustia diem suum obierit, tum etiam ante ipsum Aristides: Callias autem & Alcibiades g nepotes intemperantissimi, omnium affluentia exubierabant, neq; non Medius multis sceleribus cooperius, ac Charops Aeginetes homo masculae uenere

τὸν μητέρα λιμῷ ἀπολοντα. καὶ πάλιν, Σωκράτης μὲν γὰρ ἑνδεκάτῳ τῶν ἐτῶν, Μέλητος δὲ ὁ παρανόμου. ἢ Σαρδανα. πολὺ μὲν ἐθηλύνατο, βίλτιστε δή, πόρρω δὲ λειποψύχει, καλεῖ δὲ γυναῖκα ἀνδρῶν, ἀνθυπηλεκεῖ ξεῖνε πρὸς αὐτά, διότι μὴ ἦρε σπουδὴ τοῖς γεγενημένοις· ἐγὼ δὲ ὑμῖν μὴ τὰ νῦν λέγω, καθ' ἕκαστον ἐπεξιών, τοὺς μὲν πονηροὺς ἀδαιμονοῦντας, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀγομένους ὑπὸ καὶ φθορημένους τοῖς χρησοῖς ἐν πρᾶξις, καὶ νόσοις καὶ μυρίοις κακοῖς περιπιπτόμενον. Ζεύς. ἐγὼ οἶδα ὦ Κυνίσκε, ἐλίγκας μετὰ τὸν βίον οἱ φασὶ τοὺς πονηροὺς κολάσεις ὑπομένειν, ἃ ἐμοὶ ἔνια οἱ χρησοὶ ἀδαιμονίας διηγήσαντο. Κυ. Ἄθλιε μοι λέγεις, ὦ Τιτυὲς καὶ Ταντάλε· ἐγὼ δὲ, ἃ μέν τι καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ἀκού-

extremè infamis, à quo ma-
trem suam fame necatâ pro
certo constat. Contrà Socra-
tes h undecimurie traditus
est, Melitus verò non item.
Ad hæc cur Sardanapalus
i mollis atque effœminatus
deliciis; totus fractus, re-
gnauerit, Persarum verò tot
ac tanti uiri uirtute longè
optimi atque clarissimi eius
iussu in cruce subacti sunt,
propterea quòd factis illius
parum delectabantur: ut ta
ceam quæ in præsens fiunt.
longum enim esset singulis
percensendis immorari, quèo
adinodum mali & facino-
rosi per omnem uitam fa-
cilè agant, & feliciter om-
nibus rebus affluentes, cæ-
terùm boni ducantur & fe
rantur paupertate, morbis,
& cæteris infinitis malis
implicati, ærumnosè confle-

ctantes. IVP. An ignoras Cynisce, quanta supplicia & cruciatus post hanc uitam prauos & scelera-
tos homines manere soleant, aut in quanta felicitate ui-
turi sint boni? CYN. Orcum k mihi narras, & Ti
tyos, & Tantalos. Ego verò si quid talium rerum est,

haud

φομαι τὸ σαφὲς, ἐπειδὰν ἀπεθάνω. τὸ δὲ νῦν ἔχον, ἐβουλόμην τ' ἂν καὶ τοῦτον χρόνον εὐδαιμόνως διαβιῶναι, ἐν μὲν ἐπιδεῖξαι γυπῶν δύρεσθαι τὸ ἧπαρ, ἀποθανὼν, ἀλλὰ μὴ ἐνταῦθα δίψει ἅτε, ὥσπερ ὁ Τάνταλος, ἐν Μακάρων νήσοις πίνειν μετὰ τῶν ἡρώων, ἐν τῷ Ηλυσίῳ λειμῶνι διατεθέμενον. ΖΕΥΣ. τί φής; ἀπιστεῖς ἄρα τισὶν εἶναι λιμένας καὶ τιμὰς, καὶ δικαστήριον, ἔνθα δὴ καὶ βήτορας ἀναγκαῖόν ἐστι; ΚΥ. ἀκούω τινὰ Μίνω Κρῆτα δικάζειν κάτω τὰ τεθνεῶτα· δεῖ μοι ἀποκρίνασθαί τι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου, εἰ χρὴ ἐνταῦθα λέγεσθαι. ΖΕΥΣ. εἰ δὲ καὶ ὁ κωμικὸς ἡμῖν, ὦ Κυνίσκε; ΚΥ. τίνας κολάσεις μέλλεις; ΖΕΥΣ. τὸς πατραλοίας ἁπαντᾶ, εἶτα καὶ ἀνδροφόνους καὶ ἱεροσύλους. ΚΥ. τίνας δὲ πρὸς ταῦτα ἔχεις ἀποκρίνασθαι;

baud obscurè cognoscam ubi fato functus fuero. Quãtum autem ad præsens attinet, uelim ut quantumcunq; hoc temporis in uiuis mihi exigendum est, ego interea omni felicitate perfunctus, tandem moriar à sedecim uulturibus iecur meum deposceretur: uerùm non ut hic in uita siti pressus, quêadmodum fertur Tantalus, in beatorum insulis cum heroibus biberem, in Elysio prato constitutus. IVP. Quid ais? An non credis esse quædam parata supplicia, & pœnas malis destinatas, & honores ac forum iudiciale ubi, singulorũ uita habita ratione cognoscendi expenditur? CYN. Audio Minoa quendam Cretensem infrà talibus rebus cognoscendis atq; dijudicãdis dare operã: ac mihi super illo quoque respondè, estne tuus, ut fertur, filius? IVP. Quamobrem uerò ista de illo quæris Cynisce? CY. Quos maximè afficit supplicio? IVP. Prauos uidelicet, cuius generis sunt parricidæ et sacrilegi. CY. Quos aliũ ad heroum contubernũ amandare solet?

Ζεύς. τὰ ἀγαθὰ τι λέγεις, καὶ κατ' ἀρετὴν βεβιωκότας. Κυ. τίνες ἦσαν, ὦ Ζεῦ; Ζεύς. οἷς μὲν ἡδὺ τιμᾶν, οἱ δὲ καλόν ἐστιν ἄξιοι. Κυ. ἀλλ' εἴ τις ἀκόντων τι ἀνθρώπων ἐργάσαιτο, κολάζεσθαι καὶ τοῦτον δίκαιον; Ζεύς. ἀλλὰ μάλα. Κυ. ἀλλ' οὐκοῦν, εἴ τις ἄκων τι ἀγαθὸν ἐργάσαιτο, ἀλλὰ τοῦτον τιμῆς ἀξιώσεις ἄν; Ζεύς. ἀλλὰ καλῶς. Κυ. ἀλλὰ τοιγαροῦν, ὦ Ζεῦ, ἔστι τιμᾶν, ἔστι κολάζειν αὐτῷ πρόσφορα. Ζεύς. πῶς λέγεις; Κυ. ἔστι δὲ ὃν οὐδὲ κατὰ τὸν ἑκόντα οὐδεὶς ἐθέλει ἀνθρώπων, ἀλλά τινι ἀνάγκῃ ἀφύκτῳ ὑπηρετεῖν, ὥς γε ἄλλῃ ἐπῶν νὰ ἔχει τὰ ἡμετέρα ὁμολογεῖν μέλει, ὡς ἡ μοῖρα, πάντων αἰτία. καὶ ὃν φονέων τις, ἐκόντα μὲν οὐχὶ ἑκὼν ἐφονεύσατο, καὶ ὃν ἱερόσυλῃ, πρεσβυγαμίαν αὐτῷ

IVP. Nempe bonos, & sanctitate uitæ præcellentes, quiq; semet uirtutis excoluerunt. CYN. Cuius uerò gratia hoc facit, ô Iupiter? IVP. Propterea quòd illi supplicio, hi uerò honore renumerandi sunt. CYN. Cæterùm si quis nolens & inuito animo mali aliquid designauerit, num & hunc supplicio afficiendũ condemnas? IVP. Nequaquam. CYN. Proinde neque si quis inuitus boni aliquid fecerit, eum honore dignabitur? IVP. Nequaquam. CYN. Itaq; haud conuenit illi ô Iupiter ullum neque honore ornare, neq; supplicio afficere. IVP. Qui uerò nullum? CYN. Quoniam nihil nos homines animo uoluntario facimus, sed necessitate quadam ineffugibili ad hoc compulsi: si tamen uera sunt illa quæ antè confessus es, nempe Parcam esse omnium rerũ causam. Iam si quis alterum peremerit, Parca in culpa est, quæ admisit parricidium. Si quis sacrilegio deorum fana compilauerit, facinus à Parca sibi iniunctum admisit.

Quocir-

πρὸ ἀρχῆς. οὔκουν εἰ γε τὰ δίκαια Μίνως διακέκριμεν μᾶλλον, τῷ εἱμαρμένῃ ἂν εἴη τὸν Σίσυφον ἀπολύσειεν, καὶ τῶν μοιρῶν ἀντὶ τοῦ Ταντάλου. τί γὰρ ἐκεῖνοι ἠδίκησαν, πειθόμενοι τοῖς ἐπιτάγμασιν; ΖΕΥΣ. ἀλλ' ἔτι ἀλλὰ ἀποκρίνεσθαί σοι ἄξιον, τοιοῦτον πρᾶγμα ἐρωτῶντι· θρασὺς γὰρ εἶ καὶ σοφιστής, διό σοι καὶ μᾶλλον ἔδει καταλιπεῖν. ΚΥ. ἐβουλόμην μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἐπὶ τοῖς ἄλλοις πρᾶξαι, καὶ μοι μάλιστα ἐπεθύμει διαπυθέσθαι, ὅπου ποτὲ γῆς αἱ Μοῖραι διατρίβουσιν, ἢ πῶς ἐφικνοῦνται τῆς παρ' ἀνθρώποις τῶν πραγμάτων ἐπιμελείας. καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποκληρώσεως· ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἐφαίνοντο συμφέρειν ἐκεῖναι· εἰ βούλοιο τὸν βίον, φησὶν, ἑκατὸν ἔτη χρηστὰ πράγματα, καὶ ὡς ἐλευθέρῳ, καὶ ὡς μάλιστα ἐπὶ χρηστῇ εἱμαρμένῃ ἐγγενόμενα, ἐμοὶ γοῦν, εἰ μοι σύμβουλος εἶναι, δόξειεν, ἐν ᾧ ἀλλαξάμενος πρὸς αὐτὰς τὸν ἐμαυτοῦ βίον, ἀλλ' ἐλόμενος αὖθις τοιοῦτος καὶ διὰ βιώναι, ὅπερ πάσχειν ἐλαχί-

Quocirca si Minos rectè uti uelit iudicio, multo aequius Fatũ pro Sisyphompuniet, & Parcam pro Tantalo. Quid enim illi iniustè egerunt, quando iussis dicto audientes fuerint? IVP. Amplius quidem uel respondere tibi indignum facinus existimo, talia praesertim interroganti. Audax enim es, & Sophista: ac iam quidẽ te relicto abeo. CYN. Debebam equidem adhuc & hoc ex te quaesisse, ubinam locorum Parcae degerent, aut quomodo res tantas tam exacta cura & cogitatione queant assequi, praesertim illis tantum tribus existentibus. Etenim laboriosam & minimè felicem atque iucundam uitam mihi uidentur agere, tantis implicitae negocijs. Et quẽadmodum uerisimile est, ipsae quoque fato parum propitio & fauente in lucem sunt editae. Itaque ego, si mihi daretur optio, nequaquam cum illarum uita meam commutauerim, uerùm elegerem potius ut adhuc egentius agerem, quàm ut colo

ἴσην ἄτρακτον, τοσούτων πραγμάτων μεστὴν ἑκάστην ἴσασι. εἰ δὲ μὴ βδελυρόν σοι ἐστὶ πρός ταῦτα εἰπεῖν, καὶ τούτοις ἀγαπήσομεν, εἰ ἐπιμήνυσιν καὶ γὰρ μέσον τὸν περὶ τῆς εἱμαρμένης καὶ προνοίας λόγον, ἃ λοιπὰ ἴσως ἐχεῖμαρτο ἀκοῦσαί μοι.

Parcarum assiderem, tantis negocijs & difficultatibus referto, obseruans singula. Cæterum si tibi graue est hæc Iupiter ad hæc respondere, etiam his contenti erimus ad quæ respondisti. Satis enim est quòd de fato & prouidentia sermonem nos nõ celaueris. Reliqua fortasse in fatis non est ut audiam.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

a Præter linum.) Dixit pro eo, quod est extra decretum fatale. Alludit autem ad illa trium Parcarum, quas Hesiodus in Theogonia noctem finxit peperisse. Has Eumenidas Athenienses uocãt, & coluerunt à tempore quo Oreste cõ uenit, qui illis struxit templum in quo si quis sanguine pollutus ingrediatur, statim ad insaniam præ metu redigitur. b Lino.) Id est, filio. c Admetum.) Apollo inter pastorum numina numeratur. nam & ipse greges Admeti Thessaliæ regis pauisse dicitur. Quare Virg. & ipsum inter numina pastorum inuocat:

— *Et te memorande canemus.*

Pastor ab Amphryso, &c. —

d Adrastus.) Argiorũ rex, unus è septem ducibus, qui profecti sunt Thebas, ut restituerent in regnum Polynicen.

e Laio.) Laius, Labdaci filius, regis Thebarum, ex Iocasta Creontis Thebani filia suscepit Oedipum: qui grandior natu factus, Laium patrem in tumultu quodã inter cãues furore exorto, interfecit, matremque imprudens duxit uxorem.

f Fulmine armatus.) Poetæ Ioui, deorum & hominũ monarchæ, fulmen trisulcum, & nutum illum ad supercilium, quo eorum Olympum tremefacit, tribuunt. g Alcibiadis nepotes.) Perditissimus nepos Alcibiadis apud Platonem in Synposio,

ſympoſio, ebrius loqui introducitur. h Socrates undecim uiris traditus eſt.) Vndecim uiris capitalibus, & in carcerē con iectus, tandem ueneno ſublatus eſt: ut uidere licet in Bis accuſato. Meletum Socratis accuſatorem damnatum capitis, ex Laertij Platone ſcimus. i Ad hæc Sardanapalus.) Primi mortalium Aſſyrij, rege Nino duce, auſi in exteras gentes arma ferre narrātur, quarū multas ſibi ſubdiderunt. Orbis imperium diu retentum, eorū rex ultimus Sardanapalus, à Medis in bellum prouocatus & uictus, amiſit. k Orcum mihi narras.) Salluſt. in Catilinæ bello: Credo falſa exiſtimans ea, quæ de inferis memorantur, diuerſo itinere malos à bonis loca tetra, inculta, fœda atq; formidoloſa habere, id eſt, habitare.

l Audio Minoa.) Socrates in Gorgia Platonis refert Iouem hæc dixiſſe Plutoni: Ego igitur conſtitui meos filios iudices, duos quidem ex Aſia, Minoen ſcilicet & Rhadamāthum: unum uerò ex Europa, Aeacū. Hi ergo poſtquam mortui fuerint, iudicabunt in prato quodam, ibiq; in triuio ex quo geminæ pateant uiæ, altera quidem ad tartarum, altera uerò ad inſulas beatorum. Aſiaticos Rhadamanthus, eos uerò qui ab Europa uenient, Aeacus iudicabit. Minoi autem id munus iniungam, ut ipſe dijudicet, ſi quid ambiguum fuerit, ut iuſtiſſimè proceda: iudicij, rectéq; fiat tranſmiſsio animarum. Ibi etiam legitur, quòd uterque ipſorum uirgam tenet dum iudicat. Minos autem conſiderans ſedet, aureum habens ſceptrū. de qua re meminit & Homerus. m Siſypho puniet.) De Siſypho ob latrocinia à Theſeo Athenienſium rege interfecto, quomodo ſaxum uoluendo prematur apud inferos, eſt apud Ouid. 13. Metaph. Virg. quoque lib. 6. Aeneid. Vide etiam prouerbium, Saxum uoluere.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ. DE MORTE Peregrini.

γρύλλου παιδιᾶς.

Vincentio Obſopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Infectatur hic Lucianus id quod aliàs quoque libenter facit, arrogantiam & inſanam gloriæ cupiditatem, præcipuè Philoſophorum, ut cuius gratia plerique omnia audeant, neq; quic

quam intentatum relinquant. Atque eius rei exemplum, Peregrini huius mortem describit, qui ut famam aliquam sui relinqueret, in Olympijs constructo rogo, seipsum in ignem ultrò coniecerit, atque ita extinxerit. Quanquam autem potissimũ ea commemorat, quæ circa mortem illius acta sunt, id quod etiam inscriptio ac titulus pollicentur: interim tamen & uitã eiusdem & facinora persequitur, à quibus progressus ille, ad hoc genus studiorum postremò sese contulerit, & hoc sub alie na persona, à qua ipsum etiam modum & causam mortis, in qua præcipuè uitelbantur sectatores illius, refelli ac refutari facit, nimirum ut eam inuidiam à se ipso remoueret. Apparet enim illis tum temporibus Peregrini nomen non ita leue aut uile apud multos fuisse, præsertim imperitiores, quibus facti huiusce non tam admirationem incusserat, quemadmodum & ex A. Gellio animaduertere licet, qui ipse quoque honorificã illius mentionem facit libro XII. cap. XI. Videturq; omnino Stoica quædam animi pertinacia, uitæq; tædio mortem ultrò sibi consciuisse, quemadmodũ & alios quosdam eiusdem professionis uiros fecisse aliquando legimus. Sed quod idem hoc in Olympijs potissimùm, & frequentissimo hominum cõcursu fecit, ambitionis argumentum præ se fert, ac reprehensioni locum dedit. Et est sanè eiusmodi res ambitio, ut multos eò dementiæ adigat, ut dum gloriam nimis auidè captant, insanam interim temeritatem & infamiam præcipitentur, nihil neque pensi neque moderati habentes dummodo famam tantopere ambitam post se relinquant: cuiusmodi Proteos utinã nec nostra ætas quosdam tulisset, ἀλλα ταυτα ἐφορητὰ μὲν ἐστιν, φασὶ. Cæterùm fuit hic Peregrinus, philosophus quispiam ex seuerioribus illis Stoicæ disciplinæ professoribus (Lucianus Cynicum uideri uult) patria Parianus, ex Ponto, temporibus Traiani uixens, æqualis Epicteto, Dioni, Musonio, & cæt. quem se Gellius uidisse quoque ait Athenis extra urbem in tugurio quodam habitantem. A principio Christianorum quoq; religionem aliquandiu secutus fuit, sed mox ad philosophiam relapsus, ab illis, ut Luciano placet propter ritus ipsorum neglectos atque præteritos repudiatus.

LVCIA-

0015783

LVCIANVS CRONIO

Salutem.

Ὁυκοῦν ἐκεῖνο μὲν πρῶτον. Ὁ μακαριώτατος Πρωτεύς, ὃν ἐκεῖνος ἐχθὲς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνον τὸν Πρωτεύς, αὐτὸς δὲ ἐκεῖνος τὸ μηδενὸς πρωτίστου ἐπ' ἐμοῦ ἔπαθεν· καὶ γὰρ δόξης ἐπεθύμησε, καὶ μεγίστης ἐφ' οἷς ἔπραξε, τὰ τελευταῖα τούτου καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσούτῳ πρὸς τῷ ἔρωτι τῆς δόξης ἦλθε. καὶ τῶν ἀγῶνος ἀπολωβήσασθαί οἱ βέλτιστος, κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, πρὸ ἑαυτοῦ μὲν μηδὲν διαλαθεῖν ἐπεχείρησε, λαθεῖν δὲ τοὺς ἑταίρους, ὁ δὲ γραῦς ἐκεῖνος καὶ τῶν πολυκεφαλωτάτων τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεως πεμφθεὶς, πυρὰν ἔστι μεγίστην νήσας, ἐνεπήδησε δὴ τοσούτου μαρτύρου, καὶ λέγουσί τινας, οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἀπὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οὐ περὶ πολλῶν ἀνδρῶν τὸ τολμήσαι.

INfelix ille Peregrinus, aut (quo nomine potissimùm delectari usus est seipse nominando) Proteus, illud ipsum Homerici Proteï passus est: nihil enim non gloriæ gratia fieri sustinuit: camq; infinitis mutationibus transformatus esset, postremùm ignis quoq; factus est. Vsque adeò gloriæ cupiditate tenebatur. Et nunc optimus ille in carbones & fauillas redactus est post Empedoclem, nisi quod hic temerarium facinus celare conatus, clanculum in crateras se dedit præcipitem: porrò generosus ille populosissimo Græcorum conuentu obseruato, ingentissimaq; pyra constructa, tot ac tantis testibus conscys insiluit, ac orationes nõnullas super hac re ad Græcos habuit aliquanto antè quàm hoc ausus est.

Videor

πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ἐμοῦ
σε γιγνώσκειν ἀδόξη τῇ κοινῇ τοῦ
γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκού-
σαντα βοᾶν σε, εἰκὸς οὐκ ἀπὸ
βοῶν, ὦ τῆς ἀβελτερίας, ὦ τῆς
ἀλαζονείας, ὦ τῶν ἄλλων, ἃ
λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν.
ἐγὼ μὲν οὖν πόρρῳ τούτων, καὶ
μακρῷ ἀσφαλέστερον, ἐγὼ δὲ
παρὰ τὸ τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔτι πρὸ
τούτου, ἐν πολλῷ πλήθει τῶν
ἀκροατῶν εἶπον αὐτὰ, ἐνίοις
μὲν ἀχθομένοις, ὅσοι ἐβούλοντο
τὸν γέροντα κατέχειν τῶν λεγομέ-
νων· ἔσαν δέ τινες, οἳ καὶ αὐτοὶ τὸ
γέλωτα ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγοι
ἦσαν, ἀπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ
σοι διασπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκ-
τταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ Πεν-
θεὺς αὖθις, ὑπὸ τῶν
Μαινάδων, εἰ δὲ πᾶσα τὴν πρᾶγ
ματος διακονὴν τοιάδε ἦν. τὴν
μὲν ποιητὴν οἶσθα, οἵας γυναῖ-
κας ἐλέγχει τραγῳδῶν παρ' ὅλον
τὸν βίον, οὐκ ἐμὲ τὸν Σοφοκλέα
καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δέ, ἐ-
κεῖ

Videor itaque mihi uidere te nimium huius senis derisorem arrogantiam, aut potius exclamantem, qualia par est te exclamare: O insipientē insipientiā, ô ærū nosam gloriā: diaſ; quæ de illis ferè dicere cōsueuimus. At tibi quidē hæc eminus et longè tutius dicta sunt: ego uerò iuxta rogum ipsum, in super anteā quoque in copiosa auditorum multitudine eadem dicere non reformidaui, nōnullis equidem graue uiter ferentibus, quotquot senis arrogans consilium ad miserationem inuſſerat. Erant autem aliquot alij, qui & ipſi huius gratia ridebant. At ego propemodum à Cynicis discerptus essem, uelut Actæon à canibus, aut consobrinus eius à Penthea à Bacchis. Cæterùm totius rei apparatus talis erat. etenim Poetam haud dubiè qualis fuerit nosti, tum quā tus per omnem uitam tragœdias in lucem dederit, suo pra Sophoclem & Aeschylum. Ego uerò ubi primùm

αὐ τάχιστα ἐς τὸν Ηλιν ἀφικόμενον, διὰ τὸ γυμνασίου αὐτῶν, ἐπακούσας ἅμα λωποῦ τινος καὶ μιαρᾶς, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ ἐκ τριόδου τὸν αἰρετὸν ἐπιβοῶντος, μὴ ἄπασιν ἀπαξαπλῶς λοιδορεῖσθαι, ἀπὸ διαστολῆς ἑκάστῳ ἐπιφερομένου τὴν βοὴν ἐς τὸν Πρωτέα. καὶ ὃς ἐπὶ πολὺ τῆς, περάσας μόνον αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεύσαι, ὡς οἶσθα· οὐ διὰ γυμνῆτος, ἀλλὰ διὰ πολλάκις αὐτοῖς παραστὰς βοῶσι. Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, ἀμφίλεξεν τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε, καὶ ποταμοὶ καὶ θάλαττα, καὶ πατρὶς Ἡράκλεις, καὶ Πρωτέα μέμνηται, τὸν ἐν Συρίᾳ δεδεμένον, τὸν τῇ πατρίδι ἀνίατα κεχρεωκοπηκότα τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ρωμαίων πόλεως ἐκβεβλημένον, τὸν τῷ ἡλίῳ ἐπιορκήσαντα, τὸν ἀντιγονίσαι καὶ αὐτῷ τῷ Ολυμπίῳ δοκοῦντα; ἀλλ' ὅτι διὰ πυρὸς ὀχήσεται τῷ βίῳ δεδιηγωνισμένος ἑαυτόν, ὡς δῆλον ὡς πολὺ λαμπρότερον ἐκεῖνον, ὃς καὶ τῷ Ολυμπίῳ συμμῖξαι ἐθαρρήσειεν. ἐπεὶ δὲ τὸ πῦρ ἐπιλείπει καὶ ἀπόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ Πρωτεύς, ἐκεῖνος μὲν ἐν τούτοις ἦν· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν ἀπῆρα, καὶ τὰ περὶ τὸν Φαέθοντα ἐκεῖνα ἐθεασάμην, καὶ τὰς Ἡλιάδας καὶ τὸ ἤλεκτρον, καὶ τὸν Ἐριδανὸν ποταμὸν, ἐν ᾧ ἐκπεσὼν ὁ Φαέθων ἀπόλλυται.

mùm in Elin ueniſſem, illorum certamine eò illectus atq; perductus, ſtatim Cynicum quendam inaudiui, magna & aſpera uoce conſueta illa ac uirtutem extrinſecus intonantem, omnesq; in diſcriminatim dicteriis & conuicijs inuadentem: tandem uerò in Proteo eius uociferatio deſijt. Hæc quemadmodum dicebantur, pro mea uirili cuncta tibi exordine percenſere conabor. Tu uerò hæc planè ita ſe habere cognoſces, quippe qui ipſis uociferantibus non ſemel adſtiteris. Proteum, inquit, audet quiſpiam ambitioſum dicere, ὁ terra, ὁ Sol, & flumina, & mare, & patriæ, Hercules? Proteum, qui in Syria uinctus colligatus fuit, qui in patria quinque millia talentorum ultrò reliquit, qui ex urbe Roma electus eſt, quem Solle longè illuſtriorem eſſe conſtat, qui cum ipſo Olympio commiſſus decertare poſſit. At quia ignis adminiculo ἑαυτὸν ſe ſubducere ſtatuit, hoc ambitioni eius & uanæ glo-

τελείαν τινὰ τῶν τοιούτων ἀναφίρεσθαι; Ἦ γὰρ Ἡρακλῆς ἦτον, ἢ γὰ Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος ὑπὸ κεραυνῶν; ἢ γὰ τὸν πλησθέντα Ἐμπεδοκλῆν εἰς τὸν Αἰτναῖον; εἰς δὲ ταῦτα ἦκεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰ ὁ βοηδρόμος ἐκάλειτο) ἠρώτων τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ πῦρ τὸ περὶ τὸν Ἡρακλῆν ἢ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δέ, ἐπεὶ καὶ μακρὰν, ἔφη, καίσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς ὀλυμπιάσι. πῶς, ἔφων, ὦ τᾶν ξεῖνε; ἀτὰρ καὶ μὴν ἐπαρᾶται λέγων, ἢν δὲ ὁ δαίμων, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλως ἐκφυγεῖν. ἐπεὶ οὖν τὰ λοιπὰ ἐπαυλεῖτο καὶ αὐτὸς, καὶ δαιμονᾶν τινα ὑπὲρ βολὰς ἀνέφαινε καὶ κατὰ τοῦ Πρωτέως. τὸν μὲν γὰ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον αὐτὸν τὸν Ἀντισθένη, οὐδὲ παραβλητὸν ὑφεῖτο αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη τοῦτον, ἐπῄνει δὲ τὸν Δία ὡς πλεῖστα ἐμπλήσας, εἶτα μὲν τοι ἐλέγχῳ

næ gloriæ quidam imputat. Nónne ubi adhinc modum è terris discesse et Hercule? nónne ita Aesculapium & Dionysium fulmine? Nónne postremum & Empedocles in craterem semet immisit præcipitem? Hæc ubi dixisset Theagenes (hoc enim nomine uociferator ille uocabatur) rogabam quendam ex assistentibus, quid hoc de igne aut Hercule aut Empedocle ad Proteum attineret. Atqui, inquit ille, breui semet ipse flamma absumpturus est Proteus. Quo modo, inquam ego, ait? Mirus gratia? Deinde cum ille omnem rem mihi exponere insisteret, Cynicus tantum uociferabatur, ut nullo pacto eius audiendi copia mihi relinqueretur. Audiebam itaq; reliqua ipsum effundentem, ac laudibus mirificis Proteum extollentem. Etenim Sinopea, aut præceptorem eius Antisthenem, ne conferre quidem cum illo dignatus est, sed neq; ipsum Socratem. Prouocabat autem & ipsum Iouem in certamen, deinde cum usum esse

0015783

αὐτῷ, ἵνα μὴ φυλάξαι αὐτὸς, καὶ οὕτω κατέπαυσεν τὸν λόγον. δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ἐβιῶ ἀρίστα δεδημιουργήμασιν ἐνθυμήσατε, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα, πλάσται δὲ καὶ τεχνίται, τὸ μὲν Φειδίαν, τοῦ δὲ φύσιν, ἀλλὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποβραχέντων εἰς δίκην τὸ ἄγαλμα τοῦτο εἰχάσατο, ἐκ μέσου ἤδη τοῦ κόσμου, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπών, τοῦτο ξὺν πολλῷ ἱδρῶτι διεξελθὼν, ἱλαρῷ μᾶλλον καὶ λευκοτέρᾳ καὶ τρίχας ἐνθλίψας τε, ὑπερφυεῖς καὶ μὴ πάνυ ἔλαττον. καὶ τέλος, ἀπάγων αὐτὸν λέξοντα μεταξὺ τῶν ἐωνικῶν τινὸς κεφαλυβούμενον καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἅλις οὐδὲν ἀναβλύσαντα, εὖ μάλα ῥεμβάσας διακωδίων τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ὑπ' αἰδημένοις τοῖς πρώτοις ἱδρῶσι ὑπέρχει τῶν σπονδῶν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγοι πολὺ ὑγίλια, καὶ δῆλος ἦν τρίβων αὐτὸ δρῶν, ἕως ὑρξατο ἤδη πως ὑπὸ καταῤῥεῖν

esset illi similes eos quodam modo inter seipsos seruare, eiusmodi finem orationi imposuit. Duo hæc, inquit, præstantissima opificia atas nostra uidit, nimirum Iouē Olympium, & Proteum: quorum quidem illius architectum fuit Phidias, huius uero opifex natura. At tunc ex hominum commercio ad superos hæc statua migratura est: cæterùm per ignē abiens, nos orphanos in terris destituet. Hæc ubi cum multo sudore disseruisset, lachrymatus est satis ridiculè, capillosq; uellebat è capite, subparcens tamen, ne radicitus extraheret. At postremū abductus est à quibusdā Cynicis, tristem ac lachrymantem consolantibus. Hoc abducto alius illicò concionaturus ascendit, non cunctatus donec multitudo dilaberetur, sed ardentibus ad huc sacris turbā cētinebat. Ac sub initiū quidē effusissimè ridebat, uidebaturq; illud ex intimis præcordijs facere: deinde adhunc modū orationē suam exorsus est. Postea q̄m maledictus

Thea-

Θεαγένης τέλος τῶν μιαρωτάτων αὐτοῦ λόγων, τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα ἐπεισάγετο, ἐγὼ καὶ τὰ τοὐναντίον, ἀπὸ τοῦ Δημοκρίτου γέλωτος ἄρξομαι. πρὸς αὖθις ἐγέλασα ἐκεῖνα πολύ, ὥστε καὶ ὅλως τοὺς πολίτας ἐκεῖνα τὸ θέατρον ἐπιστρέψασθαι ἐπὶ ἐμαυτόν· ἔπειτα ἐμαυτὸν· ἔστι γὰρ ἄλλο, ἔφη, ὦ ἄνδρες, χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς τοὺς μὲν ἄνω γελοίους φαίνειν, ἐρῶντας δὲ ἀνδρῶν γίγνεσθαι ἀξιοπίστους παραπλήσιον ἐστὶ μανικοῖς ἐνθουσιῶντας ἐν τῷ μανῆναι δὲ ἀδόντας, οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ἐστι τὸ ἐκπεπολεμένον, ἀκούσατέ μου, βραχεῖς παραφυλάξετε τῶν γνωρίμων αὐτοῦ, καὶ τὸν βίον ἐπιτηρήσατε. ἔνιοι δὲ παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ ἐπυθόμεθα, καὶ εἰς ἀκρίβειαν ἐμοὶ ἐκείνου τὸν τρόπον· τὸ γὰρ δὴ φύσεως τοῦτο πλάσμα καὶ δημιούργημα, ὁ τῆς Πολυκλείτου λιθοῦν, ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξατο, ἐν ἀρετῇ ἕκαστα, μαχόμενον ἀλκὴν, μάλα πολ-

Theagenes sceleſtiſſimis oratorationibus ſuis lachrymando finem impoſuit, ego diuerſa ratione à riſu Democriti exordiar. Ac iterum ſublatis cachinnis, in riſum uberem ſolutus eſt, adeò ut noſtrum pleroſq; ad communem riſum pertraheret. Deinde ſedato riſu, conuertens ſeipſum: Et quidnam aliud, inquit, ô uiri nobis perque faciendum eſt, adeò ridiculis orationes audientibus, uidentibusq; uiros ætate decrepita uiliſſimæ gloriolæ gratia tantum non ſaltantes in medio? Vt autem rectius intelligatis cuiuſmodi nã illa ſit ſtatua quæ flãmis abolebitur, audite me, qui ab initio eius mentẽ callidè animaduerterim, omnẽ eius uitã diligenter obſeruata. Nonnulla uerò à ciuibus quoque ſuis memoratæ percepi, quibus non potuit non exactiſſimè perſpectus et cognitus eſſe. Etenim hoc naturæ figmentum & opificium, Polycleti canon, ubi firmata iam ætate in uirum adole-

0015783

πλλὰ πολλαχοῦ ἐλαθεν, καὶ τέλος, παλαιὰ σοῦ τίνος ἀλιτήριος, φύγοι, ῥοπαφαυίδι τὸν πυγολοβισμῷ. ἔτυπτε μαράκιόν τε ὡραῖον ὁ δεσπότης, ῥιπτῶν ἔνιοτε ἀγανακτῶν παρὰ τὸν γόνυ τῇ παιδὶ, πρέπον ἦν, καὶ ἐκδὺς τὸ ἀμφοτὸν ἀπῆλθε. καὶ ἡ Ἀσίας. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπάσαν μοι δοκῶ πολὺς γὰρ ἐστι καὶ ἄπλατος ἔν, καὶ ἀπόπτου ἐπιτηδείως ἄγαλμα ἡμῖν ἀπεμάξατο. ἃ δὲ τὸν παῖδα ἔδρασεν, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον. λαὶ τοῦ πάθους ἐστὶ, καὶ ἀκουσάτω, ὡς ἀκήκοεξ τὸ πρᾶγμα, σὺν αἰσχύνῃ καὶ ὀνείδει ἐξήκουσται ἐπὶ ὕδατι πρῶτα. ἔπειτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβλήθη, φυγὼν ἐκεῖθεν ἀπεδιδράσκει, ἐπλανᾶτο, ἄλλοτε ἄλλοθι ἀμφίβων, ἔστε ποτὲ καὶ

adoleſcere incepiſſet, multis in Armenia uitiatis per adulterium mulierculis, non parum multa ſuſcepit uerbera. Denique uerò per tectum exiliens & elapſus, fuga ſalutem redemit, rapbano applicatis naues auferens. Exin' puero quopiam formoſo per uim conſtupra to, tribus nummorum milibus à pueri parentibus, cum tenuis eſſent fortunæ, ſaditatis impunitatem mercatus eſt, ne ad præfectum Aſiæ duceretur. Hæc atque eiuſmodi miſſa mihi facienda eſſe uidentur. etenim lutum adhuc informe erat, ac non dum perfecta ſtatua nobis formata. Cæterùm quibus iniurijs cõfectum ætate parentem affecerit, admodum

uditu dignum eſſe opinor, & memoratu neceſſarium. ſanè omnibus uobis comperium atq; auditum eſſe re-, quonmodo ſenem præfocauerit, nequaquam ſuſtiens eum ultra ſexaginta annos iam ſeneſcentem. Poea uerò quàm tanti ſceleris fama diuulgata eſt, arreaq; fuga ſe ipſe condemnaſſet, incertis uagans ſedioberrabat, terram terra commutando. Qua in pe-

καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τ
Χριστιανῶν ἐξήμαθεν, περὶ τὴν
Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ
γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγε-
νόμενος. καὶ τί γὰρ ἐν βραχεῖ
παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, προ-
φήτας καὶ διδασκάλους καὶ ξυ-
ναγωγούς, καὶ πάντα μόνος
αὐτὸς ὢν· καὶ τῶν βιβλίων τὰς
μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διασάφει,
πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέ-
γραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖ
νοι ἐδιηγοῦντο, καὶ νομοθέτην
ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπὶ
γραφεν. τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖ-
νον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, τὸν
ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολο-
πισθέντα, ὅτι καινὰ πάντων τὰ
καινὰ εἰσήγαγε εἰς τὸν βίον.
τότε δὲ καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ
τούτου τοῦ Πρωτέως, ἐνίησιν εἰς
τὸ δεσμωτήριον, ἔνθα καὶ αὐ-
τὸν ἐμπρήσειν ἄξιόν τι ἐπι-
χειροῦντα πρὸς τὸν ἐξῆς βίον,
καὶ τὸν τοῦτο καὶ δεξε-
μενίαν, ἣν ἐκεῖ ἐπύγχανεν.

regrinatione & mirificam illam Christianorum sapiẽtiam perdidicit, circa Palestinam sacerdotibus & scribis illorum conuersans. Ac sanè non multo in tempore pueros omnes illos præ se esse ostendit, propheta, ac sacrificiorum princeps, & Synagogæ socius, breuiter, omnia solus existens. Præterea librorũ nonnullos exposuit, nonnulli uerò & sua industria conscripti sunt. Ac ueluti deum hunc ipsum perbibebãt: nam eo & legum auctore utebantur, & præfectum illum declarabant. Itaque etiamnum magnum illum hominem reuerenter colunt, nempe illum qui in Palæstina crucifixus est: quoniam primus nouum illud mysterium in hominũ uitam inuexerat. Tunc uerò comprehẽsus etiam ob hoc

ipsum Proteus in arcerem

ἐπὶ

illapsus est. Quæ quidem res ipsi non mediocrem dignitatem cùm ad insequentem uitam, tum ineptia & gloriam, quarum erat amantissimus, conciliauit. Itaque

post-

ἐκεῖ δ' αὖθις ἐδίδετο, εἰ χρεία τοῦ συμφορᾶ πειρῶμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐπίνεων, ὅπως καὶ ὅπωσοῦν περιάμοιτο αὐτόν. ἔτ' ἐκεῖθεν τοῦτο, ὃν ἀδύνατον, ἄγει ἄλλη διάνοια πᾶσιν ἐκ παρέργου, ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο. καὶ ἐνθένδε μὲν αὐτὸν ὧν ἔξω παρὰ τῷ δεσμοφύλακι προμελόντα γραΐδια, χήραι τινὲς, καὶ παιδία ἐφαίνετο· εἰ δέ τι ὑπὸ τούτων καὶ σιτοποιεῖσθαι ἔδει μετ' αὐτοῦ, διαφθείροντες τὸν δεσμοφύλακα· ἔστι δὲ ὅτε καὶ λάθρα πεινῶντα ἀσιτοποιήσαντες, καὶ λέγει ἐν αὐτῶν ἰλιγγιῶντα. καὶ ἐ βιλτατος παρηγορῶν (ἔτι γὰρ οὕτω ἐκαλεῖτο) Καινᾶς ὑπ' αὐτῶν ὠνομάζετο. καὶ δὴ καὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλιν ἔστιν, ὧν οἱ μέν τινες, ἢ χρεία τῶν φιλτάτων ἀπὸ τοῦ πεινᾶν, ἐκ τοῦ ξυναγωνιοῦνται, μὴ παραμυθοῦμενοι ἢ αὐδῇ

postquam in carcerem conlectus est, Christiani hanc rem grauiter & indignè ferentes, nullam non impendebant operam, & planè mouebant omnia, tentantes si quo modo illũ furtim posse sint eripere. Deinde animaduertentes hunc conatũ frustra esse, nihil tamen ex altero quo captiuus egebat obsequio intermittebant, uerùm omnia cum magna fide & diligentia præstabãt. Ac manè quidem illico uidere erat iuxta carcerem præstolantes anus uiduas quasdam, & orbos puerulos. Illorũ uerò pars etiam unà intus cum illo somnum capiebant, corruptis pecunia custodibus. Exin omnis generis cœnæ inferebantur uariæ, ac sacri inter sese sermones dicebantur. Atqui optimus ille Peregrinus (adhuc enim hoc nominis obtinebat) nouum quoque Socrates ab illis nominabatur. Quin etiam in Asia pleraſque urbes fuisse constat, à quibus nonnemo quidam laturi auxilium, Christianis mittentibus ex publico, nec non collocuturi, & utrum consolaturi.

ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται δημόσιον· ἐν βραχεῖ γὰρ ἅπαντες μανθάνουσιν, οὐδὲ ἀλλοῦ πρὸς τῷ περιττῷ πολλὰ τοιαῦτα χρήματα παρ' αὐτῶν, ὑπὸ περφάσει τοῦ δεσμοῦ, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν τούτῳ ἐποιοῦντο. πιστεύουσι γὰρ αὐτοῖς οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθανάτους ἔσεσθαι καὶ διώσεσθαι τὸν ἅπαντα χρόνον, πρός ὃ καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες αὐτοὺς ἐπιδίδοσαν οἱ πολλοί. ἔπειτα ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἐπείσθη αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες ἀλλήλων, ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θύσωσι τοῖς Ἑλληνικοῖς ἀπαρνήσασθαι, τὸν δι' ἀνθρωποθυσίαν ἐκπεσεῖν ἀφροσύνῃ αὐτῶν πρώτων, καὶ κατὰ τοὺς ἐκείνου νόμους βιῶσαι. καταφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ κοινὰ ἡγοῦνται, οὐδὲν τοῖς ἀπὸ

Incredibile uerò est, quantum studium & celeritatem in hoc ostendãt, si quid tale uulgo innotuerit. Illicò enim nulli rei parcunt. Proinde Peregrino quoq; multa tunc opes ab illis mittebantur, sub uinculorũ prætextu, nec uulgarem rerum prouentum lucrifaciebat. Etenim haud dubitanter sibi persuaserunt infelices illi, se omnino immortalitate fruituros, perpetuoq; uicturos esse. Quam ob rem & mortem magno contemnunt animo, ac nõ pauci sua sponte semet occidendos offerunt. Deinde primus quoque illorum legislator cõfit persuasit animos, quemadmodũ omnes inter se fratres essent. Postea uerò quàm semel à nobis defecerunt, Græcorum deos constanter abnegant, solum autem Crucifixum illum impostorem adorantes, secundum illius leges uiuendi rationem instituunt. Proinde apud illos omnia ex æquo habentur contemptui, existimanturq; esse communia,

βεβ quæ

d15783

λὴς πίστιος τὰ τοιαῦτα πάρτα
ηξάμενος. ἂν τούτων παρίλ-
ῃ τις εἰς ἑαυτὸν, γένοι ἂν τύχο
μένος ἀνθρώπου, καὶ πρὸς πρά-
γματα χρῆσθαι δυνάμενος, καὶ
ἅμα μάλα πλούσιος ἐν βρα-
χεῖ γενόμενος, ἐλαύνειν αὐξάνε-
ται ἐγχωρεῖν. πολὺ δὲ μᾶλλον ἐπὶ πο
λὺν ἐλθεῖν καὶ τὸ τότε
τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς
φιλοσοφίας χαίροντος, ὡς συ-
νεῖναι τῶν ἀνθρώπων αὐτῷ, καὶ ὅτι
μέγιστον ἦν ἀποδυσᾶν, ὡς δό-
ξαν ἐπὶ τούτῳ ἀπολιπεῖν, ἀφῦ-
ρον αὐτὸν, ἀλλὰ τῆς πολλῆς
ἐπιλαβὼν ἄξιον, ἐδόκει δὲ τῶν
ἰδίων ἐπιθυμῆσαι, καταλαμ-
βάνει τὸ περὶ τὸ πατρῷον φό
νου ἔτι φλυαρούμενον, καὶ πολλοὺς
ἔτι ἐπικατηγοροῦντας τῶν δια
βολῶν. διέφαρτο γὰρ τὸ πρᾶ
γμα τῶν ἐμπόρων παρὰ τῶν
ἀπελθόντων αὐτῷ, καὶ μένει
κατηγοροῦντες εἰ ἀγροῖ, ἐσαν
δὲ πρωτοκάλυκα τάλαντα.

quæ citra fidem exactè ex-
ploratam in communem u-
sum à quoquam deferente
suscipiunt. Quòd si quis præ
stigiator, aut alioqui homo
promptus & uersutus, &
rei faciendæ appositus eos
accesserit, breui admodum
opulentus efficitur, quippe
qui hominum idiotarũ sim-
plicitate callidè queat abu-
ti. Cæterùm Peregrinus tan
dem liber dimissus est ab eo
qui id temporis præsidem
agebat in Syria, uiro non
mediocriter Philosophiæ
cõmercio gaudente. Qui cũ
illius subolfeciſſet arrogan-
tiam, quòd iã statuisset mor
tem oppetere, ut per hoc
præclaræ famæ gloriam a-
pud posteros relinqueret, di
misit illum, ne dignum qui-
dem ratus eundem esse sup-
plicio. Ille uerò exin domũ
regressus, comperit paternæ cædis memoriam non-
dum fuisse sopitam, sed multos superesse, qui mira per-
tinacitate accusationem aduersus illum adornarent. Dis-
siparat itaque maiorem possessionũ suarũ partem in pe-
regrinationẽ, ac tãtũ reliqui erãt agri fermè quindecim ta-

ἦν γὰρ ἡ πᾶσα οὐσία, τριάκοντα τάλαντα μὲν τὰ πατρῷα ἀξία, ἣν ὁ γέρων καταλιπὼν, οὐχ, ὥσπερ οἱ πατέλλιες θεαγένην ἔλεγον, τὴν πανοπλίαν· τοσούτου γὰρ ἦλθε ὁ πᾶσα Παριανῶν πόλις, κἂν τι καὶ αὐτῇ τὰς γειτνιάσας παραλαβοῦσα, πρᾴη ἄν, αὐτοῖς οἰκήμασι καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ παρασκευῇ. ἀλλ' ἔτι γε ἡ κατηγορία, καὶ τὸ ἐγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἡ φήμη οὐκ ἐκ μακρᾶς ἐπανισταμένη τις αὐτῷ. καὶ μέλισσαι δέμας αὐτοῦ ἐγκαθίσασαι, γλυκὺν, ὡς ἔφασαν οἱ ἐλθόντες, γλῶτταν παρέθεσαν, ὡς ἐκ τούτου ῥητορικὸν, καὶ ἡδὺν τὸν λόγον παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἔσεσθαι. ἐπὶ δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Παριανῶν, ἐπόμενος ἤδη, καὶ τρίβων τινὰ κινούμενον ἐμπάσχων, καὶ πά-

lentorum. Nam tota substātia quam pater reliquerat, triginta talentorū summam non excessit, non, ut omnibus modis ridiculus Theagenes illā tribus millibus dignam falsò confirmauit. Tanti enim nec tota Parianorum urbs, tametsi quinq; ciuitates sibi uicinas adiungeret, uēderetur, unà cum ipsis hominibus & iumentis, & reliqua supellectile. Vigebat itaq; tum etiā dum flagitium & accusatio in recenti hominum memoria. Nec ita diu habitauit in patria, sed statim aduersum eum quispiam insurrexerat. Potissimùm uerò ipse populus indignabatur, senem frugi, ut illi cuibus ui sus erat, perhibent, familiariter lugentes, qui tam crudeliter & impiè fuerat occisus. Sedenim sapiens ille Proteus ad haec omnia non oscitanter intentus erat, quinam aliquid inuentum comminisceretur, unde ùm & periculum à se declinaret. Progressus ergo in mediam Parianorum multitudinem, nutriebat uerò tam comam, ordi-

do

0015783

πώγωνα περιβεβλημένος, καὶ τὴν ξύλινον ἐν τῇ χειρὶ ἔχων, καὶ ἅμα μάλα τραγικῶς ἐσκευάσατο. τοιοῦτος ἂν ἐπιφανὴς τοῖς, ἐφη, ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς ἐφάνην, ἃ ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ βασίλεια, ἀμυσίαν ἅπασαν, τοῦτο μὲν ὑπέσχετο ὁ ἄνθρωπος, πλὴν ἐπιδεῖξαι, καὶ πρὸς διανομὴν μὴ διχηνόησε, αὐτίκα γοῦν οὐδὲν ἄλλο φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἀνεφθέγγοντο, μόνον δή τις ἐπιχειρήσειεν μνημονεῦσαι τοῦ φόνου, λίθοις ἂν βίᾳ κατέβαλλον. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ τὸ ἀδύτοφον πλανᾶσθαι, γυναικῶν ἐφόδια, τὰς χριστιανὰς ἔχων, ὑφ' ὧν ἐπιφερόμενος, ἦν ἄπορον ἀφθόνως ἔν, καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβιοτεύετο, ἔπειτα παροινήσας τι καὶ εἰς ἐκείνας (ὤφθη γάρ τι, ὡς ἔοικα, ἰδὼν, τῶν ἀπορρήτων αὐταῖς) οὐκέτι παρεστιωμένων

fordido amictus pallio, pera ex humeris ſuſpenſa, & baculũ manu tenebat: erat aũt omnino inſtructus more tragico. Talis itaq; cũ ciuib. ſuis apparuiſſet uniuerſam, inquit, ſubſtantiã quam ſibi beatæ memoriæ pater reliquiſſet, ſe uelle illis publicã dimittere. His auditis, homines egeni & inopes, neq; nõ ad diſtributionem auidè inhianies, protinus exclamauerunt, illum unicum eſſe Philoſophum, unicũ amantem patriæ, unum qui uerè Diogenis & Cratetis eſſet æmulus. Porrò autem inimici neceſſariò quieſcebãt. Etenim ſi quis conatus eſſet mentionem paternæ cædis facere, illicò petebatur lapidibus. Secũda itaq; ſuſceptæ peregrinatione egreditur uagaturus, fatũ ſibi uiatici in Chriſtianis repoſitũ eſſe exiſtimãs, à quib. quaquauerſum incedebat, ſtipatum, in omni agebat rerum abundãtia. Atq; ad hũc modum aliquantũ temporis alebatur. Tandem admiſſo neſcio quo aduerſus illos flagitio (ſiquidem uiſum erat, ut opinor, aliquid ex interdictis comediſſe) nõ recipientib.

αὐτῶν, ἀπορούμενος, ἐν πολλῇ τῇ ἀθυμίᾳ ἦν τὸ μὲν ἀπαντᾶν πρὸς τὸ πάλιν τὰ λεγόμενα, καὶ γραμματοφόρου ἔπεμπεν, ἐξιὼν ἤδη καὶ ἀποδημῆσαι, λιπόντα καὶ βασιλέα, ἔτι δὲ πολλὰ ἀντιπροσδοκώμενα, ἐᾶν ἐπέχειν, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκέλευεν. εἰς ἄπαξ δίγνωμα ἄρτι ἐκπλαγησόμενος. ἐπὶ τε δὴ τούτοις ἀποδημίαν εἰς Αἴγυπτον, πρὸς τὸν Ἀγαθόβολον, ἵνα πρὸ τῶν ἐκείνου ἀπόκρισιν λάβοι, ἐγύμνου, ξυρόμενος μὲν τὴν ἡμίσειαν τῆς κεφαλῆς τε καὶ γενείου, ἐν πολλῷ δὲ τῶν περιεστώτων δήμῳ ἀναφανῶν τὸ ἀλλότριον, καὶ τὸ ἀδιάφορον δὲ τῶν ἐκεῖσε ἐπιδεικνύμενος, εἶτα παίων, καὶ παιόμενος παρῆν εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἅμα πολλὰ γυμνικώτερα ἐκείνων παίζοντος, ἐκάθητο δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὡς ἐπαδικεῖσθαι, καὶ ἀκριβῆ τινὰ δίκην ἐκείνῃ ἐπιδείξειν πᾶσι, καὶ μὲ

amplum illis, magna rerum difficultate perplexus, per recantationem opinabatur opes suas iterum à ciuitate repetendas esse: missisq; literis, uoluit iussu regis denuò cuncta auferre. Contrà deinceps missa legatione etiã à ciuibus, nihil actum est, sed iussus est stare rebus semel ab ipso constitutis, præsertim à nemine ad hoc perinum compulsus. Post id tertiam in Aegyptum peregrinationem instituit ad Agathobulum iter facturus, ut ad mirando studio semet exerceret, tondens capitis dimidium, ac uultum lino obliuens. Postea in magna circumstantis populi corona, tractans in manibus uirilia, hoc tanquam mediũ & indifferens esse demonstrabat. Exin uerberabat, et uerberabatur ferula circa nates. multaq; alia iuuenilium more mirifico ac præstigioso designabat. Cæterùm ad hic modũ instructus et exercitatus hinc soluit in Italiã: egressusq; è nauistatim omnes homines infectatus est linguæ petulãtia, cũ primis

λητα τῷ βασιλεῖ, πραότατον τὸν ἦθος ἐκ φύσεως ἔχοντι, ἄτε ἀσφαλῶς ἐτεθραμμένον. ἐνεώρα γάρ, ὡς ἔοικε, ὀλίγου ἐμοὶ τῶν βλασφημιῶν, ἃς εἰς τὴν ἔξω φιλοσοφίαν ἀπειλούμενόν τινα καὶ λοίδορον ἐφθέγγετο, καὶ μάλιστα, τίμωνί τινι τὸ λειτουργεῖν δοκοῦντι. τὸν μὲν οὖν ἄλλον ἀπὸ τούτων τὰ δὴ λοίδορα ἐξέκλινε. παρὰ γοῦν τοῖς ἰδιώταις καὶ προσβλητικῶς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἀκροάσει, μίαν δή τινα πόλιν ἐπιτετριμμένῳ, καὶ γε φέρε, ἀπίτω μοι τὸν ἐμπειρον ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, ἀπῆν μὲ δίδασκε τὸν πόλιν τοιοῦτος φιλόσοφος. πολὺ ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐλλεῖπεν αὐτῷ, καὶ δὴ τόλμαν ἐν ἐπαχθεῖ, ὁ φιλόσοφος διὰ τῶν παρρησιαστικῶν καὶ τῶν ἄγαν ἰταμῶν ἐλευθερίαν ἐβλασφήμει, καὶ παρεπλάνα τε ἐλαττόν τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ καὶ Δίωνι καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ ἄ

primis uerò regĕ, quĕ nouerat natura placidissimũ & mansuetissimũ: qua reimpul sus, tutiori debacchabatur in omnes audacia. Etenim regi, ut par erat, parum curæ erant conuicia & blasphemiæ, neque ullum ex ijs qui philosophiæ se tradiderant, propter uerba supplicio afficere dignabatur, cũ primũ uerò eos qui rationẽ conuicij impetendi alios artem sibi peculiarem fecissent. Porrò autem Peregrinus tanta dicendi licentia non mediocrem sibi gloriam comparabat. Itaque apud homines idiotas in magna erat admiratione & reuerentia propter arrogãtiam, donec is qui Reipub. procurationem obibat, uir sapiens, electum cum ablegasset, cum præter modum hac libertate nimis; petulanter abutcretur, dicens, urbi nihil opus esse tali philosopho. Quare hoc quoq; de illo memorabile est, dum in ore erat omnibus, philosophus propter dicẽdi libertatem, ac immodicã linguæ licentiam electus. Etenim iã exactus oppido, cũ Musonio ac Dione & Epi-

τὸν ἄλλον ἐν πρώτοις τεταύτην ἐγίνετο, οὕτω δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἀφ' ἧς ἤκουσε ἐλευθερίας, ἀφ' ἧς δὲ τὰς Ἕλληνας ἐπαίδευε αὐτόφωνος ἐκ τῆς Ῥωμαίων· ἀφ' ἧς δὲ αὐλήμα παιδιᾶς καὶ ἐξεύρεμα γέλωτος, διέτριβεν ἐν τοῖς ἄλλοις οὐ μετρίως τῶν Ἑλλήνων, καὶ θᾶττον ἐπέγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπεισεν ἀφθονωτέρους τοὺς πανηγυριστὰς, ἅμα πρὸς ἡγέμονι, ὡς καταδιδόντα τοῖς Ἕλλησι, δίκην τοῦ ἐλαττοῦν τῶν Ὀλυμπίων διαπορθμεῖα διδόντας, καὶ τὸ ἀκαθάρτους πολλοὺς αὐτῶν, ὑπὸ ἀφιδρώτων τῶν σίτων, οἱ τοὺς διὰ τὸ ξηρὸν τῆς χώρας, ἐν πολλῷ τῷ κονιορτῷ ἐπιπόλαιον. καὶ ταῦτα λέγει μίνων τὸ αὐτῷ βλαπτόμενος, ὡς

Eteto à consuetudinem habuit, cumq; alijs quotquot nõ dissimili infortunio multatos esse nouerat. Ad extremũ ita regressus in Graciam, modò probrosis dictis Elienses impetebat, modò Græcos ut aduersus Romanos arma sumerent, solicitabat, modò uirũ industriũ, & multa dignitate præditũ turpiter inuadebat. propterea quòd ille præter alia quibus de Græcis erat optimè meritus, etiam hac in re non uulgarem præstitisset Græciæ & opem & operam, quòd aquam in Olympiam deduxisset, ac primus populum ad festiuitatẽ confluere solitum, siti pereuntem subleuasset. In hunc ergo Peregrinus linguæ procacitate adductus, turpia uerba euomere non cessabat, quasi Græcos hac nollitie effœminaret: Oportet spectatores Olympiorum fuin forti ter tolerantes perdurare. Ac per Iouem non pauci illorum mortem oppetebant, uehemẽtibus morbis implicati, uterea propter loci siccitatẽ in magna & promiscua multitudine emergentibus. Hic ita dictis, de eadẽ aqua potæ plebat, adeò

015783

ἐπὶ δὲ μιᾶς λατύπου καὶ τὸν ὑπαδρασμόντα ἅπαντας, τότε μόλις εὗδε τὸν Δία λαθεῖν φυγὴν ἑαυτῷ γρηϊδίαν, ὑπὲρ τὸ μὴ ἀποθανεῖν. ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ διὰ τῆς τύχης ἐπῶν σωθεὶς, τῶν δὲ διὰ μέσου, ἐξέλιπεν πρὸς τὰς Ἑλλάδας ἐπίπαν, ὑπὲρ τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντα, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ δὲ τότε φυγῆς. ἦν δὲ ἀμηλόμενα ὑφ' ἁπάντων, καὶ μικροῦ δεῖν ὁμοίως πρὸς πάντα (ἦν γὰρ ἂν ἅπασα) καὶ ἀλλὰ ἔτι λαμπρὰ ἐδόκουν, ὑφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάσαι, καὶ πρὸς αὐτὰ ἀποβλέπειν πολύς, οὐδὲν δὲ ἀρχῆς δραματικόν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐντύχοι. τὸ τελευταῖον ἦν τὸ τόλμημα ἐκλεύσας περὶ τὰς πυρὰς, καὶ λίθων ἐς τὰς Ἑλλάδας, αὖθις

adeò ut propemodũ ab omnibus accurrentibus lapidibus fuisset obrutus, nisi tunc commodùm ad Iouis simulachrum arrepta fuga generosum ille se contulisset, ac ita præsenti discrimini uitæ morte se subtraxisset. Cæterùm in proxima Olympiade orationem per quadriennium quod interfluxerat, multa cura meditatam atq; compositam, ad Græcos habuit, laudes eius qui aquam deduxerat, ac fugæ suæ tũc factæ defensionem complectentem. Iam uerò ab omnibus certatim contemptus negligebatur, nec erat amplius perinde in precio & admiratione. Si quidem frivola & exolcta erant quæ moliebatur omnia, nec quicquam poterat amplius nouiter commentum aut excogitatum producere, quod stuporem & admirationem incussisset accedẽtibus, & quo ille sibi dignitatem atque auctoritatem conciliasset, cuius sub initium amore non dicendo extremè ambitiosus flagrabat. Ad extremum hoc temerarium & audax de pyra facinus commentus est, eáq; de re in Græcorum multitu-

δύνῃς ἀπ' Ολυμπίων τῶν ἐμ-
προσθεν, ὡς ἐς τὴν ἑαυτοῦ
ἡμέραν, καὶ αὖθις αὐτὸς τὰ τοῦτο
θαυματοποιῆσαι, ὡς φασι, βόθρον
ἐρύσαντα, καὶ ξύλα συνθέντα
ἅμα, καὶ δένδρα τινα τῶν ἐκ
τοῦ ὄρους ἐπισχόμενον. ἐχέτω
δὲ, εἶπα, μάλιστα μὲν πρὸς
μόνου τοῦ θανάτου, καὶ μὴ
ἀφαιτεῖσθαι ἐκ τοῦ βίου, εἰ δὲ μὴ
πάντως δέοιτο ἐξαλ-
λάττεσθαι, μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς
ἀπὸ τῆς τραγῳδίας τούτοις χρῆ
σθαι, ἀλλ' ὑπό τινα δενδρέτε
τοῦτον, αὐχμηρὸν ὄντων ἐλέσ-
θαι ἀνθρώπων. εἰ δὲ μὴ τὸ πῦρ,
ὃν Ἡρακλεῖ τι ἀνατίθεται,
τί δήποτε μὴ λιπὼν σιγῇ τὸ
δένδρον ἐφ' οὗ ἀνῆφθαι, ἐν
ἐκείνῳ ἐκτὸν ἐπίφημον μόνον,
ἑκατὸν, οἷον Θεαγένην τοῦτον
Φιλοκτήτου παραλαβὼν; ὃ
δὲ ἐν Ολυμπίᾳ, τῇ πανηγύ-
ρει παλαίσας, μόνον ἂν ἐδό-
κει ἀπο-

multitudinē ſermonem ſpar-
ſit, quòd ſtatim à prio-
ribus Olympys uelut in diē
poſterum flammis ſemet ip-
ſe traditurus eſſet. Et nunc
hæc ipſa midis adornat
proſtigijs, ut fama eſt, cru-
.nda foſſa, ligniſq; com-
portandis, ac miram &
inuſitatam tolerantiam pro
mittendo. Erat uerò illi, ut
mea fert ſententia, omni-
no mors expectanda, nul-
loq; modo è uita profu-
giendum. At ſi immobili
propoſito prorſus conſtitu-
tum habet mortem cum ui-
ta commutare, conſenta-
neum mihi uidebatur, ne
hoc igne fieret, neque bis
quæ ſunt in tragœdijs, ute-
retur, ſed alia aliqua mortis
permutatione, quum infini-
tæ ſint, electa, è uiuis diſce-
deret. Quòd ſi tamen igne,
tanquam re quapiam Her-
culea, tantopere delectatur, cur non potius per ſilentium
electo quopiam monte multis arboribus conſito, in eo ſe i-
pſe cō.remanſit ſolus, uno aliquo, cuiuſmodi eſt Theagenes,
Philoctete aſſumpto? Ille autē in Olympia præſente magna
homi-

σπλωῆς · ἐπῆλθέ ἑαυτὸν, ἐκ ἀνάξιος · ὦμ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, ἔγωγε καὶ τοὺς ταφαλείας, καὶ τοὺς ἀβίους δικαίως δεδόσθαι τῶν τοιούτων. καὶ κατὰ τοῦτο μόνον ὀφείλει ἀρᾶν αὐτὸν ἤδη τις, ὃν ἐγχρὼν πάλαι ἐς τὸν τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα, τὸν ἄξιον ἀποτεινόμενον, ἀλλὰ μιᾷ ἅπαξ καυθέντα πρὸς τοσοῦτον, ἐν ἀναρίτητον. καὶ γὰρ οὐ καὶ τοῦτο οἱ πολλοὶ μοι δοκοῦσιν, ὡς ἄρα ἐξὸν τοῦτο ἅπαξ καὶ ἀπὸ τριῶν τοῦ δεῖν πυρὸς · ἀνοίξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι. τὸ μὲν γε δίκαιον ἐπαινέσαιμι, εἶναι, ὡς ἐμοὶ, ἐν ἐξὸν τοῖς ἄλλοις ἀποθνήσκουσιν, ἀκέντητι δὴ, εἶναι, ὡς καὶ πάλαι ἔδοξεν τισὶ ἀνδρὶ σοφῷ καὶ γενναίῳ, καὶ ἐν ἐξὸν τοῖς ἄλλοις ἀποθνήσκουσιν, ἀκέντητι δὴ, εἶναι, ὡς καὶ πάλαι ἔδοξεν τισὶ ἀνδρὶ σοφῷ καὶ γενναίῳ,

bominum frequentia, non in tabernaculis se solum uiodebit, alioqui haud indignus existẽs per Herculem, sicut par est homines parricidas ac impios malefactorum pœnas dare. Quin etiam nimium cunctanter ac serò illud facere uidetur, quem iam dudum oportebat in Phalaridis taurũ delapsum, dignum nefarijs sẽtẽtijs exhausisse supplicium, nec tantum semel in flammã bisecntem subitò expirare. Etenim à multis hoc pro certo cõfirmari audio, nullam mortem esse uelociorem aut properantiorẽ, quàm eam quæ per ignem illata fuerit. Solum enim os aperiendum est, & statim efflatur anima. Atqui & ille, ut opinor, eam quoque spectaculi dignitatem secũ uolutat in animo, rem uidelicet grauem & præclaram esse, sacro in loco comburi, ubi ne sepelire quidem alios morientes religiosum dicitur. Audiuistis enim, nisi fallor, quemadmodum iam olim quidam cupiens glorioſum & celebre apud posteros nominis sui monumentum relinquere, cum

nullam

ἀπὸ ἄλλου τρόπου ἐπ' ἀρχῆς ἐπιτυχὼν τούτῳ, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδος νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπὶ νῷ, τοῦτο δ' ἵνα τῆς δόξης ἐπιτύχῃ αὐτῷ. καί τοι φασίν, ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾶν, ὡς διδάξαι αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς, ἐγὼ δὲ ἧττον αὖ οἶμαι, ἐπ' ἐκείνοις, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς πανούργους βούλεσθε αὐτῷ μαθητὰς γενέσθαι τούτους, καὶ καταφρονεῖν ἅπαντας, καὶ πανώλεσι, καὶ τῶν τοιούτων δεινῶν. ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ ἴσως, βουλεύεσθαι, πῶς ἂν ἥκιστα τοῦτο διακρίνοι, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελοῖεν, τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ φιλοπονηροδώρους καὶ τολμηροτέρους ἀπεργάζοιντο καί τοι δυσκόλου ἔργου, τὸ τοῦτο μόνοις ἀπευθύνεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ἐψομένους τὸ πρᾶγμα. ὑμᾶς

nullam aliam uideret sibi rē lectam esse innotescendi rationem, Ephesiae Dianae templum absumpsit incendio. Tale quippiam & hic secū molitur in animo tanta gloriae cupiditate tantum non miser ille contabescit. Sedenim aiunt illum haec ipsa hominū gratia facere, ut eosdem mortis contemptum doceat, ac in rebus arduis tolerantiam. Ego uerò perlibenter interrogarem, non illum, sed uos, nunquid etiā maleficos & facinorosos eius discipulos fieri cupiatis in eiusmodi tolerantia perdiscenda, ac morte contemnenda, tū afflictionibus & cæteris terroribus fortiter perferendis? Atqui certè compertum habet, ista uos minimè uelle aut cupere. Quo igitur pacto hoc Proteus discernit, ut bonis tantùm hac in re sit profuturus, nec malis & nefariis hominibus maiorem ad contemnenda pericula, & federatiorem audendi animū additurus? Esto sanè ad hoc tanti cōcursuros esse, qui in optimā partē hanc rem saltē spectauri sint.

proin-

0015788

ὑμᾶς ἀ: ἐγὼ αὖθις ἐρήσομαι, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐρήσομαι ὑμᾶς τοὺς παῖδας ζηλωτὰς τῶν τοιούτων γρῆσθαι; ἢ οὐκ ἀξιώσετε. καὶ τί τοῦτο ἐμοῦ γε μᾶλλον, ὅστις μηδ' αὐτῶν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ζηλώσειε ἄν; τὸν οὖν Θεαγένη τοῦτο μάλιστα κατηγόρησέν τις, ὅτι πάντα ζηλῶν τὸν διδάσκαλον, καὶ σωκλείσει παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὥς φασιν, ἀπιόντι, ἀνακάμψαι ἐν βραχεῖ παραπολαίσαντα γρῆσθαι, καὶ συμπεσεῖν ἐκεῖ διαφθαρέντα τὸ πῦρ. οὐ γὰρ ἐν πήρᾳ καὶ βάκτρῳ καὶ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ τοιούτοις μὲν ἀσφαλὲς καὶ ἐφάλιον, καὶ πολὺ ἂν ἧττον ἐπιτηδεύοιτο ζηλος· τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ, ὃ μόνον Ἡρακλέους καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων σύλων

proinde ego uos iterum rogabo: Cupitis ne liberos uestros illius æmulos fieri? Haudquaquam dicetis. Atqui hoc ipsum quærebam, num quis ex discipulis eius eundem imitaretur? Theagenem itaq; in hoc quispiã iure optimo accusare possit, quòd cum in alijs per omnia uiri æmulus esse studeat, hac in parte tamen præcedentem præceptorem minùm sequatur, iterũq; cum eo faciat, ad Herculem, ueluti perhibent, abeunte, præsertim cum in breui posit summè ac omnibus numeris felix euadere, per præceps saltem in ignẽ illapsus. Neque enim in pera, aut baculo, aut sordido pallio circũferendo, æmulationis summa sita est, sed hæc extra periculum posita sunt, & imitatu facilia, & cuiusuis hominis. Ipsum finem & caput æmulari conuenit, ingenti uidelicet pyra ex truncis ficulneis & maximè uiridibus congesta, fumo semet præfocari. Siquidẽ ignis non tantùm Herculis et Æsculapij proprium æstimandũ est, sed

sacri-

σύλλογ ηδὲ ἀδριφόνων, ὁς ἐν
χῷ ὄχλῳ ἐν Ἑλλάδι κτεῖνε αὐτὸ
πάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ
δίκε τῷ ἰδιωτικῷ γὸ ηδὲ δο
μῶν μόνων ἂν γένοιτο, ἀλλως
τε ὁ μὴ Ἡρακλῆς, ἅπερ ἄρα
ηδὲ ἐτέλμυσί τι τοιοῦτον, καὶ
νῦν ἐποίησεν, ὑπὸ τῷ Κε
νταυρίου αἵματος, ὥστ φασιν ἡ
τραγῳδία, κατεδάπτου. οὕτω δὲ τις αὐτὸς ἔνεκεν ἐμβάλλει, φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; τὸ Δί', ἵνα τῶν κερ
ατίων ἀθλητὴς, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες· ἐκείνοις γὸ ἐκεῖ
θεν ἔθος Θεσπέσιος ἐνέπεσεν, ὥσπερ εἰκάζω, ηδὲ ἐν Ἰνδοῖς
ἔνιά τινας μωρὸς ηδὲ λιχνοδόξους αὐθρώπους. ἴσως δὲ οὖν, ἵνα ἐκείνους μιμησάμενοι ἐκεῖνοι γὸ ἐνεμνησθῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος, ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον κεκόμμενον, φασὶν ἀλλ' ἐστὶ τὸν νέων.

sacrilegorum quos & parricidarum, quos iudicio condemnatos, hoc ipso supplicio affici uidemus: ita ut longè præstabilius esse putem, uobis fumo præfocatis oppetere. Hoc enim uobis tandè ut peculiare & proprium adscribi potest. Alioqui etsi Hercules e tale quippiam ausus est, doloris & morbi impatientia impulsus hoc fecit, dum è sanguine Centaurico, ueluti testis est tragœdia, infectus absumeretur. Cæterùm illi qua caussa inducti se ipsum in ignem ferrent præcipitat? Per Iouem scilicet ut animi tolerantiã hoc argumento notum faciat, non secus atque Brachmanes. Illis enim Theagenes præceptorem suum assimiliare contendit. Quasi uerò non etiam apud Indos inueniantur homines uecordes & stolidi, uanæq; gloriæ extremè dediti. Attamen quando ita fert animus, imitetur illos. Atenim illi ignem insiliendi morem non habent, ueluti Onesicritus classis Alexandrinæ gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.

Verùm

σίσσοι πανταχόθεν παρεστάσιν, ἀκίνητοι ἀσίχνῃσι παρεστῶσι μέχρι τέλους· ἐπὴν δὲ ἐπιβάντες κατὰ σχῆμα, ἱλαίνονται, ἀλλ' ὅσον οὐ μόνον ἐμβλέψαντες ἀλλ' ἐπαλλήλους σφᾶς. οὕτω δὲ τί μέγα, εἰ ἱμάτιον τιθυείσῃ, σωφρονοῦσι γὰρ τὸ πῦρ ἐστι, καὶ ἀπ' ἐλπίδος· μὴ ἀναπεσόντα δὲ αὐτὸν καὶ ἐμφλεκτέον; εἰ μὲν, ὥσπερ φασί, μηχανώμενος βασιλέα γρηνάδα καὶ ἐν βόθρῳ πολὺ πυρώδη, σοὶ δ', εἰ καὶ μεταβάλλοιτο φασὶν αὐτὸν, διά τινα ἀνάγκην ἀναγκαίαν, ὡς τῷ Διὶ ἐν ὄψει μένειν ἐδὸν χαρίεν· ἀλλὰ δηρρέα τὰ τοιαῦτα γε· ἔνεισι γὰρ διαμαρτάνειν ἀεί, ἢ μὴ μηδένα τῶν ἐνόντων ἀγανακτήσειν, ἢ ἵνα μηχανῶς κακῶς ἀπολάβοι. εὖ μὲν οὖν ἔλεγεν αὐτῷ ἐπ' αὐτὰ ἀνὼ· τί γὰρ σωφρονεστέρους ἐμοῦ

Verùm posteaquam congesta atque incensa pyra constiterunt, propè assistentes immobiles lentè assari fortiter sustinent. Deinde ingressi iuxta habitum, ardent, ne tantillum quidem post accubitum se avertentes. Cæterùm ille quid adeò magni aut præclari designat facinoris, si illapsus suffocatur, à flammis sub tò & violenter discerptus! Neq; enim eam, ut opinor, spem concepit in animo, ut semiustus ab igne resiliat, nisi hoc, quod à nonnullis audio, insidiosè struat, ut infrà quoq; in fossa pyra profunda sit. Sūt præterea qui illum transformatū iri confirmentcique rei comprobādæ iam percensent somnia, tanquam Iupiter concessurus nō sit ut sacer locus cæde contaminetur. Atqui eam ob rem planè securus sit animi. Ego enim iurare non dubito, nullum profectò deorum grauiter & indignè laturum, si Peregrinus malo & infelici fato pessimè interierit. Sedenim neq; facile neque promptum iam illi est à proposito regredi. Siquidem qui cum illo habent consuetudinem, miserum omnibus modis incitant;

παρεμπῆσαι, καὶ συνωθῆσαι εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐπικλάσαι τὸν γνάμψαν, ἐν ἑαυτοῦ ἀπολειπόμενον, ὧν εἰ δύο συγκατασπάσας εἰς τὸν πυρὰν, τότε μόνον χάριν εἰργάσατο. ἔπειτα δὲ, ὡς ἐδόκει Πρωτεὺς ἔτι διαλεῖδαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ φοίνικα μετονόμασεν ἑαυτὸν, ἐπειδὴ φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ἤδη γῆρας ἐπὶ βάσεως πυρᾶς λέγεται, πρὶν τὸν γέρως παρίδηλος. ἀλλὰ καὶ λεγόμενα, ὡς χρησμὸς τινὰς ἀλήσεσι παλαιὸς δὲ, ὡς χρὴν ἅπαν δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν, ὡς ἀθλίως ὑπὸ βωμῶν ἅλων ἐπιβύσ μῶν, καὶ χρυσᾶς αὐκαγύσιδας ἐλπίσαν, καὶ μὰ Δία ἀδίν ἀπανεῖ, ἐν τοῖς πέλλοις κινέσ τοις ὑριθύσιδαί τινας, τὰς καὶ τετραπάνων ἀπελλάζας δὲ αὐτῷ φέροντας, καὶ τύπτων ἐντυγχάνοντα τῷ δαίμονι τῷ νυκτιφύλακι, εἰ λαβόμενος δὲ αὐτοῦ μεθυπὸ αὐτὸς, καὶ χρησόμενον, εἶτα καὶ ἄλυτον ὧδε

& in ignem compellunt, nõ sinentes eundem timore cõsternari aut trepidare: quorum si duobus discerptis in ignem incideret, solum hoc praclarè & cum multorũ gratia faceret. Quinetiam hoc inaudui, se amplius Proteum nominari nolle, sed Phœnicem, quòd & Phœnix auis Indica iam summo confecta senio, pyram dicatur inscendere. Sedenim uana comminiscitur mendacia, oracula quædam ueteraperc enscns, ac si deũ quempiam noctis custodem illum fieri oporteat. Ac iam non obscurè aris quoque desiderare uidetur, aureisq; donaris se honoratum si planè sperat. Et per Iouem haudquaquam absurdum factu æstimandum est, si in tanta stultorum hominũ multitudine inueniantur etiam qui prædicare nõ ueretur, q̃ per ipsum quarana sint liberati, quodq; noctu in dæmonem nocturnum inciderint. Porrò aũt execrãdi illius discipuli oraculũ quoq;, ut opinor,

ἐν τῇ πυρᾷ μαχαιρώσονται.
διότι καὶ Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ
Διὸς, ὁ προπάτωρ τῷ ὀνόμα-
τος, μαντικὴν ἦν. μαρτύρου
μοι δὲ, εἰ μὴ καὶ ἱερέας αὐτῷ
καταδειχθήσεσθαι, μάντιν ἢ
λουτροφόρον, ἢ τινος τοιούτου
φροντιστήν, ἢ καὶ νὴ Δία τὸ
λεγόμενον τινὰ ἐπ' αὐτῷ σύσ-
σιτα νυκτέριον, καὶ δεῖπνον
ἐν τῇ πυρᾷ. Θεαγένης γάρ τίνας
φησ, ὡς μοι τὸν τῶν ἐταίρων
ἀπήγγειλε, καὶ Σίβυλλαν ἐφ'
ἑστιαρομένοις περὶ τούτων, καὶ
τὰ ἔπη γοῦν ἀπομνημονεύειν·
Ἀλλ' ὅπότε Πρωτεὺς, Διὸς
κοῦρος ἐριγδούπου τε καὶ
τὰ πῦρ εἰσαπαύστας,
Ἐς φλόγα πυρὸς ἔσσεται, ἅλδῃ δὲ
μακρὸν Ὀλύμπου,
Δὴ τότε πάντας ἁμοῦ, οἵ κεν δὴ
φῶτες ἄρουραν ἔδουσι,
Νυκτιπόλου τεμένεσσι λίλαισθε
ἄνακτος μίγητε,
Σώφρονες ἡφαίστῳ καὶ Ἡρα-
κλῆϊ κύδιμοι.

Ταῦτα μὲν Θεαγένης
Σιβύλλης ἀκηκοέναι φησὶν,

& adytũ iuxta pyrã machi
nabũtur, propterea q̃ et Pro
teus ille Ioue natus, huius no
minis propater, uaticinio ce
lebris habitus est. Neq; te
stari dubito certò futurũ cõ
firmãs, ut sacerdotes quoque
illi cõstituantur flagellorũ,
aut incendiorũ, aut alicuius
alterius rei monstrifica. Aut
per Iouem festiuitas illi no-
cturna sacrificabitur, aut
festum facibus iuxta pyram
celebrandũ. Cæterùm Thea
genes nuper ut quidam mi-
bi ex familiaribus retulit,
ait Sibyllam quoq; ea de re
ista prædixisse. Et cur nõ ip-
sos percẽseamus uersiculos?
Ast ubi iam Proteus Cyni-
cos longè optimus inter,
Per loca sacra Ioui rutilum
succenderit ignem:
Tunc omnes quotquot fru-
ctu uescuntur agrorum,
Noctiuagum, ut iubeo, pla-
cate heroa colentes
Concessa Alcidæ ac Vulca-
no sede propinquum.
Hæc quidem Theagenes ex Sibylla se audisse falsò præ-

ἐγὼ δὲ Βάκιδι αὐτῷ χρησμὸν εἰς τοῦτον ὑμῖν. φησὶ γὰρ ὁ Βάκις οὗτος, σφίσι σὺν ἐμοὶ

Ἀλλ' ὅτ' ἂν ἀμφὶς πολυώνυμος εἰς φλόγα πεσὼν

Πυθέας, λέξας ὑπ' ἐρινεοῦ θυμὸν ἀθυρθείς,

Δὴ τότε τὸν ἄλλον ἀμαλύνει, εἴ τι ἕποιτο,

Μιμεῖσθαι χρὴ πάντας ἀπειχομένους λύσσης.

Ὅς δὲ λαθὼν ἴοι, φεύγει μὲν ἡμάρτησε,

Λείπει βαλίην τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιούς.

Ὃς μὴ ψυχρὸς ἴοι βόμβυκος ἐπιχειρῇ,

Χρυσῷ σπεύδοντι πίλῳ, μάλα πολλὰ δανείσῃ,

Ἐν πολέι πάντεσσιν ἔχων τρὶς πίντε τάλαντα.

Τί ὑμῖν δοκεῖ, ἄνδρες, ἆρα φαῦλός τις ὁ Βάκις ἢ Σιβύλλης ἧσσον; ὥστε ἤδη τοῖς θαυμασίοις τούτοις ἐμοὶ δοκεῖν τὸν περὶ τὸν Πρωτέα περιστατῶν ἤδη καιρὸν διαφώσκειν τοῦτο

dicat. Cæterùm ego illi Bacidis oraculum contrà memorabo. Ait autem ad hunc modum Bacis, nimium uerè uaticinatus:

Postquam multiplici Cynico cum cognomine Proteus
In flammam sese per præceps iecerit acrem,
A ſuis unum propter cõ pulsus honorem,
Protinus occiſi, uiuum quicunque ſequuntur:
Vulpicanes alios imitari facta decebit.
At quicunque metu trepidus uitauerit ignem,
Quamprimùm ſaxis populo lapidetur Achiuo:
Ne dum friget iners, nugas producat acutas,
Vſuram exercens, & plena & diuite pera,
In patria nummoſus habens ter quinq; talenta.
Quid uobis uidetur uiri? nunquid Bacis deterior uiſus eſt uates eſſe quàm Sibyllæ? Sed iam tempus eſt admirandis illis diſcipulis Protei circumſpiciẽdi, ubi potiſſimùm ſemetipſos purgẽt in aerem.

Hoc

τῦτο γὰρ τὸ καῦσιν καλοῦσι. ταῦτ' εἰπόντος, αἰσθόμενοι οἱ περιεστῶτες ἅπαντες, ἤδη καὶ κλάοντες, ἄξιον τοῦ ἀνδρός. ἡ δὲ μετὰ βοῆς ἐπῆλθε φήμη· Νέστορα δ' ἐγὼ ἐπῆλθον ἰσχὺν τὸν Θεαγένη, ἀλλ' οὐκ ἔκρυπτε τὴν βοήν, ἀλλ' ὡς ἤκουσε τῆς βοῆς, ἅμα ἀνέδραμε, καὶ μυρία καὶ ἀπρεπῆ περὶ τοῦ καταβεβηκότος ἐλάλει. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαβοᾶν, ἀπῆρα ὑβρίζων τοὺς ἀθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ελλανοδίκαι ἐλέγοντο ἤναι ἐν τῷ πωλοδρόμῳ. ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐν Ηλίδι. ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ολυμπίαν ἀφικόμεθα, μείζων ἦν ὁ ἀπὸ θόρυβος τῶν ἐκεῖσε χαιρόντων πρωτέως, ὡς ἐπεπύστο τὴν παρουσίαν αὐτοῦ, ὅτι καὶ εἰς χεῖρας αὐτῶν ἔλθοι δι' ἀγῶνος, ἔχοι δὲ παρὰ θὺν αὐτὸν ὁ πρωτεύς, μυρίῳ τῷ πλήθει παραπεμπόμενος, πατάσσων ἅμα τὴν λαμπάδα ἀγῶνα,

Hoc enim ipsi cõbustionem uocãt. Hæc cum dixisset, certatim ab omnibus circumstantibus succlamatum est. Conbiarantur iam illicò flãmis dignissimi. Ac ille quidem descendit ubertim ridens: porrò Nestorem, nempe Theagenem, non latebat uociferatio, uerùm exaudito clamore uenit illicò. Cũq; dicturus ascendisset, magna uoce exclamauit, innumera mala de eo percensens qui descenderat. Minimè uerò compertum habeo quódnã illi optimo nomen fuerit. Cæterùm ego relicto illo, uociferatione se rumpente, abibam uisurus athletas. Iã enim certaminum iudices & arbitri in circo esse dicebãt. Et hæc quidem acta sunt in Elide. Cum autem uenissemus in Olympiam, maior ibi multitudo aderat Proteũ accusantium, quàm eius inceptum laudantiũ, adeò ut non pauci illorũ conrixantes ad manus deuenerint: donec progressus ipse Proteus insita hominũ frequentia deduceretur, relicto à tergo præ-

νθ', λόγε τινὰς διεξῆλθε πε
ρὶ αὐτῆ, τὸν βίον τε, ὡς ἴδιε,
καὶ τὰς διατριβάς, ἐς ἐπιτιθέ-
μενος διηγήματα, καὶ ἅσα
πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα
ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν ἀρχαῖ-
α πολλὰ ἦν ἐγὼ ἤ ἐλάγιν ἤ-
κουσα ὑπὸ πλήθους τῶν παρ-
όντων, ἅτε φιλοτίμε μὲ σφο
δρότατα ἐν τοιαύτῃ τύχῃ ἐ-
πὶ καὶ πολλὰς τότε πάσχον-
τας ἰδών, ἀπῆλθον, μακρὰν
χαίρειν φράσας ἐπαινέτῃ σο
φιστῇ, τὸν αὐτάφιλον ἐμοὶ πρὸ
πολλοῦ διεβάλλοντι. πολὺ τὸ
τι τοιοῦτον ἐπέκεινα, ἔφη γὰρ
βίπλοδε χρυσῆ βίῳ χρυσῆν ἐπ
ιτίθεναι· χρῆναι γὰρ
τὸν Ἡρακλείαν βίβλον τὸν Ἡ-
ρακλείαν ἐπιθανεῖν, καὶ αὐτὸ
μιχθῆναι τῇ αἰθέρι, καὶ ἀφο
λῶσαι, ἔφη, βέλεμνα τὸν αὐθρώ
πων, ἄλλως αὐτοῖς, ἢν χρὴ φρό
νιμον ἑαυτὸν ἐπιδεικνύναι.

πάν-

conum certamine: ubi ora-
tiones quaſpiam de ſe ipſa
habuit, nimirum quibus ex-
ercitijs uitã ſuã tranſegiſſet,
quibuſq; in periculis uerſatꝰ
fuiſſet, tũ quantas & quàm
duras difficultates philoſo-
phiæ gratia per omnem ae-
tatem peruliſſet. Ieaq; mul-
ta eius generis erant, quæ
ille diſſeruerat. Ego uerò ſal-
tem pauca quædam præ
circumſtantium multitudi-
ne audiebam. Deinde me-
tuens ne in tanta turba cõ-
primerer, poſteaquam mul-
tos idem patientes cernerẽ,
abij, longum ualere iubens
ſophiſtam ſemet perimen-
tem, ſuiq; funeris epitaphiũ
ante mortem recitantem.
Sedenim tunc etiam hoc in-
audieram. Dixerat enim,
aureæ uitæ auream quoque
ſe uelle imponere coronidem: conſentaneum alit eſſe, ut qui Herculeam uitam exe-
giſſet, Herculeam quoq; mortẽ oppetens è uiuis diſcederet,
acriq; miſceretur. Ac eam quidem utilitatem, inquit, ſtatui
præſtandam eſſe hominibus, ut commonſtrem illis qua ra
tione & mentis cõſtantia mortis acerbitas reſpuenda ſit.

Itaq;

0015783

πάντας ἐκεῖνα δεῖ μοι τὸν ἀνδρώπους φιλοκτήτας γενέσθαι. εἰ μὲν οὖν κρεττόνως τῶν ἀνδρώπων ἐλάμβανον, καὶ ἐβόων, σώζεσθε τῶν Ἑλλήνων· εἰ δὲ μωδρότερον ἐπεκρύπτοντο. ἦλθε τὰ ἀνδρώμενα. ὑφ' ὧν ὁ περιβύτης ἐκ μετρίως ἐθορυβεῖτο, ἐλπίζων πάντας ἐξίστασθαι αὐτῷ, καὶ μὴ προέσθαι τῷ νεκρῷ, ἀλλὰ ἅπαντα δὴ ποιῆσαι ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὲ τελευταῖον ἀνδρωμένα, ἐδόκουν αὐτῷ πρόσπολον ὠχρίᾳ μᾶλλον ἐοικέναι, διὰ τοῦτο ἂν ἐπιμεῖναι σὺν χρόνῳ ἔχοντι, καὶ τὸ δίκαιον καὶ ἐπιτήδειον, ὧν ἐπαίνων τὸν λόγον, ἐγὼ δὲ, ἡμάρτηκε, εἶπα, πᾶς ἐγίλων· ἐδεῖ γὰρ ἐπὶ ἀνδρὶ ἀξίῳ ἂν οὕτω δυσίᾳ πεποιῆσθαι τῆς δόξης ἀνέχεσθαι ὑπὲρ ἁπάντας, ὅσοι τῇ χύσει τοῦ νοῦ ἐπαύνῳ ἐπόνησαν. μετὰ πάμ-

Itaq; oportet omnes homines mihi morienti Philoctetas præstò esse. Iam qui imprudentiores erant ex illis, lachrymas profundebant, exclamantes: Seruate Græciæ salutem atque superstitem. Cordatiores uerò nociferabantur: Perfice quæ facienda decreuisti. Horum itaque diuerso studio senex non mediocriter perturbatus est, sperans omnino se ab omnibus retentum iri quò minus in ignem se mitteret præcipitem, sed inuitum & nolentem illis resistentibus in uita se mansurum. Ac sanè cum præter spem atque sententiam accidisset, ut illi quæ arrogantia inducti facienda decreuerat, ea quoque opere comprobanda forent, maiorem in modum expalluit. Cumq; iam mortui cadaueris speciem uultu ac colore præ se ferret, per louem timore impendiò magis perculsus, subtrepidauit etiam. Ego uerò, ut opinor, iam queris quantū riserim. Neq; enim commiseratione mihi dignum uidebatur, homo ita miserè ambitiosus, ita anxiè gloriæ cupidus supra omnes quotquot unquam hoc uitio laborauerūt.

πάμπολλοι δὲ ἅμα καὶ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο δὲ λέξις, ἀπαβλέπων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, ἐπὶ δόλῳ ὁ ἄθλιος, ἵνα καὶ τοῖς ἄνω τὴν φωτίαν ἐπαγομένοις, ἃ ἐπὶ τῷ ἄνω μέλλοντι ἐκκαίεσθαι πολλῷ πλείστη ἔσεσθαι, καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλυμπία τοιαῦτα ἦν, πάλαι ποτὲ Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ παρῆν, τετράκις ἤδη ἑορτῶν· ἐγὼ δὲ (οὐ γὰρ ἦν ἀνεκτὸν ἐκεῖ μεγάλων, ἅμα πολλῶν ἀζευγανίᾳ) ἄνω ἐπὶ τὸ ἱππόδρομον. ἐπεὶ δὲ ἐπαναβαλλόμενος, νύκτα τὸ πλοῦτον προσῆκε ἐπιδύεσθαι τῶν ἀθλητῶν, ἐκεί μοι τῶν ἑταίρων τινὲς παραλαβόντες, περὶ μέσας νύκτας ἀφανεστὰς, ἀπῆσαν οὐδὲν εἰδότα Ἀρπίνας, ἔνθα ἦν ἡ πυρὰ, στάδιοι πεντήκοντ' ἔνθεν εἴκοσιν, ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας, κατὰ τὸν ἱππόδρομον, ἀπίοντι πρὸς ἕω. καὶ ἐκεῖ τάχιστα ἀφικόμενοι, καταλαμβάνομεν πυρὰν

Nihilo secus tamen ἀὶ multis stipatus deducebatur, ac gloriæ amenti desiderio in præceps rapiebatur, subinde oculos in multitudinem admirantium reijciens, signarum miser quòd eos quoque qui ad crucem ducerentur, aut in carnificis manibus tenerentur iam occidendi, multo plures subsequerentur. Finitis autem certaminibus Olympicis, quæ omnium pulcherrima fuisse cognoui (iam enim quater præsens interfui) cum currus inopia laborarem, multis discedentibus inuitus relinquebar. Cæterùm Protem exitiosum sibi spectaculum fuligine de protrahens, noctem demum postremum tempus ei rei destinauit, quando se ipsum esset cõcrematurus. Sub noctem itaq; mediã assumptus à quodam familiari, cũ è strato surrexissem, concessi rectà in Arpinam, ubi pyra erat. Ad id loci uiginti erant stadia ab Olympia per Hippodromũ ad auroră euntibus. Quum primùm uerò eò ventum est, offendimus pyram

πυρὰν ὑφοσμελίλω ἐμβάδι, ἕως ἐς ἐγγυτάτω τὸ βάθος. ἐπὶ δὲ ἔσωθεν τὰ πολλὰ, καὶ παρειμένα τῶν φρυγάνων, ἐπ' αὐτοφώρῳ τάχιστα. καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ καὶ ταύτην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔργον) πρῶτον μὲν ἐκεῖνος ἐπεμβὰς ἐς τὴν ἀναπρόπην, καὶ ξὺν αὐτῇ τὸ τῆλε τῶν ἐπιτηδείων, καὶ μάλιστα ὁ γενναιότατος ἐκ παίδων ἀδελφὸς ἦν, οἷα φιλόκαλος ἀνὴρ καὶ ὁ Πρωτεύς. καὶ περιελθόντες, ἄλλος ἄλλοθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἅτε ἀπὸ λίθων καὶ φρυγάνων. ὁ δὲ (καὶ μοι πᾶσαν ἐκδεχου τὴν νῦν) ἀποθέμενος τὴν πήραν, καὶ τὸ τρίβωνα, καὶ τὸ Ἡράκλειον ἐκεῖνο ῥάπτελον, ἔστη γυμνὸς ἐνταῦθα ἀκριβῶς, ἅτε γενναῖος λιβανωτὸν, ἵνα ἐπιβάλοι ἐπὶ τὸ πῦρ, ἢ ἀναδόντος τινὸς, ἐπιβολῆς,

pyram altè congestam, in profundum verò ad magni cubiti altitudinem egestam. Crebræ faces præstò erant, aridis insuper sarmentis & stipulis pyra erat intexta, ut quàm primùm igne susceptò in flammam erumperet. Postea verò quàm luna exorta est (oportebat enim & hanc huius pulcherrimi facinoris spectatricẽ adesse) prodijt ille eo quo semper more solebat exornatus, ac cum illo reliqua Cynicorum multitudo. Hic generosus quisque ex patribus facem in manu tenens, non segniter subministrabat: insuper ipse quoque Proteus face armatus incedebat. Mox aggressi alius aliunde admotis facibus maximum ignem succenderunt, nempe facibus & sarmentis copioso igni suppeditantibus. Ille autem (nunc verò fac maximè attento sis animo) depositis pera & pallio, ac baculo illo Herculeo, in extremè sordido adstitit amiculo. Deinde postulato thure, ut in ignem spargeret, quidam illi porrexit: quo in ignem

βαλίτω μὴ ἔπαφε, εἰς τὸν μεσημβρίαν ἀπιβλέπων (πρόγονος γὰρ μὴ τοῦτο πρὸς τὴν βαγωλίαν ἦν ὁ μεσημβρία) δαίμονές μου πάτριοι καὶ μητρῷοι δέξασθέ με ἀνυβρίστως. ταῦτα εἰπὼν, ἐπέβαλε σφε εἰς τὸ πῦρ, ὁ μὲν ἐκφανὲς γε, ἀλλὰ περιοχὴν ὑπὸ τῆς φλογὸς πολλῆς ἐρημίας. οὐδὲ ὁρᾶν γελᾶστὰ ἦν, ὃ καὶ κρίνειν, τὸν κατάστροφὸν τοῦ δράματος· ἐγὼ δὲ τοὺς μὲν πατρῴους μὴ δαίμονας ἐπεβόων μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐ σφόδρα ἠτιώμην, ὅτι δὲ καὶ τοὺς μητρῴους ἐπεκαλοῦντο, ἀνάμνησιν δὲ τῶν περὶ τὸν φίλτατον ἐρημόν, ἐμὲ δὲ ἀπολιπόντα δυνάμενον μὴ κατέχειν τὸν γέλωτα. εἰ δὲ τοῖς περὶ τὸν πυρὰν, ὅτε ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνδείκνυντο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ἐμβλέποντες, ἔχει δὲ ἀπαυγὲς ἐπ' ἀκοαῖς, ἀπίωμεν, φημὶ, ὦ μάταιοι· ἐ γὰρ ἡδὺ τὸ δίαμα, ἀκλεμμένου γέροντα ἰδεῖν,

conjecto, & uersis ad meridiem oculis (etenim ipse quoq; meridies ad huius tragœdiæ partem attinebat) sic exorsus est: O' materni atq; paterni dæmones, susscipite me propitij. Quibus dictis actutum in ignem insilijt, nec amplius à quoquã uisus est, sed à flamma quæ multa erat, circumfusus disparuit. Iterum te optime Cronie, fabulæ catastrophẽ ridentem uideo. Ego uerò maternos dæmones inclamantem per Iouem non admodum accusabam. At cum paternos quoque inuocaret, recordatus eorum quæ de patris interfecti cæde dicta fuerant, risum continere nõ potui. Porrò autem Cynici rogum circumstantes, nullas quidem profundebant lachrymas: cæterùm ipso silentio non uulgarem perturbati animi ægritudinem indicabant ignem inspicientes, donec unà cum illis assa Arabum graueolentia, Abeamus, inquam, ô stolidi. Neque enim uoluptuosum hoc est spectaculum, senem assatum uidere,

Lucianus

λείαν τε ἀνθρακιμαλαμένην πο
ιᾶς. ἢ παριμένη, ἵν' ἀν
γραφὰς τὰς ἐπιβάσεις, ἐπειδή
σι ἐμᾶς, ἴδιε τὰς ἐν τῷ δεσ-
μωτηρίῳ ἐπαίρας τῷ Σωκράτῃ
συγγραφέσομεν; ἐκέκραγε μὲν ἐν
ἐγωνάλιον, καὶ ἐλεεινόν τι
μοι ἔνιον ἦν ἢ ἀφὴ τῆς ἐκπλη-
ξεως ἐξέπιε, ἐπειδὴ ἐπα-
λεσε ξυνωρμασε τινὰς ἐμοὶ
βοηθῆσαι ἰδὼν τὸν, ὡς ἀν ἐκεῖνο
τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσατο, καὶ
ἀφλοῦν ἦγον. ἐγὼ δ' ἐπαινῶν,
πειπλῶν, ἐπᾶγε, πρὸς ἐμαυτὸν
ἐνεφύσων τὸ φιλόδοξον, εἴον τί
ἐστιν, ἀνεπαγγέλτως καὶ ὡς μό-
νῳ σοὶ τοῦτ' ἐρῶντι καὶ μὴ
τοῖς πολλοῖς ἐκείνοις ταῦτα δὲ
πάντα, ὦ ἑταῖρε ἐκείνῳ ταὐτὰ,
καὶ πολλὰ ἐμπλήσεως καὶ ἀπλη-
τοπορίας βιβλιακῆς, καὶ ὃν κἀκ
ξίνε τῷ πυρὶ, ἀπὸ ἐνθυμήμα
τοῦ πολλοῖς ἐπιδοῦναι, ὡς ἐπα-
σοφῶ καὶ αὐτοῖ· ἔφυτο γὰρ ἐπὶ
μεγαλήψεσθαι ἐπὶ τὰ αὐτὰ, καὶ
γὰρ καὶ τέλει τῇ προφάσει

uidere, præsertim cum ita malo odore omnium nares impleantur. An expectatis dum pictor quispiam accedens uos depingat, quemadmodum in carcere iuxta Socratem socij depicti sunt? His auditis illi indignabantur, & me cōuicijs proscindebant. A nonnullis quoque illorum ad fustes cōcursum est. Deinde uerò cum essem illis comminatus, me correptos per uim quospiam in ignem præcipitaturum, ut præceptoris sequantur uestigia, à capto desiterunt, & pacem egerunt. Ego autem à pyra regressus, equidem uaria meo cum animo, ô amice, uoluebam, identidem mecum reputans cuiusmodinam res esset gloriæ sitis et cupiditas, quippe quæ sola quoque magni alioqui uiri & admirandi omnes ex æquo caperentur, nedū hic Proteus, cuius omnis uita paulū prudenter instituta, eò tantum tendebat, ut alijs admirationi esset, et stupori, prorsus flāmis nō indigni. Exinde multis occurrebā, et ipsis spectatū euntibꝰ. Etenim existimabāt

adhuc

ἀπολλῦσι, ὡς πρὸς αὐτοχρημα τὸν ἥλιον ἀνατησόμενοι, ὥσπερ ἐμοὶ καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν, ἐπιβήσεσθαι τῆ πυρᾶς. ἀπέσχημαι δ' ἐγὼ τοῦ πολλοῦ αὐτῶν, λίγων ὅτι δὴ τετηλίδαι τὸ ἔργον, εἰ μὴ καὶ τὸν αὐτὸν προσπέδοιτο ἦν, καὶ τὸν λόφον ἢ τίνων, καί τι λάψοιτο διατελαμβάνων ἢ πυρός. ἦν δὲ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα ἔχειν, ἅπασι διαγόμενον καὶ ἀκριβοῦν, καὶ ἀφελῶς ἐπιστήσασθαι μέλοντι. εἰ μὴ ἐγὼ ἰδιοτρόπως τινὰ χρίφτα, φιλὰ χί, ἅπερ σοὶ, τὰ πραχθέντα διαχέω, πρὸς δὲ τοῖς βλάπτει, καὶ πρὸς τῶν ἀκροατῶν διαχυνόμενα ἐφαγήλιόν τι παρ' ἐμοῦ τὰ, ὅτι ἐπειδὴ αὐτίκα μὲν ὁ πυρὰ, ἐνίβαλε δὲ φῶτα ὁ Πρωτεὺς, σεισμὸ πρότερον μεγάλα γεγονέναι, καὶ μυκηθῆναι τῆς γῆς, γῦψ ἀναπέμψαι καὶ

adhuc ipſum uiuum relictū iri. Siquidem & hoc prior: die fama ſparſerat, tanquam ad ſolem orientem ſalutaturum, quemadmodum aiunt facitare Brachmanas quando pyram ſunt inſcenſuri. Itaque multas illarum ab inceptо iamdudum abſterrui, dicens omnem rem iam eſſe confectam: quibus ne hoc ipſum quidem dignū erat diligentia, & ſi ipſum uidiſſent locum, ac nonnihil ab igne reliquiarum inueniſſent. Hic mihi, ô amice, infinita erant negocia, dum omnibus percenſeo quæritibus, & ſingula exactè indagantibus. Quoties ergo uideram eminentis auctoritatis & gratiæ uirum, illi omnem rem nudè & ſimpliciter ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam. Cæterùm erga homines bardos & ſtupidos, & ad audiendum ſuſpenſo animo inhiantes, magnificis & tragicis uerbis efferebam, quòd poſteaquā pyra fuiſſet incenſa, et ſemet Proteus iniecciſſet, facto ſub unius ingenti motu, cū horrendo cōcuſſæ terræ mugitu,

0015783

μὲν ἐπ' ἐμοῦ τῶν φλογῶν, ἐπέστη τοῦ βρυτοῦ, αἰθρίᾳ τῇ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων· Ἐλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον, ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐπεβόησαν, καὶ προσωπώσων ἐφρίττον τοντόν, καὶ ἀνάκρισιν με λέγοντο, πότερον, πρὸς ἕω, ἢ πρὸς ἑσπέραν ἡ ἀνωχὴ ἐγένετο· ἐγὼ δὲ τὸ ἐπιπλέον ἀπεκρινόμην οὐδενί. ἐπιπλέων δὲ ἐς πολὺ πανήγυριν, ἐπίτηδες τινὶ πολίτῃ ἀνδρὶ, καὶ νὴ τὸν Δί', ἐξεπίτηδες τὸ πρόσωπον, ὡς ἂν πολιόν, καὶ τῇ λευκῇ στεφάνῳ, τάτε ἄλλα διαλεγομένῳ περὶ τῶν παρόντων, καὶ δὴ καὶ μικρὸν ἔμπροσθεν τὸ ἀκρωτήριον ἐβόησατο ἀνθρώπου ἐπὶ πυρᾶς ἐμπρησθέντος μικρὸν ἔμπροσθεν, καὶ νῦν ἀπολείπει με ἐπιτεταγμένα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, μετέπειτα τὸ ἐγκεκαυμένου, ὅτ' ἐκεῖ πρόσθεν προσῆλθεν, τὸν γύπα διαμυδωλῶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐφεστῶτα, ἀκαπέλεμον ἐν τῇ πυρᾷ, ὃν ἐγὼ

gitu, uultur é flamma ſubuolãs, recta in cælũ iuiſſet, magna uoce humana dicens: Reliqui terram, in Olympũ commigro. Illi his auditis ob ſtupeſcebant animis, ac adorabãt perborreſcẽtes: mox interrogabant, utrónam, ad auroram, an ad occaſum uerſus ſubductus eſſet uultur. Ego uerò quodcunque fortè ſuccurrebat, reſpondebam illis. Porrò ubi ad frequentem hominum celebritatem ueniſſem, in uirum canum incidi, & per Iouẽ, quãtum ad uultum & barbam, & reliquam grauitatem attinebat, quantuis prex: qui cum alia de Proteo circumſtantibus percẽſeret, etiam hoc addiecit, quòd cum poſteaquã combuſtus eſſet, aliquanto antè in ueſte candida uidiſſet, ac nunc eundẽ hilarum in porticu Heptaphono, hoc eſt, ſeptem uocibus perſtrepente, ob ambulantem reliquiſſet, oleaginis ſertis coronatum. Ad extremum ſuper omnia addidit etiam uulturem, perſanctè dicens quòd ipſi ex pyra ſub-

ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα
πτηνὸν, καταγελάστα τῶν
ἀνοήτων, καὶ βλακικῶν τὴν
γνώμην. ἐννόει τὸ λοιπὸν, εἰκὸς
ἐστὶν αὐτῷ γηρᾶσαι, καὶ
σε μὴ ἐν μικρῷ ἐπιστῆσαι
ἅπαντα τὸν τόκον, τίνας δὲ
τιτθὰς ἐν ἐκκλησίαις
ἅξει, τίνας δὲ κορώνας ἐν ἐπικλίσεσι
δικῶν, καθάπερ ἐπὶ τὸν Ησιό-
δου τάφον, καὶ τὰ τέττιγα. ἀ-
μήτητος μὲν γὰρ πρός τι ἡλίου
αὐτῶν, πρός τι τῶν ἄλλων
ἑλλόγιμον, εἰς καὶ ἐπιφαλῆναι
ἔλεγον, αὐτίκα μάλα εἰδὼς πολ
λοὺς ἀναστησομένους, φασὶ δὲ
πάσας σχεδὸν τὰς ἐκλέξεις
πόλεσιν ἐπιστολὰς ἀκαίρως
ψυχὴ αὐτὴν, ἀπολίπωσι τινὰς
καὶ διαθήκας καὶ νόμους,
ἀλλὰ τινας ἐπὶ τούτῳ πρωϊδὸν
τὰς τῶν ἐπαίνων ἐκφορτίνε-
ται, παραγγέλλει καὶ ὑφορᾶ-
ται πρεσβείας. τοῦ-
το τέλος τοῦ καταλαβόντος
πρωτίστου ἐγένετο, αὐθρὶς ὡς
βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, περὶ
ἀπό-

subuolãs fuisset conspectum; quem ego paulo antè uolantem dimiseram, in hoc, ut hominum stolidorum et stupidorum mentem demeritaret atq; deluderet. Considera uerò reliqua, quæ propter ipsum (ut uerisimile est) breui euētura sint. Quæ lesnam apes locum non sint frequentaturæ? quæ uerò cicadæ non accessuræ? quæ cornices non adulaturæ; quemadmodum ad sepulchrum Hesiodi, & similia? Sedenim imagines quoque ab ipsis Eliesibus reliquisq; Græcis missas esse confirmabat. hoc profectò sat scio, breui non paucas erectum iri. Aiunt præterea omnibus fermè ciuitatibus celebrioribus ipsum scriptis epistolis misisse testamenta quædam, & exhortationes ac leges: ac quosdam propter hæc ipsa legatos ex familiaribus elegisse. funeris sui nuncijs & cursoribus declaratis. Hic finis uitæ fuit infelicis illius Protei, uiri, breui oratione cuncta perstringam,

ἀληθείας μέχρι ἐλαχίστου ἀπέβλεψεν, ἀλλὰ δόξης δι, καὶ τῷ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνῳ, πάντα ἐποίησεν καὶ ἔπαθεν καὶ πρὸς ἔρωτα ἐτράπη, ὡς καὶ εἰς πῦρ ἅλισθαι, ὅτι μεθ' ἑτοιμότητος τοῦ ἐπαίνου ἐμέλλεν, ἀναίδην καὶ αὐτῶν γενόμενος. ἐμοὶ ἔτι καὶ προσλογιοῦμαι καὶ παύσομαι, ὡς ἔχῃς ἐπιτελοῦντα τὰ πάντα μοι γὰρ πάλαι οἶδα, οὐδὲν ἐπιλείπει μοι, ἔτι ὅταν ἀπὸ Συρίας ἀναπλεύσῃς, ὡς ἀπὸ Τρῳάδος συμπλεύσαι μοι αὐτοῦ, μὴ τἄλλα τὰ ἐν τῇ πλοῦ τρυφῇ, καὶ τὰ μειρακίου τὰ ἁβρύνεσθαι, ἃ ἔσχεν λυμαίνεσθαι ἡμᾶς, ὅτε ἔχοι καὶ αὐτὸς τινὰ Ἀλκιβιάδην. καὶ ὅτι ἐπιτυραννεῖσθαι μὲν ἐκ παντὸς ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ, νόμῳ λῃστεύοντες, καὶ οὐ μὰ παραμίγνεσθαι γυναικῶν ἐθελήσαντα, καὶ δυνάστου ἁρέττεσθαι ἄνευ δουλῶν, ἀλλὰ μικρὸν πρὸ

stringam, qui ad ueritatem nunquam respexit: propter gloriam uerò & hominum laudem aucupandam, omnia semper & dixerit & fecerit, adeò ut in ignè quoque se per præceps saltu miserit, quando laudum titillatione baudquaquã amplius perfunctus erat, quippe quas mortuus sentire nõ poterat. Vnum adhuc si addidero, uerborum finẽ faciã, ut abundè habeas quod rideas. Siquidem illa tã olim nosti, quippe quæ statim ut ex Syria domum ueni, ex me denarrante audisti, ut à Troade unà cum illo nauigarim, præter alias quas exercebat inter nauigandum delicias, etiam puerum formosum persuasit in Cynicæ sectæ se addicere, uidelicet ut esset etiam illi Alcibiades. Et quèadmodum cõterritus sit sub noctem in medio Aegæo, oborta caligine, magnisq; fluctibus insurgentibus, utq; cum mulieribus turpiter ciularit admirandus ille, uisus sibi potior esse, quàm ut mortem oppetere debeat. Atqui aliquãto antè

quàm

πρὶ τῆς τελευτῆς, πρὸ ὀγδόης σχεδόν τι ἡμέρας, πλέον, οἶμαι, ἢ ἔδει ἴσως ἐμφαγών, ἔμεσέ τε τῆς νυκτὸς, καὶ ἐκλύσει τινὶ μετὰ πυρετοῦ σφοδροῦ. ταῦτα δή μοι Ἀλέξανδρος ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μεταπεμφθεὶς, ὡς ἐπισκεψόμενος αὐτὸν, ἤδη οὖν ὑπὸ τοῦ θανάτου αὐτὸν χρωμένου ἐκλιποῦς μέρους, καὶ τὸ φλεγμαῖνον ἐφέροντα, καὶ ψυχροῦ ἐπιτιθέντα πολλοῦ ἱματισμοῦ, ἑαυτὸν δὲ μὴ ἀποδύσασθαι, ἀλλ' ἐᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ πρὸς αὐτοῦ, ὡς ἂν πάντως θανάτου τινὸς δεόμενον, ἅμα δὲ αὐτὸν ὑπὸ τῆς ὑδρωπικῆς νόσου, ὥστε καὶ λαμπρὸν ἴσχυν ὑπισθεν, μᾶλλον τοῦ πυρετοῦ ἀνάψαι· τὸν δ' οὐ φάναι, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἐνδεᾶ καὶ τρέπεσθαι γενησόμενον, ὡς ἂν αἰσθάνοιτο ὑπ' αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἑωράκειν αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδεικνύναι τῷ δημοσίᾳ φαρμάκῳ.

ἐᾷ τ,

quàm diem ſuum obijt, ante nouè fermè dies plus quàm ſat erat, ut opinor, cum auc riter deuoraſſet, ſub noctem uomuit, ac febricula ualde uehementi ſubitò correptus eſt. Hæc mihi Alexãder medicus denarrauit, accerſitus in hoc, ut eum inſpiceret. Ait ergo ſe illum ſemet humi uoluentem deprehendiſſe, æſtuantem morbum perferre non udentem, ac frigidam ualde deſiderantem poſtulantem: ſe uerò non dediſſe. Dicebat q:ioque ità ad illum dixiſſe ſeſe: quòd ſi prorſus mortis amore & cupiditate teneretur, ipſam ultrò breui ad lanuam eſſe uenturam, ita ut ignis ſibi ſuperuacaneum ad hanc maturandam eſſe uideretur. Ad quæ ita reſpondiſſe Proteũ aiebat: Atqui haudquaquam perinde celebris & glorioſa oppetendæ mortis futura eſt ratio, cum omnibus communis ſit. Hæc quidem Alexander. Cæterùm ego quoque illum non ita multos ante dies unctum conſpexi, quemadmodũ præpharmaci amarulentia ſtruerit.

Videt

βρῆτε, ἢ πολύν τὸν ἀμβλυωπεῖν τοὺς ἰλιεῖς παρεδείχθαι. ἡμεῖν μὲν γὰρ εἴ τις ὧδε σοφὸν ἀναβήσεσθαι μέλλοιμι, τὸ ἐν τῷ ἀγκῶνι πρόπαιγμα θεραπεύσαι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ τοιοῦτον ἀθλητὴν ἐξεπήδησεν γελάσεται οὖν ἐπὶ τῷ πράγματι. ἢ καὶ τοσοῦτον ἐκπεπληκτικόν τι τὸν ἄνδρα γενήσεται; νὴ δι' ὃν ὦ φίλτατε, γέλωτα μὲν οὐδὲ, πολλὰ μέντοι ἐλέου ἄξιον ἐπιδείξεται τὸν ἄνδρα.

Videsne ut nõ omnino Acacum cæcutientes ſuſcipiat? Non abſimile ſiquis iamiam in crucem aſcenſurus, digiti uulnuſculo medeatur. Quid tibi facturum fuiſſe uidetur Democritus, ſi horum ſpectator contigiſſet? Nunquid pro dignitate uirũ deriſiſſet? Et unde tantus miſero riſus ſuppetiſſet? Proinde, amice, rige & tu ipſe, ac tũ maximè & effuſiſſimè, quo tes alios eundem admirantes audieris.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

ARGVMENTVM.

In Peregrino ſimulatæ tantum ſapientiæ imaginem Lucianus haud dubiè oſtendere uoluit. Quid enim illo inſolentius, aut popularis admirationis (quam unam omnes ſua prodigioſa uiuendi ratione conſtat uenatos eſſe philoſophos) cupientius? Quem in tantum gloriæ ſitis excæcauerat, ut omnibus aſſumptis admirationis captandæ præſtigijs, quibus uulgi oculos dementaret, ſuliens eſt: demum etiam ſemet flammis abſumendum fecerit, nõ ob aliam cauſam, quàm ut mortuus quoque admirationi eſſet populo. Nec mihi dubium eſt, in hoc Peregrino Lucianũ, ſummę uirum prudentiæ, indicio facere uoluiſſe, cuiuſmodi res eſſet ambitioſæ gloriæ cupiditas, quàm inconſulta, quàm præceps, & quàm ferè ſemper temeritatem comitem ſecum habeat, & φιλαυτίαν ſociam. Nec uerò uſquequàm ſæpè popularium animis facеſſit negocium, quàm excelſos

animos ferè occupat: & quo altiori magnitudine mens prædita fuerit, hoc facilius hac siti cogitur, tantoq; impêsius gloriæ desiderio infestatur: ita ut præclarè scripserit Lucianus, τὸ φιλόδοξον μάλιστα ἄφυκτον, καὶ τοῖς μεγαλοψύχοις εἶναι δοκοῦν: Animi abiecti & sordidi rebus capiuntur humilibus, at sublimes & excelsi illam internam in aliorum animis repositam opinionem affectant. Et huius consequendæ gratia nihil non faciũt, parum nonnunquam reputantes, quàm prudenti consilio inuidiosam captent gloriam. Videmus nostro seculo innumerabiles peregrinos semet, ut Proteus, in omnia uertentes, tantum in hoc, ut sint aliquid: hoc est, ut Hesiodus loquitur, ἵνα τοι, φάτις, ne desit mundo quod de illis loquatur, ut habeant præclarum apud omnes & eruditionis & ingenij testimonium: non animaduertentes interim, se quadam animi cæcitate & præcipitantia, qua illis imposuit φιλαυτία & ambitio, dum omnia miscent, in summam ruere infamiam. Vsqueadeò miserè nonnulli sitiunt, & sedulò uenantur τὸ δόξαι ἐκ τοῦ εἶναι, ut patiantur citius ueritati iniuriam fieri, quàm illorum periclitetur existimatio. Est quidem, omnibus commune laudis & gloriæ certamen propositum, sed ad hanc ut non nisi per sudorem & laborem patet aditus: ita nõ alia quàm uirtutis, hoc est legitima uia penetrandum est. Iam quisq; peculiarem uiam ad laudem consequendam sternit & aperit, quæ an laudis appellatione digna sit, uiderint ij qui tantopere ad hanc & multorum exitio & offendiculo aspirant. Sed nimium multa philosophari sumus. Cæterùm in Peregrino præter cætera illud quoq; uidere est, quàm nihil in reb. diuinis sapiat humana ratio, etiam prudentia philosophica exercitissima. Quis enim negabit, Lucianum summi uirum fuisse ingenij: at quàm nasutè subsannet Christianissimum, palàm est: conuicia eructans in ipsum quoq; Christum, quem ἀνοσιάκις ἐπιβουλεύσαντα, hoc est, de palo suspensum Sophistam cognominat, uel alia cõmemorat, confingens quæ à teneris & pijs auribus procul decet esse remota. præterea longè aliter de Peregrino sentire uidetur Gellius, author satis eximius.

a Pentheus.) Vide quæ de eo annotauimus in Saturnalibus.

b Non'ne uerò.) Igne mori multi gloriosum putarunt, inter quos etiam fuit Colanus: qui se ultrò incendio obtulit, cum iam mori decreuisset. Nicolaus Damascenus, & philosophus & iusto-

& historicus, scribit à se tristem Zarmanochegã Indum, qui satis fortunatus Athenis se cremauit, quòd abundè uixisset. in cuius tumulo ita inscriptum fuit: Ζαρμανοχήγας ἰνδὸς ἀπὸ βαργῶσης, κατὰ τὰ πάτρια ἰνδῶν, ἑαυτὸν ἀπαθανατίσας, κεῖται: hoc est, Zarmanochegas Indus ex Bargosa, iuxta patrios Indorum mores, sui ipsius immortalem faciens, hic iacet. e Etenim haud dubitanter.) Imò qui animæ immortalitatem credunt, feliciores iure ij sunt qui animum interire cum corpore, & ut corporis, ita animi sensum morte eripi arbitrantur: de quorum numero sunt, C. Iulius Cæsar, in ea oratione quam contra Catilinã habuit, & Cicero pro Cluentio: cum aliter in Lælio & in prima Tusculana tradiderit. Ego quamuis de hac impia sententia in Charonte scripsi, tamen quia hic locus exigit, ea repetere non sum ueritus. d Epictetus.) Hic ex Hierapoli Phrygiæ urbe fuit oriundus. Romæ Epaphrodito cuidam, Neronis familiari seruiuit. e Hercules.) Cum se ipsum magnitudine dolorum uictus, in rogũ conieciſſet, uiuus combustus est. Sophocles in Trachinijs. f Alcibiades.) Vide Plutarchum in eius uita, & Erasmum in Alcibiadis Silено.

ΔΡΑΠΕΤΑΙ. FVGITIVI.

Bilibaldo Birckheimero interprete.

ARGVMENTVM.

Rursum inuehitur hoc dialogo Lucianus in Philosophos, quos sub fugitiuorum nomine non solùm ipsos per se homines facinorosos ac perditos plerosq; ostendit, uerumetiam à turpibus principijs, nullis honestis studijs, nulla disciplina institutos, sed solùm uentris & ocij gratia, quòd cum maiori impunitate ac securitate, libidini atq; alijs uitijs inseruire possint, ad hanc professionem prorumpere docet. Fingitur autem Iupiter cum Mercurio de eo quod nuper in Olympijs circa Proteum acciderit, sermonem habere (quæ occasio dialogo est) atque ibi inter narrãdum Philosophiam aduenire, multa querentem ac detestantem de moribus & uitijs recentiorum ac nouorum Philosophorum, ut qui non ipsi modò nihil dignum hac professione agant aut tractent, uerùm etiam impias ac fraudes, quibus alios circumueniant, sub hoc specioso titulo tegant: exposita interim prima origine, qua de causa

Philosophia primùm in terras à Ioue demissa fuerit, qui homines philosophari primùm cœperint, & quale postremum hoc hominum genus sub hac professione sese ueditare soleat. Qua querela Iupiter, pro eo ac par erat, commotus, Mercurium & Herculem unà cum Philosophia ad puniendos huiusmodi impostores demittit, qui, ducente Philosophia, in Thraciam deueniunt, atq; ibi fugitiuos quosdam seruos, philosophorum nomine sese tuentes, & quandam Laconici cuiusdam uxorem, libidinis caussa secum circumferentes, indicante & adiuuante ad hoc etiam Orpheo poeta, comprehendunt, & malè multatos dominis suis in seruitutem restituunt. Vtrum autem ex uero aliquo facto occasionem argumenti huius Lucianus traxerit, incertum est: loci certè ac nominis mentio, quam ille subobscurè facit, tale aliquid innuere uidentur. Et fuere illis tum temporibus præter Epictetum & Menippum, de quibus notũ est, & Macrobius quoque libro Saturnaliorum primo meminit, etiam alij quidam, qui à seruis ad philosophiã progressi sunt, quorum haudubiè nonnulli non tam uirtutis studio, quàm ignauiæ & securitatis gratia, quemadmodum & nostra ætate non paucos uidimus, ad hoc uitæ genus excitati fuere.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, Ζηνὸς, Φιλοσοφίας, Ἡρακλέους, Ἑρμοῦ, Ἀνδρῶν, Διοπέτους, Ὀρφέως, Δραπέτου καὶ Ὑποδίκου.

APOLLO, Iupiter, Philosophia, Hercules, Mercurius, Viri, Dominus, Orpheus, Fugitiuus, Marius.

Ἀληθῆ ταῦτά φασι, πάτερ, ἢ ἐμβάλοι τις αὐτὸν φέρων ἐς ὕβριν, πεπιστευκὼς Ὀλυμπίοις, ἤδη πρεσβύτης ὢν ἀνήρ, οὐ σφόδρα εὐγενὴς δοκοῦντα τὰ τοι-

Verán quæ dicunt, Pater, quòd ignem quidã se ipsum coram Olympys iniecerit, homo iam senex, nec ingenerosus ad talia præstigiatorẽ

αὖτις; ἐπὶ σελήνε γὰρ ἡμῖν διεγένετο, αὐτὸ ὑπερκίνδυνα ἐκόμισεν λέγοντα. ΖΕΥΣ. ἠκὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἀπολλον, ὡς μὴ ποτὲ γεγωνάθαι ὄφελον. ΑΠ. οὕτω χρυσὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ οὐδὲν ἄξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως, ἀλλ' ἐγὼ πολλάκις μὲν τῆς ἡδονῆς μέμνημαι ἀναπνέων τὴν ὑπὸ τῶν καιομένων σωμάτων, εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν, ὡς ἔχον, εὐθὺς ἐπτοημένος ἐχώρουν, ἀπολέσθαι ἂν, οἶδα, ἀτιμίᾳ τῇ καπνῷ. καὶ ὅμως ἐν τοσούτῳ ἀνωλίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ὀσμῶν, καὶ ἐν λιβανωτῷ πάμπολλῳ, μόλις αἱ ῥῖνές ἐπιλαθέσθαί μου, καὶ καταμαθεῖν ὅτι λοιπὸν τῆς λιβανωτηφόρου ἦσαν, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω ναυτιᾶν, ὅταν μόνου τούτου μνησθῶ. ΑΠ. τί δὲ βούλεσθε, ὦ Ζεῦ, τοιοῦτον ἐργάσασθαι ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἐπικαυθῆναι ἐμπρησθέντα ἐν τῷ πυρᾷ; ΖΕΥΣ. τοῦτο

tor? Siquidem ita nobis Luna retulit, se illum ardentem uidisse dicens. IVP. Et admodum uera, ὁ Apollo, atque utinam nunquam fa-cta fuissent. APOL. Nũ adeò bonus senex erat, & indignus qui in igne periret? IVP. Et illud forsitã. Cæterùm multam me tum memini insuauitatem, ob nidoris, qualem ab tostis humanis corporibus exhalare par est, fœtorem pertulisse. etenim ni confestim in Arabiam, ut bachabam, discedẽs abiissem, ob fumi, certè fœtas, fœditatem periissem: & tamen in fragrantia tã-ta, aromatumq; copia, nec non thuris abundantia, uix mihi nares odoris obliuisci, & graueolentiam illam de-scere uolebant: sed et nũc cum tantum recordor, quasi nauseo. APOL. Quidnã ὁ Iupiter, uolebat cum ita se ipso abuteretur? aut quódnã inde bonum, si in rogum in-cideret, ac carbonatim deflagraret? IVP. Atqui

τοῦτο μὴ ἀπ' αὐτῆ, ἢ πᾶ, φλάνεις, καὶ ἐμπεδοκλῆ πρὸ αὐτῆ ἐγκαλῶν, ἐς ἐς τὰς Δεκαλίωνας ἔλαβε, καὶ αὐτὰς ἐν Σικελίᾳ. Αν. μελαγχολίαν τινὰ δαιμονίαν λέγει. αὐτὰρ ἐκεῖνός γε τί ποτε περὶ αὐτῶν ἔσχε τὸ ἐπιθυμίαν; Ζεύς. αὐτῆ σοι λέγειν ἐμοῦ, ἐν ἐλεγεῖα πρὸ τῶν πανηγύρεως, ἀπολογίαν τινὰ πρὸς αὐτὰς ὑπὲρ τοῦ τέλους τῶν. ἔφη γάρ, εἴ γε μέμνημαι. ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῆ πρόσεστι ταραχώδης καὶ δακρυρροϊκὴ, πάνυ ἀδικεῖσθαι ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ φιλοσοφία ἔοικε, καὶ νεανικά γε τοὺμὸν ἐπιβέβηται σχῆμα. τί, ὦ θύγατερ δακρύεις, ἢ τί ἐκπλήττεσθε τὴν βίαν ἐλαύνεται; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται σε αὖθις ἐπιβουλεύσασί σοι, ὡς τὸ πρόσθεν, ἐπὶ τὸν Σωκράτην ἐκίνησαν, ὑπὸ Ἄνυτος καὶ τινῶν ῥητόρων, ἅτε φεύγεις δὲ ἐκεῖνοι; Φι. ἀλλὰ τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἐπαινοῦσί με λίαν, ἐπῄνουν, καὶ διὰ τιμῆς ἔχειν ἀξιοῦσιν, ἢ δεῖν μάζονάς με, ἢ μεγαλοπρεπῆ πρὸς αὐτοὺς εἶναι, οἱ καὶ μὴ σφόδρα

fili, non'ne in hoc Empedo-
clem ante ipsum criminari uideris, qui in Sicilia & ipse in craterás insiluit? AP. Melancholiam quamdã molestam dicis. Cæterùm iste quam'nam tãdem desiderij causſam habebat? IVP. Ipsum tibi sermonem referam, quem coram Panegyri, cum mortis genus defenderet, habuit. dicebat enim, si memini. Sed quæ'nam est ista quæ accelerãs aduenit, perturbata, lachrymãs? magna uidetur iniuria affecta. Atqui Philosophia est, ac nomẽ meũ se ipsam deplorãs ærumnis plena, inuocat. Cur filia lachrymaris? aut cur uitã relinquẽs aduenisti? num tibi rursus Idiotæ, ut olim, struxere insidias, cũ Socratẽ ab Anyto accusatũ interfecêre? ideòne illos fugis? PH. Nil tale, ẽpater, uerùm turba illa urgẽs me laudat, honorecq; dignã cẽsens ueneratur, & tamẽ nõ adorat, tametsi nonadmodum

pD15783

ξωίδρασιν ὧν λέγεται. οἱ δὲ, πῶς δὲ διάκεινται, οἱ ξωνίδαι, καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἐμὸν ἐπενδύμενοι, ἐκεῖνοί μοι τὰ δεινότατα εἰργάσαντο. ΖΕΥΣ. οἱ φιλόσοφοί σοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙ. οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, εἴγε ξωνιδίως αὖ τοῖς ἐμοὶ καὶ ἐκείνοις. ΖΕΥΣ. περὶ τούτων ἄρ' ἀδικῇ, οὐ μήτε τῶν ἰδιωτῶν, μήτε τῶν φιλοσόφων κατηγορεῖς; ΦΙ. εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταξὺ τῶν τε πολλῶν καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα καὶ βλέμμα καὶ βάδισμα ἡμῖν ὅμοιοι. καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐφαλλόμενοι, ἃ ξύμεσι γὰρ ἡμῖν πάσχειν, καὶ τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταὶ καὶ ἑταῖροι καὶ ξυσκηνῆται ἡμῶν εἶναι λέγοντες, ἐβίῳ δὲ αὐτῶν πανήμερον, ἀμαθίας καὶ ἀφροσύνης καὶ ἀναιδείας ἀνάπλεως· ὥστε ἀδικοῦμαι ὑπ' ἐμοῦ. ΖΕΥΣ. τοιαῦτα, ὦ πάτερ, ἀδικήματα. ΖΕΥΣ. ἀλλὰ τούτων, ὦ θύγατερ, ἄλλο τί μᾶλλον ἀδικήσεσθαι. ΦΙ.

quæ dico intelligat. Hi uerò, quónam modo dicam? familiares, & qui se amicos esse asserunt, ac nomen meum induêre, illi me grauissimè læserunt. IVP. Philosophine tibi insidias quasdam struxêre? PHI. Minimè, pater: nam & illi pariter mihi iniuria sunt affecti. IVP. A' quibus igitur iniuriam perpessa es, si nec Idiotas, neque Philosophos incusas? PHI. Sunt nonnulli, ô Iupiter, inter multitudinem & philosophãtes medij, forma, aspectu & incessu nobis similes, binóque ornati: hi mihi subesse gloriantur, ac nomen nostrum præ se ferunt, discipulos, sectatores ac contubernales se nostros esse dicentes: at uita eorũ sceleſtissima, ignorantia, temeritate & petulãtia penitus est referta: nobis iniuria haud parua. ab illis, ô pater, iniuria affecta profugi. IVP. Molesta hæc, filia: uerùm qua re potissimùm te læsere? PHI.

σκέψαι ὦ πάτερ, ἀ μικρὰ σὺ γὰ ἐπεὶ λῶν τὸν βίον ἀδικίας καὶ πλεονεξίας μεστὸν, ἄγνοιᾳ καὶ ὕβρει ξωόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, ὡς τελέως τὸ ἀνθρώπινον ὑπὸ τῆ ἀγνοίᾳ ἐλεεινόμενον, ἐμοὶ ὡς τάχιστα ἔπεμψας, ἐπιτελέσαι & ἐπὶ μᾶλλον ἵνα, ὡς πλείστην ἐμοὶ ἀπασαν ἐπιμέλειαν ποιήσωμαι τοῦ ἀπαλλάττεσθαι ἀλλήλους, καὶ ἵνα ξύμφωνοι, καὶ ἡμεροι τοῖς θηρίοις βιοῦν τοῦ, ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὸν ἀλήθειαν, ἀμείνονα τρόπον ξυμπολιτεύσωνται, ἔφης γοῦν πρός με διαλεγόμενον, ἃ μὲν πράττουσιν αὐτοῖς, καὶ ὡς ἀπαιδευσίᾳ ὑπὸ οἱ ἀνθρωποι, ὦ δύγατερ, καὶ αὐτὸ ἑρᾷς, ἐγὼ δὲ (ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς) οἱ, ἢν μόνον ἰάσασθαι αὐ τὰ γιγνόμενα αἵματα, πρεμῖναι δὲ ἀπάντων ἐμῶν, πάντα ἂν ποιοίην. Σοὶς. εἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα λέγοντα τότε, σὺ δὲ τὰ μὲν τοῦτα ἤδη λέγε, ὅπως ἢ ὑπολίξεταί σοι ἐκ ταπεινοῦ τὸ πρῶτον, ἃ τε νῦν ὑπ' αὐτῶν πάσχεις;

Considera pater, num parua. etenim cum uidisses humanam uitam iniquitate et iniusticia p'enam, tanquam ignorantia & uiolentia agitatam & perturbatam, tu rerum humanarũ, quòd tanta caligine conflictaren tur, miseratus, me in terram demisisti, intungens ut omnem adhiberem diligentiã, quò homines à uiolentia & mutuis desinerent iniurijs, ac non beluarum ritu uiuerent, ad ueritatemq; respicientes, pacatius inter se degerent. Dicebas etenim cum me demitteres, quæ nam homines agunt, qualiterq;, ô filia, ob ignorantiam sint affecti, tute quoque cernis. Ego uerò, quoniam eorum me miseret, te, quam solam tãtis erroribus mederi posse arbitror, ex omnibus nobis elegi, ac ut illos cures, demitto. IVP. *Noui, multa talia tum dicebam: at tu iam dicere perge, quomodo sub initium te deuolantem homines susceperint, & quæ nunc ab ipsis peruleris.*

PHI.

φι. ἦξα μὲν, ὦ πάτερ, ἐκ ὠὴ τὰς Ἑλλήνας αὐτὰς, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ μοι χαλεπώτερον τὸ ἔργον εἶναι, τὸ βαρβάρους καὶ ἀνθρώπους διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν ἐπιχειρεῖσθαι, τὸ Ἑλληνικὸν ἀφεῖναι μὲν, ὡς ῥᾴστην ὑπεκλιθῆναι καὶ τάχιστα, ὡς γε ἐμοὶ ἐδόκουν τὸν χαλινὸν εἴσω τε, καὶ ὑπεχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ἐρεισάσας εἰς ἴνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἅτε χαλινοῦ ἅπασα λαμβανόντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνιόντα. ὥστε καὶ γίνεσθαι ὅλως, οἱ Βραχμᾶνες, τοῖς Νιχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὁμόροι, οὗτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιοῦσι κατὰ τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν περοίκων ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι παραδόξῳ τινὶ τοῦ θανάτου τρόπῳ. ΖΕΥΣ. τὸν γυμνοσοφιστὴν λέγεις: ἀκήκοα γοῦν τέτοιόν τι καὶ τὸν τῶν, οὐ πάνυ μακρὰν μιγίστῳ πυρὶ καθιόντων, αὐτίκα τοι καὶ ἐμοῦ παρόντος, ἑκόντες ἅμα σχήματος καὶ ὑπ' ἐλα-

PHI. Perrexi igitur pater, non confestim ad Græcos, sed quod longè mihi difficilius opus esse uidebatur, Barbaros uidelicet instituere et docere, hoc primum aggrediendum esse censebam. Intermissis igitur Græcis, tanquam qui facilè subigi possent, ac celeriter, ut putabã, frenum suscepturi, iugoq; collum subdituri forent, ad Indos primò moui, gentem omnium quæ uiuunt, maximam: illisq; haud grauatè persuasi, ut ab elephantis descendentes, mecum conuersarentur: quemadmodum Brachmanes, felix hominũ genus, Nechraeis & Oxydracis finitimi, qui omnes mihi subduntur, ac nostris uiuunt institutis, ac omnibus circumbabitantibus bonorati, mortisq; genere moriuntur admirando. IVP. Gymnosophistarum dicis: de quibus inter cætera & hoc audio, quòd in rogũ ingentẽ ascendẽtes, sponte cõburuntur, minimè uel forma aut cathe-

δίδραι ἐκβάντες· ἀλλ' ἐμοί γε τότε, ἵνα καὶ γνῶ ἢ Ὀλυμπικόν τι ἐμοῦ ἐγὼ ἄδην γρύλλῳ, ἀκὰς Λι- γὰ εἰ πα ῥῶναι, λαμπρόν τινι ἔ γίγνο τοτ. ΦΙ. ἀλλ' ἀνάβηθι, ὦ πά- τερ, εἰς Ὀλυμπίαν, λιπὼν ἔ λοι ραρέτων ἐκείνων, οὓς ἐφην, ἐ- τι πολλοὺς ἀν' ὧν ἐώρων ἀπιόν τας, ὡς λοιδορήσοντες τοῖς ξυ- νεπαινέσαι, καὶ βοᾶν τὴν ἐπι- δόξουν ἐκκλίσεως ὕλακα τοιοῦτόν, ὥστε λ' ἄδην ἐκεῖνον, ὥστε ἀπέβαλον. μετὰ γοῦν τὸν Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν δι θὼν, ἔπειτα εἰς Αἴγυπτον κατά- βαν, καὶ ξυγγενόμενός τοῖς ἱε- ρεῦσι καὶ προφήταις αὐτῶν καὶ τὰ θεῖα παιδευθείς, ἐς Βαβυ λῶνα ἐκεῖθεν, Χαλδαίους καὶ μά γους μυούμενος, ἔπειτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, ἔπειτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα δὴ καὶ Ὀρφέα τε καὶ Ὄλυμπον συνεγενόμην, ἐς καὶ πρώτην πάλαισιν τὴν ἐπὶ τῷ Πυθικῷ μοῦσῃ, εἰς τελέαν γε κώμοις, τὴν Εὐμολπίαν (συμπαθεῖς γὰρ τὰ θεῖα πᾶσι μοῦσι ἅπαντα) τὸν Ὀρ, ὡς ἐπάλαιε πρωθυπάρξαι τῷ

dra excidẽtes: ſed nihil ma gni hoc. nã & ego nuper in Olympiacis ſimile quiddam fieri conſpexi: quin & te cũ ſenex cõflagraret, adeſſe de cuiſſet. PHI. Haud ad Olympia, pater, aſcendi, execrandorum illorum quos dicebam, metu, quoniã multos eorum abire uidi, tanquam concilio maledicerẽt, latrantesq; domum poſteriora clamore implerent: ita ut nec illum quemadmodũ occubuerit uiderim. Poſt Bracbmanes igitur confeſtim in Aethiopiam, inde in Aegyptum deſcendi, & cum ſacerdotibus & prophetis illorum congreſſa ſum. Quos cũ diuina docuiſſem, in Babylonem perrexi, Chaldæos & Magos initians. Inde in Scythiam, poſtea in Thraciam, ubi Eumolpum & Orpheum mecum cõgreſſi ſunt, quos etiam in Græciã præmiſi, Eumolpũ qdẽ ut Græcos initiaret (etenim cuncta

dcerat) Orpheum autẽ ut in cantando muſica

μωνικῆ, ἀλλ' ἀπὸ πάλαι λόγου τινὸς εἰς πάθος. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οὐ δυσ ἐλαθόμενον ἔτι πάνυ ἠσπάσαντό με Ἕλληνες, ἔτι ἐλπίδα ἀπολείποντες, ὅλως ἐπιμίξειαν· μετ' ὀλίγον δὲ προσομιλήσαντα, καὶ ἐν τῶν ἑταίρων ποιησάμενοι μεθ' ἑπτὰ προσαγορεύομαι, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον δὲ ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδήρου ἄλλον, ὀλίγους πάνυ σὺν ἐμοὶ ὄντας τοὺς σοφιστῶν φῦλον ἀνοήτως ὅπως μοι ὑποψιθυρίσαντας, οὐτοσὶ ξυλλαβὼν τάμὰ ἐν βάθει, ὅτι μοι ἐν ἐπῴδου, ἀλλ' οἷόν τι Ἱππικενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν, ἐν μέσῃ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλανώμενον, ἔτι τῇ ἀγνοίᾳ τὸ λεῖον ἐπιχέμενον, ἔτι ὑμᾶς ἀτρέπτοις τοῖς ὀφθαλμοῖς καθάπερ ὑπὸ λιπαρίας τινὸς ἀκριβοῦντας, ἀτὰρ οἷον λεπτῷ τινὶ τῷ ἀμβλυώττειν, ἀσαφῆ τε, καὶ ἀσυνδήτου ἡμῖν διαλάμπον, ὑπονοεῖν ἐνίοτε δόξαντας· οἱ δὲ ὥσπερ ἀκριβῶς πάντα κατανενοηκότες. ἐ. βρ καὶ αὐτοῖς ἡ ἀχρεῖος ἐκείνη, καὶ περιττὴ σοφία,

musica eos cogeret quorum uestigia confestim insecuta sum, ac sub initium cum uenissem, non admodum Græci me amplectebantur, nec tamen penitus excludebant. Paulatim uerò cum eis conuersata, septem ex omnibus amicos & discipulos collegi, & alium ex Samo, aliũ uerò ex Epheso, ex Abdera quoque alium, omnino paucos. Quibus cum [b] Sophistarum genus, nescio quo pacto, mihi subpullulauit, neq; mea absolute æmulans, nec tamen penitus discrepans, sed tanquam Hippocentaurorum genus, compositum quid, & mixtum, in medio superbiæ & philosophiæ errans, neq; ignorantiæ finem imponens, neque fixis oculis nos intuens, sed tanquam hebetudine cæcutientes, obscurum quid, & dubiam nostri imaginẽ umbrámue quandoque cernẽs, nihilominus tamen exactè cuncta se nosse existimat. Hinc illa inutilis & superuacanea apud eos sapientia,

& ut

καὶ ὡς αὐτοὶ ὄντες, ἀπρόσμαχοι καὶ ἀντιλόγιστοι καὶ κομψοὶ καὶ ἄτοποι καὶ ἀπορώτατοι, καὶ ἀνοίξεσι καὶ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις, ἅπερ ἀνασκευάσαι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἡμῶν, ὑγιανάντων, καὶ συνίστανται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τέλος, δίκην ἀνηρημένοι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδίδοσαν πιεῖν ἢ ἀναιρεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν ἔσπευδον τότε φυγεῖν αὐτούς, καὶ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν, νὴ Δ' Ἀντισθένης μὲν καὶ Διογένης, καὶ μετὰ μικρὸν, Κράτης καὶ Μένιππος, οὕτως ἐπέσχον ὀλίγον ἔτι μετρῶσαι τὰ μυνῦς, ὡς μάτην ἀφεῖναι· ἦ γὰρ ἂν τοσοῦτος ἐπιπονθέναι, ὕστερον. ΖΕΥΣ. ἀλλὰ νῦν μοι λέγε, ὦ Φιλοσοφία, τί τοιοῦτον ἐδέησαν, ἀλλὰ ἀγανακτεῖτε μόνον. ΦΙ. καὶ μάλα ἔγωγε, ὦ Ζεῦ, φλαῦρα ἔχει. μιαρόν γὰρ τι φῦλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς τὸ πολὺ δουλικὸν καὶ θητικὸν, ἢ ξυγγενές.

& ut ipsi arbitrãtur, inexpugnabilis, accenditur: arrogantes quoq; & dubiæ, necnon absurdæ responsiones: inextricabiles præterea & labyrinthææ interrogationes. Quòd si ab amicis meis prohibentur & retardantur, indignantur, ac contra illos conspirant, tandemq; in ius rapiunt, & ad cicutam bibendam tradunt. Et quamuis fortasse cum cõ fustim fugere, nec amplius eorum conuersationem tolerare oportuisset: Antisthenes tamen, & Diogenes, ac paulo pòst Crates, Menippus quoque, mihi, ut parumper discessum meum differrem, persuaserũt: quod utinam nunquam factum esset: non enim tanta posset a fuissem perpessa. IVP. Sed nondum mihi, ô Philosophia, enarras quenadmodum iniuria sis affecta, uerùm tantummodo indignaris. PH. At qualiter, nic, ô Iupiter, audi: Sceleſtum quoddam hominum genus ſt, & utplurimùm ſeruile ac mercenarium, haud nobiſum ob nego-

0015783

γρήματων ἡμῖν ἐν παίδων ἐν ἀσχολίαις· ἰδούλευε γάρ, ἢ ἐμίσθου, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας ἀνὴρ τοιοῦτος, ἐμάθομεν, σανιδίνην ἢ τετραίνην, ἢ μιλωτὸν ἔχειν, ἢ ἱμάτια ξαίνειν, ἢ ἀνδρεῖα ἐκ τῶν γυναικείων, καὶ ἀνιμᾶσθαι, καὶ καταγάγειν ἀνιμαστῶς, ἐπεὶ ἢ μέσον πλοκὴν ἐκεῖνα τρέφειν, ἢ μίτον λεπτύνειν, ταῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, καὶ ἔτι ἄνευ τὸ ἡμέτερον γιγνώσκοντες· ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τέλειον ἤρξατο, μὴ κατέδειν τὸν πατέρα, ἐφ' ὃν παρὰ τῶν πολλῶν ὄφις τοῖς ἐκείνοις τοῖς ἡμετέροις, καὶ ὡς αἰσχύνεται οἱ ἄνθρωποι τὸν παρόντα τῶν αὐτῶν, καὶ χάριτος ἕνεκα πολέμιοι, καὶ συμβουλεύουσι νοσοῦντι, καὶ ἐπιτιμῶντων ἀναπλήσασι, ταῦτα πάντα πυθόμενοι ἀπὸ μικροῦ ἡγεμόνος ἔφασκον ἂν μανθάνειν, ἐπεὶ τῇ τοιούτῃ πραγματείᾳ πρόσφορα, μακρὰν ἂν, μᾶλλον δ' ἀμήχανον ἂν ἐδόκουν, αἱ τέχναι δ' ἁπλοῦν χρῆμα,

negociorum multitudinem à pueris conuersatum. seruitutem enim seruiuit, aut sub mercede operam locauit, aut alias artes exercuit, quales par est homines tales addiscere, coriariam, fabrilem, fullonicam, aut lanã excutere, ut mulieribus sit accommoda, & ad filandum apta, ductilisq; cum illæ tramam uertunt, uel licium circumuoluunt: talia igitur in puerili exercentes ætate, nec nomen cognouêre nostrum. Postquam uerò annos uirilis ingressi ætatis patêre, ac reuerentiam quæ à quamplurimis amicis exhibebatur meis, conspexerunt, quemadmodumq; homines loquendi eorum libertatem tolerant, & correpti gaudent, ac consulentibus obtemperãt, increpantes denique formidãt: hæc omnia tyrannidem haud paruã esse arbitrabãtur. Verùm addiscere quæ professioni huic conueniunt, longum erat, seu potius impossibile ualde: artificia uerò tenuia, & quæ uix cum

summo

χρεα, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρίχειν ἰσχύοντα· ἐνίοις δὲ καὶ ἀλλόκοτα ἦν, καὶ ὅσα σὺν ὄχλῳ, ἀφόρητα ἐφαίνετο. ἐδεξιοῦντο συσπεύδοντες, ὅλῃ σπουδῇ ἔγκυρον, ἐν ᾗ δοκεῖ τισὶ τῶν πλωϊζομένων φασὶ, καθίναι, καὶ ἐπὶ τὸν βελτίστῳ ἐπένοιαν ἐμβιβάσαντες. ἔτι τε καὶ τόλμαν καὶ ἀναίδειαν καὶ ἀναισχυντίαν παρεκαλέσαντο, ἅπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίσονται, καὶ λοιδορίας ἅμα καὶ ἐπιλήσεσθαι, ὡς πρὸς χεῖρα ἦν, καὶ κεὰ τέμα ταύτας μόνας ξυμβαλόντα ἰσχύειν. ἔρρει, ἐκεῖνα περὶ φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζεσθαι, καὶ μὴ ταπεινοῦσθαι αὐτὸν οὐ μάλα ἐκείνως, καὶ πρὸς ἡμᾶς, οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἰσωπὸς φησι πεῖσαι. καὶ ὃς ἐν τῇ Κύζικῳ ἐνόμιζε, ἐς λέοντα τῶν περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺν ἐγκωμιάζεσθαι, ὡς λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί τινας ἐπῆγεν οἳ ἦσαν ἕτοιμοι ἐπιθέσθαι αὐτῷ. τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾴστα, ὡς εἶδα,

ſummo etiam labore neceſſaria ſuppeditari poſſenti nonnullis etiam ſcruitus moleſta, & quomodocunq; erat, intoleranda videbatur. Re igitur diligēter perpenſa, ancoram c *noctibimam quam naviganies ſacrā appellant, uſum eſt demittere ad optimam illaq; ſecordiā declinantes, audaciam quoque & ignorātiam ac impudentiam in auxilium aduocarunt, quæ potiſſimùm cum eis in certamen irent. Conuicia præterea noua ex cogitarunt, ut prompta eſſent, ac ſolas deceruntes habuerent in ore haberent. Qualiānam ad philoſophiā cernis uiatica? proinde & forma ſtudent, ac oppoſitè quàm elegantiſſimè ſe exornat, plane ſic mecum agēdi quamadmodum Aeſopus ſcribit eum illū aſinū feciſſe ferunt, qui cum leonis pellem duxiſſet, & aſperè derediſſet, ſe quoq; leonē eſſe uideri cupiebat: & erant fortaſſis nonnulli qui ei crederent. Noſtra uerò admodū, ut nos, ſumus, facilia,*

0015783

ξάδα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχει-
ρα, τὰ περιφανῆ λέγω. καὶ οὐ
γὰρ μέγας ἐστὶ πραγματεύσε λόγ,
ἱμάτιόν τι περιβαλέσθαι, καὶ
πέρας ἀναρτήσασθαι, καὶ ξύ-
λον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν,
κἄλλον ἀλοιᾶσθαι ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι.
ἐγὼ ἀσφάλειαν μὲν αὐτοῖς τὸ
μηδὲν ἂν τούτων παθεῖν, ἢ
πρὸς τὸ σχῆμα αἰδῶ παρέ-
χειν ὑμιλῶ· ἐλευθερίαν δὲ
μείζονα, ἔξειναι τῷ δεσπό-
τῃ, κἂν ἐθέλοντι ἀπάγειν,
συλλαμβανομένῳ τῷ ξύλῳ. καὶ
τὰ ἄλφιτα δὲ οὐκ ἐλάττω, ἀλλὰ,
ἢ πρὸ τοῦ, μᾶζα ψιλή. τὸ δὲ
ψώνιον, ἢ τάραχος ἢ ὄνειδος,
ἀλλὰ μᾶζα πεπεδημένη, καὶ
βοῦς, εἷς ἢ δύο, καὶ χρυ-
σίον, παρ' ἐνίων οὐδὲ αἰτηθέν· δεο
μένου γὰρ ἐπιφανοῦσθε,
ὡς αὐτοὶ φασιν, ἀπαιτήσουσι
τὰ πρόβατα. λύκῳ τὸ πολλὰ
βοσκομένῳ, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ
φόβῳ τοῦ ἐκείνου παθεῖν, οὐχὶ
τῶν λιμῷ νῦν ὄντων, οἶμαι, τὸ δεῖ
σε διαπαύσεσθαι τοῖς ἐξῶν

facilia, & ad imitandum leuia (de externis loquor) haud enim magni est negocij, uel uestem sibi tritam circũdare, aut peram collo suspendere, seu lignum in manibus gestare, uel uociferari, aut potius rudere, siue latrare, ac omnibus maledicere. Equidem securitatem, quòd nihil ob talia passuri essent, formæ reuerẽtiæ præstare tenebatur. Libertas uerò etiam inuito domino prompta, qui se comprehensos abducere conabatur, baculi experiebatur uiolentiã. Cæterùm farina nũ amplum pauca, neq; placenta ut antea tenuis, obsonia uerò nequaquã solita, cepeue agreste, sed carnes omnifariã, & unum quod suauissimũ quin & aurum cum uolunt, paratum. etenim circumerãtes tribuũ colligũt, uel ut ipsi dicũt, pecora detondẽt, multosq; dare existimant uel habitu uenerationc, aut metu ne malè audire cogãtur. Siqdẽ & hoc quoq; ut arbitror præuidere, quòd ex æquo inter rectè philoso-

φιλοσοφῶσιν, ἐλλ τις ὁ διακρίνων καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα ἔσται, ἂν μόνον τὰ ἔξω ᾖ ὅμοια: ἀρχὴ γὰρ ἐλλὶ τὸν ἐλεγχον ἥκουσιν, ἂν ὄψωνταί τις αὐτοῖς παρεμφέρως, καὶ ὑπὸ βραχὺ, ἀλλ' ἀνένδοτοι βοῶσι, καὶ ὠθοῦσι τῶν εἰσφρησόντων τὸν ἐκτὸς ἀναφεύγουσι, τὸν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἂν μὴ τὰ ἔργα ῥητὸς, εἰ λέγοι πολλά. ἂν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνωσι βέλτιον, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν, τοιγαροῦν ἐμπέπλεσται πᾶσα ἡ πόλις ἀπὸ τοιούτων φαρμακείας, καὶ μάλιστα τὸν Διογένη καὶ Ἀντισθένη καὶ Κράτητα ἐπιγραφομένων, καὶ τινὰ τῶν ἐμοὶ τετιμημένων, ὃ τὸ μὲν χρήσιμον, ἐπόσον ἐστὶ τῇ φύσει τῶν ἐμῶν. εἰ τὸ φυλακτικὸν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν, καὶ τὸ φιλοδίκαιον ὁ μνημονικὸν ἀλλὰ μὴν ἐμπέπλεσται, ὑλακὴ δὲ καὶ λοιδορία καὶ ἀφοβία, καὶ ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ κολακεῖαι, καὶ τὸ σκύβαλον τῶν διδόντα, καὶ ποῦ τραπέζης ἐστὶν, τούτων ἀκριβῶς ἐκπεπι-

philosophantes colocarentur, nec esset qui ista discerneret & dijudicaret, si tantum exteriora essent similia, quandoquidem nec principium redarguentibus sustinent: veluti si dicatur, quis ille sic ornatus, & tam repente? sed confestim clamitant, & ad eorum arcem maledicentiam fruicet, confugiunt, lignumque prompta est. Proinde si opera quaeris, sermones multum quòd si à sermonibus iudicare velis, vitam consideremdã esse censent. Tali igitur impostura civitas repleta est universa, & maxime sub Diogenis, Antisthenis, & Cratetis titulo, nec nim canum praetextu. Catenùs quod natura optimum est in canibus, veluti custodia, vel domus tutela, aut heroïs amor, sive memoria, minime imitãtur: verùm ululatu, gulositate, rapina, uncreïs, crebris adulationib. tantũ blãditijs, mensarũ denique frequentatione, his perquàm diligẽter elaborant.

ἐκπονοῦσιν. ἤδη τοίνυν μετὰ μι-
κρὸν, εἰκάσαι. εἰ γὰρ ἐκ τῶν ἐρ
γαστηρίων ἅπαντες ἀναχωρή
σαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐά
σουσι, καὶ ὁρῶσι σφᾶς μὴ πε-
ρισπωμένους καὶ διαμενόντας, ἀ-
λλ' ἐκ πρωΐας ἐξαπινιφίτας
ἕως ἑσπέρας μόγις ἐπεξιόν
τας ἐκ δ' ἡσυχώντας μισθαρνίας·
ἔργοις δὲ πρὸ γόντας εὐθρύπ
τους, ἐν ἅπασιν ἀφθόνως βιοῦν
τας, αὐτοῖς μὲν τυραννι-
κῶς, λαμβάνοντας δὲ προ
θύμως, ἀγαπωμένους δὲ καὶ
μὴ λάβοιεν, ἐκ ἐπαινοῦντας ἢ
μὴ λάβοιεν. τοῦτο δ' ἐκεῖ κρί
νειν δεινὸν αὐτοῖς, μὴ ἀτυχ-
ῶς τὰ πολλὰ πρὸς τὰ τόμα-
τα ἱερῶν ἐκ τοῦ ἀραιοῦ πρὸς ὕτα
ων καὶ δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν,
εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐκ ἐ-
ξεῖς ἄλλο ἐπίβασιν εἰ δὲ μά-
λα σιγαὶ, πρὸς σωφρονοῦσι τὰ
πολλὰ, πρὸς τὰ ἀκμάζοντα φαινόμε-
νον, ἢν παιδὸς ὡραίου, ἢ γυναι-
κὸς λάβωσιν ἁλόντος, ἢ ὁπο-
σουοῦν σιωπῆς ἄξιον, εἶτα πιθα-
νὸν· ἔνιοι δὲ πρὸς ξένων τῶν
σφετέ-

elaborant. Atqui paulo pòst quónam hæc euadant, uidebis. omnes enim ex officinis exilientes, artes relinquent desertas, cum cernunt se laborantes, & operibus desudantes, ab aurora ad uesperum usq; defatigatos, uix tamen mercede tali uitam sustentare posse: segnes uerò & subdolos homines, abundè in omnibus uiuentes, tyrannicè quidem postulãtes, ac promptiò accipientes, & cum non acceperint, indignãtes, neq; si acceperũt, laudantes. hoc Saturnum ei uidebitur seculum, spontesq; mel ipsum ex cælo in ora influere. Proinde res minum esset molesta, si cum tales sint, nulla alia nos afficerent iniuria. Nunc uerò cum admodum casti & seueri abextrà & in publicis apparent, si puerum nacti fuerint formosum, uel mulierem speciosam, aut quid silentio dignum sperant, quæ

é nam faciunt? Nonnulli uerò & hospitum suorum

σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καθάπερ τὸν Ἰλιέα ἵππον ποιοῦσιν, οὐ φιλοσοφίᾳ δὴ ἢ αὐταί. ἔπειτα κοινὰς πάντας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι παρέχουσι, πλάτωνός τι νόμον εἶναι τοῦτον οἰόμεναι, ὃν οὐδέτερος, ὅπως ὁ ἱερὸς ἵππος ὑφ' ἡμῶν ὑφίη λαμβάνει γυναῖκας· ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύοντες, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν· καὶ πάντα ποιοῦσι, πῶς εἰπεῖν, διαγωνιῶντες αὐτοὶ μέθυε καὶ μοιχᾶσθε, καὶ λαγνᾶσθε καὶ φιλαργυρεῖσθε· ἄλλο γοῦν οὔτως ἴδοις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα εἰπεῖν, πολλὴ πάχη μισοῦν φασι, διαπρεπὲς ἴνιον, τὸν Ἐπικούρειον ἢ τὸν Σπάρτιον ἐπιβουλεύοντα δυνάσ μενοι, ἀλυσθόνειν τοὺς ἄλλους προτρέπονται, ὡς αὐ ἐκεῖ διὰ μιᾶς τοῦ γλώττης μὴ μετὰ καὶ τὸ ψεύδεσθαι δύνασθαι. ἐκεῖνο, πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ ἐπίπονον καὶ πολέμιον, ἔργῳ δὲ

adulteruntes uxores abducunt, Ilienſis illius iumenti inſtar, tanquam & ipſæ quoque philoſophaturæ eſſent. Inde communiter illas uniuerſis coeuntibus proſtituentes, Platonis ſe legem implere arbitrantur, haud intelligentes quo pacto ſacer ille mulieres communes eſſe debere cenſuit. Quæ uerò in conuiuijs agunt, quemadmodum inebrientur, longum eſſet recenſere: & hæc faciunt, quomodo putas, dum ipſi ebrietatem, adulteria, luxuriam, & auaritiam reprehendunt. Nil igitur magis inter ſe inuenies contrarium, quàm illorum ſermones & opera: quemadmodum cum adulationem odio habendam aſſerunt, & tamen adulandi gratia gratam bonicam uel aſſentationem ipſam exuperent. Alios uerò loqui hortantur, ci ipſi nec linguam niſi mentendo mouere poſſint. Voluptates omnibus ſermone inimicæ, Epicurumq; hoſtis: opera uerò omnia

0015783

κὴ διὰ τοιούτων ἅπαντα πράττουσι. τὸ δὲ ἐξύχρουν καὶ μιμικὸν ἐν τοῖς ὀργίλοις ἐφάλλεται πρὸς ὀργὴν ἐπὶ βραχυτάτοις τὰ πολλά. ἔτι δὲ καὶ τοὺς νεογνοὺς ἐνίοτε μικρὸν παρέχουσι τοῖς βουλομένοις, ὁπόταν ἀπὸ τῆς τυχούσης αἰτίας ἐπιστῶσι μὲν κινοῦσι δὲ γελᾶν, μιλιάσιοι δὲ τῶν χρειῶν ἐλλιποῦσαν, ἐκαμόν τι καὶ παράφορον δὲ ἀπεργάζεται, καὶ ἀφρῷ μᾶλλον ἢ μισῷ πεπλήρωται ἢ τῷ στόματι, μὴ ἄρα τυγχάνει τύχοις, ὅτι ἐμέσασα ἀπέβαλε καὶ ἐπεχάνατο βδέλυγμα. χρυσίον μὲν ἢ ἀργύριον, ἡράκλεις, οὐδὲ διανοοῦνται ἀποδοῦναι, ὀβολὸν ἱκανὸς, ἵνα ἔγκυνα πριάμενος· ποτὸν γὰρ ἢ λίμνη παρέξει μετὰ μικρὸν παρεξεται· ὀλίγου αὐτῶν ἂν ὀβολὸς, οὐδὲ ἡμιωβολίου ἐλίγας, ἀλλὰ πολλὰς ἄλλοτ' ἄλλας ἐπιτηδείως τὸ τοῦτον ἀπὸ τοῦ φέρτου πλήσαι ἄν, ὅσου τοῦτοι φιλοσοφίαν εἰς χρηματισμὸν σωτηρίαν. ἔπειτα ἐπὰν ἱκανῶς ἐνλαφίσθωσι, καὶ ἐπιστίσωνται, ἀποχρῆ-

omnia propter illas patrare audent. Iræ præterea uehementia, leuissimarumq; rerum perturbatione, necnon indignationis facilitate, etiã nuper genitos infantulos superant. Non paruum igitur risum spectatoribus mouet, cum quouis etiam fortuito casu adeò illis ira ebullit. Colore autem liuidi uidentur, impudens quid & abominabile præ se ferentes. Os uero spuma uel potius uenceno est refertum: ne tu illic cũ fœda illa euomitur illuuies, deprehendaris, caue. Proin aurum uel argentum, Hercules, neq; possidere dignantur. obolum sufficit ut lupinos emant: nam potum fons seu riuus suppeditabit. At paulò pòst nõ obolos uel drachmas paucas, sed totã postulant diuitias, adeò ut mercator quispiam tanto impleri oncre posset, quanto illis ad quæstum Philosophia confert. Inde postquam ad satietatem usque corraserc, ac frumentati sunt,

ἀπορρίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύσ-
δαιμον βαλανεῖον, ἀγρὸν ἐνίοτε,
καὶ ἰδιώτας τῶν μαλακῶν ἐ-
πρίαντο, καὶ παιδίσκας κομήτας,
καὶ σωφρονίσας ἅλας, μακρὰν
χλαῖναν φράσαντες τῇ πήρᾳ
τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι
τῷ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τῷ
Διογένους, εἰ ἰδιῶται δὲ ταῦτα
ἐρῶντες, καθαπτόμενοι ἤδη
φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας ἑαυ-
τοὺς τοιούτους εἶναι νομίζοντες, ὑφ' ἡμῶν τῶν
διδασκάλων αἰτιῶνται. ἔξεστι
γοῦν ἤδη τὸ χρόνῳ, ἀδυνά-
τῳ μοι γιγνομένῳ, ἢ ἕνα τι
καὶ προσαγαγέσθαι αὐτῶν, ἢ ἅπα-
ντας ἐκείνους ἀποσπάσαι τῆς
ἀπάτης.

infelicem illam abijcientes
lacernam, agros nonnun-
quam, ac ueſtes molles, pue-
ros quoque cincinnatos, nec
non inſtructam domum totam
emunt, Cratetis peram, Anti-
ſthenis lacernæ, ac Dioge-
nis dolio, longum ualere di-
centes. Talia cum idiotæ cer-
nunt, Philoſophiam iã con-
ſpuunt, omnesq; tales eſſe
arbitrantur, ac doctrinam
meam reprehendere nõ de-
ſinunt, adeò ut longo tẽ tem-
pore impoſſibile mihi fuerit
uel unum ex eis conciliare
ſed planè Penelopes illud pẽ
tior. etenim quantum ego
texo, tantum rurſus cueſti-
gio diſſoluitur. Ignoranti-
uerã et iniuſticia, cum opu
noſtrum inextricabile, la-
boremq; cernunt inanem,
minimè à riſu temperant.
IVP. Probe, ô dei, qualis
nobis Philoſophia ab exe-
crãdis illis perpeſſa eſt? qua
propter conſiderandi tem-
pus adeſt, quid facundũ, ue
quo pacto è medio ſint tollendi. Cæterùm ſalmen co
iacula

0015783

γάγω μιᾷ πλαγῇ, καὶ ἐκεῖνος
ταχύς. ΑΠ. ἐγώ τοι, ὦ
πάτερ ἀκούσομαι· μισῶ γὰρ
καὶ αὐτὸς ἐγὼ τοὺς ἀλαζόνας,
καὶ τοὺς ἐντεῦθεν, ὑπὲρ τῶν Μου-
σῶν ἀγανακτῶν. ἐκφανοῦμεν μέν
σοι εἰ σὺ δικαίως ἀλαζὼν
εἶναι δόξεις· τὸν Ἑρμῆν δέ, εἰ
μοι, κατακρήμνισον ἐπ' ἐκεί-
νους· ὃς ἔστι δὴ περὶ λόγους ἐ-
μοὶ καὶ αὐτός, τάχιστα ἀπο-
στεῖ τοὺς τε ἀρρώστως φιλοσοφοῦ
ντας, καὶ τοὺς μᾶλλον τοὺς μὲν
παυσόμενος, ὡς τὸ εἰκός, εἰ δὲ
ἀλαζονεύσονται, ἐκεῖνος ἂν ἐκεῖθεν
ἐπισπάσαιτο ἐπὶ δικαίαν ἀπαγω-
γὴν. ΗΡΑ. καλῶς λέγεις. ὦ Ἀπόλλων· ἀλλὰ σὺ
τὸν Ἡρακλέα, ἅμα καὶ τὸν φι-
λοσοφίαν καὶ τὸν ἕλκοντα ἀπὸ
τῆς τάχιστα εἰς τὸν βίον, τρόπον
τινὰ ἅμα ἄγοντε εἰς τὸν-
δε· μικρὸν ὑπολίμπανε, ἵν'
ἐκκόψῃς παρὰ σοῦ, καὶ αἰσχύ-
νωσι δικαίως. ΗΡΑ. καὶ
τοῦτο ἔσται, ὦ πάτερ, τὸν
κόπρον ἐκκαθάρασθαι τοῦ
βουκόλου, ἢ τούτοις συμπλακῆ-
ναι. ΔΙΟ. ἀλλ' εἰ πατὴρ Αὐγείου κόπρον

iaculatione unica, morsq; auferet cita. APO. Ego tibi pater aurem uellam: nam & ipse iam arrogantes, & à Musis alienos, Musarum gratia indignatur, odi: fulmine siquidē aut tua dextra minimè illi digni sunt. Mercurium autem, si uidetur, pœnæ exactorem ad illos demittemus. is, tanquam qui & ipse inter disciplinas uersatur, celerrimè eos qui rectè philosophantur, et qui minus, cognoscet: deinde bi quidem, ut par est, laudabuntur, illi uerò quemadmodum ex tempore uidebitur, plectentur. IVP. Rectè dicis Apollo: sed & tu Hercules, unà Philosophiam ipsam pariter ducentes, properiter in uitam abite: certamenq; decimumterertium istud, nec parum, te absoluere putato, si tã scelesta & impudentissima extirpaueris animalia. HE. Atqui pater Augiæ fimum purgare præstaret, quàm cum talibus manus conferre.

δεῦ ἀπιέναι ἡμᾶς. ΦΙ. ἄπιτε μὲν, ἀπολιπεῖν δὲ χαλεπὸν τὰς Ἀθήνας τῇ πατρίδι. ΕΡ. ἰατέον ταῦτα, ὅτι ὀλίγοι αὐτῶν ἐπιτρίψομεν σήμερον. σοὶ δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶδα, ἐν τίνι εἶ, ἢ πρόδηλον ὅτι τὸ τῆς Ἑλλάδος; ΦΙ. ἥκιστα, ἀλλ' οὐ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ· εὕροις δ' ἂν ὀλίγον Ἀττικῆς πενίας ἔνδον, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ σοι ζητητέοι ἐσμὲν ἡμῖν. ΕΡ. οὐκοῦν οὐδὲν σοὶ δεῖ Θρᾴκης ἀπιέναι. ΗΡΑ. σὺ λέγεις, ἐπειδὴ ἐγέτημαί γε ἡμῶν ἐκεῖ· εἰ δὲ μή, τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνὴς ἐπιλήθου. καί μοι τῶν Ἀθήνῃσι τραπέσθαι. ΕΡ. ποῖον λέγεις; ΗΡΑ. Θρᾴκιον, ὦ Ἑρμῆ καὶ Φιλοσοφία, ἐκεῖ μὲν ἦμεν μίγιστα, καὶ κάλλιστα ὁρῶν ἐκεῖνα· ἔτι δὲ, τὸ μέγιστον, ὁ ἐκεῖνοι Ῥοδόπην, πολὺ ὄντα τούτων κάλλιόν, καὶ ἀμφίρυτον, ἐπὶ τῶν

eamus tamen. PHI. Inuita quidem: expatriæ tamen sententia subsequendum est. MER. Descendamus, quæ doquidem haud paucos ex illis hodie conteremus. Cæterùm, ô Philosophia, quónam tendere oportet? tu enim ubi uersantur, nosti: an perspicuũ est quòd in Graecia? PH. Minimè, nisi admodum pauci, qui rectè, de Mercuri philosophantur. Illi uerò Atticæ haud indigẽt paupertate, sed ubi auri & argenti eruitur copia, ibi nobis sunt quærendi. MER. Nunquid igitur conficiendum in Thraciam abeundum? HER. Bene dicis. ego uos in uia deducam: nam cũctæ Thracũ, utpote qui sapius illuc accesserim, cognoui. Sed nunc huc mihi flectatis. MER. Quónam dicis? HER. Videtis ne, Mercuri & Philosophiæ, montes duos maximos, omnium pulcherrimos? maior Hæmus est, oppositus uerò Rhodope: at campus interiectus, perquàm fertilis, ab utrius

ὦν πρεπόλαν ὑπατρόων σὺν
ὃν ἀρξάμβην· ὑπί τινες λό-
ις πρὸς πάνυ καλὸν ἐν-
ικέται, ἐκ ἀμίφρις τὸ φα
ύτατα, εἶον ἀκροπόλεις πε-
ὰς δ' ὑποκαμόνας πόλεως·
ὰ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίν-
ται. ΕΡ. νὴ Δί', ὦ Ἡρά-
κλεις, μεγίστη καὶ κάλλίστη ἀπ
ντων· περίρρυτον γὰρ ἀπολάμ
πει τὸ κάλλος, ὑπί τις πο̃ταμ
ὸς μέγιστος παραμέβηκεν,
άνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς.
ΗΡ. Ἑβραῖος μὲν οὖν, ἡ
πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκεί
νου· καὶ ἡμᾶς ἤδη περίσχες κὴ
κάλυφθι, ὡς ἐπιβαίνωμεν
ἀγαθῇ τύχῃ. ΕΡ. οὕτω γιγνέ-
σθω. τίνα οὖν χρὴ ποιεῖν, ὅ-
πως τὰ θηρία ἀνιχνεύσομεν;
ΗΡ. τοῦτο μὲν σὺν ἤδη ἐρ-
ῶ, ὦ Ἑρμῆ· λῆρος γὰρ ἂν, ὡ-
ὶ σὺ φθάνεις λαμπρύνων.
ΕΡ. ἀλλὰ τοῦτο χαλεπόν, ἀλλ
ὰ τἄλλα ἀνήκεστα ἂν ἐπίστα-
σαι τοῦτ'· οὐ γὰρ ὦ φιλοσοφία
ὰ, οὗς τινας ὀνομαστέον,
ὰ τὰ σημεῖα περιστί.
ΗΡ. ἀλλ' οὐτὲ μὲν οἶδα τὸ

utriusque confestim radice
se pandens: & colles quos-
dam tres perpulchros assur-
gentes, minimè asperitate
deformes, tanquam subie-
ctæ ciuitatis arces uarias: et
iã uobis ipsa apparet. ME.
Ma per Iouem, ô Hercules,
maxima, & omnium for-
mosissima: etenim à longè
illius resplendet pulchritu-
do. quin & fluuius quidam
maximus præterlabitur, op
portunè illam alluens. HE.
Hebræa est, ciuitas uerò Phi
lippi illius opus: proin nos
iam contege, nebulaq; in-
uolue, ut bona descendamus
fortuna. MER. Ita fiet.
Cæterùm quid facere opo-
tet ut animalia indagentur
HE. Hoc quidẽ tuũ iã Mer-
curi opus: nã præco es. ne ig
itur præconiũ enũciare cũ-
bertim. MER. Haud diffici
le hoc, uerùm illorũ nomina
ignoro: tu igitur Philoso-
phia, quo nomine sint ap-
pellandi, insuper & signa
ofer. PHILO. Sed neq; ipsa manifestè quinam

σαφὴς, εἴ τινὰς ὑπομάξεται, διὰ τὸ μὴ ξυγγράφεσθαι αὐτοῖς. ἀτὰρ ἀ ἐῶ σε ὑπονοεῖν, ἢν ἔχητον εἰς τὰ λατόμια, ἐκ οὐ ἀμαρτεῖτε περιπαλὼν λατόμους τινάς, ἢ λατομίτας, ἢ λατομιλλίτας, ἢ δικτέμονας, ἢ πολυπτώτας. ΕΡ. οὐ λέγεις. ἀλλὰ τινὲς οὗτοί εἰσιν, ἢ τί ποτὲ περιεσκοπεῖσθε αὐτούς; μᾶλλον δὲ πρὸς ποτὲ προσίασι, καὶ τί ποτὲ ἐρεῖσθαι δοκοῦσιν. ΑΥ. ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ ἐκ βελτίστη, ἢ τίνας τρεῖς γίγλυκε ἄμα εἶδεν, καὶ τίνα γυναῖκα ἐφ' ἁρμαμάξῃ λακωνικὴν, ἀρρενωπὸν, καὶ πομπικῶς κόσμιον; ΦΙ. πάππα, τὰ ἡμέτερα εὗρε τις ζητῶν. ΑΥ. πῶς τὰ ἡμέτερα; ἄνθρωποι γὰρ οἱ ἀπὸ τῶν ἁμάξων ἀπεδίδρασκον ἡμᾶς δὲ, τὴν γυναῖκα μάλιστα μετιμέλει, ἀνδρικῶς διαμεμάχηται περὶ αὐτῶν, ἐκεῖνοι δὲ, ἐκβεβιασμένῃ ζητοῦμεν αὐτούς. ΕΡ. τίνων δὲ ἕνεκα ἐκμαρτύρεσθε, ἢ τις ἀνδράποδον πεφλαγονικὸν, τῶν ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὀνόματι τοιῷδε,

uocentur noui, quoniam nullum mihi cum his consortium. Caterùm non aberrabis, si eos à possidendi desiderio, uel Possidonios, aut Possidipos, seu Possicleos, uel Possifundos, aut Possidoros nominaueris. MER. Bene dicis: sed quinam hi sunt, qui & ipsi circunspectant? atqui accedunt, & quid loqui uelle uidentur. VIR. Potestis ne, ô uiri, uel ut optima, nobis indicare, num ternos pariter uidentis præfigiatores, ac mulierē quandam Laconicè corpus ornatam, aspectu masculo, ac penè uirili? PHI. Papæ, hi nostra quærunt. VIRI. Quomodo nostra! etenim Fugitiui illi omnes: nos uerò præcipuè mulierē pro mancipio ab eis abductam desideramus. Intelligetis autē, cùr nam ipsos quæramus. MER. Igitur pariter enunciemus præconum. Nūquis mancipium Paphlagonicum, ex Sinopensibus barbaris, nomine tale, quale à

possessio-

015783

ἐξ ἐμοῦ ἀπὸ λῃστικάτων, ὑπωχρεν, ὠχρῷ καρίκῳ, ὠχρῷ γένειον βαθεῖ πώγωνι δασυμένον, ἐρυθρόν, ἔμπλεων, ἐχεχυρωμένον, λοίδορον μυρίων ὠνείρατον αὐτοκράτωρ. Δι. νοῦν ἂν οὖν σοι, ὦ λυχνίτις, εἰς ἐμὲ γενέσθαι ὃν παρ' ἐμοὶ κανθάρῳ, καὶ ἐμὲ αὐτὸν, καὶ τὸ γένειον ξυλλίβδην, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἐπίστασθαι· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐν τῷ γναφείῳ λαλήμονος, ἑταίρων πόρνιστιν τοῖς ἐμοῖς τῶν λαμπάδων ἐκαυλᾶτο. ΦΙ. ἐκεῖνος αὐτὸς ὢν ἐμοὶ νῦν ἐστὶ· ἀλλὰ τῶν φιλοσόφων ἐκεῖνος, ἀκριβῶς ἐκκεκναφάλικε. Δι. ἀντὶ τούτου, ὁ καλὸς φιλόσοφος, φασίν. ΑΥ. ἡμῖν δὲ ἀδεῶς λέγε. ΕΡ. ἅπαντας ἄπαντας κινδυνεύει σαπρὸν ἐκκεκναφάλικεν γὰρ, ὡς φασιν, αὐτόν. ΦΙ. τίς δ' οὖν ἄλλος ἐστὶν ἡμῖν, ὦ Ἡράκλεις, ἢ λυχνίς, ἢ τῶν λεκανῶν; ΗΡΑ. Ὀρφεύς ἐστι, σὺν ἡμῖν ὢν δὴ τῷ Ἀργοῦς ἐμοὶ, possessionibus imponitur, perpallidum, corpore hirsutum, barba horridum, pera instructũ, lacerna indutum, iracundum, meruditum, uoce asperum, maledicum, sub imaginaria libertate uues, indicare potest DOM. Noui, heus tu, quod prædicas manceps. Illi enim apud me Scarabeus nomen erat, caluastrum barbamq; uellebat, & artem meam nouerat: in fullonia enim sedes officina, flocculos abradebat, qui ex uestimentis superflui pullulabant. PH. Ille ipse seruus tuus est: ac nũc philosopho similis uidetur, ac perbellè seipsum fullonia expoluit. DOMINVS. Prob audaciam, Scarabeus philosophari dicitur? VI. De nobis uerò nullus sermo. MER. Atqui omnes inuenient: quoniam, ut aiunt, indifferenter cum muliere concumbunt. PHI. Sed quis nam, ô Hercules, ille alter est, qui contrà tendit, pulcher, & cithara gestans? HER. Orpheus, qui mecũ Argos nauigauit,

ὅλις & λιλευτῶν ἀπάντων· πρὸς γοῦν τὸν ᾠδὸν κἀκεῖνο ἅπαν τὰ ἱμάτια μοῦ ἐρέπτεσθαι, καὶ μόνον οὐκ ἄδειν, καὶ μαστιγώσαντα Ὀρφέα, ἀπ' ἐπιλήσεσθαι γάρ σου Ἡρακλέους. Ορ. νὴ καὶ ὑμᾶς γε, ὦ φιλοσοφία καὶ Ἡρακλῆ καὶ Ἑρμῆ· ἀλλὰ καιρὸς ἀποδιδόναι τὰ μίσθια, ὡς ἔμοιγε πάνυ σαφῶς, ὃν ξυνῆτε, οἶδα. Ερ. ἴωμεν ἄρξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἵνα ὄφῃ· χρυσίον γὰρ ἐστὶν, εἶμαι, δῆλον, σαφὲς ὄν. Ορ. ὦ ἑρμῆ, τί γὰρ δὴ τὸν μὲν πλείω λέξαντα ἐν ὑμῖν, ἵνα εἰπῇ, κύκλον δὲ ἓν ἄγοντα, ὡς μὴ λαικῶς ἀπόντα πρὸς κύκλ' μικρὸς γὰρ ὁ κυκλῶν, καὶ μόνον τοῦτο ἐκμιμεῖται. Ερ. ἄρξον μόνον. Ορ. κύκλα πλείω ἐγὼ δὲ ἅπαντα ὑμῖν ἐκτελῶ, ὡς μὴδ' ἰδεῖσθαι αὐτόν. Ερ. ἐπίσχες, ἐ γυναικὸς ὄχλου φωνὴ, ἢν ψυλάττουσι τὴν θύραν; Θι. νὴ Δία, ἀλλ' ἀκούσομαί γ', τί καὶ λέγει.

Δρ. omnium nautarum iucundissimus. Nam ad cantum suũ remigantes, nullatenus laborabamus. Salue optime & perquàm canore Orpheu, qui nullibi unquam Herculis oblitus es. ORPHE. Nequaquam: sed & philosophia, Hercules, & Mercuri saluete: sed tempus est ut mihi præmium indicij persoluatis: ego enim planè quémnam quæratis, noui. MER. Nonne igitur, Calliopes fili, ubinã sit, monstrabis? cũ enim sapiens existas, minimè ut arbitror, auro indiges. ORPH. Rectè dicis: proin ego uobis domũ quam inhabitat, ostendero, ipsum uerò minimè, ne malè ab eo audire cogar. summè enim scelestus est, ac unì huic rei studet. MERC. Ostende solùm. ORPH. En proxima hæc: ego uerò, ne ipsum uideam, è pedibus uobis abeo. MERC. Attende, an non mulieris uox est, Homeri quid connectens illic? PHI. Ita per Iouem: sed quidnam dicat, audiamus.

ΤΥG.

Δρα. Ἐλχθρὸς γάρ μοι λάθρᾳ ἐκῶν ἀνὴρ Αἶδος πύλησιν,
Ὃς χρυσὸν φιλίᾳ μᾶλλον φρενὶ, μῦθον ἄπιστον ἔχει. (στυγέω, ἐχθαίρω
Εχ. ἀκούω· Κέκλαγόν σοι μὴ Πανδάκναν κακὰ ῥέζειν, ἣ λάθρᾳ φιλίστατα πρόσεισι.
Υπ. περὶ ἐμοῦ τόδε τὸ ἔπος, οὐ τίνα γυναῖκα
Φεύγων ἀπάγει, εἴδως αὐτὴν οὐκ ἐξαπατήσας. Δρα.
Οἰνοβαρὴς ἄνωθεν ἐκ κυνὸς ἔχων
Δέμας ἄνω δὲ ἀνδρός,
Οὔτ' ἐν πόλεμον ἐν φρεσὶ θέμενος, οὔτ' ἐν ἀνδράσι.
Θερσίτης ἀκόσμητος, κακῶν πανοῦργος κολοιός,
Μίξας, ἐκ δὲ ἐκλῆς κέρσην ἐς ξύλα βασιλῆα.
Δι. ἀκούω δ' ἐγὼ ἐλαφρότερα τὰ ἔπη.
Δρα. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δ' ὄφις, μέσα δ' ἔχιδνα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρισσὰ λυσσώδη ἄγρια θρέμματα.
Υπ. οἴμοι γυναικός, ἣν πάσχειν ἔδει ὑπὸ λυσσώντων τοιούτων; φεῦ δ' αὐτὸν ἐκ λύσσης ἀπ' αὐτῶν. Εχ. θάρσει, Κέρβερόν

FVG. Nõ minus ille mihi eſt boſtis, q̃ ianua Ditis,
Aurum mente colens, uerbũ contraria ſentit.
MER. Nõne igitur cãuba rum tibi odio habẽdus, qui
Praua gerens boſtes, quam uis ſimularet amicum?
MAR. De me carmẽ hoc, cuius uxorem
Abduxit fingiens, fuerat qui acceptus amicè.
FVG. Ebrius, atq; canis facie, ſed pectore cerua,
Conſilio ignauus, ſed longè ignauior armis,
Therſites uecors, prauaq; optima pica,
Regibus illicitè & fruſtra contendere ſuetus.
DOM. Iure execrãdi carmina hæc.
FVG. Ante canis, retroq; leo, medioq; chimæra,
Impetum exhalans grauiter trinicanis actis.
MARIT. Hei mihi uxor, qualia à tot perpeſſa es canibus? quin ipſam ex ipſis concepiſſe ferunt. MER. Confide, Cerberum ubi

ραν τίξεταί σοι, ὦ Τριφύλη, ὡς ἔχει ὁ Ἡρακλῆς οὗτος ζῶν πόνον· ἀλλὰ κρουσόμεθα αὐτήν, ὅπως ὁ λίαν λῦ κόπτειν τὴν θύραν. ΔΟ. ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιληπᾶς· φέρ, ἰδωμέν σου τὰ πήρα ἔχει, ἴδωμεν ἔσω, ἢ οὐδὲ τρύφος. ΕΡ. οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσῆν. ΜΕΡ. μὴ θαυμάσῃς· καινὸς γὰρ ἐφάνην ἔτι τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι, διὸ καὶ Χρυσίππειος ἐκαλοῦμαι ὑπ. τοῦ γαμεῖν Κλεάνθην ἐμὲ νῦν μικρὸν ὕστερον ἐφαλοῦμαι γὰρ ἐγὼ τὸ πώγωνος, οὐδὲ μιαρὸν ὄν. ΔΟ. σὺ δ', ὦ πανοῦργε, ὁ λεοντοβόειον, οὐκοῦν φιλοσοφήσεις χἠνίκα τὸν δύλιον τὸν φυγάδα μου, ὑμᾶς ἀρχαίους τυχόντας ὄν; ὑμῶν ἀπεστερηκότα, ὦ μηδὲ γίλωτος. ἆρα τί ἐκ τοῦ γίνεται; καὶ λανθάνειν φιλοσοφῶν; ΕΡ. ἡ τρίτος δὲ οὗτος ἀδικεῖται ὑμῖν ἔσχε; ΔΟ. ἀδικεῖς, ἀλλ' ὁ ἀνοσιώτατος ἐγὼ ἑκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡ. ἆρα τί; ΔΟ. ὅτι ἀνοσιώτατος ἦν, τὸ δ' ἔνεμα

tibi quendam aut Geryonē pariet, ut Hercules ille rursus alium habeat laborem. Sed obuiam pergunt, ita ut fores pulsare necesse nō sit. DOMI. Teneo te Scarabee! siles iam, age uideamus quid tibi pera contineat, lupinos forsitā, uel panis frusta. MER. Nimmè per Iouem, uerùm zonam auream. HER. Ne mireris. nam sub initium in Græcia se Cynicum esse dicebat, hic autē plane Chrysippeus est: igitur non diu posthac Cleanthem ipsum iudebit. è barba etenim, cum tam scelestus sit, suspēdetur. DO. Tu uerò, ô scelerate, non ne Doliolum fugitiuum meum existis? certè, non alius, probrisu digna res. quid deinde haud fiet? & Doliolum quoque philosophatur? ME. Nunquid tertius ille domino caret? DO. Minimè: uerùm ego dominus sponte

Μυρίο

in rem malam ipsum dimisi. MER. Quamobrem? DOMI. Quoniam teterrimè fœtet, nomne uerò

Odori-

0015783

μυρεπνεον αὐτὴν ἐκαλεῖμεν. Ερ. Ηρακλῆς ἀλεξίκακε, ἀνάκτων; ἐ ἐπείσω πάρα καὶ βακτηρίαν· καὶ αὐτὴν ἀπέλαβε τὴν γυναῖκα σύ. Υπε. μηδαμῶς, ἀλλ' ἐ βιβλιδάριόν μοι τῶν ἐκ παλαιῶν λύσεως. Ερ. πῶς βιβλίου; Υπε. ἔστι τι, ὦ γαῖ, τριπάρυφον βιβλίον. Ερ. ἀλλ' ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ ἐκ φάλαντ' ἐ τῶν Δημοκῶν ἴσ'. Ερμ. ἐ σὺν, ὦ Ερμῆ, δικάζειν τὸ μιξοβάρβαρον. Ερ. οὕτω μοι δοκῶ, ἀ τοῦτον μὴ, ἵνα μηδὲν πάθῃ, μηδὲ τελυκίφαλον τι πα, εἰκάσθαι πρὸς τὴν αἰδῶ, ὀπίσω ἐς τὴν Ελλάδα, τὼ δύο δὲ τούτω τὼ βραντίσκω, πεμφθῆναι τοῖν δεσπόταιν μετὰ δώρων, ἃ πρὸ τοῦ, τὴν μὲν ἐπὶ πλείοσιν τὰς γυναῖκας τῶν ὀφθαλμῶν, τὴν Λευκόπυγα, τὸν Μυρτίλον· ἢ καὶ δεῖ σε ἀπόθου τὸ ἱμάτιον τὸ διῤῥαγός, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθῆναι, ἵνα τὰ μὴ τούτων παραβλάβωμεν τοῖς πατράσιν, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενον τὰ πρῶτα, ῥυπῶν πρόσοιτο, καὶ γυναικεία τῇ πίττῃ, ἄτακτα τὸ Λίμνην πάνυ

Odoriſpirũ appellabamus. MER. Hercules malorũ depulſor, audísne cidein pera et baculũ. Atqui tu uxorẽ recipe. MAR. Minumè, quandoquidẽ nec ſi mihi libellum ex ueterib. in utero geſtaret, reciperẽ. MER. Quomodo libellũ? MAR. Aliquid eſt uiroptime, triceps libell. MER. Haud abſurdè. quãdoquidem ex Comicis trigaleatum quidam. MER. At deinc tuum eſt iudicare. MER. Ita mihi uidetur, mulierem hanc, ne monſtrũ aut mulicaput pariat, retrò in Græciam ad uirum reuerti debere, & fugitiuos bos duos dominis reddi, ut diſcant quæ antea: Dolium quidem ſordidos abluere pamiculos, Odoriſpirũ autem rurſus ueſtimenta reſarcire lacera, malua tamẽ prius flagellatum. Inde & hunc picatoribus tradi, ut pereat, uulſus primò: inſuper pudẽda pice inquinari, poſtea in Hemum ſublatum nudum,

χίτωνα γυμνὴν, ὑπὸ δὲ χιόνος μόλις συμπεπιλημένην τὼ πόδε. Δημ. φεῦ τῶν δεινῶν, ἰὴ ἰή, παπαπαπαῖ. Δι. τί τοῦτο παρεμπίπτεις τῶν τραγικῶν οὐ διαλέγου; ἀλλ' ἀκολούθει παρὰ τοὺς ψιττακοὺς ἤδη, κατδυσάμενος πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄν.

nudum, pedibusq; colligàs tũ, in niue desitum. SCA. Heu malorũ, ah, ah, papæ, ebeu. DOM. Quid hoc est? tragicas interseris uoces? sed ad picatores iam sequere, prius tamen leoninam exue pellem, ut planè asinus esse cognoscaris.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

a Socratem ab.) Socrates Atheniensis philosophus, Sophronici marmorarij & Phanaretæ obstetricis filius, ab Atheniensibus in carcerem conjectus est, Anyto accusante, quòd de dijs malè sentiret, cicutam porrectam hausit intrepidè, neglecta quam ad patrocinium suæ salutis obtulerat Lysias, oratione. Horatius lib. 2:

Pythagoran: Anytiq; reum doctumq; Platone.

Plura annotauimus in Bis accusato, in Parasito, & in Ioue confutato. b Sophistarum genus.) Isocrates in oratione contra Sophistas, in eos inuehitur, ut qui præter quæstum nihil propositum habeant, & inanium pollicitationum magnificentia, non tantum impostura faciant, sed & semet ipsas & omnes eruditos in summum odium & inuidiam adducant. Idem in definitionibus Platonicis quæ Xenocrati tribuuntur, satis odiosè describuntur atq; perstringuntur. c Antisthenes.) Hic quotidie quadraginta stadijs emensis, audiebat Socratem, à quo tolerantiam addiscens, tranquillitatisq; illius imitator effectus, Cynicam prior sectam inchoauit, princeps q; in ea fuit. author Laertius. d Crates.) Thebanus. Diogenis Cynici discipulus fuit, θυραπὰ τοῦ διδασκάλου appellatus, quòd in omnem ingrederetur domum, & hominum uitia corripuit. Laertius, Plutarch. & Erasmus in Apophthegm. e Ancoram nouissimam.) Id est, extremam soluere. Adagium est apud Græcos ce-

0015783

eos celebratum, cum significant rem eò redactam esse, ut extremo conatu, summisq; uiribus sit enitendum, & ad suprema confugiendum consilia, quibus si nihil proficiatur, iam nihil reliquum esse uideatur, unde subsidium sperare possis. translatum à nautis, qui maximam & ualidissimam ancoram sacram uocant, eamq; tum demum mittunt, cum extremo laborant discrimine. Eo usus est Lucianus rursum In Ioue Tragœdo, & in Apologia. (Augiæ.) Augeias cùm immensa multitudine boum abundaret, fimo bubulo Elidis partem ita compleuit, ut illa bona pars regni iaceret inculta. Cum Hercule igitur pactus est, promissa mercede, ut egesto fimo terram purgaret, ratus id fore infiniti laboris opus. Hercules uerò arte usus, Minyei fluminis cursum auertit, & in loca fimo oppressa deriuauit. Ita breui temporis spacio, absq; maiori labore à flumine fimus ablutus, & terra repurgata est. Augeias uerò Herculi posceuti mercedem, denegauit, dictitans eum Eristei mandato id fecisse, neq; magno labore, sed arte effecisse. Phileus filiorum Augeiæ natu maximus arbiter acceptus, intra patrem & Herculem, pronunciauit pro Hercule contra patrem. Lucianus quoque hac prouerbiali allegoria usus est in Pseudomante.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ Ἢ ΛΑΠΙΘΑΙ.

SYMPOSIVM, *Lapithæ,*

Erasmo Roterodamo interprete.

Erasmus Roterodamus Ioanni Eutychio suo S. D.

Quanquam hic Luciani Dialogus, Eutychi doctissime, plurimum habeat artis, ob decorum mirè seruatum in personis tam multis, tamq; diuersis: tamen aliquot reperi, qui dicerent esse premendum, quòd liberius ac uelut ἰδιαζόντως philosophorum omne genus laceret. At mihi uidetur iustius esse Romachandum in huius seculi mores, quo uidemus Philosophorum scholas multo puerilius etiam inter se dissidere, nec minus atrociter digladiari: tum inter sectarum professores nihilominus cruentam esse pugnam, quàm in eo conuiuio fuisse Lucianus uel finxit, uel retulit. Hunc igitur libellum, quoniam fortè ἀδιόρθωτον reperi, & tamen patrono uidebatur egere, Eutychio dicaui. Bene uale, mihi ἰσοτίμως, ut planè sis quod diceris. Antuerpiæ. An. M. D. XVII.

A R G V.

ARGVMENTVM.

Rursum depingit hoc loco philosophorum mores & uitã Lucianus, atq; illa quæ fictionibus ac fabulis alibi de illis prodidit, hic nunc exemplo ac uero facto comprobat. Est autem historica quædam rei gestæ commemoratio, qua exponit quo pacto diuersarum professionum Philosophi aliquot ab Aristæneto ad cœnam & nuptiarum celebritatem uocati, postquam uino incaluere, prosectæ quoque inter se uerbis primò contenderint, mox ad manus quoque & ad uulnera uenerint, adeò ut sanguinolenti nonnulli ac mutilati è conuiuio asportati fuerint. Rursum autem ex alijs qui uocati non fuerant, quidã, Cynicus uidelicet, ultrò ueniens, cœnantibus sese obtruserit, magna præsentiæ & impudentiæ suæ importunitate. Alius autem per literas cum Aristæneto expostulârit, tragicè propè in eum debachatus, quòd præteritus, & cæteris postpositus fuisset. Ex quo apparet, illud hominum genus quod foris uirtutem prædicat, & specie religionis in se uulgi ora conuertit, non hac ætate modò, quod tamen grauissimum est, quando & Christianos esse plerique se, & alijs uitæ morumq; honestate præire profitentur) uerùm etiam quoque eadem simulatione, ijsdemq; præstigijs usos esse, nimirum ut uerbis quidem multa de pietate, de officijs, de uera uiuendi ratione actitarent: reuerâ ipsa re à uirtute ac honestate omni quam longissimè abessent, libidini & gulæ & cæteris uitijs turpissimè interim seruientes. Et accidere sanè etiam nostra memoria huiusmodi quædam exempla, continuo huic non admodum dissimilia, ubi isti in specie grauissimi sanctissimiq; uiri, uel pro ioculis ac puerilibus eius acerbissimas sæpenumero contentiones inceperint uel qua alicubi præteriti atque neglecti uiderentur, grauissima odia exercuerint ut non immeritò quispiam crediderit, philosophos illos ueteres (quanquam indignum adeò est, tam uenerabile nomen in tam turpibus personis hærere) in nostræ ætatis homines quosdam immigrasse. Vsque adeò nostri illi à ueteribus non alia re, quàm solo titulo ac nomine differunt. Cæterùm tametsi hîc omnia ea summa festiuitate pro ingenio atque facundia sua tractet Lucianus: interim tamen seriò quoque ac uerè idem monet, nullum esse pretium operæ, si quis disciplinas omnes perdiscat, nisi simul & uitæ rationes ad id quod optimum est, accommodet, eosq;

illos

015783

illos qui solos libros spectant, quàq; solicitudine ac cura quam illi afferunt, perpetuò tenentur, à recta ratione, bonisq; institutis fermè abduci, &c. Inscribitur autem dialogus hic Conuiuium, uel Lapithæ, quorum prior titulus ab argumento & re ipsa sumptus est: alter à collatione, quòd ut hic Philosophi, ita à Poetis Lapithæ & Centauri in nuptijs Pirithoi inter se funesto certamine congressi quoque feruntur.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

ΠΟΤΕ μοι δοκεῖτε, ὦ Λουκιανε, διατριβὴν ποιεῖσθαι οἱ γεγραφότες ὑμῶν τὸν Ἀριστανετον, καὶ τινας φιλοσόφους λόγους ἀρῶσθαι, καὶ ὕβριν ὑπ' ἀλλήλων ἐνεγκεῖν ἐπ' αὐτοῖς, ἢ δι' ἄλλο τι φαύλης χαρίεντος, μὴ ἔτι τραυμάτων περιλειφθῆναι τὸ ἄρρηκτον, μὴ τιλος, αἵματι διαφθαρῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΟΥ. καὶ πάνυ, ὦ Φίλων, ὀρθῶς ἔχει χαρίεντος τοῦτο· οὐ γὰρ ἦν ἐκεῖνος μεθ' ἡμῶν. ΦΙ. Διονύσιος ὁ ἰατρὸς ἔλεγε Διονύσιον καὶ αὐτὸς, εἶναι, τῶν συνδείπνων ἕν. ΛΟΥ. μὰ Δία, ὁ

PHILON, LVcianus.

NOVAM quandàm & uariã disputationẽ Luciane nobis fuisse narrant super cœnam apud Aristænetum: tum philosophicos quosdam sermones dictos, ac super his summam cõtentionem exortam fuisse: quod ni mentitus est Charinus, etiam ad ulnera usq; rem processisse: denique sanguine conflictum fuisse diremptum. LVC. Atqui undenam, Philon, ista rescisti Charinus? neque enim is nobiscum aderat in conuiuio. PHI. A Dionico medico audisse sese. porrò Dionicum etiam ipse è conuiuarum numero fuit opinor. LVC. Fuit maxi-

λα, ἐ μὲν δὴ ἀρχῆς γε καὶ αὐτὸς ἀπᾶσι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ, μετέπειτα σχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἱκάνω ὀλίγῳ πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε ἐκεμάθον, εἴ τι σαφὲς ἄλλος εἰδώς τις, μὴ παραπολλὰ ἐπαίνοις, ἀφ' ὧν ἀρξάμενός με τὸ κῖμα ἐπιλαβέτω καὶ τῆς φιλοτιμίας. ΦΙ. πειράσομαι, ὦ Λουκιανέ, καὶ ἐγὼ χάριν σοῦ ἀποδοῦναι, εἰ βουλοίμην τὰ λυθέντα ἀκοῦσαι, καὶ ἐκεῖνο ἐπράξω ἄμεινον, παρὰ σοῦ ἡμᾶς ἄκουσαι ἐπιλαβεῖν καὶ τὸν Διόνυσον αὐτὸν ἅπαν, ὡς αὐτὸς μὲν ἐ παρεγένετο ἅπασι, σὺ δὲ ἀκριβῶς ἐδίδαξας τὰ γεγενημένα, καὶ τὰς λόγους αὐτοῦ ἀπομνημονεύσας, ἅπερ μετὰ ταῦτα τῶν, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον, ὥστε ἀκριβῶς εἰδέναι ἡμᾶς ἑκάστῳ τούτων ἕκαστον, ἐς ἐμὲ δ' οὐ τις ἂν λόγος ἦεν γε, καὶ μάλιστα, ἐὰν νάρκην δὲ, ἐν ἀρχῇ μὴ ἀκοῦσαι

mè: uerùm ne is quidem ab initio rebus omnibus fuit præsens, sed serius aduenerat, media fermè pugna, paulòq; ante uulnera. Proinde demiror si quid cõperti certiue referre potuit, qui non ordine spectarit illa un de inter illos natalis, postea ad sanguinem usq; deducta est. PHI. Proinde, Luciane, Charinus etiam ipse, si rem compertam uellem cognoscere, & quo singula modo sint gesta, docere, te adirem iubit. nam Dionicum etiã ipsum fassum fuisse, ne se quidem toti negocio præsentem adfuisse: te uerò, quicquid esset actum, id omne comperte certòq; scire: tum etiam quæ dicta inter illos fuerint, neminis se: quippe qui eiusmodi non obiter neq; neglectim audire, sed per ocium atq; attentè auscultare sis solitus. Proinde d nunquam effugies, quin nos hoc iucundissimo accipias epulo: quo mihi quidem haud scio an ullum possit accidere iucundius: præsertim quod sobrij per ocium tutò ac citra sanguinem, e extraq; teli, quod aiunt, iactum

consti-

0015783

νε, ἵνα βίβλος ἐξιασόμενα, ἢ τι γίγνεσθε ἐπαφρόδισον τι παρὰ τὸ δεῖπνον, ἢ τι νέοι, ἀπόν τι, ἐσα ὑπ' ἔρωτος ἰσχύν, ἀπὸ τοῦ ἀκράτου παροινεῖσθε, μὴ πρᾶξαι. ΛΥΚ. νεανικωτέρα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ὑπέλαβες ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, ἃ ἐν ἑταιρικοῖς μόνοις πράγμασιν ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ γιγνόμενα, δίκην λήθης παραδοθῆναι αὐτοῖς, μὴ προσῆκεν ἐκείνα πάντα βαθέως γε ὑπὸ Διονύσου κατακλυσθέντα, καὶ ἐν εἰδόσι τισὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγγὺς ἀπολιπεῖν, μὴ παθεῖν κακῶς φοβούμενον. ἔρα γε, μὴ καὶ τοῦτον τὸν ἀνθρωπον ἡγῇ τι, τὸ ἀκριβῶς τὰ ἐκείνων ἅπαντα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ διαλανθάνειν ἐκφεύγοντα; ΔΙΟΝ. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα, εἰ καὶ ἐκεῖνος ἐν τοῖς ἀπορρήτοις λέγει, μνήμων γε συμποτικὸς, καὶ ἐς ἀδόντας ἐρῶν ἐκείνων περὶ τὸ χαρίεν αὐτὸς διαχειρίσας. καὶ πολλῷ μᾶλλον ἐκλελησμένον διαπονηθέσαι· ἀνδρῶν φιλοσόφων ἐγὼ

constituit, summa epulaturi,
Siue senes aliquid
Super cœnam sunt debacchati,
Siue etiam iuuenes
à mero compulsi sunt, quæ neutiquam sana erat, tum dicere, tum facere. LVC.
Iuuenilius iu quidem Philō, atque inconsultius Hæc nos tubes in uulgus efferre, eaq; referre quæ inter pocula ab ebrys sunt acta, quum hæc magis oporteat oblutioni tradere, eaq; omnia Baccho deo, uelut auctori imputare, qui quidē haud scio an quēquam suis non afflatum Orgys, & Bacchanalium expertum prætermiserit. Proinde uide ne hominis sit parū bene morati, eiusmodi ad amussim exquirere, quæ rectum erat in conuiuio reliquisse, atq; ita discedere. Siquidem & odi (sicut inquit uersus Poeticus) memorem compotorem. Ne à Dionico quidem recte factum, qui hæc apud Carnium effutierit, immodicamq; & prodianam dissiparit temulentiam hominum philosopho-

ἐγὼ δέ, ἔπαγε, ἐπ' ἄλλο τι τοιοῦτον εἴπειμι. ΦΙ. ὄρα δὴ τοῦτο ὦ Λουκῖνε, ἀλλ' ἴστε πρὸς ἐμὲ οὕτω ποιῶν ἐχρῆν, ἐπειδὴ γεγόνασιν ἡμῖν πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντές σου ἀκοῦσαι, ἢ ἐμοὶ ἀκοῦσαι· δοκεῖ μοι δοκεῖν, εἰ ἀπεχόντων τῶν ἀκουσομένων, ἐμὲν πρὸς κίονά τινα ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἰόντα ἄν προσελθεῖν, ἐπεὶ πάντα, σιωπῶμεν ἐμοὶ γέ. εἰ γὰρ ἰδιώτου ἀπαλλάττῃ ἀκροατῶν, ἐπιόντες μὲ οὐδέποτε ἀπαλλάξουσιν, ἀλλ' ἕξεις, ἢν παρὰ πολλὸν ᾖς, πρὶν δῦναι, λέγων ὄψεσθαι πρός σε ἐν τῷ μέρει· ἢν δὲ νῦν δοκῇ, ἀπίωμεν ἄλλοσε ἀπὸ τούτου παυσάμενοι, οὐ γὰρ μὴ λίσῃ. ΛΟΥ. μηδὲν πρὸς ὀργήν· ἀκουσόμεθα γάρ, ἐπειδήπερ οὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλὰς ἰδᾷς. ΦΙ. ἐμοὶ πάντα ταῦτα ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λουκῖνε, σὺ δὲ ἄμεινον ποίησον αὐτὸ, καὶ φθάσας ἀπὸ ἄστεως, πρὶν ἀκοῦσαι ἡμᾶς Λουκῖνε.

rum. Cæterùm ego absit ut istiusmodi quippiam sim dicturus. PHI. Nugas agis, Luciane, cū ista dicis. Quin haudquaquam oportebat ad istum modum apud me præsertim agere: ut qui certò sciam te multo cupidiorē esse narrandi, quàm ego sim audiendi: adeò ut mihi videaris, si desint qui te audiant, uel ad columnā aliquā aut statuam libenter accessuru, quo cuncta pariter euomas. Quòd si nunc coner discedere, non sines, ni te prius audiero, abire: uerùm ultrò aderis, consectabere, rogabis. At tum ego te uicissim lusero. Iamq; adeò, si ita uis, abimus, ex alio quopiam hæc eadem audituri. Tu uerò ne dicito. LVC. Age ne quid succenseas. equidem dicam, quandoquidemusque adeò cupidus es audiendi: uerùm heus ea lege, ne passim in uulgus effeas. PHI. Ni prorsus ignoro Lucianum, tute isthuc pòtius feceris. Nam prior ipse denarrabis omnibus, ut mè quidem ad id nihil futurū sit opus. Sed illud mihi primo re-

sponde

ἀλλ' ἐνόνησί μοι πρῶτον εἰπέ, τῷ πατρὶ τῷ Ζήνωνι, ἢ Εὐκρίτου καὶ ἀγχιδήμου καὶ γυναῖκα ἐπέμψατε; Λυ. ἔπεμψε, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἑαυτοῦ Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου καὶ Δεινομένει, τῷ φιλοσοφοῦντι. Φι. παγκάλῳ γε μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μάλα ἔτι, καὶ οὐ πάνυ καθ' ὥραν γάμου. Λυ. ἀλλ' ἐν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον μὲν γὰρ πλουσίων τινῶν ὄντα λαμπρῶν, καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ἠσκημένον, ἐπεὶ ἦν μόνον ἔσχε πλησίον τὸν Εὐκρίτου, προέλοιτο γυμνὸν ἂν ἀκάτωτον. Φι. ἀμηχάνως λίγνον αἰτίαν, τὸ πλούσιον τὸν Εὐκρίτου. ἀτὰρ ὦ Λυκῖνε, τίνες δὲ λαμπροὶ ἦσαν; Λυ. τοὺς μὲν ἄλλους τί ἂν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας καὶ λόγων, οὓς σφόδρα ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζωθέμις ἦν ὁ πρεσβύτης, ὁ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Διφίλου, ὁ Λαβυρίνθιος ἐπίκλην, διδάσκαλος

sponde loco: Aristænetus nũ filio Zenoni dabat uxorem, atque ita in nuptijs eius uos accepit? LVC. *Nõ, imò filiam suam elocauit Cleãthidem, idíq; Eucriti nummulary filio, qui philosophiæ dat operam.* PHI. *Formoso admodum puero adolescentulo: tametsi tenero adhuc, & uxoriæ rei non admodum maturo.* LVC. *Verum: at non inueniebat, opinor, alterũ generum magis idoneum. Hũc igitur, qui tum modestus uiderctur, tũ ad philosophiæ studium propensus, præterea autem unicus Eucriti diuitis, ex omnibus delegit filiæ suæ maritum.* PHI. *Caussam neutiquam leuem dixisti, nempe quia dives sit Eucritus. Verùm heus Luciane, quinam erant conuiuæ?* LVC. *Reliquos illos quorsum attinuerit tibi recensere? Verùm è Philosophorum numero, ac literatorum, quos potissimùm opinor audire cupis, Zenothemis erat, senex ille Stoicus, quaq; cum hoc Diphilus, cui cognomen Labyrinthus: &*

ὧν ἦν καὶ τῶν Ἀριστωνίου, ἡνίκα καὶ τῶν Ζηνωνίου. τῶν δ' ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος, οἶδα τὸν φαλακρόν, τὸν ἰλιγγιῶντα; ἦν δὲ καὶ τὸν οἱ μαθηταὶ τὸν ἰατρὸν ἐκάλουν· καλεῖται δὲ Ἑρμῶν πατρῷον, ὃν ἀπολιπόντα γε αὐτὸν αὐθις ἐπιβλέπουσι οἱ Στωικοὶ, καὶ χαιρέφοντες, ὡσὰν λῃστὴν ἤδη τινὰ παραλείποντα καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἔστι μὲν Ἀριστώνυμος αὐτῷ φίλος, καὶ σωφρόνως ἔνδον, παρυπολλωπὸν ὦδὴ λάκκου, καὶ ξὺν αὐτοῖς ἱγεμὰ μανικὸς ἰτιῶν, καὶ ἑρέτης Διονυσόδωρος. διὰ γὰρ τὸν νυμφίον τὸν Χαιρέου, ὃν ὁ Πλατωνικὸς συνεφοίτα, διδάσκαλος αὐτῷ ἦν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ δυσπρόσιτος, καὶ πολὺ τὸ πάτριον ἐπιφέρων τῷ πρεσβύτῃ· κινοῦντα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, ἀπὸ τῶν ἐμβλήτων δὲ γνώμης ἀποβλίττειν νέον. καὶ καὶ παρῆλθε, σιωπῇ-

hic quidem quòd esset Zenoni Aristæneti filio præceptor. Deinde Peripateticæ factionis Cleodemus: nosti hominem, nempe dicacem illum & argutum, atque ad refellendum instructū. Discipuli gladium ac bipennē nominant. Quem & Hermō aderat Epicurem. Verùm hunc, quum ingrederetur, Stoici toruis obtuebantur oculis, & auersabantur, paulatim; perinde quasi patriæ cidam quempiam atque impium ac funestum detestabantur. Et hi quidem tamquam Aristeneti ipsius antici familiares; fuerant ad cœnam uocati, quos comitabatur & Isthmius grammaticus, & Dionysidorus rhetor. Iam ueiò propter sponsum Chæreā unà cū illo ad cōuiuiū accessurum ille Platonicus, quòl ā iuueni præceptor esset, uir uenerādus aspectu, ac maiestatis quadam præ se ferens, multumq; dignitatis ipso ostentans ore: unde nōnulli propter animi constantiam ac rectitudinem, regulam illum appellāt. Hunc simul ut ingredientem, assurgebant

εἰσκαλεῖ τ πάντ ἀὐτῷ, καὶ ἐλθὼν ξενῶνι, ὡς τινα τῶν ἐρασθέντων ἀφικόμενον, ἐπὶ ἐπιδημίᾳ τὸ πρᾶγμα ἦν, ἵνα ὁ θαυμαστὸς συμπαρῇ. ἐπεὶ δὲ ἦλθε καὶ κατεκλίνοντο, ἀπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δίφρῳ ὑψηλῷ καὶ σεμνῷ τινι καθεζόμενοι, καὶ γυναῖκες ἐκεῖ τ ἐλθοῦσαι τὸν ἀνεψιὸν ἐπλάβοντο, ἅμα δὲ ἦσαν, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πολὺν κεκριβῶσ ἐγκαλυπτομένη, ὑπὸ τ γυναικῶν περιεχομένη. εἰς δὲ τὸν αὐτὸν ἐβάδιζον ἅπαντες, ὡς ἕκαστος ἀξιοῖ ἄλλος καθ' αὑτόν· ἐν δὲ τ γυναικῶν, πρῶτος ἦν Εὔκριτος, ἔπειτα Ἀριστάνετος. ἔπειτα ἐνεδοιάσθη, πότερον χρὴ πρόσθεν Ζηνόθεμιν τ Στωϊκὸν, ἢ τιμιώτερον, ἢ Ἑρμώνα τ Ἐπικούρειον ἐξῆν γὰρ ἑκατέρου λαμβάνεσθαι· ἦν γὰρ ἱερεὺς τ Διοσκούρων ἐν τῇ πόλει. ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις ἔλυσε χρῆσιν· ἔφη γάρ μι, φησὶν, ὦ Ἀριστάνετε δεύτερον ἄξειν Ἑρμῶνα,

surgebant omnes, ac ueluti præcipuum quendam ac primarium hominem comitcr atque officioſè exceperunt: adeò ut planè numẽ aliquod aduenire uideretur, cũ adeſſet tun admirandus ille. Tãdem uerò cum iam omnes fermè cõuiuæ præſentes eſſent, tempus erat ut diſcumberetur. Itaque ad dextram ingreſſus, totam illam ſponſam mulieres (erant autem complures) occupabant. Inter quas erat ſponſa ſummo ſtudio culta, hinc atque hinc ſtipata fœminis. Porrò ex aduerſo oſtij altera turba, pro cuiuſq; dignitate locis diſtributis. Porrò eregionẽ mulierũ primo loco accumbebat Eucritus, ſecundo Ariſtænetus. Sub hæc ambigi cœptum, utrũ altero priorem oporteret accumbere, Zenothemim ne Stoicum, quippe ſenem: an Hermonẽ Epicureum: nã hic erat Caſtoris ac Pollucis ſacerdos: tum autem nobiliſſimæ inter ciues familiæ. Verùm eam hæſitationem ſuſtulit Zenothemis: Si mihi, inquiens, Ariſtænete, minoris ducis Hermonem, uiro

μανδρ, τοῖς τῶν ἀνδρῶν, ἵνα μηδὲν ἄλλο λοιδόρον εἴπω, Ἐπικούρειον, ἀπέρχομαι, ὑμῖν σοι τὸ συμπόσιον ἀπολιπών· καὶ ἅμα τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἀναίνεσθαι ἐφέρετο. καὶ ὁ Ἑρμῶν, ἔχε μέν, ἔφη, ὦ Ζηνόθεμι, τὰ πρῶτα, ἐφ. ὃς γὰρ εἰ μὴ μηδὲν τι ἄλλο, ἱερέα γοῦν σε ὑπάρξασθαι καλὸν ἔοικεν, εἰ μὴ τὸν Ἐπίκουρον πάνυ καταφρονοῖμεν. ἐγέλασε, φάντος δὲ τοῦ Ζηνοθέμιδος, Ἐπικούρειον ἱερέα, καὶ ἅμα λέγων, ἐπανεπαύετο, καὶ μετ' αὐτὸν ἦν ὁ Ἑρμῶν, εἶτα Κλεόδημος ὁ περιπατητικός, εἶτα ὁ Ἰων, καὶ ὑπ' ἐκείνῳ ὁ συμφιλόσοφος, εἶτ' ἐγώ, καὶ παρ' ἐμοὶ ὁ Διφίλου, μετ' αὐτὸν Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἰστιαῖος. Φί. βαβαὶ, ὦ Λουκιανὲ, μουσεῖόν τι τὸ συμπόσιον ἡμῖν ἐδόκει σοφῶν ἀνδρῶν· καὶ ἐγωγε τὸν Ἀριστάνετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν δοκιμωτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφω-

uidelicet isto, ut ne quid aliud mali dicam, Epicureo, discedo, totumq; conuiuium uobis relinquo. Et puerum protinus aduocat, discedere parans. Tum Hermon: Imò habeto, inquit, tibi priores partes Zenothemi. Quanquam etiam si nihil aliud, uel hoc nomine par erat mihi concedi, quòd sacerdos sim, ut planè contemnis Epicurum. Rideo, inquit Zenothemis, sacerdotem Epicureum. Simulq; cum dicto accumbebat. Post hunc Hermon. Deinde Cleodemus Peripateticus: pone hunc Ion, proximè hunc sponsum, post eum ego, iuxta me Diphilus, huic assidebat Zenō discipulus, postremò rhetor Dionysidorus cū Istiaeo grāmatico. PHI. Pape, Luciane, Musarum conuentum quendam mihi nanctus fuisse istud conuiuium, quippe plurimis sapientibus ac doctis uiris refertum. Ego uerò laudo Aristanetum, qui quum optatissimam illam ac splendidissimam solennitatem celebraret, præ

cæteris

φωτάτους ἰητρῶν περὶ τῶν ἄλλων ἐξέτασεως, ὅτι πρὸ τὸ διαφέρειν ἢ ἴσασιν αἱρέσεως ἀπάσης ἀπαυθαιρέτως, ἐκ τὸς μὲν, ἐκ τὸς δ' οὐ, ἀλλ' ἀνακρίσ ἅπασι. Λυ. ἴσε γὰ, ἔφη, ἐκ τῶν πολλῶν τοῦτον πλησίον, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἐμὲ μόνα κύτῳ, μὴ τὸ πλῆθος ἢ βίᾳ τοῖς πολίταις ξυώσειν. ἀριθμήσαντες δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τὰ πρῶτα, καὶ παρασκευὴ ἦν πολυτελὴς πάνυ ἀληθῶς, καὶ παντοδαπή· καὶ γὰ τοῦτο καταλεῖπειν οὐκ ἐβούλοντο, χυμὸς μὴ πάρεστι, μὴ λιχανικός· ἅπαντα γὰ ἄφθονα, ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπὶ τὸν ὦτα τὸν τοῦ παιδίου ἐπιστομίσας, ἴσθι, ἔφη, ὅτι ἐκεῖνον μὲν τὸν γέροντα, ὃν ἐθεώμεθα λίαν, οὐκ οἶδα εἰ ἐκεῖνος ἐμφορεῖται τῶν ἐδεσμάτων, καὶ ἀναπίπλησι γαστρὸς ἢ μάττων, καὶ ἐκ τῷ παιδίῳ τούτῳ ἐγγύς, λευκὸν καὶ ἁπαλὸν καὶ τὰς ἄλλας, ἢ μιαρὸν καὶ τὰ μετ' αὐτόν; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, ὡς μηδὲ τοῦτο λανθάνειν ἡμᾶς διαφαγὼν ἢ ὀλίγον ἐδάφιον λίπῃ

cæteris ſapientiſſimos uiros adhibere uoluerit: idq; adeò delectis ex unaquaque philoſophiæ ſecta præcipuis, non hos aduocans, illos præteriens, uerùm promiſcuè uocans omneis. LVC. *Is uerò nequaquam eſt è uulgaeorium iſtorum diuitum numero, uerùm & literarum eſt ſtudioſus, ac maximam uitæ partem in his rebus uerſatur. Cœnabamus igitur inã tiò quidem taciti & quieti, uerumq; erat apparatus, & omnijugus. Neque enim arbitror operæprecium ut numero recenſeam etiam illa condimenta, cupedias, aromata, atq; id genus illectamenta. Cũcta ſiquidem affatim ſuppetebãt. Inter hæc Cleodemus admoto ad Ionis aurem ore: Nõ uides, inquit, ſenem illum, Zenothemin dicebat (ſubauſcultabam eoim) ut ſeſe opſonijs ingurgitat, utq; iure ueſtè oppleuit: tum ẽ multa puero à tergo ſtãti porrigit, putãs interim ſe aliorũ oculos fallere: neq; meminit poſt ſeſe accumbentiũ. Hæc igitur fac & Luciano commonſtres, quò teſtis eſſe poſſit. Mihi*

ἑαυτὸς μετ' ἴσης, πολὺ πρὸ τοῦ χρόνου αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖς ἐμοὶ προεῖδον. ταῦτα δὲ εἰπόντος Κλεοδήμου εἰσῆλθεν, καὶ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀλκιδάμαντι καὶ Μενελάῳ κυνικοῖς· καὶ τὸν μὲν Ἀλκιδάμαντα οὐκ ἐπῃνοῦμεν ἐπὶ τῷ ἐπιτηδεύματι· τὸν δὲ Μενέλαον ἐπῃνοῦμεν ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον οὐ κεκλημένον. τοῖς μὲν γὰρ πολλοῖς ἐπιτρόπως καὶ ἀπρεπῶς ἐδόκει χρῆσθαι τῷ σκώμματι· καὶ εἴ τῳ ἐπῆλθε τῶν παρόντων, ἐπὶ τοῦτον ἐστρέφετο· τὸ δὲ τοῦ Μενελάου ἐπὶ καιρῷ τινὶ καὶ ἐπὶ μετρίῳ ἐδόκει τῷ ἀδελφῷ ἐλθεῖν. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐσιώπων· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐπεσκώπτετο, καὶ ἐπῃνοῦμεν ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ ἐλθεῖν. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐσιώπων· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐπεσκώπτετο, καὶ ἐπῃνοῦμεν ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ ἐλθεῖν.

uerò nihil ione monſtratore opus erat: quippe qui hæc multo antè lunis iam oculis prænideram. Hæc ſimulatque dixiſſet Cleodemus, irruit in conuiuium & Alcidamum Cynicum: atque ille quidem inuocatus, uulgatū illud feſtiuitatis gratia præfatus de Menelao, qui ultrò ad fratris conuiuium acceſſiſſet. Itaque pleriſq; turpiter atque impudenter uſus eſt ſeniſſe: & quod cuiq; tū forte in mentem ueniebat, in eū torquebant: alius illud, Inſanis Menelae. —

Alius rurſum,

Verùm h Agamemnoniæ mentì non iſta placebit.

Adhæc alia quæ pro tempore falſè lepideſq; dici poterant, in eum obmurmurabant. Nam palàm nullus audebat quicquam dicere, propterea quòd meruerent Alcidamantē, utpote conuiciatorem egregium, unūq; è Cynicis omnibus clamoſiſſimum: quæ quidem re adeò uſus eſt reliquis antecellere, ut nulli non eſſet formidandus. At Aristaenetus collaudatum illum quòd inuocatus aduenisſet, iuſſit accepta

καθίσθαι παρὰ Ἀριστάνῳ τινὶ τῶν Διονυσιδώρου. ὁ δὲ, ἄπαγε, φησὶ, γυναικῶδες λέγεις καὶ μαλθακὸν, ὥσπερεὶ καθίσθαι ἐπὶ κλινιδίου, ὥσπερ ὑμᾶς, ἀλλὰ μαλακοῖς στρώμασι δυσὶ μικρῷ ἄνωθεν ὑπερκειμένοις ἐρείδοντα, περὶ ὑμῶν ἐπιβιβλικότας. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἐρρωτικώτερον ἀριστήσομαι, ἐμπρίπατῶν ἔτι τῇ συμπόσιῳ, εἰ δὲ μή γε λήσομαι, κατακλιθεὶς ἐπὶ τὸν τρίβωνα ὑπολαβόμενος, λίθου μοι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον ἡ Ἡρακλῆς γράφουσι, ἔστω, ἵνα γιγνώσκω, ἐάν τι παίνῃς, εἴτε ἐπὶ δεξιὰ κατὰ τὰ ἔπη τίθη, ἐν ἀριστερᾷ ὑπτίῳ ὁ Ἀλκιβιάδης ἐκείνῃ, ὥσπερ οἱ Σκύθαι, περὶ τὰ ἀφόρητα νομὰς μεθέστηκε, τῇ τοῦτ' ἀεὶ φερόμενος ἔφη συμπεριφορῶν. τῇ μὲν τοι τῇ ὑπτίᾳ, ἐνοχλοῖτ' ἄν, χρυσὸς περὶ τῇ κοιλίᾳ μεταξὺ διῃρημένῳ, τῇ δὲ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀπωσαμένῳ πᾶσαν. ὁρῶντα γοῦν τὸν Ἀριστάνδρου, τί βούλονται αὐτῷ αἱ

accepta sella iuxta Isthmeum ac Dionysidorum accumbere. At ille: Apage, inquit, muliebre quiddam ac molle dicis, uti in scamno aut sella sedeam, quemadmodum facitis uos, mollibus instratis penè supini recũbentes, purpura suffulti. Quin ego tibi uel stans cœnauero, in ipso interim cõuiuio etiam obambulãs. Quòd si defatigatus fuero, tum humi substrato pallio, cubito innixus cubuero: qualem uidelicet Herculem pingunt. Ita fiat, inquit Aristænetus, siquidem isthuc mauis. Sub hæc Alcidamas in orbem cõuiuium lustrans, cœnabat, Scytharum ritu ad uberiora pascua sub inde sese transferens, unáq; cum bis qui inferebant edulia, circumiens atq; obambulans. Atque interim tamẽ dum cibũ caperet, haudquaquã negocio uacabat, de uirtute obiter, de uitio disserens, tum in aurum atque argentum dicteria iaculans: iamq; Aristænetum percontabatur, quidnam sibi uellent

tam

τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα λύχνους, τῶν λυχνείων ἐκ δυναμένων, ἀλλ' ἐπάνω μέγα ὄντα, ἀνδρὶ διαφθαρῆναι ἐπιόντι τε τὸ πρῶτον Ἀριστάνετον, τῷ πάνυ νοῦντα, σύμφυτον σπουδὴν ἐκείνῃ διώκοντα αὐτῷ, βαθύτερον ἐγχέαντα, καὶ μάλιστα ἐπιτείνοντα τὸν οἶνον, ἐπὶ πλεῖστον ἐκείνῳ ἐπιτήδειον καὶ ἐπιτερπῆ καὶ ἐπιθυμητὸν (λαβὼν δὲ ἄμα καὶ Ἀλκιβιάδης, ἡσύχιον μικρὸν, καὶ τὸ τέλος ἐπιβαλὼν ἑαυτὸν, ἔκειτο ὑμνούμενος, ὅτε παρὰ ἑταλίνην, πίξας τ' ἐγκῶμα τὸ ἐρῶν, ἔχων ἅμα τ' σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, εἶτα ὁ πρὸς τῷ φίλῳ Ἡρακλῆς τὸν τ' γραφέα διώκων. ἄλλα δὲ καὶ τὸ τὰς ἄλλας σωμάτων πόρνους βάτον ἐν ἀγορᾷ, καὶ φιλοσοφοῦντα καὶ ἐμπλέον, καὶ φῶς ἐκ σκευοπώλου κέμινον, ἐν τούτῳ δ' ἐγὼ τὸν παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, εὐπρεπῆ ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (καὶ γὰρ, εἶμαι,

tam multa, tam magna pocula, quum non minus usui possent esse fictilia. Verùm Aristænetus tam obturbantem, molestumq; esse pergentem, in præsens quidem cõpescuit, ministro innuens, ut ingentem calicem, infuso meracissimo uino, illi porrigeret. Atque id quidem uino sum est optimè excogitasse, nondum etiam intelligens quantorum malorum is calix esset auctor futurus. Hũc igitur ut accepisset Alcidamas, aliquantisper silẽtium agebat, ac solo sternens sese cubabat seminudus, quemadmodum factarum sese fuerat pollicitus, cubito humi fixo innitens, simulq; dextra scyphum sustinens, qualem Herculem apud Pholum pictores effingunt. Iam uerò & inter alios cadix assidue circumagebatur: tum inuitatiunculæ ad bibidum, & confabulationes ortæ, demum & lucernæ illatæ. Interim ego cum puerũ qui iuxta Cleodemum adstabat (erat autẽ is pocillator egregiè formosus) subridentẽ uidissem (nam, arbitror,

μαι, ἡ δοκῶ παράδοξα ἱστόρη-
κεναι, ἀπάντων, καὶ μάλιστα, εἴ τι
ἐστὶ τὸ γλαφυρώτατον ἐκφέ-
ρειν) μάλιστα ἔδει παρεφύλαττεν
ὅ τι καὶ μεταδιώκει, καὶ μικρὸν με
τέωρον. ἐμοὶ μὲν γὰρ ἔδοξε, ὡς ἐπὶ
ἀνθρώπῳ καὶ παρὰ τὰ κλισία
τῷ Κλεοδήμῳ, ἐφ' ᾧ τὸν τι δάκ
τυλον ἀναβλίψαι αὐτῷ, καὶ δρα
χμὰς δύο, οἶμαι, συναγείρουσι
μετὰ δὲ φιάλης ἐπεῖτ' ἐφ' ἧς ἐπὶ
ἐφ' ᾧ τὸν δακτύλου ἐλευθέρου
μόνου ἐκτείνασθαι, ἐμοὶ συνή
δετο, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὡς τι
μὲν διέκειτο, ψόφον οὐ δύ
νάμενον παρασχεῖν ἐκπεσὸν
σαι. καὶ ὑπερθορύβου ἅμα μέ
λλοντος ἔσεσθαι, ἐπείπερ ἐφ' οἷς
ἐγένετο μὲν κρεσπεμένοις πᾶσι ἀπό
ψοφος, ὁμιλεῖν δ' ἂν, καὶ πρὸς
ἕνα τοῦτο, ἐκ πάνυ πολλῶν

arbitror, quicquid obiter in
ter cœnandum obtigit, com
memorari oportere, maxi
mè si quid sit elegantium ac
scitè factum) iam admodum
attèius obseruare cœpi quid
nam rei rideret. Ac paulo
pòst accedebat puer tanquã
calicem à Cleodemo rece
ptiurus. At ille simul & digi
tum illius substringebat, &
drachmas puto duas unà cũ
calice tradebat. Porrò puer
ad substrictum digitum rur
sus arridebat: cæterùm de
pecunia, quum non sensisset
opinor, eóq; non reciperet,
in terrã delapsis drachmis
strepitus est cõcitatus, moxq;
ani o pariter rubore suffun
debantur, idq; ita palàm, ut
nemo non animaduerteret.
Ambigebatur igitur inter
eos qui proximè sedebant,
cuius nam essent illi nummi,
cum & puer negaret à se
proiectos, & Cleodemus
item, iuxta quem strepitus acciderat, sibi excidisse dissi-
mularet. Verùm ea res tum neglecta est, ac consulto
omissa, propterea quod id quòd acciderat, nõ ita multi
dissent,

λόγου, πλὴν μόνου, ὃς ἐμοὶ δοκεῖ, τῷ Ἀρισταινέτῳ. μετίωμεν γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὑφόρων ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ παραστῆναι δίκαιον τῶν ὑβρεων ὑδὸν καὶ λυπρῶν, ὑπωπάμενον τινὰ ἢ ἱππικόμορον. καὶ τοῦτο μὲν ὁδὸς πως ἐπιχειρήσει, μηδένος ἀντισχόντος αὐτῶν τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἰσχὺν διαφυγὼν ἅπαντας εἰς ἅπαντας, ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ γε αὐτίκα, δεξίως καὶ τὸν Ἀριστοίνετον τῶν πλησίον ἐπιγνώσεται. ἐλαυνέτω δ' Ἀλκιδάμας (ἐπίτηδες γὰρ ἤδη) πυθόμενος, ἢ τις ἡ γαμουμένη παῖς ἐκάλεσε, σιωπῇ τὸ πρᾶγμα γελᾶς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἅπαν βλίψας ὡς τὰς γυναῖκας πρέπον ἐστί, ἔφη, ὦ Κλεοδήμε, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου, ὃς δ' ἐγένοντο ἐν τοῖς ἀνδράσι δ' ἐγκαλέσαντι, ἔστιν, ὦ καθαρμέ, ἢ τῇ νύμφῃ πρόπινον, ἀδελφὸς ἐμὸς πόρρω δὴ τοῦ Ἡρακλέους; καὶ μὴν οὐ διδόναι χρὴ, ὡς ὃν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὴν συνοῦσαν, ἢ πεντ-

dissent, præter unum (ut mihi quidem visum est) Aristænetum. Nã is paulo pòsse pueram loco mouit, clanculum ablegans, & alij cuidã innuit ut Cleodemo pocillator assisteret, uidelicet ex exoletis illis ac robustis mulionì aut equisoni cuipiam. Ad hunc modum ea res ut cunque abijt, summum alioqui allatura pudorem Cleodemo, siquidem ad omnes permanasset, ac non protinus occupans Aristænetus cã sopisset, ciuiliter & extrẽmo admodum inducta simulatione. Cæterum Alcidamas (iam enim potus erat) percontatus quódnam esset nomen puellæ nubentium clara uoce indicto silẽtio, simul & ad fœminas conuerso uultu: Præbibo, inquit, tibi Cleanibi, Herculis Archegetæ nomine. Sub hæc cum risissent omnes: Eadẽ, inquit, sacrilegi, quòd sponsæ Herculis dei nec nomine propinauerim? Imò illud scito opus est, ni fyphum à me

0015783

ωιῶν & αὖ ὑὸς αὐτῷ γίνεται, οἷος ἐγώ, ἄτρωτος & μὴν ἀλκὴν, ἰλαύνειός & δι' ἄλγους γυμνὸν, τὸ σῶμα δι' εὐτονίαν λαμπρὸς, ἢ ἅμα παρ' ἡμῶν ἀπιὼν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ ἄωρον ἥβην, αὖθις ἂν τοῖς τέκνοις ἱκανὸν εἰς συμπότην, καὶ ἐς ἀγῶνας ἱκανὸς ἀναφῆναι, ἀρτίως μὴ πω ἀφειμένον βλέπων, καὶ ὅλως ἂν κάτω ἀγκῶνα ἄξιον τέχνης. ὁ δ' αὖ τις & πεφυκὼς τῇ λαγαρότητι, ἀπὸ μικρᾶς λαγόνος εἰς μικρὸν ἐκπεπιεσμένος πλακοῦς ἀμυγδάλου, πρὸς ἐν ἀναβλύσας, ἐρρωμένος ἐγένετο, καὶ ἰλαρὸς ἐν συμποσίοις, καὶ πολὺ μᾶλλον ἂν ἡδὺ, καὶ βέβαιος μισεῖν ἐν τῷ συμποσίῳ. ἐ μὴ γὰρ ἐκνενεύσαμες, ἐ ῥέπομεν πρὸς, ῥέπομεν τινὰς ἐν μέσῃ δίκῃ, καὶ ἐκνεύειν ἀπὸ τραπέζης ἑαυτὸν ἐποιοῦμεν εἰκότως. ἐ δὲ ἰσχιὰς & ὁ γραμματικὸς ἐρραψῳδεῖ, ὑγιὴς & λαγαρόμηρος, καὶ εὐρὺς ἐς τὸ αὐτὸ τὰ πανδάκτα καὶ

à me traditum accipiat, nũquam futurum ut illi filius obtingat talis, qualis ego sum, uirtute interritus, animo liber, tum corpore adeò robusto. simulq; cum dicto sese magis etiã renudabat, etiam usq; ad illa quæ sunt maximè pudida. Ad ea cum iterum arrisissent conuiuæ, ingnatus ille surrexit, tertium iam aiq; efferatis obtuẽs oculis, nullúq; ipso testante iam neq; pacem neque quietem cessurum amplius. Tonsilem & baculum ilissset alicui, ni commodum id tempestiuis placenta prægrandis fuisset illata. Nã hanc simul atque corripuit, leuior ac mitior esse cœpit, ac stomachari desyt, cluamq; ulcus interim, ac placentam auidè uorans. Iam uerò plerique tenulenti esse cœperant, & clamoribus undiq; perstrepebat conuiuiũ. Nam & Dionysidorus rhetorẽ illic agens, orationes quasdã prenũciabat, laudabaturq; à ministris qui à tergo assistebant. Et Ilsieum Grammaticum uicissim qui post illũ accũbebat, uersuum cẽtiones quosdã recitabat, Pindari, Hesiodi,

Ησιόδε καὶ Ανακρέοντος, ὡς ἂν ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀπεργάζοιτο, μάλιστα δ' ἐκεῖνα, ὥσπερ περὶ τῶν μελλόντων καὶ τὰ μίλωνα,

Σὺν δ' ἔβαλον ἀσπίδε. καὶ,

Τότε δ' ἄρ' ἀϊσσητι, καὶ ἀνὴρ ἀνδρὶ μάχηφι.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀσυγίνωσκε, παρὰ τῶν παλαιῶν λαβὼν λιπόγραμμόν τι βιβλίον, διαλιπόν τὸν Δι ἐλίγον, ὡς περ εἰώθασι, τῶν παραπαιζόντων τὰ ἴδια, μαχεσάμενός τε Αριστάνετος καὶ μικρὸν ἐκεῖνον ἀτρεμεῖ τὸν λαιμὸν ἔνδον, μικρὰ ὑγιὲς, ἐκίνδυνον τὸν γελωτοποιὸν, ἀναλαβόντα γε ἑαυτῶν τι ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον αἱ συμποσίαι διαχυθεῖεν. καὶ παρόλεγόν τις ἄμορφός τε ἅμα καὶ ὀξυκέφαλος καὶ τὼν λιφαλὼ, ἐλίγας ἐπὶ τῇ λιφαλῇ τρίχας ἑβδὰς ἔχων, εὖτε καὶ ἀρχήσαιτο, διαπηλῶν ἑαυτὸν καὶ διαστρέφων, ὡς γελοιότερος εἴη.

Hesiodi, et Anacreontis carmina simul contexens atque consarcinans: ita ut ex omnibus unicam redderet cantilenam, oppidoq; ridiculã, in primis autem illa, perinde quasi uaticinans de his quæ postea acciderunt,

Commisere simul clypeos.

Tum illud quoque:

Tum uerò clamorq; uirum luctuq; coortus.

At uerò Zenothemis libellulum quempiam minutis conscriptum literulis, à puero acceptũ legebat. Verùm quum q quorum partes erãt edulia inferre, aliquãtisper, ita ut solent, cessarent morarenturq;: Aristæneum i sedulò curans ne uel id interea temporis aut otiosum esset, aut uoluptatis expers, accersitum intrò morionem iussit ridiculum aliquid uel dicere, uel facere, quò magis etiam exhilararentur conuiuæ. Moxq; ingressus deformis quidam, deraso capite, pauculos capillos in uertice gestans, eosq; crista in morẽ erectos, hic saltabat, atq; inter saltandũ, quò maiorem conciteret risum, rotatu sese circumagebat, distorquebatq;. Tum cymbalo concusso,

νάρδ@ φωνάν, καὶ αὐάπαυσα συγκρουσῶν διεξῆλθε, λίγυ-
πλιάζουσα τῇ φωνῇ· καὶ τέλ@, ἐπέσκωπτε τοὺς παρόντας.
οἱ μὲν οὖν ἄλλοι γέλωτι, ἐπεὶ τὰ σκαφίδιον, ἐπὶ δὲ καὶ ἐπὶ τὸν
Ἀλκιδάμαντα ὁμοιόν τι ἐπῆρε ψόφον, Μελιταῖον λυσσίδιον πρὸς
σκώπτων αὐτὸν, ἀγανακτήσας ἐκεῖν@ (καὶ πάλαι δὲ δῆλος
ὢν φλοιῶν αὐτῷ ἀνδεικνύμενος, καὶ μαντίχωλι οὐ συμπόσιον)
ἀποῤῥίψας τὸν τρίβωνα, παρεκαλεῖτο τοὺς παγκρατιάζειν, εἰ
ἦ μὴ, μικτίσειν αὐτὸ ἔφη τὸν βακτηρίαν. ὅτου δὲ ὁ μακαλᾶς
μὸν Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γε-
λωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συνῆκε
ἐκαγκρατιάζει. ἦν τὸ πρᾶγμα
ἀποβλέψασθαι ἄξιον, φιλόσοφ@
ἀνὴρ, γελωτοποιῷ ἀντικρίμε-
ν@, καὶ παίων, καὶ παιόμε-
ν@ ἐν τῷ μέσῳ. οἱ παρόντες
δὲ, οἱ μὲν ἐκάλλυνε, οἱ δ' ἐγέλων,
ἄχρι ἀπαγόρευσεν παιόμεν@
ὁ Ἀλκιδάμας, καὶ συγκρου-
σθεὶς ἐκαλάγησε

concussō, sonabat interim quiddam, linguam imitans Aegyptiorum. Postremò dicteria quædam iaculabatur in eos qui aderant. Ac reliqui scommate tacti ridebãt uerùm ubi & in Alcidamantem simile quiddam torsisset, catulum illum Melitæum[k] appellans, indignatus ille (iamdudum autem præ se ferebat quòd inuideret illi, dum probaretur, ac conuiuarum oculos retineret) abiecto pallio, ut secũ luctaretur prouocauit. Quod ni faceret, hunc, inquit, baculum tibi impingam. Atq; ita miser ille Satyrion (nam id erat morioni nomen) cõgressum cum eo, pancratio decertabat. Erat id spectaculi multo iucundissimum, quippe cum uiderent hominem philosophum cum morione compositum, cùm ferire, & uicissim feriri. Proinde qui aderant, partim pudore tangebantur, partim fidebant: donec iam ictus Alcidamas, pugnam detrectaret, ac homuncione omnium plausu comprobato

δάς. γίλως ἐν πολὺς διεχύθη
ἐπ' αὐτοῖς. ἐνταῦθα Διόνικος
ἐπανῆλθε ἰατρὸς, ὁ πολὺ μα
τίων ἢ ἀγῶνος· ἐβεβραδύνει
δὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἑαλω
κέναι βεβραδύνειν Πολυπρέπον
τα τὸν αὐλητὴν, ἐμέ τε γελᾶν
ἐποιήσατο· ἔφη μὲν γὰρ ἀπελ-
θεῖν πρὸς αὐτὸν, ὡς αὐλοῖς ἐχέ-
μενον ἤδη τῷ νόσῳ· τὸ δέ τε
χνης ἀνεῳγότα, ἐπικλῆσαί
τε τὴν θύραν, καὶ ξιφίδιον σπα
σάμενον, ἀποκλάσαι αὐτῷ τὰς
αὐλὰς, ἐκκαύσαι τ' αὐλεῖν. εἶτα,
ὡς μὴ ἀνύοιτο, πατάξαι, σκύ
τῳ δ' ἐχρῆτο ἐς ὑπόθεσιν τῆς χρό
ας. τέλος δ' ἦν, ὃ τοιούτῳ ἐπ
ἀνάγκῃ προσκλίνασθαι αὐ-
τὸν ἐδόκει ῥητῷ πληγῶν ἀριθ-
μῷ. πρὸ πρώτου μὲν αὐτὸν
αὐλῆσαι πατάξας, μετὰ δὲ τὸ
φαλέντα τὰς αὐλὰς ἐκδύναι, δὶς
ξηῆσαι πρὸς αὐτῷ τὸ σκύτος,
πρὸ τοῦ ξιφιδίου ἐπιβρίψαι τά-
χιστα διὰ τῆς φωταγωγῆς τὸ

certamine superatus. Hæc igitur cũ essent nõ mediocri risu excepta: ibi tandem ingressus est Dionicus medicus, haud multo post peractam concertationem. Aiebat autẽ in mora fuisse Polyprepontem tibicinem, dũ hunc phreneſi correptũ curandi gratia uiseret. Ac pka nè quiddam risu dignũ commemorabat. Dicebat enim, in ædes illius uenisse sese, ignarum etiam, hominem iã eo morbo teneri. At illũ protinus surrexisse: foribusq; occlusis, ac nudato gladio, tibias ipsius sibi tradidisse, ijsq; uti canere iussisse. Deinde ubi id non posset, illum percussisse, scuticam sublata manu gestantem. Sese porrò in tanto periculo tale quiddam fuisse commentum, nè pe ad canendi certamẽ prouocasse hominem: idq; ea lege, ut uictus præscriptum certumq; plagarum numerum acciperet. Ac sese priorem cecinisse, præuè atque imperitè: deinde traditis illi tibijs, scuticam ab illo recepisse: gladium autem extemplò per fenestras in arcam abie-

ὑπαίρων δὲ αὐλῆτε, ἢ τί ἀπὸ τούτου, ἀσφαλίσασθαι ἔδοξε πρὸ πολλοῦ αὐτῷ, ἐπικαλέσασθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀσκεπάστων τὸ δυρίον, καὶ τραῦμα αὐτόν. ἐλάμβανε δὲ καὶ σημεῖα τῶν πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τῷ προσώπῳ. ἢ ἐπὶ Διόνικος ἀπὸ μέσου ἀνέκλινε μόνος τῷ γειτνιάσει ἐπὶ τῇ δεξιᾷ, πλησίον τοῦ ἑστιάτου παραβύσας ἑαυτὸν, ἐλάττονα ἴσως λαβών, ἐν αὐτῷ τοῖς τισὶν ὑμῖν ἐπιτηδείοις, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μετὰ τοῦτο γιγνομένοις, παρελθὼν γάρ τις ἐς τὸ μέσον εἰπέτης, παῤ Ετεοκλέους ἥκειν λέγων τοῦ Στυπιῶ, γραμματίδιόν τι ἔχων, ἐλαθέσθαι οἱ ἔφη τὸν ἀπόστολον ἐν τῷ πείνῳ ἀναγνόντα, εἰς ἅπασιν ἄπασιν, ὅτιον οὐδὲν ἀπελάττεσθαι. ἐφίστο δὲ τῷ Δεσπότου, προσελθὼν πρὸς τὸ λύχνον, ἀναγίγνωσκεν. Φίλε πᾶν, ὦ Λυκῖνε, εἰ νόμφιος ἐπαύμεθα, ἢ ἐπιβαλάμεθα, εἶτα

abiecisse. Dein cum minore iam discrimine cum illo luctaretur, auxilio aduocasse uicinos. Eos reuulsisse belluam, atq; ita illorum opera seruatum sese. Ostendebat autem & plagarum uestigia quædam, nonnullaq; in facie tubera liuentia. Ergo cum Dionicus ob huiusmodi fabulam non minus placuisset, quàm morio ipse: proximè Lyciæum reclinãs sese, de reliquis cœnabat. Atque hic quidem haud absque numine quodam nobis aduenerat, imò prorsum usui futurus ad ea quæ postea contigerunt. Nam prodiens in medium cõuiuium puer quidam, qui se ab Etæmocle Stoico uenire diceret, epistolium quoddam adferens, aiebat ab hero sibi mandatum, ut eo palàm omnibus audientibus perlecto, rursus domum sese reciperet. Hic igitur permittente Aristæneto, admotus ad lucernam legebat. PHI. Num orationem, Luciane, in sponsæ laudem compositam, aut carmen nuptiale, quod genus

πολλὰ ποιῶσιν; Αν. ἀμέλει, μὴ ἡμᾶς τοιοῦτόν τι οἰήθῃς μὴ, ἀλλ' ὅλως ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ· Ετοιμοκλῆς φιλόσοφος Ἀριστανέτῳ. Οσῶν μὴ ἕκω πρὸς ἅπαντα, ἱκανῶς λυπεῖ με βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο, ὅτι γε δυσμίμητα πολλῷ ἐνεχλοῦσιν, παρὰ πολὺ σὲ πλουσιωτέρους, ὅμως οὐδὲ πώποτε φόρον ἡμετέρῳ ἐπέθηκαν, οὐδὲ τοῖς ὠνὴ τοῖς συμπίνουσι δορύβους πρὸ παροινίας, ὧν σὺ δὲ μόνος ἁπάντων ἀγανακτοῦσί μοι δοκῶ, εἰς τὸ αὐτὸν χρόνον ἐκ' ἐμοῦ λιπαρῶς πεθραυόμενος, ἐν ὀξίνοις ἐναριθμῶσθαι μοὶ τοῖς ἄλλοις φίλοις· ἀλλὰ μόνῳ ἐγώ σοι ἄμεμπτος, πρὸ τούτου, ἐμοῦ γέ τινων εἰπεῖν. καίτοιγε ἐν ὧδί σοὶ τὸ πλέον, ὅτως ἀχαρίστῳ φανεῖσι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἔκ ἐν ὀὐκ ἀγρίᾳ μείρᾳ, ἢ λαγῷ, ἢ πλακοῦντι, ἢ πρὸ ἄλ-

permulta faciunt? LVC. Videlicet nos quoque tale quippiam existimabamus. Verùm ne accedebat quidē ad id, ut aiunt. Cæterùm in literis ita scriptum erat: Etæniocles philosophus Aristæneto: Quàm non mouear cõuiuijs, omnis anteacta uita mea fuerit testis, qui quidem quũ quotidie mihi complures ea caussa molesti sint, te multo ditiores, tamẽ haud unquam illis morem gessit perpendens nimirum, quantum sit in eiusmodi computationibus tumultus, quantũ licentiæ, petulãtiæq; : uerùm aduersus unum te mihi uideor meo iure stomachatus, qui tantum temporis à me officiosissimè culeus & obseruatus, tamen indignum habueris, quem uel inter reliquos amicos tuos numerares, sed solum ex omnibus præterieris, idq; quum uicinus essem. Proinde tua caussa magis discrucior, qui quidem te tam ingratum præbueris. Nam ipse felicitatem nequaquam in hoc statuo, si quis mihi impartiat uel suem syluestrem, uel leporem, uel placẽtam: quæ mihi affatim contin-

λοις ἀφθόνως ἀπολαύω, τὰ πα
ρόντα εὐλόγως, ἐπεὶ καὶ τάχι-
στα παρὰ τῷ μαθητῇ Σαμμί-
ᾳ δεῖπνόν σοι πολυτελὲς, ὥς
φασι, πλούτου διωκόμενον, ἐκ
κενεῶν ἐπιζάδευτι, σοὶ δὲ αὐτὸ
τοῦτο ἱκανὸν φυλάττων. σὺ δ'
ἡμᾶς παραλιπὼν, ἄλλους δὴ
χαῖρ', εἰπόντος· ἐγὼ γὰρ οὐδαμῶς
διαφορᾶς τοιαύτης, οὐδὲ τῶν
λαλουμένων φαντασίαν ἔ-
χω. ἀλλὰ εἰπέ μοι τοῦτο
πρὸς τῶν θαυμασῶν σου
φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδος καὶ
Λαβυρίνθου, ὧν (ἀφθόνου δὴ τοῦ
φράσαι) συλλογισμῷ γοῦν ἐπι-
σχεῖν μοι δόξαις ἂν τὰ
στόματα. ἢ ἐπέστω τις αὐτῶν, τί
ἐστι φιλοσοφία, ἢ τὰ πρῶτα
τούτων, τί διαφέρει ἕξις ἑ-
ξεως, ἵνα μὴ τὰ ἀπόρων ᾖ πλέ-
α, τί λοξαντινὸν ἢ σωρίτου, ἢ δι-
αλυτικὰ λέγω. ἀλλὰ σὺ μὲν
ἴναιο καὶ τῶν· ἐγὼ δὲ, ὡς σὺ
μόνων τὰ καλὰ ἀγαθὰ ἡγοῦ-

contingant apud alios, qui officia norunt: quandoquidem etiam hodie, quū apud discipulum Pammenem cœnare mihi licuerit lopiparā (ut uocant) cœnam, non annui tamen uehementer obsecranti, tibi scilicet demens ego memetipsum reseruans. At tu nobis præteritis, alios accipis conuiuio. Idq; meritò facis: neque enim ullo modo potes quid sit rectius dignoscere, nec apprehensiuā illam phantasiam habes. Cæterùm haud sum nescius unde mihi ista sint profecta: nempe ab egregijs istis philosophis tuis, Zenothemide ac Labyrintho: quibus equidem (absit inuidia dicto) uel unico syllogismo mibi uideor os protinus obturare posse. Alioqui respondeat istorum aliquis, quid sit philosophia, aut hæc quæ inter elementa traduntur, quid habitio differat ab habitu: ut ne quid interim de perplexis illis rogationibus proponam, quid sit syllogismus in cornutus, quid acerualis, quid metens. Verùm tu quidem istis fruaris licet. Nam ego qui solum in bonis ducā

μὲν ἄνω, οἷον ἐχθὲς τῶν ἀστραίων. διὰ τι ἔφης μὴ ἐν καιρῷ ἔχειν διαφεύγειν τὴν ἀπολογίαν ὕστερον, ἐπιλαθόμενον λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ καὶ πράγματι, δίς σε τέμενος προσαγόρευκα καὶ ἱερέα καὶ ἐν τῇ κλισίᾳ, καὶ ἐν τῷ ἀναπαύεσθαι ὕστερον. Ἰδοὺ τοίνυν τὴν παρὰσιν ἀπολλόγημα, ἃ δὲ δέκτυ ἔνεκα ἀργίζεσθαί σοι δοκῶ, τί διαπρὸς τὴν Οἰνέως ἐπίνοιαν ἦλθε γὰρ καὶ τῶν ἄρτι μὲν ἀγωνιστόντων, ἔτι μόνον οὐ τῶν ὅπλων καὶ τῶν ἐνθάδε καὶ τῶν θυσίαν, τὸν δὲ ἕνα τῶν ἐκεῖθεν, ὃν ἐγὼ περὶ αὐτῶν ὀλοφύρομαι.

ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησε, θάασσον δὲ μίγη θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίας πέλας πίτυς χθονὸς,
Ἐν αὐτομίσθοις πεδίοις ἔχουσα δώματα.

quod sit honestum, facile tuã lero contumeliam. Atqui ne posis posthac adistam excusationem confugere, ut dicas te mei oblitum fuisse, nimirum in tanto rerum strepitu, tenticq; occupationibus: bis te hodie sum allocutus, primùm mane domi tuæ deinde rursum in Castoris ac Pollucis tempio rem diuinam facientem. Ac his quidem de rebus hæc respõderim. Quòd si tibi ob cœnæ gratia successerit, aut Oeneo acciderit [illegible] Videbis nimirum ipsam Dianam indignantem, quod ille se solam non adhibuerit ad sacrificium, cum reliquos deos omneis acciperet conuiuio. Nam hac de re sic alicubi meminit Homerus:

Seu quia non norat, seu nõ succurrerat illi,

Acriter est offensa tamen.

Item Euripides:

Calydon quidem hæc Pelopeij regio solis
Qua parte sæuũ spectat aduersa fretum,
Agros habens tum diuites, tum fertiles.

Rursum

015783

καὶ Σοφοκλῆς·

Συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύας
Ἄγριον Λατοῦς παῖς, ἐπιβλητὴν θεός.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεβαλόμην, ἵνα μάθῃς, οἷον κύδρα παραλιπών, Διφίλῳ ἑταῖρε, καὶ τὸν ὑὸν αὐτῷ παραδιδοὺς, εἰδότα σὲ γὰρ ὄντα τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ συόντα. ἃ δ' μὲ αἰσχύνην ἂν ἐμοὶ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ σοῦ τι προσήκοντα, ἐπόψει, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ μάθοις ἂν ἀληθῆ ἐμοῦ δὲ σιγὴν παρέξεις ἐν γάμοις, δοὺς διαβάλλειν ἄλλους, ἢ μάλιστα ἐφ' οὗτος αἰσχρῶν αἰτίαις. καὶ γὰρ ὁ Δίφιλος ἄξιος, οὐδ' ἤδη μαθητάς μοι ἀπεσπακώς· ἀλλ' ἐγὼ γε φιλοσοφίαν αὐτοῦ ἕνεκα σιωπήσομαι. προσταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἤν δίδῃς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς ἢ ἐλάφου, ἢ ἐκκαιδεκάτου, Rurſum Sophocles:

Immanis apri triſte monſtrum in Oenei
Immiſit agros gnata Latonæ dea,
Docta eminus miſſis ferire ſpiculis.

Hæc tibi è plurimis pauca citaui, ut intelligeres cuiuſmodi præterito uiro, Diphilum ad cenã adhibeas, cui & ipſi filium commiſeris tuum. Idq; rectè. Eſt enim iucundus adoleſcenti, & ita cum eo uiuit, ut placeat, atque obſequatur: atque adeò ni mihi turpe dictu fuerat, addidiſſem & aliud quiddam: quod quidem tu, ſi libebit, è Zopyro cum pædagogo uerum eſſe cognoſces. Verùm non conuenit obturbare in nuptijs, neque accuſare quenquam: præſertim criminibus uſque adeò fœdis ac pudendis. Tametſi Diphilum dignum in quem facerem, quippe qui duos iam diſcipulos à me retraxerit: ego tamen ipſum philoſophiæ cauſſa reticebo. Porrò famulo huic mandaui, uti ſi quam partem dare uelles uel apri, uel cerui, uel placentæ, mihi

ὡς ἐμοὶ δοκεῖμεν, καὶ αὐτὶ τῆ δείνα ἀπολογία γένηται, μὴ λαβῶν, μὴ κὴ δόξειμεν ὠθεῖ τέτῳ πεπομφέναι. Τέτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγιγνωσκομένων, μὲ ταχὺ ἱδρὼς τέ μοι πρόσιχεν ὑπ' αἰδῦς· κὴ ἅτε δὴ τὸ λεγόμενον, χανεῖν μοι τὴν γῆν ἐνεχόμην, ἐρῶν τὰς παρόντας γελᾶν ἑφ' ἑκάστῳ, καὶ μάλιστα, ὅτε ἤδεσαν τὸν Ἐτεοκλέα, πολιὸν ἄνδρα, κὴ σεμνὸν ἄνω δοκοῦντα. εἰκάσαιμεν ἂν εἶναι ἂν διαλάθοι αὐτὸς, ἐξαπατῶμενος τῷ πώγωνι, καὶ τῇ τοῦ προσώπε ἐντάσει. ὁ γὰρ Ἀριστάνετος μοι δοκεῖ ἀλλως μὲ ἐμοὶ λάθρᾳ παρεδῶν αὐτὸν, ἀλλ' ἅτε οὐ πολλὰς ἐλευθερίας ἐπινοῦσα, ἀλλ' οὐ ὑποπτεύων ἴσως τὸν τοιόνδε τινὶ, οὔτε τὰ ἀλλὰ πάντα ἀφελῶ παραδόντα ἐᾷν, καὶ ἂν ὑποσκάπτειν ἐπιχειροῦντα σεσωγιγνώσκειν, τὸ μὲν συμπεριπατῆσαι εἰς τὰς ἀμφὶ τὸν Ζήνωνα καὶ Διφίλον

deportandam, ut iſthoc pacto te mihi de cœna purgares, ne reciperet, ne ad hoc ipſum à nobis miſſus fuiſſe uideatur. Hæc, amice, quum legerentur, ſudor interim utiq; mihi manabat præ pudore, ſimulq; iam illud quod uulgò dici ſolitum eſt, optabam, [n] ut terra mihi debiſceret, quum uiderem eos qui præſentes aderant, ad ſingulas epiſtolæ partes inter ſe ridentes: potiſſimùm autem bos qui nouerant Etæoclem, uirum canum, tantumq; ſeueritatis præ ſe ferentem. Admirabantur igitur, quòd eiuſmodi uir eſſet, hactenus fugiſſe ſeſe, barb. uidelicet ac uultus auſteritate deceptos. Cæterùm Ariſtænetus mihi quidem haud uidebatur hominem cõtemptu negligentiæ ue præteriiſſe, uerùm quòd deſpectaſſet, ſi fuiſſet inuitatus, unquã adduci poſſe ut annueret, utiq; ad eiuſmodi res ſe morigerum præberet: eoq; ne tentandum quidem eſſe putaſſe. Ergo poſteaquam puer iam legere deſiiſſet, uniuerſum cõuiuiũ in Diphilũ ac Zenonẽ torquebant

ἀπέβλεπον, διδυμέτας καὶ ἀχθεσθέντας, καὶ τῇ ἀπορίᾳ τῶν προσώπων ἐπαλλοδόκους τὰς ὑπὸ τῆς Ἐτεοκλείας διατυφομένους. ὁ Ἀριστάνετος ἦν ἐν τοιαύτῃ παραπλησίως ἔχων, καὶ θορύβου μεστὸς ὤν, ἐκέλευε δ' ἡμᾶς πίνειν ἅμα, καὶ ἐπετρέπετο δὲ διατίθεσθαι τὸ γιγνόμενον, ὑπομειδιῶν ἅμα. καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσεται τῶν παρ' ἐλίγων ἦν, καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφανῶς, τῷ παιδαγωγῷ κελεύσαντι ἀπαλλάττεσθαι, ὡς διαλυσόντι τὸν πατρὸς ὁ Κλεόδημος ἦν, καὶ πάλαι τινὰς ἀφορμὰς ἐζήτει (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωικοῖς, καὶ διαῤῥήγνυτο, ἐπεὶ ἔχων ἀρχὴν οὐδεμίαν) τότε δή τινα εὐπρόσωπον παρασχόντος ἐπιστολῆς, ταύτης, ἔφη, ἐξαρχέσει καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥηματία δύσλωτα, καὶ ἰσταμένας μόνον, καὶ σχήματα τῶν φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα,

bant oculos, quòd hi iam metu trepidi sederẽt, ac palli di, ipsaq; uultus incõstantia ac perplexitate crimẽ agnoscentes ab Etæmocle intentũ. Porrò Aristænetus quanquam esset sanè perturbatus, uehementerq; cõsternatus animo, tamen nos iubebat bibere, conans nimirum id quod euenerat, commodè uertere, subridens interim: ac puerum redire iussit, respondens ea sibi curæ fore. Paulo autem pòst surgẽs, & Zeno clanculum sese abduxit è conuiuio, submonitus à pædagogo, ut discederet, innuente, idq; tanquã patris iussu. Ibi uerò Cleodem⁹, qui iamdudũ occasionẽ quærita bat (nã gestiebat omnino cũ Stoicis conflictari, uerùm di rumpebatur quòd non reperiret causſam ad id satis idoneã) tũ igitur ansam præbẽte epistola: Huiusmodi inqt,

facit egregius ille Chrysippus, & Zenõ ille mirabilis, neq; non Cleanthes, uerbula misera, neq; quicquam præter rogationales, & umbras duntaxat philosophorum: cæterùm

Ετεοκλῆς δὲ πλάττει, καὶ οἱ ἑπόμενοι, ἐράτι ἐπὶ τοῦ θρασέος τινὸς καὶ τολμητίου, οἷόν ἐστι, Λρισταίνετος, Ετεοκλῆς δὲ, Αρτεμις. Ηράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἱερᾶ πρήσσοντα, νὴ Δί', ἔφη ὁ Ερμῆς ὑπερπετακούφως· φαυλία γάρ, οἶμαι, ὑμῖν ἐστὶν ἐπιτηδεύειν Αρισταίνετῳ ἐς τὸ δεῖπνον, ὅτι τι ἐν ἄκαιρον ἦτε μιμνῄσθαι τῆ Καλυδωνίᾳ· ἀλλὰ πρὸς Ενίων, ὦ Αριστάινετε, φήμην ὑπεκτάχισαι τῶν ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθόνον ἐμβάλῃ τινὶ λιμῷ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος ἀπόμενος ραιδίως, καί τοι ὀλίγα ἂν κάλλιστα δαπάνης· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα ἡγεῖται. Χρυσίππου γὰρ μιμνῄσκεσθε ὑμᾶς (ἔφη ὁ Ζευξίθεμις, ἐπιγάμους ἑαυτοῖν, καὶ φθεγξάμενος μεγάλῃ τῇ φωνῇ) ἢ ἄρ' ἐνίοτε οὐδὲν, ἐν ἐνθυμήματι φιλανθρωπεύεσθαι, Ξενοκλείδης ἢ γεωμέτρην τὸν Κλεάνθην ἢ Ζήνωνα, ὀρθὸς

Eteocles sunt plerique omnes. Videris quam & ipsa epistolae graues sint ac serenes. Postremò Aristaenetus hic Oeneus est, Eteocles Diana. Dij boni, quàm bene auspicata omnia, quãque congrua celebrandae festiuitati. Ita per Iouem, inquit Hermon, supra hũc accumbens: inaudierat, autè, ut opinor, aprum quendam Aristaeneto paratum, ut in conuiuio proponeretur, eoq; putabat non intempestiuè factam mentionem apri illius Calydonij: at per Lares Aristaenete, fac quamprimũ sacri partè mittas, ne senex interim ille fame pereat, tanquam Meleager tabefactus. Etsi. Tametsi nihil queat acerbum accidere, quandoquidem Chrysippum haec indifferentia censet esse. Itáne uos Chrysippum nominatis? inquit Zeuxithemis, erigens sese, maximaq; uoce intonans: An ex uno homine, qui non legitimè philosophiam exerceat, nempe praestigiatore isto Eteocle, Cleanthem ac Zenonem

metio

σηρὸς ἄνδρας; εἶτινες ὑμεῖς ἦτε ὑμᾶς, ἐρώτα ταῦτα; οὐ γὰρ τὸν Διοσκόρων ὑὸν εἶναι, τὸν Ἑρμωνα, τὸν πλεκτάνας τρι-χίλιχαρνας, χρυσᾶς ἔχοντα, ἣν ἀλόντος μοι λόγου, παραδοὺς τῷ δημίῳ· σὺ δὲ τὸν Σωκρά-τους γυναῖκα τῷ μαθητῇ ἐμοι-χεύσας, ὦ Κλεόδημε, καὶ λαθεῖν τὰ δόκησιν ἐπαίδευσας; ἢ σιωπήσεσθε ἄρα, τοιαῦτα συν-πεπαμένοι κύκλῳ; καὶ ἡμεῖς τοίνυν ἐγὼ τ' ἐμαυτῷ γυναῖ-κα, φησὶ τὸν Κλεόδημον, ὥσ-περ σὺ τῷ ἑτέρου μαθητῇ λα-βὼν τὸν τοῦδε παραπλέκε-ται, ἐκεῖνος ἔμοιγε λαβὼν τὸ πε-λιτόν μοι ἀπέφησε. δεῖ ἔστ' τινὶ τοιούτου δραχμὰς δανεῖσαι, ἢ δεῖ ἄγχω τὸν μαθητὰς, ἢν μὴ λαβὼν μισθὸν ἀποδῶσι τὸν μισθόν; ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζωνό-θεμις, ἐκ ἂν ἔχοις γένοιτο, μὴ οὐχὶ φάρμακον ἀποδιδόναι κρί-τωνι ἔστ' τὸν πατέρα, ἢ ἅμα τοῦ πίνειν, ἢ ἐπεὶν τοῦ λοιποῦ ἐν

nistimini, uiros sapientes? At qui tandem estis ipsi uos, qui haec dicitis? an non tu Hermon Castoris & Pollucis caesariem, quam habebat auream, circuntondisti? Cui-us quidem facti paenã dabis, carnifici traditus. Tu porrò Cleodeme, non'ne Sostrati discipuli tui uxorem stupraisti? Nónne in adulterio eo deprehensus, nefandissima passus es? An non igitur flebitis, cum hunsmodi dedecorum uobis sitis conscij? Atqui non sum meae ipsius uxoris leno, Clodemus inquit, quemadmodum tu: neque discipuli diuersantis apud me uiaticum fustuli, quis deposuerat, eoq; facto rapuisse me per Palladem deierans abnegaui: neq; quaternis drachmis fœnero, neque discipulos obtorto collo in uincula duco nisi in tempore mercedẽ persolucrint. Verùm illud, inquit Zenothemis, haudquaquam possis inficias ire, te Critoni uenenum, quo patrem necaret, ministrasse. Atq; interea fortè bibebat: quicquid autem erat

ἐν τῇ κύλικι, τὸ ἥμισυ σχε-
δὸν, διαστασιάσας αὐτοῖν.
ἐπίλαιον δὲ ἦν ὁ Ἴων ἐκ γεω-
τέρου, ἐν κύκλῳ ὤν. ὁ μὲν
οὖν Ἕρμων κατέχυσε μὲν ἀμ-
φοῖν ἐξ ἴσου τὸ ἄκρατον, πρεσ-
βύτερος, καὶ τοὺς παρόντας ἰσορο-
πῶν, οἷα ἐπιτάδειος, ὁ Κλεό-
δημος δὲ (ὁ γὰρ ἄχρι κύλικα) ἔτι
σφαρὰς προσέπαιόν τι τῷ Ζω-
πύθημιν, καὶ τῇ ἀριστερᾷ τῷ πώ-
γωνος λαβόμενος, ἔμελλε παί
ειν διὰ κόρρης· καὶ ἀπέπαυ
σεν ἂν τὸν γέροντα, εἰ μὴ Ἀρι-
στάνητος ὑπέσχε τὴν χεῖρα, καὶ
ὑπερβὰς τὸν Ζωπύθημιν, ἐς τὸ
μέσον αὐτοῖν ἐνέπιπτε, ὡς
διαῤῥῆξαι, ὑπὸ διατειχίσματι
αὐτοῖν εἰρήνῃ ἄγεσθαι. ἐν ᾧ δὲ
ταῦτα ἐγίνετο, πολλὰ, ὦ
φίλων, ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν ἐνε-
νόουν, τὸ πρῶτον μὲν, ὡς ἀ
θλον ἐφάνη ἄρα ἐπίστασθαι
τὰ μαθήματα, εἰ μή τις ἄρα καὶ
τὸν βίον ξυνείη πρὸς τὸ βελ-
τίων. ἐπεὶ γὰρ πρεσβύτης ἐνε-

erat in calice reliquum (erat autem fermè semiplenus) in duos illos profundebat. Porrò conspersum est pariter & Ion, idq; præmij tulit, quòd illis vicinus accũberet, alioqui eo malo non indignus. Hermon igitur demisso vertice merum è capite abstergebat, eos interim qui præsentes erant, attestans, quòd id genus contumelijs esset affectus. Cleodemus autem cum non haberet calicem, invadens primùm conspuebat Zenothemin: deinde læva comprehensum à barba, plagam in tempus erat illisurus: ac senem fortasse] necasset, ni Aristæneius dextram sublatam retinuisset. Ilmox transcenso Zenothemide, inter utrunq; medius assedit, ut eo veluti muro diremptì, pacem inter ipsos agerent. Hæc igitur dum gerebantur, Philon, equidem varia meo cũ animo volvebam. Primùm illud statim occurrebat, nullum esse operæpretiũ, si quis disciplinas perdiscat, ni simul & vitæ rationes ad id quod est optimũ, accõmodet atq; componat: cũ videret illos

qui

ταις ἐν τοῖς λόγοις ἑώρων γίλωτα ἐπὶ τοῖς πραγμάτων ἐφλο
σκάνοντας. ἔπειτα δ' ἐσήει μοι,
μὴ ἄρα τὸ ὑπὸ τ πολλῶν λεγό
μενον ἀληθὲς ἦ, ἢ τὸ παιδευ-
δοῦσθαι ἀπάγειν τ ἐρῶν λε-
γομένων τοὺς ἐν μόναις βιβλίοις,
καὶ τοὺς ἐν ἐκείνοις φροντίδας
σωνιχῶς ἀφορῶντας. τοιγάρτοι
γοῦν φιλοσόφων πλήθους, ἀλλ'
οὐδὲ τυχὸν ἕνα τινὰ ἐξ ἁπάν
των ἐώρων ἐν ἐκείνῳ, ἀλλ' εἰ μὴ
ἐπαίσιον πάσχοι, εἶδ' ἕλκοιεν ἀ-
σχίαν· ἐδοκεῖ γοῦν εἰς τ αὖθις ἐπι
κινδύνου ἄγειν τὰ γιγνόμενα,
λογιζόμενος εἰκὸς ἐπιμελῶς
ἀσκεῖσθαι τοὺς μὴ ἀπαιδεύτους ἐγγιγ
νομένους. εἰσέρρεπε δ' ἐμοὶ τὸ πρᾶγ
μα, καὶ εἰ μὴ ἰδιῶται παρόντες
παύειν ἐπειρῶμεθα, ὅτι παρεῖναι
τοῦτ', ὅτι ἀσχημονοῦσθαι ἐφαίνε
τ' αὐτοῖς ἐγίλωτα μόνον, οὐ κατα
γίνωσκεν αὐτ, εἶμαι, ὅτ γε ἐ-
θαύμαζον, εἰμένεί τινας εἶναι
ἀπὸ τ σχημάτων. οἱ δὲ περὶ τὸν

qui uerbis alios antecellerẽt, quàm facilis ipsis sese ridiculos exhiberent. Deinde et illud ueniebat in mentem, ne forte uerum esset quod uulgò plerique dictitarent, uidelicet eruditionem à recta ratione bonisq; institutis abducere istos, qui solos libros spectarent, quiq; solicitudine curaq; quam illi afferrẽt, perpetuò tenerentur: quandoquidem quum ibi tã multi præsentes essent philosophi, ne casu quidem ullum erat cernere à peccando immunem: uerùm aly faciebãt turpia, aly dicebant turpiora. Neq; enim iam poteram eorum quæ fiebant culpam uino auctori imputare, mecum reputans cuiusmodi essent quæ Etæmocles neque cibo neq; potu etiamdum gustato scripserat. Ita rerum uice præposterè atq; inuersè uidebantur. siquidẽ uidisses idoneos illos summa cũ modestia conuiuiũ agitantes, neq; uino petulãtes, neq; indecorè sese gerẽtes: at ridebãt duntaxat & iam damnabant eos opinor, quos dudũ suspexerant, ex habitu iudicantes eos alicuius esse precij. Contrà sapientes illi,

δείλγιστον, καὶ ἀλλοδιρρόητος, καὶ
ἀπροσηγόρευτος, καὶ ἀκα-
ρέγιστος, καὶ οἱ χεῖρας ἤνεγκον.
ἀλλὰ θαυμάσατε δὲ Ἀλκιδάμαντα, καὶ
ἐπιφανῆ τῷ μέσῳ, ἐπ' ἀκλίσεως
ἐκ γυναικῶν. καὶ ἐμοὶ μὲν
οὖν, εἴ τις ἐκ τύχης ἐπάκουσεν,
ἐμπίπτειν ἔναι τὰ ἐν συμπο-
σίῳ, οἷς περὶ τῆς Ἔριδος οἱ ποιη-
ταὶ λέγουσιν· ἐγὼ γὰρ ἀκηκοέναι μὲν
οἶμαι τὸν ἐπὶ τοῖς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον, εἰ
ψόφου τὸ μέγιστον ἐς τὸ συνδεῖπνον
ἦν, ἀφ' ἧς τοσοῦτος πόλεμος
ἐπὶ Τροίᾳ γεγένηται. καὶ ἐστὶ
μυθολόγος τούτων ἀλλαχοῦ μοι, τῶν
ἐπιτηδείων ἐμβαλὼν ἐς τὸ μέ-
σον, ὡς πόρρω τι μᾶλλον, ἀπὸ μείζονος
Ἰλιάδος ἄρχεσθαι. ἐγὼ γὰρ ἐπεθύμουν εἰ ἀμφὶ τὸν
Ζηνοθέμιν καὶ Κλεόδημον φι-
λονικοῦντες, ἐπεὶ μέσος αὐ-
τῶν ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο, ἀλ-
λὰ νῦν μὲν ἴσως ὁ Κλεόδημος
ἐκεῖνον, ἂν ἀκηχέμενοι ἀμει-
βῆς ἔπεσι, φεύγων δὲ ἀμυνῶ-
μαι ὑμᾶς, ἢν τινα καὶ χρὴ

illi, & in libidinẽ ferebantur, et cõuitijs certabãt, et supra modũ esse potu cibisq; explebãt: postremò uociferabãtur, et ad manus usq; cõserendas rapiebantur. Caterùm admirandus ? ille Alcidamas, etiam meiebat sub oculis omnium, nihil reueritus fœminas. Ac mihi quidem, si quis hæc quæ in eo conuiuio gerebantur, rectissimè uoluisset conferre, simillima uidebantur ijs quæ de Eride deæ poetæ fabulãtur: nempe hanc, quòd non esset ad Pelei nuptias aduocata, malum in medium conuiuium abiecisse, ex quo tam ingens apud Troiam bellum fuerit ortum. Itidem Etæmocles mihi uisus est epistola illa quasi malo quopiam in medium proiecta, nõ minus malorum, quàm Ilias habebat, excitasse. Neque enim finem contentionis facibãt Zenothemis ac Cleodemus: quanquã medius inter utrũq; intercesserat Aristænetus. Age, inquit Cleodem⁹, impræsentiarum quidẽ satis est si literas nescire conuincamini: sed crastino die uos ulciscar quib. cõueniet modũ.

σρίτην. ἐπίκρινά μοι ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κομψότατος Διφίλου, διατί, τὸ ἀδιάφορον ἀναλέγεσθαι τῶν χρημάτων τίθη τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἁπάντων σπουδῆς, ὡς πλείστου κτήσασθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀεὶ τοῖς πλουσίοις ἐνεῖναι λόγον, καὶ δανείζειν, καὶ τοκογλυφεῖν, καὶ δεῖσθαι μισθοῦ διδάσκειν, πάλιν αὖ τῶν ὄψων μετέχοντας, καὶ τὸν ἐπικούρειον διαστρέφοντας, ὡς τὰ ἡδέα ἡμῖν μὴ παρέχειν, ἀναγκαιοτάτων δέ τις μὴ δεῖσθαι σπεύδειν, εἰ δὲ μὴ δεῖται, τοσοῦτον μὴ διαστρέφειν φυσιοδιωτοσοῦτον δὲ τοῖς οἰκέταις ἀπονέμειν, καὶ ἅμα λέγων, τίνι ἐδέσματι προσφέρῃ τὸν πυκτίνην, ὃν ὁ παῖς ἔχει τοῦ Ζηνοθεμιδου, μικρὸν ὄσον παντελῶς ἁψῶν. καὶ ἅμα λέγων, νῆμα αὐτῷ μέλλῃ, ἀποβρίπτειν αὐτὸ εἰς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ εἴα, διαστρέφων αὐτὸ ἐμέλλησε. καὶ ὁ Ἕρμων,

modis. Respõde mihi Zenothemi, uel tu, uel elegãtissimus iste Diphilus: quia tãdem gratia pecuniæ possessionẽ inter indifferentia ponendã esse censetis, cum ex omnib. nil aliud spectetis, quàm ut ipsi quãplurimum pecuniæ possideatis, atq; ob id causſæ semper apud diuites hæretis, fœneratis, atq; usuris incumbitis, neq; nõ mercede docetis? Rursum cur uoluptatẽ detestemini, atq; hac de causſa Epicureos in ius uocetis: cũ ipsi uoluptatis gratia, turpissima tum facitis, tum patimini: indignè ferentes si quis uos non uocarit ad cœnam. rursum si uocemini, nõ sat est tantum uorare ut cibo turgeatis, nisi & famulis tantum donetis. Atque hæc cum diceret, pariter & linteum reuellere conatus est quod Zenothemidis puer tenebat, omni carminum genere refertũ: planeq; futurũ erat, ut apertũ illud ac solutum medium in solũ abjiceret, nisi quia puer non omittebat è manibus, gnauiter aduersus trahentem retinens. Hic Hermon:

Euge

ὦγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, ἀπάτησόν τινα ἡδονῆς ἕνεκα ἀλλήλους ὑπερβάλλειν, εἰ τοῖς ἄλλοις ἀξιπιστότερος ἦν, ἀλλὰ σύ, ἦν δ' ἐγὼ ὁ Ζηνόθεμις, ἀποκρίνου Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι ἂν διαφέρειν ὑγιῆ τὴν πλεῖστην. ἔμοιγε, ἀλλὰ σύ μοι δοκεῖς ὦδε πολὺ τὸ τοιοῦτον εἶναι, ἕως ἂν ἐγὼ τὸν προκείμενον ἐς τὸ ἐμφανέστερον, παύσωμαι, ἐφ' ἑαυτοῦ γὰ, ἐπιτρέπω, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων δὲ παρόντας ὑμᾶς ἐντεῦξ ἐκ τοῦ μέσου, ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρᾶτε, καὶ ἀκούσεσθε, ὥσπερ ἐμοὶ καὶ παρὰ τῷ ἑταίρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἐν πολλοῖς διαπρίβῃ ἐγένετο. πρὸς τοῦτον ἀπένευσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστόνυμον τὸν περὶ Ἐλικῶνος, ἀπαλλάξασθαι δὲ ἀνάγκη ἔτι γὰρ ἐλπίσασθαι, καὶ μικροῦ δεῖν τὸν Ἀριστόνυμον ἤδη τὸν αὐτῶν τόπον, ἐκλιπόντα γιγνῶσθαι ἐλπίδας, καὶ ἅμα ἀσυκινήμενον ὑμῖν τὸ ἐντεῦθεν ἀναμαξόμενον ἀπὸν-

Euge Cleodeme, respondeat qua gratia dãnent uoluptatẽ, cũ ipsi supra cæteros omnes studeãt uoluptati. Quin magis, inqt Zenothemis, tu Cleodeme respondeto, quãobrem diuitiũ inter indifferentia numeres. Imò tu potius. Atque hunc ad modum diutius est altercatũ, donec Ion capite tandem in apertũ prolato, Desistite, inquit. Ego, si libet, sermonum argumenta proponam in medium, conuiuio nuptijsq; digna. Vos porrò citra contentionem uicissim & dicite, & auscultate: quemadmodum & apud Platonem nostrum alternis dicendi uicibus res uplurimũ agitatur. Id dictũ probabant cùm omnes qui aderant, tum in primis Aristænetus atq; Eucritus, nimirum in spem erecti fore ut eo pacto ab odiosis illis contentionibus discedi posset. Et Aristenetus priorem in locum sese recepit, iam partã esse pacem ratus. Iamq; nobis inferebatur ea cõuiuij pars, absolutam cænam

uicant,

δαπάνην μὲν ἀφεῖς ἑκάστῳ, καὶ ὑρίνας νέας, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθῦς ἐπ ταγλίνι, καὶ σπαμιῶτας, καὶ ἔνια ἐντραγῆ, καὶ ἄλλα ἀκριφίδια ταῦτα. πρεῖ πατὸ δὲ ἐχ ἓν ἑκάστῳ κεῖσθαι, ἀλλ' Ἀριστωνίτῳ μὲν καὶ Εὐκρίτῳ ἐκεῖ μιᾶς τραπέζης κοινὰ, καὶ τὰ παρ' ἀὐτῷ ἑκάτερον ἐχέτω λαβεῖν· Ζηνοβίμῳ δὲ τῷ Στωικῷ, καὶ Ἑρμάνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ἡμίσεια κοινὰ καὶ τούτοις· ἔπειτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ καὶ Ἴωνι, μετ' ἐκείνους δὲ Διφίλῳ καὶ ἐμοὶ, τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν· ἐγὼ γὰρ Ζήνωνι ἀπολελοίπειν. καὶ μέντοι καὶ τοῦτον ὑπὲρ Διφίλου δεῖ ἔχειν καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον εἰς τὸν λόγον.

ΦΙ. μεμνήσομαι δέ. ΛΥ. ἐ τοί νυν Ἴων· πρῶτόν σοι ἄρξομαι, ἔφη, ἐκ δεκάς. καὶ μικρὸν ἐπισχὼν, ἐγὼ μὲν ἔφη Ἴωνι, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων πρὸς ἰδιῶν τι καὶ κοσμάτων ἀνδρῶν,

uocant, singulæ singulis auer, carnes aprugnæ, pulpa leporina, piscis Tagenicus, placentæ: breuiter, illa quæcunque liberum est seu uelis in aluum condere, seu domũ asportare malis. Apponebatur igitur non sua cuique quadrula, uerùm Aristæneto atque Eucrito eadem in parte mensæ una amborum communis, ita ut de sua uiri que parte quæ se spectarent, esset edendum, aut tollendum. Deinde altera Zenothemidi Stoico & Hermoni Epicureo, & his item inter ipsos communis. Deinceps Cleodemo atque Ioni. Post hos spõso ac mihi. Perrò Diphilo duorum pars apposita, propterea quòd Zenone iam discesserat. Hæc facito Philon uti memoria teneat. nam paulo pòst ad intellectum narrationis erunt usui. PHI. Meminero sanè. LVC. Tum Ion: Primum igitur exordiar, inquit, si quidem uidetur. Deinde ubi paulisper interfluisset: Conueniebat, inquit, fortasse, ut apud eiusmodi uiros de idea, atq; incorporeis subAaaa stantijs,

πᾶν, καὶ ψυχῆς ἀθανασίαν, ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ἐκ τῶν μὴ διὰ ταυτὰ φιλοσοφοῦντων, περὶ γάμου ἐρῶ τὰ δόκοντα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖν γαμεῖν, ἀλλὰ παιδοποιεῖσθαι Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παραλειπόμενον μέντοι γε εἰ τοιοῦτοι ἀντιλογικοὶ ἄνδρες ἀφειστήκεσαν τῶν ἀφροδισίων, ἐπὶ δὲ δεῖ μὴ γυναικὸς γάμου διὰ τὸ Πλάτωνι δόξαι τὰ τοιαῦτα, πείσας ἄνδρα ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἐξ ἴσης ζῆλος ἐμπέσοι. γίνεται οὖν τέτταρες ἐγένοντο, ὡς ἐν ἑκατέρῳ διειλόμεθα. Διονυσόδωρος δέ, ὁ πάππος, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄσεις; ποῦ γὰρ ἐκεῖνον εὑρήσομεν τὸν ζῆλον οὗτινα, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάλαμος; ἔπειτα. εἶμαι γὰρ ἐγὼ Διονυσόδωρος ἀντιλογικὸς ἀφροδίτου τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ἐγγαμικὸς ἐκείνου βελτίων, παύσασθαι, ἔφη, ἐκέλευε καὶ ἐπιβολαμιαῖον ἄδειν.

stantiæ, deq; animi immortalitate sermo haberetur: uerùm ne mihi contradicant ij qui diuersam philosophiæ sectam sequũtur, de nuptijs dicam ea quæ congruunt. Atque illud quidem optimũ fuerat futurum, si nuptijs opus nõ haberemus, sed Platonis ac Socratis dogma secuti, à fœminarum commercio nos penitus abduceremus. Etenim qui ita feciſſent, ij demum ad absolutam illam uirtutem pertingere potuissent. Quòd si uxoris omnino ducendæ sint, ut eas iuxta Platonicam sententiam inter se communes habeant, uidelicet quòd zelotypia uacemus. Hæc quum essent risu excepta, ut quæ nimis intempestiuè dicerentur, tum Dionysodorus: Non tu desines, inquit, barbarica ista nobis oecinere? Nam ubi zelotypiam istam reperias, aut apud quem? At tu etiam biscere audes, inquit, stercilinium? Ad hæc Dionysodorus opinor iam erat conuicia quæ cõueniebat, regesturus, uerùm Grãmaticus Istius uir optimus ille, Desinite, inquit, ego uobis epibalamion recita-

015783

ἐπιδήμιον ἀναγνώσεσθαι, καὶ ἀρξάμενος ἀνεγίγνωσκε. ἦν γὰρ ποίησις, ἀγαθὴ μίμησις, τὰ ἐλεγεῖα.

Νεὶ πρὸ μὲν ἔτι ἦγε Λεωτυχίδης ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεισθὶς, ἄνασσ' ἐτέρῳ ἐνδυκίως,
Πρώτιστα πασάων ἀλλέων παρθενικάων, (σιλλύνει,
Κρείσσων δ' Κυδίππης, ἠδ' αὖτ' Νυμφὶς καὶ οὐ ἧς χάριν, ἐκφερεπόνων ἐρατεινὴ ἰφθίμων,
Κρείσσων Νηρῆος, καὶ Φόκιδος ἀνδρός.

Ἀμφὶ δ' ἐμοὶ πάρ' ὑμῖν ἔτην ἐν καμάτοισιν ὕμνων
Σωὸν ἐς ἀμφιτέρων μολπὴ καὶ κοινὸν ἀκοιμίδα.

γέλως δ' ἦν ἐπὶ τούτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένοις, αἱρεῖσθαι ἔδει τὰ παρακείμενα βρώματα. καὶ αὐτὰ λοιπὰ ἦν περὶ τὸν Ἀριστάνετον καὶ Βύκριτον τὰ πρὸ αὐτῶν κατὰ τάξιν, ἐμοὶ τὰ ἐμὰ, καὶ ἡ Χαρεάδι, ἃ καὶ ἡ Χαρεὰς, ἃ καὶ τοῖς ἐκείνοις ἦν· καὶ τὰ τῶν Κλεόδημον. ὁ δὲ Διφίλος καὶ τὰ τοῦ Ζήνωνος ἔδει ἀπιόντα

recitabo. simulq; cœpit legere. erant autem Elegiaci uersus bi. si satis memini:

Nuper Aristæneti in ædibus unica summo
Nutrita est studio diua Cleanibus hera,
Virginibus cunctis reliquis præstantior una,
Vel potior Phœbe, uel potior Venere:
Salue & tu iuuenum ualidissime sponse ualentum,
Nereo prior, ac fortior Aeacida.

At rursum uobis hoc carmen sæpius olim
Commune ambobus coniugiale canam.

Hæc, ita ut est consentaneum, risus est consecutus. Reliquum erat, ut cibi tollerentur. Iam tollebant Aristænetum atq; Bucritum ex his quæ sibi fuerant proposita, suam uicem partem. Tum ego quæ mihi, & Chæreas ille quæ sibi erant proposita. Eundem ad modum Ion & Cleodemus. Porrò Diphilus etiam Zenonis digressi partem

παραλιθέντα φέρειν, καὶ ἅμα μόνῳ παραλιθέσθαι οἱ κύνες, καὶ πρὸς τὰς διακόνους ἐμάχοντο, καὶ ἀντίοπον, τὸ ὄρνιθος κύνες λαμβάνουσι, ὡς ἂν τὸ κρόκιον ταρσὸν ἀντίλαβοιτο, καὶ τῷ ἑτέρῳ, καὶ κράνῳ, πολὺν γέλωτα παρεσχὸν τοῖς συμπόταις, καὶ ἐμέλησε, ἐπεὶ ἀγανακτῶν μᾶλλον, ὡς ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἑρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν ἅμα διεκρίνοντο, ὡς πρὸ ἑαυτοῦ, ἕκαστος, οὐ μὴν ἀπρόπτως, ἀλλ' ἐπ' ἀκροις, πορφύρα καὶ κόκκοις τὰ μὲν ἄνω κάτω τὰ ἴσα, καὶ πέπλοις ἀρχαϊκοῖς· ὁ δὲ Διὸς ὁ πρὸ τοῦ Ἑρμωνος πεμπτήρης, ἵππος, αἷμα, τύχη, ἵλεω δὴ καὶ ταύτας ἀναφανῆναι, τῶν ἑαυτοῦ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις, ἐμοί μοι, ὦ φίλων, πάνυ προσοχὴ τοῦ νοῦ, ἐμὲ γὰρ ἐκεῖνος ἤδη τῷ διαφαλεῖ τῶν πραχθέντων. ὁ δὲ Ζηνόθεμις, φησί, τὸν μὲν κύνα ἀ-

tollere parabat, affirmens uni sibi ea fuisse proposita atq; hac de caussa cum ministris dimicabat, ac uicissim inter sese trahebant, manibus utrinque in auem iectis, non aliter quàm Patrocli cadauer hinc atq; illinc attrahere conantes. Postremò uicit ille, atque abstulit, plurimum interim risum præbens conuiuis: maximè cum eã ob rem postea grauiter stomacharetur, perinde quasi atroci affectum iniuria. Iam uerò Zenothemis atque Hermon, qui pariter, ut dictum est, accumbebant, alter superius, puta Zenothemis, alter infra hunc, reliqua quidem, quoniam æqualia fuerant apposita, citra pugnam sustulerant: cæterùm auis quæ tacebat ad Hermonis partem, erat altera paulo pinguior, idq; ita casu euenerat, opinor. Iamq; suam uterq; sublaturus erat, ubi Zenothemis (sed tu mihi nunc quammaximè fac animum aduertas: iam enim ad ipsum negocij caput peruenimus) Zenothemis, inquam, omissa ea quæ sese spectabat, eam

ρὰς, τὸν πρὸ τοῦ Ερμωνος κλίνην, προσῆκεν, ὡς ἔφην, ἔτι· ἐπεὶ δὲ ἀντεπελάβετο, καὶ ἐπὶ πλείονα ἐμβεβήκει τὰ ὦτα τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἅπαντες ἐπέλυσαν τοὺς ἡνίοχον κύνας ἐπὶ τὰ πρόσωπα, καὶ τῶν παρόντων ἐπεκελεύοντο, ἐπεκελεύοντο τοῦ Διφίλου, ἐ μὴν τοῦ Κλειδήμου, ἐ τοῦ Ερμωνος, ἐ δὲ Ζηνοθέμιδος Αλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίστασαν, οἱ μὲν ὡς ἕτερον, οἱ δ' ὡς ἑτέρους, οἱ δ' ὡς ἰωνα. ἐκεῖνος δ' ἑαυτὸν ἐφύλαττεν, οὐδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες. καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκεῦος ἁρπάσας καὶ τῶν τραπεζῶν, ἐπέβαλεν πρὸς τὸν Αριστοτέλη, διῆλθε δὲ τοῦ Ερμωνος, κἀκείνου μὴ ἅψασθαι, παρὰ δὲ τοὺς ἐπιόντας ἄλλους. διῆλθε δὲ τοῦ συμποσίου τὸ ἡμιόνιον εἰς μέσους, χρυσῷ μάλα, καὶ βαθεῖ τρυβλίῳ. διὸ δὴ καὶ μετὰ τοῦτο γυναικῶν ἐγένετο, καὶ ἅπαν πάθημα ἐπὶ τὸ μυταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτηρ τοῦ

eam quæ ante Hermonem iacebat, tollere est aggressus: quæ quidem (uti iam diximus) erat pinguiuscula. At ille contrà nitens retinebat, haud sinès ut ea in re potiores ferret. Inter hæc clamore coorto, utriq; in alteorum irruentes, ipsis aubus facies mutuò cædebant: ac barbis inuicem prehensis, auxilio aduocabant, hic quidem Cleodemum, puta Hermonem: ille uerò, nempe Zenothemis, Alcidamantem ac Diphilum. Ac cæteri quidē ad partes accesserunt, partim huius, partim illius, præter unū Ionem, qui sese neutrum atque ancipitem seruabat. Cæterùm illi inuicem conserti pugnabant, ac Zenothemis quidem scyphum è mensa sublatum, eum qui coram Aristæneto stabat, abiecit in Hermonem.

Atque hūc haud tetigit, aliò sed flexus aberrat: uerùm sponsi caput dissecuit alto grauissimoq; uulnere. Itaq; mulierum coorta uociferatio, quæ medium in prælium insiluebāt: cum primis autem adolescentuli mater, cum

μηρούς, ἀπὸ τὸ αἷμα ἅλις, ἢ
ὁ πόμφος ἀνεπίμπλα, φόβοι
δὲ καὶ περὶ αὐτὸν ἦν τοσοῦτοι ὡς ὁ
Κλεόδημος ἐρίσαντι, τῷ Ζη-
νοθέμιδι συμμαχῶν, καὶ πα-
τάξας τῇ βακτηρίᾳ, ὃ Κλεο-
μὲν μικρὸν τὸ ἰμάντιον, τὸ Ἑρμο-
γ' ὃ τὸν σιαγόνα ἀπέτριψε,
καὶ ὃ σίνων ἀνίσας δύο ἢ
τρεῖς ἐπαχθοῦντας ἐκάτρω-
σεν· ὁ μὲν ἀκρωτήριόν τι ἀπο-
νέμει, ἀλλ' ὁ μὲν Κλεόδημος, ἐμ-
βὰς τῷ δακτύλῳ τὸν ὀφθαλμὸν
ὃ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ
τὸν ῥῖνα πρόσθεν ἀπέτρα-
γεν, ὁ δὲ Ἑρμῆς τὸν Διφίλου,
ὡς ξυμμαχίαν ἔπεμψε ὃ Ζη-
νοθέμιδος, ἀφῆκεν ὡς ἔκφυγε
λὼν ἀπὸ ὃ ἁλτῆρος. ἐνταῦθα
δὲ καὶ Ἰσιεὺς ὁ γραμματι-
κὸς, διαλύων αὐτοὺς ἐπιχείρων,
λὰξ, εἶμαι, ἐς τοὺς ὀδόντας, ἀπὸ
τοῦ Κλεοδήμου, Διφίλου ἔπαι
σεν ὁ ἕτερος. ἔκειτο γὰρ ὁ ἄθλιος
καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου, αἵματι ἐ-
ρυθρῷ, πολὺ τεθραυσμένος, καὶ ἀν
ηρέμου μετὰ βοῆς πάντα, καὶ αἱ
γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χα

ita sanguine eius aspexissent
praeterea & sponsa metu
territa prosilijt. Inter haec
Alcidemas strenuum virum
praestitit, cum Zenothemidi
ferret opem, & illiso suo
baculo, Cleodemi quidē cal-
uariam, Hermonis uerò ma-
xillā cōminuit: ad haec è fa-
mulis aliquot epitulari parā
tes, uulnerauit: quanquā illi
nihil his reb. territi cesserūt
uerùm Cleodemus intentato
digito Zenothemidi oculum
effodit: tum admotus narem
mordicùs auulsit. Porrò Her
mon Diphilū Zenothemidi
suppetias ferre conatū, ē sp̄ō
da in terram praecipitem de
dit. Sauciatus est & Isiaeus
grammaticus, dum interuen
tu suo eos studet dirimere:
calce uidelicet in dentes il-
lius illiso, idq; à Cleodemo,
cum hunc Diphilum esse cre
didisset, non Isiaeū. Iacebat
igitur miser ille iuxta suum
ipsius Homerum, sanguinem
ab ore uomēs. Praeterea tumultus atq; lachrymarum plena
undique erant omnia: dum & mulieres eiularent Chae-

rea

015783

μὲν παροινοῦσιν, οἱ δὲ ἄλλοι διετίθεσαν. μίγιστον δὲ ἐν ἀπάντων διαπρᾶξαι Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, πάλιν τὸν προτερχάτα, καὶ πολλὰ ἄν, οἶδ', ἔπαθεν, εἰ μὴ διέλαβε τῶν βακτηρίαν· ἐγὼ δ' παρὰ τὸν τοῖχον ἑστὼς ἐθεώμην, οὐδὲν ἐπιμιγνὺς ἐμαυτὸν, οὐδὲ γὰρ ἐδόκει μοι ἐγχειρεῖν ἀσφαλὲς διαλυσόμενον τοιοῦτον. Λαπίθαι γὰρ καὶ Κενταύροι ἄλλο μὲν, ἅπαντες ἀκρατεστάτως, καὶ οἶνος ἐπιπολάζει, καὶ σπάθαι ἐπιπολάζουσι. τότε δὲ Ἀλκιδάμας ἀποβρίψας τὸ λυχνίον, σπάθην μέγα ἔπινεν, καὶ τὸ κρᾶτηρ, ὡς τὸ εἰκὸς, μεστὸν αἵματος γενόμενος. καὶ ἐπεὶ Ἀλκιδάμας ἀνέστρεψε φωτὸς ἄλλο, ἀλλὰ πολλὰ ἐπέσχε σκότος καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεὶ τις λύχνον πολὺ κομίζων, διετιλάφθη Ἀλκιδάμας μέσῳ, τὸν αὐλητρίδα ἀπαγαγών, καὶ πρὸς βίαν

rea sponso circũfuſæ, dũq; alij bus ſtudent compeſcere. Porrò maxima malorum omnium pars erat Alcidamas, poſteaquam ſemel ad ſuũ rediſſet ingenium, feriêt quicunq; forte in ipſum incidiſſet. Neque uerò pauci in eo prælio cecidiſſent, ſcito, ni baculum is fregiſſet. Ego porrò iuxta parietem erectus aſſiſtens, ſpectabam omnia, neque me ei negocio admiſcebam, nimirũ Iſtiei iam doctus exemplo, quàm eſſet periculoſum eiuſmodi cõflictus uelle dirimere. Lapithas itaque Centaurosq; uidiſſes, euerti menſas, effundi ſanguinẽ, proijci ſcyphos. Demum Alcidamas ſubuerſa lucerna magnas induxit tenebras. Iamq; res, ut eſt coniectu facile, atrocior etiam multo eſſe cœpit, præſertim cũ haud eſſet proclive luminis copiam alicunde recuperare: ſed multa interim ac ſæua patrata ſunt in tenebris. Poſt ubi accederet neſcio quis, lucernã tandẽ apportãs, Alcidamas quidẽ repertus eſt tibicinæ uellem ſuſtollẽs, uiq;

συμποτικῶν αὐτῷ ἐπιδείξων. Διονυσόδωρος δὲ, ἅμα τι γελοῖον ἁμαρτάνων ἐπιπεπτωκώς. καὶ γὰρ ἐξαναστὰς ἐκ τοῦ πίνειν, ἀναστήσας αὐτὸν, ἐπαλειφόμενος, λοπὰς ἐφ' αὑτῷ λάμνιον ἐν τῇ ταραχῇ, δόναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων ἀκδημονικῶς ἔλεγε τοῦτο ποιῆσαι. ὡδὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, γελοίοις ἐπὶ τοῖς δακρύοις ἐκ τοῦ σπουδαίου εἰς γέλωτα, ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντι καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ καὶ Ἴωνι, καὶ εἴ τι τραυματίαι φαύλως ἐξημιοῦντο, πανύκτιοι ἐγρήγορσις, καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέρους τῇ μὲν τοῦ ἑτέρου, τῇ δὲ τῇ ὀφθαλμῷ ἐκπεπληγμένος, βοῶν ἀπόλλυσθαι ὑπ' ἀλγηδόνων, ὡς τι καὶ τὸν Ἕρμωνα, καίπερ ἐν πολλοῖς ἐν-τα (δύο γὰρ ἐλέλυντο ἐξαίφνης) αὐτιμαρτύρασθαι λέγοντα, μεμνῆσθαί τε, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς ἐν ἀδιάφορον ἐγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ συμφὼν δὲ, ἀναι-

cum illa congredi pugnans. Dionysodorus autem in alio quodam ridiculo facinore deprehensus est. Nam ut surrexerat, scyphum è sinu illum elapsum in solum decidit: postea excusans aiebat Ionem in tumultu calicem sublatũ sibi tradidisse, ne periret. Id ita factum, Ion admodum solicitè quasi patronũ egens asseuerabat. His rebus dimissum est conuiuium, à lachrymis denuò in ridiculum exitum conuersum, idq; Alcidamante, Dionysodori, atq; Ionis gratia. Porrò qui erant saucij, sublati sarcinarium foràs deportabãtur miseris affecti modis, maximè senex ille Zenothemis, pariter tũ oculo tum nare mutilatus, enecari se præ tucia tu clamitans: adeò ut Hermon, quãquam ne ipse quidem expers malorum, (nam huic duo dentes fuerant excussi) palàm attelaretur: Meminerit, inquiens, ô Zenothemis, ne posthac dolorem in medijs habendum ducas. At sponsu iam ulne-

ἀνιατευθὲς τὸ τραῦμα ὑπ' Διονύσου, ἀπενίζετο δὲ τῷ ἰατρῷ, κατακείμενος ἐπὶ τοῦ ἁρματίου, ἐφ' οὗ τὸν γυμνὸν ἀπάξειν ἔμελλεν, ἤδη δὲ καὶ τὸν γάμον εἰστιάκει. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνυσος ἐπιμελῆ τὰ δεῦρο καὶ ἐκεῖσε, καὶ πολὺν ἀπέσειε θόρυβον, ἐμεμῶτες ἐν πολλοῖς ἐν τοῖς ἐδωδίμοις. ὁ μὲν τοι Ἀλκιδάμας αὐτοῦ ἔμενεν· ἐπεὶ γὰρ ἐκκαθῆραι ἐβούλοντο τὸν ἄνδρα, οὐδὲ ἐκφέρειν ἐβούλοντο τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖθεν ἔτι ζῶντα, πλαγίου ἐκάθευδε. τοῦτό σοι τέλος, ὦ ἐμὲ καὶ φίλων, ἐγένετο ἡ συμποσία, ἣν ἤμεσεν τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο κακὸν τὸ, πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων. πολλὰ δ' ἄλλως ἔρδουσι θεοί· καὶ τὰ δοκοῦντ' ἐκ ἐλπίδων ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἐπολλῶν ἀνδρῶν ἐπέβη τοῖσιν. ἐκ τῶ τὰ

wulnere à Dionico curato, domum reuectus est fascijs reuincto capite, eidem imposito uehiculo, quo sponsam iuerat abducturus. Atque ita miser ille nuptias acerbas celebrarat. Deinde & alijs item Dionicus pro sua uirili remedium adhibuerat. Postremò postquam iam dormierant, asportati sunt plerique medijs in uijs uo mentes. Cæterùm Alcidamas inibi remanebat. Neq; enim ualebant hominem extrudere, posteaquam semel sese in spondam abiecerat, atque ibi transuersus accubuisset. Hic erat, ô bone Philon, eius exitus conuiuij, de quo rectissimè illud dici possit, quod in fine Tragœdiarum nonnunquam accinitur:

Sunt fortunæ uarij casus.
Plurima quæ haud speraueris unquam,
Ea conficiunt numina diuûm.
Rursum quæ certò speraris,
Ea frustratò non contingunt. Siquidè & hæc plenè præter expectationem atq; inopinatò exierunt. Præterea

φί τι μεμέλητα ἔδη, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ, ἀπρόσκοπον ἔστα σωὶ τοῖσδε τοῖσιν φιλοσόφοις.

& illud iam didici, non esse tutum, cui non sit opus, cum eiusmodi philosophis agitare conuiuium.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Symposium.) Conuiuium. b Lapithæ.) Thessaliæ populi, sic fortasse dicti à Deucalionis & Pyrrhæ iactis lapidib. Vnde uersiculus: Ἐκ δὰ λίθων ἐγένοντο βροτοί, λαοὶ δὰ καλοῦνται. λᾶς, idem quod λίθος. hinc λαὸς, & fortasse λαπίθης. Vergil. Deucalion uacuum lapides iactauit in orbem, Vnde homines nati, durum genus, &c. Narratur ab Ouid lib. 12 Metamorph. quomodo à Lapithis Centauri in nuptijs Pirrhoi & Hippodames profligati fuerunt, cum uino & libidine iam exæstuantes, sponsę & reliquis feminis uim inferre aggressi essent. c Nouam quandam.) Exordium ab admiratione & rei nouitate. d Promde nunquam.) Petitio. e Extraq; teli.) Hoc est, in tuto, citraq; periculum. f A' mero.) Excusatio. g Odi memorem.) Innuit poeta, non oportere meminisse eorum quæ in conuiuijs uel fiunt uel dicuntur. Ex institutione aũt Lycurgi, qui natu maximus erat, stabat ad ostũ, & ad publica cõuiuia ingredientibus ostendebat fores, dicens: Per has nullus egreditur sermo: admonens, nihil effutiendum si quid liberius dictum esset in conuiuio. Horatius hoc quoq; inter iucundi conuiuij commoditates commemorat: Ne fides inter amicos sit, qui dicta foràs eliminet. Huc pertinet ille Græcorum Senarius: Τὴν γυναῖκ' ὅταν λέγουσαν εἶπον χρῆναι: Inscribo uino. si quæ iurat femina: inuens, irrita esse solere quæcunq; in compotationibus effutiuntur. Huc asscribendum, maiores Baccho simul & ferulam & obliuionem consecrasse: nimirũ hoc innuentes, non oportere meminisse quid in cõuiuio peccatum sit. aut certè leuem admodum ac puerilem reprehensionem suffi-ere. Nam ferula pueros cædi solitos, uel Iuuenalis indicat: Eo nos ergo manum ferulæ subduximus. h Verùm Agamemnonię.) Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ, id est, At non Atridæ sic est Agamemnoni usum. Carmẽ est ex Iliados Homericæ libro primo sumptum: quod ceu prouerbialiter usurpatur, cum quis tyrannico more, sequitur aõ quod dicat æquitas, sed quod animo collubitum

habitũ sit. i Aristænetus.) γλαφυρός. k Meliteum.) Meliteus catell⁹ dicitur is qui habetur in delicijs, ac lautus in ocio alitur ad uoluptatẽ, non ad usum. l Opiparã.) Olim cœnã summo apparatu & omnigenis lauticijs affatim instructã, opiparam uocabant. m Syllogismus cornutus.) Dialectici cornutum appellant Syllogismum, dilemma, uelut inexpugnabilem. n Optabam ut terra.) παροιμία, sumpta ex hoc hemistichio Homerico Iliad. 4. τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών, id est: Tellus ipsa mihi tunc ampla dehiscat. o Cæterùm admirandus.) Hoc fortasse turpe & inuerecundum, petulans & obscœnum tunc etiam, sicut & hodie: quia in loco publico & in conspectu aliorum aut præsentium, aut prætereuntium fieret.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑ. DIALOGI MERETRICII.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Vt in superioribus dialogis, breuioribus quidem illis, Lucianus cum superorum tum aliorum rerum irridet, sumpta, ut uidetur, occasione partim ex Homero, & cæteris epicis, partim ex Tragœdiarum quoque scriptoribus: ita in hisce meretricum colloquijs, mulierum quoque uitia, amores, uariãq; latitudinem persequitur, idq; accepta eius rei occasione atq; materia ex Menandro, & eius ætatis comœdis. Eadem enim & illic argumenta tractata esse, ex Latinorum, Terentij ac Plauti conuersionibus coniecturam facere licet. Quòd si autem in re non usq; adeò graui aut periculosa etiam diuinare licet, uidetur Lucianus exercitandi quoque gratia huiusmodi lusitasse, quippe qui ijs quibus aliquando rhetoricam tum alibi, tum in Gallia quoque professus est, huiusmodi quasi exempla quædam proposita uolnerit. Ita enim accuratè hic ubiq; Atticam elegantiam ac proprietatem custodiuit, ut prorsus ad imitationem hæc composuisse uideatur. Neque uerò hoc loco crimini nobis uerterit quispiam, quasi meretricia hæc, & infanda etiam nonnulla, latina facta iuuentuti legenda proponamus. Nam præterquam quòd suscepto operi seruiendum fuit, etiam illud defendere nos debet, quòd ex sapientoribus quoque dixisse quidam fertur, Mala cognoscenda esse, non ut sequamur, sed ut facilius euitemus.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ Θαΐς.

GLYCERA ET Thaïs.

GLYCERA.

ΟΝ τρατιώτην ἐθεασάμην τὸν Ἀκαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐφίλησε, τὸν ἀνταράμφιον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα τοῦτον, ὦ Θαΐς, τὸν ἐξηλλαγμένον; Θα. ἐγνωκέναι μὲν οὐκ ἔγωγε, ἀλλὰ δῆλα, ὦ Γλυκίριον, ἐκ τοῦ σφόδρα μοι ὑμᾶς πίστευκεν ἐν τοῖς ἀληθέσι. τί δὲ τοῦτο; ἆρά γε περὶ αὐτοῦ λέγειν ἔμελλες τι; Γλυ. Γοργόνα αὐτὸν, ἐ πανοῦργος κἀκεῖνος φίλτατος ἐμοῦ ἔναι, ἀπέστησε δ' ἐμοῦ ἐκεῖνα γαγεῖσα. Θα. καὶ νῦν σοι μὲν οὐκ ἔτι ἐκεῖνος ἐ πρίονται, Γοργόνα δὲ ἀνταῦθα συνοικεῖται; Γλυ. ναὶ ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐ μετρίως με ἤλγυνε. Θα. σφόδρα μὲν οὖν Γλυκίριον, ἐκ ἀδίκως δέ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' ὑμῶν τῶν ἑταιρῶν. ἴσως χρὴ ἔτι ἀνιᾶσθαι

MIhi quidem istũ, Thaïs, Acarnanem, qui dudum quidem Abrotanum habebat, pòst autem me amauit, purpuratum istũ dico, nostine ipsum, anoblita es hominis? TH. Quid ni nossem, Glycerium? nã & potauit nobiscũ superiorianno in festis Arualibus. Sed quid istud uidéris enim nescio qd de illo narraturus esse. GL. Gorgona ipsum, scelestissima ista, quæ se amicam esse meam simulabat, subductũ uerbis à me abstraxit. TH. Et nunc tibi quidem ille amplius non conuersatur, Gorgonam aũt amicã sibi peraxit? GLY. Ita est, ô Thaïs: atq; hæc res nõ mediocriter dolere me afficit. THA. Malum quidem hoc est, Glycerium: haudquaquã nouũ aut mirũ tamẽ, sed cõsuetum adeò, ac fieri à nobis meretricib. solitũ. Proinde neq; mœrore affici

015783

ἔγωγε, ὅτι μίμφεσθαι τῇ Γοργόνι ἔοικε· καὶ γὰρ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψατο, καίτοι φίλαι ἦτον, ἀτὰρ ἐνίοτε διαμάχονται, εἰ μὴ ἐπίσταιτο αὐτὴν ἑκατέρα τὸ αὐτό· ἐκεῖνο δὲ μὴ πάνυ θαυμάζω, ὅτῳ ποτὲ ἐπαινεῖ στρατιώτης αὐτὴν, ἐὰν μὴ πάνυ τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ὁρᾷ καὶ τὰς μὲν τρίχας αὐτῆς ἀμόρφους ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ δὲ μὴ πώας ἀπηγμένας· τὰ χείλη δὲ, καὶ ὠχρὰ καὶ νεκρικὰ καὶ τρόχλου λιπῆ, καὶ ἐπίσυρμα ἐν αὐτῷ καὶ φλῆβες, καὶ ῥὶς μακρὰ μάλιστα, σύμπαντα ὁρᾷ καὶ ὁρᾷ, καὶ μετέωρα πάνυ ἐπαγωγά. ΓΛΥ. εἶτα σύ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ἀγνοεῖς Ἀκαρνᾶνα; ἐν οἴδα, ὅτι φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον, ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θετταλὶς τις ὡδὶ ἐπιστάμενος, καὶ τὸν σελήνην καθάγουσα; φασὶ δ' αὐτὴν καὶ πτίττεσθαι ἤδη νυκτός. ἐκεῖνον ἤδιστα ἂν ἀπάγοι τῇ φαρμάκων ἰσχύι, εἰ νεωστὶ ἐρῴη αὐτῆς. ΘΑ. καὶ σὺ δὲ ὦ Γλυκέριον ἄλλον τινὰ ἀπάγοις, τὸν δὲ χαίρειν ἐᾷς.

affici nimium decet, neq; accusare Gorgonam. Neq; enim tibi Abrotonum ob hoc prius succensuit, quanquam amicæ inter uos eratis. Cæterùm illud miror, quidnam adeò laudet in ea miles iste, nisi si omnino cæcus est, qui non uiderit capillitium illâ rarum habere, & in multam usq; frõtem deductum: deinde & labia liuida, atq; emortua, collum autem exile, & extantes in eo uenas, longumq; nasum. Vnum solũ habet, quòd procera est, & recta, & ridet admodum illecebrosum quiddam. GL. An tu putas, ὁ Θαΐ, propter pulchritudinem amasse illam Acarnanẽsem nescis quòd uenefica est Chrysariũ, mater illius, Thessala nescio quas incantationes sciens, ac lunã deducens? Aiunt aũt ipsam uolare quoq; noctu. Illa igitur in insaniã uertit hominẽ, pharmaco quodam ei temperato, ac bibere dato & nunc uindemiãt ipsum. THA. Tu quoq; Glycerium, alium aliquem uindemiabis, istum autem ualere sine.

GIL.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

8 Thessalas incantationes.) Thessala gens præter cæteras ueneficij nomine notata est: id quod ex innumeris scriptoribus liquet. Thessala quoq; ueneficam & præstigiatricem significat plerunque. unde Menander Thessalam cognominauit fabulam complexam, ambages feminarum, lunam detrahentium. Eidem Luciano Θετταλαὶ φίλαι, & Horatio uox Thessala, & Thessala portenta, magicum murmur & cītiones sunt. Eam superstitionem in Thessalos à Medea profectam existimant, quæ illàc cum fugeret, scriniolum magicis herbis plenum deiecit: eaq; ipsa supplantasse, Suidas in uocabulo Θετταλὴ γυνὴ annotat. Lucanus in Thessaliæ solū, uenenorum ferax, herbasq; nocentes procreans, id confert.

MYRTION, PAM. *philus, & Doris.*

MYRTIVM, PAM-

MYRTIVM.

Ἀμῶν ὁ πάμφιλε φίλων & ἑταίρων γαμβρὸς ἐγὼ μνήστευσα θυγατέρα· καὶ δὴ σε γεγαμηκέναι φασίν. εἰ ἔστιν ἢ ἐμοὶ, ἐς ὕστερον, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα ἔσχεται, καὶ ἐπιλέλησομαι Μυρτίου πάλαι, καὶ τούτου, ὦ πάμφιλε, ἐπὶ τοσοῦτον ἤδη. τοῦτο γοῦν καὶ μόνον ἐπιτέμνω τοῦ σοῦ ἔρωτος,

Vcis ne Pamphile, Philonis nauleri istius filiã? Iam enim uxorẽ duxisse te aiunt. Tot añi iuramẽta quæ iurasti, & lachrymæ istæ, breui adeò momento omnia euanuerunt! & nunc Myrtij oblitus prorsum es? idq; etiam, Pamphile, cum octauũ iam mensem ex te prægnãs sim? Quippe hoc uel solùm ex tuo amore consecuta sum,

ὅτι μοι τελικαύτην ἐπαίσιόν τιν γυναῖκα, καὶ μετὰ μικρὸν παιδοτροφῶν δέον, πρᾶγμα ἀναίρεμα ἐμφύσαν· ἐγὼ γὰρ οὐδένα σε τιμήσω, καὶ μάλιστα, ἂν ἄρρεν γένηται, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, τυχὸν μέν σε ἔξω παρὰ μέλιμ τὸ ὄρθρου, σοὶ δὲ ὄντα διὰ πολλῶν προσλοιδόρων ἐᾷ· ὡς ἄπιστος γεγένησαι πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς μητέρα, γαμῶν ἅμα καὶ ἐκείνην παρθένον· ἤδειν γὰρ αὐτὴν ἐναγχος ἐν ταῖς Θεσμοφορίοις μετὰ τῆς μητρὸς, ἀδύπνουν οὖσαν, ὅτι δὲ καὶ τὸν ἐκείνης ἐμὲ τὸν Πάμφιλον, καὶ σὲ δ' ἐκ τοῦ πρόσθεν ἰδοῦσαν αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἴδῃ, μή σε αὐτίκα, ἢ παρουσαμένης ἐμοῦ αὐτὴν, μηδ' ὅτι διάφοροί ἐσμεν, καὶ οὐ ἀλλήλους ἐρῶμεν μᾶλλον ἢ τὸ φίλον ἀσπαζώμεθα ἢ πατέρα τῆς νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἴδῃ, ὅτι ἐλεύθερα τῶν δυναστῶν ἰδών. ΠΑΜ. ἔτι οὖν

ſum, quòd mihi tantum impleuiſti uterum, & me non ita multo pòſt liberos alere oportebit, rem meretrici grauiſſimam. Neque enim exponam infantem, & maximè ſi maſculus naſcatur, ſed Pamphilo ei nomine impoſito, ego quidem ſolamen quoddam amoris habebo: tibi uerò exprobrabit aliquando accedens ad te ille, quòd perfidus fueris in miſeram ipſius matrem. Cæterùm Pamphile, haudquaquam formoſam uirginem ducis. Vidi enim nuper ipſam in Theſmophoriis unà cum matre, nondum etiam ſciens quòd propter ipſam Pamphilum uiſura amplius non eſſem. Proin tu quoque antea ipſam contemplare, faciemq; et oculos ipſius uide, ne te poſtea diſcruciet, quòd caſtos eos admodum habet: neque etiam quòd diſſorti ſunt, & ſe mutuò aſpiciunt. Imò uerò Philonem uidiſti, patrem puellæ. faciem igitur illius noſti: quare nihil amplius opus erit filiam quoque uidere. PAM. *Adhuc,*

Myrtium,

σε λεγόντος, ὦ Μύρτιον, ἀκούω μου, παρθένοι καὶ γάμοι τινὲς ναυτικοὶ διαιτῶσι. ἐγὼ δὲ ἤ σιμαλῆ τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα, ἢ ὅτι Φίλων ὁ Ἀλωπεκήθεν, εἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σοί, θυγατέρα ἔλιπε ἔχουσαν ἡλικίαν ἤδη γάμου; ἀλλ' ἐκεῖ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί· μέμνημαι γὰρ οὐ πρόσω ἐληλακὼς περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ. τάλαντόν γε, εἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ ἐκείνῳ ἐκείνου, ἐκ δὲ πολλοῦ τοῦ ναυτοδίκου ἀπήγχετο αὐτὸν, καὶ μόλις ἤδη τινος αὐτὸ, ὅλον ἴσως, ὡς ἐπαύρισφανεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν ἐκεῖνόν μοι, πλὴν τῶν ὄψων ἐστρατηγηκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα περὶ μητρὸς αὐτῷ ἐστασιακότος, τίνι φίλῳ ἐγάμουν αὖ; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας, ἢ σωτίδιόν σε, ὦ Μύρτιον, λαμβάνει τινὰς ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦντα.

Myrtium, nugantem te audio, virgines, ac nuptias nescio quas nauticas commemorantem! Egon' autem simam aliquam, aut formosam sponsam noui! aut omnino quòd Philon Alopecensis (illum enim opinor te dicere) filiam habet nubilem? Ab neque patri amicus ille est. Memini enim de pacto nautico non multo antè iudicio illum cum illo contendere. Nam talentum, opinor, debens patri, exoluere nolebat. Pater autem apud eos qui controuersias nauticas disceptant, accusauit illum: adeoq; aegrè tum exoluit illud, imò neq; totum, ut pater dicebat. Quòd si autem uxorem ducere etiam decretum mihi esset, Demiæ scilicet filia relicta, eius tui superiore anno exercitum duxit, idq; etiam cum cognata mihi sit, Philoui istã nescio quam uxorem ducerem? Tu uerò unde ista audisti? an fortè ipsa hoc effinxisti, nouas quasdam zelotypias meditando, & cum iis perinde ut cum umbris nequicquam dimi-

μαχῆσαι; Μύρ. ἀκωῦ ἐ γα-
μεῖς, ὦ Πάμφιλε: Πάμ. μίμη
νυε ὦ Μύρτιον, ἢ λημπαπαλᾶς·
λαί τοι χθὶς ἐ πάνυ ἐμεθύσθη
μεν. Μύρ. ἡ Δωρὶς αὕτη
ἐλύπησέ μι· πιμφθεῖσα γὰ ἐς
ὄψιν ἀνηρόμητό μοι ἐὰν τῷ γα
στρὶ, καὶ ἀνέφατο τῇ λεχαίᾳ
ἐκ τοῦ ἡμῶ, Λεσβίαν, ἔφη, ἐν-
τυχόσαν αὐτῇ. μᾶλλον δὲ οὐ
αὐτῷ ὦ Δωρὶ λέγε, ἄπερ ἀκή-
κοας, εἰ μὴ ἐπλάσω αὐτά.
Δω. ἀλλ' ἐπιορκήσω, ἢ δέσποι
να, εἰ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ
ἐκεῖσε τὴ πρυτανεῖον ἐγενό-
μην, ἐντυχεῖ μοι ἡ Λεσβία μετ
ἀῤῥένων, καὶ φησίν, ἡ ἑταῖρε,
ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν
φίλων θυγατέρα. εἰ δὲ ἀπι
στεῖς, ἔξεστι σοι παρακύψαντα
ἐς τὴν στοὰν ὑμῶν, ἰδεῖν
πάντα διατεθρυμμένα, καὶ αὐ-
λητρίδας, καὶ βόμβυ· καὶ ὑ-
μεναίους ᾄδοντάς τινας. Πά.
τί οὖν, παρέκυψας, ὦ Δωρί.
Δω. νὴ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαν-
τα, ὡς ἔφη. Πάμ. μετὰ τοῦ

digladiando? MYR. Proinde uxorem, Pamphile, non duces? PA. Insanis Myrtiũ, aut certè temulenta es. Atqui heri non ita multum inebriati fuimus. MYRT. Doris hæc mœrore isto affecit me. Nam cum fortè missa esset ut lanas coemeret mihi ad uentrem, & uota pro me faceret, Lesbiam ait fortè conuenisse sc. Quin potius ipsa huic, Dori narra quæ audieris, nisi tuta finxisti ea. DOR. At malè dispereã, hera, si quicquam mentita fui. Nam postquam eò loci ubi curia est, ueneram, obuiã fit mihi fortè Lesbia, subridens, atque ait: Amator uester Pamphilus uxorẽ ducit, Philonis filiam. Ac sĩ credere nollem, iussit ut in angiportum uestrum intrò aspicerem, ubi omnia coronis et sertis ornata essent: præterea & tibicinæ, & tumultus, & qui Hymenæũ canerent, nonnulli. PAM. Quid igitur? aspexisti intrò? DOR. Atque admodum, uidiq; omnia quæ illa dixit. PAM. Intelligo errorem,

τλιο ἀπέτλω. οὔτι πάντα ὁ Λυσία, Δωρί, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, ἢ σὺ τἀληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ. πολὺ μέντοι γε ἐταράχθητε· οὔτι γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι, ἀλλὰ τωὶ σὺν μοὶ ὄλω ἀνέσαις ἡ μητρὸς, ἐπέστη χθὲς αὐτοῦ ἀκοῦσαι παρ' ἐμοῦ· ἔφη γάρ, ὦ Πάμφιλε, ἡ μὲν ἐλευθερώτατε σοὶ Χαρμίδης, ὁ τῦ γέροντος Λυσανίου υἱὸς, γαμεῖ δέλτ, ἀγὼ σωφρονῶ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἐταίρᾳ σώσεις; ταῦτα παρακούσας ἐγὼ, ἐς ὕπνον μὲν οὐκέτ' ἐνέβλεψα, ἕως ἔνδον ἐπλάθον ἀπὸ τῆ εἰνίκης, ὥστε εὐθὺς ἔδοξεν, ὅτι ὁ Δωρὶς ὕστερον ἐλθὼν, ἢ δὲ ἀπιστεῖς, κάθες ἀπιὼν βᾶττε, ὦ Δωρὶ ἀκριβῶς ἴδε, μὴ τὴν φρυνῆν, ἀλλὰ τὴν λύραν, ποτέρᾳ ὄψιν ἡ ἐλαφρυσμένη· εὐρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. Μύρ. ἀπώλεσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπαγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιῦτο γένοιτο. Πάμ. ἀλλ' οὐκ ἄν ἐγχρίτο, μὰ Δ' οὕτω μακροπορτικὸν, ἀλλὰ θύρᾳ αὐτὴν, ὑπὲρ στεφάνων καὶ ἐρίων κεκοσμημένην· ἐπιγνώσῃ γὰρ τὴν τῶν γειτόνων.

neque omnia tibi Dori, mentita Lesbia est, & tu uera Myrtio quoque renunciasti, nisi quòd metu frustra ambæ territæ estis. Neq; enim nuptiæ illæ apud nos fiunt. sed in mentem nunc uenit mihi quod ex matre audiui quando à uobis heri domum reuersus fui. Nam illa mihi, Pamphile, inquit tum, æqualis hic quidem tuus Charmidis, uicini huius Aristæneti filius, uxorem tam ducit, & resipiscit. Tu uerò quousq; tandem cum amica consuetudinem habebis? Talia ego tum audiens, per negligentiam transmittebam, atque in somnum prolabebar. Deindè mane exurgens, domo statim exiui, ut nihil eorũ sciam quæ Doris postea uidit. Quòd si autem mihi non credis, denuò abiès hinc Dori diligenter inspice, non porticum, sed ianuã ipsam, ultra coronis ac sertis exornata sit. deprehendes enim non nostram illam sed uicinæ esse. MY. Seruasti me Pamphile. Strangulassem equidè me, si quicquã tale factum fuisset. PA. At factũ non est, neq; ue insa-

νάλω, ὡς ἐκπλήξομαι Μυρτίν, καὶ ταῦτα, ἤδη μοι δοκῶ καὶ πάλαι.

insaniero ego, ut Myrtij obliuiosus esse uidear, præsertim iam uterum ex me ferentis.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET Philinna.

ΜΑΤΗΡ.

ΜΑΝΗΣ, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἐπαθὲς ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἥκει γὰρ παρ' ἐμὲ Δίφιλος ἐκεῖθεν ἅμα πρῶτον, καὶ διηγήσατό μοι, ἃ ἐπαθες ὑπ' αὐτοῦ. μαινέσθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν ὀρχήσασθαι, αὐτοῦ διακωλύοντος, καὶ μετὰ ταῦτα, φιλῆσαι Λαμπρίαν τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἐκλίνης σαι, καταλιποῦσαν αὐτόν, ἀπελθεῖν πρὸς τὸν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον· ἐκεῖνον δ' ἀσπάζεσθαι, τοῦτον γε γνωμίδιον. ἀλλ' ἐγὼ μὲν, οἶμαι, σωφρόνως, ἐπειδὴ ταῦτα ἦν ἅπαντα, μένειν, ἐπὶ τῷ πλησίον σκίμποδος λαβέσθαι ἄλλου, καὶ λυπεῖσθαι ἐκεῖνον.

MATER.

NSanáne fui sti Philinna, aut quid tibi accidit tandem in conuiuio heri? Venit enim ad me Diphilus mane lacrumans, & narrauit mihi ea quæ indigné à te passus fuerit. Ebriam enim iussse te, & in medium progressam saltasse ait ipso prohibente, postea autem etiam osculatam fuisse Lampriam sodalem suum: ac postquam succensuerit tibi, relicto ipso ad Lampriam transijsse, illumq; amplexatam esse. Se- se uerò dispersisse cum hæc fierent. Sed neq; noctu opinor cõcubuisti cũ eo, relicto autem lacbrumante sola in proximo grabatulo iacuisti, cantillãs, atq; ægrè faciens illi.

φί. τὰ γὰ αὐτῆ σὺ, ὦ μῆτερ, ὑ διηγήσατο· ὐ γὰρ ἂν σωφρονῆ γοῦν αὐτῷ, ἰδρι τῷ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε ἀφίμενον, ἐκείνοις τε Θαΐδι, τῇ Λαμπρίᾳ ἐπαίζοντα, μᾶλλον ἐκείνῃ πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ καλλιπάνυσσαν εἶδε με, καὶ διένευσα αὐτῷ, εἶα πού, τὸ ἐς τὸς ἄκρα ἐφαψάμενον, ἀναπλάσας τὴν αὐχένα τῆς Θαΐδος, ἐφίλησε οὕτω πρεσφυῶς, ὥστε μόλις ἀπέσπασα τὰ χείλη. ἔπειτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ ἐς ἄλγος, ἐπ' ἐμοῦ δηλαδή· καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ, ὡς δὴ πρεπόντα ἀδοῦντα τὴν Λαμπρίαν, καὶ ἐπιχαρῆ ἐμοῦ γέ πως φιλοῦντος· ἀλλ' ἐπεὶ ἐγὼ μὲν ἐμοὶ ἔδοξα πρὸς αὐτὴν ἐκκαλλίβω, ὡς μὴ καὶ τοῦτο προφασίσεισθαι ὕστερον. ὁ Θαὶς δὲ αἰσθομένη, ἀρχόντων πρώτη, ἀπεγυμνοῦτο ἐπιπλὺ τὰ πρῶτα, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα,

PHIL. At ea quæ ipſe fecit, mater, haudquaquã narrauit tibi: neque enim patrocina reris ipſi, contumelioſo adeò exiſtenti, qui me quidẽ dimiſſa, ſermones ſubinde conferebat cũ Thaide Lampriæ amica, cum ille nõdum adeſſet. Poſtquam autem uidebat indignè ferre me, atque ego nutu admonebam hominem eorum quæ faciebat, ille ſumma auricula apprehenſam, & cernice ad ſe reclinatam Thaidem etiam oſculatus eſt, ita impreſſo ore, ut uix inde labia retraheret. Proinde ego quidem lachrumabar, ille uerò ridebat, ac Thaidi multa in aurem clàm ſuſurrabat, de me uidelicet. Et Thais quoque ad me aſpiciens, ſubridebat. Vbi autem aduenire Lampriam animaduerterant, ac tandem mutuis oſculationibus explerant ſeſe: ego quidem cum ipſo tamen accubui, ut ne in poſterum eam hoc cauſſari poſſet. Thais autem exurgens, ſaltauit prima, nudatis in multum uſque talis, perinde ac ſi ſola ſepulchros

eos

15783

σα. καὶ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, καὶ ἐπῄνει μόνον, Δίφιλος δὲ ὑπὲρ τὸν κόσμον τὸ εὔρυθμον καὶ τὸ ἐμμελὲς τοῦ χορηγήματος, καὶ ὅτι οὐ πρὸς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐπὸς, καὶ τὸ σφυγμὸν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυρία, ὑπὲρ τὸν Καλάμιδος καὶ Σωσάνδρου ἐπαινῶν, ἀλλ' ἢ τὴν Θαΐδα, ἣν καὶ σὺ οἶσθα σωλλουσμένην ἡμῖν, οἵα ἐστί. Θαὶς δὲ οἵα καὶ ἐσπούδακεν ἐκεῖνος ἐν ἐμοί; ἀνάστατός τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λοιπὸν ἔχειν τὰ σκέλη, ἐξεγείρεται καὶ αὐτὸ τὸ ὀρχησάμενον. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γάρ, καὶ ὠρχησάμην. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, κἀπορχίσθαι, καὶ ἐπαλλαδίσαι τὸ σκώμμα, καὶ τὴν Θαΐδα ἰδεῖν τυραννεῖον τὸ συμπόσιον;

Μή. φιλοτιμότερον μέν, ὦ θύγατερ· οὐδὲ φορτικὸν γάρ ἐχρῆν, λέγε δ' ἡμῖν τὰ μετὰ ταῦτα. Φί. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐπῄνουν, ὁ Δίφιλος δὲ

eos haberet: ac postquã desyt, Lãprias quidẽ tacebat, neq; quicquã uerbis addidit: Diphilus aũt supra modum laudabat concinnitatem, ac gestus æquabilitatẽ, eo quòd in nullo adeò defeciſſet, quodq; aptè ad citharã & motus & planta reſpondiſſent, & alia infinita, perinde ac ſi Calamidis Soſandrã laudaret, & non Thaidem, quam tu quoq; ſatis noſti, cũ nobiſcũ lauaret nuper, qualis ſit. Ipſa autem Thais qualia in me ſtatim probroſè dixit? Si quam enim, inquit, non pudet gracilium cruũ quæ habet, exurgens ſaltet etiam ipſa. Hic tibi quid dicam mater? ſurrexi equidẽ, atq; ſaltaui. Quid enim facere conueniebat? perferre ſcilicet, & ſilentio ſcomma illud tacitè cõfiteri? ac Thaidem permittere ita in conuiuio regnare? MA. Aemulatio hæc quidem, filia, grauior paulo fuit. Nam ne curare quidem iſta oportebat: ſed tamen dic quæ poſt hæc conſecuta ſunt.

PHIL. Cæteri quidẽ igitur laudabant, Diphilus autem

μέν@ ὕπτιον καταβαλὼν ἀνω τὸν, ἐς τὸν ὀροφὸν ἀνέβλεπεν, ἕως μὲ λυπῆσαι ἐπαυσάμην. Μή. τὸ φιλῆσαι δὲ τὸν Λαμπριάδα ἀλλᾶκ ἦν, ἢ τὸ μετὰ ταῦτα συγγνώμης ἄξιον. Φί. ἀντιλυπῆσαι βούλομαι αὐτόν. Μή. εἶτα δὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ καὶ ᾄδοι, ἐκείνου δακρύοντος, ἢ αἰδεῖ ἢ λύγατερ, ὅτι τοιαῦτά ἐσμεν, οἷα μίμνησαι, ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ εἶτα δὲ τὸν πέρυσι χειμῶνα διεγένετο ἡμῖν, εἰ μὲ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἐπεμψε. Φί. τί οὖν, αἰσχρὸν διὰ τοῦτο, ὑπομένειν αὐτῆς; Μή. ἐγγίσῃ μοι, μὴ καὶ φιλήσῃ δι' ἐμὲ εἰδῶ, ὅτι ὑβρίσομαι παύσονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ἐπιτιμῶσιν ἔχοντες, οὐ δὲ πάνυ χαλεπὴ διὰ τοῦ αὐλητοῦ γεγένησαι. καὶ ἔμε, μὴ διὰ τὸν πρωτεῖον, ἀπορίψῃς πάνυ τέλεια τὰ διαλύδια.

solus, supinus in tergũ iacẽs, ad lacunar sursum aspiciebat scilicet, donec saltando defessa ego quieui. MAT. Quid aũt quòd Lampriam osculata esse diceris, uerúmne istud fuit? quid tacesi? Non enim hoc quoq; uenia dignũ est. PH. Atqui uicissim illi ægrè facere uolebã. MA. Deinde neq; cõcubuisti una cum illo, sed etiam cantillasti lachrymante illo. An non intelligis filia, quòd mendicæ atq; inopes sumus? neque meministi quàm multa ab illo accepimus, aut quo pacto superiore hyeme uiuendum nobis fuisset, nisi hunc nobis ipsa adeò Venus obtulisset? PHI. Quid tum igitur? an ob id tolerarem hæc, & contumelia ab ipso afficerer? MAT. Irascere quidem, ne autem uicissim contumelioſa fuerũ. An nescis quòd contumelia affecti amatores, amare desinũt, & se ipsos obiurgant? Tu uerò omnino difficilis semper erga hominẽ fuisti. Ac uide ne iuxta prouerbiũ, funiculũ nimis intendẽdo, abrũpamus aliquãdo.

ME-

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ Βακχίς.

ΕΙ τινα εἶδε Βακχί τρῶν ἵππα πολλαὶ Θετταλαὶ λίγονται ἰνάϊ. Λυσαι, πρὸ ἐμοῦμὲν ποιῆσαι, ἐ πρὸ πάνυ μισυμένη γυνὴ τυγχάνω, οὕτως ἴσθι, παραλαβοῦσα ἐμέ μοι βουλόμενα γὴ ἴλθη, πρὸ τὰ χρυσία ταυτὶ πρεσμῶ ἤλθης, ἐμοῦγε ἔστιν ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἐκβρίψασα χαρὶν, μισήσασα Σιμμίχην, ὡς ταχίστα. ΒΑΚ. τί φῄς; ὃν ἔτι σὺ τὸν, ἀλλὰ πρὸ τῶν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, ἔχεται χαρίεν Θ, ἀλλ' οὐ τοσοῦτος ἐργὰς τῶν γονέων ἐνίσχυσε, ὁ βουλεύεται τῶν πλησίον ἐκείνην γῆμαι, ὥστε πρεσβὺς τάλαντα, ὡς ἔλεγεν, ἐπιφερομένην; μόλις γὰρ ταῦτά σε ἀνέσχεσθαι. Μέ. ἅπαντ' ἐκεῖνα ἔσχεται, ὦ Βακχί, καὶ πάμπολλα πρόσθεν ἤμερα ἐλθοῦσα ἐλέγετο ἄλλα ἀντ' ἐμοῦ· ἀλλὰ πάνυσι

MELISSA ET Bacchis.

SI quam fortè nosti, Bacchi, anum, quales multæ Thessalæ perbibẽtur esse [a] incãtatricet, et amabiles uideri facientes, etiã si qua prorsum odio digna mulier existat, eam acceptã ad me adducis quæso. ita tibi reb. tuis optatò fruliceat. Nam ego uestes omnes, atq; omne auruũ hoc libenter amiserim, si solùm uideã iterũ ad me reuerti Charinũ, odio Simmichen perinde habentem, atq; me nũc habet. BA. Quid ais Melissa? nõ amplectẽdi cõsuetudinẽ habet, sed ad Simmichen diuertit Charinus, cuius gratia tãtas iras parentũ sustinuit, cum diuitem illã uxorẽ ducere negaret, quæ quinq; in dotẽ talenta, ut dicebatur, illi allatura erat? meminienim me ista ex te audire. ME. Cuncta hæc euanuerunt, Bacchi, & iã quintus dies est ex quo illũ prorsum ne uidi quidẽ: sed potãt

παρὰ τῷ σωτῆρι παμμένα αὐτός τι πρὸς Σιμμίχην. ΒΑΚ. ἔρρωσο, ὦ Μίλητε πάσχειν, ἀλλὰ τί πρὸς ὑμᾶς διέστηκεν; ἔοικε γάρ σμικρόν τινα εἶναι. ΜΕ. τὸ μὲν ἐλάττω ἐς ἀκοὴν ἴσως ἐστίν, πρόσω δὲ ἀνιλθὼν ἐν Πειραιῶς· διατελούσης γάρ, οἶμαι, χρόνῳ τινὶ ἀπαντήσων, πέμψαντος τοῦ πατρὸς, αὐτὸς μὲ προσέβλεψεν ἰοντα, ἔπειτα προσδραμὼν ἀπεσεισάμενός τε δὴ παρ' ἐμοῦ βίλησεν· ἔπειθ', ὡς ἐοικεν, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ὃς τὰ ὠδὶ τοίχων γραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀναγνοὺς, ἔστι διατεθρύλητο ἡμῶν τὰ ἐνύπνια. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα τοῖχον, ὦ πρὸς θεῶν λέγεις; ἢ ὃν ἐλέγομεν ἀπεσταλκέναι τε, καὶ δεδανεικέναι, ἐπὶ δεκάτῃ ἀποφορᾷ. πῶς οὖν οὐδὲν τοῦτον μεμηχανῆσθαί μοι προβάλλεσθαι, ἐπιστρέφεσθαι, φιλεῖσθαι ἀπεστραμμένου

apud æqualem Pammenẽ ipſe & Simmiche. BA. Acerba ſanè hæc Meliſſæ tibi accidũt. Sed quid adeò diſſidiũ hoc inter uos cõciliauit? Videtur enim haud quaquam exiguũ iſtud eſſe. ME. Quod ad ſummam rei attinet, prorſum ne dicere quidẽ poſſum. Paulo autem antè, cum ex Piræo rediret (deſcenderat enim opinor eò, ut debitum quoddam exigeret, à patre miſſus uidelicet) neq; me aſpicere uolebat ingreſſus, neque etiam recipiebat accurrentem me, uti cõſuetum inter nos erat, ſed repellens à ſe, amplexari uolentem: Abi, inquit, ad nauclerum Hermotimum, aut ea quæ in parietibus in Ceramico b ſcripta ſunt lege, ubi nomina ueſtra columnis inciſa ſunt. Tum ego Quem nam, inquam, quem mihi Hermotimum narras? aut quas columnas dicis? Ille aũt nihil reſpondens, atque etiam incarnatus dormiebat, auerſus à me iacens. Quàm multa hic me putas machinatam fuiſſe, amplectendo, conuertendo, atque etiam oſculando auerſi illius

ceruio-

τὸ μαιτέφριτον; ὁ Δ' ὁδ' ὅπως τιῶν ἀπιμαλέχθω· ἀλλ' ἤ μοι, φασίν, ὠδὶ πολὺν ἐχλύσεας, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. Βακ. ἴμως ἤδεις τὸν Ἑρμότιμον; Μι. ἀλλά μοι δοκεῖς ὦ Βακχὶ ἀθλιώτερον διάγεσθαι, ἢ νῦν ἔχω, εἰ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα. πολλοῦ ἀλλ' ἢ ἧς ἔωθεν ἀπαλλαγῶ, τὸν ἀλεκτρυόνα οὐδὲν ἄσαντα ἀναγράψας· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην, ὅτι κατὰ τοῖχόν τινες ἔλεγε καλλιγράφεται τοῦνομα ἐν λοφαμείῳ, ἐπιμψα οὖν Ακιδα καλέσουσα ψομόλων· ἡ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἰοῦσα ὠδὶ τὰ δεξιὰ, πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον· κἀκεῖνος μικρὸν ὑπερκάτω ἐπιγέγραπται ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. Βα. ὦ τῶν πρεσβυγενῶν νεανίσκων, σιωπᾶτε γάρ, λεπτόν τις ἔοικεν ἐπὶ τῷ Χαρίνῳ, ἐπίγραψε, βαλάντιον ἔνδον εἰδώς, ὁ

ceruicem? At ille ne ullo quidem pacto se deliniri passus est: sed si mihi, inquit, plus satis molesta fueris, abibo hinc, etiam si nox intempesta sit. BAC. Attamen nosti Hermotimum? MEL. At me uideas, ô Bacchi, miseriorem multo quàm nunc sum, degere, si ullū ego nauclerum Hermotimum usquā noui: nisi quòd ille quidem summo mane à me abijt, statim ad galli cantum experrectus, ego uerò memineram quòd in pariete quodā in Ceramico scriptum aiebat nomen istud esse, atque ob id misi statim Acidem, quæ illud uideret. Illa uerò aliud quidem nihil reperit, nisi hoc solum inscriptū ad dexteram ab ingressu supra Dipylum, Melissa amat Hermotimum. & rursum inferius paulo: Nauclerus Hermotimus amat Melissam.

BAC. O adolescentes curiosos ac petulantes. Intelligo enim. Aegrè facere quispiam Charino uolens, inscripsit hæc, zelotypum uidelicet ipsum esse sciens. Ille

ἢ αὐτίκα ἐπίστευσε. εἰ δὲ τι τοιοῦτον ἰδοιμι αὐτὸν, διαλέξομαι, ἐπεὶ δῆτα ἢ πᾶς ἐστι. ΜΕΛ. Ὅπου δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον, ὃς ἐπιλαμβάνεται ἑαυτοῦ, σπάσας τὴν Σιμίχης, εἰ γὰ νῦς ἢ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἰ τινα εὕρεμι, ὦ Βακχί, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσωσοι γὰ ἂν φαινόμην. ΒΑΚ. ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμην φάρμακίδι, Σύρᾳ τὸ γένος, ὡμὴ ἔτι, καὶ σωμασπαγίᾳ, ἥ μοι πεῖσαι φαίνεται ἂν χαλεπὰ νῦν ἐπᾴδουσα εἰπεῖν, ὅσα τε χρὴ, καὶ δεῖλαξ μετὰ μίξαι ἄλας τέσσαρας, καὶ ἐγὼ δεῖ ἥδε κεκτῆσθαι, ἃ δὴ καὶ τῶν ἐπῳδῶν ἕνεκα αὐτῆς ἐστὶν ἐμοί. ΜΕ. τί δῆτα ἔφασκε ἡ γραῦς, ἐπεὶ ἐπὶ μίμνοσκε; ΒΑΚ. λαμβάνει μὲν ἀεὶ πολλὰ, ὦ Μέλιττα, τὰ μὲν δὴ πολλὰ ἤδη χαλκοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἱματίων· δεῖ δὲ μετὰ τἄλλων καὶ ὀβολὸν ἐπὶ τούτοις ἁλὸς ἑπτὰ, καὶ ὕδατος, καὶ δᾷδα. τοῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα ἐπισπάσθαι δεῖ, καὶ

autem statim ut legit, credidit. Quòd si cubi igitur ipsum uiderem, dicerem :: Imperitus rerum est, ac puer adhuc. MEL. *Vbi uerò uideas illum, qui cum Simiche conuersatur, se ipsum cum illa concludens? Parentes autem etiamnum apud me quærunt ipsum. Sed si quam anũ habere, Bacchi, ut dixi, possim, ea apparens fors seruaret me.* BAC. *Est quædam uenefica, mea tu, ad hanc rem maximè idonea, Syra natione, cruda adhuc, & bene compacta, quæ mihi aliquando Phaniam, cum & ille mihi temerè ita succenseret, reconciliauit, idq; post totos menses quatuor, cum ego iã planè desperassem. Ille autem incantationibus compulsus, rursum ad me redijt.* MEL. *Quid igitur poscebat anus ea, si modò adhuc meministi?* BA. *Non magnã accipit mercedem, Melissa, sed drachmã, & panè: & impositos præterea oportet esse cum sale obolos septẽ, & ibyũ, & facẽ. Ista uerò anus accipit, et craterẽ quoq; misceri illi oportet, biberéq;*

015783

καὶ πίναν ἐκάτερω μέλω. δεῖ σε οὖν τί σοὶ τ ἀνδρὸς εἶναι, εἴγε ἱμάντια, ἢ λεπίδας, ἢ ὀλίγας τ θριχῶν, ἢ τι τ τοιούτων. Μι. ἔχω τὰς λεπίδας αὐτοῦ. Βακ. ταύτας λαμβάνουσα ἐκ κατισθλε, ἐπεθυμιᾷ τῷ ὄφ, πάντωσα καὶ τ ἀλῶν ἐπὶ τὸ πῦρ, ἐπᾴδει ἢ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐμόν καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ἐπιστρέφει ἐπ ἄλλο τι, πάγουσα ἐπᾴδει τῇ γλώσσῃ ἢ βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα, ταῦτα ἐποίησεν ἐκείνη, κ μετ ὀ πολὺ φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνηθῶν ἐπιτιμησάντων ταῦτ, κ ἡ Φοιβὶς, ἐγὼ δ ἐκείνῳ, πολλὰ κἀτάσχοις, ὦ μοι, τὸ κλίειν ἀπὸ Φοιβίδης ἀγόμενον. ἐπεὶ ἢ κ τοῦτό μι σφόδρα διατὰ τ Φοιβὶδ ἐδόκει μὲν βρίμ ἰδιλάξασθο, ἐκμόσασαν τὸ ἱκνῶ, ἰκανὰν ἀπολείπει, ἀναμνησθεῖσαν ἐπιβῆναι μοὶ τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν

bibereq; illam inde ſolam. Oportebit autem & ipſius uiri aliquid adeſſe, uti ueſtē, aut crepidas, aut paucnlos crines, aut id genus aliud quippiam. MEL. Habeo crepidas illius. BAC. Hiſce igitur ex palo ſuſpenſis, infrà ſuffitum tbyo facit, aſpergens igni ſalem quoq;. Pronunciat autem amborū nomina ad hæc, & illius uidelicet, & tuum. Deinde è ſinu proferens rhombū, huc illuc conuertit, incantationē quandam dicens uolubili lingua, barbara uidelicet atque horrenda nomina. Hæc illa tum fecit, ac non multo pòſt Phanias, cum illum pariter & æquales ob hoc reprehenderent, & ipſa Phœbis, qui cum rem baebat tum, multum poſtularet, uenit mihi incantatione iſta prorſum attractus. Præterea autem etiam odij conciliandi medicamentū boc contra Phœbidē docuit me, ut uidelicet ueſtigiū ab illa impreſſum obſeruarē, et in ſiniſtrū illius, pede meo dextero inſiſterē, cōtrà aūt in dexterū illius, ſiniſtro

ἀριστερὰν ἐμπαλιν, καὶ λέγειν, ἐπιβήθι σοι, καὶ ὑπεράνω εἰμί, καὶ ἐπέβησα, ὡς προεῖπε ξε. Μί. μὴ μέλλε, μὴ μέλλε ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τὴν Σύραν. σὺ δὲ ὦ Ἄκι, τὸν ἄρτον καὶ τὰ ἔρνη, καὶ τἆλλα πάντα πρὸς τὴν ἐπῳδὴν παρασκεύαζε.

sinistro meo, atq; ita dicere, Conscendi te, ac superior sum. feciq; ita ut illa tũ præcepit. MEL. Ne morare Bacchi, nemorare, sed uoca iam Syriam illam. Tu uerò Aci panem & uerbenas, & cætera omnia ad incantationem quæ pertinent, appara.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

a Thessalæ incantatrices.) Suprà in Glycera & Thaide iam annotauimus, Thessalam gentem præter cæteras ueneficij nomine notatam esse. Strepsiades apud Aristophanẽ in Nubibus consulit Socratem, an adhibenda sit Thessala incantatrix, quæ lunam cœlo detrahat, quo minus in Neomenia cogatur ea alienũ reddere. Horatius in Odis: Quę fuga, quis te soluere Thessalis magus uenenis: Quis poterit Deus? b Ceramico. Locus fuit Athenis ubi meretrices habitabant: & alter, ubi bello cæsi sepeliebantur. Suid. & idem Lucianus in Scytha & Piscatore.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ Λαΐνα.

CLONARIVM ET Leæna.

Κλινὰ πρὸ σοῦ ἀκούομεν, ὦ Λαΐνα, τὴν Λεσβίαν Μίγιλλαν, τὴν πλουσίαν ἐρᾷν σοῦ, ὥσπερ σὺ δοκεῖς, καὶ συνεῖναι ὑμᾶς, οὐκ οἶδ',

NOVI quædam te Leæna, audimus Leæna, Lesbiam uidelicet Megillam diuitem illam amare te perinde ut uirum: & coire uos, nescio quid mutuò uobis

015783

ἀλλ', ὦ ἡδονή, τί ποιήσεις μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο, ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπέ, ἦ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. Λέ. ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι μέν λέγειν, ἀλλήλοιν γὰρ τί ἐστιν. Κλω. πρὸς τῆς Δημητρός, τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ καὶ ποιεῖτε, ὅταν συνῆτε; ὁρᾷς, ἡδέως μοι· οὐ γὰρ ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα.

uobis facientes. Quid istud erubuisti? Sed dic mihi, ueráne ista sunt? LEAEN. Vera, Clonarium: pudet autem dicere. Alienum enim quiddam est. CLON. At per Cererem, quid hoc negocij? aut quid sibi uultu mulier? Quid autem etiam agitis quando coitis? Vides, haudquaquā amas me: neque enim celares me talia.

Λέ. φιλῶ μέν, εἰ καί τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρικὴ ἐστίν. Κλω. ἀκούσεσθον, ἐάν τι καὶ περὶ λέγῃς, ἐὰν μή τις ἐταιρίστριον τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, οἵτινες ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθέλουσιν ἀντέχεσθαι, γυναιξὶ δὲ αὐταῖς πλησιάζουσιν, ὥσπερ ἄνδρες. Λέ. τοιοῦτόν τι. Κλ. ὁπόσῳ, ὦ Λέαινα, τοῦτο μὲν τὸ πρὸ διέφυσαι, ἵνα μὴ εἰπεῖν τὸ πρῶτον, ἕως ἧς μοι σωφρονοῦσα, μὴ τὰ μετὰ ταῦτα. Λέ. πότερον τινα συνηρέτησέν σοι, καὶ

Leaen. Amo equidem te, quantum ullam aliam. Mulier autem illa, uirilis supra modum est. CLO. Non intelligo quid nā etiā dicas, nisi si Tribas quæpiā est. Tales enim in Lesbo a perhibent mulieres esse, quæ à uiris quidem pati illud nolint, cum mulieribus autem ipsæ perinde ac uiri solent, cōgrediātur. LE. Tale quippiam est. CLO. Prom mea Leæna, istud ipsum etiam expone, quo pacto uidelicet ab initio solicitauerit te, quoq; modo etiam adduci te ut illi morem geres, passa fueris, & quæ deinceps consecuta sunt.

LEAE. Compotatiunculam quandā instituerant ipsa & Demo-

ηρὶ Δημώνασσα ἡ Κορινθία, πλησία ἦν ηρὶ αὐτὴ, ηὶ ἐμοὶ συν ἐν τῇ Μεγίλλῃ, παρελήφασί με διδάσκειν αὐτάς. ἐπεὶ δὲ ἐπαύσατο, ηρὶ ἀωρὶ ἦν, ηὶ ἔδει κατδύεσθαι, ηρὶ ἐμέθυον, ἤδη λέγω, ὦ Λέαινα, ἡ Μεγίλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν ἐνταῦθα ἐκδοθὴ μεθ' ἡμῶν, μίαν ἀμφοτέρων. Κλω. ἐκάβδαβε· τί μετὰ ταῦτα τί ἐγένετο; Λέ. ἐφίλουν με τὸ πρῶτον, ὥσπερ οἱ ἄνδρες, ἐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, ηὶ περιέβαλλον, ηὶ τὸν μὲν ἐδίδουν. ἡ Δημώνασσα δὲ ηρὶ ἐλαμνὶ μεταξὺ διαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἤιδειν ὅπως, ἢ τι τὸ πρᾶγμα ἦν. χρόνῳ δ' ἡ Μεγίλλα ἐπόδρα μου καὶ ἤδη ἔσω, πλὴν μὴν πλωτίνδην ἀφεῖλκε τὴν διφαλῆ· ἐπῄνετο δ' ὑπὸ ἡμοῦ ηρὶ προσφυὴς, ηὶ ἐν χρῷ βρὲν αὐτὸ, καθάπερ εἰ σφέ-

Demonassa Corinthia ista, dives ipsa quoque, & in eadem arte cum Megilla exercitata, assumpserantq; me, ut cithara ipsis canerem. Postquam autem satis cecineram, & iam intempesta nox erat, cubitumq; ire conueniebat, ipsæ autem iam ebriæ erant: tum Megilla, Age, inquit, Leæna, iam enim dormire æquum est, hic nobiscum una cuba, media inter utramq;. CLO. Concubuisti ne? Quid tum postea factum est? LEAEN. Osculabantur me primò perinde atque uiri solent, non ipsa modò labia applicantes, sed os subaperientes quoque. Deinde & amplexabantur, & papillas atterebant mihi. Demonassa autem etiam mordebat inter deosculandum. Ego uerò quidnam rei esset, haud quaquam etiam coniectura consequi poteram. Cæterùm parua interiecta mora, Megilla cum iam incaluisset, comam, ut illam quidem ficticiam habebat, à capite reiecit, ipsa autẽ iacebat omnino similis atq; æquiparanda gladiatori b alicui uehemẽter uirili

ἄνδρα καὶ ἀρρένα τῶν ἀθλητῶν, ἀπεσκληκμένον. κἀγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα· ἡ δέ, ὦ Λαίνα, φησίν, ἑώρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχί, φῂν ἐγώ, οὐδαμοῦ νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα, μὴ καταβάλλου μέ, ἔφη. Μέγιλλα γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γυναῖκα πρόπαλαι ταύτην ἐκεκτήμην, ἤδη ἔτη ἐμοὶ γεγαμηκότα, ἡ Κλωνάριον, ἐκ τούτου, φῂ ἐγώ· ἀκούω σοι ὦ Μέγιλλα, καὶ ὅτις ὦν ἐλεύθερος ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ λανθάνειν ἐν ταῖς παρθένοις, καὶ τὸ ἀνδρώδιν ἔχειν, καὶ ποιεῖν τὴν ἀνδρώνιτιν ἐκεῖνον ἐκεκτήμην, εἰ δ' οὖν ἄρρεν· πόθεν μοι, ἔφη, ὦ Λαίνα, ἄνδρα, ἔχω, ἀλλ' ἐμοί τινα τρόπον ἐδίαν παρακολουθοῦσαν ἐμιλεῖτο τὰ ἐμά. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος ᾖς, ἔφη, οἷοι πολλοὶ λέγονται, ἀμφότερα ἔχοντες; ἔστι γὰρ εὐνοῦχος, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. ὅ, φησὶν, ἀλλὰ τὸ πᾶν

uirili atq; robuſto, ad uiuũ uſque cute detonſa. Ac ego quidem ubi aſpexi, perterrita ſum. Illa uerò, Læna, inquit, ecquem adoleſcentem unquam uidiſti ita pulchrũ? At non uideo, inquam ego, ullum hic adoleſcentem, Megilla. Tũ illa, Ne me, inquit, effœminer, aut mulierẽ facias: Megillus enim uocor ego, & iam olim Demonaſſo ſam hanc uxorem duxi, eſtq; ea uxor mea. Riſi equidem ad hæc, Clonarium, atque, proinde Megilla, Latuiſti, inquam, tu nos, uir exiſtens, quemadmodũ Achillẽ aiunt inter uirgines abſconditũ latuiſſe: habesq; utrile illud, ac Demonaſſæ facis idem quod uiri ſolent? Idem ego Læna, inquit, non habeo, ſed neque opus eo admodum habeo. Peculiari autem modo ſuauius aliquanto conuerſari me uidebis. At num Hermaphroditus es, inquã ego, quales multi perhibẽtur eſſe utrumq; membrũ habentes? (Adhuc enim, Clonariũ, ipſam rem ignorabam) Neque hoc, inquit illa, ſed per omnia

uir

αὐτὸς ἐμοί. ἤκουσα, ἔφην ἐγώ, τῆς Βοιωτίας αὐλητρίδος ἰσμηνοῦς λέγοντος, διηγουμένης τὰ ἐφέσια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ ἅπαξ· αὐτὸς δὲ καὶ μάντις ἄριστος, εἶναι, Τειρεσίας τεῦνα μοι, μή ἔμ' τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔπαιε, ὦ Λήναινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην ἐμοὶ τῶν ἄλλων ὑμῖν, ἐγνωσμαι δὲ, καὶ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα πάντα, ἀνδρός ἔστί μοι· μὴ ἀπιστήσῃς ἐμοῦ, ἔφη, ἐπιθυμία; παρέξω γοῦν, ὦ Λήναινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ σὺ λοιπὸν ἐνδιδοῦσάν μοι τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι καὶ τὶ τῶν ἀνδρείων, ἀλλὰ παρέξω, ἔψει γάρ. παρέξω, ὦ Κλωνάριον, ἐπιτανύσασα πολλά, καὶ ὁρμόν τινα μικρὸν τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲν ἄσπερ ἀνδρὶ παρειλάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἤδετο μοι, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. Κλω. τί ἐποίεις,

uir sum. Tum ego: Audiui, inquam, ex Bœotia tibicina quadam Ismenodora nomine, cum illa quæ Ephestria apud ipsos dicuntur, enarraret, fuisse Thebis quendam ex muliere uirum factũ, qui idem & uates optimus fuerit. Num igitur & tibi tale aliquid accidit? Haudquaquam Læna, inquit, sed nata equidem sum similis uobis aliis: sententia autem & lubido, cæteraq; omnia uirilia mihi sunt. Proinde sufficiens tibi, inquam, lubido est? Tum illa: Præbe igitur, Læna inquit, & cognosces me nihilo inferiorem uiris esse. Habeo enim quiddam aliud pro uirili illo. Sed præbe: uidebis enim. Præbui itaque, Clonarium, cũ illa diu multumq; supplicaret, atq; etiã monile daret ex pretiosioribus illis quoddã, et uelamina aliquot tenuiora. Atq; exinde ego quidẽ illam perinde ac uirũ complectebar. Illa ait & faciebat, & osculabatur, et anhelabat, uideiturq; mihi supra modũ adeò uoluptate affici. C L. Quid faciebat

Lænæ

15783

Ὦ Λέσβια, ἢ τίνα τρόπον; τί. τὸ γὰρ μάλιστα φαῦλον. Λε. μὴ πάνυ γε ἀκριβῶς· αἰσχρὰ γὰρ ὄντα μὰ τὴν Οὐρανίαν οὐκ ἂν ῥᾳδίως εἴποιμι.

Lœna! aut quo modo? hoc enim quæso ut maximè dicas. LAEAN. Ne quære accuratius omnia, turpia enim sunt. quare equidem, per Vraniam, haud facilè dixero.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

a Lesbo.) Lesbos in mari Aegeo insula, in qua Mytilena: unde postea tota insula denominata. Strabo lib. 13. b Gladiatorii.) Lucianus hic ostendit, inter Athletas (qui in promouenda corporis firmitudine studium omne ponebant) qui uiriliores erant, ad cutem usq; totondisse capillos. Visebatur inquit Lœna, cute tenus attonso capite, more athletarum, qui cæteros robore anteeunt. c Quemadmodum Achillem aiunt.) Quum Thetis mater Achillis ab oraculis audisset, periturum filium in expeditione Troiana, si ed cum cæteris Græcis proficisceretur: iam adultum illum inter filias Licomedis (qui tum in Scyro insula imperitabat) furtim occultuit. et ne factum proderetur, eum muliebri habitu indutũ in puellam transformauit. Vbi cum aliquandiu delituisset ignotus, unã earum quibus cum uirgunculæ more uersabatur, puellam, Deianiram nomine, Regis filam, clàm inter sacra Bacchi corrupit, fecitq; grauidam: ex qua postea Pyrrhum suscepit. Qui, quod non raro solet usu uenire, imitator patriæ uirtutis euasit admodum bellicosus. Græcis demum uehementi desiderio, ubi nam esset Achylles requirentibus, negocium Vlyssi & Diomedi datum est, ut quàm maxima possent diligentia, de absente perquirerent. Audierant enim, Troiam expugnari non posse, nisi ipse adesset. Itaq; Achilles ab Vlysse astu cõpertus est, in Scyro, muliebriter indutus: atque adeò ab eodem persuasus, ut reiectis mollibus & uiro indecoris uestibus, una cum cæteris Græcis in bellum iret. Cæterùm cum ipsi necesse esset, muliebrem cultum exuere, & se uirum fateri, uolens interim consultum Deianiræ (quæ iam ex se conceperat) Lyco-

medi tem omnem aperuit. Primum illi grauatim, sed tandem liberali oratione ipsius Achillis precibus & Vlyssis uictus, conjugium firmauit, & Achilli Deidamiam latissimo hymenæo collocauit. Sub hæc in bellum profectus est data tandem prius fide, firmoque iureiurando, se nullam aliam nec ducturum unquam, nec amaturum.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ Κόρινna.

CROBYLE ET Corinna.

Κόρινna, ὡς μέν ἀ πεῖνο δεῖνα ἦν, ἀ ἐνύμφη, τὰ γωνᾶ κα γχριάδια ἐκ πυρρίνα. μικρὰ ἔκπας ἦλθ, μετὰ μαργαρίτα ὑγρᾶς γχριαδίου· μετὰ δὲ τὰ πρῶτον μίσθωμα πεμπταῖον, ἢ ἐς ἑρμῆν κύτινα ὠνήσω μά σοι. Κό. καὶ μακάριον, ἐχθὲς δὲ ἐγὼ ψῆφος τινὰς πυρρὰς ἐκτησάμην, οἵα ἡ Φιλαινίδος ἦν. Κρω. ἴσα ταυτὶ. ἄκουε δὲ ἐγὼ καὶ ἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σοι χρὴ ποιεῖν, ἐγὼ ἔφην πρῶτα φίρεσθαι τοὺς κιθαρῳδοὺς· ἄλλα μηδὲν ἐμὲ ἀπαρνεῖσθαι ἢ βία ἐκ ἔστιν, ὦ δύναμαι, ἀ ἐκ ἐθέλω ἔστι ταῦτα, ἢ σὺ τίκτουσα ἐμὲ μᾶλλον σὲ πατὴρ, ἐκ οἶδα, ἕως

Corinna, igitur Corinna mea, haudquaquam ita graue fuerit, cum puellabis, ex uirgine mulierem fieri. idiam dixisti: udelicet, quippe quæ cum adolescente quidem formoso fueris: minam autem pro prima mercede abstuleris, pro qua statim mulc compara bo tibi. COR. Ita amabo. Habeæ autem & lapillos aliquo pellucidos, quale Philænidis est. CRO. Erit sanè ille. Sed audi etiam cætera ex me, quæ te oportet facere, & quo pacto accommodare te uiris. Nam alia nobis uictus ratio nulla est, filia, sed per duos hosce annos, ex quo pa

ter

ἦνις ἀπεβίωσεν; ἔτι δὲ ἐκεῖ ἐκά-
θευδε, πάντα οὖν ἡμῖν ἐπαρ-
κεῖ ἐφαίνετο, καὶ μέγα ὄνομα
ἦν ἐν Πειραιεῖ καὶ πάντων
ἄλλων ἀφθόνως ἐπορίζομεν,
ἔστι μὲν γὰρ Φιλίνῳ μετά
τινα ἄλλον χαλκέα, μηδὲ
δὶ τοῦτο τοῦτο, τὸ μὴ πρῶ-
τον ἀποθανόντα τὸν πυράγρην,
καὶ τ' ἄκμονα καὶ σφῦραν λύ-
σειν, ἀπὸ τούτων διεξάγοντα
ἅπαντα τῷ μὲν ὑφαίνουσα, τοῦ
δὲ ἡρίνεω ἐπλέκουσα, ἢ τέμα-
να ἐλαύνουσα, ἐποιοῦμεν τὰ
αὐτὰ μόλις. ἐβδόμην δὲ σε, ὦ
βύγατερ, τοῦ ἰατρίδα φορι-
μένουσα. ΚΛ. τοῦ μετὰ λέ-
γεις; ΚΡΩ. ὦ, ἀλλὰ λογίζε-
μαι, ὡς τηλικαύτην ἐγεγένῃ,
θρίψαι μὴ ἐμί, σιωπῶν ἢ ἐπι-
τακτοῦσαι ῥᾴδιον, καὶ πλε-
κούσας, καὶ ἰωῦσαι ἔρια ἐ-
ργάζεσθαι, καὶ θεραπαίνας.
ΚΛ. τίνος ἔρια μητερ, ἢ τί λέ-
γεις; ΚΡΩ. οὐκοῦν μὴ τοῖς

ter tum piæ memoriæ defun
ctus est, an nescis quo pacto
uitam egerimus? At quando
ille adhuc uiuebat, abundè
nobis omnia suppetebant.
Artem enim ferrariam ex
ercebat, magnúmque adeò no
men eius erat in Pyræo: ac
pleroſque audire licet dete-
rantes, quòd post Philinum
ferrarius talis opifex alium
amplius non sit futurus. Post
mortem autem eius, princi-
piò quidem diuendita for-
cipibus, & incude, & mal-
leo, duabus minis, ex illis
tum uitam sustentauimus.
Postea autem, aliàs quidem
texendo, aliàs autem tramã
deducendo, interdum etiam
stamina nendo, agrè uic-
tum parabam. Te uerò, fi-
lia, enutriebam, spem expe-
ctans. COR. Minam i-
stam dicis? CRO. Non,
uerùm ita rationem inibam, quòd cum ad istam ætatem
peruenisses, & me facilè alere postea, & te ipsam ex-
ornare posses, diues uidelicet ipsa futura, & uestes ba-
bitura purpureas, & ancillas pedisequas. COR.
Quomodo hoc, mater? aut quid dicis? CRO. Si cum

ναιονται, καὶ συμπινητε μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδητε αὐτοῖς μισθῷ. Κό. καθάπερ ἡ Δάφνιδος ἡ θυγάτηρ, Λύρα; Κορ. ναί. Κό. ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. Κορ. ὀλίγον τέρατος λοιπόν· καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις, ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί δακρύεις, ὦ Κόρινθε; οὐχ ὁρᾷς, ὅσαι, καὶ ὡς περιπάλλονται αὐτῶν αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὸν Δάφνιδα γοῦν ἐγὼ οἶδα, τὸν φίλον Ἀδράστειαν, φημί, πρὶν αὐτὸν ἀκμάσαι τὸν ἄνθρωπον, περιβλεπόμενον· ἀλλὰ νῦν ἅπας, οἷα κρέασι, χρυσίῳ, καὶ ἱματίοις ἀναπέπλεκται, καὶ ἑξήκοντα πήχεις ἐστίν. Κό. πῶς δὲ τοῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; Κορ. τὸ μὲν πρῶτον, καλλωπισαμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ ἁβρὰ βαδίσασα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, ἐπ' ἄκρον τοῦ διαγελᾶν ῥᾳδίως, καὶ ἀπαθῆ σὺν αἰδοῖ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον καὶ ἐπαγωγόν, ὅταν πρὸ-

adoleſcentibus rem habe-
res, & unà potares cum ip-
ſis, & pro mercede cõcum-
beres. COR. Quemad-
modum Daphnidis filia Ly
ra? CRO. Ita. COR.
At illa meretrix eſt. CR.
Nihil graue hoc. Nam &
tu perinde ut illa opulenta
eris, multos ſq; amatores ha-
bebis. Quid lachrumaris Co
rinna? An non uides quàm
multæ ſint, & ut ab omni-
bus magno ſtudio ambian-
tur meretrices? Deinde &
quantum pecuniæ accipiãt
Daphnidem igitur, ô chara
Adraſtia, noui ego, cũ pan-
noſa ac lacera incederet, pri
uſquam uidelicet illa ad a-
dultam ætatem peruenisſet.
At nunc uides qualis prode-
at, ut illi aurum, & ueſtes
floridæ, et ancillæ quatuor.
COR. Quo pacto autem
hæc acquiſiuit Lyra? CR.
Principiò quidem ornando
ſeipſam eleganter, deinde facilem atq; hilarem ge-
rendo ſe erga cunctos, non eò quidem uſq; ut in cachin-
num facilè ſolueretur, quemadmodum tu ſoles, ſed arriden-
io ſuaue

015783

σπιλλαῖσα δεξιῶς, καὶ μή-
τε φορτικίσασα, εἴ τις προσέλ-
θοι, ἢ προσίμψαιτο, μήτε αὐτὴ
ὑπολαμβανομένη τῶν παρόντων.
ὧν δὲ ποτε καὶ ἐπιλάθῃ ἀδὲ λέγε-
σαν, λοιδοῦσα μισθωμα, οὔτε μι-
βύνιλλα λατεχίλασεν γὰ, νὴ
μισθοῦσιν εἰ ἄνδρες τοιαύ-
τας, οὔτε ἀφροσύνης τοῦτο
ψυ ἀπιπρεπέστερον, ἀλλὰ προσέ-
πλησε μὲν ἄκροις τοῖς δακτύ-
λοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις ἐκ
ἐπ' ἀμφοτέρας παραβύεται
τὰς γνάθους, πίνει δ' ἁβρῶς, οὐ
χανδόν, ἀλλ' ὑπομανθάνον.
ΚΡ. ἀλλὰ εἰ λιψῶσι, ὦ μῆτερ,
τύχοι; ΚΟΡ. τοῦτο μάλιστα, ὦ
Κόρινν, καὶ οὔτε πλέον τοῦ
δέοντος φθέγγεται, ὅτι ἀπε-
κνάσαι τε τινα τῶν παρόντων,
εἰ μόνῳ δ' τὸν μισθαποδόμενον
βλέπει· καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι
φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπειδὰν
κοιμᾶσθαι δέῃ, ἀσυλλήπτως ἔδει,
ἐδὲ ἀμελὲς ἐκείνου τί ἐργά-
σαιτο, ἀλλὰ δι' ἅπαντος ἐκεῖ-
νο θεᾶται, ἐς ὑπαγάγοιτο,

do ſuaue ac blandũ quiddã. Poſtea autem & conuerſando ſapienter ac dextrè, neq; decipiens ſi quis eam accedit, aut accerſit, neq; etiam obburgãsatq; increpãs uiros. Ac ſi quãdo ad cœnã quoq; abit accepta mercede, neq; inebriatur (ridiculum enim hoc, & oderũt uiri tales) neq; ineptè acruſticè opplet obſonio, ſed attingit quidẽ ſummis digitis: tacitè aũt edendo non obturat utranq; maxillam ingeſtis buccellis. Præterea aũt & bibit modeſtè, non affatim, & uelut ore dehiſcente, ſed remiſſè ac placidè. COR. Etiãſi forte ſiti afficiatur, mater? CRO. Imò præcipuè tũ, Corinna: & neque plus æquo loquitur, neque acerbè ullum ex ijs qui inà adſunt, perſtringit. Ad ſolum autem eum à quo cõducta eſt, aſpicit. Et ob hoc illi amant ipſam. Ac poſtquam cubitũ eundũ eſt, nihil neq; petulans nimis, neq; ineptũ & incompoſitũ facilè admittit, ſed ex cunctis unum hoc maximè obſeruat, ut illum alliciat ad ſeſe,

καὶ ἐρεῖν πείσεις ἐκεῖνο· ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἐπαινοῦσιν. εἰ δὲ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακαρία καὶ ἡμᾶς ποιήσεις. ἐπεὶ τἄλλα πολλῷ χείρους· ἄλλο δέ, ὦ φίλη Ἀδράστεια, φημί, ἕνα μόνον. Κλ. ἀλλὰ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθούμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, εἰ καὶ ὁ Εὔκριτος, μεθ' ὃν κεῖται ἐκάθευδον. Κρω. οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἄμεινον, οἱ δὲ καὶ ἥδιον ἀνδράσιν, οἱ δὲ οὐ τὸν αὐτὸν μορφῆς ὄμματος ἔχοντες. Κλ. καὶ τοῖς οὕτως ἐχουσι δεῖ συγκαθεύδειν; Κρω. μάλιστα, ὦ θύγατερ· οὕτω γὰρ ἂν πλείονα δεδόσθαι σοι δόξειεν· οἱ μὲν γὰρ, καὶ μόνον, μᾶλλον ἔλκουσιν ἀνθ' ἡδονῆς καὶ τοῦ πλούτου· οἱ δὲ ἔλκουσι μὲν βραχὺ λίχνον ἀπέσχε, ἐνδιδόασι δὲ καὶ τῷ ἀκινδύνῳ, οὐχ ἥκιστα τῶν Κόρινναν, τὴν δὲ Κρωβύλης εὐγατρίδα, οὐ καταφρονεῖν, καὶ τρισολβοτάτην ποιοῦσι τὴν μητέρα· εἰ δὲ μή; πείσεις

& amatore ſui faciet. Hoc enim nomine cunctæ ipſam laudant. Quòd ſi igitur & tu eadem hæc didicerim, beatæ nos quoq; erimus. Nam cætera quidem multo ipſa. Sed nihil, ô chara Adraſtia addam amplius: unum modò. COR. At dic mihi mater, ij qui mercede nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis eſt hic Eucritus, cum quo heri concubui? CRO. Non omnes, ſed alij quidem meliores, alij autem etiam duriores, magiſq; uiriles: nonnulli uerò nō adeò liberali forma quoq; præditi. COR. Et cum hiſce igitur concumbere oportebit? CRO. Maximè uerò, filia. Nam hi quidem plura quoq; dant: formoſi autem, hoc ipſum ſolùm formoſi uideri uolunt. Tu uerò eius quod plus eſt, rationem ſemper habeas, ſi breui cupis cunctis demonſtrare digito te, ac dicere: An non uides Corinnam Crobylæ filiam, ut excellenter diues eſt, & terq; quaterq; beatam matrem ſuam reddidit? Quid ait? faciesne

τοῦτο; πειθοῦς, εἶδες γοῦν, ἡ τοῦ προῖξος ἁπασῶν ῥᾴστης. νῦν δ' ἴσως ἀφίξεται καὶ τὸν μειράκιον ὁ Εὔκριτος· ὑπέσχητο γάρ.

facies ne ista? Facies, noui ego, facilesq; adeò cunctis anteibit. Nunc autem abi ut lauet, si forte ueniat etiam hodie adolescens ille Eucritus. ita enim pollicitus est.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ Μυσάριον.

MATER ET Musarium.

ΑΝΤΙ τοιούτου ἐραστοῦ ὑμνωθήσῃ, ὦ Μυσάριον, οἷον ὁ Χαιρέας οὑτοσί. θύσει μὲν τῇ πανδήμῳ Ἀφροδίτῃ λευκὴν μὲν αἶγα, τῇ οὐρανίᾳ δὲ καὶ τῇ ἐν κήποις, ἀλλὰ μέλαιναν ἴσως, τὴν φαιδρὰν δὲ καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ ἀγελαίαν, καὶ ἄλλα μακάρια καὶ τριακαιδεκαθέοντα, νὴ Δία γοῦν, πλουσίαν τε καὶ νικηφόρον ἀλλήλαις μιγνύμενοι· ἐπεὶ βούλοιό γε καὶ σοὶ τοιοῦτός τις ἀνδρωθῆναι, οὐχ ὑποδήματα μόνον, ἀλλὰ πρόφασεις καὶ ἀναβολὰς καὶ ὑποσχέσεις, καὶ μακρὰ ἰλιάδια, καὶ πολλὰ τὸ,

ERGO si talem amatorem posthac inueniamus, Musarium, qualis Chærea hic est. immolare oportebit nos, Publicæ [a] quidem Veneri capram candidam, Cœlesti autem, & ei quæ in hortis est, iuuencam utrique: seriò præterea coronare etiam opum largitricem: & in summa, beatæ ac ter felices erimus. Quippe uides nunc ab adolescente isto quàm multa accipiamus, qui obolum quidem nunquam ullum tibi dedit, neq; uestem, neque solea, neque unguentum, sed excusationes apud illum semper, & pollicitationes, & spes longæ, & illud crebrum,

ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ δίκαιον γίνομαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὀμωμόκεναι αὐτὸν φὴς, ὅτι τίμιον οἱ γαμετὴν ποιήσεται. ΜΕ. ὤμοσε γὰρ, ὦ μῆτερ, κατὰ τῶν θεῶν τὴν τ' Πωλιάδα. ΜΗ. καὶ πιστεύεις ἀνοήτῳ, καὶ διὰ τοῦτο, πρόσθεν οὐκ ἔχοντί σοι καταβάλειν σύμβολον, τὸν δακτύλιον ἀπέδωκας, ἀγνοοῦντος ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος, καπέπιε. καὶ πάλιν τὰ δύο πορδόκαλα τὰ Ἰωνικὰ, ἑλκόντοιν ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι ὁ Χῖος πρᾶξις ὁ ναύκληρος ἐκόμισε, ποιᾶσθαι ἐν Ἐφέσῳ. ἐδόκει γὰρ Χαρίᾳ ἤδη σὺν ἡβώσαις ἑταίραις ἀπαντᾶν· δέονται γὰρ καὶ χιτωνίσκων τι ἂν λιγυρῶν καὶ ὅλως. Ἐρωμένου τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπεπλῶσθαι αὐτῷ. ΜΥ. ἀλλὰ καλός καὶ ἀγένειος, καὶ φοινίκην ἔρᾷν, καὶ λευκύνεται, καὶ δακρύει καὶ λάχνος ἐστὶν ἢ Ἀρεοπαγίτης, καὶ φασὶν

Si pater, &, si dominus fiã paternarum possessionum, & omnia tua. Tu autem etiam insiurandum dedisse ipsum ais, quòd legibus uxorẽ te sibi facturus sit. MV. Iurauit enim, mater, per Cererem & Proserpinam, & Mineruam. MAT. Et credis illi scilicet? & ob hoc paulo antè, cum non haberet unde daret symbolum, annulum dedisti illi, me ignorante: ille uerò uendito eo, potando absorbuit. Et rursum duo monilia ista Ionica, quorum utrunque pendebat duos Daricos, quæ tibi Chius ille nauclerus Praxia attulerat, Essesi commercatus. Debebat enim tum Charea canam collaticiam unà cum adolescentibus æqualibus dependere. Nam uela & tunicas quid attinet dicere? Et in summa, lucrum adeò quoddam nobis, & magna utilitas iste obuenit scilicet. MVS. At pulcher est, & imberbis, & amare se ait, & lachrymatur. Cætera & Dinomaches, Lacheliq; filius est Areopagitæ illius,

ἡμᾶς γαμήσειν· καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἐχομέν παρ' αὐτοῦ, ἂν ὁ γέρων μόνον καταμύσῃ. Μή. ἀκούω ἔγωγε Μυσάριον, ἢν ὑπόδημα δέῃ, καὶ ἐπιτήμιον αὐτῷ τὸ διδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ τῶν ἐλπίδων ὀλίγας παρ' ὑμῶν λαβεῖν· καὶ πρὸς τὸν ἁλφιτοπώλην τὰ αὐτά. καὶ ὅμως τὸ ἀναίσιον αἰτήσομεν, πορίσασον, φέσομεν, ἐς αὖθις. Λάχης ὁ Κολυττίνος ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τοὺς γάμους. ἢν ἀσχήμων, μόνων τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἀλλόκοτον, οὐχ ὅρμους, ὁ παραντινίδιον ἔχουσα; Μυ. τί οὖν, ὦ μῆτερ, οὐκ ἐλεεῖ σε τυχίστερα μὲν, καὶ μαλλον ἡμῶν; Μή. οὐκ, ἀλλὰ φιλονεικότερα, καὶ ἀσσον ἴσασιν ἑταιρίσαι· ἀλλὰ πιστεύουσι ῥημασίοις, καὶ νεανίσκοις, ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει τοὺς ὅρκους ἔχουσι. σὺ δὲ ἁπλῆ πιστὴ καὶ φιλανδρος, μηδὲ προσίεσο ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ

illius, dicitq; uxorem me ducere uelle se: denicq; magnæ spes ab ipso nobis factæ sunt, si senex ille solùm oculos clausisset. MAT. Proinde Musarium, ubi soleis aut crepidis opus erit, & sutor didrachmam poposcerit, dicemus & nos illi: Argumentum quidem non habemus, ut autem spes quasdam modicas à nobis accipe. Et rursum ad pistorem eadem hæc. Et cum pensionem domus deposcemur: expecta dicemus, uidelicet dū Laches Colyttensis moriatur. Exoluemus enim tibi tum post nuptias. An non pudet te, quòd sola meretricum neq; inaureis habes, neque monile aliquod, neque uestē Tarentinam? MVS. Quid igitur mater, fortunatiores ne illæ me, & pulchriores sunt? MAT. Non, sed prouidētiores, noruntq; me-

retriari, neque credunt uerbis modò, & adolescentulis, in summis [b] labris iusurandū gerentibus. Tu uerò fidelis es, & anans uiri, neque admittis alium quenquam, præter-

μὰ μόνον Χαρίαν, κ) πρώϊον, ἔτι ὁ γεωργὸς ὁ Ακαρνανὸς ἦκε, δύο μῆλα ἀμπέχων, ἀγίνεα & κρὶ αὐτὸς, εἰς δὶ τιμὴν ἀπαλύσων, τὸ πατρὸς πεμφθεὶς &, αὐ δὶ ἐκεῖνον μὴ ἀπαντήσας, καθεύδεις ἂν μετὰ τῦ Ἀδώνιδ &, Χαρίεν. ΜΥ. τί οὖν, ἐχρῆν Χαρίαν καταπτύσαι, παραδέξασθαι τὴν ἐργάτιν ἐκεῖνον, δυσώδη ἀπόφευγα; λῆς μοι, φασὶ, Χαρία, κ) χειρίονα Ακαρνάνιον. Μή. ἔγωγε ἐκεῖν & ἀγρεῖν &, κ) πανυρὸν ἀπεστυφῶ τί κ) Αντιφῶντα τὸν Μενεκράτυς, μικρὸν ὑποσχόμενον, ἀλλὰ τοῦτον ἐθέλοις ἂν ξυλλαβεῖν; ὀλίγου ἂν κρὸ ἀστ &, ἀλλὰ τοῦτον ἐκεῖνον; ΜΥ. ἀλλ' ἀπειλεῖ Χαρίας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρω ς, ἐὰν λάβῃ μοιχεύοντε κἀμέ. Μή. πῶς οὖν κ) ἄλλοι τοῦτα ἀπειλοῦσιν; ἀκεκῦ κόψας & σύμβιβε διὰ τέλους, κ) σωφρονίσας. καθάπερ ἐγὼ ἐκεῖνα, ἐπὶ δὶ Θεσμοφόρια ἱερεάτις εἶναι. ἐν τῷ λάθρᾳ

quam solum hunc Chæreã, Ac nuper quando agricola ille Acarnẽsis veniebat duas minas ad te afferẽs, imberbis ipse quoq; (uini autẽ precium hoc retulerat, à patre ad id missus) tu uerò etiam subsannasti hominem: dormis autem cum Adonide scilicet isto tuo Chærea. MVSA. Quid igitur? An decebat relicto Chærea recipere me operarium istũ fœtidum, atque hircum olẽtem? Leuis mihi, ut aiunt, Chærea, & porcellus Acarnanium. MAT. At isto sanè ille agrestis, & malè olcat, quid autem? Cur nesis Antiphontem Menecratis filium, minam tibi pollicentem, recipere uoluisti? An nõ formosus erat & urbanus, æqualis Chæreæ? MVS. At interminatus fuerat Chærea ambos nos iugulaturum esse se, si me cum illo unquã deprehenderet. MA. Quàm multi aũt & alij eadẽ hæc minãtur. An tu igitur sine amatorib. ob hoc manebis pudicè agis, perinde ac si nõ meretrix, sed Cereris sacerdos quæpiã

sores

Βα, σκέψαι καλῶς ὄζι, τί δὲ σοι σκληρὸν ἐς τὸν ἰατρόν; Μν. ὅτι ἔχει, ὦ μαιμάριον, Μή. μόνος οὗτος ἀ τοιχῶν ὕφαι πρὸς ὠδῖνα τὸν πατέρα, ἐν εἰκὶ τὸν ἀδῖνος ἀπαλλάξαντα, ὃν οἰκεῖ ἡμερῶν ἥκουσι, κατὰ λόγους ἀπεκδεδέχθαι τρακτέον, ἢ μὴ λάβοι· ἀλλὰ πεμφθῆναι, ἡμᾶς ἐπιτρίβων, μόνη αὐτὸς ἀπιέναι, μηδὲ παρὰ τὸν ἀπιόντων ἰῶν λαμβάνειν, οὐ δὲ εἶναι ὦ Μοῦσαι, ὃν τεκμήριον τοῦ ἀπιστεῖσθαι, ὅτι τὰ μὲν τοκετὸν χαρίζεται, ἐπεὶ καὶ μὴ θέλοντες, ἢ ἢ μὴ τὴν γάμων πολυτελείαν ἀφ' ὧν τοιούτων ἀπολαύσαι, εἰ, οἶσθα τῶν δακρύων ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, πότερα ἡδίους τάλαν τὰ πρεσβύτερα βλέπων. Μν. μὴ δῆτα ἀπάτην ἐκεῖνος ἄδυμα ἢ, ἀπ ἐὰν αὐτῷ γυναῖκα, ἀλλὰ ἂν πανυκαλλίστην καὶ βιαιοτά-

fures? Ac cætera omitto, hodie uerò Aloa fuit; quid tibi igitur dedit, quin celebritatem hanc perageres? M V. Ah non habet, mater mea. M A T. Quia? an solus iste artem nullam aduersùs patrem inuenire potest? non seruum immittere, qui illum decipiat? non à matre ipse postulare, mittendo se in mitiorem hinc naugaturum esse, nisi ac ipiat? Verùm fedet nos atterès, ac nam sspe producens, neque ipse quicquam dans, neq; à dantibus accipere sinens. Tu uerò, ô Musariũ, an putas te octodecim annorum semper fore, aut eodem animo futurorum? Chæream? Quando ipse quidem diues erit, mater autem opimas aliquas ac bene dotatas nuptias ipsi inueniet, an illeum, putas, memineri lachrymarum isterum? aut suauiorum, aut etiam iurisiurandi alicuius, cum dotem quinq; fortasse talentorum aspiciet? M V S. Meminerit ille: cuius rei argumentum illud utiq;, quòd neque nunc uxorem duxit, sed cum à patre cogeretur, ac uim propè pateretur, tamen

negauit

καὶ ἀρνήσεται. Μή. γένοιτο μὲν ψεύδεσθαι, νουθετήσω δέ σε, ὦ Μουσάριον, τάχα.

negauit ducere. MAT. Vtinam non decipiaris: sed tamen admonebo te, Musarium, aliquando horum.

GILBERTI COGNATI ANnotationes.

a Publicæ quidem.) τῇ πανδήμῳ, ἢ τῇ οὐρανίᾳ, ἢ τῇ ἐπιπόντιος. Cognomenta autem Veneris sunt Pandemus, Vrania, & Hortensis, priorum etymon reddit Pausanias cùm alibi, tum præcipuè in Bœoticis & Atticis. Apollodorus in lib. de Deis, Athenis ait πάνδημος uocatam, quòd ad forum antiquũ posita esset, in quo soleret πάνδημος, hoc est, uniuersus populus ad cõciones confluere, quas ἀγορὰς uocant. Nicander in tertio Colophoniacõn apud Athenæum ait, Solonem πάνδημον ἱδρύσ, id est, ædem dex Veneris constituisse ex prostitutarum pecunia. qua de re leguntur carmina comici Philemonis. οὐρανία quidã sic appellari autumant, ab οὐρανοῦ, id est, cœlo, quòd de cœlo semen igneum cecidisse in mare dicitur, ac natam è spumis Venerem, coniunctione ignis & humoris. Alij potius ex puri & sinceri amoris, quasi cœlestis, & à corporis illecebris alieni significatione dictam uolunt. Theocritus in epigrammate simul meminit huius Pandemi & Vraniæ, de Chrysogonæ oblatione: ἡ κυθρὶς οὐ πανδήμιος, ἀλλὰ τὶν θυγατὶ πορνίων γενεὰν, ἀγνὸν ἄθυμα χρυσογόνᾳ: id est, Hæc Venus haud Pandemus diuam decito placans Vraniam, castæ oblatio Chrysogonæ. Pausanias in Atticis ait, Venerem de loco qui dicitur Horti, Hortensem cognominatam: hoc est (ut ipse loquitur) ἐν κήποις ἱδρύσθαι: eius q; apud scriptores frequentem mentionem fieri, sed sibi huius nominis causam non constare. Ego putauerim ideo Venerem eam habuisse cognominis rationem, quòd (ut ait in primo de Re rustica Varro) Venus sit hortis præposita, propter generationem. Quin & Nævius, ut est apud Festum, Venerem pro oleribus posuit, ut Cererem pro pane, Neptunum pro piscibus, dicens coquus Fdi Neptunum Cererem, Venerem.

b In summis labris iusiurandum gerentibus.) De amatoribus loquitur, qui Venerem iurant iusiurandũ, non ex animo.

Idem

Idem in Rhetorum præceptore: καὶ ὄρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι: id est, Et semper in labijs summis periurium.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ Χρυσίς.

ΤΙΣ δέ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοτυπεῖ, μήτε τιλλόμενος, μήτε ἱμάτιον ἀπορρήγνυσιν, ἢ πώποτε, ἢ τὰ ἱμάτια ποθ' ἱκανὸς ἦν; Χρυ. ἀπλοῦν τοίνυν μόνα ἐμοὶ, ὦ Ἀμπελὶ, δείγματα; Αμ. ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἀπὸ τἄλλα, φιλήματα καὶ δάκρυα καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρχομένου ἐρωτος σημεῖον, καὶ φυσικόν ἐστι. τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ ζηλοτυπίας ἐστίν. ὅτι, εἰ μὴ σὲ, ὡς φησὶ, ὁ Γοργίας ἔπαισεν, καὶ ζηλοτυπεῖ, χρηστὰ ἐλπίζει, καὶ δύσχρων ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. Χρυ. τὰ αὐτά; τί λέγεις; ἀεί μ' ἔπαισεν; Αμ. οὐχὶ, ἀλλ' αἰνίττεσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις, ἵνα εἰ μὲ

AMPELIS ET Chrysis.

SI quis, ô Chrysi, neque zelotypus est, neque irascitur, neque alapas inflixit ali quando, aut capillos conscidit, aut uestes lacerauit, pro amatore ne adhuc habendus uidetur? CHR. Proinde ista sola amantis, Ampeli, indicia? AMPE. Maximè: siquidem hæc uiri feruentis sunt. Nam cætera illa, oscula, & lachrymæ, & iusiurandum, & crebrò uentitare, incipientis & adhuc crescentis amoris signa. Cæterùm totus hic ignis zelotypia constat. Quare si te, quemadmodum dicis, Gorgias alapis cædit, & zelotypus est, bene speres licet, optesq; ut eadē semper faciat. CH. Eadem autem? quid ais? ut ille me semper percutiat alapis? AM. Nō, sed ut semper illi ægrè sit si non ad solū ipsum aspicias: quoniā certè nisi

ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, ἃ οὐ τινα ἕτερον ἐρασθὲν ἔχει;
Χρυ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἔχει ἐγγυτέρω μέντοι τοῦ πλησίον μου ἐρᾷν, δείσας ἄλλως ἐμνημόνευσέ που αὐτῆς. Αμ. καὶ τοῦτο ἡδύ, τὸ καὶ πλησίον οὕτω δοκεῖν ἀπολέσθαι σου· ἴσως γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλήσει μᾶλλον, ἢν μὴ ἐᾷς βλέπειν τὸν αὐτὸν οἱ κινδυνεύσαντα. Χρυ. καὶ μὴν οὕτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίσει, λίθους δὲ οὐδὲ βάλλει. Αμ. ἀλλὰ δείσεται ταῦτα καὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνοβήσεται. Χρυ. ἴσως ἔσται, ἐπεὶ ῥαπίσματα λαμβάνειν βέλτιον, ὦ Ἀμπελίδιον. Αμ. ἀλλ', ὡς οἶμαι, μιγάδες ἐμοῦ γίγνεσθε, καὶ ὁ μὲν ἀεὶ λιθάζων ἐμὲ λάθρα δὲ μισοῦντα μόνον ἔχων, ἀπομαράνηταί τις ὑπὸ ἀθυμίας. Χρυ. ἴσως λέγεις πρὸς σοί, ἄνασσα· ἐκεῖνος γὰρ ἴσως ἐπιμελήσεται, οὐδ' ἂν ἐπιπηδήσαιτο, οἶμαι,

nisi amaret te, cui quæso irasceretur etiam si quem alium amatorem haberet tui? CHR. At equidem nō habeo, ille uerò nequaquam suspicatus est diuitem istum me amare, ex eo quòd mentionem eius fortè aliquando feci. AMP. Atqui hoc suauè sanè est, putare illum à diuitibus obseruari ac coli te, ita enim maiori dolore afficietur, magisq; æmulabitur & contendet, ut potiores ipso apud te sint nuales. CHR. At uerò ille quidem solùm irascitur, & alapū cædit, nihil autē dat. AM. At dabit postea. Nam zelotypi uel maximè dolore afficiuntur. CHR. Nescio quo pacto alapas accipere me uis, ô mea Ampli. AM. Haudquaquam ego sed, ut arbitror, maximi amores inde nascuntur, etiamsi audiat se negligi. Quòd si autem persuasum illi fuerit, te solum habere te, elanguescet nescio quomodo lubido illa. Atque hæc tibi dico, quæ iam annos uiginti totos meretricium quæstum exercui. Tu uerò annos, ut arbitror, decem

χρυσ, ἢ ἐλαττόνων τυγχάνεις.
ἐγὼ δέ γε, καὶ διηγήσομαι, ἃ
ἐμοὶ συμβέβηκε, καὶ οὐ πάνυ πρὸ πολ
λῶν ἐτῶν. ἤρα μὲν Δημόφα-
ντος ὁ λαμπτὴς, ὁ ἐμοὶ τὸν
χρόνον τοῦτον προσιὼν, οὔτε ὑπ' ἄλ
λου πώποτε οὐδενὸς ἀνηκόων
ἐλούμενος, καὶ ἐξὸν διατρί-
βειν ἐνταῦθα, ἤρα δὲ, ὦ Χρυ-
σὶ, ἀδιαπόλλωρ τινα ἔρωτα, ὥ-
στε ὀψὲ ἐννυχίων ἔτι ἀφικνούμενον, ὥ-
στε ἀνοῖξαι παραγγέλλοντα τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον,
συνυπνοῦντα μετ' ἐμοῦ, καὶ τότε
τε δὴ καὶ μακρὰν διάστασιν ἐν τῷ
χρόνῳ τούτῳ γενέσθαι, Καλλιά-
δου γάρ ἐραστὴς ἐνδον ἦν, ὃν
καὶ ἐμαίνετο μικρόν τι, τὸ μὴ
πρῶτον ἀπολιπεῖν με διδοῦ-
σάμενος· ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν
διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ ἐπε-
πόμπειν, ὁ Καλλιάδης ἐν ἐν-
δον ἦν αὖθις, ἐκθερμαινόμε
νος· ἤδη τότε Δημόφα[ντος],
καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ
πρᾶγμα. καί ποτέ μιν, καὶ
γυμνὸν ἰδόντα τὸν θύρα-
ν, ἔκλαιεν, ἔτυπτεν, ἀπῄρᾱτο φονεύ-
σειν, καὶ διεῤῥήγνυτο τὼν ἱματίων,

decem & octo nata es, aut pauciores etiam. Quòd si autem uis, narrabo etiam quæ mihi acciderũt aliquãdo, non adeò multos ante annos. Amabat me Demophãtus, fœnerator ille, momentaneo & leui quodam amore, neq; ingemiscens, neque lachrumans, neq; etiam intempestiuè ac sera nocte ad fores uentitans, sed illud solum, interdum dormiens mecum, idq; etiam post longum interuallum. Postea quam autem uenientem aliquando excluſi (nam tum Calliades pictor intus erat, datis decem drachmis) principiò quidem abijt, uerbis me insectatus. Postquã aũt multæ dies iam trãsijssent, neq; ego ad illum mittere (rursus aũt tum Calliades intus erat) incalescens tum tandè Demophantus, etiã ipse ad rem inflammatur. Atq; adstans aliquando, cum ianuam obseruasset apertam, flebat, percutiebat, minabatur se occisurum esse, lacerabat uestem,

omniaq;

ἅπαντα ἐκείνῳ καὶ πάλιν, τάλαντον λαβὼν, μόνος ἔσχε ἐν τῷ ὅλῳ μῆνας. ἐγὼ δὲ αὐτῇ περὶ ἁπάντων ἔλεγον, ὡς ὑπὸ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν· τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε ὦ χρυσὲ καὶ σὺ χρῶ ἤδη τῷ Γοργίᾳ τῷ αὐτῷ τῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ μειρακίσκος ἔσται, εἰ τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

omnia ſic faciebat. Et poſtremum talento dato habebat me ſolus totos octo menſes. Vxor autem ipſius cunctis dicebat, medicamentis à me ipſum ad inſaniã redigi. At hoc igitur medicamẽtũ zelotypia erat. Quare ô Chryſi, & tu utere cõtra Gorgiam eodem medicamento. Porrò diues adoleſcentulus hic erit, ſi quando patrem ipſius mori continget.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝυχὶς, Φιλόστρατος καὶ Πολέμων.

DORCAS, PANnychis, Philoſtratus, Polemon.

Ἀπολωλέκει, ὁ μειρακίσκος, ἀπολέλαμπεν, ἀπελήλακεν αὐτὸν. ὁ Πολέμων καὶ ἐκ στρατείας ἀνήκοντος πλουτῶν, ὡς φασιν, ἐπῆρκα δὲ λέγω καὶ τὸν, ἐφηβίδα πορφυρίδα περιβεβλημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλοὺς, καὶ τοὺς φίλους, ὡς εἶδον, συνίοντας ἐπ' αὐτὸν, ἅπαντας σύμβροντας, ἐπὶ τοσούτῳ δὲ τὴν ὑβρένεγκεν ἐλθεῖν σε, μεσταίτιον ἐκόμισεν, ἐν συναπολελειμμένα

Erimus ô here, pernimus. Polemon ex militia reuerſus eſt, diuitys onuſtus, ut aiunt. Vidi autem & ego ipſum ſago purpura prætexto & fibulato indutũ, & ſeruos pediſequos unà cum eo multos. Ac amici ut aſpexerunt, concurrebant ad ipſum, ſalutaturi uidelicet. Interea autem ſeruum conſpicata à tergo ſequentem, cum qui cum ipſo profectus

015783

μετ' αὐτὸ, ὑρώμην, ἢ ἐπί μοι, ἔφην, ὦ Παρμενίων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, ὥσπερ ἐν μὴν ἐποίησας, καὶ εἴ τι ἄξιον τῶν πολέμων ἐχόντες ἐπανῆλθετε. ΠΑΡ. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο αὐτὸ, ἀλλ' ἐπαινῶ, ὅτι μὲν ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῇ ξενίῳ Διὶ, καὶ Ἀθηνᾷ τραπέζῃ. ὁ δὲ πάντων δὴ ἐκωδάκετο καὶ, τί πρᾶξαι, καὶ ἵνα ἔλθοι. εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ δεῖ ἐμέμνητο Πολέμωνος, κεκομψεύμην ἂν πάλαι. ΔΟΡ. προῆκται αὐτὰ ἐν ἀρχῇ ἅπαντα, πρὸς δὲ σὲ οὐκ ἐν καιρῷ ἔφην, ἀλλὰ ἐβουλόμην ἀκοῦσαι. ἐπεὶ πρός γε Παρμενίωνα ἔτως ὑρχάμην, ἔφην, ὦ Παρμενίων, ἐδόκει τὰ ὦτα ὑμῖν· ἐπὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ πληγείσης μητρὸς δακρύων, καὶ μάλιστα, εἴ τις ἐτελεύτα ἐν τῇ μάχῃ, καὶ πολλὴ τιθήνη ἐλίγετο, ἐσπάρατο τὴν τρίχα τὴν κόμην, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο,

fuerat, interrogabã, ac, Dic mihi Parmeno, inquiebam, salutato prius ipso, quo pacto nobis egistis? et nũquod operaepretium bellorum cõsecuti, huc reuersi estis? PA. Non decebat hoc statim, sedilla primùm, Quòd quidem seruati estis, multa dij gratia, & in primis Ioui hospitali, & Minerua militari. Caterùm hera semper rogitare solebat quidnã ageretis, et ubi essetis. Quòd si autem etiam hoc addidisses, quòd et lachrumaretur, & mentionem Polemonis faceret semper, satim id fuerat multo. DOR. Praefata equidem sum statim à principio cuncta haec: ad te autẽ nõ putaui opus esse, uerùm illa dicere uolui, quae audiui. Nã ad Parmenonẽ certè ita incepi: Eccubi, Parmenone, tinnierũt uobis aures? Sèper enim reminiscebatur uestri hera cum lachrymis, & maximè si quando ex pugna uenerat quispiam, multíq; mortui esse dicebantur, scindebat tum crines, & pectus percutiebat, & lugebat

καὶ ἐνύκτα πρὸς τὰν ἀγγελίαν ἐπάστω. ΠΑΝ. ἄγε, ὦ Δωριὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΩΡ. ἔπειτα ἐγὼ, μετ' ὀλίγον ἐρόμαν ἐκείνα, ἁ δὲ, πάνυ λαμπρῶς, φάσα, ἀπεκρίνατο. ΠΑΝ. οὕτω δὴ καὶ, ἐκεῖνος, ἀλλὰ πρεσβύτης, οὐδὲν προειπὼν, εἰ ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἔτυχε ἴσως ἀναλαμβάνων: ΔΩΡ. καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἀγγέλλει, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀνδράποδα, ἐκπλῆσαι τε· τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μὴ δι' ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπομετρεῖσθαι πολλοὺς μεδίμνους. ἔχει δὲ καὶ σύντις Παρμενίωνος δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφον ἐνεβάλετο τῶν τριχρώμων, ἐρυθράν τι ἐν ἐπικολῶσι. δίδωσι δ' οὖν αὐτὸν ἐκεῖνος καὶ διηγεῖσθαι, ὡς τὸν Ἄλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν Τηριδάτην τινὰ, καὶ ὡς διέβη

ad unum quodque nuncium. PAN. *Recte Doricas. ita decebat.* DOR. *Deinde non multo pòst interrogabam illa quoq; ordine. Ille autem, Admodum splendidè, inquit, reuersi sumus.* PAN. *Ita autem etiam ille, nihil præfatus quòd meminerit mei Polemon, aut desiderio affectus fuerit, aut optauerit saluam atq; incolumem me iterum deprehendere?* DOR. *Atqui adeò multa huiusce modi dicebat. Quod igitur caput rei est, narrauit diuitias multas, aurum, uestes, seruos, ebur. Nam argentum quidem afferre ipsum dicebat non ad numerum, sed ad mensurã, multos uidelicet medimnos plenos. Habebat autem & ipse Parmeno annulum in digito paruo maximum, ac multangulum, lapillusq; inu crustatus in eo erat ex tricoloribus illis quidem, rubebatq; supernè. Reliqui autem ipsum, cum adhuc pararet mihi dicere quo pacto Alyn transijssent, & ut occidissent Tiridatem quendam, & quomodo uersatus ipse*

Polemon

ἦν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ, καὶ ἀπίδρασιν ἐκ τούτων προσαγγεῖλαι σοι, ὡς περὶ πάντων σκέψαιο. ὁ γὰρ ἐλθὼν ὁ Πολέμων, ἅτε γὰρ πάντως, ἀπωσάμενος καὶ ἡμᾶς γνησίως, ἀναπυθόμενος, εἴτε τὸ φιλόστρατον ἐνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσαν αὐτόν; ΠΑΝ. Ἐνθυμώμεθα, ὦ Δορκάς, ἐν τῶν παρόντων σοι· ἔστι γὰρ τοῦτον ἀπεπίμψαι, λοιπὸν, τελευτῆσαι ἀναγκες ἀδύνατα, καὶ πάλαι ἐμπεφορημένον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· ἔτι Πολέμωνα τοιοῦτον ἀναπέμπειν, χρήσιμον, μὴ παραδέχεσθαι· χρεία γὰρ καὶ ἐλευθερίας ἔστιν, ἐς καὶ πραΰμαθον· ἔτι πολὺ ἀφόρητος ἦν, νῦν οἱ τί ἂν αὖ ἐκεῖνος ποιήσειε; ΔΟΡ. ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. ἐκλάθεσθε, ὦ Δορκάς, καὶ τὸ ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡ. ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. ΠΑΝ. τίς γένωμαι; πῶς σὺ μὲ ὑγιᾶ λάσκησις;

Polemō in pugna cōtra Pisidas esset: accurriq; domū, ut hæc tibi renunciarē, ut quid de omnibus rebus faceres, deliberares ipsa tecum. Nā si ueniens Polemon (ueniet enim haud dubiè postquam à se notos ac salutantes illos amouerit) ac rescisens, deprehenderit Philostratum apud nos intus, quid putas quæso facturum ipsum esse? PAN. Inueniamus Dorcas ex re præsenti tuum consilium, atque salutem aliquam. Nam neq; hunc ablegare honestum fuerit, ut qui talentum nuper dederit, & præterea mercator quoque est, & multa pollicitus: neq; rursum utile, Polemonem talem ac tantum redeuntem non recipere. Nam præter hæc etiam zelotypus est: & eum pauper adhuc intolerabilis adeò fuerit, quid nūc non putes illum facturum? DO. At etiam accedit. PA. Deficio, ô Dorcas, consilij inopia, ac tremo. DOR. Sed & Philostratus accedit. PAN. Quæ igitur fiam? quomodo me aūt terra absorbeat?

Φι. τί ἦ πίνομεν, ὦ Πανυχί; Παν. οὔθρωπε, ἀπολώλεκάς με· σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρὴ γὰρ φασίν. Πο. οὕτω σὺν νῷ ἦλθεν ὁ πρεσβεύων ὑμῖν; σιωπᾷς; οὐκοῦν δῆλος ὦ Πανυχί, ἐγὼ δὲ πρωΐθεν ἐκ Πυλῶν ἀπῆλθον, ἐσπουδάκειν δὲ καὶ τὴν πόλιν γυναῖκα, ἣ δέκατον μέν τι πίνουσα, καὶ σοὶ χάριν ἔχω· ἐν ὀλίγῳ γὰρ ἀπωλόμεθα τοῦδε. Φι. σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; Πο. ἐκ Πολέμων ὁ Στηριεὺς, Παιανιεὺς φυλῆς, ἀνὴρ, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαπεστάλκας τῷ τριχιλιάρχῳ ἑκατόνταρχος, ἐπὶ ᾧμῳ ἐκ ἀδήλου φρενῶν κίνδυνον. Φι. ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ἑταῖρε, Πανυχὶς ἡμέτερος, καὶ τάλαντον ἐλαφρολάψεται δὲ ἄλλο καὶ ἐκ τρόπου, ἐπειδὰν τὰ φορτία διαθώμεθα, καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Πανυχί, τοῦτον δὲ παρ' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἐᾶν.

PHI. Quid? cur non potamus Pannychi? PAN. Perdidisti me, ô homo. Tu uerò salue Polemon, post tõ gum adeò oculis oblatus iterum meis. POL. Hicce igitur quisnam est, qui hùc ad nos accedit taces? Euge abi ô Pannychi. Ego uerò ex Pylis intra quintum diem hùc aduolaui, approperans uidelicet ad tale mulierem. Ac merito sanè hæc mihi accidunt, tibiq; adeò gratiam habeo: neq; enim posthac amplius abs te diripiar. PHI. Tu uerò quis nam es, bone uir? POLEM. Nimirum audis, quòd Polemon ego, Sterieusis ille, ex tribu Pandionis, qui Tribunus militum à principio fui, nunc autem totius auxiliaris legionis, amator Pannychidis, cũ eam adhuc humani sapere putarem. PHI. It nunc, Tribune, Pannychis hæc mea est, talentumq; à me accepit. Accipiet autem & alterum tam, ubi otera seu merces distraxerimus. Ac nunc Pannychi sequere me, istum autem apud Odrysas Tribunatum gerere sine.

DOR.

Δορ. ἰκανδίρα μὲν ὄδη, καὶ ἀκολουθήσει, ἂν ἐθέλῃ. Παν. τί ποιῶ Δορκάς; Δορ. ἰοῦσα κέλευσον, ὀργίζομένῳ γὰρ ἐκείνῳ τι παρεῖναι πολέμιον, καὶ μάλα λεπτὸν ἐπιτηδεύεται ξυλλυπῶν. Παν. ἀθίλεις, εἰσίωμεν. Πα. ἀλλὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον σήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ ποιήσεις φίλοις ἐγγυμνασαμένοις πάρειμι, τὰς θρᾴττας, ὦ παρμένων. Παν. ὡπλισμένοι ἥκομεν, ἐμφράξαντες τὴν τ᾽ ἀγωνίαν τῇ φάλαγγι. Πα. ὦδε μετώπου μὲν τὸ ἐπλιτικὸν, περὶ ἑκάτερα δ᾽ οἱ σφενδονῆται καὶ τοξῖται, οἱ δ᾽ ἄλλοι ἀκροβολίσεται. Φι. ὡς βρᾳφυλλίοις ταῦτα ἂν μιδοφόρε ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττῃ. σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον ἄλλως; ἰφικράτειον ἴσως, τάχα διαμαχῇ μὲν, ἵνα καὶ τῦτο προσχαρίσωμαί σοι. Πα. νὴ μὰ δία μὲν ἀλεκτρυόνα γ᾽ ἀλέκτορ᾽ ἴσως δὲ κἀν πρωϊνὸν

DO. Libera hæc quidem est, sequetur q; nõ, nisi uolet. PAN. Quid faciam Dorcas? DOR. Intrò ire melius. Nam Polemoni adesse irato, haudquaquam facile aut tutum est, & magis incendetur æmulando. PA. Si placet, eamus intrò. PO. At prædico uobis, quòd hodie postremùm potabitis, aut ego frustra adsum, tãtis cædibus exercitatus. Thraces huc Parmeno. PAR. Armati adsunt, cingentes angiportum phalange. Ac in fronte quidem, qui grauis armaturæ sunt, in utroque autem latere funditores & sagittarij, cæteri à tergo locati. PHIL. Tanquam infantibus nobis hæc, ô stipendiarie, minitaris, ac laruis nequicquam nos territas. An tu uerò unquam gallum alicquem gallinaceum occidisti aut etiam bellum uidisti? Castellum, ut multum, præsidio teneuisti, fortasse dux manipularis quispiã, ut tibi hoc interim gratificando concedam. POL. At uerò scies paulo pòst, ubi nos acie in dextrum conuersa aduẽtare spectabis, armis

ἡμᾶς ἀδὴ λόγυ δικόσ, τίλλοντας τοῖς ὄπλοις. Φι. ἔκεῖνι μέσην συσκευασάμενοι ἐγὼ δὲ, καὶ Τίβυς οὗτος, μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι, βάλλοντες ἡμᾶς λίθοις τὶ καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μὴ ᾖ, ἔτι εἰ ἔχοιεν, ἔχειν ἀδύνατα.

resplendentes. PHIL. Aduentate modò conferti atq; instructi. Egoueró & Tibys iste (nam hic solus me sequitur) iacitēdo cum saxis, tū testis ostraceis, ita lispero gemus uos, ut neq; quò uertamini, scire tum possitis.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ καὶ Δροσὸ.

CHELIDONIVM & Drose.

Υκέτι φοιτᾷ παρὰ σοὶ, ὦ Δροσὸ, τὸ μειράκιον ἡ Κλυνίας; οὐ γὰρ ἑώρακα πάλαι ἔδει χρόνον αὐτὸν παρ' ὑμῖν. Δρο. ἀλλ' ἔτι, ὦ Χελίδονιον· ἐγὼ δὲ διὰ τοῦτο αὐτὸν οἶμαι μηκέτι μοι προσιέναι. Χε. τίς ἄρα; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις, ἐκεῖνόν γε φίλον μοι. Δρο. οὐκ, ἀλλ' ὁ διὰ πάσης φιλοσόφου ἀκριβάμενος Ἀριστάνετον. Χε. τὸν σκυθρωπὸν λέγεις, τὸν βραδυπώγωνα, ὃς οὔπω μετὰ τῶν μειρακίων πρέπεται ἐν τῇ παλαίστρᾳ. Δρο. ἐκεῖνόν φημι

On amplius uidisti te, Drose, adolescentulum illum Clinian? Nō enim uidi longo iam tempore apud uos ipsum. DRO. Nō amplius, Chelidonium. Nam præceptor prohibuit ipsum amplius ad ne accedere. CHE. Quinā istum exercitorem illum puerorum Diotimum dicis? Nā is certè amicus mihi est. DRO. Non, sed perditissimus iste philosophorū Aristænetus. CHE. Tetricum istum dicis & hirsutum, profunda barba, qui cū adolescētib. cōsueuit deambulare in porticu pictaD R. Illum

νὴν Ἀλκμήνην, ἰμὰς ἐκείνη μὲ ἐποίησεν, ἀλκόμενον τὸ πρόσωπον ὑπὸ λύπης. Χε. τί παθὼν; Ἀλκιβιάδην, τοιοῦτόν ἐστιν οἷον τὸν Κλεονίαν; Δρ. ἐκ οἶδ', ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε· ἀτέκνοιτός μὲ γενόμενον, ἐχρῆν οὔ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἐξ ἧς ἐκτετρῶσθαι δὶ ὁμιλίαν μοι, τριῶν ἡμερῶν ἐξῆς ἐμοῦ ὄντος, ὑπὸ τοῦ πρωκτοῦ τῷ πρωκτῷ. ἐπεὶ δὲ ἐνεκάλει, ἐκ οἶδα δὶ, ὅτου τέτυκτο ἐν αὐτῇ, ἐπειδὴ εἰς Νοτρίδα, πρίτην ἡμέραν αὐτὸς, ἦν ἐγγὺς διατρίβουσα, ἦν παιδίον, ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀπιοῦσαν, ἵνα ἴδοιμι, μετὰ τὸ Ἀριστοφάνους, νοῦν οὐ πέμπω, ἐκεῖνον δὲ ἐνυβριάκειν, λάθρα τοῦ ἐμοῦ, καὶ μηδέποτε παρεῖναι τὸν ὀφθαλμὸν ἐπ' ἐμοῦ ἐν τῇ πόλει. ὁ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀπολιπόντα, ἐπεὶ μόλ' ὅλως ἐπιστρέφει, ἐς πάντας, ἀλλ' οὐδὲ ἀναγγά-

lum equidè, uanũ iactatorẽ, quem utinam peßimè perire uidẽ, barba tractũ à carnifice. CHE. Quid aũt accidit illi, cur talia perſuaderet Cliniæ? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed cum antea nunquam ullam noctem intermiſerit quin mecũ dormiret, ex quo rem cum muliere habere cœpit (primùm autem mecum habere cœpit) tribus iſtis diebus proximis ad angiportum hoc ne unquam acceßit quidem. Poſtquam autem ex eo contriſtari cœpi (nã neſcio quo pacto mihi ægrè quiddam ob illum accidit) Neuridem miſi, quæ illum circumſpiceret, aut in foro commorantem alicubi, aut in palæſtra. Ea autem rediens, deambulantem uidiſſe ſe ait eũ Ariſtæneto, atque innuiſſe illi à longè. Illum autem erubuiſſe, deiectis in terram oculis, neq; aſpicere amplius ad ipſam uoluiſſe. Atque exinde ambos ad urbem iſſe. Ipſa uerò ad Dipylũ uſq; ſecuta, cum ille prorſus neq; conuerteret ſeſe, domum rediit, nihil planum aut certum habens

πανηγῦλιν ἔχουσα. κἂν μὲ εἶπε λέγειν τὰ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔχουσαν ἀπόκρισιν, ἢ, τί μοι πέπονθε ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ ἐπίκηρά τι αὐτὸν, ἔλεγον· ἢ τινὸς ἄλλης ἐρᾷ, μισῶ σε ἐγὼ, ἀλλ' ἢ πατὴρ ἀπεπέλευσε αὐτὸν. πολλὰ τοιαῦτα ἐλογιζόμην. ὅτε δὲ περὶ λίθου ἐψίαν ἔκφρ ἢ Δρόμων, τὸ γράμματον τοῦτο παρ' αὐτὸ κεμίζων, ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ἔφη λέγων· οἶδα γὰρ λίαν γράμματα. Χε. φεῦ ἐλαμβάνε τὰ γράμματα, οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' ἐσπουσμένα, ἀνεσωσταί πως τῶν γεγραφότα. λέγει δέ, πᾶσι μοὶ φίλον σάσι, ὦ Δρόσε, τὸν δοῦλον μου μάρτυρας. Δρ. αἰ, αἰ, τάλαν, ἐδὲ τὸ χρῶμα πρόσγραφε. Χε. καὶ νῦν ἦ ὁ λαβὼν μίσος, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ἐφίσταμαί σοι· ὁ πατὴρ γὰρ Ἀρισταινέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφῶν

quod renunciaret. Quæme igitur pacto post illa iũ fectam putas? quæ cõiectaram facere nusquam poteram, quid nam esset quodadolescenti huic accidisset: sed ita mecum dicebã: Num nam ægrè illi aliquid fei? aut num quam aliam amat, me perosus? aut num ater uetuit ipsum? Multa adeò huiusmodi mecum ipsa uolubam. Porrò autem cir:a multam uesperã uenit Dromo, literas has ab alio afferens. Accipe Chelidonium, ac lege. Scis enim literas uidelicet. CHE. Age uideamus. Ac literæ quidem ipsæ nõ admodum planè scriptæ, sed incompositæ, & malè coagmentatæ, properantiã quandam scribentis indicant. Sic autem sonant: Quo quidem pacto amarim te, mea Drose, testes facio deos. DRO. Væ me miseræ mihi, neque salutationem à principio adscripsit. CHE. Et nunc autem non odio aliquo, sed necessitate coactus desero te. Nam me pater Aristæneto tradidit, ut philosophiæ

φῆμι καὶ τῷ, ἡδέως, ἔμοιγε γὰ τὰ καὶ σ' ἡμᾶς ἅπαντα, πάνυ πολλὰ ἐπιτίμησέ μοι, ἀφρονίς ἄνδρα λέγων ἐτοίμως σωθῆναι, Ἀρχετίλεως καὶ Ἐρασιπλείας ὑὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι, τὴν ἀρετὴν πρετιμᾶν τ' ἡδονῆς. Δρο. μὴ ὥρασιν ἔτι κεῖνο ἀλλ' ἀνδρ& ἀνδρ&, τοιχῶντα πανδαίμων τὸ μεράκιον. Χε. ὅτι ἀνήγαγε πείθεσθαι αὐτῷ· παρακελεύεται γὰ ἀκριβῶς παραφυλάττων. ἡ ὅλως, οἷόν προσβλέπειν ἄλλῳ ἐᾷ με ἔξω τοῦ, ἢ τοῦ μὲ ἐκείνῳ. ἐμὲ δὲ σωφρονίζει, καὶ πάντα πανδαίμων αὐτῷ, παρατηρεῖται πάνυ σὐδαίμονα ἐποίησέ με, καὶ ἀνάξιον ἐκπλαγῆναι, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μὲ λις ἔγραψα, παρακαλῶ ἐμοῦ τὸν, σὺ δὲ μοι σὐτύχει, καὶ μίμνεσο Κλεινίας. Δρο. τί σοι δοκεῖ ἐπιστολὴ, ὦ Χαιρέπολις; Χε. τὰ μὲν ἄλλα, ὡ ἀπὸ Σκυ-

sophiæ dem apud illum operam. Atque ille (cognouit enim cũcta quæ ad nos pertinent) multis admodum obiurgauit me, inhonestum esse dictitans, cum meretrice rem habere me, Archiclis & Erasicleæ filium. Longè enim melius esse, uirtutem anteponere uoluptati. D R. Vt nunquam ad maturitatem perueniat nugator ille, qui talibus adolescentem instituit. C H E. Quamobrè necesse mihi est parere illi. Assequitur enim me, diligẽter ubique obseruans: & in summa, ne aspicere quidem alium quenquam præter ipsum solum mihi licet. Quòd si uerò temperanter & pudicè uiuam, ipsiq; per omnia obtemperẽ, pollicetur prorsus beatum fore, præclarũq; ac fortem meredditurũ esse, laboribus ad hoc antè præexercitatum. Hæc tibi uix adeò scripsi, me ipsum suffuratus paululum. Tu uerò feliciter mibi uale, & memineris Cliniæ. D R O. Quid igitur uidetur tibi epistola hæc, Cheidoniũ? C H E. Quod ad cætera quidem attinet,

Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλεινίᾳ, ἔχω τινὰ ὑπόλοιπον ἐλπίδα. Δρο. κἀμοὶ οὕτως δόξαν· ἀπόλλυμαι δ' ἐγὼ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ὁ μὲν γὰρ Δρόμων ἔφασκε παιδικά τινα εἶναι τὸν Ἀρισταίνετον, καὶ ὥδη πρόφασιν τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λεγομισάδας πρὸς τὸν Κλεινίαν, ὑποσχόμενός τινας ὑπομνήματα, ὡς ἰσόψηφον ἀπεφαίνειν αὐτόν. ἀλλὰ νὴ ἀναγιγνώσκειν μετ' αὐτοῦ ἔφασκε τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς ἑταίρους, καὶ ἄλλα, περὶ τὸ μανθάνειν ὄντα, ἐπᾶλλε δὲ καὶ τῷ περὶ τοῦ Κλεινίου διανοεῖσθαι ταῦτα. Χε. ἐχρῆν, ὦ Δρόσε, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. Δρο. ἐγάστρισα, καὶ αὐτὰ δὲ τοῦτο ἐμὲ ὄφελε· διέπεμψε γὰρ διὰ Θεσπιέως ἡ Νηρίδος. Χε. βάρβαρα, πάντα ἴσως διαλῦσαι. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιγράψαι μοι δοκῶ ἐν τῷ

Scythica, ut aiũt, orationis illud autem, Memineris Clinia, spem quandam adhuc reliquam præ se fert. DR. Etiam mihi ita uidetur. Proinde pereo amore. Cæterùm Dromo dicebat etiam pædagogum quendam esse Aristænetum, & prætextu doctrinæ consuetudinem habere cum pueris ueneustissimis, & priuatim orationẽ habere cum Clinia, pollicitationes quasdam faciendo, quòd uidelicet dies similem illum redditurus sit. Quin & amatorios quosdam sermones philosophorum ueterum ad discipulos suos idem, inquit, cum illo legit, & in summa, totus circa adolescentem est. Interminatus autem etiam est, patri Clinie ista se dicturum esse. CHE. Oportebat, Drose, Dromonem ipsum inescare, ac lautius paulo accipere.

DRO. Inescaui hominem, & præter hæc autem etiam meus est. Nam et ille gustauit Neuridẽ. CH. Bonum animũ habe: omnia rectè fient. Ego uerò etiam inscribere in pariete

ἐν τῷ τείχει τῷ Κεραμεικῷ, ἔνθα δὴ Ἀρχίτεκτας εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάνετος διαῤῥήξας Κλινίαν· ἴσως καὶ ἐκ τούτου τι συμβαλεῖται τῇ παρὰ τοῦ Δρόμωνος διαβολῇ. Δρ. πῶς δὲ σὺ λάθοις ἐπιγραψαμένη; Χε. ἀνυκτὸς, ὦ Δρόσε, ἄνθρακα τοῦδεν λαβοῦσα. Δρ. ὀρθῶς, συμμάχου μόνου, ὦ Χελιδόνιον, δεῖται τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστανέτου.

pariete uolo in Ceramico, ubi Architectes deambulare solet: Aristaenetus corrupit Cliniã, ut ex hoc quoq; aliquid concurrat ac faciat ad delationem Dromonis. DR. *At quomodo id clàm facies, ne deprehendaris?* CHE. *Noctu, Drose, carbone alicunde sumpto.* DRO. *Rectè sanè. Commilita modò, atq; auxiliare, mea Chelidonium, aduersus arrogantem ac uanum istum Aristaenetum.*

GILBERTI COGNATI *Annotationes.*

a Schytica ut aiunt.) Ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, id est Scytharum oratio. eo autem prouerbij uice utitur Lucianus, tum hic tum alijs aliquot locis: & Aelianus in epistolis. Græci autem quicquid agreste, quicquid barbarum ac sæuum intelligi uolunt, id Schyticum appellant. Diogenes Laertius in Vitis philosophorum, putat hoc prouerbium natum esse ab Anacharsidis asperitate. Nam is Schyta natus, inter celebres philosophos habitus est Athenis. Sentit autem Lucianus hic in calce literarum, fuisse quiddam mitius dictum, reliqua nihil præ se ferre humanitatis.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ Χαρμίδης.

Τάρας δέ τις παραλαβὼν, πίνει δραχμὰς τὸ μιδὲν ἐωνημένος δεῦρο, λαβὼν δὲ ἀπεπράθη, δακρύων καὶ στένων· ἀλλ' οὔτε πίνεις ἡδέως, οἶμαι, ὅτε δεκνυῶσιν μὴν ἐβλεπες. ἐλαφρὸν δὲ καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐσκόπεις γάρ· καὶ νῦν δὲ διαλιπὼν ἐλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα σύ, ὦ Χαρμίδη, μὴν ἔτι καὶ σοῦ; μὴ ἀπομόψῃ μι, ἵνα κἂν τῶτο ἀπολαύσω καὶ σὺ νυκτὸς, ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. Χαρ. ἵμος μι ἀπόλωνιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ ἐμὲ δ' ἀνέχω πρὸς τὸ δεινόν. Τρυ. ἀλλ' ὅτι μὲν ἐν ἐμοῦ δεῖται, δῆλον· ἐ γὰρ ἂν ἔχων μι ἀμέλεις, καὶ ἀπώθεμι, πολλάκις ἂν ἐβλεπες, καὶ τέλος, διεσχίζου τὸ μεταξὺ ἐμοῦ

TRYPHAENA, & Charmides.

Mica autem quippiã accepta, & quinq; drachmarũ mercede data, auersus dormit, lachrymans ac gemens? Sed neq; potasti libenti animo, opinor, neq; cœnare solus uoluisti. Flebas autem etiam inter cœnandum. aspiciebam enim. & nunc autem non desinis ululare, perinde atque infans aliquis. Ista igitur, ô Charmide, cuius gratia facis? Ne quæso me celes, ut uel hac parte consequar aliquid ex nocte hac, quam totam bucusq; tecum uigilaui. CHARMID. Amor me perdit Trypbæna, neq; malum hoc amplius sustinere possum. TRYP. At quòd me quidem non ames, manifestum est: neque enim ita negligeres me, cum probè haberes, atq; abs te repelleres, quoties amplexari te uolo: denicq; etiam quasi quodam septo interposita uestemen-

μῶν· τῷ ἰματίῳ, δηλονότι μὴ ψαύσωμί σου, τίς δ' ἔσῃ ἐκείνη, εἰπέ. τάχα γὰρ καὶ τι κἀκεῖ συντελέσομαι πρὸς τὴν ἔρωτα· οἶδα γάρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα διαπονεῖσθαι. Χαρ. καὶ μὰν οἶδα καὶ πάνυ ἀκριβῶς σύντιν, ἐκείνη δὲ· ἐ γὰρ ἀφανὴς ἐπιτήδειος ἔσῃ. Τρύ. εἰπὲ τοίνυν, ὦ Χαρμίδη. Χα. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. Τρύ. ἑκατέρα λέγεις; δύο γάρ εἰσι, τὸ ἐκ Πειραιῶς, τὸ αὐτὶ θεραπαινοφοιτικόν, ὃς ἐμοῖ Δαμύλῳ, ἡ τὸ νῦν γραῦς γεγονυῖα· ἡ τὸ ἐπιτήδειον, ὃν παῖδα ἐπικαλοῦσιν; Χαρ. ἐκείνην, ἢ ἑλκομένη ἀπὸ δεῖπνου μάλα. Τρύ. πότερον ἢ χρόνιος ἔστ' ἐπιτήδειος, ἢ νεοστὶ τις ὤν; Χαρ. ἀ νεοστὶ, ἀλλὰ μάλιστ' ἐπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων,

intercluderes, metuens videlicet ne te tangam. Sed tamen quæ nam illa est, dic mihi. Fortassis enim etiam ipsa nonnihil ad amorem istum ubi contulero. Scio enim quo pacto conueniat huiusmodi res administrare. CHAR. At uerò nosti atque admodum probè ipsam, & rursum illa te quoque: neq; enim obscura adeò meretrix est. TRYPH. At nomen mihi cedo, Charmide. CHARMI. Philematium, ô Tryphæna. TRYPH. Viram dicis? duæ siquidem sunt. Illámne ex Pireo, quæ nuper adeò mulier facta est, quam Damylus amat, eius qui nunc exercitum ducit, filium: an alteram, quam cognomento decipulam uocant? CHA. Illam equidem, atque adeò capius ab ea & comprehensus miser sum. TRYP. Ob illam itaque plorabas? CHAR. Atq; admodum. TRY. Multum autem temporis amasti illam, an nuper adeò cœpisti? CH. Haud nuper adeò, sed menses propè septem sunt, à Dionysijs

usque

ἔτι πρῶτον ἄλλην αὐτῶν. Τρ. ἄλλ' ἀλλ' οὐκ ἐπεξῆς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ἴσως τοῦ σώματος φανερὰ, ἃ ἐκεῖνη φιλήματα, καὶ ὡς ἐχρῆν γυναῖκα πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἤδη γεγενῆσθαι ἔτη. Χαρ. καὶ μὴν ἐπίμυττε, νῦν καὶ ἔσεσθαι ἐς τὸν ἐσόμενον ἐναφυῆσαι λῶτα τελέσαν. Τρύ. σὺ δ' ὡς πρὸς πειρᾶσθαι ἄν, τοῖς ἐμοῖς ὄμμασι, ἢ τοῖς σαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπίσκεψαι γὰρ ἀκριβῶς, ἐνβλέψας περὶ τὰς ὥρας αὐτῆς, ἵνα μόνον τὰς κόμας ἔχῃ, τὰ δ' ἄλλα, φενάκη βαθεῖα. ὥρᾳ δ' ἐν τῷ ὥρᾳ, ἐπίτασιν ἀδρυόσῃ τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτεται, ὑπολυπαίνεται τὰς πολιάς. καί τοι εἰ τοῦτο, λιπαρεῖ πως καὶ γυμνὸν λύπην. Χαρ. ἀλλ' ὠμότατά μοι πρὸς τοῦτο ἐνίδωκε. Τρύ. ἀνάγκη· ἐπείγεται γὰρ μυσαχθεῖσα σφόδρα ἐν ταῖς αὐτῆς πολιαῖς,

usq; uidelicet, ex quo prìmùm illam uidi. TRYP. Vidistine autem totã ipsam diligenter, an faciem solùm, emq; corporis partes quæ in aperto sunt? & quæ uidisti, Philematij'ne erant, atq; ita uti conueniebat esse mulierem quinque & quadraginta annos iam natam? CH. At uerò dicerat illa, secundũ supra uigesimum modò ad proximum Decembrem cõpleturam esse se. TRYP. Tu uerò utrũ credis iurejurando illius, an proprijs oculis? Contemplare enim diligenter, suffpiciens aliquando ad tempora illius, quo loco solo suos crines habet: nã cætera, impostura mera. Circa tempora autem quoties medicamentum quo inficit solet, lãgueſcit, ac uim suam remittit, albescit plerunque. Quãquam quid hoc attinet? Coge aliquando ut nudam quoq; spectandam se tibi exhibeat. CHARMID. At nunquã mihi in hoc consentire uoluit. TRY. Meritò sanè. Sciebat enim abominaturum esse te canos ipsius capillos.

δὲ, ἵλεως δὲ ἀπὸ τῦ κεφαλῦ ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἴσος ἐστί· ἀλλὰ σὺ ἰλάκρυσ, τοιαύτη μὲν σοιῶν, ἐ πω τάχα καὶ ἰλύσα σι, καὶ ἀποφοιήσα; Χα. ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα πεκεφ ἐμῦ μαμιζόντος. καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αὐτίκα ἐμὲ ἐᾶσον αἰτῆσαι ῥᾳδίως, ἔτι ἂν σὲ πατρὶ φαδουμένην τριφέμενον, Μοσχίωνα ἐσδεξάμενον, ἀπωθεῖσθαί με, οὐδ' ἂν λυπῆσαι ἐκ τῆς αὐτῆς δίκης αὐτόν, εἰ πικρόλυπρα. Τρύ. μὰ τὸν Ἀφροδίτην ἐγὼ μὲν οὖν ἥκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ἐπὶ τούτοις πα ραλαμβανόμενος λυπῆσαι ἄλλον, καὶ ταῦτα, φιλημάτων τῶν σῶν. ἀλλ' ἔπεμψε καὶ γὰρ ἔδει τρίτην τοῦτον ἡμέραν ἀλικτρυόν. Χαρ. μὴ σύ γε οὕτω πεκέναι, ὦ Τρύφαινα· εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν, ἃ φησὶ περὶ Φιλουμένης, τῶν φυάκων, καὶ ἔτι βάπτεται, καὶ τῶν ἀλφῶν, οὐδ' πρὸ βάπτου ἂν ἔτι δικαίως αὐτῆ.

capillos. Cæterùm tota à collo ad genua usq; Pardali similis est. At tu lachrumabaris, quòd cum tali nõ coieres? Fortassis autem etiam ægrè ubi faciebat, & superbam gerebat sese. CHA. Sanè uerò Tryphæna: & hoc quãuis tam multa à me acciperet. Ac nunc quidem postquam mille petenti, facilè ac statim dare nõ potui, utpote qui patrem habeam parcum & tenacem, Moschione intrò ad se recepto, me excluserit. Ob quæ, dum illi uicissim ægrè facere uolo, te assumpsi. TRYP. At ego, per Venerem, haudquaquam uenissem, si quis prædixisset mihi, ob id solũ assumptam esse me, ut alteri ægrè facerem, præsertim Philematio huic, capulo uidelicet. Verùm abeo. Iam enim tertium hoc eccinit gallus. CHAR. Ne tu utiquetam statim, mea Tryphæna. Nam si uera ista sunt quæ de Philematio dicis, coma uidelicet suppositicia, & quòd tingitur, & uitiligines illæ, ne aspicere quidem amplius illam potuero.

TRYP.

Τρύ. ἰρῶ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λάληται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τῶν γεγενημένων ἴσως ἐκείνη διηγήσεταί σοι, εἴ γε ζῇ ἔτι. Χαρ. ἐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφηρήσθω μὲν ἤδη τὸ διὰ τείχους, περιβάλωμεν δὲ ἀλλήλους, καὶ φιλῶμεν, καὶ ἀκολούθως σωῶμεν, φιλοματίου δὲ πολλὰ χαιρέτω.

TRYP. Interroga matrẽ, ſiquando cum illa lauit forte. Nam de annis etiam anus narrare tibi poterit, ſi modò uiuit etiamnum. CHAR. Proinde poſtquam talis illa eſt, auferatur quidem iam è medio ſeptũ hoc, amplexemur autem mutuò, atq; oſculemur nos, ac tandem uerè coeamus, Philematium autem longè ualeat.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ καὶ Λυσίας.

IOESSA, PYthias, & Lyſias.

ΡΥΠΤΗ ὦ Λυσία τρὶς ἐμοί· καὶ λυπῆς, ὅτι μήτε ἀργύριόν ποτε ἤτησά σε, μήτ' ἀπίκλειστος ἐλθόντα, ἔνδον ὄντα φῇς, ἀπόρρητόν τι πράγμα τὸν πατέρα, ἢ ἀφῃρημένον τὸν μητρός, ἀναγκάσαι ἐμέ τι πρᾶσαι, ὁποῖα καὶ ἄλλαι ποιοῦσιν· ἀλλ' οὐδὲν ἦν ἀρχῆς ἄμισθον, ἀσύμβολον εἰσελθόντα, οἶδας, ὅσους ἐγὼ ἀπωσαμένη ἀπωψάμην· ἡδονὴν τὴν πρώτην

Nonne igitur, ô Lyſia, aduerſũ me? Et rectè ſanè, quandoquidem neq; argentum unquam abs te poposci: neque uenientem excluſi, dicerum intus eſſe dictitans, neq; decepto patre, aut ex matris rebus aliquo ſubtracto, coegi te mihi afferre quippiam, perinde atq; aliæ facere ſolent: ſed ſtatim ab initio inde, nulla data mercede, atq; aſymbolum recepi te intrò.

Noſtine quàm multos amatores reiecerim? Etiocleꝫ uidelicet,

βούλεται τοῦ, καὶ παχίστην τ ναύκληρον, καὶ τὴν σωίφυβίν σε Μέλιτταν, καίτοι ἐκεῖνος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὴν ὄντα· ἐμοὶ δὲ σὶ, τὸν Φάωνα μόνον ἔχειν, οὐτε τινὰ προσβλέποντα ἕτερον, οὔτε προσιέμενον, ὅτι μὴ σὲ μόνον γὰρ ἡ αὐλητὶς ἀλυθὼ ἦσαν, ἃ ὤμυυθ', καὶ διὰ ταῦτά σοι προσίχετο, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἰσωφρονοῦσα, ἐπιδημοῦσά τε μητρὶ, καὶ πρὸς τὰς φίλας ἐγκαλοῦσα σοὶ δὲ, ἐκείνῃ ἐμβλέπ', ἀντεχόμενον ἔχων μι, τίλλοντα ἐμοὶ σοὶ, ὅτι μὴν Λυκαίνη προσίοιτε ἥδ', ἐμὲ ἐρῶσαν, ἐς λυπεῖν ἐμὲ ὅτι ἀπὸ σοῦ ἐμοὶ λοιδορεῖτο· ἐγὼ δ' ἐς ταῦτα δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη, πρόσθε δὲ, ὅτε συνήστην, Θράσωνι καὶ σοὶ καὶ Διφίλῳ, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, καὶ licet, eum qui nunc inter senatores est, Passionem nauclerum, & coæqualem tuũ Melissum: quanquam etiam nuper adeò pater eius mortuus esset, ac dominus ipse factus bonorum omnium. Ego uerò te, Phaonem scilicet meum, solum habebam, neq; aspiciens neque admittens alium quenquam præter te. Arbitrabar enim stulta ac demens, uera illa esse quæ iurabas: & ob hoc animum tibi aduertens, perinde ac Penelope illa, pudicè ac castè agebam, clamante atq; increpante ob hoc matre, & apud amicas accusante me. Tu uerò postea quã intellexisti me obnoxiam habere te, uti quæ iam extemplo perissem, nunc quidem ad Lycænam alludebas intuente me, nimirum ut ægrè mihi faceres: nunc autem iuxta me accumbens, Magidium laudabas, psalteriam istã uidelicet. Ego uerò ob hæc lachrymor, & sentio contumeliam. Paulo autem antè, quando compotabatis Thraso & tu & Diphilus, aderant & tibicina Cymbalium, &

πυρραλλὶς, ἐχθρά μοί ἐστιν· ἀλλὰ σὺ ταῦτ' εἰδυῖα, τὸν Κυμβάλιον μὲν, οὗ μοι μέλει, φίλησον· σὺ δὲ τὴν πρωτέκνις ἐφίλησας· σὺ δὲ αὐτὴν γὰρ ὕβριζε, τοιαύτην φιλοῦσαν, πυρραλλίδα δ' ἔστιν ἔνθα, καὶ πολλὰ αὐτῇ, ἐπιτίθης τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ, φὴς τὸ οὖς ὑπακούειν, ἐὰν μὴ πυρραλλὶς αἰτήσῃ, μὴ δὲ ἄλλῳ ἐγχέαι. τέλος δὲ, τῷ μέλλοντι ἀπελαύνειν, ἐπειδὴ τὸν Διφίλου ἄδηλα ἔπρασσε λέμβιον, ἀλλὰ γὰρ θρᾴττῃ, προσέψαυε πως, ἀνέσχε προσπαίζουσα τὸ κάλλιστον τῶν, ἀλλὰ καλῶν γε πεφυκὸς ἐμοὶ δ' ἦν φιλήσασα, μυναξὶ τ μετῶν κἀὶ τῷ ἀποδύεσθαι μὲν ἐβούλετο. ταῦτα μὲν τί ἂν τις πάθοι; εἰ δὲ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα, ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα γὰρ ἄλλον, ἢ πρὸς μόνην σὲ ἔχω; ἢ μόνη ὦ Λυσία τῶν πάντων, γύναιον ἄθλιον λυπῶν,

Pyrallis, ea quæ inimica mihi est. Tu verò cum hoc scires, Cymbalium quidē quinquies osculatus es: id quod non admodum curæ mihi erat, (teipsum enim afficiebas contumelia, talem osculando) Pyrallidi autē quàm multa innuebas, ac bibens illi quidem poculum commonstrabas, puero autem reddens, in aurem iubebas, ut nisi Pyrallis id postularet, alteri nemini infunderet. Postremò autem etiam demorso malo, quando Diphilum alias res agere videbas (loquebatur enim cum Thrasone tum) inclinans te quodammodo, collimatè adeò iaculabaris illud in sinū ipsius, ne latére quidem me cupiens. Illa autem exosculata, inter mamillas sub fascia insertabat illud. Ista igitur cuius gratia facis? Qua te autem siue magna siue parua iniuria affeci, aut etiam offendi ego? quem alium cuique intuita sum? an non ad unius ingenium & morem tuum uiuo? Haud sanè præclarum aut magnum bo- Lysia, facis, miseram mulierculam, & in te insanientem, mœrore

implia

μεμνῆσ ὠδὶ σοί. ἔστ τὶς ὗτ, ὃ Δρᾶσται, κὴ τὰ τοιαῦτα ἐρᾷ. σὺ δὲ ποτὲ λυπήσῃ, τάχα κἂν ἀκούσῃς τί περὶ ἐμοῦ, ἐμέλλω μι, ἢ τὸν βρόχον ἐμαυτῇ ἀπαγξάμενον, ἢ εἰς τὸ φρέαρ ὠδὶ διαφθαρεῖσαν, ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρόντα θανάτου, ὅτι μὴ πάνυ ἐντεχνέως ἐβλεπόμην, πεμπόμενός τ' ὑπὸ σοῦ, ὡς μέλλοιμι, κὴ λαμπρὸν ἔργον ἐπεπράμην. τί μοι ταῦτ' ἐνεβάλλετε, κὴ παρεῖτε ἐδόκουν; ἐγὼ τί ἐποίουν, ἐπί. Πυθιὰς ἐμοὶ μὲν οὖν ἀπῆν δικαστής. τί δ' ἦν, ὃ τι ἀπεπυνθάνεσθε ἀπ' ἐμοῦ λαλοῦσα πρὸς ὑμᾶς; ἰδοὺ δὲ Πυθιὰς, εἶπα πάντα ταῦτ' Λυσίᾳ; πυ. ὦ δεινὰ ἀγριωπεῖσθε, τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι δίκην δικάζουσι, λίθοι, ἀνάξιοι ἔρωτος ἔσῃ. πολὺ ἄλλ' ἔτι χρὴ ταῦτα ἀκοῦσαι, οὐ σιγῶσα δὴ φίλῃ αὐτ' ὑποδραγαπῶσα, κὴ ἐπιμαίνουσα. ἐχθὲς μὲν γὰρ ἐπιτηδὲς ἐπορίσθη γὰρ καθαιμένη γίγνεται. ναὶ

implicans. Est dea utiq; aliqua Adrastia, ac talia uidet: Tu uerò aliquando maerore afficieris, ubi fortasse audieris de me aliquid, quòd iaceam uidelicet aut laqueo à me ipsa suffocata, aut in puteum præcipitata, aut quemcunque tandem mortis modum inuenero, dum ne amplius ita coràm & ob alios oculos molestus afficiar. Ac tum pompam utiq; duces tu, perinde ac re magnifica splendidaq; peracta. Quid me toruè aspectatis, ac dentibus infrendis? Nam si quicquam est cur me accusetis, dicas licet. Pythias hæc inter nos iudicet. Quid hoc? ne responso quidem dato abis hinc, me relicta? Vides mea Pythias qualia patiar à Lysia. PYT. O ferinatem. Nã quòd nullis neq; lachrymis flectitur, lapis sanè, non homo est. Quãquã si utiq; ueritatẽ cõuenit dicere, tute Ioessa perdidisti ipsum, quæ supra modum amasti hominem, idq; etiam palàm feciſti illi. Oportebat autem non nimis æmulari ipsum. Insolentes enim fiunt cum hoc sentiunt.

παῦσαι δὲ τάλαινα δακρύουσα, μὴ ἴδῃ μοι πάλιν, ἅπαξ δὲ ἄλις ἀπολλύσθαι· ἰδήσεται γὰρ αὖθις καὶ μᾶλλον αὐτὴν παῦσαι, καὶ ἀντεμμανεῖται ἀλεεῖνος. ΙΟ. ἀλλὰ μήδ' εἴπῃς, ἄπαγε, ἀπολλέσω Λυσίαν; εἴθε μὲν αὐτὸς ἀπαγωμάρβασος. ΠΥ. ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟ. ἀπολέλυσας ἡμᾶς ὦ Πυθιὰς, ὑπερπέπτωκέ σου ἰσως, ἀπολιπεῖν λυγόσης. ΛΥ. ἐγὼ ταῦτα ἔνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανῆλθον, ἵν' ἐὰν περιβλέψωμαι ἔτι τοιοῦτόν ἔσαν, ἀλλὰ διὰ σὲ, ἵν' μὴ διαβεβλημένος ἐμοῦ, καὶ λίγις ἄν, ἐγκατ@r ὁ Λυσίας ἔχειν. ΠΥ. ἀμέλει καὶ ἐλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥ. φέρε δὴ ἐὰν ἴδωμαι, ὦ Πυθιὰς, ἰδιωτικὸν τὸν νεῦν δακρύσασαν, αὐτὴν ἐπιτρέψετε αὐτῇ, ἢ μετὰ τοιούτου ἐλεεινοῦ, ἐμοῦ ἀπεστάσης; ΠΥ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον, ἑταίρα ἔστι. πότε δ' ἐὰν ἐπιλάβῃ αὐτὰς συγκαθεύδοντας; ΛΥ. ἑκατὸν ἐχι-

Ab desine lachrymari miserra: & si me audies, semel atq; iterum exclude uenientem. Videbis enim inflammari ipsum denuò prorsus, & uicissim insanire uero pacto. IOBS. At ne dixeris quidem; apage. Vt ego excludam Lysiam? Vtinam ne ipse à me deficiat modò. PYTH. At rursus huc reuertitur. IOBS. Perdidisti nos, Pythias; fortassis audijt te de exclusione uerba facientem. LYS. Nō huius caussa, Pythias, huc reuersus sum, ut quam ne aspexero quidem amplius, talis cum sit: sed tua gratia, ut ne damnares me, ac diceres forte, Irreconciliabilis hic Lysias est. PYT. Atque equidem dixissem Lysia. LY. Ferre igitur me uis Pythias hanc, quæ nunc lachrymatur, cum ipse superuenerim ei aliquando cum adolescente concumbenti, & à me desciscenti? PYTH. Lysia, in uniuersum quidem meretrix est. Cæterùmquando uerò deprehendisti ipsos concumbentes? LY. Sexcen-

ἀλλ' ταύτῃ ἡμέρᾳ, νὴ Δί', ἑπτάδι γε λουτρὰ ἱσταμένου, τί τοῦμεῖον δὴ ἐβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ οὖν, ὅτι πάλαι ἐρῶ τοῦτον τῆς ἑταίρας, ἴσως μοι τῆς ἑταίρας, ἐπεὶ καὶ μὲ, παρεγγείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δὲ, οὐ γὰρ ἐφερόμην μὴ οὐ κωλύεσθαι αὐτὸν, τὸν Δρόμωνα ἐπιβαλὼν τῷ βωμῷ δὲ αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατόν ἦν, αὐτὸς ἀφικόμην ἐπὶ τῶν ὑστάτων· ἦν γὰρ ἔτους ἀκμὴ ἐπιέναι ἐμοὶ. τί δεῖ μακρὰ λέγειν; τὸν τοῖχον, ἔφην, τὸν αὐλείων εὖρον ἀπεσκευασμένον ὑπ' ἐμοῦ. ἐπεὶ γὰρ νὺξ τότε ἦσαν· οὐκ ἐνεφαίνετ' ἦν, ἀλλ' ἐπέβην τὸν ἀρίμα τῶν θύρων, ἔνθα δὴ καὶ ἄλλοτε ἐπεποιήκειν αὐτὸ, παραγαγὼν τὴν ψυχήν, κἀγὼ δὲν ἡσυχῇ, κἀβόβουν ἦ πάντα. ἀτὰρ ἐπαφώμενος τὸν τοῖχον, ὥσπερ ἐκεῖνα τὴν πρώτην. Ιὼ. τί ἦρᾶς, ὦ Δάμαλος; ἀπορῶ γάρ. Λυ. ἐπεὶ δὲ ἐγὼ ἐνόμιζον τὸ ἄθυμα

tus, ni fallor, dies hic est, per Iouem, sextus utique. fuit enim secunda mensis incipientis, hodie verò eiusdem septima est. Pater igitur cum sciret me iam olim amare, probam hanc scilicet, concluſit me domi, dato ianitori mandato, ne aperiret. Ego verò (non enim ferebam ab huius congreſſu prohiberi me) Dromonem iuſſi, acclinantem muro atrij, qua parte humillimus erat, in tergũ recipere me. Nam hoc pacto minore negocio aſcenſurus eram. quid multis opus eſt? transcendi, veni, atrium offendi occluſum diligenter. Iam enim nox erat media. Itaque neq; pulſaui tum, ſed attollens ſenſim ianuam (iã autem & antea idem aliquoties feceram) transuerſum acto cardine, tacitè ac ſine tumultu ingreſſus ſum. Dormiebant autem omnes, atq; ego exinde contrectato pariete (ut fit in tenebris) ſuper lectum adſtiti. IO. Quid narras, ô Ceres? propè enim deficio. LY. Poſtquam autem animaduertebam non unum eſſe anhelitum:

ὦ, τὸ μὲν πρῶτον ᾠόμην τὸν Λυδὸν αὐτῇ συγκαθεύδειν, νῦν δὲ οὐ δῆλον, ὦ Πυθιὰς, ἀλλ' ἐφαψάμενός ἐγὼ τοῦ μειρακίου τινός, πάνυ ἁπαλοῦ, ἔτι χρῇ λιπαρμένου, μύρων τε αὐτὸν ὀσμὴν ἔχοντος. ἔτι ἰδών, εἰ μὴ καὶ ξίφος εἶχεν ἄλλον, ἐπὶ τὸν ὦμον φέρων, οὐ δῆτα, νὴ γελᾶν, ὦ Πυθιάς: γέλωτα δὲ ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; Ιό. τότε σὺ ὦ Λυσία λελύπησαι; ὦ Πυθιὰς αὕτη μοι συμπαίδευε. πυ. μὰ λίαν ὦ Ἰοῦβα πρὸς κῶμόν. Ιό. τί μὰ λίαν; Πυθιὰς ἦν, φίλτατε, μεῖραξ ἁβρὸν ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἔφην, παιδάριον ἁλοὺς· ἐλυπούμην γὰρ, εἰ μὴ ἔχοιμι. Λυ. Πυθιὰς, ἐᾶν χρῇ λιπαρεῖν, ἀπιέναι ἡμέρας αὐτοῦμεν τοιούτου κόμου; Ιό. ἀπὸ τίνος βλητέος, ὦ Λυσία· ἀκίρρωτον γὰρ αὐτῇ αἰτεῖσθαι, καὶ ἅμα τὸν κωμήτην ἐπὶ δεῖπνον. λέγει ὁ Πυθιὰς, δέξεσθαι ἔοικεν, εἰ μὴ

principiò quidem putabam Lyden cum ipsa unà dormire, cæterùm aliter multò res erat, Pythias. Nam ubi contrectare cœpi, deprehendi imberbem quendam, admodum tenerum, ad cutem usq; detonsum, unguenta etiam ipsum olentem. Hoc ubi sensi, si quidem & gladium veniens mecum attulissem, nō ita quiessem tum, satscitote. Quid ridetis Pythias? an uerò risu digna dicere uobis uidebor? IOES. Hóccine igitur Lysia acerbum adeò tibi fuit? Pythias hæc mecū dormiebat. PYT. Ne dicam illi iosse. IOES. Cur non dicam? Pythias erat, ô charissime, à me accersita tum, ut unà mecum dormiret. Aegrè enim erat mihi, quòd te nō habebam. LY. Pythias autē? ille ad cutem usq; detonsus? atq; exinde intra sex dies boscę tantam iterū produxit comam? IO. Ex eo cùm morbo laborauit, tonsa est, Lysia. defluxerāt enim illi tum crines, nunc autem fictitiam comam imposuit. Ostende Pythiæ, ostende ita rem habere se, ac fidem illi fac. Ecce tibi adulescentulū

istum

γαμίου, ἐμοιχεύετ', ἐν ἰσχυρῷ ἐπὶ τούτῳ ἦτε. ΛΥ. οὐκ ἐχρῆν οὖν, ὦ Ἰόντα, ταῦτα, ἐρωτῶντα, ἐφάψασθαι τοῦ αὐτοῦ; ΙΟ. ἐκεῖνο οὐ μὴ ἔδῃ ποτέ. βούλῃ δῆτα, ἐπιτιμήσω σοι μὴ αὐτὸ, ἐργασαμένῃ δικαίως ἂν τοῦ μίσους; ΛΥ. μὰ Δία μῶν, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, καὶ Πυθιὰς μετ' ἡμῶν· ἄξιον γὰρ αὐτὴν καὶ ταύτης ἕνεκα τῆς ἑταιρίδος. ΙΟ. πάνυ καλῶς λέγεις· εἰπὲ γοῦν, ὦ γύναι, παρεστὴς τυγχάνουσιν, Πυθιάς; ΠΥ. καὶ μὴν ἤδη παρῆν ὑμᾶς ἡ αὐτή, ὅτι μέ μοι χαλεπαίνετε. κἀκεῖνο τὸ δεῖνα ἦρα ὦ Λυσία, μή τι καὶ ἄλλο τι περὶ ἐμοῦ;

istum mœchũ, quẽ zelotypiæ prosequebaris. LY. Quid igitur? an non conuenicbat hoc? præsertim amãtem, & qui ipse cõtrectauerat? IO. Proinde tu quidẽ iam persuasus es ut credas. Vis aũt & ipsa uicissim tibi ægrè faciã, ut quæ meritò uicissim irascar tibi? LY. Nequaquã, sed bibamus iam, Pythiásq; hac unà nobiscũ. Aequũ enim est adesse ipsam reconciliationi faciundæ. IO. Aderit. Qualia autem propter te passa sum, ô generosissime adulescentum Pythias! PY. At idem ipse reconciliauit quoq; uos: quare non est cur mihi succenseas, nisi istud quæso uide Lysia, ne cui de eo quicquam dixeris.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗ. ἴδε καὶ Γυνή.

LEONTICHVS, Chæridas, & Hymnis.

Ἐν τῇ πρὸς τοὺς Γαλάτας μάχῃ, ἐφ' ἵππου ἐμαχόμην, ἐπεὶ καὶ ἱππεὺς ἐτύγχανον ὤν· ἐκεῖνος μὲν πρωτοστάτης τῶν ἄλλων ἱππέων ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ λευκοῦ, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τοῦ Γαλάτου, καὶ τοῦ ἄλλου ἱππικοῦ ὄντος, ἐτρόμουν δῆτα,

IN pugna aduersũs Gallos, dic Chæridas, quo pacto equo quidẽ ante cæteros equites cursu præcellam fuerim, equo insidens candido: Galatæ autem, tametsi fortes alioqui bellatores, trepidarint continuò ubi aspiciebant

ὡς ἔδοξέν μοι, καὶ ἐδόκει ἐπιφέρειν τὸν λόγχην ἐγὼ, τὸν μὲν ἕνα ἐξέπεμψα τὸν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὸν ἵππον. ὡδὶ δὲ τὰ συντρεχόντα ἐπὶ αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἱ ἐμέλλομεν, διαλυόμενοι μὲν τὴν φάλαγγα, καὶ πλείονες δὲ συναγόντες αὐτοὺς) ὡδὶ τότε ἐγὼ συνεσάμην τὸν σπάθην, ἅπαντας τῷ θυμῷ ἐπιόντα, ἀνεκρίπτω μὲν, ἔσω ἐπὶ τὰς προσώπους αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τοῦ ἵππου, τῷ ξίφει δὲ ἐκτεμνόμην, διέτεμνον τὰ λοχαγῶν ἑνὸς ἐς δύο τὴν ἐπιφανῆ αὐτῷ ἐμάνη, ὑμᾶς δὲ, ὦ Χελιδὼ, μετ' ὀλίγον ἐπίσεται, ἤδη φεύγοντας. Χε. ἐπεὶ γὰρ ὁ Λεόντιχε περὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ σατράπῃ, ἢ μεγάλα ἐπιδέξω καὶ τόνε;

Λε. ἐμοὶ μὲν ὑπέμνησας, ἐκ ἀγαθῆς ἐπ' ἐμαύτῃ πράξεως. ὁ γὰρ σατράπης μέγιστος ἦν, ἐπολεμάχην ἄξιος δυνατὸν δὲ

me, neq; quisquam amplius subsistere sustinuerit. Ibi igitur tum ego lancea quidem emissa transfixi præfectum ale ipsorum, unà cum equo. Contra eos autem qui conferti adhuc resistebant (erāt enim nonnulli qui persistebant, phalange quidem soluta, in quadrangulam autem aciem aggregatis ipsi) progressus, arrepto gladio, ac totis animis factoin illos impetu, in fugam quidē conuerto circà septem eorum qui in prima acie pugnabant, equi incursu: gladio autē impacto, manipularij unius ducis caput in duas partes dissecо, unà cum ipsa galea. Vos autem, Chelida, paulo pòst supernenistis, fugientibus iam illis. CHE. Nam cum, Leontiche, circa Paphlagoniā singulari prælio cum satrapa illo cōgressus es, an non tum quoq; præclarum facinus ac magnum edidisti? LEO. Pulchrè commonuisti facinoris, haudquaquam etiam illius ingenerosi. Nam satrapa ipse cum corpore quidem esset maximus,

inter

γαι, καὶ ταραττόμενος τὴν Ἑλλανικὴν, προεκαλεῖτο ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο, εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. εἰ μὲν οὖν ἄλλοι ἐστρατηλάτουν, εἰ λοχαγὸς ἦν ἢ ταξίαρχος, ἢ ἐκ μόνων ἑκατὸν, καὶ τοι ἐν ἀγχεμάχαις ἀνδράσιν ὤν· Ἀρίσταρχος γὰρ ἡγεμὼν ἦγεν, Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος. ἐγὼ δὲ χιλιάρχουν ἔτι· τελμήσας δ' ἔμοιγε, καὶ τοὺς ἑταίρους ἐπιλαμβανομένους ἀπεσπασάμην· ἐλελείπεσαν γὰρ οἱ ἐμοὶ, ἐρρωνται δ' ἀπεστίλβουσα μὲν τὴν βαρβαρικὴν ἐσκευασμένος τοῖς ὅπλοις, μέγας τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τὸν λόφον, καὶ ἐμπαλαίοντα τῷ λόγχῃ. ΧΑ. ἐμοὶ γὰ ἐδόκεις τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ σαυτὸν ὡς ἐχέμυθον εἶναι, δεόμενος μὴ προκινδυνεύειν. ἀβίωτος γὰρ ἂν μοι, σοῦ ἀπολομένου. ΛΕ. ἀλλ' ἐγὼ τὸν

inter grauis autem armaturæ milites pugnator haberetur optimus, contemptis uidelicet Græcis, in medium prosiliebat, ac prouocabat siquis cũ ipso singulari prælio decertare uellet. Ibi igitur tum cæteri quidem perculsi atque perterriti erant, Manipulary uidelicet, Præfecti, & Centuriones, & ipse etiam Imperator, quam homo esset minimè alioqui ingenerosus aut ignauus. nam Aristarchum tum imperator exercitum ducebat, Aetolus, idemq; iaculator optimus. Ego uerò tribunatum adhuc tum gerebam: sed tamen nihilominus fidens animo, & dimotis à me socijs, qui me increpãdo retinebant: metuebãt enim mihi, aspicientes Barbarum quidem ipsum resplendentem armis inauratis, magnã autẽ atq; terribilem indutũ galeam, & præterea lanceam quoque ui multa librantem. CHE. Nimirum ego quoque tum metui Leontiche, & scis quo pacto instabam tibi precando, ne præ alijs periculo cõmittere te uelles. Nam mihi uita hæc ingrata futura erat, te morte amisso. LE. At ego

μάσας, παρῆλθεν ἐς τὸ μέσον, ὁ χάρων ἡ Παφλαγὼν ἔτι τοῦτο μόνον, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε δεῦρο αὐτὸν γενέσθαι μὴ παρ' ἡμῶν, μὴ παρὰ τῶν βαρβάρων γνωρίσαντα μὲ γὰρ ἐκείνους ἀλέσθαι, ἀσπὶς τε πᾶσιν μέλαινα, καὶ τὰ φαλάρα, καὶ τὰ λόφος. φαὶ ὁ Χλωίδη, τίνι με παίσαντε οὕτω σφόδρα ἔπαισεν; Χλ. τίνι δὲ ἄλλῳ, ὦ Ἀχιλλεῦ, ἢ Δίῳ, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; ὅτου ἐφάνη μοὶ σοι ὁ πόνος, ὁ φοινικὶς δὲ ἐκείνου, καὶ ὁ πῖλος ἀμφότερα. Ἀπ. ἀπὸ γὰρ εὐωνύμου, ὁ βάρβαρος πρότερον τιτρώσκει με, ἐλίγον ὄσον ἐφαψάμενος τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ. ἐγὼ δὲ ἀνελόμενος τὴν ἀσπίδα τῇ ἀριστερᾷ, πολὺν διαμπὰξ αὐτὸ τὸ στέρνον, ὥστ' ἐκπερᾶσαι, ἀποδυσάμενος τῇ σπάθῃ ἐφέλκω, καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς ἰσχίοις, ὑπὲρ τοῦ γόνατος, ἅμα καὶ τὴν ὑποφαλῶ ἀφῆκα δὲ ἀριστερὰ παίσας κατὰ μέσον, λοξὸν τοῦ στόματος. Υμ. ἄπαγε δὲ Λύσιχε, μικρὸν

tum prae ceteris ausus, processit in medium, non per neque ipse Paphlagone ille armatus, sed totus adeò auro collucens. Quare clamor statim coortus est & à nostra parte, & à barbaris. Agnoscebant enim etiã illi me uitentes, & maximè ex pelta, & phalera, & cristis. Dic quaeso Chemde, cuinam me tum emerit aestimiolabanti? CHE. Cui autem alteri, quàm Achilli Peleo Thetidis et Peleo filio? Ita decebat quidem te galea, efflorebat autem purpura: pelta uerò etiã fulgure modo coruscabat. LE. Postquam autem ad manus uentum est, Barbarus ille prior uulnerat me modicè, quasi perstringẽs hasta paulum supra genu. Ego uerò adacta per clypeum lãcea, totum utrinque pectus illius trãsuerberoiatq; eiusdem accurrẽs, ceruicẽ quoq; gladio amputo facilé, armaq; illius referens inde redeo, caput quoq; unà summa fixũ lancea portans, eadem uidelicet totum ac modẽ. HY. Apage ἀθέτιche, fœda

015783

ρὰ ταῦτα κἀμοὶ φιλοφρόνως περὶ σοῦ τῷ ἀδικῳ, καὶ ὡς οὐ τὰ σὰ ἀδικῶ προσβλέψειέ τις, ἢ τῷ χαίροντα τῷ λυθέντι, ἥκιστα συμπίοι, ἢ συγκατακλιθείη. ἐγωγε οὖν ἄπειμι. Λε. ἀπολείσεις ἀπόλαβε τὸ μισθωμα. Υμ. ἀλλ' οὐ νὴ τὴν Ἀφροδίτην συγκαθεύδειν. Λε. μὴ ἀλλὰ δὸς Ὑμνίῳ, ἵν' Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πίθηται, νῦν δὲ ἐμοὶ λάλει. Υμ. ἀλλ' ἐναγὲς κἀθάρατον ἔσεσθαι καὶ τὸ αἷμα λανθάνει σου καὶ ἡ λιφαιὸς τὸ βαρβάρου, ὃν ἐφόρεις ἐπὶ τῷ σαρίσῃ. ἐπ' ἐγὼ τοιούτου κἀδρὸς περιβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὰ, ὦ Χάριτες, γένοιτο· δεινὸν γὰρ οὐτ' ἀνδρὸς τοιούτου τῷ Ἄρεως. Λε. καὶ μὴν ἐμὲ ἑώρας ἐν τοῖς ὅπλοις, οἶδα, ἠράσθης ἄν. Υμ. ἀκόντισα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτικῶν, καὶ φρίττω, νὴ τὰς σπείρας μου Δεινὸν ἰδεῖν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν προσκεκλεόντων, νὴ μάλιστα, ἔτι δοκῶ λοχαγεῖν, ἐν δὲ τῷ διαφαλῶ

fœda ſceleratáq; hæc, atque adeò horribilia de te ipſo narras: neq; uerò te amplius ne aſpexerit quidē aliquis, cruore ac tabo ita gaudentem, nedum bibat tecum, aut concumbat. Ego certè igitur hinc abeo. LEO. *Quin duplum accipe mercedem.* HYM. *Non potero cum uiro cædibus poluto concūbere.* LEO. *Ne metuas, Hymni. Nam illa tum in Paphlagonia geſta ſunt, nunc autem pacem hic ago.* HY. *At homo deuotus & execrabilis es, & cruor ex capite Barbari illius quod in lancea fixum portabas, in te deſtillabat. Egóne igitur ut talem uirum amplectar & oſculer? abſit, ô Charites. neque enim iſte talis carnifice melior.* LEON. *At uerò ſi me uidiſſes in armis, ſat ſcio, amaſſes Hymni.* HY. *Audiēs ſolùm hæc, Leōtiche, nauſeo, atq; horreo, ipſaſq; illas umbras uidere mihi uideor & ſimulacra occiſorum, & præcipuè miſeri illius manipularij præfecti, cuius tu*

caput

φαλὼ λημμιάδες. τί οἶσθα, τί ἴς γὰρ αὐτὰ, καὶ τὸ αἷμα ἐ θεωρήσω, καὶ λημιάσω τὸν νεκρόν; ἐκλοιπὸν γάρ μοι δοκῶ, ἐπ' ἀκηκοόσι τοιούτοις φοβούμενον ἄδην. Λε. οὕτως ἀγροικός, ὦ Υμνί, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐθέλοιμι καὶ ἀκούσας. Υμ. ἀλλὰ σφόδρα τοῖς διηγήμασι τέρπει, ὦ τρισὶ λημνιάδαι ἢ Δαναΐσι ἴσως· ἐγὼ δ' ἀπειρίχω πρὸς τῶν μυθάρια, ὥστ' ἔτι ἐκεῖνα ἐκεῖνο. ἴσθι καὶ σὺ ὦ γραμμὴ, σὺ δὲ ἡμῶν χιλιάρχων αἴρει, καὶ φεῦ, ἐπίσω ἀφ' ἑαυτοῦ. Λε. μόνην ὦ Υμνί, μὴ μοι ἀπολίπῃς. Χε. σὺ γὰρ ὦ Λεόντιχε ἀρίλῃ καὶ λίσπλω διατρίβουσα, ἐπιτάνυ λάφυε, καὶ ἀπιθάνως ἀριστέα διηγῇ. ἐγὼ δὲ ἤδη ἐνθένδε, ἵνα ἔτι γλυκὺς ἐγίνετο, ἵνα σε τὰ ἐπὶ τὴν λοχαγὸν ἐκείνα διαγελάσω, καὶ συνίστημι τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπόφθεγξω, ἐκὰ

caput in duas partes diffecuisti. Quid putas igitur si ipsum opus aspicerem, & cruorem manantem, & iacentium cadauera? Emoriture certè mihi uideor, ut quæ nunquam negallum quidem gallinaceum occidi uiderim. LEON. Adeóne autem ingeneroſa Hymni es, & puſillanimis? Ego uerò oblectatum iri te putabam audiendis iſtis. HYM. At huiuſmodi narrationibus oblecta, ſi quas Lemniades inueneris, aut Danaides. Ego autem hinc ad matrem curriculò abibo, dum adhuc dies eſt. Sequere & in Grãme. Tu uerò uale, Tribunorũ optime, & occiſor, quotquot etiam uoluerit. LE. Mane quæſo, Hymni, mane. Abijt. CHEN. Nempe Leontiche puellam ſimplicem territaſti, conuitiando criſtas, & incredibilia quædam præclarè facta commorando. Ego uerò ſtatim uidebam quo pacto expalleſcebat, cum tu adhuc illa quæ circa manipulariũ facta eſſent, narrares: contrahebatq; uultũ, et exhorrebat diquantum,

ἀλλὰ καὶ σύ μ' ἀπώλεσας ὦ Χελιδόνη, τὸ μυρμήκιον ἐπιβουλεύσασα. Χε. ἐν ἴσῳ γὰρ ἐψεύδεσθαί σοι, ἐξὸν τὰ ἀληθῆ λέγειν; σὺ δὲ μικρὸν φοβερὸν αὐτὸν ἐποίησας. ἔστι γάρ, ἐπίστασθ' ὃ λακωνίζομεν καὶ Παφλαγόνα τὸν λήραλλον, τί καὶ λανθάνεις αὐτὸν ἀεὶ ἐπαίρουσα, ἵνα σε λατάξῃ τὸ αἷμα; Λε. τοῦτο μὲν οὐκ ἀληθῶς, ὦ Χελιδόνη, ἐπεὶ τἄλλα γε οὐ πάνυ σφόδρα ἔπιπλον. ἀπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτὸν συγκαθεύδειν σοι. Χε. λέγω σοί, ὡς ἐψευσμένα, γενναῖα καὶ αὐτῇ δόξαι βλέπεσθαι; Λε. κἀγχρῆν, ὦ Χελιδόνη. Χε. κἦ μὲν ὅπως ἄλλως ἀφίκεται. ἀλλ' ἕτερόν τι κέρδος, ἢ μισεῖσθαι τοὺς ἴσα λεγόντων, ἢ λαβεῖν. ἀλλ' ἐμοὶ γοῦν ἐψεύδετο

tum, poſtquam etiam diſſecuiſſe te caput illum dicebas. LEON. At ego me illi amabiliorem eò uiſum iri putabam. Sed & tu me perdidiſti Chenida, qui ultra hæc etiam de ſingulari certamine ſubmonuiſti. CHEN. An non decebat me quoque mentiri tecum, quãdo cauſſam arrogantiæ iſtius uidebam? Tu uerò longè terribiliora omnia feciſti. Eſto enim amputaris infelicis iſtius Paphlagonis caput, cur idem etiam lanceæ affixiſti, ita ut cruor in te deſtillaret? LEON. Vnum hoc impurum ac deteſtabile reuera, Chenida. Nam cætera quidem non omnino malè conficta fuerant. Abi igitur, ac perſuade illi ut redeat, mecumq; dormiat. CHE. Quid igitur? dicam'ne quòd omnia iſta mentitus fueris, dũ generoſus ipſi uideri affectas? LE. Turpe hoc, Chenida. CH. At uerò alio pacto non redibit facilè. Proinde alterũ exhis elige, ut uel odio habearis, dũ præclarus bellator uideri uis: uel mẽtitũ eſſe te iſta cõfitearis, et cũ Hymnide dormias.

ἰμολογῶ. Λε. χαλεπὰ μὲν ἄμφω, κἀμοὶ δοκεῖ· πλὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε αὐτῇ Χθονίδα, ψεύδεσθαι μὲν, μὴ πάντα δέ.

dormius. LEON. Difficile sanè utrunq; est, sed tamen Hymnidem habere malo. Abi itaq;, ac dic illi, Chenida, mentitum quidem esse me, non tamen omnia.

GILBERTI COGNATI Annotationes.

a Danaides.) Danaus, cũ essent ei quinquaginta filię, & Aegypto totidẽ mares, responsum accepit, se à genero interfectum iri, quapropter ut nuptias recusaret fratris, secessit Argos. Tandẽ cũ ad hoc cogeretur, filię monitis patris coniuges nocte omnes interfecerunt, præterquam Hypermnestra, quę Lino uiro pepercit: à quo Danaus, postquam annos regnasset quinquaginta, interfectus est. Danaides uerò dare criminis pœnas apud inferos dicuntur, aquis implere fracta dolia coactæ. De quib. Bologninus ex quarto Metamorp. Ouid.

Implebunt; sua sic nequicquam Belides urnas,
Imperio patrui quæ fecere uiros.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΟΡΙΟΣ Τ

Μυρτάλη Myrtale.

ΝΥ μὲ ἀπεκλείσε ὦ Μυρτάλη; πῶς, ἐτσι πίνες τὸ γρώμωμα διὰ σήμερα δὲ σοι τὰ τσαΐτια ἐμέμασον, ἐρώμεθα, ἀνὴρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. ἐκαὶ σὲ ἐτὸ ἓν αὐτὸ ἤδη ἐκρεβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας

NVncne excludis scilicet Myrtale? nunc, quãdo ad inopiam peruenimus propter tenuitatem quando tã multa ad te ferrebãt amator, uir, dominus, denique nihil nõ erã. Posteaquã igitur ego quidẽ exhaustus ac siccus planè iam, tu uerò Bithynũ istũ mercatorẽ inuenisti, qui

615783

ἑταίρων, ἀπαλλάσσομαι ἐγώ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἅπασαν τὴν νύκτα, ὁ δὲ τῶν συκῶν φιλεῖ τὴν, μένει τ' ἔνδον ὅλην, καὶ μέχρι ἀναπνεύσῃται, καὶ λυπῶν ἐστ' ἀπ' αὐτῆς. Μυρ. ταῦτά μ' ἀποκτείνει Δωρίων, καὶ μάλιστα, ἐπάταν λέγῃς, ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένημαι δι' ἐμέ. λόγισαι γοῦν ἔτι καὶ νῦν ἐξ ἀρχῆς, ἵνα σε μὴ ἐπέμψωμαι. Δω. ἴθι νῦν ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα. ὑποδήματα ἐν Σικυῶνι τὸ πρῶτον δύο δραχμῶν, τίθει δύο δραχμάς. Μυρ. ἀλλ' ἐπρίω δύο γύναια δύο. Δω. καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἦλθον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύρου ἐκ Φοινίκης, δύο καὶ τοῦτο δραχμῶν, τίθει τὰς πέντε. Μυρ. ἐγὼ δέ σοι ἐκπέπομφα τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέσσειν, ἔπειτα ἐν πρωΐαις ἐκλαθομένη αὐτὸ παρ' ἐμοῖν, ἡνίκα ἐπέβαλε

qui te amet, ego quidè excludor, et ante fores ſto lachrumans: ille autem tota nocte oſculatur, & ſolus intus eſt, & quaſi quoddam ſacrum perugilium tecum peragit, iamq; etiam prægnantem ex eo eſſe te ais. MYR. *Iſta me enecant, Dorio, & maximè quando dicis quòd multa dederis mihi, & ad inopiam propter me redactus ſis. Rationem igitur ſubduc quæſo omnium eorum quæ iam inde à principio ad me attuliſti.* DOR. *Rectè ſanè, Myrtale, ſubducamus rationem. Principiò igitur calceos attuli tibi Sicyonios, duarum drachmarum precio. pone duas drachmas.* MYR. *At concubuiſti quoque noctes duas.* DOR. *Et quando ex Syria ueniebam, alabaſtrum unguenti ex Phœnicia, duarum etiam iſtud drachmarum, ita me ſeruet Neptunus.* MYR. *At ego tibi, cum hinc naui gares, paruam illam tuniculam dedi ad femora uſque demiſſam, quo remigando uteretis, quam Epirus prorecta, quando dormierat mecum, per obliuionem hic inuenit reliquæ*

περί ἐμοί. Δω. ἀπέλαβε νὴ τὸ γνήσιος ὁ Ἐπίκουρος πρόσω ἢ Χάμψ, μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τῆς μάχης. ἐρίμμενα δὲ ἐκ Κύπρου, καὶ σαπέρδας πέντε, καὶ πέρκας τέτταρας, ὅτε ἐκ Βοσπόρου ναυτιλλόμεθα· ἐνήνοχά σοι. τί οὖν; καὶ ὄρτυγα ἐκ τοῦ κυρτοῦ, ἐν γυμνώσῃ ξερὰ, καὶ ἐγχάραξιν βίνου ἐκ Καρίας, ὑπόδημα ἐκ Πατάρων σανδάλια ἐπίχρυσα, ὦ ἐχθίστη, καὶ τυρόν ποτε μέμνημαι τὸν μέγαν ἐκ Τυρίων. Μυρ. πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. Δω. Μυρτάλη, ὅσα γοῦν ἐγὼ δύναμαι καὶ ἰσχύω, καὶ ἐν ἡμῖν ὠφελεῖται· σφόδρα γε, ἐπεὶ καὶ Ἀφροδίσια ἦν, ἐχὶ δραχμὴν μίαν ἔλυσα πρὸς τὴν κλίνην Ἀφροδίτης, οὐ νίκης, ἀργυρᾶν· καὶ πάλιν τῇ μητρὶ ἐς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, καὶ Λυδῇ τούτῃ πολλάκις ἐς τὴν χεῖρα

reliquerat. DOR. Verùm cognitum illã in somno nuper à me rursum abstulit Epicurus, non sine multo (prò dij) certamine. Cepas autem ex Cypro, & saperdas quinque, & percas quatuor, quãdo ex Bosporo nauigauimus, attuli tibi quoq;. . Quid ergo? etiam panes ex Coo nauticos in canistro, siccos, & cortinam caricis plenam ex Caria, & postea ex Pataris sandalia inaurata, ô ingrata. Etiam caseum aliquando memini afferre me tibi ex Gythio. MYR. Quinque fortassis drachmarum, Dorio, omnia hæc. DOR. O Myrtale, quantum equidem potui, homo nauta, & mercede operam nauibus locans. Nunc enim etiam lateri præfectus sum dextero, & tu nos contemnis? Nuper autem quando Aphrodisia celebrabantur, an non drachmã quoq; ante pedes Veneris pro te posui auream? & rursum matri pro calceamentis drachmas numerani duas, & Lydæ huic in manum aliquoties

015783

χάρας, καὶ μυρίους, καὶ ἓξ τόσα σαρκῶν ἀξίους; ταῦτα πάντα συμπεσόντα, οἷα ταῦτα ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡ. τὰ λάχανα, καὶ οἱ σκορόδοις, ὦ Δωρίων; ΔΩ. ναὶ, οὐ γὰρ ἂν ἄχθος πλέον ἐφερόμην· οὐ γὰρ ἂν ἔρριπτον, ἀγοράσαι τινὸς τῶν ἐνύγγων. τῇ μητρὶ δὲ οὐδὲ ἁλιάδα μίαν σκορόδια ἐπέμιζα πώποτε. ἥδιστα δ' ἂν ἴσως, εἴ τινά σοι παρὰ τοῦ βιβύνου τὰ δῶρα. ΜΥΡ. ταῦτ' πρῶτον ἐρᾷς ἢ χλανίσκος; ἰσὰν ἐπρίατο, νὴ τὸν ἑρμῆν τὸν παγκράτορα. ΔΩ. ἰσὰν ἦν; ἐδόκει γάρ σοι πάλαι ἐξεῖναι. ΜΥΡ. ἀλλ' ἐμοὶ ἔδοξε, καὶ λιπαρὸς ἦν, καὶ σμαράγδους ἐπεῖχε, καὶ ψιλίθια τινά, καὶ δακτύλια. καὶ πρώην δύο μνᾶς, καὶ τὸ ἐνοίκιον ἀπαιτοῦσιν ἤδη ἡμῶν, ἐ κατὰ τὴν Παταρικὴν, καὶ τυρὸν Γυθιακὸν, καὶ φλυαρίας. ΔΩ. ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐ λέγεις, εἴ σοι ἐνοχλεῖ συγκαθεύδουσα αὐτῷ; ἡμεῖς γὰρ τὰ πρωτεῖα ἐφέρομεν πάντων, ἀναφλαντίας, καὶ τὸν

quoties nūc duos, nunc quatuor obolos? Hæc omnia in unū cōputata, substantia certè uri nautæ fuerūt. MY. Cepæ illæ uidelicet, et sapere dæ, Dorio? DOR. Ita certè. Neque enim plura aut maiora ferre potui. Non enim remis locarem operam, si dues forem. Cæterùm matri meæ ne caput quidem unum alij unquam attuli. Libenter autem scirē, quæ nā tibi à Bithyno isto dona darentur. MYR. Principiò tunicam hanc uidesteam ille emit, et mundè hoc crassim. DOR. Illene? An non ego te iam olim habere norā? MYR. At quod tu norās, multo tenuius erat, neq; ullos smaragdos habebat. Deinde & inaures bas, & tapetem. Nuper autem etiā duas minas. Et pensionem domus quoq; pro nobis exolut, non sandalia Patarica, & caseū Gythiacū, et id genus nugas. DO. At illud nō dicis, cū quali ipso cōcubas, qui annos omnino suprà quinquaginta natus uxorē duxit, calus uidelicet,

χρειὰν εἶ ἐμοὶ λαμπάδος. ἀλλὰ τίς ἐδόντας αὐτῇ ἐρεῖς: οὐ γὰρ Χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἐπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸν ἄνω βλέπῃ, ἵνα ἐ αὐλητρίσιν, φασίν. ἀλλὰ ὅπως αὐτῇ, ἀξία γε οὖσα, καὶ γένοιτο τὸ ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρί. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν ἐμοὶ, ἢ τὴν γείτονα ὑμῶν τὴν χάλκειαν, ἢ καί που τινά. Λάκαιναν δὲ καὶ ἐμὲ μισθώσασθε ἐκεμβῆ. ΜΥΡ. ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥτις ἐραστὴν ἕξει τὸν Δωριᾶν ἐκεῖνον. λεγόμενα γὰρ αὐτῇ εἶναι ἐν Κύπρῳ, καὶ τυρὸν, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐμπορίοις.

et colore similis carabo. Nèque etiã dentes illius uides? Nam gratiæ quidè, ô Dioscuri, illius multæ, & præcipuè quoties cantat, & delicatior paulo esse cupit, asinus ad lyram, ut dici solet. Sed tu fruere eo, digna utiq; existens: ac puer nobis nascatur patri similis. Ego uerò etiam ipse inueniam Delphidem aut Cymbaliũ aliquam, meæ conditionis, aut etiam uicinam uestram hãc tibicinam, aut omnino ullã aliquam. Tapetis autem, et monilia, & duarum minarum mercedem non omnes habemus. MYR. Beatam igitur illam, quæ te amatorem habebit Dorio. Cepas siquidem illi feras ex Cypro, & caseum scilicet quando ex Gythio navigabis.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ.

Ἠ δαμρίας ἢ παρθένοι; ἢ πόθεν ἔρχεται τὸν κῶμον φέρουσα; ΠΑΡ. ἐρεθίζουσι ἱ Δίτωλοὶ,

COCHLIS ET Parthenis.

QVID ploras Parthenni? aut unde fracta ambasce tibias affers? PA. Mulos Actolus iste magnus,

015783

ὁ μίγαξ, ὁ Κρωκάλης ἐρῶν, ἐρ-
ράπισέ μι, αὐλήσασαν νύκτωρ
παρὰ τῇ Κρωκάλῃ, ἀπὸ τ' αὐ-
τοῦ ἄγων αὐτὸς Γόργος μισθω-
μένος, καὶ τὰς τι αὐλὰς μου
συνέτριψε, καὶ τὸν τράπεζαν
μεταξὺ δειπνούντων ἀνέτρε-
ψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεε
εἰσπηδήσας. καὶ τὸν μὲν ἀ-
γροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον,
ἀπὸ τοῦ συμποσίου ἐλκύσαν-
τες τῶν τριχῶν, ἔπαιον πάν-
τες· αὐτὸς τε ὁ στρατιώτης,
Δεινόμαχος (εἶμαι) ὄνομα,
καὶ ὁ συστρατιώτης αὐτοῦ, ὅστις
ἂν εἶδε, νὴ βιώσεσθ' ὁ ἄνθρω-
πος, ὦ Κοχλί· αἷμά τι γὰρ ἐρ-
ρύη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ
τὸ πρόσωπον ὅλον ὑπώλυσεν
αὐτοῦ, καὶ πελιδνόν ἐστιν. Κο.
ἐμάνη δ' ἄνθρωπος, ἢ μέθη
τις ἦν καὶ παροινία, τὸ πρᾶγ-
μα; ΠΑΡ. ζηλοτυπία τις, ὦ
Κοχλί, καὶ ἔρως ἰσχυρός. ἡ Κρω-
κάλη δέ, οἶμαι, δύο τάλαν-
τα αὐτήσασα, ἠβούλετο μό-
νον ἔχειν αὐτόν, ἐπεὶ μὴ ἐδί-
δου ὁ Δεινόμαχος, ἐπεὶ γὰρ

gnus, qui Crocalen amat, a-
lapis cecîdit me, cum depre-
hendissem canentẽ apud Cro
calen, à riuale suo Gorgo
conductam: idemq; tibias
hasce fregit mihi, ac men-
sam inter cœnandum cuer-
tit, craterem̃q; effudit quoq;
irrumpens: ipsum autem a-
grestem illum Gorgum ex
symposio capillis abstractũ,
uerberarunt circumstantes,
ipse miles (Dinomacho, opi-
nor, nomen illi est) & cõ-
militonum ipsius alter qui-
dam. Quare equidem nescio
an superuicturus etiam ho-
mo sit. Nam illi pariter &
cruor mulus è naribus ma-
nabat, & tota facies eius
intumuerat, ac liuida erat.
COC. Quid? insanijt' ne
homo, an hæc temulentia
quædam fuit, & ex ebrie-
tate insolentia? PA. Ze-
lotypia quædã Cocbli fuit,
amorij; adeò enormis. Cro-
cale autem duo, opinor, ta-
lenta poposcerat ab eo, si se solam habere uellet. Ea igi-
tur postquam Dinomachus non dabat, ipsum quidem

ἀπιόντα θύραζε, προσαράττε ξυσάς γε αὐτῷ τὰς βύρας, ὡς ἐλέγετο. τὸν Γέργον δὲ Οἰνόην, τινὰ γεωργὸν εὔπορον, ἐς πολλὰ ἰδόντα, καὶ χρηστὸν ἄνδρα τὸν προσποιούμενον, ἔνδον μετ' αὐτῆς, λάθρᾳ παραλαβὼν εἰσάγων αὐτὸς. ἤδη δὲ προχωρούντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπεκρινόμην τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη αὐτόματος ὀρχεῖτο σίκιννιν, καὶ κρότους ἐνέβαλλε συχνούς, καὶ πάνυ ἐφαίνετο. ἐν τοσούτῳ δὲ λαθὼν ὑπέδυ, καὶ βοῦς, καὶ ὁ αὐλητὴς ὑπεκρούετο. ὁ Κροκάλη δὲ, ὅπερ ἦν ἄρα τὸ κακὸν γύαλα παρὰ τὸν γέροντα Θεσπιάδα, καὶ δὴ ἐκπεπλήγει ὁ Δεινόμαχος ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκήτῳ τοῦ πράγματος, καὶ ἐπιπλήττων ἐκέλευε τὸν Γέργον ἐξιέναι, καὶ ἐπεσείετο τῇ θύρᾳ. ἐγὼ δὲ ἐπιστὰς ἐκώλυον, καὶ ἐδεόμην μὴ ἐκβάλλειν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχειν τῷ μεθύοντι. ὁ δὲ ἐπὶ πολὺ μὲν ἐβόα, καὶ ἐκέκραγε, καὶ ἐλοιδορεῖτο, καὶ ἐπεσείετο τῇ θύρᾳ, καὶ ἐκρότει, ἐπὶ πολὺ δὲ ἐκάθητο ἔξω τῆς θύρας ὑποκρουόμενος τὸν γέροντα Θεσπιάδα, καὶ δὴ ἐκπεπλήγει ὁ Δεινόμαχος

uenientem excluſit, illiſa illi etiã ianua, quemadmodum ferebatur: Gorgũ autem, Oenoenſem quendam agricolam prædiuitem, iam diu ipſam amantem, hominem uidelicet facilẽ ac probum, intromittens, potabat cum ea: me quoq; aſſumpta, ut tibia canerem apud ipſos. Cæterùm cum iam procederet conuiuium, ego quidem perſonare cœpi carmẽ quoddam Lydij generis, ac tonũ: ruſticus autem ille ſiergebat iam ut ſaltaret, & Crocale autem etiam manibus applaudebat, omniaq; adeò iucũda ac ſumia erãt. Interea uerò ſtrepitus exaudiuntur, & clamor quidam, ianuaq; domus exterior effringitur. Nec multo poſt irruerunt adoleſcentes quaſi octo, admodum robuſti ac ualidi, & Megarenſis ille unà inter ipſos. Illicò igitur euertebantur omnia: et Gorgus, quemadmodũ dixi, uerberabatur, humiq; iacens etiam pedib. proculcabatur. Crocale aũt neſcio quo pacto clàm ſubduxerat ſeſe, & ad uanã Theſpiadẽ effugerat. Mihi uerò Dinomachus inſultans alapis, Dẽ

ſpere-

015783

μάχας, ἐφθέγξω, φησὶ, καὶ τοῖς ἀνδράσι παραγόντας μὲ τοὺς ἀνδρὰς περιῤῥῆξαι. νῦ νῶν ἀποτρέχω φράσαι τοῦτα τῷ δεσπότῃ, ἀπίῤῥηται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς, ὀψόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ παραδώσουσι τοῖς πρυτάνεσι τὴν Μεγαρέα. ΚΩ. τοῦτ' ἔστιν ἀπολλῦσθαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας. τὰ δὲ ἄλλα, ἡγεμόνας εἶναι καὶ χιλιάρχους λέγοντας, ἢν τι δυνῶσι δίκῃ, περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, ἕως ἂν ἀπολάβω τὰ μισθοφόρα, καὶ πωλήσω πάντα. ἐπιγενέσθω δ' οὖν, ἀλλ'ἔσθλ' ἔντοσθ'· ἐγὼ γ' οὖν οἶμαι τοῦτο, μὴ προσιμένειν αὐτοὺς τὸ παράπαν. ἀλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, πολλαπλάσιον ἀνδρὸς μισθαρνοῦ, καὶ ἡμίσους πολλά. οἱ δὲ τὸν λόφον ἐπισείοντες οὗτοι, καὶ μάχας λυγρὰς μέλποντες, ψόφοι, ὦ παρθένοι.

sperans, inquit: & simul tibias confractas abiecit. Et nunc currens abeo, ut hæc dicam hero meo. Abit autem & agricola, circumspecturus amicos quospiam in urbe, qui Megarensem illum magistratibus tradãt. CO. Hoc nimirum est frui militaribus istis amoribus, plagas & actiones sustinere: cæterà uerò, Duces esse se et & Tribunos iactitant: & si quid dandũ sit, Expecta, aiunt, dum tributum conferatur, dumq; ipse stipendiũ accipiam, atque omnia tibi conficiam. Pereant itaq; arrogantes isti iactatores. Nã ego certè rectè facio, quæ ipsos penitus non admitto. Piscator mihi quispiam obueniat, aut nauta, aut agricola, æqualis conditionis, qui adulari sciat parum, & afferat multum. Cristas autem concutientes isti, & prælia commemorantes, nihil aliud, Partheni, quàm inanes crepitus.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Lydij generis.) Inter tonos & modos muſices, Lydius in primis eſt. Lydia enim gens eam harmoniam maximè uſurpauit, quæ ex ſexta diapaſon ſpecie naſcitur. Noſtra ætas penè omnem Lydij cantum in Ionicum mutauit. ita cognata ſunt natura horum modorum ſyſtemata. Huic furorem tribuit idem Lucianus in Harmonide, de quatuor modis & Harmoniæ proprietate agens.

NOTHI DIALOGI.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ. PHILOPATRIS, *ſeu qui docetur.*

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Luciani'ne ſit Dialogus hic, an alterius cuiuſpiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentũ attinet, non abhorret ab illius ingenio & dicacitate. pariter enim & gentilium deos, & Chriſtianorum religionem, ut ſæpè alibi, inceſſere uidetur. Phraſis autem, & tota adeò compoſitio, cæteris illius ſcriptis haudquaquã ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, reliquo propè toto corpore longior? aut quid adeò grande & affectuoſum ſequitur, quod tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores iudicent. Cæterùm cuiuſcunq; ſcriptum hoc fuit, uidetur is Traiano Cæſari ob uictoriam in Oriente partam potiſſimùm gratulari uoluiſſe, contra eos qui per id tempus ſiue ipſi urbi, ſiue alteri alicui loco (nam patriã ſolùm uocat) pericula & clades præſagiebant: quos ipſe à principio ſophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intelligere uideatur. Eò enim pertinet quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, & de tota Arabum regione meminit. Omnia enim illa à Traiano deuicta in populi Rom. poteſtatem illis tũ temporibus redierè, ut apud Dionem

015783

nem & Eutropiũ & cæteros qui eius ætatis historiam scripserunt, uidere est. Et hinc alterius tituli causſa est, quo Philopatris dialogus hic inscribitur. Quòd autem ad didascomenum pertinet, fingitur is, qui patriæ fortunę ac prosperitati tãtopere studiet, tum ab eo quæcum sermonem habet, de deo uero & religione recta informari: tum ab ijs qui patriæ malè ominabantur, eiusdem institutionis causſa in communem cœtum ac societatẽ introductus fuisse, unde & catechumenus in ipso dialogo infrà uocatur: cæ, a nomine Christiani uocare soliti aliquãdo fuere eos quos pietate & religione sua informare nuper cœpissent. Porrò scribit in quadam epistola Ponticus Virunius, Lucianum etiam Euangelium Ioannis insectatum alibi fuisse: quod si est, non immeritò de hoc Dialogo intelligi potest. Ita enim hic de luce, de uerbo, & cæteris quibusdam meminit, ut ex principio Euangelij illius sumpta uideri queant. Nisi si quod aliud eius generis scriptum ab hoc editum fuit, quod ad nostram ætatem non peruenit. Quod autem ad uersionem attinet, quanquam fortassis referret huiusmodi scripta, quæ uel contemptum religionis aliquem părere possent, uel alioqui impietatem præ se ferunt, omnino non uerti: tamen quia argumento operis seruiendum fuit, rursus hic lectorem oratum uolo, ut si quid minus peripicuè, aut aliter quàm debuit, conuertium deprehendet, ueniam huic exemplari nostro det, quod in quibusdam locis ita depranatum fuit, ut nescias utrum de industria obscurata quædam fuerint, an librariorum uitio alia corrupta, aliaq; omissa.

ΤΡΙΕΦΩΝΤΟΣ, ΚΡΙΤΙΟΥ ἢ περὶ Κλεολάου.

Ἐ τοῦτο, ὦ Κριτία, ὅλον σεαυτὸν ἐκπεπλήγασι, καὶ τὰς ὀφρῦς συνέσπακας, καὶ τὸ βάθος

TRIEPHON, CRITIAS, Cleolaus.

Vid hoc ô Critia? totum te ipsum immutasti, et supercilia deorsum contraxisti: profundum autem quippiam, & quasi in intimo pectoris recessu tecum ipse

συννοδίνας, μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, οἷόν πού σε κάτω πορεύεσθαι πολῶν, ἀμφαλιόφρονι ἐοικότ', κατὰ τὸν ποιητήν, ὄχρος τέ σοι εἶλε παρειάς; μή τις τριπάχυιον τιθήνασα, ἢ Ἑκάτην ἐξ Ἅιδου ἐληλυθέναι, ἢ ἄλλη τιν' θεῶν ἐκ προνοίας προσέρπυσεν; ἐλπὶς γάρ σε τοιαῦτα οὐκέτι πρέπει, εἰ μὴ πάντ' ἀκούεις, οἶμαι, τὸν πάρμενον ἐληλυθέναι, ὅσον ἐφ' ἡμῖν τῷ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ ἄριστε Κριτία, ἐν ἀέρι ἐμοῦ ἐσπουδακότος τὰ πολλὰ, καὶ εἰς βραχὺ γεγενῆσθαι τοσοῦτος· δυσχεραίνεις πρὸς ὑμῶν, ἢ ἐκπεπλῆχθαι, ἢ καὶ σὺ ἤδη χρὴ πολλαχόθεν ἐκπίνειν; Κρ. ὦ Τριφῶν, μέγά τινα, νὴ Δία, τὸν ἐπιμελῆ λόγον ἀκούειν, νὴ τοὺς θεοὺς ἐμοὶ διαφθαρμένον, νὴ ἔτι ἀφαπτόμενόν σου τῆς ὀθόνης, νὴ τὴν ἀκόλαστ' ἀπορράπτοντα, μή τι ἔτι ἀκόσαιμι τοιοῦτον, νὴ ἀπεψυγμένος ἐκπλαγείην, νὴ μῦθόν τιν' οὕτω τερατώδη ἀκούσαιμι, ὡς νὴ Νιόβην τὸ πάλαι.

cogitas, sursum atque deorsum inambulas, astutias & uaframenta meditanti similis, quemadmodū poeta ait: pallorq; genas tibi cepit. Nū alicuibi Cerberum aspexisti, aut Hecaten ab inferis huc egressam? aut etiam deorum alicui ex prouidentia quadam occurristi? Nondū enim talia tibi accidere cōueniebat, etiamsi ipsum audiisses mundum aquis obrutum iri, quemadmodum Deucalionis tempore factū est. Tibi dico, bone optime Critia, an non audis me tantopere inclamante, & breui adeò appropinquante? utrum indignatione aliqua aduersum nos percitus es, an obsurduisti, an uerò etiā expectas dum te elata manu impellam? CRI. O Triephon, magnum quendam & admirabilem audiui sermonem, multisq; iris tractatum. Ac nugas istas adhuc memoria repeto, auresq; obturo, necubi etiam amplius audiā talis, & insania nimia dirigeam, fiamq; postis fabula, perinde ut Niobe olim.

πρίν· ἀλλὰ λαπτὰ λαμυνὸν οὐδὲν μᾶλλον ὁ κὼ ὦδι λιχνᾶς σκοτοδινιᾷ σας, ἢ, ἢ μὴ ἐπιπλαξάς μοι ὦ ἄνδρες, μὴ τὸ τοῦ Κλεομβρότου πήδημα ἢ Ἀμβρακιώτης ἀκουσθείη ἐπ' ἐμοί. Τρ. Ἡράκλεις ἢ θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκροαμάτων, ἃ περὶ Κριτίαν ὄζιπλυξέων. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι φιλόσοφοι ἐκ ὄζιπλυξέων σε τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γίγνοιτο ἂν σοί; Κρ. παῦσαι νῦν μικρὸν, καὶ μηκέτι παροχλήσῃς· ὦ Τρυφῶν· ἐγὼ γὰρ πρᾴως ἢ ἀμελούμενος γενόμην παρ' ἐμοῦ. Τρ. ἀλλ' ἔστι γε μικρὸν ἀλλὰ ἀνωλολυγμένον πρᾶγμα ἀεὶ κυκλεῖς, ἀλλὰ μὴ λίαν τ' ἀπορρήτου· ἐγὼ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὲς ἐνδιάλιπον, καὶ τὸ ἀσχέδην βαδίζειν, τὸ σὸν τι καὶ ἰδίᾳ πρᾳπεπλεῖν, ἀρίγνωτόν σε ἐκβιάζεται· ἀλλ' ἀμπτόσιν ἢ δὴ νῦν, ἀλλὰ μισον τὰς ὕβρεις, μή τι πάθῃς πάθος. Κρ. σὺ μὲν ὦ Τρυφῶν, ὅσον πέλαγος εἰκῇ

olim. Quin per præcipitium in caput deuolueret alicubi, ueluti uertigine quadam actus, nisi, ô amice, inclamasses mihi, adeoq; & Cleombroti saltus, Ambraciotæ illius, de me fabula ferretur. TRI. Papæ, quàm mirabiles istæ apparitiones siue auscultationes fuere, scilicet quæ Critiã adeò perculeret! Quot enim attoniti poetæ, & præstigiatores philosophi, percellere mentem tuã non potuere, sed nugæ tibi fuere omnia? CRI. Desine paulisper, ô Triephon, neque molestus amplius sis. Neque enim contemnendus aut negligendus mihi eris. TR. Scio equidẽ, quòd neq; parua, neq; coniemptu facilẽ rem apud te uoluis, sed admodum etiam arcanam. Nã et color, quòd taurinũ quiddam tueris, quodq; pedibus consistere nequis, sed sursum atq; deorsum inambulas, conspicuũ te facit. Verùm enim re spirca aliquantulũ à malis, et nugas istas euome, ne quid fors patiare mali. CR. Tu quidẽ, ô Triephõ, quantũ iugeri spa-

δραμα ἐπ' ἐμῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦ μα βάρη σε, καὶ πολλάκις τοὺς πολλοὺς ἀναφέρῃς, καί σε καλλιστεῖον Τριφώνειον πόλαγος καλλιμάχης, ὡς κἀ κεῖνος τὸ πρίν. ἐγὼ δὲ ἀκούσομαι τάχιστα παρὰ τ τριοπίδαρά των ἐκείνων σοφιστῶν, μιγάδα λης ἀφόρητά μα τῶν κακῶν. Τρ. ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι, ἐπόσον κἀ βέλω, σὺ δ' ἄμεινόν σον τ δίνῦ. Κρ. φὺ, φὺ, φὺ, φὺ τ δείνων ἐκφώνων, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ τ λύπῶν βαβυμάτων. αἴ, αἰ, αἴ, αἴ τ ἐμῶν ἰλιάδων. Τρ. βα βὰξ τ ἀναφυσόμαι, ὥστε νιφὰς λίσχιψι. βεβύημαι γὰρ ἐπιτονίου καὶ λάβρα, καὶ τοῖς λύμασιν ἐπωδίσεται, βερέσθω αὖτα αὐτὰ τὰ Πρεσβυτίδα λιπάνεμος, ὡς διὰ πάλαι αἱ δλ. πάδες τ Εὐξείνου πόντου εἰχέσεται, τ λυμάτων ἐκπνεύσε. δίνῦ ἐν τ φυσήματι. ἴσως δέδοκα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέπεσε, πίσω καὶ παρακρυσμὸς κἀ λλένες τῶν γαστέρα σε σωκτάρκασι; πολύωτον σεαυτὸν ἀπαιώρη. σας, τεκοῦσα ἀκρανὸς, ὡς κἀ ἐπτὰ τὸ τραπεζοῦν, καὶ διὰ τ ὀνύχων ἐκπνέῃς. Κρ. ἀ παύ-

cium extenditur, tãtum cà me hinc curriculò abi, ne te ſpiritum in ſublime attollat, et ſu praterrã elatꝰ pleriſq; appareas, atq; alicubi etiã decidẽs Triephonteium pelagmade te nominari facias, quemadmodũ Icarus de ſe Icariũ olum. Nã quæ audiui hodie à teꝛ execrabilibus iſtis ſophiſtis, maximopere mihi ſtomachũ cõmouerunt. TR. At egoquidẽ retrò curſu abibo, quantũ etiã uoles. Tu uerò reſpira à malis iſtis. CRI. Pby, pby, pby, pby, nugas illas. Heu, heu, heu, heu, cõſultationes malas. Væ, uæ, uæ, uæ, ſpei inani. TR. Papæ, qualis euaporatio, quãtus tumor in inteſtinis latuit! Quãtus aũt tumultus, quitaſq; agitatio uentrem cõcuſſit tibi! Auritum ſanè quàm teipſum oſtendis fuiſſe, qui tam multa audieris, adeò ut etiã uicta monſtroſum illud, per ungues exaudiſſe uidearis. CRIT. Atqui mirabile

λέξω τι, ὦ Τριφῶν, ἀκηκοέναι μὴ ἐξ ὀνύχων· μὴ γὰρ λυρίμελῶ γαστρὶ παῖσαι τιβίαν, καὶ λιφαλῶ δύναι, μὴ ἀνδρείαν φύσιν ἐν γυναικείᾳ ἐκδρομὴν ἀπεργάσασθαι, καὶ ἐν γυναικῶν ὄρνισι μεταβαλεῖν μέγα. καὶ ὅλως, τραγῳδίας ὁ βίος, ἐὰν βούλῃ πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπείσθω μὲν ὁ λιχάνωρ τῶδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπιόμεν, ἔνθα κε πλάτανοι τ' ἠέλιον ἔρυγον, ἀκέλαινά τ' ἠχὼ λιγαλέστιν, ἵν' ἡ μελῳδία τῶν ὀρνίθων τὰς ἀκοὰς ἡσυχάζουσα, τό τε ὕδωρ ἠρέμα λιπαρὸν ὂν, ἵλεως ψυχὰς καταθέλξῃ. Τρ. ἴσμεν, ὦ Κριτία. ἀλλὰ δέδια, μή τι ἐπῳδὴ τὸ ἀκουσθὲν ἐστὶ, καί μοι ὄστρεον ἢ ὑδρίβρεμον, ἢ ἄλλότι τῶν ἀψύχων ἀποφθέγξαιτ' ἂν θαυμαστὸν ὡς αὖτε λιπαρὲς. Κρ. νὴ τὸν Δία τὸν ἀβέρμιον, ἃ πᾶσι χρήσονται ὧδί σοι. Ἴσως, ἵνα μὴ ὀμόσωσι, τὸν Δία περισώσεις. εἰ γὰρ δὴ νήσῳ ἐμμανίσῃ σε, εἰ μὴ γαβᾶς τὸν ὅρκον; οἷόν γε καὶ

non eſt, ô Triphon, per unques audiſſe, quando & tibiam uentrem ſpectaſtiſſe, & caput párere: & uirilem naturam in muliebrẽ effectu tranſire, deinde & ex mulieribus aues tranſformari: & in ſumma, prodigioſa uita ipſa eſt, ſi poetis credere uoles. Sed quia te primum offendi hocce loco, abeamus, ſi uis, eò ubi platani Solem abarcent, luſciniæ autem & birundines canora perſtrepunt, quò uidelicet auium concentus aures exhilarans, & aqua leniter ſuſurrans, animos demulceat. TRI. Eamus ſanè Critia. Verùm illud metuo, ne fors incantatio quædam ſit id quod audiſti, & me piſtillum, aut portarum obicem aliquem, aut ſimile quid dam rerũ inanimatarũ efficiat præclara iſta tua cõſternatio. CR. Ita me amet cæleſtis Iupiter, ut nihil tale in te fiet. TR. Amplius etiã terrefeciſti me, cũ Ioue deieraſti. Quid enim ille poterit ulciſci te, etiam ſi fidẽ iuriſiurãdi tranſgrediaris! Arbitror enim

neq;

ἀ μὴ ἀγνοῶ περὶ τοῦ Διός σε. ΚΡ. τί λέγεις; ἢ δυνήσεταί σε ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἐκπεσεῖν; ἢ ἀγνοεῖς, ὡς τὸν θεὸν πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θείου δώματος, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρόσω ἐλάσας ἐφόνευσε, καὶ τὸν ἀπολογούμενον ἔτι καὶ νῦν; παρὰ δὲ τοῦ ποιητοῦ τοῦ Τιτανομάχου καὶ γιγαντολόγου ταῦτα ἀκούεις, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ. ΤΡ. ἀλλὰ μὴν τὰ Κριτίου πάντα παρήλθομεν τὰ τοῦ Διός· ἀλλ' εἰ σοὶ φίλον, ἔστω, ἐχὶ λύπης ἕνεκα ἀγνοεῖν, καὶ Σάτυρος δὴ ἀπόλογος, ἀλλὰ καὶ ταῦρος· καὶ μὴν τὸ παρθένιον ἐκεῖνο ἁρπαγὴν ἐπωμόσατο, καὶ διέφυγε διὰ τοῦ πελάγους, τάχ' ἂν ἀροτρία, ἐντυχὼν γεωργῷ, ἔβοων ποιεῖ καὶ λιμναῖος ὤν Ζεύς, καὶ αὐτὸ τοῦτο λαθραιοβάτου ὄντος, τῷ βακτρῳ ἐλαυνόμενος. τὸ δὲ καὶ Αἰθίοψι συμμαχῆσαι, αἰσχρόν μιλανοπρόσωπος, καὶ τῶν ὄψιν ἰσοφαρίζειν

nec te de Ioue isto tuo ignorare. CRIT. Quid ais? an nõ poterit Iupiter in tartarum præcipitare me? An ignoras quòd deos omnes deiecit à diuino illo ætheris pauimento? & Salmoneum, qui contrà tonare ausus fuerat, paulo antè fulmine præcipitauit, & ut petulantissimus quisq; est, etiam nunc? A poetis autem & Titanum victor, & Gigantum interfector, carminibus celebratur, quemadmodum et apud Homerum. TRI. Tu quidẽ Critia omnia es percurristi quæ Ioui tribuũtur: sed si tibi ingratum nimirũ est, ausculta. An nõ Cygnus ille fuit, & Satyrus, ob petulantiam, imò et Taurus? ac nisi scortillum illud celeriter in humeros sustulisset, & per pelagus effugisset, fortassis araret etiam nunc, ubi in agricolam aliquem fortè incidisset iste tuus tonitrua faciens, & fulmina iactans Iupiter: & pro eo quòd nũ: fulmina iaculari dicitur, stimulo impelleretur. Illud aũt quòd cum Aethiopibus coniuretur, hominibus nigricantibus, & vltum

obscu-

μέλλοντα, καὶ ἐς δεῦρο ἅλιτον μὴ ἀφῖχθαι, ἀλλ' ἀπειδὴ γενόμενόν σε διαλάθοιμι παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχοντα, ἀναισχύντως ἄξιον; ἢ τί ἀνῆκε καὶ τοῦτο, καὶ τὸ λιπαρὲς μετ' ὀλίγα τοῦτο σύμπαν, αἰσχύνομαι καὶ λέγων. ΚΡ. μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομνύοιμεν ἂν πρεσβύτην εἶναι, καὶ ἰητρὸν, ὃν γε δὴ; ΤΡ. τὸν ψευδόμαντιν λέγεις, τὸν Κροίσου πρόσθεν ἀπολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμῖνα νίκας, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλογα πᾶσι μαντευόμενον. ΚΡ. ποῖόν δή τι, ὃς τρίπους ἐν Δελφοῖς ὑγρὸν ἱδρῶτα, καὶ διάπυρόν τι καταπλάττεται ἐν τῷ πολίῳ, ἐπὶ μυριάχιλοι ἀνδρῶν ὑ δισχίλιοι, ἀλλὰ καὶ σισίχβων, ὦ Τριφῶν, ἀποκρίνῃ: ΤΡ. τὸν μοιχὸν λέγεις, ὃς τὸν τοῦ Σαλμωνέως παῖδα, τὸν Τυρὼ, πρόσθεν ἀπέφθειρε, καὶ ἔτι ἐπιμαχόμενον, καὶ ῥύ-

obscuratis, & in duodecimum usq; solem ab illis non discedit, sed apud ipsos uinum madefactum desidet, idq; cũ barbam tantam habeat, an non quaeso pudore dignum fuerit? Quod autem ad aquilam attinet, et ad Idam, & quòd impraegnari per totũ adeò corpus solet, etiam dicere erubesco. CRI. Quid igitur? num Apollinem deierabimus, ut qui uates optimus sit, & praeterea medicus quoque? TRI. Vanum atq; mendacem istum uaticinatorem dicis, qui Crœsum paulo antè perdidit, & post ipsum etiam Salaminios, aliosq; innumeros, obliqua atq; ambigua omnibus illis respondendo? CR. Neptunum autem quid? qui & tridentem manu tenet, & in bellis immensum atq; terribile quiddam clamat, quantum alij uiri mille, aut etiam decies mille: praeterea & Sisichthon, hoc est terrae tremefactor, ô Triphon, appellatur? TRI. Adulterum istum dicis, qui Salmonei filiam Tyro b paulo antè uitiauit, & adhuc etiam macha-

tur,

σης ἢ δημαγωγὸς τ πατέρων
ἔσῃ; τ γὰ Ἄρεα ὁρᾷς τ δεσμῶν
πιεζόμενον, ἢ δεσμοῖς ἀλύ-
τοις μιᾷ τ Ἀφροδίτης σφέ-
μματι, πάντων τε τ θεῶν, δικὴ
ζῶν μαχίαν, ὑπ' αἰσχύνης πιε
πάντων, ἐλαφρὸν ἐν
λυσι δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ
βριφύλλια τὰς διδασκάλους δι
δύτα, ὃ ὥσπερ παιγνιῶδες δέ-
ρας ἐξαπατῶσα, ἐπίπεζε ὃ τῷ
Ἡφαίστῳ λῦσαι τ Ἄρεα. τὸ δὲ
ἀμφίχωλον τ τοῦ δαιμόνιον, οἷα
τύφεσθαι τὸν πρεσβύτην θεόν, τ
Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὡς τι ἢ
μαχὸς ὄφη, ὡς μαχὰς δικαιῶ
σων. Κελ. Ἐρμῆ ἄλλο τί; Τε-
μένη μοι τ λακεδαίμονα τ ἀσπλη
τότατα Διὸς, ἢ τ ἀσπλγιμα-
γοῦντα ἐν τοῖς μαχιμοῖς. Κελ.
Ἄρια ὃ ἢ Ἀφροδίτην εἶδες μὲ
τὰ μοιχαλίσι, ἀλλὰ τὸ μὲ
διαλαμβάνειν πρέπον ἐστί. ὡς τι ἀκόμψῃ τότε. τ Ἀλλ
ἔτι ἐπιμνησθήσομαι, τῆς
παρθένου, ἣ ἐνόπλου ἢ βαλλα-

tur, liberatorq; & patronus huiuscemodi uitiorum est? Nam Martem, cum uinculis premeretur, & nodis quibusdam insolubilibus arctaretur, cæteris diis omnibus pra pudore silentibus, aequestris iste Neptunus exoluit, in lachrymas profusus scilicet, perinde ut pueruli magistros formidãtes, aue quẽadmodum aniculæ puellas decipientes. Instabat autem precibus Vulcano, ut solueret Martem. Ac claudicans iste deus, misertus uidelicet dei senioris & uetusti, liberauit Martẽ: quare & mœchus est, ut qui mœchos conseruet. CRIT. Quid igitur? Mercurium? TRIE. Apage mihi ueteratorẽ istum, improbum Iouis libidinosissimi seruum, ipsum quoque libidine insentientem in adulteria. CRIT. Proinde neque Martem, aut Venerem, receptuum esse te scio, ut qui iam antea abs te calumnijs impetiti fuerint. Quapropter missos & hos faciamus. Minerua autem adhuc mentionem faciam, uirginis uidelicet armatæ, & terri-

Ἀλκιμίππης διὰτ, ἢ πρὸ τῶν σὺ τερπνὸν & λιχαλὸν ἐν τῷ τέλει προσράπτεται, τὸν γιγαντολέτειραν θεὸν· οὐ γὰρ ἴσθ' ὅτι λέγω· πρὸς αὐτῆς. Τρ. ἐγὼ σοι πρὸ τούτων, ἢν μοι ἀπο κρίνῃ. Κρ. λέγε, τί γε βούλῃ. Τρ. ἀπό μοι ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τ' τερπνὸν, πρὸς τί τῷ τέλει τοῦτο ἐπὶ ἐπῴρηται; Κρ. ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἅμα τρομερὸν & δεινὸν, ἀλλὰ καὶ καταπλήξαι τὸν πολεμίους, καὶ ἀσφάλειαν τῶν νικώντων, ἅπαντα βέλτιον. Τρ. μῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ γλαυκῶπις ἀήττητος μάχεται; Κρ. καὶ μάλα. Τρ. καὶ διὰ τοῦτ' ἀπὸ τοῦ σώζειν δυναμένους, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μᾶλλον ταύτην, ὡς ἀεὶ ἀνίκητον ἀγωνίσασθαι, ὥσπερ τὸν Ἀθηνᾶν; Κρ. ἀλλ' οὐ καὶ δύναμίς γε παρῆν ἐκείνων, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' ἅ τις αὐτὸν ἐκφέρεται.

terribilis deæ, quæ & Gorgonis caput pectori applicatum habet, deam Gigantum interfectricem. Non enim, opinor, habes quod de ipsa dicas. TRIEPH. At dicam tibi etiam de ista, si mihi respondere uoles. CRIT. Dic quicquid uoluerit. TRIE. Dic mihi igitur Critia, quæ Gorgonis huius utilitas est & cur pectori gestamen hoc dea applicatum habet? CRIT. Vti terribile quoddam spectaculum, & quod mala auertere possit. Sed & hostes perterrefacit, & uictoriam utroque d inclinantem, quocunq; ipsa uult, aduertit. TRIEPH. Num ob hoc ipsa quoque Glaucopis inuicta atq; insuperabilis est? CRIT. Atq; admodum. TRI. Cur igitur non illis potius qui seruare possunt, quàm qui seruantur, femora adolemus taurorũ atq; caprarum, ut nos quoq; insuperabiles atq; inuictos reddãt, perinde atq; Mineruam? CR. Atqui ipsi potestas non est à longè auxiliari, perinde ut dixi: sed solũ si quis ipsam gestat.

TRIE.

Τρ. καὶ τί τόδ' ἔστιν; ἐθέλω γὰρ καὶ σὲ ἀδύνα, ὡς ἔξεστι μάλιστα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα διατεθρυλλῆσθαι· ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ καθ' αὐτήν, πλὴν ὅτι καλή τε ἐστὶ καὶ ἐράσμιος. Κρ. καὶ μὴν ἐγώ εἰμι οὐδὲ ὑπερφυὴς καὶ ἐκπρεπὴς. Πᾶσι δὲ τούτοις δόλῳ ἀπολέσθαι βεβούλευται, ἀνδρὶ γενναίῳ, καὶ ἐς μαγικὴν δύναμιν ἐπῳδὴν, ἣν παιδίσκαι τινὲς αὐτῷ πρὸς ἀλλήλας ᾄδουσι· ἄλλως δὲ οἱ βιοὶ τούτῳ ἰσχύουσι. Τρ. τοῦτό μ' ἐκπλήττει τὸ λεγόμενον, ὡς ἀνδρείαν τινὰ βιοῖ ἀνδρὸς εἶναι, ξύμφορον δέ τι τὸ χρήσιμον· προσταιρίζεται τε ἐς πανδοχέα, ἢ ἐμφύεται αὐτῇ πορθέειλε, καὶ πόρλω φεύγειν ἐστὶν ὑπὸ δέους; Κρ. νὴ τὸν ἄγνωστον ὦ Ἀθῆναι, παρθένῳ δίκαιον μὲν χεῖρ' ἀπολέσθαι. Τρ. καὶ εἴ τις παρθένου ἀφαιρεῖται, τῶν τὸ γένειον φίλτρον τοῖς πολλοῖς· εἶδα γὰρ μυρίας διαμιλλωμένας τιμωρίας ὑπὲρ ἐμοῦ, Κρήτην δὲ μὴν ἐκ-

TRI. Et quidnã hoc ipsum est? Volo enim ex te scire, uti qui inueneris talia, et quam maximè perfectè assecutus sis. Ignoro enim omnia quæ de ipsa feruntur, praterquã nomen. CRI. Ipsa quidem puella fuit elegans & amabilis. Perseus autem cũ huic dolo caput amputasset, utpote uir generosus. & qui in arte magica laudatus, carminibus illam quibusdam incantasset, in præsidium & quasi quoddam propugnaculum dũ sibi ipsam retinuerunt. TRI. Hæc igitur præclarum tandem me latuit, quòd dũ hominũ quoq; indigent. Quæ autem uiuẽtis utilitas fuit? meretricabatur nimirum per compendium, aut latenter uiiabatur, deinde seipsam uirginem appellabat. CRI. Non per ignotum Albenis: ed uirgo permansit usq; ad decollationem. TR. Ergo si quis uirgini caput amputauerit, terriculamentum hoc ipsum erit multitudini? Noui enim innumeros membratim & per partes dissectas insula in circumflua, Cretamillam no-

mine

λίνοι. καὶ ἐ τοῦτο γινώσκων, ὦ
ἄριστε Κρητία, πόσας Γοργόνας
σοι ἀνάβατον ἐκ Κρήτης, καίοι
πρᾶγμα τοιοῦτον ἀνήλκυσα ἐπι-
πονώτατον. ἀπιστῶ γοῦν μὴ
ἔτι ἄμεινον καὶ μᾶλλον Γοργόνας Λί
γειαν, ἢ πλείονας γοργόνας ἐ
φευρηκέναι. ἀλλ' ἔτι ἀνιμᾶ-
σθαι τὰς ἐκ Κρήτης, εἰ τάφους ἴσα
ἀνεστηλίτευε μοι τῶν Διός σου, καὶ
τὰ τῶν μαντείων ἔριφεια ἄλ-
ματα, ἃς ἀπέλιπεν οἱ λόγοι
αὐτῇ διαμένειν. Κρ. ἀλλ' ἐκ
ἐγίνωσκόν πω ἐκφανῆ τὰ
ἔργα. Τρ. εἰ ταῦτα, ὦ Κρῆτες,
ἦ ἐκ πάλαι ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ
ἐκ νεκύων ἤγαγεν ἂν, καὶ
ἐκ τοῦ γλωσσοκόμου φέρ' εἰπεῖν
γαγγρ. κἀκλῆρ, πάγκαλά
τε καὶ μᾶλλον, παρὰ τῶν ποιη-
τῶν ἐπαινούμενα· ὥστε ἴσως
καὶ τοῦτον. Κρ. Ἥρα ἦν, οἶμαι
Διὸς γαμετὴν καὶ ἀδελφήν;
τὸν, ἢ πρᾶγμα; Τρ. οἶμαι, ἐ
δοκῶ· ἀλλὰ ἴσως μίξεως,

mine dicunt. Quòd si igitur cognouissem hoc, ô optime Critia, quàm multas tibi Gorgonas ex Creta huc attulissem, teq; ducem in eiũ & insuperabilem reddidissem. Poetæ autem & oratores multo mihi Perseo anteponuissent, ut qui plures Gorgonas inuenissem. Verùm quoniam in Cretæ mentionem incidi, adhuc memini qui mihi sepulchrum Iouis tutissimum demonstrabant, & occultas valles, quæ matrem eius enutrierant, quanquam adhuc uiridia ipsa ea arbusta essent. CRI At nec tubas incantationem & sacrificia quibus utendum fuisset. TRIT. Si hæc, ô Critia, per incãtationes facta sunt, fortassis etiam ab inferis excitasset illam, & in lucem dulcissimam reduxisset. Sed nugæ istæ, ac ludicra & fabulæ sunt, à poetis præstigiosè confictæ. Quapropter & hanc omitte. CRI. Iunonem autem, uxorem Iouis, & sororem eandem, an nõ recipis? TRI. Tace obsecro, propter intemperantissimum concubi-

καὶ τὸν ἐκπύρωσιν καὶ χαρὸν ἐκτετάμενόν σοι παράδραμοι. Κρ. καὶ τίνα ἐκομόσομαί γε; Τρ. ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, ἄμβροτον, ἀγήρατον, ὑὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον, ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ὃν ἐκεῖνα τρία τὰ πάντα νόμιζε, τριῶν τὸν ἕνα δ' ἐγὼ θεόν. Κρ. ἀριθμεῖν με διδάσκεις, καὶ ἔοικας ἀριθμητικὸν τινὰ καὶ λογιστικὸν εἶναι, ὡς Νικόμαχόν τὸν Γερασηνόν. οὐ γὰρ οἶδα γὸ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἓν, μὰ τὸν τετρακτὺν ἔχοντα τὸν Πυθαγόραν, ἢ τὸν ὀγδοάδα καὶ δεκάδα; Τρ. σίγα τὰ νῦν ἔτι, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια. οὐ γὰρ ἐκεῖνα μετρῶν τὰ ψυχῶν ἔχω· ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ἡ πρώτη κατάστασις, καὶ τί τὸ σύστημα τῶν ὅλων. καὶ γὰρ πρώτον μέχρι τούτου ἔκτασιν ἔχον, ἄκρον οὐ, ἐνίοτε δέ μοι καλλιῶν ἐνέτυχε, κἀκφανδρίας, ἐπίβιος, ἐς τρίτον ἀφανὲς ἀναβατόσας, καὶ τὰ

tum, & istam ex manibus pedibusq; extentam,, cursu præteruehe. C R I. Quémnã igitur tibi iurabo? T R. Deum altè regnantem, magnum, atherium, atq; æternum, filium patris, ſpiritum ex patre procedentem, unũ ex tribus, & ex unio tria. Hæc tu Iouem puta, hunc existima Deum. C R I. Numerare me doces, & iusiurãdum arithmetica tibi est. Nam & numeras, perinde ut Nicomachus ille Gerasenus. Neque enim intelligio quid dicas: Vnum tria, tria unum: num quaternionem dicis Pythagoricum illum, an octernionem, an numerum ex triginta constantẽ? T R I. Tace ea quæ infrà sunt, quæq; silentio digna. Non licet hoc pacto metiri pulicum uestigia. Ego enim docebo te quid sit uniuersum, & quis fuerit ante omnia, & quæ item constitutio quod'ue corpus uniuersi. Quando autem me Galilæum ille conuenit, recaluaster, naso aquilo, qui in tertium usque cœlum per aerem ingressus est, quæq; optima atque

ἐκάλιτηε ἐκμιμαθοκὰς, ὅτι δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισε, καὶ τὰς τῶν μακάρων ἴχνια ποιεῖσθαι, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. ἀλλά σε ποιήσω, ἂν μοι ἀκούσῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον. Κρ. λέγε ὦ πολυμαθέστατε Τριφῶν· ἀλλὰ φόβῳ γάρ τινι ἔχομαι. Τρ. ἀκήκοάς ποτε τὰ τῦ Ἀριστοφάνους τῦ δραματοποιῦ ὄρνιθας, πρεσβύτα; Κρ. καὶ μάλα. Τρ. ἐκεῖνόθεν οὖν τὸ τοιοῦτόν τι ἦν ἢ οὐχί, ἀρχὴν μὲν πάντων Χάος καὶ Νὺξ, ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς, γῆ δ', οὐδ' ἀέρος ἦν; Κρ. ἦν λέγεις. Τρ. ἦν οὖν; Τρ. ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκατανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀπὸ μέσου ταύτην ἀπώλεσεν, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γλῶν ἐπαξιον ἐφ' ὕδασιν, ἔρμα γὴν ἐπάγνυσι, ἄστρα ἐμέρμνα ἐφ' ἁπλανῆ, δρόμον διέταξε, θεοὺς νῦν εἶδε δίκαι. γλῶ ἦ τοῦτ

atque pulcherrima ſunt, inde didicit, per aquã nos renouauit, in beatorum veſtigia inſiſtere fecit, & eximpiorum regionibus nos redemit. Ac te faciam, ſi me audieris, uerè hominẽ. CR. *Dic quaeſo doctiſſime* Triephon: *timore enim quodam iam correptus ſum.* TRI. *Legiſtine aliquando* Ariſtophanis *Comici poetæ fabulam, Aues!* CRI. *Atq; admodum.* TRI. *Scriptum ab eo tale quippiam ibi eſt*

A principio chaos, & nox,
& tenebræ nigræ erãt,
& tartarus altus,
Nulla autem terra, nec aer,
aut polus ullus adhuc, etc.

CRI. *Rectè dicũ: quid autem poſtea?* TRIT. *Erat lux incorruptibilis, inuiſibilis, incomprehẽſibilis, quæ diſſoluit tenebras, & informitatem iſtam abegit, uerobo ſolo dicto ab ipſa, quemadmodum tardi linguis iſte deſcripſit: Terram firmauit ſuper aquas, cœlum explanauit, ſtellas formauit fixas, curſum ordinauit, quas tu uenerarís ut deos. Terrã autem*

αὖθις ἀναλάμπειν, αὖθις πάλιν ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παράγειν, καὶ ἔστιν ἐν ἑκάστῳ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀναγράφων. ἀποτακτέον ἢ πᾶσιν, ὃν ὑμᾶς αὐτὸς ἐντείλατο. Κρ. τὰ δὲ τῶν μοιρῶν ἐπαγωγὰ εἰς ἀπαντας, ἐγκατάγραπτά ἐστι καὶ ταῦτα; Τρ. τὰ ποῖα; Κρ. τὰ δὴ συμφορικά. Τρ. λέγε ὦ φίλε Κριτία πρὸς τῶν Μοιρῶν· ἐγὼ γὰρ μαθητὴν ἀπό σαυτοῦ σε. Κρ. ἐκ Ὁμήρου ἀκούσῃ καὶ ποιητοῦ ἀρχαίου,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

ἀλλ' ἐπὶ τῷ μεγάλῳ Ἡρακλεῖ,

Οὐδὲ γὰρ ἐξέφυγε βίη Ἡρακληείη φύγεσκε,

ὅστις φίλτατος ἦεν Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,

ἀλλά ἑ μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἐχθροῦ χόλος Ἥρης.

ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνον τὸν βίον ἴσως μοχθηρὸν, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μιγὰς δυστυχίας, ἐνίοτε δ' ἐκείνου,

& floribus exornauit, hominem ex nihilo ad essentiam produxit. Ipsique in cælo aspiciens iustos pariter et iniustos, & in libris describens cuiusq; res & actiones. Rependet autem omnibus,* quam diem ipse præcepit. CRI. Quæ autem à Parcis agglomerata cunctis sunt, etiamne illa inscribit? TRI. Qualiánam? CRI. Ea quæ ad fatum pertinèt. TRI. Dic mihi ô optime Critia, de Parcis. Ego uerò discere gestiens, de re libenter audierim. CRI. An non Homerus poeta celebris ait:

At fatum effugit nemo (mihi crede) uirorum.

De magno autem Hercule idem ait:

Nec uis Herculea Parcam uitauit amaram

Quanquam dys clarus foret, et Iouis inclyta proles:

Sed fato, atque ira domitus Iunonis iniquæ est.

Quin & totam uitam, omnesq; in ea mutationes, fato constituit atque ordinatas esse idem innuit, cum ait:

Vbi

βάντα, ἄσσα οἱ αἶσα, λυγρὰ κακῶς τε βαρεῖα
Γιγνομένῳ γάσσατο λίνῳ, ἐπὶ μητρὸς τίκτε μέτηι.
καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐπιοχὰς ἀπ' ἐκείνου γίνεσθαι,
Ἠδ' ὅτε Αἰόλῳ ἐκέκλετ', ἐς ἣν πατρίδ' ἱκέσθαι,
Καὶ πομπὴν, ἐθέλοι περ ἐὸν φίλον ἐκπέμπειν ἑταῖρον,
ὡς τὰ πάντα ὑπὸ τῶν μοιρῶν γίγνεσθαι, ἐπεὶ τοιαῦτα μαρτύρηκε, τὸν δὲ Δία μὴ βούλεσθαι τὸν ἑαυτοῦ θανάτοις ἀνοσίοις ἀμύνειν υἱὸν, ἀλλὰ μᾶλλον αἱματοέσσαις ψιάδας ἐκ πατρὸς χεῦσαι ἔρεβος,
παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν εἰ πάντρομος ἠμύνεσθαι
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.
ὡς τι ἂν Τρώων διέπερσε μηδὲν προσδόκητον παρὰ τῶν μοιρῶν ἐθελόντων, εἰ καὶ τάχα που ἀλήθει ἐγγύθεν μετὰ τὸν Λαομέδοντα, καὶ τὰ ἀπόῤῥητα ἐμύησε. Τρ. καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ ἑταῖρε Κριτία, λέγει τὸν ἑκάστου τὸν ὑμαρμένην καὶ ἀμφίβολον, ὡς τέκνον, ὦ ἄριστε Κριτία, διπλοῦν

Vbi ille deinde
Illa ferat, quæcunque Deus, Parcæq; malignæ
Neuerunt genito, cum matris prodiit aluo.
Etiam in peregrino solo retentiones ab eadem illa fieri, ut cum Vlysses ait:
Atque uti susceptum placidus rex Aeolus ore,
Miserit in patriam, sed nondum fata sinebant.
Quare omnia à Parcis fieri poeta testatus est: Iouem autem neq; filium uoluisse ab infanda defendere morte, sed potius
Sanguineas cœlo guttas disfudit ab alto
Ob natum, quem Patroclus prope mœnia Troiæ
Occisurus erat. ——
Quamobrem, Triephon, ob hæc nihil amplius addere de Parcis uolueris, etiam si fortassis in sublime sublatus fuisses unà cum præceptore, et arcanis illis initiatus. T R. Et quomodo ipse ille poeta allegat fatum, & ambiguum,

ὁ μὲν τι πράξοντι, τοιῶδε τέλος συμπόρσαι, τοῖον δ' ἕτερον ἐπεργάσσαι, ἑτέρῳ τέλος ἐπιτυχών, ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως·

Διχθαδίας γάρ μοι κῆρας φερέμεν πρὸς τέλος φησί.

Εἰ μὲν κ' αὖθι μίμνω Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέ κε νόστον ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν ἔσσεται.
ἀλλά μοι ὠκὺς ἐφίσπει θάνατος,
Ὅς ῥοῦ ἀπὸ κῆρας ἔπαλτο, ἐπὶ νηῒς ἔβαινε.
Πολλάκι γάρ οἱ ἑταῖροι γέρων ἀγορῆθεν Πολυΐδος,
Νίσσῃ ὑπ' ἠρατινῇ φθίσθαι ἐπὶ μυχθίσιν,
Ἢ μὲν Ἀχαιῶν γενεῇσι, σὺν δὲ Τρώεσσι δαμῆναι.
Οὐχὶ πᾶν ὁμίῃ τοῦτο γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὐτοῖς, καὶ ἀμφίσημος ἁπᾶσι; εἰ δὲ βούλει μὴ τὸν Διὸς ἐκβάλωμεν ὅσα λέγει, ἐχὶ μᾶλλον Λιγύδου ἄρμενα;

ut qui hoc quidem fecerit, talem exitū fortiatur: aliud autem faciens, in alium eo uētum incidat: ut de Achille, cum dicit:

Nam me mater ait, niueis Thetis inclyta plantis,
Sortitum geminas obeunda ad funera leges:
Nā si hic persistam, pugnēq; ad mœnia Troiæ,
Eripitur reditus mihi, at ino clyta fama sequitur.
Sin autem patriam repetā, charosq; penates,
Fama perit, uerùm in longum mihi ducitur ætas.

Sed & de Eucheuore ait: Qui non ignarus fati, conscenderat æquor.

Nanq; huic sæpe senex Polyidus dixerat antè,
Aut morbo in patria peritūrum, atq; inter amicos,
Aut manibus Teucrorū, atque inter Doria castra.

An non apud Homerū hæc scripta sunt? aut non ambigua hæc, atq; adeò anceps deceptio? Quòd si placet, etiam Iouis orationem tibi addam. An non Aegistho dixit quòd

κρυ, ἀπ' ἀπορχομένῳ δ' ἢ δὲ μοι
χείας, καὶ τ' Ἀγαμέμνονος
ἔσθλοῦ, ἢν λαθέμεναι πο
λὺν χρόνον, ἔσθ' ἁμαρτεῖν δὲ
πάντα πράξαντ', ἀ λαθυσιφρ
θανάτῳ; Τρ. τῶτο μέγα πολ
λάκις προμαντευσάμενον, ἰὼν
διτάξῃς τὸν πλησίον, θανάτῳ
βίον ζημιῶσαι· εἰ δὲ μὴ γε
μὴ τῶτο πράξῃς, βίου μα-
κροῦ, οἶμαι δ' ἔτι βίμις τὸν
θανάτου λιχεῖν. ἐχ ὁρᾷς ὡς
ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν,
καὶ ἀμφίλοξα, καὶ μηδέπω
ποτὲ βεβαιωθέντα; ὥς τι ἴσως ἂν
ἐτέρως, ὡς καὶ σὺν τοῖς ἐπὶ
φανέσι βίβλοις τῶν ἀγαθῶν
ἀναγράψωνται. Κρ. ἀλλ' ἐκ
ἔτι ἀπαλλαγήσῃ, ὦ Τριφῶν, ἀλ
λά μοι τὰλλα εἰπέ, εἰ καὶ τὰς τ
Σκυθῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγγράφε
ται. Τρ. πάντα, εὐτύχει γε
γενῆσθαι καὶ ἐν ἕλλησι. Κρ. πολ
λὰς γραφὰς φὴς ἐν τῷ οὐρα
νῷ, ὡς ἔοικε, ἀναγράφεσθαι.
Τρ. οὐ γάρ, καὶ μάλ' ἁπλῶς

quòd si ab adulterio & in-
sidijs Agamemnonis sese cõ-
tineret, fato illi constitutum
esse ut in longum tempus ui-
ueret: si uerò in animum ino
duceret facere ista, mortem
effugere non posse? Atq; ad
eum modum ego quoq; ua-
ticinatus sæpe sum: Si occi-
deris proximum, morti con-
demnaberis iudicio, si uerò
hoc non feceris, uiues rectè,
Nec te finadeò festinam ino
currere mortem.
An non uides quàm minimè
correcta aut emendata sunt
quæ à poetis dicũtur? quanq̃
item ambigua & obliqua,
neq; unquam certa aliqua
sede stabilita? Quare omnia
ista hæc missa fac, ut & te in
cœlestibus bonorum libris
inscribant. CRIT. Bene
omnia reuoluis ac repetis
Triphõ, sed mihi illud re-
spondè: Vtrum & Scytha-
rum res in cœlo describuntur? TRI. Omnes, si quidem & inter gentes Chrestus fuerit. CRIT. Multos inè scriò is in cœlo narrat, quandò cuncta describuntur. TR. Bona uerba, Critia, neq; quicquã contemptum

φλαῦρον ἐῶ λέξειν, ἀλλὰ ἐπὶ τε χρηστῷ καὶ πάλιν παρ' ἐμοῦ, εἴπερ ἔστιν χρῆσθαι σε τῷ σώματί σοι ἐς ἄνω βλέπειν δύνασθαι, γῆν λιπὼν ὕδατι ἐπῆξα, ἀστέρας ἐμήχανσα, οὐρανὸν ἐκ μὲ ὄντος παρήγαγον, τί με χαλεπὸν, ἢ τὰς πράξεις πάντων ἐπανορθώσασθαι; ἐμοὶ γὰρ οἱ ἑκάστου καταγνόντες, ὅμοιόν τι πεποιήκασιν, ὥσπερ εἴ τις ἐν αὐτῷ συνοικοίη, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐπιλάθοιτο τῶν πράξεων ἀπόλλυμι δέ, οὐκ ἐκείνων μόνον τὴν πάντα ἐπιστήμονα δίκην, ἐκ ἔστιν ὅστις ἐν ἀνθρώποις διαφεύγει ἐκάστου πρᾶξιν ἢ ἔνοιαν· εἰ γάρ σε ἐάσω, κόσμος τοῖς οὐ φρονοῦσιν ἐγένετο. Κρ. πάνυ οὖν λέγεις, ἐμοί μὲ ἀντιστρόφως τῷ Νιόβῃ πάλαι· ἐκ γὰρ λίθου γυνὴ ἐγενόμην, ἐκ δὲ

aut uile de Deo dextero loquaris, sed Catechumenus existens, persuaderi à me tibi sine, si modò uiuere cupis in æuum. Nam si cælum explanaui ut pellem, terram autem firmauit super aquas, stellas formauit, hominemq; ex nihilo, ut esset, in lucem produxit: quid mirum adeò, si res quoq; omnium ibi describantur? Nam & tu si domunculam aliquam ædificasses, ancillas autem & seruos in ea multos congregasses, nunquam te lateret quicquam eorum quæ ab illis gererentur, quamuis abiectum & uile. quanto igitur magis probabile est, eũ qui omnia creauit, Deum, cuncta expeditè ac facilè percurrere, & uniuscuiusque cõsilia & actiones animaduertere? Nã tua dij pro Cottabis, ab ijs qui rectè sapiunt, habentur. CRI. Rectè omnino dicis, & mihi nunc diuersum accidit atque Niobæ olim. ex statua enim in hominem conuersus sum. Quare iam deum istũ tibi appono, & iuro quòd mali à me nihil patiere.

TRI.

Τρ. ἀλλ' ὅπως ἐν καρδίᾳ μ' ἔνι τῆς φιλῆς, μή τι τοιοῦτόν τι ποιήσῃς ἐμοὶ ἐμοί, καὶ ἕτερον μὲν λάθρᾳ τι φρονεῖν, ἄλλο δ' εἰπεῖν. ἀλλ' ἄγε δή, τὸ ἐκεῖνο θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκροαμάτιον ἄσον, ἵνα καὶ ἐγὼ ἀκροάσωμαι, καὶ ἡμῖν ἀλλοιωθῇς, καὶ ἴσχῃς ὥσπερ ἡ Νιόβη ἀπαφρόδιτον, ἀλλ' ὡς ἀηδόνιον ἔρνιον γενόμενον, καὶ τὸν ἐκεῖνο θαυμάσιον σκῶπτειν ἐκεῖνο ἀστεμφῆ λήμνιον ἐν ἰαμβυλίοις.

TR. Si modò ex corde me diligis, ne quid alienum aut nouum in me facias:

Neue aliud celes animis, aliudq; loquaris.

Κρ. νὴ τὸν ἐμὸν τὸν ἐν πατρὶς, ἐκ τοῦτο γενήσεται. Τρ. λέγε, παρὰ τὴν πανάμετρον δύναμιν τὸ λέγε λαβών, ἢ μὲν δὴ ἐκεῖνο ἐκεῖνο, Δίγαμε & Αἰακίδαι, ἕως ἂν λήξῃς ἀείδων. Κρ. ἀλλ' ἐγὼν ὧδε τὸν λιγυφθόγγου, ἀπευσόμενός γε τὰ χρεωδούμενα, καὶ δὴ ἐγὼ πολὺν & πάμπολυν, ἐς τὸ ἔτι ψιθυρίζοντας, ὧδε δὴ τῇ ἀκοῇ ἐφιέντες τοῖς χείλεσιν, ἐγὼ δὲ περιβλέπων ἐς ἅπαντας, καὶ τὸν χεῖρα τοῖς βλε

TR. Verùm age mirabilem illam auscultationem tuam tandem profer nobis, ut & ego expallescam, & prorsus immuter, & non quemadmodum Niobe, obmutescam, sed uti ſ Philomela in auiculam conuertar, & mirabilem istam consternationem tuam in prato uiridi tragico quodam modo decătem.

CRIT. Ita per filium ex patre, haudquaquam istud fiet. TRI. Dic modò, à spiritu potestatem ac uim dicendi accipiens. Ego uerò sedebo,

Aeacidem expectans, dum cantum finiat ille.

CRIT. Abieram in uiam publicam, empturus uidelicet ea quibus maximè opus habebam: atque ibi uideo multitudinem admodum magnam in aurem mutuò susurrantes: audiendi autem studio etiam labijs inhærebant. Ego uerò oculos per cunctos circumferens, &

βλιφαρίδας περιπάμψας, ἐνενόουν ἐξυλακίσαι, εἰ πού τινα τῶν φίλων διάσημα. ἐγὼ δὲ Κράτωνα τὸν πολιτικὸν, παλαιόν τε φίλον ὄντα, καὶ συμπότην. Τρ. αἰδοῦμαι τοῦτον, τὸν ἀγαπητὸν γὰρ ἐμοὶ ἐστι. ἀλλὰ τί; Κρ. καὶ δὴ πολλὰ παρακαταμείναντος, ἅμα εἰς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἐπιβλητὸν χρῶμα ἀπὸν, ἐχώρουν ἐπ' αὐτόν, εὐθυμούμενος δὲ τι, τελέσιμα χαρίεντος, σεσαρηκότος γελοίως, ῥίγχει τῷ ἐπιβλητῷ μύξαν, ἐκπεπτυκὸς ἐπὶ πλεῖστον μᾶλλον. ἐπὶ δὲ πτύελος λιπαρώτερος ἦν ἐκεῖνος, ἀλλ' ὑπ' ἐμπεφλέγμαθαι ἐπιεσχημένον. ἔτος, ὡς πρόσθεν, τὸν τῶν ἀγαπητῶν ἐπαναλήψας ἦλθε μόλις, καὶ τὰ χρῶτα τοῖς ὀστοῖς ἀπιδόντα, καὶ τά τε ἐντόμια κάρτα, καὶ τὰ δημόσια καὶ τὰς ἀραμάγγας ἀξίως, μὴ ἀπαξιῶν δὲ τέχνας, καὶ ἐπαί-

manum supercilijs incurua superne obducens, inspectabam quamacutissimè si-cubi amicorum aliquem cõtemplarer. Video autẽ Cratonem Politicum illum, qui mihi à puero usque amicus fuit, & in conuiuijs una cõ suetus. TRIT. Intelligo quem dicis, inspectorem uidelicet illum. sed quid posteà? CRIT. Mulin ita. que oppositò cubito dimotis, in anteriorem partẽ penetraui, & matutinũ illud Aue prafatus, accedebam ad ipsum. Cæterùm homuncio quidam nomine Charicenum, uetulus, emarcidus, & naso stridens, tussiebat primò intimum quiddam, excreabatq; languidum et inconditum. Erat autem sputum morte ipsa luridum magis. Deinde cœpit loqui uoce attenuata & exili admodum. Hic, ut antè dixi, inspectorum relinquit elepasmos, & debita fœneratoribus reddet, & pensiones omnes tam priuatas quàm publicas: præterea & aramangas capiet, non inquirens aut perpendens cuiusque artem. Atq; etiam

maiora

φλυάρῃ ἐπεπηρέτρει, οἱ περὶ αὐτὸν δὲ ἥδοντο τοῖς λόγοις, καὶ τῷ ξένῳ τὸ ἀνοσιούργημα προσεποιοῦντο. ἕτερος δέ τις ἦν Χλευόχαρμος, τρίβωνα μόνον ἔχων πολύσαπρον, ἀνυπόδητος τὰ πρὸς ἄκραν, μετέωρος, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπιδεικνύμενός μοι τὰς ἀκροάσεις, ἄρτιον παρακεκομμένος, καὶ μαρμαρυγὰς τοῦ κόμης, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον μου τὸ ὄνομα ἱεραγλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ἔστι τῷ χρυσῷ ἐπικλύσαι τὸν λιμένα, ἢν δ' ἐγώ, ἀλλὰ μὴ τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, ὃ καλῶς ἂν πεφήμισται, ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ὑμῖν, ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρῆν πολυπλάσια ἀποβαλοῦντι ἀκριβῶς ἢ ἀπεδίδοντο, σοὶ δὲ καὶ πολὺ τοῦ ὀβολοῦ γε στερήσεται, ὡς πολλοῦ χρυσίου ἀνοφορουμένου. καὶ ἡμοί γε δοκοῦσι, καὶ Λευκάδα πέτρα, καὶ δήμου ἀνδρῶν ἐκκαιδεκαετίδων, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκμῇ τοῦ

amariora bis nugabatur. Illi autem qui circa ipsum erāt, delectabantur uerbis hisce, & nouitati eorum quæ audiebant aduertebant animum. Alius autem quidam, cui nomen Chleuocharmus, pallium habens admodum putre, sine calceis & tegmine capitis incedens, interloquebatur, dentibus applaudens; ut demonstrauit mihi malè uestitus quidam, qui ex montibus aduenerat, detonsa coma, in theatro perscriptum nomen literis hieroglyphicis (hoc est sacris & arcanis notis) quòd iste auro inundaturus esset uiam publicam. Ego uerò inquāt At iuxta Aristandri & Artemidori præcepta non ita bonum euentum habebunt hæc inter uos somnia, sed tibi quidem debita multiplicabuntur secundum proportionem pensionis: iste autem quāplurimùm obolo etiā carebit, tanquā qui multo auro tā diues fuerit. Ac mihi quidem uidenimi super Leucadem petram & somniorū populū consopiti, tam multa somniare, nocte

νυκτὸς ὄσης, εἰ ἡ σιωπήσεται ἀπαντες, ὡς ἀκούσειεν ἐκεῖνος ὑπὸ τ γέλωτος, καὶ τ ἀφωνίαν ἄχρι μὴ διαπνεύσειεν. ὁμῶς δ ἡμᾶς ὁ Κράτωνα, μόνον διαπᾶσι παίσαντα βωμόλοχον, ἵν' εἴπω τι κωμικώτερον, καὶ οὐ κατὰ Ἀριστανδρον τ Τελμισέα, καὶ Δρησιμάχους τὸν Ἐφέσιον βλέποντα εἰς ὀνείρατα; Ἀλλ' ἐπεί, φησὶν ὁ Κρατίνος, ἀκούειν μὲν ἔοικεν, μυσταγωγίαν σε τὴν καλλίστην, καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. σιώπα γάρ τάδ' ἐστίν, ἀλλ' ἀκολούθει, διδάξω σε ἃς μέλλει μοι. ταῦτα ἀκούσας παρὰ τ Κράτητος, καὶ τὸ ὀλισθηρὸν τ διανοίας αὐτῶν διαγνούς, ἐνύβρισα, καὶ συνθεωπάσην διεμολόμην, πολλὰ τ Κράτητα ἐπικερτομῶν. ὡς δὲ ἀφῆκά με ἡ Τιτανώδης ἰνιδίων, ἀρα ξάμενός με τῶν λώπων, ἰσπάραξε, μάτην πειρώμενόν με βέμβικός τι, καὶ παραντλήσας ὑπὸ τῶν πιπαλωμένων ἐκείνου λαμυσίων, ὡς λόγος δὲ τοῦτο παρεστάντος, nocte quasi in puncto existente. Illi uerò cachinnos sustulerunt uniuersi, ita ut risu prope suffocarentur, meq; ignorantiæ condemnarunt. At ego ad Cratonē conuersus inquam: Num per peram omnia βωμόλοχα, ut comico modo dicā aliquid, & non iuxta Aristandrum Telmisensem, & Artemidorum Ephesium inuestigaui somnia? Tum ille: Tace, inquit, Critia. Si enim silentium ages, edocebo te sacrorum pulcherrima, & quæ nunc futura sunt. Non somnia hæc sunt, sed res ipsa. Euentum autem capient in mensem qui dicitur Mesori. Hæc postquam audissem à Cratone, & lubricam ipsorum mētem cognouissem, erubui, & tristiciam præ me ferens abij, multis Cratonem incusando. Vnus aūt illorū acerbū & Titanicum quiddā obtuens, arreptū me ueste, uellicabat, conuentionē feciſſe & credens, & ab inuerecundo illo numine inſtigatum. uerbis aūt hæc extendēdo per

πάλιν ἐμὲ τὸν Λακεδαίμονα εἰς γέντας αὐτοῦ τινας παραγενέσθαι τοῦ ἀνδρὸς ἀπορρήτους, τὸ δὲ λεγόμενον, ἐμοὶ συγκυρῆσαι· ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγωγηθῆναι. καὶ δὴ διελθόντα μὲν πυλῶνας τινὰς, καὶ χαλκοῦς ἐλθεῖν, ἀναβάντας δὲ πλείστας περιπυλωσάμενον, εἰς χρυσόροφον οἶκον αὐτὸν ἐλθεῖν, οἷον Ὅμηρος ὁ Μενελάου φησὶ, καὶ δὴ ἅπαντα ἰδεῖν ἔφη, ὅσα ἐνυπνίου τινὸς ἐκεῖνον νέον. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλεγον, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ἐπηνυφέτας καὶ διεστωχημένους. εἰ δ' ἐδόκουν ἐγέλασεν, καὶ ἅμα τῶν παρεστηκότων, ὡς ἐμοὶ ἔδοξεν, ὡς ἐπὶ μανικοῖς διεχέμετο, καὶ ἐκαρδόνησεν ὑπὸ τοῖς λυγροῖς, ὡς πρὸ αὐτοῦ τοῦτο πολλοὺς ἤδη ἑώρα. τὰς δὲ φαλάκρας ἀγχιστρόφους, ἰδεῖν ἦν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπέρρωτό με, τίς, πόθεν ἐστὶν ἀνδρῶν, τίνες τε πόλις, καὶ τίνων· χρησὶς

suadet mihi infelici, ut ad præstigiatores istos homines accederem, et in diem atrã, quod dici solet, incurrerem. Dicebat enim se omnia ex ipsis quæ ad sacra & arcana pertinerent, edoctum esse. Atq; ita pertransiumus ferreasq; portas, & aerea limina. Mulin autem superatis scalis, in domum amplo fastigio insignem ascẽdimus, qualem Homerus Menelai fingit esse. Atque ipse quidem omnia illa contemplabar, quæ insularis ille adolescens. Video autem nos Helenen mehercle, sed uiros in faciem inclinatos, et pallescentes. Illi autem ubi me conspexerunt, gauisi sunt, & exaduerso ad nos accesserunt. Dicebant enim, num quod triste nuncium afferremus? Nam uidebantur ẽsti quàm pessima optare, gaudebantq; tristibus & malis, perinde atq; in theatro furiæ. Capita autem inter se iuncta tenentes consusurrabant. Postea interrogabant me: Quisnam hominum, aut unde es, quæ patria, quíq; parentes

Sunt

γῆ ἀὸ ἄνω ἀνὰγκη τὶ σχίσμα-
τος. ἐμὲ δ' ἐγὼ, ὀλίγοι γε χρῆ-
ναι, ἔφην, βλέπω πανταχοῦ.
Κριτίας δὲ τοῦτο μοι, φέλτατε δὲ
μοι ἔσο τοῦτο κἀμοῦ, ἐπ δ'
ἀφροδίτης ἐπωνύμους,
πῶς τὸν ἔ φέλουσι, κἀ τὰ ἔ ἔρω-
μενα. ἐμοῦ δ' ἐγὼ, χαίρουσί γε πολ-
λοῦ, κἀ ἔτι γε χαίρουσι. εἰ
δὲ αὐτοῖσιν τῶν ὀφρύων, ἐκ
ἀντιλαμπὰς γὰρ ὁ πόλος, ἐμ
δ' ἐγὼ ἐκατὸν τὼν αὐτῶν γυ-
ναικῶν ὑμῶν πολλάκις ἤνυσθ',
κἀ ὅτε ἅπαξ ἐφελκύσασθε ἐκ-
βεβῶσθε, ὀξυδορκίσατον κἀ
τοῦτο σφοδρόν. πῶς ἄ τὸ τὰ
ἀδῆλα; μοῦ ἐκλάψαι ὁ βλέπ.
ὁ δὲ σκαλὼν ἐκατὸ λάθετον γε
νόντα; ὁ Ἄρης ὁ τετραγωνὸς
σοι ἔ Διὸς, κἀ ὁ Κρόνος ἀπε-
χθέσθω ἔ ἥλιου; ὁ Ἀφρο-
δίτη δὲ μετὰ ἔ Ἑρμοῦ σωφρόνη
σου, κἀ Ἑρμαφρόδιτος ἀπεκνέ
σοιεν, ἐφ' οἷς ὑμᾶς ἥδεσθε; ὁ
μεγ-

Sūt ubi? Nā Chreſtum quidē eſſe appares utiq; ex habitu. Tū ego: Pauci, inquā, ô Chreſti, hoc eſt frugi ſunt, quēadmodum ub:q; uideo. Critiae autem nomen mihi eſtſtiteiuit. Vbi uerò inde, unde ego uobis. Vt aūt ſublimes illi et è in aere gradientes interrogārūt quo pacto ſe res ciuitatis, et mundus adeò totus haberet, reſpondens ego: Bene, inquā, habent, & inſuper etiā habebunt. Illi autem abnuentes ſupercilijs: Haud iuita, inquiunt. malè enim ppariuit ciuitas. Tum ego ſecundum ipſorum mentem; Vos, inquam, ſupra terrā & in ſublime ſubbati, & ceu ex alto cuncta intuentes, acutiſſimè et hæc intellectu aſſecuti eſtis ſcilicet: ſed quo pacto ea quæ in æthere ſunt, habent ſeſe? Num deficiet Sol, & ad perpendiculum Luna interponetur? Num Mars quadrangulo aſpectu Solem aſpiciet, & Saturnus ex diametro eundem? Num Venus cum Mercurio congredietur, & Hermaphroditos procreabunt, quibus uos delectamini? nuam plu-

uia

βαγδαΐαι ὑπὲρ ἡμῶν ἐπιπέψουσιν, ἢ νιφετὸν πολὺν ἐπιστρωννύουσι τῇ γῇ; χάλαζαν δὲ καὶ ὑσμίνην ἐπὶ ἡμᾶς κατάξουσι, λοιμὸν καὶ λιμὸν ἐπιπέμψουσιν; ἢ τὸ πυρωδόλον ἀγγεῖον ἀπυγμοῦσι, καὶ τὸ βροντεῖον δεχεῖον αἰμιγνύουσι; τοιαῦτα, ὡς ἅπασι δεδηλωμένοις, διαφθεγγόμενον τὰ αὐτῆς ἰδρύματα, ὡς μηδὲν πράγματα, ἀπεφαίνετο· ἀλλ' ἡ ταραχὴ τῶν πόλιν καταλήψεται, τὰ στρατόπεδα ἡττηθήσεται τῶν ἐναντίων γενόμενα. ταῦτα ἐπεφθέγγετο, καὶ ἀσπερ πῖσσα καὶ δαμάλεως αἰθόμενος, ὃ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, βόγγυσθε δὲ ὀλέθρας καθ' ἡμῶν θυμολοῦντων, πνεόντων λόγχας, καὶ λαμπομένων τριφαλήρας. ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐπὶ βιφαλῶ διατρέπεται, ὡς τῶν πατρίδα ὑμῶν διατρύχειν· οὐ γὰρ ἀθρόα τοιοῦτον ταῦτα ἐπιπλήσει, ἢ τῶν πολυάσχολον μαθεῖν.

uias impetuosas ac uehemẽtes demittent? num densa niue terram insternent, grãodinem autem & rubiginem deuoluent? Num pestem ac famem immittent? num uas illud fulminiferum exũdat, & tonitruficum receptaculum repletũ est? At illi, quasi cunctis praclarè gestis, deblaterabant sua ista amabilia, quòd uidelicet res statim immutandæ essent, perturbationes autem et tumultus ciuitatem inuasura, & exercitus ab hostibus mox superandi. Ob hæc itaq; animo conturbatus, & quemadmodum ilex incensa, intumescens, magna uoce exclamaui: O miseri hominum, ne uana adeò loquacitate efferamini, acuentes dentes aduersus uiros leonum animos præ se ferentes, spirantes hastam & laceas, & candicantes cristis galeas: sed ista in uestrũ caput conuertantur, quandò ita patriam uestrã deprimitis. Nõ enim in aere gradientes ista audiuistis, neq; negocioſam mathe-

μαθηματικὴν ἐπιστρέψαι, ἢ. εἰ δὲ γε μαντεῖαι καὶ γοητεῖαι ἐν μέσῃ παρέπεσον, διπλοῦν τὸ τῆς ἀμαθίας ὄνομα ὑποίσουσιν. ΤΡ. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα ταῦτα γραῒδίων, ἢ παίγνια. ὅθεν γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τῶν γυναικῶν ἐπίνοια μετέχουσα. ΤΡ. τί δ' πρὸς ταῦτα ἔφασαν, ὦ ἑταῖε Κριτία, οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν γνώμων καὶ τῆς διανοίας; ΚΡ. ἅπαντα ταῦτα παρέδραμον, ἐς ἐπίνοιαν τινὰ τεχνασμένην ἐπιστρεφόμενοι. λαμπρὸν γὰρ, ὦ Τίτε ἔοικε τοῖς ἀνθρώποις ἐνεῖναι, καὶ ὑπὸ παντὸς τρόπου ἐπιμελείας ἐπιτηρούμενον τοῦτο, ὀνειρόπολον τὰ τοιαῦτα. ΤΡ. σὺ δὲ τί πρὸς αὐτοὺς ἔφης ταῦτα; μέγα γὰρ ἔφασαν εἰρηκέναι. ΚΡ. ἐγρηγορὼς, ἐν ἀγορᾷ· αὐτοῦσιν γὰρ τὰ ἐνύπνια, τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἐγρηγορότων ἐμοὶ πρὸς ἐνύπνια, ἐπόταν ὀνειροπολῶσι, τὰ τοιαῦτα πᾶσι παρεσάγεσθαι. εἰ σοφὸς ὑπομενεῖς, ἐξ

mathematicam perfectè addiscò assecuti estis. Quòd si uerò uaticinia nos & præstigiæ huc induxerunt, duplex ignorantiæ nomen sustinetis. Nam hæc mulierum atq; anicularum mucta sunt, & ludicra. plerunque enim huiusc emodi res muliebres curæ prosequuntur. TRI. Quid autem ad hæc respondérunt, ó optime Critia, istimente pariter & sententijs detonsi? CRIT. Cuncta hæc præterierunt, ad cogitationes illas à se inuentas & exercitatas confugientes. Dicebant enim, Soles decem ieiuni & absque cibo perseucrabimus, & ad hymnos tota nocte decantandos uigilantes, talia somniamus. TRIT. Tu uerò quid ad ipsos dixisti? Magnum enim & attonitum quiddam responderant. CRIT. Cõfide, nihil ignauum. Contrà enim respondi pulchrrimè. Namquæ uulgò ab urbanis, inquam, de uobis actantur, quando somniatis, huiusc emodi scilicet præferuntur. Illi autem quasi quiddam caninum subridentes, extra

lectulum

ἐν παρόρχεσθ' ἔτ' ὀλίγον ἐπὶ πλέον. ἐγὼ δ' ἐμοὶ μὲν, ἂν ἀληθῆ ἀπαγγέλλωσι ταῦτα, οὐ πάνυ φροντίζω, ἐν οἷς περὶ ἀσφαλοῦς τὰ μέλλοντα διηγοῦνται, ἀλλὰ ζητοῦσι τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα, ἀλλὰ τούτοις ὑμᾶς, ἐν οἷς ἀληθῶς, ἀνέρροις τε γενέσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα βλαπτόμενοι ὑπὸ τούτων ἐκφεύγειν, μᾶλλον δὲ ἐπιμέλεσθε ἵνα ὑμῖν ἔχοντες, ὑμᾶς μόλιστα τιμήσωσιν. καὶ μὴ βάλλε, καὶ τάχα προσεῖπόν σοι, ἃ τινές με καὶ οὐ φίλων ἀνεμνήσαντο, μέχρις οὗ ἐγὼ ὑπὸ σοῦ λαλιᾶς λιθούμενον ἀπέλυσαν, καὶ κώφωσιν ἀπεκάθηραν. Τρ. εἶεν, ὦ Κριτία, καὶ

lectulum aliquantum progrediuntur. Ego uerò, si uera sunt, inquam, talia, ô optime, haud unquã sanè tuiò ea quæ futura sunt, inuestigabilis, sed persuasi ubipsis nugabimini quæ neq; sunt, neq; futura sunt. Verùm hæc quidem nescio quo pacto nugamini, somnijs credentes, & quæ optima sunt, abominamini: malis autem delectamini, haud sinè quiquã abominatione istã promouentes. Quamobrem missas facite alienas istas imaginationes, & prauas consilia uaticinatiq;, necubi deus uos in malam rem hinc ejiciat, eo quòd patriæ mala imprecamini, et uerbis adulterinis ac perditis illam afficiatis. At isti unum eundemq; omnes animum habentes, me multum increpabant. Ac, si placet, ista quoq; tibi addam, quæ me etiã perinde ut statuam, elinguẽ ac mutum reddiderunt, donec me frugi ista tua loquela, cum iam propè in lapidem conuersus essem, resolut, & in hominẽ rursus restituit. TRIT. Tace Critia, neque nugas istas

μὴ ὑπερπλήσῃς τὴν ὑλακήν. ἐ-
ρῶ γάρ, ὡς ἀφύγκαλαί μοι ὁ γα-
στήρ, καὶ ὥσπερ λυσιφρὼν ἐλάχ
θλιψ γάρ τις τὴν παρὰ σοῦ λόγου,
ὡς ὑπὸ λυσσώδους λυτῆρος, καὶ
ἂν μὴ φάρμακόν τι καταλάβω
λιπαρὸν ἐρεμίαν, οὕτω ἡ μνή
μη εἰσχωρήσειν ἐμοὶ, μέγα δέος
μὴ ἐργάσηταί, ὅτ᾽ τι ἂν εἴπω τά-
νυν: τὴν σύγκλητον ἅπασαν ἐμοὶ
ἐξέμουσα, καὶ τὴν πολιτικήν
μου ἀκλεᾶ τε πάλιν ἔσεσθαι.
ἀλλὰ τί τοῦτο, ἐχὶ Κλεόλαος εὖ
τὸν ἄρχον, ἀ τοῖς ποσὶ μικρὰ
βιβάς; σπεῦδε ἴθι δεῦρο, καὶ ἐπὶ
χαῖρ, μᾶν ἐπιφωνήσομέν σοι
τῷ; Κε. καὶ μάλα. Τρ. Κλεόλαε
μή τι παρεσχήμεν τι ποσὶ, μὴ
δὲ παρίλθῃς, ἀλλ᾽ ἰλθὲ χάι-
ρων, εἴ γέ τι καὶ μῦθον φέρεις.
Κλ. χαίρετ᾽ ἄμφω, ὦ ἑταῖρε ξυ
νήθης. Τρ. τίς ἡ σπουδή; ἀθρ-
μάνει γὰρ ἐπισπεύδ, μῶν τι
ἀνὴρ πέπρακται; Κλ. πάντα
γὰρ ἀφῦκε ὁ πάλαι βαυμάσι

longius extenderis. Vides enim quomodo intumuerit mihi uenter, & quasi impregnatus eā. morsus enim sum uerbis à te modò dictis, perinde ut à cane rabioſa: ac niſi medicamentum aliquod obliuionem inducens hauſero, atq; ita conquieſcam, memoria hæc mecum cohabitans, & quaſi domi apud me reſidens, magnum aliquod malum procreabit. Quamobrem miſſos iſtos facito, precationem à patre incipiens, & celebre illud carmen ad finem apponens. Sed quid hoc tam ſon Cleolaus hic eſt, ſi qui pedibus longum adeò incedit? ſeriò autem uenit & accedit. Nū alloquemur ipſum? CRI Atque admodum. TRI. Cleolae, ne quid ur/u prædi teruchare, nequepratereas nos: ſed accede lætus, ſi quidem nuncium aliquod affers. CLE. Saluete ambo, ô præclarum par amicorū. TR Quæ autem eſt feſtinatio iſta? permultum enim anbe Las. num nouum aliquid geſtum eſt? CLE.

Cecidit ſupercilium illud olim perſidis

Fam

ἥρωσιν, ἢ Σοῦσα, λαμπρὸν ἄστυ· πίπτει δ' ἐπ' αὐτοῖς πᾶσα χθὼν Ἀράβιος, ἠδὲ βραχιόνων δεξιῶν ἰσχὺς βραχεῖα. ΤΡ. ἐπ' ἐμοὶ γὰρ ὦ Κριτία, ταῦτα ἀπολιπὼν ἐλεύθερος γένοιο, ὡς ἰδοιμι Βαβυλῶνα ἀπολωλεκὼς, Αἴγυπτον δουλωσάμενος, τὰς Περσῶν τέκνα ἀδόκητον ὑμᾶς ἄγοντας, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυσάμενος· ἡμεῖς δ' ἐν Ἀθήναις ἄγνωστον ἀφορίσαντες κἀφανῆ κἀπρόσκοπον χῶρόν τε ἐρευνῶντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς ἀπὸ

Fama celebratum, atq; Susa urbs inclyta:
Cadet autem & omnis tera re nobilis Arabum,
Valida imperantis dextera, & ui roboris.
CRIT. *Hoc illud est, ut semper deum non negligat bonos, sed auget, prouehens in melius. Nos autem, ô Tricephon, pulcherrima inuenimus. Solicitum enim mecum ipse eram, quidnam in morte liberis meis testamento relicturus essem. Nosti enim paupertatem meam, quemadmodum ego tuas res quoque. Hoc igitur sufficiet liberis, dies uidelicet imperatoris. Neque enim diuitiæ nos deficient, neque nos populus perterrebit.* TRI. *Et ego, ô Critia, hæc relinquam liberis, ut uideãt Babylonem perditam, Aegyptum in seruitutem redactam, Persarũ liberos seruilẽ ætatẽ agẽtes, excursiones Scythartũ sedatas, utinã igitur & prorsus propulsatas. Nos autem illum Athenis ignotum inuentum adorãtes, & manus in cælũ tendẽtes, gratias illi agemus, ut quæ*

ξυλλογισθῆναι τοῦτο ὑφ' ἡμῶν γρίφου· τὸν δὲ λοιπὸν λόγον λέγουσιν, ἀμυδρότερόν πως αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱππωκλείδῃ, λαβὼν τὸν παροιμίαν.

digam facti fuerimus huiusmodi poteſtati atque uirtuti ſubiecti eſſe. Reliquos autè iſtos nugari ſinamus, contenti pro ipſis dicere notum illud, quod prouerbio dici ſolet: Nõ eſt curæ Hippoclidi.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

a Salmoneum.) Salmoneus Elidis rex, quum Iouis fulmen mentiretur, ac propterea crederetur Deus, ab ipſo Ioue fulmi natus eſt. Mantuanus:

Sic quoq; deluſus curru Iouis æmulus alto,
Flammiferumq; rotans, Alphea per oppida fulmen
Occidit, & caſu Elæam perterruit urbem.

De eo Lucianus in Timone & in Tragopodagra. item Vergil. Aeneid. 6. b Tyro.) Tyro formoſiſsima fuit nympha, Salmonei filia, ab Enipeo Theſſaliæ fluuio adamata, & à Neptuno compreſſa, peperit Pelian & Neleum, teſte Hom. Odyſſ. 11. de qua ſuperius in dialogis Deorum. & lib. 2. Hiſto. uerarum.

c Veneratorem iſtum.) Is creditur furci, excubitores, explo ratores, omnesq; id genus homines adiuuare, qui rem quam piam latenter atq; occultò aggredi moliuntur, κερκώπης δ' ἐπω μύμῳ cognominatus. Ariſtoph. in Pluto. d Victoriam utroque inclinantem.) Homerus locis aliquot appellat ἐπάλληλα νίκην, id eſt, uictoriam alternatim nunc his, nunc illis obtingentẽ. Eſt enim dubia uictoria & incerta. Hinc Homerus idem alibi ἀμφήριστον νίκην etiam uocat. Dicitur & eadem ratione ἐπιροπάλλειν & ἐπιροπᾶσθαι. Ariſtoteles lib. Rhetor. 2. νίκη δ' ἐναμφιβόλως ἔχει, id eſt: Nunc his, nunc illis contingit uincere. Seruius lib. 11. Aen. ſuper ea uerba,

In medioq; focos, & dis communibus aras:

Dei, inquit, communes ſunt Mars, Bellona, Victoria: quòd ij in bello utriq; poſſunt parti fauere. Ariſt. eod. lib. & Lucianus noſter

ponter in libello de Calumnia ex Homerie. Iliad. v. hanc sententiam proverbialem citant:

Ξυνὸς ἀνὴρ πολέμοιο, καὶ οὐ λίαν ἔμπεδος ἔστιν. id est,

Communis Mars, inq; nimis non permit perimentem.

Quod carmen incertum ac varium belli euentum notat.

e Atque Niobe.) Niobe Tantali filia, uxor Amphionis, regis Thebanorum, sex filias, totidemq; filios peperit: ideo animo elato Latonæ sese præferre non dubitauit. Quamobrem indignata dea, Apollinis & Dianæ sagittis liberos eius ad unũ omnes interficiendos curauit, Niobenq; ipsam turbine uenti in Asiam rapuit, & in saxum transformauit. f Philomela in arculã.) Luscinia: de qua est fabula in Metamorph. Ouid. Queritur autem maximè, quando incubat ova: tunc enim totam noctem canere fertur. g Aristandri.) Aristander & Artemidorus ὀνειροκρίτοι, id est, somniorum coniectores.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ Ἢ ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ. CHARIDEMVS sive de Pulchritudine.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Neque hic dialogus Luciani uidetur esse: id quod Aldus quoque annotauit, & cùm ex stilo, quanquam is multo simplicior hic, quàm in superiore est, tum ex reliquo totius corporis contextu apparet. Continet autem encomium pulchritudinis seu formæ, tribus orationibus diuisum, utpote à tribus personis in conuiuio tractatum, quarum priores duæ præstantiam ac dignitatem pulchritudinis commendãt, multis ad hoc deorum pariter & hominum adhibitis exemplis. Postrema autem etiam uim & effectum illius ex mutua collatione reliquarum uirtutum, & eorum quæ uulgò inter bona recensentur. Cætera plana sunt.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ Χαριδήμου.

HERMIPPVS ET Charidemus.

ΕΡΠΑΖΟΝ τυς ἐτυχον χθὲς, ἅ Χαρίδημον, πλησίον ἐμαυτὸν ἐν τῷ περιπάτῳ, ἅμα μὲν κατὰ τ παρὰ τ ἀγρῶν χάριν βαστάσαι, ἅμα δ' ἐτύγχανον γάρ τι μελετῶν, καὶ διαμιλλᾶσθαι ἐνυχίαις. ἐν τυγχάνω δὲ πρόξενον τὸν Επικράτους υἱὸν, ἀστεῖον ἄνδρα, ἱερόν τι παρεσκευακότα, καὶ ἑστιῶντα ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἑταίρους, ὑπὲρ τῆς κατὰ τὸν Πειραιᾶ νίκης, ἣν ἐνίκησε τὸν Ἑρμῆν, ἐν Λιβίλλῃ ἀναγνούς, ἐπαινούμενος ἐν ὀλίγοις, ἐφ-

ERAMBVLABAM forte uobiscum, Charideme, simul ut ex agrorum aspectu me aliquātulum reficerem, simul etiam quietis & otij gratia: forte enim tum meditabar quippiam. Obuiam igitur mihi fit Proxenus Epicratis filius. Allocutus autem ipsum, quemadmodum consueueram, interrogabam unde ueniret scilicet, & quò iturus esset. Tum ille, uenire se quidem etiam ipsum respondit huc oblectationis gratia, quam ex agrorum aspectu percipere consueuisset: reficiebat autem uel etiam temperata ac leni aura quæ illos afflarat. Cæterùm rem ipse à seruulo, quod pulcherrimum præclari fuisset in Piræeo apud Androclem Epicharis filium, qui ob partam uictoriam Mercurio sacrificasset. Vicisse autem ipsum in Diasyri, a libro quodā recitato. Commemorabat autē cum alia multa quæ ibi acta essent urbana & se-

015783

σαι δὲ καλῶς τὰ πολλὰ γιγνώ-
σκω ἐγὼ καὶ χαρίσομαι, καὶ δὲ
καὶ ἄλλως ἐγκώμιον ἐρῶδα
τοῖν ἀνδροῖν, ἃ ἐκεῖνον μὲν
μὰ Δία οὐδ' ἂν αὐτὸν, οἶμαι γά-
ρ ἐπιλελῆσθαι, ἄλλως τε
καὶ ἐν ἀνθρώπῳ πολὺ λόγων μετ
ὀχλήσεως· ἐπὶ δ' ἄλλοις ἴσως
ἀπορήσειεν, εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τοι-
οῦτοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πρὸς ἅπαν-
τα, καὶ τοῖς ἄλλοις πρὸς ἅπαν τὸ
συμπόσιον προσέχοντά σε τὸν
νοῦν. ΧΑ. γίγνεται ταῦτα, ὡς ἔρ-
μιππε· καὶ μέντοι καὶ ἐμοί γε
δοκεῖ οὐ ῥᾴδιον ἔσεσθαι ἅπαντα δι-
ῆλθεν· ἐγὼ γὰρ οἶμαι ἢ οὐ πάντων
ἀκοῦσαι, θορύβου τε οὐκ ὀλίγου γενομένου,
καὶ διακονουμένων τῶν ἐν τῷ
μέσῳ, ἅτε καὶ τοῦ οἴνου ἤδη τοῖς
πλείοσιν ὑπερβεβηκότος· εἰκὸς
γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὕτω πως,
καὶ τοὺς λόγους μεταβαίνειν τε
καὶ πολὺ ἀλλὰ ἄλλοι χάζειν,
ὡς οὐδὲ ἐν τῷ, τῶν δικαίων
πραγμάτων πρόνοιαν ποιεῖσθαι, μα-
θήματος χρηστέον, ὃν οὐκ ἐπί-
στασαι. ΕΡ. τίποτ' οὖν δὴ ἐστὶν

& festiua, tum uerò & pul
chritudinis encomia à uiris
dicta aiebat, quæ ipsum qui-
dem non posse referre, ob-
litum eorum præ senectute
uidelicet: deinde etiam alio-
qui non ita multum circa o-
rationes dicendas uersatum.
Te uerò facilè commemo-
raturum, ut qui & ipse en-
comium dixisses, & cæteris
per totum conuiuium ani-
mum aduertisses. CHA.
Facta sunt hæc Hermippe,
ut dicis. Veruntamen neque
mihi facile fuerit, accuratè
cuncta persequi. Neq; enim
possibile erat omnia exau-
dire, multo adeò tumultu ex
citato & ab his qui minis-
trabant, & ab his qui con-
uiuabantur, & alioqui etiã
ex difficilioribus, hoc est, me
minisse eorum uerborũ quæ
in cõuiuijs fiunt. Nosti enim
quàm obliuiosos reddant e-
tiam eos qui alioqui plurimũ
memoria ualent. Sed tamen tui gratia, quoad potero, cõme
morare tibi illa conabor, nihil eorũ prætermittens, quæcũq;
memoria consequi potuero. HE. Proinde ob hanc rem

εἰλά σοι χάριν. ἀλλ' εἰ μοι τὴν
πᾶσαν λόγου ἐξ ἀρχῆς ἀπο-
δοίης, εἰ τί ἦν, ἐπεὶ καὶ οὗτος
βιβλίον Ἀνδρικλῆς, τίνα τί ἦν
ἠνεγκε, καὶ τίνας ὑμᾶς ἐπὶ τὸ
συμπόσιον ἐκάλεσε, ἔστιν
ἂν ἐμοὶ ἐκ τούτου τὴν χά-
ριν. ΧΑ. τὸ μὲν δὴ βιβλίον, ἦν
ἐγκώμιον Ἡρακλέους, ὡς τις
ὄνειρος, ὡς ἔλεγε, συνεπεμέ
νετο αὐτῷ. νικήσαντα γὰρ Διότι-
μον τὸν Μεγαρέα, καὶ στεφανοῦ-
σθαι αὐτῷ περὶ τὸ ἀγω-
νίσμα, μᾶλλον δὲ περὶ τὸ δόξαν.
ΕΡ. τί δ' ἦν, ὦ ἑταῖρε, τοῦτο,
βιβλίον; ΧΑ. ἐγκώμιον τῶν
Διοσκόρων ἔφασκε δὲ καὶ αὐ-
τὸς ἐν μεγάλοις κινδύνοις
ἐκείνων ἐπικουρίαν, τελευτῶν
αὐτοῖς ἐπιφανῆναι τὸν χόρον,
ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων σῳ-
ζόμενος, ὑπ' ἄκρους ἤδη
ἐν τοῖς ἱστίοις ἐχόντων κινδύ-
νου φανέντων. παρῆσαν μὲν
τῶν συμποτῶν καὶ ἄλλοι πολ
λοὶ, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ
καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε

gratiam tibi habeo. Verùm enim si nubi totam à principio narrationem repetieris, puta & quis liber fuerit quem recitauerat Androcles, & quem recitato eo superauerit, postremò & quos nam uos ad conuiuium uocarit, ita demum plenam apud me gratiam inibis. CHAR. Ipse quidem liber encomium Herculis erat, ex somnio quodam, ceu dicebat, ab ipso compositum. Vicit autem Diotimum Megarensem illum, pro spicis, imò uerò pro gloria cum eo certans. HERM. Quid autem libri erat quod ille recitauit? CHAR. Encomium Castoris & Pollucis. Dicebat autem se quoque ex magnis periculis ab illis seruatum, hāc illis quasi quandam gratiam persoluisse: præsertim cum ab illis etiam confirmatus fuisset, de summis nauiū uelis in extremo discrimine ipsi apparentib. Aderāt aūt in cōuiuio & alij multi, partim cognati ipsius, partim aliàs familiaritate iūcti: qui uerò memorata digni sunt,

ἤξιον, τό, τι συμπόσιον ὅλον ἐκαλλωπίσατο, καὶ ἅπαντες ἐγκωμίων ἐπεμέλησθε, φίλων τὶ ἦν ὁ Δίωνις, καὶ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγασθένους, καὶ τρίτος αὐτός. συνανεκλίνετο δ' ἡμῖν καὶ Κλέωνυμος ὁ καλὸς, ὁ Ἀνδρομένους ἀδελφιδοῦς, μειρακίων ἁπαλὸς καὶ τρυφερός, νοῦν μέν τινα οὐδὲν ἔχειν δοκῶν· πάνυ γὰρ προσεῖχε τὴν ἀκοὴν τοῖς λεγομένοις. πρῶτον μὲν οὖν ὁ φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, πρωϊαίτερον μέν πως ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις, μὰ πρὶν τὸν ἐγκωμίων ἄρξαι, πρὶν ἂν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῷς, ἐφ' ἃς σὺ τοὺς παρεκάλεσας τοὺς λόγους. Χαρ. ἀπολιπεῖν ὑμᾶς ἐθέλεις ἄρτι, καλὰ συναμφοῖν τὰ ἀπόρρητα λόγοιν διελθόντας ἀπαλλαγῆναι, καλὸν ἄλλο τι τὸν ἀναγκάσαντα, ἀπεῖναι φίλον τὸν ἐμὸν βία ἔστω· ἀνάγκην γὰρ ὑφίστασθαι πάντως ἐστὶν, ἐν αἷς χρείαις ἀναγκαίου τοῦ λόγου, αὐτὸς ἂν καλῶ

sunt, quiq; totum conuiuium coboneſtarunt, laudesq; pulchritudinis uerbis perſecuti ſunt, Philo erat Dinia filius, & Ariſtippus Agaſthenis, tertiusq; ipſe. Accumbebat autem nobiſcum & Cleonymus formoſus ille, Androclis nepos, adoleſcentulus tener & delicatus, qui mentem tum habere utiq; uidebatur. Admodum enim attentè auſcultabat quæ dicebantur. Primum itaq; Philo de pulchritudine incipiebat dicere, facto in hunc modũ exordio. HERM. Nequaquam, amice, ne mihi prius ipſa encomia exordiare, quàm cauſſam quoque expoſueris, qua adducti ad hoc argumẽtum tractandũ proceſſeritis. CHAR. Præter rem moraris nos, ô optime, qui tibi iamdudum potuiſſemus uniuerſa oratione expoſita iterum hinc abire. Veruntamẽ quid agas quãdo quiſpiam amicus exiſtẽs tantopere urgeat? Neceſſe enim eſt quiduis etiam amici cauſſa perpeti. Cauſſa igitur quã quæris qua ad hoc argumentũ compulſi ſumus, ipſe Cleonymus

πυμ@ ἐκαλὸς. καθημένου γὰρ
αὐτ̃ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ανδρο-
κλέους τοῦ ἑαυ, οὗπερ ἐγὼ ἐτύγχα-
νον λόγ@ τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐ
τοῦ, ἀπεβλέπομέν τε ἐς αὐτὸν, καὶ
πρὸς ἐκεῖνον ἐπεστρεφόμεθα τὸ κάλ
λ@. σχεδὸν γὰρ πάντων ἐλά
χιστον ἀπέσπα τὸ μεταξὺ, ἀλλὰ καθ' ὅλης ἀνέξιον
ἦν ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀπο
γαθέντες δὲ ἡμεῖς τῶν παρ' ἐκεί
νων τὸν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα
ἐπαινέσαντες αὐτὸν, ἀρχαίαν
τινὰ ὑπόνοιαν ἔσχομεν ὑπολείπε
σθαι τῶν ἰδιωτῶν, περὶ τοῦ κάλλους, ᾧ
μόνῳ τούτων εἰσμὲν προέχειν,
καὶ δὴ ἐπῃνέσαμεν τῶν περὶ
κάλλους λόγων, ἔδοξε γὰρ ἡμῖν,
ἐπ' ἐνθυμίᾳ λέγειν τὸν ἔπαι-
νον τοῦ παιδὸς· ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔχειν
καλῶς ἐμβαλεῖν γὰρ οὐ παντὶ
ἐς πάντα τρόπον, ἀλλ' ἰδίᾳ
μὲν, ἄλλον ἄλλοις, ἅτ@ ἀ-
πάντων, ἐπ' ἴσης τ@ τύχοι
λέγειν, ἀλλ' ἴσως ἡμῖν ἰδίᾳ,
ἐπ' αὐτὸ ἐπεμνημονεύσει περὶ τ̃
πρόσωπον, καὶ δὴ πρὸς ἐμέλετε
ἀπο-

formosus ille fuit. Cũ enim medius inter me & Androclem, cuius nepos erat, sederet, multus ab idiotis sermo de eo fiebat, qui & respiciebant ad ipsum, & ad formam eius plus quàm absque cessebãt. Propemodum igitur cæteris omnibus posthabitis, sedebant encomia adolescentis persequentes. Nos autem admirati illorum erga pulchritudinem amorem ac studium, et simul collaudatis ipsis, segnitiem quandã arbitrati sumus esse uestris ab idiotis superari, præcipuè de pulcherrimis dicẽdo, quo solo nos illis præstare putaremus. Atque ita de pulchritudine uerba facere cœpimus. Visum igitur nobis est haud nominatim dicere laudes pueri (neq; enim honestum fore: nam hoc pacto præcipitaturos nos ipsum in maiorem insolentiam esse) sed tamen neq; illas incompositè adcò, & ut cuiq; fortè succurrisset, sed seorsim singulos quæcũq; de re proposita commeminissent. Atq; ita

Ubi-

015783

ἀρξώμεθα πρῶτον, οὕτως τὸν λόγον ποιῶμεθα. Ὡς ἴσως δεινὸν, εἰ πάντ', ὃν προτιθέμεθα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὸν σκοπόν, αὐτῆς δὲ τῆς καλλίστης οὐδὲν σεσιωπημένον λόγον, ἀλλ' οὕτω παθεῖν μέλλομεν, ὥσπερ ἀδιαπόνητόν με λαθεῖν ὑμᾶς αὐτὸ, τοῦ σκοπεῖν ἕνεκα τὰ χρήσιμα ἀπόντων. Καί τις ἂν ἡμῶν χρησαίτο παρέργως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τῶν μετρίως ἀξίων σκοπεῖν, περὶ δὲ καλλίστου σιγῶν τὸ ἔοικεν; ἢ πῶς ἂν τὸ ἐν λόγοις καλὸν σώζοιτο μᾶλλον, ἢ πάντα τἆλλα περιττεύειν, τοῦτο μόνον δὲ τῶν λόγων καὶ τῆς ἡμῶν προαιρέσεως ἐκπίπτειν; ἀλλ' ἵνα μὴ δέξω λόγου μὴ οὐ χρὴ περὶ τούτου διαπεῖσθαι ἡδέως πάντων δὲ μᾶλλον ἐπίστασθαι περὶ αὐτοῦ, ὡς εἰπεῖν τι, βραχέα περὶ ἐμοῦ παρέσομαι εἰπεῖν. διαλλάττει γὰρ δὲ πάντα μὴ ἐπι-

Philo primum exorsus, in hūc modum uerba fecit. Quàm indignum uerò est, quòd cū quaecunque in singulos dies agimus, pro rei tanquam pulcherrimi omnem operam ac diligētiam adhibeamus, de ipso pulchro sermonem nullū habemus, sed perinde silentes ac tacitu sedemus, ac si metuamus, ne forte uerbum aliquod de re pro qua tantopere laboramus, uel imprudentibus nobis excidat? Atqui ut finem aliquis oratione meritò utatur, si, cū de illis quae nullum precij sunt, tantopere contendat, de eo quod omnium pulcherrimū est, planè conticescat? Aut quomodo id quod in uerbis pulcbrum est, rectius quàm omnia alia seruari poterit, si de ipso fine eorū quae quotidie agūtur, dicere praetermittamus? Verùm ne uidear monere quidem scire quo pacto oporteat nos circa pulchrum affectos esse, dicere aūt ipse de eo nihil posse: quo ad fieri potest, de eo breuiter commemorare conabor. Nam pulcbritudine omnes quidē cupierunt

ἐπεθύμησαν τυχεῖν, πάνυ δ' ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ πάντες ἐτύγχανον δὲ διαφέρειν, εἰ δοκεῖ μηνύειν ὅτι πάντων ἐλάττω γεγενέσθαι, καὶ παρὰ θεοῖς, καὶ παρὰ ἀνθρώποις τὰ ἀξιόλογα τετιμημένοι. τιμώμενον δὲ, τῶν θεῶν ὑπ' ἐρώτων γενομένων, Ἡρακλῆς τε ἔστιν ὁ Διὸς, καὶ Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη· ὧν ὁ μὲν, ἀνδρείας ἕνεκα τῶν πόνων τῶν λιγίστου τυχεῖν δὲ τιμῆς, Ἑλένη δ', διὰ κάλλος χάριν, οὐ τῶν τι μεταβαλεῖν αὐτὸν θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτίαν γενέσθαι, πρὶν αὐτὸν εἰς ἔρωτα ἀνθρώπου ἐλθεῖν, τοῖς μὲν γὰρ ἐφημερεύουσι· ἀλλὰ μόνοις τοῖς πάντων ἀξιόλογοις τοῖς θεοῖς ἐμπλέκεσθαι, ἐπ' ἐξουσίας οὔσης, πρὶν ἐκεῖνον μετασχεῖν ἀθανασίας. Πέλοπι δὲ γάμου τοῦτο θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδει δ' ἔφασαν Δαρδανίῳ τοῦτον ἐπιμεμηχανῆσθαι λέγεται τὸν πάντων

cupierunt potiri: pauci autem omnino fuerunt qui illã assecuti fuissent. Qui uerò donum hoc fortè adepti fuere, illi omnium beatissimi fuisse uisi sunt, & apud deos & apud homines meritò bonore affecti. Atque huius rei argumentum tale fuerit. Nam eorum qui d ex Heroibus in numerum deorum recepti sunt, Hercules, & Dioscuri, & Helena, e Iouis filij sunt: quorum ille quidè fortitudinis causſa bonorè hũc consecutus esse dicitur, Helena autem pulchritudinis gratia cũ se ipsam in deam mutasset, tum fratribus Dioscuris causſa fuisse ut ante ipsam in cœlum ascenderẽt, ijs quibus cæteri uita functi sub terra obnoxij premuntur, exoluti. Quanquam etiã quicunq; bominum dignus unquã iudicatus fuit, ut deorum cõsuetudine frueretur, alium reperire non licet, quàm qui pulchritudinis particeps fuisset. Nam et Pelopi eadem hac causſa cum dijs Ambrosiæ particeps fuit, et Ganymedes ille Dardani hoc pacto miscuisse nectar dicitur om-

nium

ἅπαντα δίων, ὥστε τ' αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρείαις συμμιγῆναι αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ θέμις ἦν παιδικῶν· ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ τοῦτ' οὐκ ἐξεμίσγοντο εἶναι, ὥστ' ἀφίκετο λαβὼν ἐκεῖσε ἰδὼν, ἀναγαγὼν ἐκεῖσε τὰ παιδικὰ, ὅπου συνήθως ἅπαντα ἅμα τῷ χρόνῳ τὸ σχῆμα δ' ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς μείξεως τῶν δρεπτῶν, ὥστ' οὐ μόνον αὐτὸς ἐξεῖναι τῶν ἐρωμένων, ἀναγκαῖον ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ἰδεῖν γῆς ἐ, τί τύχοι γενόμενον, σωμάτων ἐκάστοις τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γελοῖόν ἐστιν, σωφρονίσαι γε Λήδα· τοῦτο δ' ἐν ἐδέα ταύρῳ τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαι, ἐκεῖθεν δ' Ἀμφιτρύωνι, γενέσθαι τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τοιαῦτα τῶν Διὸς, ὅπως ἂν, εἰς ἐκεῖνό μοι, συγγένοιτο μηχανωμένῳ. τὸ δὲ μίγνυσθαι, καὶ εἶναι ἄρρις δυοῖν· ἑκάστῳ γὰρ τοῖς

nium ſummo deorum, quare etiam ipſum neque ullum deorum caterorum alium uoluiſſe ſecum uenationis huius, amorum ſuorum uidelicet participem fieri: ſed ſibi ſoli decorum arbitrari eſſe in Gargarum Idæ deuolare, atq; inde amaſium ſuum in eum locũ ubi per omne tẽpus cum illo conſuetudinem haberet, ſubducere. Tantam autem curam ille ſemper habuit pulchrorum, ut non ſolũm cælo dignatus eos fuerit, illuc ipſos attollens: ſed & ipſe in terram, quocunq; ſors tulit, deſcenderit, ut cũ amatis ſingulis locis congrederetur. Ac eam quidem ob rem in cygnum conuerſus, cum Leda rem habuit: ob eandem autem & tauri facie Europam rapuit. Aſſimilatus autem Amphitryoni, ſprocreauit Herculem. multaq; alia Ioui uaſtramenta enumerare quiſpiam poſſit, quibus ille eorũ congreſſu quorũ deſiderio tenebatur, potitus ſuit. Quod autem mirandum eſt, quodq; merito aliquis admirari poſſit, cum ille

cum

θίως (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε ἐδίει, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις ἀγῶσι, οὕτω πεπείσθαι σαφῶς τῷ Διὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν, καὶ ῥητόρων καὶ πανηγυρικῶν, ὥστε τὸν μὲν ἐν τῇ πρεσβείᾳ δεῦρο γεγενῆσθαι τὸν Ἥρωα, καίτοι πρότερον πάνυ ἀκόλουθα ὠνειδικότα αὐτῷ, ἡμᾶς δὲ κοινῇ πάντας ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὥστε τὸν ἔπειτα μηδὲν ἀπολείπεσθαι τοῦ Διός, τὸν δὲ ἅπαντας εὐθὺς ἐν τῷ ὑστέρῳ πάλιν οὐχ ἕτερον λαπίθαν φαβυλῶνα, μᾶλλον δὲ πανσκάσιον αὐτοὺς ἀνὰ μέσον ἢ συνοικοδομεῖν ἐκείνοις ἀναλήψεσθαι, μίαν ἢ συνοικοδομεῖν ἐκείνοις ἀναλήψεσθαι, οὕτω γίγνεται πρᾶος καὶ ἥμερος, πλὴν τοῖς πόνοις ἔπεσθαι, ἵνα πρὸς ἅπαντα τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι ἐκλείπῃ, ἵνα μὴ φαίνηται τοῖς ποθοῦσιν ἀνιαρὸς ἢ ἐπαχθὴς τισὶν ὑποπίπτων ὀχθηρὸς, καὶ τέως ἐκκλίνει, μὴ εἰς

cũ dijs uersaretur (neq; enim hominum ulli cõuersatum est præterquam pulchris) quoties inter illos concionem ali quam habuit, ita austerus fingitur à communi Græcorum poeta, ut in priore quidem oratione Iunonem, quanquam illa antea ubiq; increpare ipsum consueuisset, nihilo minus tamen ita perterruerit, ut ea satis habuerit quòd nihil graue pateretur, & intra uerba dumtaxat, illius ira consisteret. In posteriore autem deos uniuersos non minore terrore affecerit, terram una cũ ipsis hominibus, et mare quoque in sublime sublaturum se se minatus. At uerò quoties cum pulchris congressurus esset, ita mansuetus & blandus, omnibusq; æquabilis redditur, ut apud omnes alios etiam ipso eo quòd Iupiter est depositus, uidelicet ne molestus aut ingratus cuiquam eorum quos amat, uidiatur, alienam aliquam formam induat, eamq; pulcherrimam, & qua

ὧν τὸν ἐρώντα προσαγαγέσθαι τοιοῦτον οἰόμενος μὴ τιμῆς παρέχεσθαι τῷ κάλλει. καὶ οὐχ ὁ μὲν Ζεὺς οὕτω μόνος ἡττᾶτο τοῦ κάλλους, τῶν δ' ἄλλων ἀνδρῶν ἢ θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχοι λόγον τῶν τοιούτων διαπομπήν. Διὸς οὐχ οὕτως ἔοικε κατηγορεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐπιλύσαι σκοπῶν, πάντας ἂν οὕτω διὰ τοιούτου πεπονθέναι δόξειε, τὸν μὲν Ποσειδῶνα, τὴν Ἀθηνᾶν ἐπιμελείᾳ, Ὑακινθον δὲ, τὸν Ἀπόλλω, τὸν Ἑρμῆν ἢ, τὸν καὶ μικρὸν δεῖν ἐκάστους ἐν αἰσχύνῃ τοιαύτῃ φανερᾷ γενέσθαι, ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν τινὰ ἴσχειν δοκῶ, τὸ δεῖνα σὺν γραμμάτῳ καλῷ διαγράφειν, παρεσχῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ, τὴν μὲν ἄλλων ἁπάντων ἰσχὺν πρεσβύτερα ἔοικε, ἐχθρᾷ ἀμφισβητεῖν, περὶ ὧν ἂν ἄρχῃ, ἀεὶ δ' ἄλλως ἢ τοῖς ἀνθρώποις ἐγκρίνειν τὰ ἐν πολέμοις, πρὸς Ἄρεα

& qua maximè putat intuentem allici posse. Tantum reuerentiæ & honoris pulchritudini exhibet. Ac non solum ipse quidem Iupiter ita pulchritudine captus est, cæterorum autem deorum nullus, ut hæc magis accusationem Iouis continere videantur, quàm pro pulchritudine dicta esse. Sed si quis diligenter cõsiderare uolet, omnibus etiam dis eadem hæc accidisse uidelicet, deprehendet: ut uerbi gratia Neptunum Pelopis formæ captũ fuisse, Hyacinthi autem Apollinem, & Mercurium & Cadmi. Præterea neque deus pudet pulchritudine superatus ac captus uideri, sed hanc quasi æmulationem quandam honoris inter se habent: puta eam quæ cum pulchro aliquo rem habuit, narrare posse, hominibus se dedisse. Iam uerò cum ex cæteris omnibus unaquæque suæ ac certæ rei præses sit, de his quibus quæque præest, nulla cũ altera contẽdit, sed Minerua h quidẽ cum hominbus ad bella gerẽda præit, haudquaquam cum i Diana de ue-

ἀρτεμιν ἀ διαμάχηται περὶ θή
ρας, ἀτ ἀ αὖτε Ἀθηνᾶ μὲ-
κήν παραχωρᾶ τ πολεμικῶν
τῶν ἢ γάμων Ἡφ' Ἀφροδίτη,
οὐδ' αὐτὰ πρὸς αὐτὰς ἐνοχλε
μένε, περὶ ὧν ἐφορᾶν. ἑκά-
στη δ' ἰδὴ κάλλει πεποιθυῖα ἐφ'
ἑαυτῇ, καὶ πᾶσαι ὑπερβάλλεσθαι
δοκεῖ, ὥστε τι καὶ ἔρις αὐτὰς
ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βου-
λομένῃ, ἄλλο οὐδὲν πρόφα-
σιν αὐταῖς, ἢ κάλλος, ὅτῳ
διαφέρειν ἕκαστη βούλεται, ἐπ-
ζητοῦσιν, ὀρθῶς καὶ φρονί-
μως τοῦτο διαιτησάμενοι. σκέψα-
σθαι δ' ἄν τις ἐνταῦθα τὴν τῆ
κάλλους πρόνοιαν· ὡς γὰρ ἐ-
πλάβετο ἑκάστης μάλα, καὶ τὴν ἐπιγρα
φὴν αὐτοῖς σαφῆ ποιεῖ, ὡς
ἂν μηδεμίαν ἀπορεῖν τὸ μῆ-
λον. μεμιμῆται δὲ τὸ πρόσωπον
τὴν ψῆφον ἑκατέρᾳ ἐπιτηδεῖν,
ὡς ἂν ἑκάστη δοκῇ ἐπ' ἴσης
ἔχειν τὴν ὄψιν, αὐθρώπου πα-
ρὰ τ μὴ παρόντα, τ δ' ἀλη
φῆ τι καὶ σώφρονα, Διὰ, ἐπι-
τρέψασθαι τὴν δίκην αὐτῷ, ἑ-

de uenatione pugnat: eodẽq; modo et illa Minerua de re militari concedit: de nuptijs autẽ Iuno Veneri, nec hæc illi molesta est ob ea quibus illa præsidet. At contrà singulæ ob formam & pulchritudinem eò usq; animo efferũtur, omnesq; alias excellere sibi uidentur, ut cum Eris ipsas inter se mutuò dissordes & inimicas reddere uellet, nihil aliud obiecerit illis, quàm pulchritudinem: rata hoc pacto facilè sese hoc quod uolebat, effecturam esse. Ac prudenter sanè hoc excogitauit: animaduerterit; uel inde alii quis pulchritudinis potestatem. Nam postquam pomũ illud accepissent, & inscriptionem legissent, cum unaquæque suum illud esse censeret, nec; tamen ulla cõtra seipsam suffragium ferre sustineret, quòd uidelicet altera turpior esset, ad Iouem, harum quidem patrem, illius autem etiam fratrem & coniugem, deuenirent, litem hanc illi disceptandam committentes. Ille autem

15783

χων ἢ κὴ αὐτὸς, ἢ τὶς ὅτιν, ἀπορῶσθαι, καλύτη, κὴ πολλῶν ἀνδρῶν ὄντων, κὴ σοφῶν κὴ φρονίμων, ὧν τὴ Ἑλλάδι κὴ τῇ βαρβάρῳ, ἐκ' ἐκείνοις τοῖς ἔρωσι τὸν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ κὴ καθαρὰν ἀφοιγῆναι, ὅτι κὴ φρονίμου κὴ σοφὸς κὴ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος. τοσαύτου δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ πεποίηται κὴ σπουδὴν ἀκοῦσαι ἄνωθεν κάλλους, ὥστε κὴ τὸν ἥρωνα τὸν μιαρώτερον, κὴ ἐνῶν πολιτῶν ἐκ ἀλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τὸ κάλλος πεπόνθασιν ἐπιμέλειαν. ἤδιον μὲν ἂν ἀκούσαι, λοιπὸν ἦν ἄρα, ἢ πρόβλιτο διὰ, θυγάτηρ μεγάλης Κρόνου· Ἀθηνᾶ δ' ἂν ἂν βουλεύσαι Τριτογένειαν μᾶλλον ἢ γλαυκῶπιν καλεῖσθαι. Ἀφροδίτην τε τιμῶσαι ἐπ' ἂν τῷ πάντες, καλλάδα ἐκάλουν. ἀπὸ ἄπαντ' ἐς κάλλος φέρει. καί τοι ταῦτα ὁ μὲν λόγος

autem cũ & per se ipse sententiam, quænam earũ pulcherrima foret, proferre posset, & multi fortes & sapientes & prudentes cùm in Græcia tum inter Barbaros essent, quibus eadem caussa delegari potuisset: iudicium hoc Paridi Priami filio commisit, manifestum adeò calculum ferens, quòd & prudentiam & sapientiam & uires pulchritudo anteiret. Porrò tanto semper studio tantaq; cura fore mosæ audire expetiuere, ut & heroum pariter & deorum [l] exornatori poetæ persuaserint, non aliunde magis quàm à pulchritudine sese appellare. Proinde libentius audierit [m] καλυκώλεστον (hoc est, niueis lacertis) Iuno, quàm πρόβλιτα, & θυγατὴρ μεγάλης κρόνου (hoc est, antiqua dea, & Saturni magni filia) Minerua [n] autem neq; Tritogenia, quàm Glauco pis uocari maluerit. Et Venus uniuerso etiam redemerit nominari χρυσῆ, hoc est aurea. Quæ cuncta ad pulchritudinẽ pertinẽt. Atqui hæc non modò argumento atq; indicio sunt,

ἀνάδειξιν ἔχει, πῶς οἱ μρότιμοι ἔχοιεν πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μαρτυρίαν φέρειν ἀψευδῆ, ὡς μρῆττον τὴν Ἀθηνᾶν πάντων τῶν ἄλλων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀνδρείας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιδεικνύουσι· ἀμφοτέρων γὰρ προίστατο τούτων. Ἡρα δ' ἐπάνεις ἀρχὴν καὶ δυναστείαν πιστοτέραν ἀπαιτοῦντι, συνεπιμένουσι αὐτῇ καὶ Διὸς παραλαβεῖν. ἃ τοίνυν ἔστιν μὴ θαῤῥεῖν καὶ σιωπᾶν τὸ λοιπὸν ἔοικεν, ἔστω· περιεστὶ δέκτον τοῖς θεοῖς, πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὖ τὸν μισομειράκιον ἐᾶν δεῖν, ἐγὼ δὲ καὶ λόγῳ πᾶν εἴ, τι ἔχομεν, συναύξειν τῷ λοιπῷ· ταῦτα μὲν ὁ φίλων περὶ τοῦ λοιποῦ λόγου, ἐπειδὴ τοῦτο τῷ πλήθει, ὡς καὶ πλείω ἂν τούτων ἐρεῖν, ἢ μὴ τὸ μακρολογεῖν ἐπίστασθαι τὸ ἀδοκίμαστον ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δὲ εὐθὺς Ἀρίστιππος ἤρξατο τοῦ λόγου περὶ πρότερον παραλειφθείς ὑπ' Ἀν

quo pacto illi qui potiores habentur, circa hanc se gerant: sed & testimonium perhibent neutiquam falsum, quòd cæteris omnibus præstantior eadem sit. Proinde Minerua quidem fortitudine pariter & prudẽtia præstare illam suffragatur: utriq; enim harum præsidet ipsa. Iuno autẽ uniuersa dominatione atq; potentia expetendam magis esse, sententia sua declarat, in parem etiam Ioue tanquam patrono aduocato. Quòd si igitur diuina adeò res & uenerãda pulchritudo est, deinde & dijs tantopere ambita & affectata: quomodo tandem honestum nobis fuerit, si non & ipsi eos imitanies, cùm rebus tum uerbis, quibuscunq; modis poterimus, pulchritudini patrocinemur? Atq; hæc quidem Philo de pulchritudine peroratit, hoc quoque ac finẽ addens, quòd etiã plura hic dicturus fuisset, nisi scireuerbositatem in cõuiuijs longiorem improbari. Cæterùm post illũ statim Aristippus uerba facere cœpit, multis antea ab Androcle

ἀρολίως· ὁ γὰρ ἐβούλετο λέγειν, τὸ μετὰ φίλων· ἀνελαβόμην λέγων, ἄρξασθαι ἔοικε· πολλοὶ πολλάκις αὐθρώπων τὸ περὶ τῶν βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμφερόντων ἀφιέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ἥκουσιν ἀπεσκευασμένας, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δόξαν περιάψειν, τοῖς δ' ἀκούουσι τοὺς λόγους οὐδὲν ὠφελοῦντας παιήσειν, καὶ διαλαλήσειν· εἰ μὴ περὶ τῶν αὐτῶν ἐρίζουσιν ἀλλήλοις, οἱ δὲ διαγέμενοι τὰ μὴ ὄντα, ἕτεροι δὲ, περὶ τῶν ἀδήλων ἀναγκάζων λογομαχοῦντες, ἐς ἐγὼ τοῦτο πάσχω καταλιπόντας, ὅπως τὰ βέλτιστ' ἔτυχεν ἀκούσεσθε, ἐπειδὴ περὶ ὧν ἐγὼ περὶ τῶν ὄντων οὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζω, ἄλλως τε, καὶ τοῖς ἄλλων ἀγνοίαις τῶν βελτίστων διαφέρεσθαι ἔοικε καὶ τοῖς περιοῦσι, τὸ συμβησόμενον οἰόμενον ἄτοπον εἶναι πάσχειν, ἔοικε καὶ τὸν λογοποιὸν, καὶ μὴ καλὸν

drocle inuitatus. Neq; enim uolebat primò, ueritus proximo post Philonê loco dicere. Exorsus aũt inde est: Multi sæpe homines (inquit) omittentes de rebus optimis & nobis conducentibus dicere, ad alia nescio quæ argumenta abripi consueuere, ex quibus sibi quidem famam comparaturos se putant, auditores autem uerbis nihil conferentibus obtundunt. Ac dicere solent alij quidem de ijsdem rebus inter se uerbis contendentes: alij autem ea quæ non existunt, commemorantes, alij etiam de ijs de quibus minimè necesse est, uerba facientes. Quos sanè decebat omnibus hisce relictis, quo pacto conducibile aliquid dicere fortè possint, apud animum cogitare. Hos igiur quando nunc ego de ijs quæ existunt, nihil sani cognouisse existimo, & alioqui autem etiam aliorum ignorantiam de rebus optimis, reprehendentem, in eadem uitia incurrere, omnino stulticiæ cuiusdam esse puto: idem argumentum orationis utilissimum atque pulcherrimum

σλω τοῖς ἀκούσιν ἐπαίνειν πειράσεται τῶν λόγων, καὶ ἐν πᾶς, ἐστιν ἂν, φήσει κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν λελεγθαι. εἰ μὲν οὖν περί τινος ἑτέρου τοὺς λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἴσως ἂν ἡμῖν ἀπόχρων ἐνὶς ἀκούσαι, καὶ παλλάχθαι περὶ οὗ· ἔστι δ' ἄρα τοσαύτην ἀφθονίαν περὶ αὐτοῦ λέγειν παρέχεσθαι ἅπασαν ἡ περὶ τοῦτο λόγων, ὡς τ' ἂν, εἰ μὴ πάντ' ἔξεστιν τὸν ἐρασθέντα τοῦ λόγου, ἡμίσεσιν ἀνύτειν, ἀλλ' ἔν γε πρὸς πολλοὺς ἄλλους λεχθέντι τι δυνατὸν συμβαλεῖν δοκεῖ περὶ τοῦ ἐπαίνου ἡ ἐμοί· τὸ γοῦν μὴ περιφανῶς ἐπὶ ἐμπεπλεσμένον τιμωμένου, οὕτω γε τοῖς ἀνθρώποις ἅπασι καὶ περιπέφυκεν, πᾶσι γε τοῖς ἄλλοις ἀπεστραμμένον πάσιν, καὶ εἰς μισῆ ἂν πᾶς, πρὸς πάντων ἐπιβουλευόμενον, ὧν δ' ἀφίσταται, μισημένον, καὶ ὑπὸ

auditoribus proponã, quodque omnis quicunque etiam fuerit, fatebitur scio, dignissimum esse quod pulcherrimum quoque uocetur. Quòd si igitur de alia aliqua re uerba faceremus, & non de pulchritudine, satis fuisset unum aliquem dicentem audisse, & exinde argumento eo relicto ad alia transisse: nunc autem præsens hoc tãtam dicendi copiam præbet ijs qui de eo orationem instituent, ut haudquaquam si quis pro dignitate ipsum nõ tractarit, ob id infeliciter sibi successisse rem arbitrari debeat: sed si post multos alios nõnihil ad priores laudes etiam ipse conferre potuerit, benigniorem fortunam experiri putetur. Nam quod manifestè adeò à superioribus in honore habitum semper est, ab hominibus autem ita pro re diuina & operæ precio digna existimatum, omnibusq; quicunq; uiuunt, peculiare ornamentum existit: præterea et eos quibus adest, ab omnibus amari et coli, illos autem quibus abest, odio haberi, neque dignos

πρεσβλίτην ἀξιωμάτων, τίς
ἂν οὖν τοσοῦτον λόγον μετα-
σχεῖν, ὥστ' ἱκανὸς εἶναι περὶ
ἀξίων ἐρεῖσθαι; ἐμοὶ μὲν, ἀλλ' οὐ
πολλοῖς ἔστιν πολλῶν αὐτῷ
δεῖ τ' ἐπαινετέον, ὅστις μό-
λις ἂν τῆς ἀξίας τύχοι, δεῖν
ἀπάντας, μὴ φωτὸς ἐγχειρεῖν τι
λέγειν περὶ αὐτ', μήποτε
γε μετὰ φίλωνα πεπόθαι τὸν
λέγειν. οὕτω δὲ σεμνότατόν ἐστι
βουλεῖσθαι τ' ἐστὶν ὄφλειν, ὅστις
ἐν', ὅσα ἐστὶ καλὰ τετιμένα
ἐστὶ, πρεπωδέστατα· ἀλλ' ἐν ἐν
τοῖς ἀεὶ χρόνοις, ἐν οἷς ἐλέ
νη γεγενημένη ἔστιν ἐθαυμάσθη
παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅστ'
ἔστ' τ' ἄλλοις ἔργα ἰδεῖν, ὧν
τά τινα χρῆν ἐν παλαιοτέρ
ᾳ γεγενῆσθαι ἐπιδεῖν, οὕτω
τ' ἄρα τὰλλ' ἐχειν, ὥστ' ἔ.
στ' αὐτῷ μὴ βασιλικὸς ἀφα.
νίσαντα, καὶ λέξαι ἐ τῆς τυ.
χόντος, ἵνα ἐν ᾧτε βιοτὴν
αὐτῷ,

gnos adeò quos aspicias, uideri facit: quisnam dicendi facultate præditus tanta fuerit, ut id pro eo ac dignum est, laudare sufficiat? Verùtamen quoniã ita a multis ipsi opus est laudatoribus, ut nix unquam pro dignitate tractari queat, nihil alienũ aut indecorum fuerit etiam not aliquid de eo dicere conari, quanquam uerentes nonnihil uerba facere post Philonem. Adeò autem omnium quæ sunt, ueneratione dignissima, maximeq; diuina res pulchritudo est, ut etiam si omittamus dicere quibus honoribus Dij pulchros afecerint: superioribus certè temporibus illis Helena ex Ioue nata, in tanta apud omnes homines admiratione fuit, ut cum adhuc intra ætatem esset, Theseum ob aliã quandam rem in Peloponnesum profectum, conspecta illius forma, in tantam admirationem ipsius uenerit, ut cum & regnum haberet maximè tutum, & gloria excelleret, nequaquam uulgari, nihilominus tamen putarit sibi uitam uitalem, ut

αὐτῷ, τοῦτο ὑφορμοῦντι, παρελθὼν ὁ πάππος οὐδαμοῦ μοῖρα, ἀ τοιοῦτον αὐτῷ γένοιτο τοιοῦτον. ὅτῳ ὁ διανοηθείς, τὸ μὲν παρὰ τοῦ πατρὸς λαβεῖν ἀπεπτον· μὴ γὰρ ἂν αὐτὸν ἐκδοῦναι μέλλειν ἔμοιγε δοκοῦντι, τὸν δ' ἀρχὴν ἐκφρονήσαντα ἐκεῖνον, μὴ πάνυ δὲ ὀλιγωρήσαντα δὲ καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πολλῶν δεινῶν, μετιόντα δ' αὐτῷ δὴ ἀφανῶς καὶ παρόντος Πειρίθου συλλαβόντα, βιασάμενον αὐτὸν τοῦ πατρὸς, εἰς Ἀφιδναν ἀκόμιστα δὲ Ἀττικῆς. καὶ τοσαύτην ἴσχε χάριν αὐτῷ δὲ συμμαχίας τυχεῖν, ὥσθ' ὅτου ἐφίλησεν ἅπαντα χρόνου, ὕστερον καὶ τοῖς ἐπιγενομένοις παράδειγμα γενέσθαι, τὸν Θησέως καὶ Πειρίθου φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἐδεήθη μάλιστα ἐν Ἅιδου γενέσθαι, τὸν Δήμητρος μνηστευσόμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παρῃνέθη, ἐκ ἀλλοῖόν τοῦτον αὐτὸν τοῦ πρόσθεν ἀπεργάσασθαι.

ille ait, non esse, si illa carere deberet: rursum autem se omnes alios felicitate supergressurum esse, si secum illam cohabitare contingeret. Atque hoc modo cum apud sese animatus esset, à patre quidem ipsius accipere illam desperauit. neque enim elocaturum ipsum illã, cum nondum ad iustam ætatem peruenisset. cæterum imperio illius contempto atque despecto, spretisq; insuper etiam omnibus qui tum in Peloponneso agebant potentibus, assumpto Piritboo, qui ipsi in raptu adesset, à patre ui abreptã in Aphidnam Atticæ regionis oppidum asportant. Tantam autem gratiam habuit Piritboo pro hoc auxilio præstito, ut ipsum per omne deinde tempus ita amarit, ut etiam posteris in exemplum abierit Thesei & Piritboi amicitia. At postquam etiam illum oportebat ad Plutonis proficisci regnum, ambientem filiã Cereris Proserpinam, postquam multis ipsum dehortatum à proposito ne quid tale tentaꝛ

πᾶσι, συμπαλλήναν αὐτῷ, τούτου πρίασθαι εἵμεν & αὐτῷ ἐκπάσαν τὴν χάριν πρὸ τῆ ψυχῆς, εἰ μὴ αὐτὸς ἐκπονήσαι. ἐπαλλήλασαν δ' ἐς Αργ&, αὐτὸς ἀπολιμπάνετ& αὐτὰ, ἐπεὶ δὲ κατ' ὀλίγον ἦν γάμον, ἐκὰ τοῦτο ἐχρήσθ καλός τι, καὶ εὐγενείας ἐκ τῆ Ελλάδ&, πρίσιν αὐτοῖς ἄγειν ἄλλας γυναῖκας, εἰ τῆ Ελλάδ& βούλοιντο. εἰ δ' συμπαλλήσθ ἐκ τοιαύτης τούτων, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπερβάλλοντι, ὡς φύσει λαμπράς. γενέσθ δ', ὅτε πρὸς μάχ&τ& ἴοιεν, καὶ ἀνόσιον. πόλ, μὴ πόλεμ& γίνηται τῇ Ελλάδι, μαχεμένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκιον τοιόνδι χρῆσθαι, ἢ μὲν ἐπιστρατεύσῃ τῇ τούτου ἐξιόντι, μὴ ἐπιτρέψαι, ἤν τις ἄλλων ἐγχειρῇ· ἐκάστ& εἶναι τούτου αὐτὸν τὸν συμμαχίαν παρακαλέσαι. τ' ἦ, ἐν ἰδίαις γνώμαις ἀπέτυχον πάν

tentaret, auertere nõ potuit unà cũ ipso profectus est, arbitratus debere se hãc illi referre gratiã, ut proco etiam animã in periculũ poneret. Cæterùm ubi hoc profecto peregrè, illa Argos mox redijsset, postquã ætate nubilis facta est, quanquã principes Græciæ & formosa alias, & ex parentib. præclaris natas, ex tota ea terra ducere uxores sibi possent: nihilominus tamẽ conuenientes, huic proci facti sunt, cæteris omnibus perinde ut uilioribus contemptis. Sentes autem quòd non absque certamine ab uno aliquo ducenda esset, meluentesq; ne pugnantibus inter se aliquibus, bellum inde toti Græciæ oriretur, de communi sententia in hæc uerba iurarunt, quòd omnes auxilium ferre uellent ei, quicũque uxorẽ hanc ducere dignatus fuisset: neq; cuiquã concedere, qui iniuria aliqua afficere illũ aggressus esset: existimantes uidelicet quisque sibi auxilium & societatem hanc parari. Propria quidem igitur sententia frustratĩ omnes

ειδ', πλὴν Μενελάου, τὸ κοινὸν
δ' ἐπειράθησαν κύτινα. ὁ γὰρ
μὴ πολὺ ὕστερον ἔριδος γενομέ-
νης τῶν θεῶν περὶ κάλλους,
ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πα-
ρίδι τῷ Πριάμου. ὁ δὲ τῶν τρι-
μάστου τῶν παίδων ἐπιτηδεῖος, τῆ
Ἀσίᾳ δὲ ἀντιπαραθεὶς γνώ-
μη κριτὴς, καὶ διδόντος μὲ
μοι τῆς Ἀσίας ἀρχὴν,
τὸ δ' ἐν πολέμοις ἀθλητὰς ἀρε-
τῆς, Ἀφροδίτης δὲ τὸν δὲ Ε-
λένης γάμον, καὶ φιλίαις δὲ εὐ
θρώπεις γνοίη ἂν ὅτι νε-
μεσᾶς ὃν ἀλλότριο βασιλείαν,
Ελένης δ' ἐδίνη τ ἐπιγιγνο-
μένων ἀξιωθῆναι, προκλίνει
τὸν τούτης γάμον. γενομένης
δὲ ὑμναλέου ἐκάνης στρα-
τείας ἐπὶ τ Τροίαν, καὶ τὸ
Ελλάνης τότε πρῶτον, ἐπὶ
τὸ Ἀσίας ἀλλόφυλος, ἐχούσης δὲ
τι Τροῖος, ἀπολύεσθαι τὸν Ε-
λένην, ἀδεῶς εἰκὸς τὸν κοῦ-
φον ἐκόντα-

sunt præter Menelaum; communis autem in pacti experimentum statim adeò dederunt. Nõ enim multo pòst, cum contentio inter deas de pulchritudine orta esset, disceptatio eius litis Paridi Priami filio delegata fuit. Qui cum iudicio inferior esset, quàm ut inter corpora dearum cognoscere posset, donorum autem cogeretur iudex fieri, ac Iuno quidem offerret illi totius Asiæ imperium, Minerua robur & uires ad bella, Venus autem Helenæ huius nuptias: ipse uerò contrà secum ita cogitaret, quòd imperia quidem etiam ulibus & cõtemptis hominibus obuenire possent, Helena autem non statim ullum posterorum dignus futurus esset: nuptias huius cæteris rebus omnibus antepoſuit. Postea uerò exorta celebri illa expeditione contra Troianos, & Europa tunc primùm contra Asiam bello concitata, cum Troiani possent, Helena reddita, sine periculo ac metu terram suam retinere, Græci autem hanc illis habendam

permit-

λάσαν τὸν ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τ ἐκ πολέμου, καὶ πραγμάτων δυσχερῶν, οἵ δ' ἐν οἷς πολλάκις ἀμφότεροι, ἐκ οὗ τε τιμωρήσασθαι τῷ ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, πρὸ ἧς ἀποθανεῖν. καὶ δεῖ ἤ τὸν αὐτ παῖδας αὐτῶν ἀδήλους ἀποληλέσθαι ἐν τῷ πολέμῳ, ἐκ ἀναλήψεσθαι μᾶλλον, ἀλλ' ἐπὶ γε τὸν, ἐκ ἐλπίζειν δέξασθαι ἀπ' ἐκείνου φίλους, τ ἐκ τῶν παῖδας χρήσθαι, τὸ μαχουμένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. τί δεῖ λέγω τὸν αὐτῶν παῖδας; αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς μέγα καὶ δεινὸν ἐνηγώνισται τ τὸ πρὸς γίγαντας αὐτοῖς χρησιμεύειν πολέμου· ἐν ἐκεῖ μὲν ἀλλήλων, ἐνταῦθ ἐκ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ἢ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον λέγειν, ὅσῳ τ κάλλους ἀνθρώπινον ὑπερέχει τὸ θεῖον τ καὶ ἀθανάτου ἰσχύος; ὅταν γὰρ

permittẽtes, omnib. illis difficultatibus quæ ex bello et expeditionibus percipiũtur, liberari: neutri consulere sibi ipsi voluerunt, rati non aliam pulchriorẽ belli causſam ob quam morerentur, inuenire se posse. Iam uerò & dij cum certò scirent liberos suos in eodem bello perituros esse, haudquaquam illos ab eo absterruerunt, sed ad id ultrò proficiſci fecerunt: rati non minorem illi gloriam consecuturos eos esse si pro Helena mortem obijſſent, quàm quòd deorũ filij procreati essent. Et quid attinet de filijs deorum dicere, cum ipſi dij maiore grauioreq; certamine inter se eodem bello congreſſi fuerint, quàm tunc cum contra Gigantes bellũ gesſere? Nã in illo contra Gigantes communibus ac mutuis auxilijs dimicarunt: hic autem ipſi contra seipſos arma tulerunt. Quo sanè argumento, quódnam aliud manifeſtius aut clarius esse poteſt, quanto etiã ipſis dijs iudicibus, cæteras mortalium res omnes antecellat pulchritudo? Nã cum

γὰρ ὑπὲρ μὲν τ̃ ἄλλων ἀεὶ ποτὲ ἀπάντων ὁμοῦ τὸ παράπαν φύσεσιν διενέχθητον, ὑπὲρ δὲ καλλους, ὁ μὲν τὸν υἱὸν ἀπελελακέτον, ἀλλ' ὅδε καὶ ἀλλήλοις ἰσχυρὰ πεπολεμωμένοι, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐ χἀπάσας ψήφους πρὸ πάντων ἀπάντων ἐπὶ καλλει; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τῶν περὶ καλλους λόγων, περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεί, ἐφ' ἕτερον βάλωμαι μεταβάσα, ἐλαμῶς ἔλαττον ἴσ', ἅτε δεύτερα τῶν τ καλλους ἀξίων, τῶν περὶ τὸν Οἰνομάον, τὸν Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου. ἴσως τὸ τοιοῦτον καλὸν κλύοντες, μᾶλλον αἰχμηλότες ἀπιέναι ἀπεθυμήσατε, ἢ ταυτὸν διημισμένοι, τὴν ὕλην περισεῖν. ὡς γὰρ ἐλάβετο ἡ θυγάτηρ ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ὁ πολλῷ τῷ μέσῳ περιγενόμενος εἶδεν, ἐπ' αὐτὴν ὥρμησε

pro aliarum quidem rerum nunquam ulla ullo modo inter sese discordes fuerint, pro pulchritudine autem nõ solùm filios suos in mortem obtulerint, sed ipsi inter se dimicarint, nonnulli autem etiam uulnerati fuerint: an non omnibus adeò calculis censuerunt pulchritudinem cæteris rebus uniuersis anteponendam esse? Nemim ne penuria quadam de pulchritudine dicendi, circa hunc locum commorari diutius uideamur, ad aliũ hinc trãsire uolo, haudquaquam his quæ antè dicta sunt, ad cõprobandam pulchritudinis dignitatem, inferiorem, nẽpe ad Hippodamiam Arcadis illius Oenomai filiam. Quàm multos enim ille pulchritudine huius captos ostendit mortem fulere uoluisse potius, quàm ab hac dissociatos, lucem intueri? Nam postquam adultam ætatem attigit puella, illamq; pater non paruo interuallo cæteras omnes anteire conspexit, ipse quoq; forma illius captus est. Tanta enim hæc

in illa

φρικὼ, ὥς τι καὶ τὴν γεγραμμένην ὑπερέχειν παρὰ φύσιν. καὶ διὰ τὸν ἄξιον αὐτὴν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βούλεσθαι δ' ἐκδιδόναι καλλίστῃ καὶ αὐτὴν τῷ ταχίστῃ ἅρμα, ἵνα παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανᾶταί τινα μηχανὴν τοῦ ἐπιθυμίας ἀδικωτέρου, ᾗ ὑπ' ἐκείνου ῥᾳδίως, ὑπ' ἐφ' ἑβάλλετο, ἐπὶ τοσοῦτον· ὑπὸ γὰρ ἔρωτος, ὃν εἶχόν τι μάλιστα ἐν, ἐς τάχος ὑπὸ τῆς ἴυγγος ἀφηνιασμένῳ, τὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστῳ ἅρματι, ὁμίλλατο πρὸς τὸν μνηστῆρας τῆς κόρης, ἄλλον τ' ἄλλοις παραβάντας, αὐτοῖς αὐτῶν πρεσβεύειν, ἢ γήμασθαι τῆς λυφαλῆς ὑπερβάλλεσθαι. ᾗ ἐξῆν δ' αὐτῷ αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ἵνα ἀπασχολῇ μὴ περὶ ταῦτα, ἀμιλλᾶται τ' ἐκείνῃ. εἰ δ', ἀποτυχόντες τ' κρατῆσαι ἀψαμένου τ' ἁρμάτων, καὶ τὸ κόρυς ἐκπεσόντι καὶ μετὰ τοῦ ζῆν, τὸ

in illa excellebat, ut etiam eum à quo nata fuerat, praeter naturam illexerit. Proinde cum ipse quidem illam apud sese retinere cuperet, elocare autem uelle ei qui dignus illa foret, simularet, ut hominum accusationem puta euitaret: technam quãdam machinatur cupiditate sua multo iniustiorem, per quam putabat, id quod animo intendebat, facillimè se confecturum esse. Nam curruì, quem quoad fieri maximè potuerat, ad celeritatem arte compararat, equis, qui ea tum ætate in Arcadia omnium uelocissimi erant, iunctis, cum procis puellae aurigatione certabat, ei uidelicet qui certamine superasset, sponsam illam proponens: qui uerò uictus esset, illum capite priuandum edicens. Iubebat autem etiam ipsam unà conscendere curruì, quò uidelicet illi dum uultu in illam defixi hærerẽt, interea aurigandi currus obliuiscerẽtur. Cæterùm cum qui primus certamen hoc iniisset, successu caruisset, et præterquã quòd à puella, etiã à uita excidisset,

reliqui

μὴ ἀπαντῶσα πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἢ μεταβάλοιτό τι τῶν βεβουλευμένων, μηχανησόμενον ἄνευ τοῦ λαβεῖν τὴν, τὸν δ' ἀμείνονα μὴ φανῆναι Οἰνομάου, ἀλλ' ἄλλον ἐφ' ἅρματος ἀποτρέποντα, ἅτε οὐκέτι δεδιότα, μὴ τὸ τέλεσμα πρὸ τοῦ λόγου ἁμάρτῃ, μὴ πρεσβύτερός γε μνηστὴρ νεωτέραν νύμφην ἐράσῃ, δεινὸν δ' ἡγούμενοι μισεῖσθαι τοιούτοις, τοὺς τὰ τελευταῖα ἁμαρτόντας ἀπολωλέναι τῶν πόλεων, τὸν μὲν, ὅτι καὶ ἁμαρτὼν ἀπροφάσιστος τοιοῦτος, τὸν μέντοι, ὅτι καὶ ἥμαρτε τοῦ λόγου ἀπαλλάττων, τὸν δ' ἐπὶ τῷ ἅρματι, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐμηχανήσατο, ἅρμα τι χρυσοποίητον, διάλλιον εἶχον πτερωτοῦ, ἵππους τε ἐλαφρούς, οἳ ἂν ἐμέλλοντο τοῦ κόρου δύεσθαι ἀνωμαλῆ γεγονότος, τὸ διὰ τοῦτο ἐσόμενον τοῖς νικῶσι δεινὸν ἀπολογούμενον, ἅτε τῆς κάλλους χρῆμα,

reliqui cũ ad certamen obeundum cunctari, & eorum quæ semel decreuissent, quicquam detrectare, futile ac iuuenile quiddam esse censerent, rursum autem crudelitatem Oenomai detestarẽtur, alium alium præuertit moriendo, perinde ac si metuerent ne non pro puella illa mori possent. Ac processit cædes ea, donec: iredecim eorum iuuenum interficerentur. At dq cum illum ob prauitatem hanc odio haberent, pariter autem et eos qui mortui fuerãt, & puellam miserarentur: alteros uidelicet quòd tãta rei possessione priuati essent: puellam autem, quòd forma sua per ætatem frui non posset: pro iuuene eo quicunq; mox certaturum esset (erat autem ũ Pelops) curam aduertentes, & currum illi donãt pulchriorem arte factum, & equos immortales, quorum ope puella potiturus, ac dominus illius futurus esset. Et sanè factus quoq; est, socero ad metam & terminos uictoriæ occiso. Adeò pulchritudo ipsa cum homini-

μὲν, αἰσθάνεται τι θεῖον ἄνω-
θεν, καὶ τιμώμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ
θεοῖς ἐπιτάδευται πολ-
λαχόθεν, διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἄν
ἔχοι τὸ μὴ οὐχὶ δικαίως,
περιεργολογικῶς ἂν τὸ τοῦ-
το περὶ κάλλους διεξελθεῖν. ἐ-
πεὶ δὲ καὶ Ἀρίστιππος διῆλ-
θε τὸν λόγον. ΕΡ. σὺ δὴ λοιπὸν
ἐπιχείρει, ὅπως ἂν ὥσπερ
κεφαλίδα τὴν ἀπὸ πάντων λελε-
γμένων ἐπιθῇς τῷ λόγῳ. ΧΑ. μηδα-
μῶς, ὦ φίλε ἑταῖρε, πρόσκειμαί
σοι βιαίως· ἱκανὰ γὰρ
δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ
νῦν εἰρημένα, ἄλλως τ' ἐκ
ἐσπέρας ἄντος, ἀπομνημονεύειν
τὰ ῥᾴω γὰρ ἂν τις μνημονεύοι
τῶν ἐτέρων εἰρημένων, ἢ τῶν
αὐτῷ. ΕΡ. ταῦτα μὲν δή ἔσην,
ὧν δὴ ἀρχὴν ἐπεθυμοῦμέν ἐγώ
τυχεῖν. ἐ γὰρ δὴ πάντων ἡ-
μῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ἦσαν
ἡμῖν τε καὶ σοῖς ἑταίροις, ὅτε'
ἐν

hominibus diuinum quiddã esse uidetur, & ab omnibus coli consueuit, tum à diis quoque sæpenumero cũ summo studio obseruata est. Quam ob rem neque nos quispiam reprehendere meritò poterit, quòd quasi quoddam operæprecium putamus hæc de pulchritudine disseruisse. Atq; ad hũc modum et Aristippus orationem suam pertegit. HER. At tu iam reflatus Charideme: quare fac ut quasi quandam coronidem imponas oratione tua pulchris hisce de pulchritudine dictis. CHAR. Nequaquam, per deos quæso, ulterius progredi me cogas. Satis enim sit indicasse tibi, & quo pacto cõuersati fuerimus, et hæc quæ modò dixi: præsertim cũ ne illa quidẽ satis adhuc meminerim, quæ modò commemoraui. Multo enim facilius ea memoria repetiueris, quæ ab alijs dicta sunt, quàm quæ ipse dixisti. HER. Hoc igitur illud uidelicet quod ab initio consequi me cupiebam. Neq; enim mihi tantopere orationes aliorum ac tuam audire, cura fuit. Quare si me

ἂν τούτων ἀπεστρέφοντο, λέγε σε μὰ τὸν ἐμὸν πατέρα. ἀλλὰ πρὸς Ἑρμοῦ, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ λόγου, ὥσπερ κἀκείνης ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑ. βέλτιον ἦν ἄρα, τούτοις ἀπαλλάττεσθαί με, τῶν δυσχερῶν ἀγωνισμάτων. ἐπεὶ δ' οὕτω προθύμως ἔχεις ἐμοὶ τὰ ὑμέτερα καὶ ταῦτα λέγειν, καὶ τοῦτ' ἐπιτρέπω σοι ποιῆσαι. δεῖ γὰρ οὕτως ἐπαινεσάμενον τὸν λόγον. εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν, ἴσως δ' ἂν καὶ παραιτησάμενος μᾶλλον πρότερον ἑαυτὸν ἐρωτῶν, ἄλλον ἀπῆλθον, τίς ἱκανὸς ἂν γένοιτο χρηματίσαι περὶ τηλικούτου· ἐπειδὴ δὲ ἄλλοι πολλοὶ ἤδη πρότερόν μου ἐρωτηθέντες τὸν λόγον ἐποιήσαντο; ἄλλως τε δ' ἐξόν σοι τῶν λεγομένων τι τελεῖν, οὐκ ἐντεῦθεν, καὶ τοῖς αὐτοῖς ὑμῖν, ὥστε ἐνδέχεται καὶ τοὺς παρόντας λαθεῖν, ὡς οὐ δι' ἐκείνους ἰδίᾳ λεγομένου, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἅπασι δι' ἐξόχην τινὰ μᾶλλον διεξιόντος τὸν λόγον.

si me hac priuaueris, etiam illa frustra laborasse te scias. Sed per Mercurium quaeso, totam adeò orationem quemadmodum à principio exorsus fueris, mihi recita. CH. *Satius quidem fuerat, contentum his quae dixi, à difficilioribus abstinere me: attamen quando ita cupis et nostram audire orationem, in hoc quoq; morem tibi gerere necesse est. Proinde hoc pacto ipse quoq; uerba feci. Si primus ipse coepissem de pulchritudine dicere, proœmys fortasse frequentibus et densis opus haberem: nunc autem quando post multos alios qui ante me uerba fecerunt, dicturus sum, nihil alienum puto fuerit, si illorum antè dictis, perinde ac proœmys quibusdam usus, sequentem orationem subiungam, praesertim cum non alio loco, sed hoc in conuiuio, eodemq; die, orationes istae habeantur, ita ut liceat & praesentes latere nos, perinde ac si non quisq; priuatim uerba faceret, sed eandem singuli per uices prosequantur oratio-*

λόγων. ἱκανὰ μὲν οὖν εἴρηκε γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἐτύγχανεν ἀκούων περὶ τῆς ἰδίας. τέως δὲ τοσοῦτον περιττεύει, ὅσον ἡμῖν τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν εἰρημένων, ἃ δεῖν ἐπαίνους τῆς εὐπρεπείας ἐστὶ τὸ πλῆθος γὰρ πολλὰ χείρω, καὶ τὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα, λείπει περιττεύειν, ὥσπερ καὶ ἡμῖν ἐνυπάρχει λαμπρῶς, ἐκ τῶν φανερῶν κρίνειν, πρωταγωνιστοῦντα τὸν ἀγαπώμενον. ἐγὼ δ' ἐν πᾶσιν ἐκλέξας, ἐφ' οἷς μοι δοκῶ μὴ βέλτιον ἄλλον παραληφθῆναι, λίξω διὰ βραχέων, ἵνα τῷ τὰ λοιπὰ τὰ γιγνόμενα κοσμεῖσθαι, ὑμῖν τι τὸ μακρολογεῖν περιαιρῶν, ἧττον ἐνοχλουμένοις, τοῖς μὲν ἐν ἅπασι καλοῖς, ἃ κατ' ἐκείνου τινὰ τῶν ἐμῶν μέλλειν δοκᾶσιν, ἐν μὲν τῷ κατ' ἐμέγαν ποιεῖν οὖ, καταγνάψωσιν ὑμᾶς οὐ κατοικίδια, ἐχομένοις

orationem. Proinde alteri[2] *quidem sufficerent ad laudem utique comparandam, ea quæ uestrum unusquisque seorsim de pulchritudine dixit. At uerò hic adhuc tantum supereſt, ut & ijs qui*[2] *post nos uenturi sunt, extra ea quæ nunc dicta sunt, satis laudum ad prædicandā illā suppetat. Plurima enim undiq; circūſtant, quæ & ipſa eam de ſe opinionem præbent, quaſi ſingula eorum primo loco dici debeant, nō aliter atque in prato aliquo floribus fœcundo, ubi ſemper ea quæ nouiſſimè apparent, carpentes potiſſimùm alliciunt. Ego uerò ex omnibus illis delectis, quæ mihi uidebuntur minimè prætereunda fuiſſe, quàm breuiſſimè potero dicam, ut & pulchritudini debitum ſuum reddā, & uobis omiſſa uerborum proxilitate morè geram. Proinde illi quidem qui uel ob fortitudinē, uel ob aliam aliquā uirtutem præſtare nobis uidentur, ſi non quotidie honeſtis actionibus beneuolentiam ſibi concilient, & nos quodammodo ad amandē ſe co-*

σμικρὰ μᾶλλον, ἢ ὧν τ' αὖ ὁ
λιπλῶν αὐτοῖς, τὰ πράγματα
πραττόμενα, ἀχρεῖα. λιπλὸς δ' ὁ
μένων ὁ φθονούμενος δὲ ὧραι,
ἀλλ' οὐδέτι τὸ λιπλὸν ἀλισκό
μενον, ὑπεργαπώμεθά τι, ὑπ'
ἀντιπαρόμενοι, ὥστε μὲν μετάστασιν
ἔστιν αὖ ἡμῖν ὀφῆ, λιπλοῦνται
αὐτοῖς. ἥδιον αὖ ἔν τοιούτοις
σι τὸν ὥραν ἀντιχαρίζεται, ἢ
προσάξει τῷ μὴ τοιούτῳ. καὶ
πολὺ χαίρειν αὖ ἀδύνατον τῷ πολ
λὰ προσάξοντι μᾶλλον, ἢ τῷ
μόλ' ἑνὸς ἐπαγγέλλοντι, μὴ
πᾶν δὲ ἄλλων ἐχομένῳ, ὧν αὖ
ἐνδεῖς ἡμῖν, ὁ προσδοκῶν
σπουδάζομεν τῇ τυχεῖν· πολ-
λοῦ δ' ἡμῖν ἐδεῖ ἐδὲ πώποτε
τι γέγονεν τοιοῦτον, ἀλλ' ἑαυτῆς ἡ
Ἀγλαΐης, ἢ ὃς ἦλθεν πρὸς ἅπα
ντας ἀναβαίνων τοῖς Ἀχαιοῖς, εἰδὼς
δ' Ὑάκινθον ἢ λιπλὸν, ἢ ἢ Λα
κεδαιμόνιον Νάρκισσον μέλ-
λοντα νικᾶσθαι, ὑπ' οὐδενὸς ἡμῖν
ἀσκοῦμεν, ἀλλὰ λειπόμεθα,
καὶ λάθομεν τοῖς ὑπεργινομέ-

se cogant, inuidemus illis magis: undecunq; etiam eis negocia quæ geruntur, minus bene procedunt. Pulchris autem non modò non inuidemus formam suam, sed statim etiam ubi aspeximus tantum, capimur, et plus quàm amamus eos, neque grauamur, tanquam superioribus, quantum nobis licitum fuerit, & seruire quoque illis. Libentius igitur quisspiam obedierit formoso alicui, quàm imperauerit ei qui talis non est: maioremq; gratiam habuerit formoso mulcta iubenti, quàm si nihil quicquam præcipiat. Ac caeterorum quidem bonorum quibuscunq; caremus, ulteriorem assequendi curam nullam gerimus: at pulchritudinis nulla unquam nobis satietas oboritur: sed siue Aglaiæ filium illum, qui cum Achiuis ad Troiam profectus fuit: siue Hyacinthum formosum illum, siue etiam Lacedæmonium Narcissum pulchritudine superemus, tamen nobis ipsi minimè satisfacimus, sed semper timemus ne forte uideamur apud posteros

σιν ἀνιλλαπίντος ὑπερβολὴν. σχολὴ δ', ὡς ἐπᾶν, πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων, ὥσπερ κοινὸν τι παράδειγμα, τὸ κάλλος ἔστι. καὶ ἔτι στρατηγοὶ μὲν κάλλος ἀμίλλωνται τὰ στρατεύματα σωτήριον, ἔτι ῥήτορες τοὺς λόγους σωτηρίους, ἔτι μὴν γραφεῖς καὶ ἀνδριαντοποιοὶ γεγραφὸς καὶ ἀνδριάντας. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω, ὧν τὸ κάλλος τέλος ἔχει; ἐν γὰρ οἷς χρείαν ἐπιμελούμεθα, ἐκ ἀλλόκοτον ἐδὲν ἀποδέχεται, ἀς ἐσὺ ἔφης κάλλιστα καὶ ἁπλούστατα. τῷ τι γὰρ Μενελάῳ τοσοῦτον ἐμέλησε χρείας τῶν οἴκων, ὅσον τὸ ἀσφαλῶς ἐμπλεύσασθαι, καὶ διὰ τοῦτ' ἔτω πολυτελεστάτας ἅμα καὶ καλλίστας, καὶ ἁρμόττουσας ἐχ ἥκιστα· ὁ γὰρ Ὀδυσσέως αὐτὰς ἀγασθῆναι λέγεται τοῦτο, διὰ πάντων τῶν πατρὸς ἐν πάντῃ ἀριθμὸν,

steros ab alys superati fuisse. Propemodũ autẽ omnium eorum quæ inter homines gerũtur, ut ita dicam, quasi quoddam commune exemplum pulchritudo proposita est. Nã neq; duces negligunt ad pulchritudinem exercitus suos instruere, atq; oratores ad eandem orationes suas componere, neq; etiam pictores imagines ac tabulas suas secundum illam depingere. Et quid attinet ista recensere, quorum finis quoque pulchritudo est? Quin illa quoq; quibus necessariò utimur, haudquaquam prætermittimus quin omnia quã maximè fieri potest, cum summo studio quãpulcherrimè apparemus. Nam Menelaus quidem non tantum curauit, usum & necessitatem ædium, quantum ut pulchritudine earum ingredientes quasi attonitos redderet: & ob hoc sumptuosissimas pariter & pulcherrimas eas ædificauit. Neq; etiam sententi falsum est. Nam q Vlyssis filium ita admiratus dicitur, cum ad percontandum de patre eò loci uenisset,

καὶ, ὅτε ἀπῆρε Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ, ζηλώσας τοιαύτην ὁλομήτην ἐνδύσῃ χιτῶνα, καὶ τὰς ἐν τῇ μαραθῶνι πατρὸς ὑπὲρ ἄλλα τὰ χαρίεντα μαλθακιζόμενος ἐν τοῖς πέπλοις, συστρατεύσιμος καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν, ἵνα τοὺς ἐρῶντας ἐκπλήξῃ τῷ κάλλει, εἰ τις ἀπάξιον βάλοιτο τῶν τοιούτων ἀγῶνα, καὶ τότε τυγχάνων τῶν παντὸς τιθεμένου. Ἰσθι γὰρ ὅτι τὸ κάλλος τῶν ἄλλων ἀπάντων ὑπερέχον φαίνεται, ὥσπερ τῶν μὲν ἢ δικαιοσύνης ἢ σοφίας ἢ ἀνδρείας μετεχόντων, πολλὰ τὰ ὑπὲρ τιμώμενα πᾶσιν, ἐν ᾗ τούτοις τὸ ἰδίως ἐπαινούμενον βέλτιόν ἐστιν ὑπὲρ ἄλλο· ὥσπερ δὲ καὶ τὰ μὴ μετεχόντων ἀτιμότερα ἐλέγχεται, ὡς ἐλεγχόμενα αἰσχρὰ ὄντα,

nisset, ut ad Pisistratum Nestoridem in hunc modũ dixerit:

Talis & atherij forsan Iouis aula renidet.

Et ipse adolescentis pater non aliam ob caussam mitio infectas duxit naues, cũ una cum Gracis ad Troiam proficisceretur, quàm ut aspicientes earum aspectu obstupefacere posset. Et ferme siquis singulas artes perpendere uolet, reperiet omnes eas ad pulchritudinem tendere, eamq; cõsequi pro summo ducere. Adeo autem pulchritudo cæteras res cũctas excellere uidetur, ut ijs quæ uel cum iusticia, uel sapientia, uel fortitudine aliqua fiunt, multa alia inueniam maiori precio uel existimatione digna censeri: at uerò quæ cum hac specie commune aliquid habent, ijs nihil quicquam melius inuenire licet: ut rursum & illis quibus hæc coniuncta non est, nihil quicquam inhonestius atque indignius. Quippe solos eos qui pulchri non sunt, turpes uocamus: perinde quasi pro nihilo habendum sit, quicquid tandem aliquis habuerit

ἐν, ἤ τι τὴ ἰχὼρ τύχῃ πλεῖον τιμῆ τῶν ἄλλων, μέλλει ἰσο-
μοιρεῖν, τὰς μὲν πόλεις ἢ δημο-
κρατουμένοις τὰ κοινὰ διοικῶν-
τας, ἢ τυράννοις ὑποτεταγ-
μένους, τὰς μὲν δημαγωγὰς,
τοὺς δὲ κόλακας καλοῦμεν, μό-
νους δὲ τοὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γιγνομένους δικαίως τι, φιλοκάλους τε καὶ φιλοκάλους
ὀνομάζομεν, καὶ κοινοὺς εὐ-
μίσητον ἀποφαίνειν, τοὺς τῶν
καλῶν ἐπιμελητάς. ἐπεὶ τοίνυν
ὅτου μὲν σεμνὸν τὸ κάλλος
ὑπῆν, ὅτου δὲ πᾶσιν ὠφέλι-
μον ἐν ἀνθρώπου μόρφ τυχόν, διό τι
προσῆκον τὸ τούτῳ τι διακονῆ-
σαι δυνηθῶμεν, πῶς ἡμᾶς ἄν
τις ἐπιμέμψαιτο, ἃ τε
αὐτοὺς ἐχρῆν δεῖ καὶ καλὰ
ποιεῖν. ἐπεὶ ἐπεὶ τοίνυν πρέπον-
τα, μᾶλλ' αὐτὰ τοῦτο αἰδοῖα
ἀνωφέλητα, ἔτι βραδύμηλα; τὸ
τοῦτον μὲν δὴ λαχεῖν τὸν
λόγον ὑπομενάμεν, πολλὰ
τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλ-
λους

*buerit in quo cæteros antecellat, si idem pulchritudine careat. Proinde & eos qui*dem qui uel in republica de *gentibus imperio præsunt, uel tyrannorũ potestati subiecti uiuunt, alteros quidem populares uocare solemus, alteros autem adulatores. Solos autem eos qui huic potestati subiecti sunt, & admiramur uidelicet, & cùm philoponos tum philocalos nominamus, adeoq; communes benefactores censemus esse eos, qui pulchrorũ quasi quidam procuratores sunt. Quando igitur ita uenerabilis res pulchritudo est, ita autem ab omnibus etiam uetis expetitur, & quasi pro lucro putatur huic ministrare saltem aliquid potuisse: quomodo non meritò reprehenderit nos quispiam, quòd cum tantum lucrum lucrifacere possimus, ultrò illud prodamus, ne hoc ipsum quidem uerentes damnum, uidelicet quod mox accipiemus? Ac tantam quidem ego quoq; orationem habui, multis quæ mihi de pulchritudine*

πνε ἐπῆν ἀφιλῶν, ἐπεὶδὲ τὴν συνουσίαν ἐπιτηδὲ πεφοιτηκότων ἰόντων. ΕΡ. ἀλλ' ὑμεῖς γε, εἰ τυχόντες ἀπολαύσατε τῆς συνουσίας· ἐγὼδὲ οὐδὲν ἧττον ἡδονῆς ἐλάμβανον ὑμῶν ἐγχανὼν διὰ σέ.

amplius dicere licebat, omissis, postquam conuersationem hanc in lõgum adeò progressam uidebam. HE. Felices sanè uos, quibus tali conuersatione frui licuit. Verùm autem tam etiam ego nõ minus uoluptatis quàm uos, per te uidelicet, accepi.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

Author huius Dialogi quisquis fuit, postremam partem Isocraticæ orationis de Helenes encomio æmulatus est, conatu maiore, si doctis credimus, quàm successu. a In Diasijs.) Festa Iouis Milichij fuere Athenis, Diasia, ἀπὸ τοῦ Διὸς μειλιχίου κυνὸς ἐνχαῖς τας; ἄρας, ut Suidas ait, appellata. Meminit & Aristophanes & Hesychius. b Encomium Herculis.) Cum Sophista quispiam appararet recitare librũ, & Antaleidę percontanti quod esset argumentum? respondisset, Herculis encomium: Quis, inquit, illum uituperat? Supervacaneum existimans, in eo laudando sumere operam, quem uno ore prædicarent omnes. Hercules autem apud Spartanos religiosissimè colebatur. c Castoris & Pollucis.) Extat Theocriti eidyllion & hymnus de laudib. Dioscurorum, id est geminorũ, Castoris & Pollucis, quo beneficia illorum commemorat in tempestatib. maris, & certaminib. equestribus. Is est in genere Demonstratiuo encomiastico. Ac primùm pugnã inter Pollucem & Amycum Bebryciorum principem commemorat, deinde alteram pugnam inter Castorem & Pollucem, & Lynceã. de quibus prolixius egimus in dialogo Apollinis & Mercurij, Deorum. d Nameorũ qui ex Heroibus.) Lucianus in Menippo, Amphilocho & Trophonio, definit Heroem, ex deo & homine compositum. Heroum autem cultum sacrosanctum fuisse, legimus apud Philostratum. Athenæus in undecimo, eorum uim declarat terribilem: sed magis noctu, quàm interdiu.

Plutar-

Plutarchus in Romanis dicit, Græcos in nouilunio dijs supplicasse primo loco, secundas preces concepisse heroibus & demonibus: item primum poculum fuisse deorum, secundum heroum. De origine uocis, Grammatici uariè tradunt. alij ἀπὸ τῆς ἰσχύος, ideſt γῆς, à terra, κατ' ἰσχήν: quia excellentiores alijs. aut à terra: quia supra eam degerint. Alij, ἀπὸ τοῦ ἔρως: quia ipsorũ animæ in meliores spiritus transformarentur. Alij ἀπὸ τῆς ἐρασθείσης, alij, ἀπὸ τῆς ἔριδος & amore eius qua excellãt. Vnde ἡρωϊκὴ huiusmodi uirtus, excellentior, quàm pro cõditione & natura cõmuni hominũ: de qua Aristoteles lib. 7 Ethicorum. Heroes igitur uocantur uirtute præstantes, & ea super conditionem humanã proximè accẽdentes ad diuinitatis excellentiã, διὰ ἔριδος ὑπερβολὴν θείου. e Et Helena.) Helenæ pulchritudinis mirum encomiũ. Filia fuit Iouis ex Leda, Tyndari Laconiæ regis uxore, quæ à Ioue in cygni formam transmutato compressa, duo peperit oua: ex quorum altero Pollux & Helena, ex altero Castor & Clytæmnestra exclusi fuerunt. Ex his Helena, cum cæteris tum ætatis fœminis formæ elegantia præstaret, à Theseo rapta est adhuc uirgunculæ: non multum tamen pòst, Castori & Polluci fratrib. cum repetentib. citra iniuriam restituta est. f Amphitryoni) Alcmenæ Herculis matris conjugi, cuius imagine sumpta, toto trinoctio cum ea concubuit. quæ quamuis antea ex uiro grauida esset, insuper tamẽ ex Ioue concepit, eodemq; tempore Ioui Herculem, Amphitryoni Iphyclum peperit. Amphitryonẽ interfecturus erat Hercules, nisi Minerua prohibuisset: quæ lapide quem Sophronesteram uocabant, eum percussit: à qua plaga sopitus est, & per somnum statim resipuit, atq; ad seſe redijt. Hæc sunt apud Pausaniam in Bœoticis. g Cadmi.) Thebarum conditoris, qui Martis & Veneris filiam in uxorem duxit. Vnde illud Ouidij:

Iam stabant Thebæ, poteras iam Cadme uideri
Exilio fœlix: soceri tibi Martisq; Veneris
Contigerant, &c. ——

h Sed Minerua quidem cum.) Minerua & Mars militari disciplinæ præsunt, illa etiam sapientiæ & disciplinis: Diana, uenationi & uirginitati: Iuno, nuptijs atq; diuitijs. i Diana de uenatione.) Diana Iouis filia, ex Latona eodem partu cum Apolline nata dicitur, quæ uirginitatis studio hominum

consortia fugiens, syluas incolebat, uenationi intenta: quare cum arcu & pharetra illam incessisse poetæ scribunt. Verg.

— *Illa pharetram Fert humero.* —

k Eris.) Rivarum Dea in Thetidis & Pelei nuptijs elegantissimum pomum in mensam discumbentiū proiecit, cum hac in scriptione: Detur pulchriori. Vide suprà in dialogis Deorum, Marinorum & Lapithis: item poema illud De raptu Helenæ, quod Coluthо Lycopolitæ Thebano ascribitur. l Exornatori poetæ.) Homerum intelligit, qui regib. gloriam peperit, ut inquit Theocritus in Dioscuribus, carmine celebrans urbem Priami, & naues Græcorum, & prælia Iliaca, & Achillem, turrim belli. m. Λευκώλενος) Λευκώλενος ἡρα. Iuno cognominata, quòd albas ulnas, & albos haberet lacertos. quo epitheto usus est etiam Hesiodus in Theogonia. n Minerua autem τριτογένεια.) Mineruæ epitheton, eo quòd Ogygis temporibus, circa Tritonidem Africæ paludem uirginali facie dicatur apparuisse: uel quòd è Iouis capite prognata fuerit. τρίτων enim Bœotorū lingua, caput notat. Fadè ab Homero peculiari epitheto γλαυκῶπις dicitur, à glauco oculorum colore, unde & Cæsiam nostri cognominant. o Præter Menelaum.) Menelaus, rex Spartæ, Helenam uxorem habuit, cui & Hermionem filiam peperit. posthac forma pulchritudinis ejus illectus Paris, contractis aliquot nauibus, in Græciā se contulit, ubi à Menelao hospitio susceptus, clàm se in amorem Helenæ insinuauit: tandemq; absente hospite, Helenam rapuit, & in patriam aliduxit. Qua tam insigni iniuria commoti Græcorum principes, de bello Troiano inferendo conspirarunt. p Hyacinthum formatum.) Nereum intelligit, quem Chaeropus ex Aglaia suscepit: quo pulchrior alter non uenit ad Troiam, ut Homerus ait Iliad. c. De Hyacintho, annotauimus superius in Dialogis deorum. ubi etiam de Narcisso aliquid, qui Cephisi fluminis ex Lyriope nympha filius fuit, admodū formosus, qui cùm à multis nymphis amaretur, & omnes contemneret, tandem cum se in fonte conspicatus esset, sua ipsius forma contabuit, & in florem purpureum sui nominis mutatus est. q Vlyssis filius.) Telemachus ex Penelope.

NERO

0015783

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΝΕΡΩ, SIVE DE *εἰ ἐφυχῶς τὰ ἱδρῶτι.* *fossione Isthmia*

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Totus hic dialogus, cuiuscunq; tandē est (nam Luciani esse neque asseri puto posse, neque prorsus negari) quasi quædam in Neronem inuectiua est, qua potissimùm dementia illius exaggeratur, quū cùm in Isthmo fodiendo, à quo & tituli ratio sumpta est, tum inobeundis scenicis certaminibus imperator Romanus exercuit. Estq; ueluti perpetua facti commemoratio, paucis quibusdam & cæterorum ipsius facinorum exemplis amplificādi caussa adiectis, quæ tota Musonio philosopho tribuitur, qui Tuscus genere, ut Tacitus ait, cum studia iuuenum præceptis sapientiæ foueret, à Nerone postremò, cum in omnes bonos & claros æquè grassaretur, ob *singulæ* libertatem, ut Suidas addit, interfectus fuit. Huius & alij meminere, & Gellius lib. 16. cap. 1. Cæterùm fuerunt & in hoc dialogo multa ex coniectura magis quàm ex fide, ob exemplaris, uelut apparebat, uitiositatem, uertenda: quam ob rem, ut in postremo operis, eam saltem à lectoribus ueniam postulo, quæ cæteris hactenus in clarissimis & manifestis etiam impingentibus, data fuit: præsertim cum in nullo hactenus, quod equidem sciam, legentium fidem fefellerim, ubique cùm hoc loco, tum in superioribus, eo circa quod uel ignorantia, quam & ipsam agnosco, uel alia aliqua de causa hæsitassem, aut asteriscō, aut annotatiuncula aliqua signato. Qui si nihil aliud, illud certè tamen existimo, occasionem, & quasi quandam ansam ad ulteriora ac ueriora indaganda alijs me tradidisse.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ καὶ Μουσωνίου.

Ὁρυχὴ ἴδοι μὲν ἡ τοῦ Μουσωνίου διὰ χειρὸς, ὡς φασι, γεγενῆσθαι μόνη, νῦν δὲ ἔοικε καὶ Ἑλλάδα. Μουσ. ἴσθι δὲ Μενέκρατες καὶ βελτίω ἐνενθυμῆσθαι Νέρωνα· τὰς γὰρ περιόδους τῆς Πελοποννήσου, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, ξυνέφερε τοῖς βουλομένοις ἤδη ἀνάντη ἐλαύνειν τοῦ ἰσθμοῦ ἕνεκα. Με. τοῦτο δὲ καὶ τὰς ἐμπορίας ὄφελος, καὶ τὰς ἐπιθαλαττίους πόλεις, ἅτε καὶ ἐπιθαλαττίων οὐσῶν τῶν πλείστων. τάχα δὲ ἂν καὶ Μουσώνιος βουλομένοις ἡμῖν ἐπιτρέψειε διηγήσασθαι, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄλλο ἔτερον. Μου. ἀλλὰ βουλομένοις· οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριεστέρῳ ἂν μᾶλλο

ΜΕΝΕCRATES & Muſonius.

AT ISTHmi foſſio, quæ in manu adeò, ut aiunt, tyrãno fuit, & tibi Muſoni mentem habere Græcam uidebatur, MVSO. Scito Menecrati, etiam meliora cogitaſſe Neronem. Nam & circuitus Peloponneſi illos ſupra Maleam, tollere nauigantibus uolebat, Iſthmo ad uiginti ſtadia interrupto. MENEC. Hoc autem & emporijs profuturum erat utique, & ciuitatibus cùm maritimis, tũ etiam illis quæ in mediterraneis ſitæ ſunt. Nam ſi maritima loca bene habeant, etiã illis quæ interiora ſunt, domeſticus agrorum proueſtus ſufficiet. Sed hæc narra quæſo Muſoni nobis: omnes enim audiendi cupidi ſumus, niſi ſi quid aliud ſeriæ rei fortè eſt cui tu nunc incumbere cogitas. MV. Narrabo, quandoquidem uultis. Nam

fat

μᾶλλον τῶν γε ἀφιγμένων ἐς αὐλὴν οὕτω φροντιστήριον ἐπὶ τῷ σχολάζειν. Νέρωνα τοί νυν ἐς Ἀχαΐαν ὁδὸς ἦγεν, καὶ τὸ σφέτερα αὐτὸν πιπεπείνειν, μὴδ' ἂν τὰς Μούσας αὐλεῖσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια, τὸν γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων, ἐπιφανῆναι ᾄδων· τὰ γὰρ Πύθια πάντων μᾶλλον ἑαυτῷ μιτᾶσθαι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι· μὴ γὰρ ἂν μάτην ἐκπονῆσαι τέχνην αὐτῷ λιβάσαι τε καὶ ᾠδὰν δόξαι, ἢ δι' ὁμιλίαν τῶν ἄπωθεν αὐτῷ βεβλαβημένων· ἀλλ' ἐντυχὸν τῇ φύσει τῆς τόπου, μεγαλεργίας ἐράσθη, τὸν τε βασιλέα τῶν Ἀχαιῶν ἐν θυμῷ ἔσχε, ὡς τῶν Εὐβοίαν τε Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ, τῷ πρὸς τὴν Χαλκίδα. ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ἀφ' οὗ καὶ ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη

sat scio quòd plus etiam gratificabor, ijs utiq; qui ad iucundam adeò curarum (ut ita dicam) officinam hanc studendi causſa uenerunt. Neronem igitur in Achaiam uia ducebat, & illud item, quòd sibi ipsi uehementer persuaserat ne Musas quidem dulcim modulari. Volebat autem & Olympijs (quod certamen omniũ maximè exercitijs frequentatur) cantando coronari. Nam quæ in Pythijs aguntur, eorum pleraq; ad se magis quàm ad Apollinem pertinere putabat. Neque enim neque illum aduersus se citharam aut carmen aliquod mouere audere. Cæterùm Isthmus haudquaquam ex illis erat de quibus hic diu aut longè antè cogitasſet, sed cum fortè naturam loci conſpexisſet, magnificum opus hoc animo concepit, Achiuorum uidelicet regem, eorum qui ad Troiam olim profecti fuêre, animo proponens, qui ipse Eubœam quoq; à Bœotia resecuit, medio circa Chalcidem Euripo immisſo. Deinde autem & Darium, ut à quo & Bosporus

φυρᾶν αὐτῷ ἐδὴ τὰς Σκύθας. τὸν δὲ Ξέρξῃ καὶ περὶ τούτων ἔοικε ἐνεῖναι, μέγιστα τῶν μὲ μηχανημάτων ἔργα, καὶ πρὸ τούτου, τὸ δὲ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπὶ μίξαι πάντας ἅπασι τοῖν Ἑλλησι, λαμπρῶς ἐστιᾶσθαι τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰ πέρυσιν φίσεις μυθίσαι μὲ, ψεύσαι δέ πε καὶ ἀπόπεμπε τοῦτο φθέγμα, περιλθὼν δὲ ἡ σκηνῆς, ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ἦσε, καὶ ᾄσμα ὀλίγα, Μελικέρτου δὲ καὶ Λευκοθέας. ἐπὶ ξυλίτι δ' αὐτῷ χρυσοῦν δόντα λαι, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπιτρέπειν, ἐπὶ τοῖς ἐργοις ἔξειν, ὑποτιμήσασθαι τε καὶ φιλίσασθαι τὴν γῆν, πρὶν εἶναι. τοῦτ' ἐπὶ τοῖς ἀρχοῦσι πανηγυρικὸν παραπλήσιον ἄγειν ξυμπίνοντας ἀπ' ἐκείνου τοῦ ἔργου, ἀνὴρ εἰς τῶν Κορινθίων, τὰ Ἡρακλέους ἔργα πᾶσιν ὑφηγεῖσθαι πάντα μὲν καὶ

ponte iunctus fuerit cum contra Scythas proficisceretur. Nam Xerxis factum etiam ante ista foriasse animo cogitarat, quod magnificentissimum operum magnificorum omnium fuit. Supra omnia autem hoc etiã illud putabat, Græciam per hoc quòd breui adeò amnes inter se misceri possent, contra exteros splendidè adeò stabilitum iri. Nam tyrannorum ingenia ebria quidem sunt, tanguntur autem alicubi ubi uocem hanc audiunt. Porrò progressum in scenam, hymnum quidem Amphitriten & Neptuni cecinit, & canticum quoddam non magnum Melicertæ & Leucotheæ. Cum autem aureum ipsi ligonẽ porrexissent, Græciamq; tanquam in tutelam commendassent, ad fodiendum profectus est, plausu cãtuq; prosequentibus illum tum omnibus. Atq; ubi terrã ter, opinor, tetigisset, deinde et quibus rata fierent atq; imperia credita erãt, opus unà capessere iussisset Corinthũ redijt, Herculis adeò res gestas omnes sibi usum sugerasse.

δὲ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, τὰ πετρώδη τε καὶ δύσεργα ἐξαιρούμενοι, ἐργασίαν δὲ τὰ γεώδη τε καὶ εὐεπίπλαστα, ἐβάλλω δὲ καὶ πλήθει ἀμίγων προσβαλλομένων ἀμῶν τῷ ἰσθμῷ, λαβεῖν τὸν ἐν Κορίνθῳ λόγον ὑπῆκουσάμεν, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μισηγουμένου τὸν τομὸν ἵφα σαφὲς δὲ τὸ ἀμφοτέρους ὑπερβῆναι τὰς ὄψεις, ἐπιεικῶς ἀπὸ ταὐτοῦ σαφῶς, ἀλλ' ὑψηλότερον ἐφάνη τὸ ἐν Λεχαίῳ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ διαλείμματος· ἀλλάγης γὰρ τοσοῦτον πέλαγος ὑπερβαλλούσης, λαβεῖν ὑποβρύχιον ἀποφαίνεσθαι τὸν Αἰγινήτην. Νέρωνα δὲ τοῦ μὲν ἰσθμοῦ μηδ' ἂν Θαλῆς μισήσαι ἀφ' ἱστορίας τε καὶ φύσεως κρίνειεν· τὸ γὰρ τιμᾶν αὐτὸν ἧττον μᾶλλον, ἢ τὸ δημοσίᾳ ἄσκησιν δὲ τῶν ἔσπερίων ἐθνῶν ἔφοδος, καὶ ἐφύετο, ὡς

peraſſe. Illi igitur qui in vinculis fuerant, petricoſis atq; difficilibus conficiendis exercebãtur: exercitus autem ea quæ terrea ac plana erant, fodiebat. At ubi iam ſeptimum & quintum diem quaſi alligati iſthmo fuiſſemus, rumor quidam è Corintho uenit, non ita tamen manifeſtus aut planus, quòd Neronẽ pœnituiſſet iſthmi inciſi. Dicebant autem Aegyptios geometras aliundinem metientes, haudquaquã eandem atque æqualem utriuſq; maris ſuperficiem deprehendiſſe: ſed cum eam partem quæ Lechæum aſpicit, altiorem iudicarent, de Aegina in timorem ueniſſe. Nam ſi tantum pelagus contra inſulam effunderetur, periculum eſſe ne illa aquis obruta in profundum demergeretur. At Neronem à fodiendo Iſthmo ne Thales quidem abſterriturum fuerat, quamquam ſapientiſſimum, et naturalium rerum peritiſſimum. Nam incitendi illius maiore ſtudio tenebatur, quàm publicè cauendi. Sed motus occidentalium gentium, & aſperrimus

qui

ὡς τ' ἀνάγκης νῦν ἀπολύσωσι,
βοῶσι δὲ αὐτῷ βιβλαξ, ἀπάγουσι Ἑλλάδος τε καὶ τοῦ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρούμενον τὰς γὰρ θαλάττας ἰσοπέδους εἶδε. φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐλαφρύνην ἤδη, καὶ ὑποδιδόναι, τοτὲ καὶ αὐτοὶ χεῖρα ἐπάραι τῆς πρακτέας καὶ χιλιάρχου. ΜΕ. ἀφωνὸν ἦ, Μουσώνιε, ἀλλ' ἐν μισσαφορᾷ, τῆ τ' Ὀλυμπιάδος τε καὶ Πυθιάδος ἐρᾷ. ὥστ' ἔχει τῶν τυραννούντων γὰρ λήμνου πρεσπαλούσης εἰ μὲν ἐθαύμαζον, εἰδὲ ἐμισοῦμεν. ΜΥ. ἀλλ' ἐκεῖνός τι, ὦ Μύρμηκες, ἔτυθον μισεῖται ἐν τοῖς φθέγμασιν, ἵν' εὖ γιγλίσῃ· ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμάμπτως τε καὶ μίσους ἔρημον. φθέγγεται δὲ παῦλαν, μὲ φέρε, καὶ βαρύ, ἐγκαμπύλους αὐτῷ τ' ἀφύσσει, μίλλα δ' οὔτι διαπεπαυμένα βομβᾶ πως. εἰ δέ γε τίνος τῶν φθόγγων ἐπιλαύνει τάττειν, ἐπὶ μὲν

qui illas nũc excitat & incendit (Vindex autem nomẽ ipsi est) reuocant ex Graecia & ab Isthmo Neronem, frigidè adeò maria dimensum. Nam aequè altè à terra mirung; assurgere, eandemq; superficiem habere scito. Aiunt autem ipsi & Romanas res paulatim iam labi & declinare. id quod et ipsi ex Tribuno heri, qui impegerat, audistis. MEN. At uox, Musoni, propter quam in Musis ita depent, & Olympiadas pariter & Pythiadas amat, qualisnam tyranno est? Nam eorum qui ad Lemnum nauibus ueniebant, alij quidem admirabantur ipsum, alij autem etiam deridebant. MVS. At ille, quod ad uocem attinet, neque admiratione dignum, neq; risu est. Nam ipsum natura inculpabilem, atq; adeò mediocrem formauit. Sonat aũt concentũ quiddã, nõ natura tamẽ, & graue, impendẽte atq; urgente hoc gutture: ac carmina quidem hoc pacto accurata quodammodo etiam personat. Vocalationes autem sonorum leuigãt hunc,

post.

ἐκφέρει αὐτῷ, χρημάτων ἢ φι-
λοτιμίας, καὶ μελοποιΐα οὐκ
γένος ἓν ἁπλοῦν, καὶ διεζευγμένον
οὐτωσὶ, τὸ μὲν ἁρμοττούσας βάσεις,
καὶ φθόγγους καὶ μεταστάσεις, καὶ
τὸ τοῦτον ἐμμελῶς τοῖς μέλε-
σιν, εὐσχημόνως ἔχοντα· μέτρου
τὸ βαδιστικὸν ἅπασιν, ἀκριβῶς
αὐτῶν. τὸ δὲ μιμεῖσθαι τοῖς ἔργοις
ταῦτα, ἢ τῷ γιγνώσκειν, οὐ πολ-
λοῖς τῶν θεωμένων ἐπαίτιον,
διὰ τὸν μυρίων ἕνεκα ἐπαρθέν-
μενον, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν
ἀφανοῦς ἂν γένοιτο μείζονος κλέους,
ξυνεχῶς τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἔλα-
χιστον διάστημα τοῦ πνεῖν
ἀναλαβεῖν ἔχοντα, ὥσπερ οἱ ἐπὶ
τὰ τροχᾶ. φύσει δ' ἐμβριθὲς ὄν,
ἐμβριθὲς μᾶλλον, ἐμπεπυκνωμένον
αὐτῷ τὸ σῶμα ἔχει, τὸ δὲ πνεῦ-
μα, ὀλίγον, καὶ ἐκ ἀποχρῶν πα-
ρά. ΜΕ. εἰ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς
αὐτὸν τῶν ἐφιζητῶν, ὦ Μουσῆ
τις τέχνῃ γράφεται χρῆσθαι.
ΜΟΥ. τέχνῃ μὲν, ὥσπερ οἱ ἐπὶ
παλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμοῦ τί

poſtquam ſibi ipſi non confidit: Chromatum uerò humanitate & modulatione facili quidem illa, & ad cithare cantum accommodata: & ubi tempus eſt, ire & ſtare, & de loco tranſire, deinde & nutum cum membris exæquare, hæc accuratè facere eius eſt qui pudore ſolo eo afficitur, quòd rem uidetur. At rurſum ſi imitetur ſuperiores, hui quàm multis ſpectatoribus riſum excidit quanquam infinito adeò metu impendẽte, ſi quis ipſum cauſſa rideat. Nutat enim plus æquo, & cũſpiritum attrahit, ſtat ſummis pedibus diſtentus & refractus, perinde ut ij qui rotam circũagunt. Iam uerò natura rubi uidum exiſtens, multo magis etiam rubeſcit cum ipſi facies incenditur. Spiritus autem modicus, & ægrè alicubi ſufficiens. MEN. *Qui uerò certamine cum ipſo conferuntur, Muſoni, quo pacto ſe gerunt? Nam arti gratificantur ſcilicet.* MVSO. *Arti quidem Muſoni, quemadmodum & qui luctando ſubſeruiunt: ſed cogita*

Mene-

ὁ Μενεκράτης τὴν τραγικὴν ἱστορίαν ἐκείνην, ὡς ἐν Ἰσθμοῖς ἀπέθανεν. ἔστι γὰρ κινδυνεύματα καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἂν ἐπιτήδειοι σὺν οἱ τεχνάζοντες. ΜΕ. καὶ τί τοῦτο Μυσωνί; σφόδρα γὰρ ἀγνοῶ σου τὸν λόγον. ΜΥ. ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μέν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου, ἐδόκει γὰρ νόμος εἶναι ἐν Ἰσθμοῖς, μήτε ἐν μέσῃ ἀγωνίσασθαι μήτε τραγῳδοῖς, ἐλθεῖν Νέρωνα τραγῳδὸν εἰς θέατρον. καὶ παρῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα τελευταῖος πλήν μόνου, ὁ δ' Ἠπειρώτης, ἄξιον φωνὴν ἔχων, ἐνδεκαμῶν δ' ἐν αὐτῷ, καὶ δεκαπεντάλοφος, καὶ τὰ τραγῳδοῦντος ἐφῆν, καὶ μάλ' αὐλοῦντος πρόσωπον, ὃ δικαιότατος ἦν εἰ Νέρων αὐτὸν ἐστεφάνου νικῆσαι. ὁ δ' ἀγχόνιός τι, καὶ μανικῶς ἔχων· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐν αὐτῷ δὴ τῷ ἀγῶνι. βοώντων δ' τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῷ Ηπει-

ρώτῃ,

Menecrates tragicũ hiſtrionem illũ, quo pacto in Iſthmijs pericrit. Paria enim pericula et circa artes ſunt, ſi qui in ijs oſtentandis impendiò elaborant. MEN. Quid hoc autem Muſoni? admodum enim ignarus eius ſum quod dicis. MVSO. Audi igitur rem abſurdam quidem & inſolentem, ait tamen in conſpectu Græcorum actam. Nam cum in Iſthmijs lex eſſet, ut neq; comœdia certaret quiſpiam, neq; tragœdia: Nero in plaeuit tragœdos ſuperare. Ac prodierunt ad hoc certamẽ plures quidem: Epirom autem ille, ut qui uoce optimè ualeret, & ob eam artem etiam celebraretur, & in admiratione eſſet, clarius ſolito fingebat & coronam amare ſe, & nihil deſtudio remittere uelle priuſquam à Nerone decem talenta pro victoria acciperet. At ille exaſperabatur, ſimul & inſani more ferebatur: nam & auditus iã ſub ſcena fuerat, in ipſo uidelicet certamine. Acclamãtibus autem Græcis, Epirotæ

0015783

φύγη, κέλευσε τὸν γραμματέα, ἐλλεβόρου ὑφῆναι αὐτῷ τέτταρα. αὐτὸς δὲ ἐπιφθεγξάμενος τὸ φθέγμα, καὶ ἀναπηδήσας ἐφίστατο, ἐπειδὴ ἄρα Νέρων ἐπ' ἐκβολὰς τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ σκηνικῶν, οἷον προσηκόντως τι τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δίκελλας ἐλεφαντίνας καὶ διβόλους προβεβλημένοι αὐτοῖς, ὥσπερ ἐγχειρίδια, ἐν τῷ ἡσυχάζειν πρὸς τὸν ἀγχῶ λίθον, ὑποτίθεσθαι αὐτὸν τῷ φάρυγγι, ὡς ἀράττειν ἐρέσσειν τοῖς δίκελλαις. Μο. τραγῳδίαν ἢ ἰάτρια Μούσωνι, μιαρὸν ἔτι καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐγκαθεῖναι; Μο. τί δὲ ταῦτα φαντάζῃ μαθητευόμενα. Μι. ἢ δὲ τραγῳδίαν ὑποκριτῷ ἀνιέναι, ἐπιτιμᾶν αὐτῷ τὸ φθέγμα, τί χρὴ ποιεῖν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, πάρ' ἃ αἱ ἐμφάσεις ἐπίστευον, ἀποφράττειν ὅμοιον, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ ἐκλείπειν τὸν θεὸν καταλιπόντα αὐτὸ καὶ τὰς

Epirotæ mittit ſcribam, quũ iuberet hunc ſubmittere ſibi ſeſe. Sed pergente eo, & ſupra modum attollente uocẽ, populariterq; ac liberè cum ipſo contendente, immittit Nero in pulpita ſuos biſtriones, tanquam qui ad hoc negocium pertinerent. Nam et libellos elephãtinos & duplices habebant, quibus præ ſe intentis, ueluti pugionibus utebantur. Atq; ubi Epirotã ad proximam columnam erigentes, guttur ipſius fregerunt, cædentes obuerſis in rectum libellis. MENE. Tragœdia autem uicit, Muſoni, ſceleratum adeò faciunt in oculis Græcorum auſum? MVSO. Quid putaſti ludum hic adoleſcenti fuit, qui matrem occidit quoque. MENE. Si uerò inter tragœdias biſtrionem occidit, excelſa illius uoce, quid adeò attinet demirari, quando & Pythicum os, unde uoces inſpirare ſolebant, obturare conatus fuerit, ut uidelicet neque Apollini uox aliqua eſſet? quanquam ipſo Pythio recenſente cum inter

Orcſtæ

Ορέστας τὶ καὶ Αλκμαίωνας, εἰς τὸ μητροκτονῆσαι, ἢ λόγου τινὰ εὐκλείας ἔδωκε, μετὰ τὸ πατέρας τιμωρῆσαι. Μν. ὁ δὲ μηδαμῶς ἀπὸν ἔχων ὅτῳ ἐπιμείνοιτο, ὑβρίσθαι ὑπὸ τοῦ βιοῦ φάσκων, χαλεπώτερα τῶν ἄλλων ἀκούων, ἀλλὰ μικρὸν λέγωμεν, τίς ὁ πρόσθεν τῶν; ὡς ἐπάγωμέ τι ἀγαθὸν λοιπόν· ἐοικε φαίνεσθαι γὰρ τὰς λαμπάδας, ὥσπερ χερὸς ἀίροντες, καὶ τὴν πρώραν πρότονον τῶν χάρμα, παραπλεόμενοι καὶ ἡμῖν ἐκφέρειν τινὰ περὶ χάρμης, δῆτα, εἰ μὴ ταραττόμεθα, Νίκην αἴρεσθαι. Με. βιᾷ γὰρ, Μουσώνιε, καὶ ἐκ φιλοσοφίας γε, ἴσως δὲ καὶ τῆς ἄκρας τοῦ. Μν. τίνος ὦ βέλτιστε; Με. ἀλλὰ μὴ ἐπαυχῶμεν· ἀδη γὰρ τοῖς ἐκπλεύσασι φασὶ λιμένα.

Oreſtes & Alcmæones, quibus id quòd matres occiderẽ, etiam laudis aliquam famam præbuit, poſtquam id in ultionem patrum fecerãt. MVSO. Hic autem cum nullo modo dicere poſſet quemnam ullum eſſet, commodis à deo affectum ſeſe putabat, cum tamen mitiora quàm ueritas exigebat, audiſſet. Sed interea dum ſermones cedimus, quænam nauis iſta eſt quæ huc propinquat? Vt autem boni aliquid afferre uidetur? Nam coronati capitibus omnes ſunt, perinde ut chorus quiſpiam, qui fauſtum aliquid nunciaturus ingreditur. Et quidam ex prora manum protendit quoque, iubẽs & confidere nos, & gaudere: clamatq;, niſi non ſatis rectè percipio, Neronẽ periiſſe. MENEC. Clamat enim Muſoni, & manifeſtius utique, quo propius terram contigit. MVSO. Euge, ò dij. MEN. Sed ne gloriemur. Nam [b] mortuis, ut aiunt, non decet conuiciari.

GIL.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Neronem igitur.) Neronẽ in primis muſicæ ſtudioſum fuiſſe, teſtis eſt Tranquillus, adeò ut præ ſe Apollinem contemneret, quem ut citharœdum pingebãt pictores. Talis in theatro ſæpe uiſus eſt Nero: qui etiã ſtatuas ſuas citharœdico cultu proſuit. Cuius natiuitatẽ poeticè deſcribit Seneca in ludo de Claudij Cæſaris morte. b Nam mortuis non decet.) Sunt enim iam interfecti nullis omnino conuitijs aſpergendi, nec infectandi: ne cum laruis, iuxta prouerbium, pugnare uideamur. Vnde Chilon ille Lacedæmonius uetabat de mortuis etiã malè loqui, quòd nihil ingenuo uiro indignius crederet, quàm eos inceſſere lingua qui reſpondere non poſſent, ac turpe eſſet cum umbris luctari. Huc præterea & illud Ariſtotelis referendum eſt, qui in Rhetoricis citat Platonem ex Politia, qui ſcripſerit, eos qui mortuos allatrarent, uideri ſimiles catellis, qui lapides iactos morderent, ipſos autem qui laſciſſent non attingerent.

PALINVRVS.

ARGVMENTVM.

Duo hi Dialogi ſequẽtes, Luciani non ſunt, neq; Græcè ſcripti etiam: ſed quia à doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo coniunctos accepimus, ne horum quidem lectione fraudare quenquam uoluimus, præſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINVRVS, CHARON.

Obſecro te, ô Charon, ſine me ut iam nauim conſcendam. CHAR. *Quis me appellat?* PAL. *Ego nauita quondam illius, quẽ nuper uiuentẽ tranſuectaſti, Æneæ Troiani.* CHA. *Tu'ne ille es qui apud portum Velinos inhumatus iacebas?* PAL. *Ille ipſe ſum. Sed credo cœleſtium nutu fieri ut tranſuchar, quorum prodigijs lon-*

gẽ latesq; actæ finitimæ gentes, & ossa mea iam expiauerunt, & tumulum mihi, tumuloq; insuper solennia statuerunt. Quare te oro, ô iustissime Charon, patere tandẽ ut ingrediar. sic prospera semper sit nauigatio tua, sit soluda nauis tua atq; inconcussa. CHA. Rem iustam petis Palinure. ingredere ut libet. Vos uerò tam confertæ umbræ, quid fatigatis me precibus? quid fatigatis? quæ nã hæc uis desiderij? Expectate tantisper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimùm. PAL. Habeo tibi Charon immortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberasti. CHA. Amo te equidem, Palinure, tum propter Aneã regem quẽ mihi nominasti, qui et super omnes quos unquam uiderim mortales, uisus est mihi singulari quadam præditus pietate: tũ propter meum etiã, quod olim cõmune fuit tibi, magisteriũ. par enim sibi quisq; parẽ affectat, delectatq; magis quæ inter pares sit uel confabulatio, uel uitæ actio. Afficiebar porrò nõ modico dolore, quũ uidebam iãdudum te in a citeriore hac ripa errantem, incertumq; sedis tuæ. Neq; licebat tibi succurrere, propter legẽ mihi datã, ne quenquã nisi humato prius corpore transportem. Sũ enim ego minimus inter infernos habitatores, subiectusq; alienæ potestati, cui parêre non tam pulchrum mihi, quàm aliàs necesse sit. Gaudeo autẽ nunc & lætor, quòd ea aliquãdo se sors tibi obtulerit, qua & tuum implere desiderium, & meum releuare dolorẽ salua lege officij mei possum PA. Imò ego non minus propter te dolebam ô Charon, quia perspiciebã tot te graues assiduosq; labores perferẽtem, sine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisq; uexari malis solent nauium gubernatores, qui nihil aliud

nisi uita

militia quàm nauigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa grauius, nihil periclitatius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi uideri potest, si angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas iuuenis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia iam edoctus sciebam probè pari malo tuo condolere. CHA. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molesta mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CH. Aio gratam me habere & iucundam artẽ meam. Vides ut cruda uiridisq; senectus est mihi? Memini haudquaquam ab ipsa, quæ iam omnium annos supero, longæua ætate mea pertæsum me esse laboris mei, qui quotidie imsto alacrior atq; ualentior. Sed intelligo cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, ut sortis suæ quenq; distædeat semper, uiuatq; contentus nemo studijs suis, laudent uerò longè, ac beatiores existiment omnes qui diuersas à se artes atque actiones sequũtur: uerùm falluntur maximè opinione sua. Nam si rectè intueri uelint, cognoscent perspicuè, nullum esse in uita eorum statum qui non magnis scateat miserijs, quem non magnæ grauesq; perturbẽt undiq; molestiæ et uexationes. Et si detur aliquãdo ut alter in alterius studia trãsferatur, quàm uideas tunc sua cuique leuia uideri, quæ prius præ grauitate accusabat: contraq; ea graviora, quæ prius leuia uidebãtur? Itaq; si bene consideres, Palinure, nõ est ita grauis mea cõditio ut cẽses, neq; propterea quòd nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut uideo) sequeris uanos errores mortaliũ, ego uerò integritatẽ tãtum, iudicijq; ueri ducẽ secutus, dego cõtẽtus ac lætus sorte mea, neq; adscribo mihi calamitatẽ, quòd defudẽ quotidie nauigãdo, & defatiger. Neq; ob

hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos iudices, Minoem, Rhadamanthum & Aeacum, quanquam magna omnes emineãt potestate: non ipsum Ditẽ, quanquã sceptro potens sit, atq; regna ista moderetur. Sũt nanq; & illis sui labiores, suæq; molestiæ, & maiores fortè, quo & maiore regiminis sarcina premuntur. P A. *Potes de te tibi Charon persuadere ut libet: mihi enim de me nunquã persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla cõparatione cæteras laboribus & periculis excedat. quod liquidò tibi probarẽ, nisi quòd uereor ne tædio te afficeret fortasse longior narratio nostra.*
C H. *Imò summa me afficeret recreatione. Nã & delectat me tecum sermocinari, & nauigantibus etiam magnã animorũ refocillationẽ afferre solent huiusmodi cõfabulationes.* P A. *Quãdo igitur nõ est tibi iniucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationẽ, ut intelligamus, nõ esse duriorẽ ullã, quàm nautarũ sortem: quod tibi facilè persuadebo, si animaduertas quos æstus et frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus et fulgura, quibus perfundi imbribus, qua uentorũ rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas quoties eos torqueri fame et siti, quoties squalore etiã te terrimo cõsumi cõtingat, si attẽdas habitationẽ eorũ instar carceris, supellectilẽ uel nullã, uel sordidissimã, strata dura, cibaria aspera, potũ immundissimũ, indumenta spurca, incõmoditatem rerũ omniũ, noctes insomnes, et sub diuo semper, et inquietas. taceo perpetuũ alicq; quoddã eorũ exiliũ. quos patriæ eorũ exteros, profugos, uagos, palãtes, ignaros quietis, priuatos omni (quo nihil est in uita dulcius) cõiugũ, sobolisq; fructu ac iucũditate, quis nõ abiectissimos, longeq; omniũ mortaliũ miserrimos esse iudicabit? Præterea Scyllã,*

Charyb-

0015783

Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta nauigantibus maris pericula. Omitto tẽpestates, quibus nec uisu quicquã est tristius, nec horribilius, quibus & ad summũ uitæ usq; discrimen quotidie iactantur, quatiuntur, & (quod sæpe accidit) submersi tandẽ obruuntur. In qua re nemo est qui idoneus magis quàm ego, testis adhiberi queat: qui cũ multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maximè quæ me ex Sicilia in Italiã nauigantem inuasit, tam sæua atq; horrens, ut horrori sit adhuc mihi eius recordatio. Non possum certè ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tẽpestatis, sed quanta extiterit, ex hoc facilè coniecturam facere potes, quòd Aeneam ducẽ, cuius summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, uidi ego contrementè grauiter atq; ingementem, extentisq; ad cælum manibus beatos longè inclamantem eos quibus ad Troiam oppetere cõtigisset, lamentãtemq; pari ab eorum morte, ac fortissima, à Diomedis gladio se ereptum extitisse, crudelem equidè diẽ illuxisse omnibus ultimũ: neq; ex numero nostro quẽquam putasse euasurum, nõ ipsum Aeneã, non Ilioneum, nõ Achatem, non Abantem, grandæuumue Alcibem, quorum naues longè dissectas, ad summumq; penè exitiũ adductas, nescio quæ iis illa nisi diuina liberauit. CH. Nõ incognita mihi narras: hæc ea ipsa die rescui. PA. Quo id modo? CH. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumq; Orontẽ ignoras, auctorem Lyciæ nauis? Is quidem tunc submersus concessit ad me illicò, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu dissereuisti, implorãs deinde opẽ, rogitansq; multum ut se ulteriore in ripa sisterem: quod nunquam passus fui, quũ interfluctu adhuc corpus suũ sine sepulchri honore iactaretur. Nunc agè sese circum hæc flagna mœstus atque errabun-

dus uidisti illum? PA. Et tum uidi, & unicum mœrbi solatium habui, dum tantisper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falsa de tristi eius interitu retulisti, cuius adhuc imago subit mihi, dum excussum è puppi, contortumq; ter eum atque circumactum (horrendum) à fluctu, rapidus tandem aquare uortex absorpsit. Sanè quod ad me pertinet, nihil edisseram: qui licet eam euaserim tempestatem, amarum tandem aliquando etiam uitæ meæ finem inueni, excussus & ipse pariter atque iactatus inter undas: quod deerat, insuper ferro prætereà obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quàm Æneæ meo, ne tantis undis surgentibus spoliata magistro nauis deficeret. Hæccine eorum delicia, opes, tranquillitas? sic illis uiuitur, sic moritur. Tui nunc & aliorum defende studia & artes, cõtendeq; si libet, maiorem esse etiam eorum miseriam & calamitatem, qui patrias incolẽtes suas, uxorumq; ac filiorum societate beati quescunt, gaudent, ludunt, bortantur, amicitias colunt, exercentur commodè, habitant magnificè, uestiuntur cultè, conuiuantur lætè, cubant molliter, iucundos suos ac geniales agunt dies. Adde, qui in urbibus optimates & primarij magnam sibi uendicant auctoritatem, habenturq; summo in precio atq; honore, qui ius dicunt, qui causas agunt aliorum, qui fasces gerunt, qui ducunt exercitus, qui uel asistunt principibus, uel principes ipsi magni illustresq; sunt: quibus nec optabilius quicquam in uita esse uideo, neque beatius. CH. Falleris longè Palinure: nã quos beatiores esse arbitraris, miseriores illi sunt ulla sine dubitatione. Neque enim negauerim sortem subiectam esse nautarum magnis malis: sed ita subiectã, ut comparatione aliarũ, quæ maioribus cũ gra-

uantur

uentur incommodis, minus certè misera iudicanda sit. Quid enim tristius, ut ad tuos ueniam qui patrias suas colūt, quid miserabilius, quàm domi suæ agere, & ita agere, ut iucundiorem aliquando quàm uitam mortē optes? Quæ ulla maior calamitas, quàm circundari urbem hostibus, ingruere bellum, uolitare tela, stringi enses, perfodi muros, fremere tormentis, saxo dirui, domos tremescere & concuti? quemque fame sitiq; deficere, corrumpi aerem, occupari mœnia, spoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incēdia paræri, malos exultare, bonos torqueri, affici contumelijs, expelli domibus, uulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidarri filios ante parentū ora, uim pati uxores, stuprari gnatas? Videntur an hæc tibi mala, Palinure, & an bis quæ tu memmineris, ulla ex parte comparanda? PAL. Quàm uera narras, ô Charon, quàm nunc uel audiens ista perhorresco! Venit enim mihi in mentem grauis illa & deploranda patriæ meæ [b] desolatio: Troiæ inquam, tam præpotentis olim atque præditis, cuius euersione nihil credo referri posse crudelius aut lachrymabilius: tantaq; fuit calamitatis eius magnitudo, ut longè plura etiam atq; tristiora quàm tu suprà memoraueris, sibi contigerint: quæ si uelis, omnia tibi, ut rem certius agnoscas, explicabo. CHA. Haud opus est Palinure, quoniam & tempus nō patitur, & ego hæc omnia non secus ac tu nota atq; comperta habeo. Nā & mihi renunciauerunt ut quæque aduentabant animæ ex illo bello profectæ. Nihil certè, ut nunc tu dixisti, peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabilius. PAL. Faxo ut iubeas: sed aduertas Charō, grauissima licet hæc sint, rariora tamē cōtingere, quàm ea nautarum quæ suprà exposui.

CHA. *Referam ergo alia frequētiora, & ex ipsis quidem*

met ciuitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade oro, & per ciuitatem, plateas, porticuſq; diſcurre: quid aliud offendes, quàm oblatrantium maledicta, inſimulationes peſtilentiſſimas, optimi cuiuſque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, inuidentiamq; uenena. Diuerte modò greſſum, & artificum mercatoriúmq; tabernas ac conuentus pete: quid aliud deprehendes, quàm ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesq; manifeſtas? Transfer debinc te in fora publica, ſedesq; iudiciarias: quid audis quàm undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quàm cædes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum iurgia & contentiones, teſtium periurationes, cauſidicorum prævaricationes, iudicum corruptiones, præſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obuiã tibi habebis, quàm exultãtes improbos, lugẽtes bonos, oppreſſas uiduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non uidebis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionẽ, militũ audaciam, fœneratorum uoracitatẽ, quæſtorũ improbitatem, quam non potentũ hominum in tenuiores uim atq; inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerar, proſcribi? P A. Grauia hæc nimis ac miſerabilia. C H. Et reſtant alia, quæ non minus tibi grauiora & miſerabiliora uidebũtur. P A. Perge. C H. Quæ fortaſſis etiã grauiora & miſerabiliora iudicabis, quoniam domeſtica ac frequẽs magna eſt eorum peſtis. P A L. Fare. C H A. Noli tibi Palinure afferre in medium graues longoſq; artificum & negocia-

negociatorum labores: non eos quibus efficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus causidici, cæterarumq; disciplinarũ sectatores, æstus, algores, inediã, peregrinationes, anxietates uel pericula, uulnera, cædes, districtæq; habitationes, infinitaq; agendi, cubãdi, uescendi incõmoda uel fastidia, lassitudines, uigilias, solitudines, odia, & infamationes. Nam si complecti cuncta sermone meo atque exequi uoluerim, tot tantaq; dicenda se offerẽt, ut præ longitudine malorum ac mole, citius nauigatio nostra quàm oratio finem possit inuenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum quas inter domesticos parietes, tum seruorum, tum uxorum ac filiorum molestias ac turbationes pessimas perferre solent qui gubernationi præsunt rei familiaris. Quam si ita ut naualẽ expertum esses, facilè quicquid dicturus sum, me etiam tacẽte & intelligeres & approbares. Nam seruorum primò in dominos semper prompta maledicta, furta, impositiones, fugas, arrogãtiã, negligentiã rerum dominorũ, temulentiam, edacitatem, somnolentiam, tarditatem, ignauiã, nemo est qui non uideat magnã afferre his qui patiũtur, infelicitatẽ. Deinde filios, quorũ amore nihil dulcius esse fertur, quãta animi cũ amaritudine efficiũt parẽtes uel ægrotare, uel mortem obire, quod frequenter admodum fit, satis existimo etiam te intelligere. Quam uero grauem & anxiam credis esse eorũ uel parturitionem, uel educationẽ, uel institutionem? Quoties pro eis bonæ parentes gemere, suspirare, dolere, torqueri? Quãta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immensaq; adeò cura aluerunt, uel parum sibi audiẽtes, uel rebeles ac infestos postea habere contingat? quàm dolenter eas ferre arbitraris dum insani & uecordes sunt, dum

bebetis & craſſi ingenij, dū effœminati et molles, dū dilapidant & euertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per præcipitia uitiorum omnium uitam ducunt ſuā? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inuiſas? quarum lingua nihil perniciosius, quarū audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ urgeſi ſemper & contentionibus obtundunt uiros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrāt, ſemper inſidiantur. Quibus quam deſint cætera, nunquā tamen lachrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ cæca ſua (quæ tantum ardent) ornamentorū ambitione exhauriunt opes, labefactāt domos, cogunt maritos in malos quæſtus, in diræ ſcelera. Non refero turpiſſima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos coniuges, nemo ſatis unquam meo iudicio enarrare poſſet: ſed magnū doloris argumentū præſtāt, & grauiſſimas cædes, & ingentia quæ ſæpe propter corruptas uxores bella exerſerunt. PAL. Hoc plus quàm uellem, ſcio: nam arduū illud quod ego uidi Græcorum & Troianorum bellum propter Helenæ raptū, in eam excreuit rabiem, quam nulla mundi regio ignorauit. CH. Quæ toti mundo manifeſta ſunt, ea tantum noſti, Palinure: at ſi ſingula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum ſtuporem, ut ſtupeſcens etiam præ miſeratione coniugalem uitam lachrymares. PAL. Hui quid narras? CHA. Narro quæ quotidie uideo & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CH. Minimè: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me uidiſſe ea prædītas honeſtate, ea religione, ac uitæ integritate, ut diuinum quiddā magis

magis quàm humanũ redolere uidẽtur. CH. Et multas uti que eiuscemodi esse confiteor, sed eas quidem, quæ optimis honestissimisq; ortæ parentibus, ebiberũt à primis annis sobrios & castos mores: quæ sanctis parentũ suorũ exemplis educatæ, uitam instituerunt, peccare castigatæ, sapienter ad mansuetudinem edoctæ, ad pietatẽ, ad fidem, ad diuinũ cultum, ad rectũ cõpositumq; regimen rei familiaris. Quæ se à thyasis, salubus, iocis: quæ se à spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Cæterum quæ cõtra sanctitatem, quæ malis institutis, peruersisq; parentum exemplis imbutæ, molliter uixerint, effœminatæ delicijs atq; turpi otio, quæ nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quæ præterea oculis suũ hauserunt, matrũ præsertim obscœnitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidẽ tanquã uenena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quibusq; fœris, est hymenalis honestus, quo qui eas uel emẽdatis instituãt moribus, uel sancto inuitent exemplo, parentes simul rariores habeãtur. Prodeunt postea in publicũ quæq; etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsæ consecrasse uideantur. Et quæ secretum intra cubile probra gesserunt, cum uestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Voiq; ea, uanum uulgus, ita ut cernitis, uera docentes esse arbitramini. At ego nihil quàm quod res habet, de eis iudico. nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non ueste hic teguntur macule, non pallio obnubuntur scelera. exertos omnes ac nudatos, rerumq; omnium uacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in uita malè tentatum, maleq; actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur.

Quare

Quare non mirum tibi uideatur, si quorumcunq; nota haec crimina, qui quorumcunq; etiam nudas, ita ut prædixi, transuebo umbras. Quàm proinde ingentem uideo earum turbam, quæ cum impudicitiam longè apertam ostendant suam, pudicissimæ tamen in uita habeantur? Quãtas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscœnos amores, quot pollutiones, quot suppositicios partus, quot mentitas exutritiones, quot alieni seminis susceptas messes? At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter cætus & prædicant quasi pudicitiæ principes: statuunt mausolea: plurimi quoq; epigrammata condi, orationes scribi & pronũciari curant, in laudem ac memoriã castitatis fideiq; earum sempiternam. An hæc tristia & amara esse censes Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quæ ea seueritate & acrimonia recensuisti, ut cætera læta, fausta, deliciarũq; plena (si tibi fides daretur) existimanda essent?

PALIN. *Haud equidẽ tanta in ciuitatibus priuatisq; domibus, quanta modò enumerasti, mala regnare credidissem.*

CHA. *Ita proficit, inexpertos sermonem aliquando inire cum his qui multarum rerum usum atq; experientiam habent.*

PAL. *Ita fit.*

CHA. *Quòd si animaduertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quàm animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiã meam. Nam huiusmodi res diræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiũt, & quodammodo domãtur: quas uerò ego memoraui, cum animũ magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atq; edomare potest.*

PAL. *Consentio tibi iam, gaudeoq; in eam lucem te illustrante peruenisse, ut*

intelligam

intelligam tam magnã aliorum & maiorem etiam quàm nautarũ miseriã. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni uiri, non dicã nautis, sed cæteris insuper quibuscunq; mortalibus beatiores sint. CHA. *Curt* PAL. *Quoniam omnibus abundent atq; affluant bonis.* CHA. *Quibus?* PAL. *Honore, gloria, opibus, delicijs, amicis, potentatu, imperio.* CHA. *Hisce?* PA. *Hisce, & multo pluribus.* CHA. *Erras.* PAL. *Errorem hunc optassem in uita mihi.* CHA. *Deliras.* PAL. *Maluissem ita delirare, quàm tua cum sententia sapere.* CHA. *Quid si nihil illis miserius?* PAL. *Quid si nihil beatius?* CHA. *Haud unquam hoc mihi demonstrabis.* PA. *Non tibi ij beati uidentur, qui quicquid ad explẽdas uoluptates optari potest, assequuntur? quibus conuiuandi, cubandi, unguendi, lauandi, ludendi, uenandi, aucupandi, ad omnẽ nutorem atq; satietatẽ semper facultas sit? quibus quotquot uelint concubitus fœminarum, quotquot uelint arua, equi, canes: quibus tot sunt serui, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tam tũ possideant auri, gemmarũ, uestiũ, supellectilis? quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? quos populi ueneãtur, timeant, laudent, decantent? qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, uindicent inimicos, trucident rebelles?* CHA. *Non est tam magna ut existimas Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certè fastidium tanta bonorũ cõtinuatio, tantaq; affluentia, nec; sapit tantũ, quæ non aliquando intermittitur uoluptas. Præterea quomodo eos tu beatos iudicare potes, qui tantis opib. atq; delicijs suis nunquam fruuntur cũ iucunditate, nunquã cũ gaudio? qui in tanta rerũ copia nunquã exhilarẽt se, nunquam releuent animũ, nũquã exultent?* Qui *tanta licet bonorum*

norum ubertate redundantes, triſticia tamen ſemper obducantur, ſolicitudine premãtur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior uidetur priuatorũ conditio, quorũ & uita ſecurior, & uoluptates etiam, ſi mentem intendes, maiores ſunt? quos ſumma ſemper cõdit hilaritas, mulcet feſtiuitas, explet alacritas? Quantã putas affere delectationem, quæ cõmunis cum uxoribus & filijs uita exigitur, dum cubant tutè, ueſcuntur lætè, iocantur modeſtè? ¶ Quàm dulcè eſſe arbitraris amicorũ inter ſe & æqualiũ parem uitam, domeſticum uſum, frequentẽ conuentũ? Quid eorum amore ſuauius, confabulatione gratius, curis melius atq; commodius? Quantum credis lætitiæ & exultationis habeant eorũ conuiuia, ludi, cantus, ſaltationes? quantũ dilatent animos et permulceant? quantũ emanet mellis? cuius nec ſtillã principium aliquis deguſtauit. P A. Haud intelligo Charon hanc quã refers regũ triſticiam atq; anxietatẽ, qui inter riſus tantùm, blanditias iocoſq; uerſentur, quibus ſemper pſallatur, canatur, plaudatur, & quicquid ad tranſigendã bilarẽ uitam excogitari poteſt, exhibeatur. C H. Etiam, ut uideo, iuodicas Palinure, quæ oculis tantùm pateãt: quo errore decepti mortales, plurimum ſeduci ſolent: ſed quod certum afferre poſſunt iudiciũ exteriora corporis, quæ uclamenta quædã magis ſunt ueritatis? At quid certi promittere & oſtentare poteſt frõs ſ hominũ, quæ plures quàm Proteus ſpecies mentiri, atq; in plures mutari queat? Conſiderandæ ſunt ſecretæ animi fibræ: perſcrutandæ ſunt interiores mentis latebræ: quas ſi peruidere ita ut frontẽ poſſes, prob dolor, quantã ibi malorũ turbã, quantã formidinũ atq; ſtrepitationũ aciẽ introſpiceres, quot angores, ſolicitudines, ſuſpiciones? quot peſtilentes morbos & perturbationes? quãta aperirẽtur ulcera, quot

ta,quot plagæ & cædes, quot insidiæ,quot ensēs, et telorū infinita genera?quæ nec somnos eorū quietos, nec cibos placidos,nec opulentiam dulcem,nec imperium iucundum,nec delicias iocosq; lætos esse permittant. PA. Nesciebam adhuc hæc eorū qui dominantur mala:sed cur illis contingant tanta,non capio. CH. Contingunt tanta propter graues inimicitias,acerbaq; odia quæ continuè cum finitimis ciuitatibus,cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit ut ingraue scentibus odijs,increscentibusq; iniurijs,quibus quotidie afficiunt quemq; , necesse sit illos torqueri & affligi grauiter,confidere nemini , suspicari omnia. Possint extimere miscus etiam (ut aiunt)uolantes,gaudere & lætari nunquam, tristicia & mœrore detineri semper. PA. Adducis me facilè ut credam suspectas eos habere finitimas ciuitates , cum quibus & insensa odia confiteor, propter continua quæ exercētur bella,& dominandi libidinem,qua plurimū incenduntur. Cum suis uerò quibus imperant populis,nihil accipere possum nisi amorem,& dulcissimam pacē. Porrò si cum finitimis sint inimicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida,profligantur acies,spoliantur & captiuantur hostes,populationes fiunt, trophæis decoratur patria , uictoriis celebratur,triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria,& urbium ornatus,& inimicorum timor,& populorum inter se lætitia, atq; erga principes fides et amor crescit. CH. At tantum narras quæ prospera sunt & læta, ac quæ frequentius accidunt aduersa & tristia prætermittis, quasi semper eos putes debellare hostes,potiri uictoria,triumphis exultare,nunquam uerò uinci,prosterni,agros suos populari,bona sua diripi,et è suis se oppidis deijci. Sed maiora

hæc

hæc prætereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorũ & cades sustinent, comperies longè maiore damno quàm lucro partas eorũ victorias constare, discussáq; ratione decessisse plus illis, quàm accessisse. His adijcias, ut populorũ etiam suorum odia, nedum finitimorum intelligas, quòd ad inferenda bella & persequẽdos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo nauigio, longa armorum & machinarum præparatione: quæ quẽ magno & inæstimabili constent sumptu, nec proprij suppeditent redditus, necesse est nouis uectigalibus uexare populos, nouas indicere præstationes, nouas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire æs omnium, radere marsupia, imò uiscera pauperũ, paruos atq; magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum inuisos manifestè se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemq; nullius fidei, nullius amicitiæ credere, coniectare omnia in malã partẽ. Habet enim hoc in se pessimũ malefactorũ conscientia, ut quos iniuria affecit, nunquã reuocari in amicitiam, nunquã mitigari, & ad ueniã moueri posse putet: proinde magis insurgitur, grauiores itur in iniurias. hunc proscribunt, illũ carcere includũt: quorundã patrimonia publicant, alios iugulari aut strangulari iubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoq; quos tantis lacerunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, seruos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum cæteri qui chariores etiam uidebantur, exempla aliorum proponunt sibi, acutiq; ipsi non minus odia. Nam nõ minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim ciuitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odijs incenditur, coquit nouas cogitationes, noua consilia molitur. Mox eò deueniũt, ut hæc intelligentes ui-

les uideant quantæ ruinæ quantoq; præcipitio ſubiaceant, quàm tenuiſſimo quaſi quodam filo pendeant imperia ſua. Tunc cernas eos pallere, triſtari, conſumi, expauere omnia, torquere ſcelerum ſuorum conſcentia (quæ prima eſt pœnarum omnium) timere boſtium inſidias, ciuium conſpirationes, domeſticorum proditiones, oppreſſorum uindictas. Tunc ſecurum nihil exiſtimare, niſi quod ui ac ferro tueantur. Propterea non credunt ſe iuſtò cuiquam, non miniſtris, non neceſſarijs, non germanis, quorum maiorem etiã quàm aliorũ auctoritatẽ magis formidant. Arcẽt ſe ab aſpectu & præſentia omniũ, cingũt ſe foſſis et aggeribus, claudunt ſe arcibus, quaſi ad perpetuos dãnati carceres. Cuſtodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obſideri eos putes, circumuallãtur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil iucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum maiore etiam uigilant. Terret illos conuentus hominum, angit ſolitudo: timent colloquia, timent ſalutationes, timent dona. Suſpecti illis cibus, ſuſpecta ſeliæ, ſuſpecti cibus & potus, qui nec etiã niſi præguſtati ſumuntur. Suſpecti pellicum & item uxorum tori: quibus nimirũ eſt cur ſine cuiuſquam præguſtatione congrediantur. Ipſos uerò quorum ſe cuſtodiæ commiſerunt non minus extimeſcunt, quibus quum carere nequeant ob tutelam ſuam, eo magis augetur eorũ timor & miſeria, quo armatos pro firmiore illos præſidio eſſe neceſſe ſit. Quare alieni genus & barbaros homines, atq; abiectiſſimos quoſq; ſibi deligũt, eoſq; frequẽtius comitantur. Deyciunt ſæpius ac exterminant, quò ſaluti ſuæ, ſi non alia, at ſaltem hac uia cõſulere poſſint. Quid fœdius & ignauius dici queat, quàm hominibus immanibus ac flagitioſis ſe cõmittere: ſuos uerò, prudentes, ſobrios,

iustos spernere atq; deuitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos cõtinuus & ingẽs semper angore afficit metus, quo nõ modò animi grauiter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona frigantur & dissipantur? Quantæ istæ eorũ delictæ, quanta gaudia, qui tranquillitatẽ nũquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quæ nam ubertas ista bonorum, quæ dustracti aliunde, neq; sciant, neque uisant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperij bona, quæ quum ipsi uidere & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curæ & gubernationi? ignari rerum suarũ, nesciq; omniũ ferme quæ sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his præsertim, quos præ cæteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficijs, illos pœnis afficiunt? Quodq; grauius est, quoties ipsis etiam uidentibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque lædunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirũ si exardescunt postea populorum odia? si labefactatur postea eorum status atq; desolatur? Quanta ista, quamq; optãda imperia, cum quibus & seruitutem pessimam degant? subiecti tantis perturbationibus, tantis insidijs: subiecti ipsis etiã quos sibi subiecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicuius criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione, priuati & libertate: quod est tã dulce & omnibus optabile bonũ, nõ hominibus modò, sed cæteris insuper quibuscunq;

buſcunq; animantibus : cuius priuatione quid eſt quod triſtius aut infelicius contingere poßit? PALI. *Non credis Charon bonos aliquos, mitiq; & moderatæ naturæ Tyrannos eſſe?* CH. *Imò multos credo: ſed tanta eſt dominãdi libido, tantus ardor, tãta neſcio quæ peſtis ingenita, ut quos ſemel inuaſerit, ſint ſumma quamuis bonitate præſtantes, adeò illiciat eos, illiciõq; deprauet, ut uita potius quàm imperio quod iam occupauerunt, carere poßint. Vel ad cõſeruandum, uel ad ampliſicandũ contendunt unguibus dẽtibusq;: ac propterea nemo eſt tam bonus tyrannus, cui non conſeruationis ampliſicationisq; ſuæ gratia, multis magnas inferre iniurias, atque ob eas illatas non plurimùm timere, plurimas ue pati angustias contingat.* PALIN. *Miror cur tantis in malis, quæ plane ita ut narraſti, uera eſſe puto, appetant tantopere mortales imperium, niſi id fortaſſe faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam præſtans atq; excellens bonum, tolerabiliores reddit tãtas quas modò expoſuiſti miſerias. Dulce quippe eſt mandare alijs, præferri omnibus, eminere, præcellere, uenerari, timeri, ſupplici ter exorari, aſſurgi ſibi, uia decedi, inclinari ceruicẽ, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerũ bene geſtarum decantationes. Quæ quũ et diuina numina plurimũ capiãt, facilè intelligi poteſt, quantum & his quoque mortalium mentes capiantur.* CH. *Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certò inuiſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudẽtur, ſi audiãtur, ſi ſibi aſſurgatur atq; incuruetur, intelligũt palàm uel aſſentationis uel timoris cauſſa id fieri. Quare nõ eſt ita dulcis ut putas, huiuſmodi honoris et gloriæ exterſio magis quàm exhibitio. At uerò dulcior ĩ eſt q in priuatos homines ab amicis*

& benevolis honor exhibetur propter aliquod eorũ egre-
gium facinus, aut excellentem uirtutẽ. Vera ista gloria, ue-
rus iste honor, ac dignus quidẽ quo & diuina numina ca-
piantur. PAL. Nullam ergo uideo caussam cur tãto ope-
re imperia desiderẽtur, desideratáq; conseruẽtur: nisi quòd
habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in
hic maxime expletur. Quò enim quisquis plus auri, agrorũ,
aedificiorum, oppidorum acquirere possit, nullo parcit la-
bori, quantumuis magno & intolerabili: neque ullus tam
amarus labor, quin propter quaestum & maiorem rerum
cumulationem dulcescat. Ita quum tyranni super omnes plus
possideant, super omnes etiam beatiores uidẽtur, licet cete-
ra eis tristia sint atq; peracerba. CH. Neq; istud quidem
affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit dili-
tem maior abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim pa-
uo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati uitae suf-
ficiat. Is abundè est locuples, propter bonestũ, quod facilime
implere potest, desiderium: quod quum & impleuerit, libe-
ratus est ab omni qua alij rapiuntur habẽdi anxietate. Qui
uerò quantumlibet diues plura concupiscit, plurimum indi-
get: quia perseuerante acquirendi insatietate efficitur mi-
nus uoti compos. Quo enim magis crescit multarum rerum
possessio, magis etiam cupiditas: neq; finem unquam habet
uorago illa cupiditatis. Deinde non est iudicandus quisque
uel locuples multitudine, uel pauper paucitate diuitiarum:
sed uel rerum magis implemento, uel necessitate. Nã si mul-
titudinem exediunt sumptus, quomodo potest is credi di-
ues, qui minus habet quàm necesse esset? Quare quũ neces-
sitatem sepius magnam patiantur qui tantam imperij mo-
lẽ administrãt, indigentiores etiã putandi sunt priuatis ho-
minibus

0015783

minibus: quibus licet tenues sint opes, at necessitatibus satis suis uel pares sunt, uel superiores. Taceamus graues quas quotidie expilationes uel rapinas perferunt à quæstoribus suis, & ab his maximè quorum fidei magis creduntur: qui quo maiora etiam nacti sunt imperia, eo maiora utique furta, maioremq; proinde rerum suarum diminutionem patiuntur, à quibus priuatos saltem homines liberos esse constat, qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & attentius omnia intueri possunt. Dicamus uerò curas & labores quos in administrandis tantis opibus, gubernandoq; tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortiores quàm Herculis humeros esse necesse est ad sustentandam tantam molem: plures etiam quàm Argi oculos ad tantam rerum uarietatem perundendam atque distribuendam: plura quoq; quàm Iani aut Versumni capita, ad intelligenda ex-minandaq; tot ac tanta cùm hostium tum populorum suorum quæ illis negocia deferuntur. Quæ tanta animi uis, quæ nō debilitetur? quæ tanta solidum, quæ non concutiatur? quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cuius est tanta ualetudo, tantum robur, qui se tam uasto curarum ponderi parem audeat polliceri? cuius est adeò æquabilis & moderatus animus, adeò perseuerans, quin tam multis tamq; cōtinuis laboribus non defatigari, non quassari, nunquā quoq; cōfringi possit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui hæc ultima loca colimus, loquamur. Vtrū putas, Palinure, beatiorem esse, uel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil præter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: uel Plutonem, tam lati tamq; immensi regni tyrannum? Intelligo, si tacem, quale de hoc sis iudicium prolaturus. Crede mihi, nunquā meum cum suo statu commutarem. PA.

Quare? CH. Quia lætus ago, & summa cum quiete. Non ullius rei ullam gero, nisi transuehendi hasce huc descendentes animas, & conseruandi incolumem hũc fascelum meum, solicitudinem: ut quo dicam tibi quicquid est quod me grauet. Quum enim propter uetustatem fatiscat aliquando rimis, curare me oportet ut restituatur integritati suæ. quare cum consuo sæpius, & obstruo si quid rimarum est. hæc omnis mea cura est, hic omnis labor. At Pluto cum tantis diuitijs suis, ac regno tanto, nunquam lætatur, nunquam quiescit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum semper habet ubique animum. hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus ministris. huic mandat, illum terret, alios acciri iubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Sæpe illum trepidare cogit lampas Phœbi, ne ulla ex parte irradiet regno suo. Sæpe et fulmen magni fratris, ne paueirct Auerna atq; labefactet. Quoties uidi ego illum, dum rebus suis timet, inuectum summo curru peragrare omnem hanc regionem, lustrare fines, scrutari omnia diligenter, descendere etiam in superum orbem, circumire terras, peruulgare quodcunq; periculum perferre posset, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ quũ multis in locis, tum maxime ea solet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam eum terrent, propter magnas reluctationes Typhœi gigantis, quibus totam cõquassat illam patriam. Nam postquam ipse ausus fuit bella inferre cœlo, inuecere superi eum corpori Trinacriam, sub qua ab omnibus undiq; montibus pressus & grauatus, conatur sæpe se attollere, impositaq; sibi reijcere: proindeq; magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut hæc loca nostra concutiat grauiter & tremefaciat. Cogita nũc

quam

quàm læta & optanda sit sors huius inferni tyranni, cuius tot diuiditur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quẽ tot oporteat præcauere pericula, tot dispẽsare ministeria, omnia percensere, omnia corrigere, omnia uel ipsum gubernare, uel alijs gubernanda cõmittere. Atqui de rogo, & uel ex hoc uno collige eius felicitatẽ. Nã si me deficere contingeret huic nauiculario ministerio, quod ita necessariũ est ut uides, necesse esset eum uices meas subire: ne alioquin deficiẽte portitore, regno suo malè succederet. PA. Hoc profectò non modò uerum esse uideo: sed manibus etiã ipsis (ut aiunt) tango. Nam ea nocte qua aliis somno grauatis è puppi in mare excussus fui, id continuò sensit Aeneas meus, qui errantem sine magistro nauem intelligens, gubernauit eam tota ipsa nocte, non indignatus quòd quæ sceptrum gestare solebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno eius germano nihil loquor. nõ me latet, quãtos & ille labores ac curas sustineat: sed id præcipuè scio, quum temeritate Phaethontis totus penè orbis conflagrasset, quantum tunc regno suo timuit, quantũ tota cœli mœnia circuit, & ne quid labefactatum uiribus ignis corrueret, explorauit. Præterco tertium fratrem, moderatorem undarum, cuius plurimæ etiam ac maximæ curæ nõ facilè explicari possent, sed præsertim quæ sub illa quoque Phaethontea conflagratione ad summum penè usque exitium cum toto regno suo eum affecerũt. PA. De hoc possum, quod oculis meis uidi, afferre testimonium. Vidi equidem tempore illius quam suprà retuli, horrẽdæ apud Siciliam tempestatis, commotum grauiter Neptunũ, & ex alto prospicientem uocasse ad se Eurum & Zephyrũ, & increpatis acriter eis pro tanta suscitata tẽpestate, placasse ocyus

omnia, atq; tranquilla reddidisse. Quod argumentū præstat mihi euidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quòd omnia in lætissimo imperio suo paria sint, curarum suarum. CHA. Dic oro Palinure, putasne iam beatam esse tyrannorum uitam? PAL. Minimè. CHA. Optares'ne uiuens eorum sortem? PAL. Vt quid optarem, in quo nihil omnino optandum esse manifestè intelligo? CHA. Ergo certò eos arbitraris miseros? PA. Nō miseros modò, sed omnium etiam miserrimos. CH. Mirum quòd modò eos tanta frui beatitudine prædicabas. PAL. Quid mirum, si cæcus lætetur tenebris, quas postea luci restitutus damnet? CHA. Vis ut & alia eorum mala tibi referam? PAL. Restant item alia? CH. Et alia, & grauiora. PA. Quid audio grauiora? haud unquam istud credam, posse his quæ modò dixisti, grauius aliquid addi. CH. Credes quum audieris. PA. Dic ergo. CH. Vides ut appropinquamus iā ripæ. non possum longiora tecum iam facere uerba. PAL. Rogo te mi Charon, ne fallas auidissimam expectationem meam. CHA. An cæterarum umbrarum quas in littore reliqui, auidissimam etiam expectationem uis ut fallā? PAL. Non diu moraberis, perge, ô mi Charon. CHA. Imò diutius quàm solco, demoratus sum: sed lentius etiā nauigaui propter te, cuius confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe nauigationē, ut quæ reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CH. Ea tandi tanta est tibi audiendi cupiditas? PA. Tanta. CHA. Morem tibi gerā: qua in re illud te scire uelim, quòd plurimum i mi seram reddit mortalium uitā instabilitas scilicet, & ruina rerum. Nam certū nihil & permanēs in uita quisquā sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censebitur, cuius summam

mam quantumuis & plenam beatitudinem minima omnis disturbatio uiolare et auferre potest? Sanè quū omnia apud mortales infirma atq; mutabilia sint, nulla tamè infirmior fors est atque mutabilior, quàm tyrannorum, quorum etiā quo maior sit exaltatio, & sublimata magis status altitudo, magis est proinde, quum mutari eos contingit, casus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, euersiones, trucidationes, ut nemo eorum ferè unquam euaserit, qui non uel regno depulsus, uel ueneno necatus, uel cruenta aliqua & pessima morte cæsus uel peremptus sit. Quis talem eorum uitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (si tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi postea tamq; amaro fine consumatur? Horret animus dicere. Nā ne credas ps tātum mortales subiectos malis esse, sensimus & bonum magnā partè aliquando nos inferi, licet tā ualida nobis & munita sit ciuitas, tam firma & præpotens, atq; omnibus undique præsidijs circumsepta. Non possum sine dolore meminisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus hæc regna penetrauit: perfregit fores, inuasit regem, exterruit regnum, quam & antè socij eius rapere adorti erant, abstraxit Cerberum, uinctumq; cum catena tum magna ui in orbem duxit, cōcussit loca omnia, trepidare omnes umbras atq; ipsos iudices fecit: me quoq; non modicum læsit, quem erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsumq; graui-ter te mediam paludè exturbauit. Timui equidem tunc desolatum iri barathrum totum. Credidi tūc supremū Plutoni finem aduenisse regni sui: neq; minus illum cum coniuge in prælam duci ad superos, quàm tartareum canem: sed paulo humanius cum eo actum est, quàm opinabar. Nā tādem sibi ac regno suo bene consultum est: neque tamen ita con-

ſulum eſt, quin tricipiti cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quòd ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coæquaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrũ liberatior uel mens uel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidẽ nihil ambigo, priuatus fuiſſem hac naucula: hoc enim habeo tantum quod adimi mihi poſſit. priuatus etiã fuiſſem regẽ meo: ſed quotquot alios uoluiſſem reges, procul dubio inueniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſeruitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quòd pro uetuſto & attrito, qualem hunc inueris, nouum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantũ regnum amiſiſſet? quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neq; par aliud regnum, uti parem ego uel meliorem nauim: neque parem alium famulum, uti parem ego uel meliorem dominum inueniſſet. Excedo iam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem & quibus olim curis uexatus, quantoq; timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cuius narratio maiorem etiam augeret eorum quæ ſuprà dixi, malorum confirmationem. PA. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo mortalium fuit qui maiora quàm ego unquam uiderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporib. Troiano rege maius? quid opibus ſuis cumulatius? quid operibus munitius & pulchrius? & quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? quid crudelius? quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit euerſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem cõiugem, captiuatas nurus & filias, populationem tantarum diuitiarũ: ipſe quoq;, quod ultimũ reſtabat illi

illi senectutis suæ solatium, Pyrrhi ense confossus, & crudelissima morte consumptus est. CH. Quis melius me hæc nouit, qui cunctos hac scapha transuexi? A quibus & omnem calamitatẽ suam seriatim perdidici. Notus est abundè mihi Priamus, cuius cognito acerbo casu non potui non dolere. Notus est Troilus, noti Hector & Deiphobus, nota est cætera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello periẽrũt Troiani pariter & Graij duces. Nota est infinita quæ tunc occidit populorũ manus. Nullo memini tempore longiorè interfectorũ multitudinẽ huc descendisse, quàm illo quo ita lassatus fui, ut præ multitudine omnibus transuehendis minimè hæc cymba sufficeret planè. Quid opus est tibi monitore ad aperiẽdas eorum miserias, quas tu subiectas oculis tuis habuisti? Quòd si pro angustia tẽporis liceret (iam enim uideo propius nos applicare ripæ) narrarẽ & millia aliorũ tyrannorum, ex quibus crescere etiam magis tibi opinio corũ calamitatis. Nã illud possum, quod certò scio, tibi uerum confirmare, nullum ferè me uidisse inquam tyrannorum huc descendentium (descendunt porrò omnes) qui non uel alicuius ueneni infectionem, uel magnus ulcerum cicatrices, & sanguinolẽtæ alicuius mortis horrida signa præ se ferret. Ita mirum est uidere tot ac tanto: necatos, confossos, cruẽtatos, trucidatos. PALIN. Quis nunc se tãtis ui malis tyrannum unquam esse optabit? quis imperia assequi quæret, quæ iam certius certo cognosco magis fugienda esse, quàm Medusæum caput? CHA. Audisti quibus apud superos tyranni malis torquentur: sed si intelligeres quæ hic apud inferos grauiora etiã illis parãtur, prhorresceres & longè magis eorum sortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHA. Credis Pali-

nure,

mare, scelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita esse? PAL. *Hoc modò animaduertebam.* CH. *Animaduertendum est igitur tibi, quodcunq; in uita peccatur, pari demum posse morte & respondente peccatis pœna puniri. Nã ut capias quod dico: si tu Palinure artẽ tuam mauicularian uuens malè exercueris, si in dominum tuum mali quicquam uel cogitaueris uel commiseris, si inaudiẽs dicto sæuo exueris, inuenies hic tibi præparatas his quæ deliqueris, similes pœnas.* PA. *Nihil profectò, Charon, scio quod malè egerim, uel in dominum meum peccauerim, nisi fortè nolentiam illam dormitationem meã, qua negligentius certò quàm debebam, me gessi. Nam magno in periculo nauium simul & dominum quem uebebat meũ reliqui, nisi uigilantior ipse & cautior melius sibi consuluisset: sed pœnarum satis tum ob hoc crassum peccatum meum etiam in uita recepi.* CHA. *Recipies etiã in morte. Ibis enim quum è naui te dimisero, ad seueros iudices nostros, qui examinant & censent delicta omnium. Ducent quoq; te in examinationem, scrutabũturq; crimina tua. Videor uerò uidere quæ tibi iudicabunt pœnæ subeiendum.* PALIN. *Quas?* CHA. *Parem peccato tuo tibi pœnam statuit. Nã quum somno peccaueris, æterno etiam te somno dãnabunt.* PA. *Dormiam ergo in æternum?* CHAR. *Ita puto; nisi grauius sit aliud peccatum tibi.* PALIN. *Sic mihi sis habeam iudices, ut nõ sit grauius aliud mihi.* CHA. *Nullam ergo nisi somni pœnam patieris.* PAL. *Non hæc grauis pœna mihi uidetur.* CHA. *Neq; asinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua uirtute præditis uiris grauissima existimatur.* PA. *Quas uerò, dic, pœnas perferẽt tyranni?* CH. *Audis tot clamantis & lamentãtes uocesq; horrificos*

rificos

30015783

vifícos planctus? tantum ſtridorem ferri? tot tractus cate-
narum? PAL. Delectabat me adeò ſermocinatio tua, ut
bis minimè animũ intenderem. Sed quid audio tã triſte atq;
horrendum, quod præ horrore pœnæ aures meæ ſuſtinere
non poſſunt? CHAR. Sunt hæc quæ audis, tormenta ty-
rannorum Nam quum illi in uita carcere quẽquam inclu-
ſerint, ſpoliauerint, flagellauerint, trucidauerint, in ſum-
mũ luctum, in ſummam egeſtatem & calamitatẽ deduxerint,
damnati ſunt etiam ab incorruptis iudicibus ad perfe-
diſ pœnis. Ideo teterrimis quoque carceribus inclu-
ſi, ſpoliati flagellati, rotati, cæſi membratim, ac mille atroci-
ſimis mortibus cruciati, tantos edunt quãtos audis gemi-
tus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque
ululatus. PA. Dic etiam mihi Charon, an hi? pœnis ple-
ctuntur qui magni atq; primary tyrannis aſſiſtunt? CH.
Prorſus eiſdem: nam ſuaſu & cõſilio eorum maximè com-
mittunt tyranni ſcelera ſua. PA. An & in uita illi bea-
ti? CHA. Non ſecus ac tyranni quibus aſſiſtũt: nã eiſdem
quoq; malis ſubiecti ſunt. eadem enim ſunt in eos populorũ
odia, maiora etiam inter ſe, eædem curæ, eadem pericula
& quod miſerabilius eſt, deijciũtur ſæpe à tyrannis ſuis, &
uel carcere uel morte aliquando peſſima afficiuntur. PA.
Tanta eſt ergo, tamq; generalis omniũ calamitas. Vllam ue
rò prorſus eſſe putas hominum ſortem, quæ beata duci poſ-
ſit? CHAR. imò beatos aliquos non nego fuiſſe morta-
les, ſed perraros tamen. PALIN. Quos perraros? CH.
Qui amore uirtutis & literarum contempſerunt cætera
mundi bona: qui ſe innocuos, puros, caſtos, integros, incor-
ruptos conſeruantes, extulerũt animum altius ad guſtandã
diuinam excellentiã, humana quaſi ſordida & abiecta re-
linq ten-

linquentes. Nam uirtus per se tam dulcis tamq; iucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat uoluptates. Tam nobilis & præstans est eius possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. quam qui uerè est assecutus, nihil præter literarum studia dulce, nihil præter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum prædulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta præeligit, custodit, amplectitur. Reliqua uerò mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora bilo, maniora bila, ieiuniora papis uolantibus, fugit, contemnit, abijcit, conculcat: contentusq; se ipso, ac honestissimis suauissimisq; studijs suis, totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, resocillatur, lætam & iucundam agit uitam, ridet tantas hominũ, tamq; stultas, & ultrò sibi quæstus anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, prædicant, admirantur, benevolentia complectuntur, fauore prosequuntur. Quam uerè hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur? Quod primũ est, & dulcius omnibus, bonus securusq; sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasq; nihili facit) diuitias sibi à potentioribus eripi. Non timet à quocunq; se læsi, qui nec quicquam se læsisse certò melligat. Quàm uerè hic felix est, qui cor tantisq; remotus curis & periculis, tantarum uacuus perturbationum, sibi semper alijsq; iucundus, lætetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ cælibum communes sunt, perfruatur uoluptatibus: qui humanioribus sanctioribusq; deditus studijs, contemnat omnia, contemnendoq; omnia possideat. Nam ut possidere

fidere omnia uidetur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porrò illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensq; ita id assequitur quod desiderat. Desiderio uerò suo frui, ea demum uera & sola beatitudo, beatorūq; omnium plenitudo est. PA. *Hi ergo quū nihil mali egerint, pœnarū etiam nihil patiūtur.* CH. *Nihil prorsus, imò propter transactam bene uitam, meritū magnū assequuntur.* PA. *Quod?* CHA. *Vel cœli fiunt incolæ, communicantq; æternum illis cœlestibus bonis: uel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis ac deliciarum, ubi sedes fortunatæ, campi aperti, lati, omnium omnino pœnarum expertes.* PAL. *O si mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quàm magna possem uoce, admonerē de suo quenq; officio & dignitate, accusarem tantam laborum frustrationem, tantam curarum uanitatem, tot corruptas opiniones, peruersas; iudicia: sed quàm maximè increpari, qui uel magistratu quopiā magno uel imperio cæteros antecedunt: ostenderem tanta quæ antea ignorabam. sed te docente nunc intelligo, mala eorū grauissima, dictu horribilia: reuocarē omnes à uitijs, ab inferendis iniurijs, ad meliorem uictum, à superflua agendarum rerum cura: incenderem desiderio uirtutis, laudarem innocentiam, prædicarem frugalitatem, exhortarer cūctos ad bene, grauiter, castigateq; uiuendū, ad se cognoscendum, ad contemnendum tot caduca, & somni cuiusdā uel umbræ magis similia mūdi bona: inuitarē ad honestas artes, ad ingenuas exercitationes, ad studia literarum, ad sperm ac contemplationem diuinæ bonitatis.* CHA. *Et rectè sanè: sed uides nos ripā attigisse. egredere iam.* PA. *Et iā egressus sum. Ad iudices eo. Placi-*

eo. Placidam opto tibi semper nauigationem. Salulue ó Ch
ron, & uale. C H. Et ego ad reliquas umbras redeo. Pla
dos opto tibi semper udices. Salue Palinure, & ualuale.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

a Citeriore hac ripa errantem.) Secus *inferno*rum m amniu*m* ripas eos uagari alibi docuimus, qui sepultura carerent.
b Desolatio Troiæ.) De ipsa Troia atq; eius exc idio anno tauimus quædam in libro de Sacrificijs. c Propter Hele næ raptum.) Helena publica pestis Asiæ & Græciæ, ut cuiu*s* gratia tam atrox & diuturnum bellum cum tanta h*omin*um & rerum impendia pugnatum sit. d Non est tam e magna u*t* existimas Palinure, eorum beatitudo.) Commendat ationem uitæ priuatæ ac mediocris, quæ omnium maxime tuta a est, cùm regum & diuitum uita sit contrà plena miseriarum, n metus, timoris, curarum & insidiarum hic habes, tum apud Eu ripidem in Iphigenia, & in Aulide. Multi enim ex principibus foris ac intrinsecus beati apparent, sed reuera non sunt, imò ò miserius ætatem agunt, quàm etiam infimi quiq;. e Quàm dulcem esse arbitraris amicorum inter se, & æqualium parem uitam.) Cicero libro primo Officiorum: Nihil amabilius, nec c upula-tius, quàm morum similitudo bonorũ. in quibus enim eadem studia sunt, eædem uoluntates, in his fit, ut æquè quisque alte-ro delectetur, ac seipso, efficiturq; id, quod Pythagoras ulti-mum in amicitia putauit, ut unus æquè fiat ex pluribus. Hę au-tem necessitudines sunt cõmunes eorum utriq;, quibus uter-que cum altero æquè deuincitur. Idem Cicero in lib. de Amici-tia Lælius: Recordatione nostræ amicitiæ sic fruor, ut beatè ui-xisse uidear, quia cum Scipione uixerim, quo cum mihi consuã-cta cura de rep. & de priuata fuit, quo cum domus fuit & mili-tia communis, & id in quo est omnis uis amicitiæ, uoluntatum, ac studiorum summa consensio. f Frons hominum. Mone-mur hic, non temerè fidem habendam, nec fronti, nec blandi-loquentiæ. Sæpe enim hæc duo fraudis & insidiarum tegumen-ta, & incircumspectis ac animium credulis grauium malorum causę existunt. g Priuati libertate.) Quamuis innatum sit

omnibus

mnibus hominibus libertatis desiderium, tamen adeò li-
ertas dulcis est, ut olim legati Spartanorum præfecto Per-
arum dederint hoc responsum dignissimum memoratu:
eruus tu quidē esse nosti, libertatē autem nondum exper-
us es, utrum sit dulcis, an non: quæ si tibi experta foret, non
t hastis, sed ut securibus pro ea dimicaremus, nobis suade-
s. Veteres Romani coluerunt deam Libertatem, ut Cico
lib. 2. de Natura deorum scribit, & authore Liuio lib. 24.
mpronius Gracchus pater in Auentino ex mulctaticia pe
unia ædem Libertatis faciendam curauit, dicauitq;. Lucia-
us noster in Encomio Demosthenis, sub finem: Seruitutem
ecipiens abiecta libertate, in qua mori est honestissimum.
dem in Gymnasijs: Quæ in se comprehensim uniuersam ho
inum felicitatem complectatur, nempe libertatem dico.
dē de Mercede conductis: Voluptas quæ ex libertate per-
pitur, multo suauior est. Erasmus noster in ea declametio-
e qua Lucianicæ respondet: Quid tam dulce, quid tam ex-
ptatum, quàm libertas? Plurimùm miseram reddit mor-
alium uitam instabilitas.) De instabilitate rerum humana
um, iterum Lucianus in Icaromenippo, circa initium. Ho
pitalius in epist. ad Franciscum Lotaringum:

Annibal, & Pompeius item, duo lumina, gentis
Quisq; suæ multas bello retulere coronas,
Collatis ausi toties decernere signis:
Victus uterq; fuit documento, quàm nihil usquam
Perpetuum solet in terris fixumq; manere,
Humanis quàm nulla subest constantia rebus.

VIRTVS DEA.

ARGVMENTVM.

Hîc Virtus à Fortuna malè habita deſcribbitur, la
ra & mœrens, & quæ nec ad Iouis aſpectum admitt
retur: quæ profectò uirtutis ſpecies noſtræ ætati co
uenire uidetur, ut etiam hi ferendi ſint, qui peregri
eam habitu effinxere. Ea apud Mercurium querieu
atq; ait: Quum pro me dicere uellet Plato, expulſ
eſt. Ciceroni pro me dicere incipienti, M. Antonio
grauiſsimum colaphum in os intulit; deſtitutor in
ab omnibus amicis, armatorum uim impetumq; ti
meſcentibus. atque ita relicta, pugnis cæſa, calcibusq
ſum conculcata: atque ut uides, à Fortuna dilacerata
Adii Iouem, ut iniurias apud eum exponerem: menſ
toto non ſum admiſſa. rogitanti mihi deos circunte
cauſam dixerũt, Iouem uacare ut tempore cucurbit
floreſcant, aut papilionibus alæ concinnè ſint pict
Rogatq; tãdem Mercurium, ut cauſam ſuſcipiat. nam
ſibi deſpectę nudæq; latitandum eſſe.

Interlocutores.

MERCVRIVS. VIRTVS.

IRTVS *dea per epiſtolas orauit modò*
ut ad ſe irem. Eo, ut perconter quidnam m
uelit, illico ad Iouem rediho. VIR. *Salu*
Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem
tua i

15783

tua in me pietas atque benignitas, efficit ut non penitus despecta ab omni cœtu deorum sim. MER. *Expecto quid narres: tu modò perbreues narrationes facito, nam edixit, ut confestim ad se redirem, Iupiter.* VIR. *Etiamne tecum nobis non licebit nostras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores iniuriarum, si non modò apud ipsam maximam Iouem, uerùm & apud te, quem semper in fratris locum habui, colui, obseruaui, condolendi facultas negatur? O me miseram, ad quos confugiam? unde auxilium petam? Ne quidem, cum ita despiciar, malo esse eruncum aliquem, quàm deam.* MER. *Tandem effare, dum prabeo operam.* VIR. *Viden quàm sim nuda & fœda? Hoc ita ut sim, effecit Fortunæ deæ impietas atq; iniuria. At eram sanè ornata apud Elysios campos, inter ueteres illos amicos, Platonem scilicet, Socratem, Demosthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & eiusmodi uiros doctos, qui me, dum uitam agebant, pissimè atq; religiosissimè coluere. Interea loci cum iam non pauci salutatum ad nos aduolassent, ecce tibi Fortuna dea insolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba consepta atque stipata, properans ad nos, iactabunda: En, inquit, plebeia, tu'ne maioribus dys aduentantibus non ultrò cedis? Doluit iniuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam: Neq; tu maxima dea his uerbis me plebeiam efficies: neq; si maioribus cedendum est, tibi turpiter cedendum censeo. Illa uerò illico in conuicium sese effert aduersum me. Prætereo hic, quis contumelius in me primùm, dum hæc inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philosophus cœpit contra eam, nonnulla de deorum*

officijs disputare. Illa excandescens, Apagite hinc uerbosi, inquit Non enim decet seruos deorum causam suscipere. Cœperat & Cicero orator plura uelle suadere. at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius præpotens, latera illa sua gladiatoria ostendens, grauissimumq; pugnum in os Ciceronis iniecit. hinc cæteri mei amici perculsi metu, fuga sibi properè consuluere. neq; enim Polycletus periculo, aut Phidias scalpro, aut Archimedes boroscopo, aut cæteri inermes aduersus audaciss̄imos armatos, eosq; prædis atq; homicidijs suetos, bello ad sese tuendos ualebant. Ergo me infeliciss̄imam, ab ipsis dijs omnibus qui tum aderant, atq; hominibus desertam, pugnis ac calcibus totam confregere, uestes meas diripuere, in lutum prostratam reliquere, demum abiere ouantes. Ego uerò ita confecta, cum primùm licuit, conscendi huc ut Iouem opt. max. his de rebus facerem certiorem. Iam quidem mihi ut intromittar expectanti, mensis elapsus est: dumq; id ut impetrem, omnes deos exeuntes atq; redeuntes precor, nouas semper aliquas excusationes audio. Aut enim deos aiunt uacare ut in tempore cucurbitæ floresc̄ant, aut curare ut papilionibus alæ perpulchrè pictæ adsint. Quid igitur ne uerò aliquid semper habebunt negocij, quo nos exclusas teneant ac floccipendant? Tum etiam & uilicus suscepit curam dudum, ne cucurbitæ siti pereant: nos tamen neq; dijs neq; hominibus cordi sumus. Has ob res te iterum atq; iterum precor obtestorq; Mercuri, qui semper apud deos ipsos interpres extitisti, ut causam hanc meam iustiss̄imam atq; pijss̄imam suscipias. Ad te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes atq; expectatio. Da quæso operam, ne dum à uobis excludor,

dor, ipsis quoq; mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidem dedecus deorum ordini, ubi homunculi me tametsi infirmam deam floccipendant. MER. *Audiui: doleo. uerùm pro uetere nostra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem causam te aduersus Fortunam suscepisse. Nam & Iupiter ipse, ut cæteros omittam deos, cum se ob accepta beneficia nimium Fortunæ debere sentiat, illius uires atq; potentiam ueretur. Ea enim ad cælum usq; ascensum præstitit: atque ubi uelit, ualens sua armatorum manu ejiciet. Quare si sapis, inter plebeios deos ignota, quoad Fortunæ odium extinctum sit, latebis.* VIR. *Æternum latitandum est.*
Ego & nuda & despecta abeo.

FINIS.

EPIGRAMMATA Luciani.

Λουκιανὸς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιάτε μωρά τε εἰδώς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά
Θνητὸν ἐν ἀνθρώποισι διαπρεπὲς ἐστὶ νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

Lucianus in suum ipsius librum.

Iacobus Micyllus.

Lucianus scripsi hæc, antiquaq; stultaq; doctus:
Id quoq; enim stultum est, quod tibi ualde sapit.

Nil homini certum est: hæc uoto uiuitur uno:
Sed ridens, eadem, ille probat, ille cluat.

GILBERTI COGNATI
Annotationes.

παλαιὰ.) Non solùm antiqua significat, sed etiam fabulosa, fatua, seria, qualia sunt quæ nimia vetustate obsoleta sunt, quo sensu hic accipitur hæc ἀναξία apud Aristotelem sæpe. Hoc epigramma sic vertit Alciatus:

Stulta quidem in speciem lusi, sapientia quando
Nil humana aliud quàm mera stultitia est.
Haudquaquam est homini certæ perfectio mentis:
Approbet hæc aliquis, rideat hæc alius.

εἰς ἀσώτους τὸ αὐτό.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὃν θήρωνι μανίπης.
Αἰσχρῶς εἰς ἑταίρας ἐξέχεεν Λαπάνας.
Ἀλλά μιν ὑπλήμων πατρικὸς φίλος εἰς ἐνόησεν
Ἤδη παρφαλίῃ τερόμενον πενίῃ.
Καὶ μιν ἀλιπηρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πολλ' ἐπιμειλιάσας.
Αὐτὰρ ἐπὴν θήρωνι τυχὸν ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν Λαπάναις.
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν ἠκατὲ κόσμου,
Τῇ θ' ὑπὸ τὴν μικρὴν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲν θήρωνα τὸ λείτερον ἀμφεκάλυψεν
Οἰλομένης πενίης νῆμα παλιρρόθιον.
Εὐπλήμων δ' ἐδίηρε τὸ λείτερον ἂν ἑτέκνου,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκα τε καὶ θάλαμον
Ἔγνω δ' ὡς ἂν ἐγὶ κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, ἔφατο, κρεῖσσον ἐν ἀλλοτρίοις.

In Theronem prodigum. Eiusdem.

Luscinius.

Quum iuuenis Theron bona, filius ille Menippi,
Patria inexhausta perderet ingluuie:
Diues opum quidam dolet hinc accedere duram
Pauperiem, patri iunctus amicitia.
Et miserum lachrymis sic consolatur obortis:
Sume animum, dos est en tibi summa gener.
Ille ubi iam præter spem partas, sorte nouata,
Sensit opes, priscum concipit ingenium.
Omnis in hoc labor est, uentri ut famuletur inerti,
Per phas atq; nephas, sic periisse iuuat.
Hinc inopem rursus socer arguit, omnia retro
Dum fluitare uidet, forteq; lapsa simul.
Iamq; madent genæ, & luctu miser omnia complet,
Nec Theron, sed dos iam dolet, & soboles.
Heu nimium sero didicisse iuuat, aliis non
Esse bonum, quisquis non fuit ipse sibi.

Annotatio.

Dementem esse, qui frugi sibi eum fore autumet, à quo res familiaris per summum dedecus iam olim profusa est. Veluti cum innumeris, tum maximè hoc præsenti exemplo discemus licebit diuitis, qui filiam cum ampliss. dote, perdito iuueni collocauerat. Magno nimirum suo malo discent, quanti periculo perfido fidamus.

Θήρων.) Thero, Menippi filius. *ἰῦς.*) sox. *μαργοσύνῃ.*) uenereæ libidini, quæ gula turpior ac fœdior est. *ναυαγίης πνοιῇσι.*) à naufragiis trãslatum. *ἐσθλόν.*) bonis.

εἰς τὸν ἀνθρώπινον Βίον.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
ἡμεῖς δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

In uitam humanam.

Venatorius.

Omnia nos fugiunt, nil non mortale tenemus:
Et si non fugiunt, nos tamen hæc fugimus.

Annotationes.

Indicat parum cordatos esse, qui se credant caducis ijs rebus, quæ nobis sensim, nolentibus aliquando eripiuntur, sicut nos tandem mors uicissim illis subducit.

παρέρχεται) cum mortales omnes simus.

εἰς ἀυτάρκειαν.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.
ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν πλιάνων.
Εἰ δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
φειδοῖ καὶ διαπαύρῃ μέτρον ἑφημόσατο.

In sufficientiam.

Venatorius.

Vtere diuitijs, ueluti iamiam moriturus:
Ceu sis uicturus, tu quoq; parce tuis.
Ille sapit uerè, qui res perpendit utrasq;:
Parcus erit certo tempore, largus erit.

Annotationes.

Huius epigrammatis priores duos uersus uertit Auienus, apud quem Menandro adscribitur. Quo docemur, in dispensan-

dis

dis opibus,& mortis certissimæ futuræ, & uitæ in incertũ producendæ habendam esse rationem: ne uidelicet tenacius conseruemus,aliquando post mortem relinquenda: aut inconsulto profundamus,futuris usibus conseruanda. Nam id posterius etiam Paulus prospiciendum admonet 2.Corinth. cap.8. dum ait: Beneficiendum esse alijs,non ut illis sit relaxatio,dantibus autem angustia. Isocrates ad Dominicum: *οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρεσκεύαζεν ἡγεῖτο, ἀλλ' ἀπέλαυε μὲν τῶν παρόντων ὡς θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθανάτου.* id est,nec immodica diuitiarum cupiditate tenebatur,sed præsentibus fruebatur,ut mortalis:parta uerò conseruabat,ut immortalis. *φείδεο* flexum habet loricum imperatiui in uoce passiua,loco cuius communis lingua habet *φείδου*.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν, πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι.
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

Vitus Amerp.

Felici breuis est etiam longissima uita,
Nox ingens miseris temporis una mora est.

Annotationes.

Versiculi apti & uerissimi. Qui uitæ huius delitijs ita fruũtur,ut nulla intercidat calamitas, breuissimè omnium uiuunt. Rursus qui in ærumnis degunt, diutissime, ut uerum sit quod ait ille, O nox quàm longa es, quæ facis una senem. Et comicus senex, quem moræ impatientia plurimum torquebat: Dum moliuntur(inquit)dum comuntur,annus est.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μεροπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἐστ' ὁ ἔρως πρόφασις.

Venatorius.

Non amor innodat mentes hominum, sed amorem
Criminis accusant, mens quibus est misera.

Distichon clarum, nihilq; habens difficultatis.

Ἐλεᾶν χάριτες, γλυκερώτερον ἢ μέλι βρύουσιν,
Πᾶσα χάρις πενιχρὴ δὲ λέγεται χάρις.

Ausonius in Epigrammatis expressit.

Luscinius.

Munificus gratare citò, quòd dulcior adsit
Gratia: nam longa mox perit illa mora.

Annotationes.

Erasmus meus in adagio, Bis dat qui cito dat, distichum ipsum facit.

Gratissimum est officium, quod præstatur in tempore. Contrà intempestivum officium plerumque molestum esse solet. Igitur qui gratificari uolet amico, ne differat beneficium. Non enim de nihilo dicitur, Bis dat, qui cito dat. Est enim (autore Seneca) ingratũ beneficium, quod diu inter manus dantis hæsit. Plautus: Nihil differt ab inimicitia, intempestiua benevolentia. De cessatoribus amicis extat elegantissimus apologus Æsopi apud Gel. lib. 2. cap. 29.

Φαῦλος ἀνὴρ, πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἅπασαι
Ἀντλῶμεν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Luscinius.

Rimarum plenus perdit tua dona scelestus:
Si sapis, integro uina recoude cado.

Annotationes.

Tanuit hoc distichon, non aliter perire omne beneficiũ quod in hominem improbum & ingratum confertur, ac si in uas perforatum effunderes. Planum fit ab Erasmo in Proverbio, cribro aquam haurire, & inexplebile dolium.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας.
Οὐ λήσεις δὲ θεὸς ἀλλ' ἀεὶ λογιζόμενος,

Bergius.

Bergius.

Improbe mortales quamuis tua crimina celes,
Fallere cœlestes non potes ipse deos.

Annotationes.

Quamlibet tandem homines improbè & scelerate agendo fefellerimus, Deos tamen ne cogitatione quidem fallere possumus.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, κεδαρὰν ψευδομένου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἐθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλεόνως βλαπτόμεθα.

Obsopœus.

Nil homine invenit natura nocentius illo,
Qualem qui synceram fingit amicitiam.
Non hostis nobis ultrà, sed habetur amicus,
Talis; & hac ista lædimur arte crebrò.

Annotationes.

Fucato amico, & amicitiam simulante, nihil est usquam pestilentius ac nocentius. Alia enim mala priusquam lædant, nonnihil minantur, veluti prognostica illa vulgaria tempestatum. Domus ruituræ, crepitu futuram prænunciant cladem. Canes prius latrato m edunt quàm mordeant. Sagittæ per aera stridentes antequàm feriant. Scorpiones ante ictum lambunt. Serpentes sibilant. Ab aperto inimico caveri potest, at mentiens amicitiam caveri non potest.

ψευδομένου.) simulantis. ἐν τούτῳ.) hoc pacto.

Εἰς μυσάρειον.

Ἀῤῥήτῳ ἐπέῳ γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπιπρέπω.
Κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κλειόντων φυλακή.

Obsopœus.

Obſopœus.

Fac arcana premat tacitæ cuſtodia linguæ,
Sermonum cuſtos eſt mihi maior opum.

Annotationes.

Linguæ petulantia non parum multis certũ attulit exitium, proinde moderanda eſt, & audienda nobis Minerua apud Sophoclem Vlyſſem ſapienter & ſalubriter admonens. Silendo nemo peccat, loquendo perſæpe. Xenocrates interrogatus, quur ſolus linguam ſuam cohiberet? Quia dixiſſe me, inquit, aliquando pœnituit, taciſſe nunquam. Ab hoc epigrammate non diſcrepat Heſiodi ſententia:

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος.
Φαδινῆς πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
id eſt.
Optimus eſt homini linguæ theſaurus, & ingens
Gratia quæ parcis menſurat ſingula uerbis

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής.
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴν πλείονα τῶν κτεάνων.
Τόνδε πολυπτέανον, καὶ πλήσιον ἐστὶ δίκαιον
Κλέψαι, ὃς χρῆται τοῖς ἀγχθοῖς λύκεται.
Εἰ δέ τις εὖ ψήφοις καταθύμεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν ἀεὶ πλοῦτον ἐπεγόμενος.
Οὗτος ἐποίχε μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σύμβλοις
Μοχθήσει, ἑτέρων ἀρεψομένων τὸ μέλι.

Sleidanus.

Nobilis eſt animi theſaurus, nobilis ille
Poſtrema quiſquis parte locabit opes.
Diues erit uerè, qui fidos inter amicos
Largiter effundit parta labore bona.
Sed genium quiſquis defraudat, opesq; tenacem
Congerit in teſtam, quo numerare queat,

Qualis

015783

Qualis apes, frustra studio complebit auaro
Vascula, mox fuco diripiente fauos.

Annotationes.

Animi diuitias ueras esse: & eum recte dici diuitem, qui ue eum diuitiarum usum norit, hoc epigramma innuit.

ἕχει αἰτὴν) uirtutes, præcipuè αὐτάρκειαν & frugalitas. πλείονας τῶν πλεόνων) quæ possessionibus & facultatibus copiosiores potioresq; sunt. ἐν ψήφοις) calculis, rationibus. ὑποῖχ) uelud. ἑτέρων) hæredum, furum plerumq; & eorum qui testamenta subñciant.

Ἀγρὸς ἀχαιμενίδης γενόμην ποτέ, νῦν δὲ μενίππου.
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου, βήσομαι εἰς ἕτερον,
Καὶ γάρ ἐκεῖνος ἔχειν με πόθ' ὤετο, κἠ πάλιν ἄτῳ
Οἰκτίρω δ' ἐμαυτὸν ὅλως ἀθλίως, ἀλλὰ τύχης.

Vrsinus Velius.

Fundus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo,
Mox alium rursus, mox alium q; sequar.
Vt q; suum hic credit, sic me prius ille putauit:
Sed me, fortunæ sum, quia nullus habet.

Annotationes.

Nulli certam esse ullius rei possessionem, sed omnia esse fortunæ, probat agello quodam Achæmenidis, cuius subinde alius atq; alius erat possessor. Ager, inquit, fui quondam Achæmenidis, nunc me possidet Menippus. Mox hoc relicto, alium quæram dominum. Achæmenides me suum esse putabat, idem credebat & Menippus, proprietatem nemo uendicabit, nam pro fortunæ arbitrio nunc hunc nunc alium sortior dominum.

ὤετο) putabat. ὅλως οὐδένες) Natura quidem nulli patriam esse, nec domum, nec agrum, ostendit Plutarchus in commentario de Exilio.

Mè

Μὴ πταίων, φίλος εἶ βροτοῖς, φίλος εἰ μακάρεσσι,
Καί σευ ῥᾳδίως ἔκλυον εὐξαμένης.
Ἢν πταίσῃς, ὀλίγοι ἔτι σοι φίλοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἐχθροί, τύχης τὴ ῥοπὴ συμμεταβαλλόμενοι.

Vitus Amerpach.

Si non delinques, tibi dijs hominesq; fauebunt:
Præstabunt faciles, quæq; precaris eris:
Ast ubi peccaris, cessat fauor, omnia plena
Sunt odij, facta & fors aliena tibi est.

Annotationes.

Felicibus amicos esse inuit & deos & homines: contrà infelicibus, & impingentibus in aliquod infortunium seu damnum, nullos. Hoc enim est πταίειν: labi & impingere in damnum aliquod.

ἔκλυον.) audiunt dij. ἢν πταίσῃς.) Theognis: ἓν μὲν ἔχοντος ἐμοῖ πολλοὶ φίλοι. Ouidius: Si fueris felix. τύχης ῥοπῇ. huc aut illuc inclinantis.

Ἢ βραδύπους βουλὴ μέτ' ἀμείνων, ἢ δὲ τάχεια,
Ἣν μὴ ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Sleidanus.

Sit mora consiliis. Nam si moderamine tractes,
Prosunt: ut stultè præcipitata nocent.

Annotationes.

Meditatum & lentum consilium, celeri & præcipitato in cogitantia esse præstabit: huic hanc comes sequitur pœnitudo.

ἐφελκομένην) ea ratione a tergo sequentem.

Ἐξάρχου μύθοι ἱκανώτατε καὶ δὶς μετ' ἀὼτ. εἰ]
Γράμμασι δεικνύμενα, ζῶδι λέγοντι βροτοῖς.

Volater-

Volaterranus.

Sex horæ tantùm rebus tribuuntur agendis,
Viuicq; post illas, litera *ſũbi* monet.

Annotationes.

Lucianus hoc diſtichon in Græco Epigrammatum codice ue tuſtiſſimo tribuitur, quod ita Max. Planudes exponit. Ad ſextam, inquit, diei horam operari & laborare decet, poſt hanc ad cibum procedere, quod etiam manifeſtatur per notas & literas horologij. Nam ſi Græcas literas, quæ ſeptimam, octauam, nonam & decimam horam ſignificant, hoc eſt ζ, η, θ, ι. coniungas, uerbum *ſũbi* exprimis, quod uiue ſignificat Latinè. ac ſi dicas, edas ut uiuas, hoc eſt, ut ille ait φάγε ἵνα ζῷ ἔχῃς. Vel ideo uos inuit, ad ſextam uſq; horam laborandum, quæ & proptereà melior diei pars eſſe uidetur. Vnde & Paulus Iureconſultus lib. 1. ad edictum ſcribit, cuiuſq; diei maior pars horarum eſt ſeptem, primarum diei non ſupremarum, quæ uerba habentur in Pandectis, titulo de uerborum & rerum ſignificatione. Iux ta hanc ſententiam & quidam Virgilianũ illud eſſe exiſtimant: Nunc adeò melior quoniam pars acta diei eſt. Martialis de his uulgaribus horis loquens, prima diei parte, quæ melior à Virgilio dicitur, ſolitos Romanos ſerijs rebus uacare oſtendit. Sexta, inquit, quies laſſis, ſeptima finis erit.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσὶ σῦ τρῶγε, καὶ τρίχε τῷ στόματι.

Luſcinius.

Dum pedibus piger es, curſu ſuperabere: ſi non
Bucca notax tibi iam curtat, edantiq; pedes.

Annotationes.

Curſorem cito comedentem, & tarde curretem hortatur, ut deinceps pedibus edat, & ore curtat, ut in Olympico certamine victor eſſe poſſit.

εἰς ἀδύνατον.

Εἰς τί μάτην νίπτεις Αἰθιοπα, ἀθλιέ, ἰσχιο τέχνης,
Οὐ δύνασαι λευκὴν νίπτε μαθυλλέσαι.

Sleidanus.

Aethiopem quid ſtulte lauas? Nam ſplendida nunquã
Nox fuerit, lumen ſole negante ſuum.

Annotationes.

In fruſtra laborantem, & impoſsibilia aggredientem. Quicquid enim natiuum, id haud facilè mutatur. Cæterum μαθυλλέσαι, propriè ſignificat, ſole illuſtrare.

εἰς δυσώδεις.

Οὔτε χίμαιραν τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,
Οὐκ ἀγέλην ταύρων, ὡς ὁ λόγος πυρίπνους,
Οὐ λῆμνος σύμπασ' ἦχ ἁρπυιῶν τὰ περίσσ',
Οὐδ' ὁ φιλοκτήτης ὡς ἀπεσηπόμενος,
Ὥστέ σε παμψήφει νικᾶν τηλέσιλλα χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνια, λημνιάδας.

Baptiſta Pius.

Mæonides non tale malum ſpiraſſe chimæram
Trigeminam, aut tauros credidit igniuomos:
Non omnem Lemnon, uolucrum excrementa ſororũ,
Aut Philoctetæ uulnera dira pedis.
Quare indicio populi Teleſilla chimæram
Vince, boues, ſanies, Lemniadas uolucres.

Annotationes.

Nec chimæram Homericã, nec tauros igniuomos (de quibus Apollon. in 3. Argonaut.) nec totam Lemnum, nec Harpyas, nec putridum pedem Philoctetæ ita malè olere dicit, ac Teleſillam.

Aſſam. De Chimæra uide Homerum Iliad. ζ. & η.

ὐ λήμνος σύμπασα) non Lemniarum oris factor. οὐχ ἁρπυῖαι τὰ ψιτία) Palephatus in Phineo, Harpyiæ in Phinei menſam inuolantes, cibos partim corripiebant, partim cum ingluuiem ſagina eſſent, fœda contrectatione inquinabant, uirulento oſq; afflatu polluebant. ψαμψύφει) id eſt, omnium calculis, uel iudicio.

Πολλὰ τὸ λαιμώνιον λύνασται, κἄμ ἢ πικρὸς λέξαι:
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους πατάγει.
Καὶ σὲ τὴν ὀφρὺν, καὶ τὸν τῦφον πατάξαι σει,
Κἂν ποταμὸς χρυσᾶ ῥεύματά σοι παρέχῃ.
Οὐ θρύον, ἢ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τοὺς δὲ μεγίστας
ἢ δρῦς, ἢ πλατάνους, οἶδε χαμαὶ πατάξαι.

Io. Sleidanus.

Multa poteſt Fortuna, uel inſperata, potentes
Deiicit, ac tenues ſubuehit illa uiros.
Illa ſupercilium tibi protinus auferet, & ſi
Aurifero madeat flumine tota domus.
Ventus enim malua, limoſaq; abſtinet ulua,
Sed ueteres ornos exagitare ſolet.

Annotationes.

Hoc epigrammate perquàm uenuſto, minatur ſuperbis & arrogantibus, ne fortunæ ſtudio inflentur, ne, quod plerunq; uſuuenire ſolet, in altum ſublati, ab eadem grauiore caſu delapſi præcipitentur. Multa, inquit, fortuna poteſt, tametſi ſint inuſitata & inaudita. Paruos ſurſum ducit, magnos autem deorſum trahit. Etiam tuum ſupercilium & faſtum ſedabit, id eſt, compeſcet, etſi fluuius auri fluenta tibi exhibeat non iuncum, non malluam unquam, maximas autem aut quercus, aut platanos nouit in terram proſternere.

εἰς Βρίφα.

Παῖδά με πενταέτηρον ἀπηνέϊ θυμὸν ἔχοντες
Νηλεὴς ἅιδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίειν. καὶ γὰρ βίοτοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

Vrs. Velius.

Quinquennem rapuit puerum immiserabilis Orcus,
Curarum uacuum nomine Callimachum.
Sed me flere caue. nam paucus, ut breuis, annos
Vixi, sic uitæ pauca sinistra tuli.

Annotationes.

Vitam humanam plenam esse lachrymis & calamitatibus, quotidianis experimentis uerum esse discimus. Bene igitur actum uideri cum his, qui præmaturo in iuuenta subducuntur foco. Nulla enim gustauerunt uitæ incommoda.

ἀπὸ ναυάγων.

Γλαύκῳ, καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ προτόλῳ, καὶ Σαμοθρῃξὶ θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λουίλλιος, ἅδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κυφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Vrs. Velius.

Glauce, tibi & Nereo, Inoq; tibi & Melicertæ,
Et Neptune tibi, & quos Samothraces habent:
Seruatus pelago Lucillius, hanc ego tonsus,
Nil aliud quam sit, dedico cæsariem.

Annotationes.

καὶ βυθίῳ: Neptuno Saturni filio maris deo. καὶ Σαμοθρῃξὶ θεοῖς: Cabiris. Horum meminit Herodotus in Euterp. Varro lib. de Lingua latina 4. Pausanias in Bœoticis.

ἀπὸ

ἐπὶ γυναικῶν.

Ἑλλάς ποτ' ἔσχεν ὑπέρβιον ἐσπίδος μίδλων,
Λαΐς θέλουσ' ἐῶ κάλλει, λπιδίνῳ.
Μάνω ἐφικέσθαι ὑπὸ χάρᾳ, καὶ τὸν ἔλεγχον
Ἀνθεκτόν σοι πάφιν, τὸν νεότητι φίλον.
Ἦς γὰρ ἰδεῖν φυγέειν πολιὴς κατακλιθέα μορφὴν,
Τῆς δὲ συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ad huius imitationem confinxit latinum tetraſtichon Auſonius.

Laïs anus Veneri ſpeculam dico, dignum habeat ſe
Aeterna æternum forma miniſterium.
At mihi nullus in hoc uſus: quia cernere talem
Qualis fuam, nolo: qualis eram, nequeo.

ἐσπίδος μίδλων) apud Salaminam inſulam, & Plateas Boeotiæ urbem. λπιδίνῳ) In præedam. καὶ σκιόεντα τύπον) imaginem.

εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης, τῇ φὼ κυίδῳ.
Τὴν Πάφιην γυμνὴν ἰδεῖς ἰδεῖν, ἃ δὲ τις εἶδεν,
Οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν φησάμενος Πάφιην.

Cornarius.

Nemo unquam Venerem uidit: ſi quis tamen unquã
Vidit, erit nudam hic qui Venerem ſtatuit.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον ἄλλο ἔχων.

Cornarius.

Ipſe decus formæ poſui tibi pulchra Dione,
Hac cum nil ſola gratius ipſe habeam.

εἰς ἄγαλμα ἠχοῦς πρὸς Πᾶνος.

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὀρῶν φίλε, Πανὸς ἑταίρη,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἐμπαλιν ἀσομένη.
Παντοίων προμάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα πλέων ἔπιθι.

Contrarium.

En Echo in petris habitans ego, Panos amica,
Comparibus q; sonis omnia quæ recino.
Oris imago loquacis cuiusuis, agricolis sum
Deliciæ, audis quæ tu loqueris abiens.

εἰς ἀγωνίσας.

Οἱ συναγωνιστὰι τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, βοδίνας γὰρ πάντ' ἐτραυμάτισεν.

De Apide Pygmacho, qui neminem aduersariorum unquam uulnerauit.

ἔθηκαν) statuam posuerunt. βοδίνας.) Imbellem Apim mordet.

εἰς τὸ αὐτό.

Πᾶσαν ὅσην ἕλληνες ἀγωνοθέτησιν ἄεθλαν
Πυγμῆς, ἀνδρείως πᾶσαν ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον, πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐνφέρομαι.
Δηκοτέλης δ' ὁ πατήρ ἐμορύασετο σὺν πελίτοις,
Ἀρχαίμ' ἐν παλίῳ ἤνεγκεν, ἢ πολοβόν.

Androleus de se loquitur. Omne certamen, inquit, quod celebrant Græci constituunt pugillatus, ego Androleos decertaui. Retinui in Pisa unam auriculam. In Plateis autem (quæ est ciuitas Bœotiæ, ubi sunt sepulchra & trophea uirorum fortiū, qui Græciam liberauerunt) unum supercilium. A Pythico autem, scilicet certamine, ἄπνοος, exanimis efferebar. Dameteles itaq; pa-

ter cum

ser cum eiulbus armauit, id est, instruxit se, ut me tollat è stadio, aut mortuũ, aut mutilum. ἔσχον) vix retinui. ἐν πίσῃ) Olympiæ. ἐκρίνετο) ad hoc.

εἰς γραμματικόν.

Ἵλαθι γραμματικὴ φυσίζωε, ἵλαθι μῦσα,
Φάρμακον εὑρομένη μῆνιν ἄειδε θεά.
Ἐχρῆν καὶ σὲ πίρινναλέα λωμήσασθαι,
Καὶ βωμὲν θυέων μήποτε λευόμενον.
Καὶ γὰρ σῦ μεγάλ' μὲν ὀλοὶ μεγὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμήνες πάντων λίητρια γραμματικὴ.

Annotationes.

Hic precatur Grammaticam, ut ei sit propitia, dignamq; pe ear cui templum condatur, & ara, &c. φυσίζωε) uictui hodie omnibus necessaria suppeditans. φάρμακον) inopiæ. μῆνιν ἄειδε θεά) Homeri prælectionem. θυέων) sacrificiorum. καὶ γὰρ σῦ μεγάλ') Allusit his uerbis ad illud quod est in principio Arati de Ioue, μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ, πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα καὶ λιμένες. Quod imitatus Vergilius dixit: Iouis omnia plena.

Porrò in ultimo carmine pro λίητρια dicax, melius legitur δίπτρια suscepturix. Sic enim in uetustis legitur exemplaribus.

εἰς δυσώδη.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ἐξόρκιστὴς ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' ὀχ ὄρκων, ἀλλὰ πόρων δυνάμει.

δαίμονα) De quodam exorcista, os fœtidum habente, quæ dæmonem eiecit, non coniurationibus, sed oris fœtidi purulentia, quũ sine fine multa garriret. ἐξόρομος) os fœtidũ habens.

εἰς τύχην.

Θεῶν μὲν ἐκτὸς, ἀλλὰ συντυχεῖ βροτὸς.

εἰς λεπτὸς.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν ἐρώτιον, ἅρπασε πόντῳ,
Ἡ δὲ, τί φησιμολῶ ζεῦ πάτερ, ἐμὲ ἐθέλεις.

Τῷ πατρὶ θυμωθεὶς διονύσιε μέρμηρ ὁ μικρὸς,
Πυρρῶν φύσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισε.

Ἐν παλαίμῃ πύξας ἀδίκως φρατόνικος ὁ λεπτὸς,
Καὶ τριχὸς ἐκβιάσας αὐτὸν, ἀπηγχόνισε.
Καὶ τί γὰρ ἐχὶ κάτω βρῖσεν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
Νικομίας ἔσκε, νικὸς ἄνω πέτεται.

Γάϊος ἐκπνεύσας τὸ πανύστατον ἔχθες ὁ λεπτὸς,
Εἰς τὴν ἐκκομιδὴν ἀλλὰ σφῶιν ὅλως.
Καὶ πέρας εἰς ἅιδην καταβὰς ἰὸς πρὸ ὅτ' ἔβη,
Τῶν ὑπὸ γῆν σκιερῶν λεπτότερος πέτεται.
Τὴν δὲ πανὴν πλόκαμον οἱ φρατέρες ἤραν ἐπ' ὤμων,
ἐγγράψαντες ἄνω Γάϊος ἐνφέρεται.

Τῶν ἐπιμήκεων ἀτόμων ποτε μέρμηρος ὁ μικρὸς,
Τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον ἔβαν.

Εἰς σέλπιγγ' ἐνέπνευσεν ὅσον βραχὺ μέρμηρος ὁ λεπτὸς
Καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς εὐθὺς ἀπῆλθε κάτω.

ἔρως ἁρπασθεὶς λαμπαδῶ.

Κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μικρὸν ἐβάπτει,
Εἰ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἴδεν Ἔρωτα,
Ἁρπασθεὶς ἡμῖν ἐστιν. ὁ μανυτὰς, χέρας ἐξῶ

Μισθός

Μισθὸς τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος. ἢν δὲ ἀγάπης νίψ,
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα τοι δῶ ξένε, καὶ πλέον ἐξεῖς.
Ἔστι δ' ὁ παῖς πρίσαμος ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοις νίν.
χρῶτα μὲν ὐ λευκὸς, πυρὶ δ' ἔικελος. ὄμματα δ' αὐτῷ
Δριμύλα, καὶ φλογόεντα, κακαὶ φρένες, ἀλλὰ λάλημα.
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται. ἀς μέλι φωνᾷ.
Ἢν μὲ χολῶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἀπερεπευτάς.
Οὐδέπω ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
Εὐπλώκαμον τὸ πάρεγον, ἐχεδὸν ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
Μικκύλα μὲν τίνω τὰ χειρίδια, μακρὰ δὲ βάλλει,
Βάλλει κ' εἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασται
Καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
Ἀνέρι, καὶ δὴ γυναικὶ, καὶ ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ πέπηται.
Τόξον ἔχει μαλακὸν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
Τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς ἀϊδίην δ' ἀχρὶ φορεῖται,
Καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον. ἐνδοθι δ' ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ πέλεμοι, τοῖς πολλάκι μ' ἐμὲ τιτρώσκει.
Πέντε μὲν ἄγρια, πάντα. πολὺ πλεῖον δ' οἱ αὐτῷ
Βωμὸ λαμπὰς ἐοῦσα, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
Ἢν τόγ' ἕλῃς τῦνον, λαμέσας ἄγε μή σ' ἐλεήσῃς
Κἢν ποτ' ἰδῇς πλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
Κἢν γελάῃ, τύνιν ἕλκει. καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλῆσαι,
Φεῦγε κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
Ἢν δὲ λέγῃ λάβε ταῦτα, χαρίζομαί σοι τάδε μοι ὅπλα,
Μή τι δίγῃς πλάνα δῶρα, τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

Amor fugitiuus Luciani:
incerto Interprete.

Perdiderat natum genitrix Citherea uagantem,
Anxia sollicito quem dum per compita passu
Quærit,ab excelso tales canit aggere uoces:
Errabunda meus uestigia fortè Cupido
Quæ fugiens tulerit,quisquis monstrarit aperto
Indicio,huic merces Veneris libanda ferentur
Oscula:captiuum si quisquam adduxerit,illi
Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
Quò reperire queas puerum,bis dena dabuntur
Signa tibi,cautus memori quæ mente recondes.
Huic non candor inest;rubor igneus inficit omne
Corpus,& ardescunt acri contenta nitore
Lumina,nec dulces sequitur mens subdola uoces.
Quippe Hyblea sonus uincit dulcedine mella.
Sed malè fallaci respondent pectore sensus.
Feruidus accensa si quando exæstuat ira,
Iodomitos animos gerit, immansuetaq; corda
Seducit uerbis,nec uera fatebitur unquam.
Est puer ille quidem,magno sed prouidus æstu:
Ludit & interdum,sed ludens seria tentat.
Dependent humeris crispi certo ordine crines,
Nec pudor audaci,nec inest reuerentia uultu.
Sunt illi parueq; manus,paruiq; lacerti.
Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
Dirigit:ima ferum telo sub tartara Ditem
Perculit,& regem manes sensere subactum,

Candida

Candida cum stygio rapta est Proserpina curru.
Corpora nuda gerit, nullo uelamine tectus:
Verùm animus uario prudens ornatur amictu.
Præterea aligero suspendens membra uolatu,
Hinc Nymphas petit, inde uiros, ultroq; receptus,
Visceribus sedem sibi ponit, & ossibus imis.
Est breuis huic arcus, sed quo fatalis arundo
Vsq; sub astra suum seruat propulsa tenorem.
Aurea tam cernes humero pendere pharetram,
Pestiferosq; intus calamos, quibus impius ille
Ipsi sæpe mihi lethalia uulnera fecit.
Omnia sæua quidem, sed cunctis sæuus illud:
Dextera facem uibrat, miseraq; inuecta medullas
Pascitur; hæc ipsum solem succenderet æstu.
Hunc si nexilibus poteris constringere nodis,
Duc arctè uinctum, neu tu miserare precantis:
Quamuis aspicias manantia lumina fletu,
Decipiare cave: nec si ridentia cernas
Ora, graui iubeas laxari uincula nexu.
Quòd si te blandis inuitet ad oscula uerbis,
Effuge: nam labris certum est habitare uenenum.
Si uerò facili promittet uulnera uultu,
Telaq;, Gnosiacosq; arcus, pictamq; pharetram,
Noxia dona time: quicquid tetigere, perurunt.

Annotationes.

Angelus Politianus elegantissimè transtulit hoc longè elegantissimum carmen, quod Moscho bucolicorum scriptori tribuit. ἀφαντίδας) Doricè, pro ἀφαντίδης, id est, fugitiuus, sicut μανυτὰς pro μηνυτὴς, index: unde sunt μήνυ-

τρα, & μάνυτρα, præmia quæ dantur indici, seu delatori. ὁ μαντυτὰς) index. νὶν) ipsum. οὐ γυμνὸν) id est, non solum. δῶ) id est, dedero. καὶ πλέον) concubitum. περίσσιμος) περίσσημος, insignis. εἰκόσι) Obsopœus legit ἐν ἕνοφι, inter viginti. at sit sensus, posito numero pro numero, non difficulter eum noscere poteris, etiam inter multos. Risu omnibus signis. χολῷ) χολᾷ. ἐμπεπύκασθαι) Strictè densata est id est, mens ei sapit, & prudens est. ἐπὶ σπλάγχνοις) hominum. ἐντὶ) pro εἰσὶ Doricè, id est sunt. τὸν ἄλιον) Apollinem, qui Branchi & Daphnes pulchritudine ait. Verùm animus.) molitie deliciis inuolutus, ac effœminatus exanthratus. Duc arctè vinctum) coherce eum, ne sibi dominetur. Gracilis.) arctius vincula adstringito.

FINIS.

0015783

RERVM ET VERBO-
RVM IN PRIMO LVCIANI
operum Tomo præcipuè memorabilium
INDEX.

Bauchæ cum Gyndane amicitia 648
abdicandi ius 475.491
abdicationis cauſæ duplices 464
abdicatum ſemel, an denuò abdicare liceat 475
aboui murus 516
abydos 281
academici accuſati 682.694
acheloi flu. coniunx & liberi 842
acheron fl. 778
achillis & Patrocli amicitia 594
achillis cultus in Aſtypalea inſ. 203
aciem deſerere, prouerbium 321.348
per Acimacem iuramentum 620.653
adamantis uis, adamantinum 570.842
admetus pro uxore mortuus 779
adoleſcentia flexilis 17
adraſtia Nemeſis 358.370
adulatio, uoluntaria ſeruitus 57.361
adulatorum pernicies 59 73 106.122
in Adulterio deprehẽſum uel deprehenſam impunè occidere olim licuit 463.448
adulteri gladio puniti 463
adyrmachus 628.639. 638.640.642
æacus, & cur inferorum iudex 281.778.763.765
ægialea 571. ægialeus ibid.
ægina inſ. 700
æginetæ ibid.
ægis Minervæ, & Iouis 183. 197.200
ægyptus 281. regio ab Aegypto rege 137
ægyſthus adulter 199
æmulatio ex artificii ſimilitudine

dine 839
æqui boniq; ratio quando habenda 410
æschines tympanistrix F. 11
æschylus 867.902
æsculapios bis natus 522. fulmine ictus 190
æsculapii officina 688. templum 24
ætatum hominis successio 140.145
affectus mouere prohibitum apud Areopagitas 758
agathocles Samius 587.677. 882
alani 637
alcedones aues 149
alcestis ab inferis reuocata 779.764
alcmenæ cum Ioue congressus 24
alcyones 149
alcyonii dies 142.149
alexandria Aegypti 281
alexander Thessalus 676
alexander Magnus, eiusq; res gestæ 268. 279. 280.283. 275.726.842. mors 280. sepultura 276
alexandri matris Olympiadis fabula de monstroso conceptu 514.569
alexander nullius Dei F. 275
alexandri mors 566
amalthex caprx fabula 347
amastris urbs 535
amazonum bellum cum Athenienſibus 760
ambrosia deorum cibus 692
amicitiarum exempla 587
in Amicitiam non plures admittendi quàm tres 620
amici simulati 124
ammonius Iupiter 279
amor sui cæcus 830.842
amoris remedia 196
amorẽ omnia domare 214
amphiaraus Thebanus 527
amphilochus uates 538
anaxagoras fulmine ictus 95
animæ immortalitas 257.259
amiceris philosophus 874
per Anserẽ iuramentũ 666
antia 833.843
antigone 349
antilochus uates 527
antiope mœrore mortua 760
antipatri regis cum Demosthe. ne col-

ne colloquium 879
antiphilus calumniator Apel lis 813.838
anubis templum 688
apelles calumnia circumuen tus 812.813.814
apes quomodo fiant 147.151
apum rex 463
ἀφετηρίαι 900
apollo Iouis & Latonæ f. 699, apud Delphos cultus 688
apollonius Tyaneus 513.569
ἀποπλανῆσις 701
aquatica cur muta 148
ad aquam clepsydræ infusam cauſæ agi ſolitæ 335.349, 482.470
aquilæ perſpicacitas 674
aranearum uenatio 809
arbaces eunuchus 676
archelaus Athenarum domi- tor 72
archias 879
areopagus 758
areopagitarum iudicii forma 722.758
aretæus Corinthius 600
arethuſa fons 218
arion Methymneus citharæ- dus 223
ariſteas 260
ariſtides 106.882. eius iuſti- cia 834.843
ariſtodemus 510
ariſtomicus 884
ariſtoteles Alexandri præce- ptor 903.278. eius patria, parentes, ſcientia, &c. 282
armeniorum fuga 268
arſaces 676
arſacomæ res 627
aſia Alexandro ſubacta 270.
aſphodelus 778.780 (280
aſylum 841
athenæ quomodo hodie uo- cetur 72
athenarũ encomium 47.72
de Athomis philoſophorum doctrina uidetur 663
attalo uenenum à filio porre- ctum 676
attonitι qui 701
auarorum deſcriptio 97.137
augiæ bubile repurgare, pro- uerbium 507.568
aulæ uitia 345
aulicæ uitæ imago 342. mo- leſtiæ 300.284

aurora Tithonem amat 245
auri uis & effectus 119.140
αὐτόφωνα oracula 536

B

Babylon urbs ubi & qualis 280.281 Alexandro capta ibid.
bacchanalia 826
bacchus ditherambus cur 841. cuius uitia, & res gestæ 193
bactra, bactrum opp. bactrus flu. 282
balneorum luxus 48.56
basther amicitia & mors 626
beli progenies 137
belitræ amicitia & intetitus 626
bellerophon 833.843
bellerophontis literæ, prouerbium 354.369
bombardæ inuentor deuotus 135
bonorum præpostera æstimatio uulgo 282
bosporanorum mos in ambiendis puellis 627
branchides 515
bricreus cẽtimanus 208.443
bulidi Lacedæmonio Xerxes cur pepercerit 885

C

καπηλεῖα 699
cadmus literarum inuentor 77.83
καυσρχεῖν, καυσοποιεῖν 173
calliæ opes 106
callidemides adulator 244
calliopes Musæ coniunx & filiæ 843
callisthenes philoso. 282.279
calumnia 816.839. eius imago ab Apelle depicta 815. 816
calumniatoris descriptio 817
camelus Bactriana 29
canis in præsepi, puer. 98.127
canis sidus 758
carceres à carceribus, prouerbium 900
catena Mercurii 761 785
Herculis ibid.
catharsium, catharsia 231
cau casus mons 172
caurus uentus 264
cebetis tabula 342
cecrops Codro generosior 106
celtiberi ab Annibale capti 269

nigræ-

0015783

INDEX.

κεφάλαιον 34
κέρατα 232
cerastinæ 232
cerberus canis infernæ, tri-
ceps 281.764.778
cercopes 510.569
cereris munus in conuiuio
deorum 692
certaminum apud Græcos ge
nera 758
ceteus 222
ceyx 141.149
chalcedonis celebritas & si-
tus 516
chares 882
charicles 588
charsa 594
charimus 236
charixenus Sitromius 600
charmolaus Megarensis 250
charon 258 eius uaria no
mina & officium 778.
779 eius cymba 249.
352.369
chelidonius cinædus 332
chœnix 264
chromis piscis 148
cilicia Alexandro subacta 280
cirrha oppidum 264
ciuitas 724
claros, clarium oraculum 515.
538
ad clepsydram causæ dici so-
litæ 349.335.759
clinia rhetoris furtum 677
clitus ab Alexãdro cæsus 288.
279
clymene 211.213
cnemon 247
cocconas Byzantinus 513.
516.528
cocytus lacus unde dictus
778
codrus Athen. rex pro patria
mortuus 909
codro generosior, prouerb. ibi.
carnæ deorum 691
coitus noxa 203
colophon Homeri patria 862
colossus Solis apud Rhodios
699
colossi ibid.
comicus risus, prouerb. 35.
177
comicorum habitus 730
comœdia uetus qualis 32.35
copiæ cornu, prouerb. 305.
347

corinthus

corinthus urbs 264
corinthus Marathonis siue Pelopis filius 264
cornua syllogismi 252
corona moralis, obsidionalis 411 ciuica ibid.
coronis 522
κορυπλάθοι 35
corybantes 692
κορυφαγένα Minerua 189
cossi ab Alexand. Magno fratri 280
crateras Alexãdro cultus 842
crato diues, apud Charontem nudus 252
κρεανομίαι 173
cribro uaticinari, prouerb. 517 570
crocodilos facere 232
crœsus apud inferos pauper 227.233
crœso opulentior, prouer. 106
cuma Homeri patria 862
cupido quomodo pingi solitus 138.183.202
cupido Iapeto senior 181
cur Musas, Minerua & Dianam non feriat 196.197. 198.199.201.205
cupidinem etiam diis imperare 193.202
caretum sagittæ 69
currus bouem trahit, prouer. 240
cybelum oppidum 78
cyclops Neptuni filius 216
de cygnis ad Eridanũ in aues conuersis fabula 792.794
cyrus rex 83

D

DAdis festum 546
dæmones antiqui qui 699
damasias athleta 251
damippus 246
damon adulator 236.597
damoxenus palæstrita 230
danai regis ortus, progenies, casus 137
danaidum pertuso dolio aquã haurientiũ fabula 137.263
daudamidis amicitia 622
daphne 182
darius Alexãdro subactus 280
delati persona 822
delatores quales 817
delphines φιλάνθρωποι cur 223 ex hominibus pisces facti 224
delphorum

delphorũ celebritas unde 515
delphis oraculum Apollinis 688
deli celebritas 515
δίλτα iniuria affectũ à ταῦ 81
demeas orator sycophãta 125
demetrius Platonicus apud Dionysium accusatos 826
demetrii Sunicnsis amicitia 607
democratia 464
demonax 588 casus 594
demosthenes ῥήτωρ 348
demosthenis celebritas unde 11. 23. 135
demosthenis encomium 855 inde
demostratus 552
designatores qui 782
deucalionis naufragium 88
deus qualis 666 unde sit, aut ubi fuerit cum omnia fabricaretur 665
deo omnia possibilia 140
de Deo, Anaxagoræ sententia 136 philosophorum doctrina reprehensa 654
deorum conuiuium, cibus, potus 691
deorum gentilium scelera, turpitas 3. 152. 167. 176. 665. 685
deos ex hominibus faciẽtium vanitas 276
diis non esse cure mortalium res 666
διαβάλλειν 840
διαβολὴ 838
dialectici à luna accusati 682. 684
dialogus 32
diana cur à Cupidine tuta 198. 201. 203. 205
dianæ natiuitas, virginitas, facta consueta 203 templum apud Ephesios 688
dimidium facti qui cœpit habet 417
diuiæ amicitia 587
diogenes Cynicus ab habitu & moribus describitur 229 Crœsum ridet 227
diogenis defuncti dolium, hæreditas, petra, &c. 262
dionysius Syracusanus Demetrio ob Bachanalia contempta infensus 826. 841

eiusdem Iatumniæ 349.335
dionysii Iouis ex Semele filius
uirtutes & uitia 193
diophanes rhetor 257
diopithes 882
diplades Danaides dictæ 265
δὶς δὶς τὰ πεσόντα, prouerb. 33.
35. 363. 370
diuinandi artis origo 515.507
diuinationes falsæ notantur 261
diuinitatem affectantium ua-
nitas 276
diuinorum operum causæ nõ
inquirendæ 140
diuitiæ ridentur 40. 50.233
quibus potissim. obueniant
85.96.105.136.138 quales
reddant possessores 85
cur tantopere amentur 86
diuitiarum usus 85.99
diuitiarum comites 109
imago 101.343 usus
85. 99. 137
diuites admirantium & obser
uantium stultitia 55
diuitum amicitia seruitus po
tius quàm amicitia 285
diuitum cœnæ, & an philoso
phis conueniant 307
diuitum fastus & luxus 47
ineptiæ 54.680 superbia
quomodo minuenda 57
dodonæ Iouis templum 688
docto indigna aulica uita
284
dolus diuitiarum comes 110
dormire porrectis pedib. pro-
uerb. 305
drabo Pellæus 520
dracones maximi & mansue-
ti in Pella 514
draco Atheniensis iureiuran
do cuiusu. odi adstrinxerit
818
druidæ Gallorum sacerdotes
784

E

EChini seniores testa aspe-
riore 440
echo nympha 463.445
educatio puerorum apud Grę
cos 725
electrum, Phaetontis sororum
lachrymæ 212
elleboro opus habere, pro-
uerb. 282
eloquentiæ uirtutes & laus
784

elysius campus 765.777
ἐμβρόντητοι, ἐμβροντημένοι 700
empedocles ad lunã sublatus 672. 699
in crateres Aethnæ præcipitatus ibid.
ἐντελέχειαν pro ἐνδελέχειαν 81.84
ἐπαχθὴ 841
epaminondæ studium musicæ 759
epaphus Aegypti rex 137
ephesi Dianæ templum celebert. 688
ἐπισαγμὰ 902
ἐφέσιος Iupiter 86.134
ephialti in cœlũ ascensus 687
ephesum, Corinthi dicta 264
epicurei à Ioue accusantur 655. 694. 697
epicurus quid apud inferos agat 534
epicuri laus 534.568
epicuri sententiarũ liber ab Alexandro combustus 553
epidauri templum Æsculapii 24
Epigrammatum vana gloria 774.782
epimenidis historia 91.136
epimetheus 34
epitaphium 782.783
ἐρίηλυτος 86. 134
eryones ultrices 425
erythea ins. 654
cum esca simul hamum euellere, uel deglutire, proverb. 247.248.290.346
ἐσπορδισμένος 760
eteocles 349
eubiotus rex 640
euclio qualis 134
eucrates Sicyonius 236.884
eudamidæ Corinthii amicitia 600
εὐλαχίμονες 699
post eventum etiam stultos sapere 423
eunolphus Thracũ dux 745
eunomius 262
eupatoris regis legati 564
eurybatus 510.569
euthylici amicitia 596
exequiales curæ 774. 783
exequiarum superstitiones 770.776
exilium qualis pœna 853

F

FAbii Maximi de repub. defendenda augurium 901
fabularũ utilitas & gloria 147
fabularum omnium summa ac sylua ubi potiss. 176
fallacia calumniæ comes 816
fati necessitas 360.425
felices qui 48. 50
felicitatẽ ex collatione infelicitatis optimè intelligi 166
ferales cœnæ 783
ficulni ligni fumus molestiss. 571 (846
filiorum erga parentes affectus de finibus doctrina philosophorum 662 inde
flumina sursum incedere, proverb. 352.369
fluuii infernales qui 763.778
fœminarum corpora quid à uirorum differant 500
fœnus qualis pædagogus 98
forma an inter bona ponenda 278
formicis comparati homines 681
è formicis nati Mirmydones 682. 700
formosi ridentur 230
fortitudo paupertatis comes 111
fortunæ commutatio 92
fortunæ bona 40.227.259
fortunæ necessitas inevitabilis 360 ludibrium & inconstantia 54
fulgor è pelui, proverb. 404
funebres orationes habendi mos 774.783
funerum diversæ species & nomina 782 fercula 783
superstitio & luxus 62. 73.776
furiæ, malorum ultrices 765 earum arma 425
furiosorum multa genera & diversa nomina 502

G

GAlli ab Hanibale victi 267
gallinaceũ lac, proverb. 305
gallorum gallinaceorum pugna 760.751
γάμμα literæ cum πάντα certamen 77 item cum λάμβδα ibid.
ganymedes deorum pincerna 692

geniti

015783

INDEX.

genii & manes quid differant 783
geometræ rideantur 663
geometria philosophiæ ansa 759
geryon triceps, & senis manibus, amicitiæ typus 651
tricorpor 654
geryonis armenta 785
getæ 678
γλαυκῶπις Minerua 202
gloria benefactorũ præmium 416
glycon draco 526.549
gnathonides 122
gorgõ in Minervę pectore 197
gratiæ laus 47
græcorum certamina 706. 732 758
græculus 340
grandinis causæ 661
gymnasium Athenis 706
gyndanis amicitia 648

H

Hæredipetæ notati 104. 125.140.236
hæreditatum captatio 62
halcyona, halcyonii dies 142. 149
halicarnassus Alex. capta 280
hammonius Iupiter 279.280
hamũ cũ esca euellere, uel deglutire, pro. 247.290.346
hannibalis res gestæ 267 uitia 270 inde
harpyiæ 102
hasta regia, herba 780
hastã proiiciendi certamẽ 738
hecates cœna 231
heliopolis 282
hellebore opus habere, prouerb. 282
hephestius quomodo ab Alexandro etiam post mortem cultus 826.842
hercules cum Æsculapio contendit 190 carnes exhibet in conuiuio deorum 692 Thesæum ab inferis reuocat 779
hercules trinoctius 15.24
hercules Gallicus 784.791
herculis mors, seruitus, crudelitas 192
herculi uirtus & uoluptas apparent 18
herculem Ogmium eundem cũ Mercurio existimari 791

hermodori periurium 677
hermolaus diues 247
hermotimi Clazomenii animæ à corpore discessus, & ad idem reditus 805
hermiphilus Cynicus 677
heroes 758
hesiodi bivium 18
himeræus proditor 884
hinc bellum oritur, prouerb. 514.569
hinnulus leonem, prouerb. 246.248
hippo dæmon 700
hippocentauri, prouerb. 31.35
hippoclides non curat, prouerb. 368.370.790.791
hyppolyte Amazonum dux 745.760
hippolytus à nouerca falsò accusatus 843
hipponicus 106
hircinus fœtor in hominibus unde 258
hispania ab Hanibale oppugnata 267
historiæ quæ lectu dignæ & utiles, aut contrà 507
histriones qui, & unde dicti 72.694
homeri patria, genus, ætas, nomen 862.901 natalis poetis celebratus 856.900 statua 857 vita à quo descripta 900.777
homicidia citra iudicium licita quæ 448
homines formicis comparati 682
homolettorum mos 654
ad honores virtute, non fraude contendendum 841
hospitalis Iupiter unde dictus 86. 134
hospitium non violandũ 154
hostium testimonium ad laudem officiosissimũ 856.899
humanarum rerum vanitas 249.659.676
humanitas 8.13.22
hyacinthus 182
hymettus mons 91
hyperides assentator 884
hypermestra sola ex Danai filiabus viro suo parcit 137

I

IAcobi patriarc. corpus quomodo conditum & defle-

tum

eum 781
ſtantiæ dñinitiarũ comes 110
apyx uocitus 264
carii cædes 194
caromemnippus 655
carus cruri in mare decidenti 658
de ideis philoſophorum doctrina. riderur 662. 665
Ἰδιώτης 777.762
Ignorantiæ 811.837
calumniæ miniſtra 815
ignis deorum theſaurus 155
diis ablatus per Prometheum 158.169
ignẽ è manibus abijcere, proverb. 96
imperitia audaces, ratio timidos facit 36 71
impij ubi poſt hanc uitam, & quid pati ab Ethnicis credantur 765
improbitas ne ſit impunita, reipub. intereſt 415
imprudentia crimen nõ excuſari 435
impudentiæ apud Ægyptios typus, muſca 809
incantator 512
indi potu uini in furorem uerſi 41 ab Alexandro domiti 270
indigetes dii 792
inductio contra incommoda faciendæ fidei 841
inferiarũ ſuperſtitiones 766. 776 779. inde
inferi an ſint, & de eorum pœnis 777
inferorum flumina 765. 778
iudices ibid. & 765 locus 776 reſpub. & regnum qualiter conſtitutum 762
ad inferos deſcenſus facilis, regreſſus non item 277. 778
ingratitudo 85. 90
ingratitudinis actio 490 505
inſaniæ futuræ ſigna 468. 473
inſaniæ genera, diuerſa nomina, & cauſæ 502
de inſecabilibus doctrina philoſophorum deriſa 662
inſidiæ, calumniæ comites 816
inſomnium quid 25
inſtita muliebris 841

Inuidia dea quomodo pingi solita 815.839. eius domus ibid. signa 169.472.
Inus filius à delphinis in Isthmum portatus 223
Iocasta Creontis F. 838
Iolaus senex in iuuenem restitutus 237
Io Bacca in furorem acta à Iunone 841
Ioualia Athenis intermissa 687
Iphigenia à Pilade & Oreste è Tauris abducta 578
Isis 137
Ismene 343
ad Issum pugna 270
Isthmus Peleponnesi 264
Iudicãdi mos per calculos 370
Iudicium vocalium 74
Iuno à Cupidine uicta 196. 199.204. eius zelotypia 195
Iupiter ab Amalthea capra nutritus 347. à Cupidine uictus 196.199.204 inde Iupiter è capite dissecto Minernam edit 188. 202. unde dictus 134
Iouis amores 202. epitheta 86.134
ex Iouis tabulis testis, proverbium 304
Iuramentum maximum Scytharum 619.653

L

Labdacus rex, eius progenies Labdacidæ 812.838
Labor paupertatis satelles 111
Laborum utilitas & præmia 364-732
Labris suauis arridere, proverbium 842
Lacedæmoniorũ mollicies 231
Lacones loris cædi soliti 678
Laius 838
Lambda literæ cum Gamma certamẽ, itẽ cũ Rho 76.77
Lampichus Gelorum tyrannus 251.257
Lapidicinæ Dionysii carcer 335.349
Lares familiares 783
Larvæ 783
Latrones. latrocinium 568
Latumiæ Dionysii 335.349
Legislatoris mens inspicienda 491

015763

leges de facto, non de conatu cognoscere 410
leges ex malis moribus natæ 415
legum munus 414
lemures 783
lenarum fraudes 588
leo chordula vinctus, proverbium 329
lernææ hydræ capita 444
lethe fl. 279.282.779
leucanor rex, eiusq; cædes 627
leucosia Siren qualis 843
libertas dulcis 345.352.400. felicitas summa 715
libertas philosophica, publica 47.50.378.
ligea Siren qualis 845
linus Musæ F. 203
livor Calumniæ antecessor quomodo pingi solitus 815 839
locum in acie deserere, proverbium 321.348
lonchatæ amicitia 627
lucianus philosophorum factionibus infestus 214. rhetoricam publicè professus 798
luciani vita a diecudi genus 25.354
lucta 707
luna multorum scelerum conscia, & fidelis dissimulatrix 683
lunæ cum Alexandro eõcumbentis festum 8.546
lunæ à terra distantia 655. diversorium 670
lunam incoli 664
lupini custos 264.320.347
lycurgi lege superstitiones funebres sublatæ 73.776
lydia Alexandro capta 270
linus gener & interfector Danai 137
lyra post cœnam circumferri solita 759
lyra piscis 148
lysimachus poeta τ pro σ sæpe usus 79

M

Macenæ amicitia 627
Macetis 513
maeon Lydus Homeri pater 862
magus 513
magorum in divinando ars 104

ror 261
maia Mercurii mater 183.186
malos melioribus succeſsibus uti 86.92.105.138
mandrabuli more res procedit, prouerb. 316
mandragora ſopitos expergefacere, prouer. 881.903
manes poſt hanc uitam obi, & quid pati credendum 776. 761.770
manes & genii quid differant 783
maracus poeta 901
marcomannorum de Romanis uictoria 555
mars à Cupidine uictus 196. 200.204.
martis alea incerta 811.840
maſtera 637
mathematici à Ioua accuſati 682. rideatur 663
matrum officium 725
mazza 617.638
medicina cæteris artibus & honoratior, & liberior 505. eiuſdem difficultas 486
medico quæ prouidēda 487
medicus Alexādri paraſita 838
medorum fuga 268
meduſæ caput à Minerua gestari 197
megillus Corinthius 230
melanope Homeri mater 862
meleſigines cur dictus Homerus 902
meletes fl. 862.902
μέλιασαι 1-1
memnon Tithoni F. 246. in Aegypto ſepultus, oriente ſole uocem edere ſolitus 608.652
memnonides aues 652
memphis 681
menecratis amicitia 604.
menippi ad inferos deſcenſus 228.655
mercede ſeruientium conditio 350
mercurius furti autor & præſes 157. adhuc infanturatus 184. Veneri cingulum furripit 175.186. teſtudinis inuentor ibid. Item eloquentiæ ac diſciplinarum præſes 353 369. ſuperorū & inferorum legatus 354. 369. eius uirga 186. ey-

15783

pps & catena 369.791.785
ſub Mercurii ſidere nati, qualer 287
meretriciæ fraudes 588
mermeroes rex 780
meta quid 900
meteoris quomodo imperet Iupiter 691
midas apud inferos à Menippo deriſus 233
miletus Alexandro capta 280
miltiades proditionis infimu latus 835. in carcere mortuus 843
Minerua artium præſes 199
Minerua Promētheo in homine fingendo opitulata 164. armata à Iouis capite nata 188. Gorgonem in pectore geſtat 197,200. ubi & quãdo apparuerit 202. eius ortus & fabula ibid. cur caſti eſſe ueteres tradant 203. cur à Cupidine non expugnatam 166.199.204
minos quis, & cur inferorum rex 778
miſanthropus Timon 85
moechus 260.264
μόγις, μόλις 77
mollicies diuitiarũ comes 110
molus quid 22
momus tauri artificem Deum carpit 64.73
momo ſales nigri, ut Mercurio albi 568
monarchia 452.463
monumẽta perennia quæ 782
mordere labra 842
mors nõ metuenda 761 776
mors omnia tollit, & ſummis infima æquat 226.249.259
mors ſomni frater 427.462
morti omnes obnoxii 860
mortui an aliquid ſentiant, & quibus rebus oblectentur 761.776
mortuos ſepeliẽdi uarii apud diuerſos modi 774.780
muliebri ueſte uirum uti prohibitum 841
mundus quomodo & à quo factus, eiusq; finis 660.664
mundi contemptus 779
mũdi ſpectaculũ ꝓpoſitũ 676
mundi an plures 665
muſæ tutę à Cupidinis telis, & Circes poculis 197.201.

muſæ

musas cur castas, ueteres fingant 203
musarum filii 203
musica mulier 806 Pythagoræ filii 810
muscæ encomion 799.inde
musca impudentiæ typus apud Aegyptios 809
ex musca elephantem facere, prouerb. 808
muscarum species ibid.
musica philosophiæ ansa cur dicta 759
musica iuuenũ mens primum imbuenda 727 758
mentí humanæ maximè cognata 760
mutarũ infimus inter literas locus 148
mutus magis contra pisces, prouerb. 149
μυξηρίσεων, ἐντιμυκτηρίσεων 34
myrmidones è formicis nati 682.700
μύρμηξ ibid.
myron statuarius 7
myrto Sonatis uxor 148
Aristidis neptis 151

N

NAsus irrisioni dicatus, nasuti 34
naturæ uis 147
naturam non pugnare cum lege 489.
naufragorum descriptio 286
necessarii qui 783
nectar deorum potus 692
nemeorum corona 707
nemesis dea 369.
νηφαλιοχρέτης 86.134
neptunus à Cupidine uictus 196.199.204
nestoris eloquentia 787
ne quid nimis 817
niobe in saxum 13. 23. 783
nireo formosior 106
niuis causæ 661.693
noctuas Athenas, prouerb. 36 71
nomina mutantes notantur 105
nosce teipsum 235
nouendiales ludi 782
nox scelerum testis 684
numerum esse deum asserẽtes rideantur 666

Obsi-

015783

O

OBsidionalis corona 411
obtrectationem audienti quid faciendum 835
occidere quis dicatur 383. 384.435
ocium multorum malorum causa 198
oculus naturæ speculum 150
œdipi cum matre congressus 341 eiusdem liberi 349 genealogia 838
œstrum, œstroperiti, proverb. 841
oleum muscis lethale 802
oleo cur veteres se ungere soliti 732
oligarchia 463
olympias Alexand. mater, an ex Dracone conceperit 275. 514.569
opulentiæ imago 343
oraculum 23 oracula ficta 536.518
ordinem deserere, ducere, &c. proverb. 348.842
orestis templum, & res gestæ 578
oresti & Pyladi cur Scythæ fa ctificent 572
orpheus musæ filius 203
osculandi tria genera 571
othryades 537
oti in cœlum ascensus 687.

P

PAlamedes Nauplii filii literarum inventor 77
insidiis circumventus 835
palæphatus musæ filius 203
palæmon à delphinis in Isthmum deportatus 223
pallas Nomerica 427 unde dicta 202 à Cupidine ne tuta cur 204
panathenaicos ludos veste tincta spectare vetitum 49
pancratium quid 707.758 cuius usus 732
pan, eiusque terriculamenta 425. 692
paphlagones superstitiosi ac stolidi 516.518
parasitus quis 245
parthenope Siren 843
passionis pictoris consilium 874
patria potestas 476.505
patria communis omnium

ter 849 eiusdem encomium 844
patrocli & Achillis amicitia 584
paupertatis usus 47.49.113. 139 cum diuitiis collatio 112 comites 111
ne paxillus quidem reliquus, prouerb. 80
pecten piscis 149
pella, pellæus draco 514.520
pelopis progenies 838 Pelopidæ ibid. & 812
peloponnesus 571
perdiccas Alexandri successor 280.275
pergami Aesculapii officina medica 688
periander 224
periclis eloquentia 95.903. 871 magnanimitas 882
peripatetici à Ioue accusati 694
περιστέρα 759
petisiarchi 231
perithous Proserpinam rapturus, cæsus 779
periurii uindex Iupiter 134
persæ ab Alexand. superati 280 persarum mos, e longinquo adorandi seu salutandi 55 item in sepeliendis mortuis 780.774
persepolis ab Alexandro direpta 280
phædræ in priuignum calumnia 834.843
phaetontis fabula 213. 210.792
pharia turris in coelo conspicua 671
phidias Iupiter 7
philiades assentator 124
φίλιος Iupiter 86.134
philomena cum sorore in aedem uersa 349
philosophia quomodo docenda 61. eius encomion 40.71
philosophus à tyranno quid differat 421 quid à sophista 760
philosophi ueri uirtutes 43 inde 693
philoxenus carmina mala probare recusat 841.825 ob libertatẽ in latumnias conicitur 349

015783

INDEX

phineo infestæ Harpyiæ 102
pilulegeron fluuius infernalis eeuiusmodi 763.778
phoce piscis 149
phœnices, nautæ & mercatores præstantes 576
phrygia Alexandro subacta 2270.280
phrymondas 510.569
pietatis præmium 85. 93
pirithoi & Thes. amicitia 564
pisce magis muros, prouerb. 1249
podagra senectæ comes 339. 3249
pœnitentia calumniæ comes 8816
polycleti Iuno 7
polymnites 349
polyphemus ab Vlysse excæcatus 217
πολυφιλία apud Scythas infamis 620.653
porrus rex Alexandro captus 2771
plutonis etymon, genealogia, regnum, &c. 778
plutus tardus, cæcus, quando uelox & oculatus 85.105.138
pallidus & claudus 108
pluti comites 109
præstigiator 512
præter calam, proverb. 64
praxiteles statuarius 7
priapus 700
priuigni nouercis inuisi 504
proditi de Hercule figmentum 18
prodigorum descriptio 96
cum anaris collatio 137
progne in auem uersa 349
promethei fabula 27. 34. 172.174.179. inde. & 348
προσήκοντες 783
prosopopœia 351
protesilai res, mors, ab inferis reditus 764. 779
proteus 220.222.875
proteo mutabilior, prou. 222
proxenus dux 885
ptolemæus Lagi filius 29 280
pucrorum educatio apud Grecos 725 concubitus, res nefaria 548
pugillatus diuus 732
pyramid. Aegy. 608. 652. 774.
pyrrhonis Acad. dogma 690
pythius Apollo 264

python

python serpens 264
orator 886.901.860

Q

Quadriga bouem trahit, proverb. 240
quadrorbis numerus in Alexandri nomine 519.570

R

Radicula herba 519
Repagula 900
reipubl. gubernatio commendatur 363.364
rerumpub. formæ tres 463
reus pari benignitate audiendus, qua actor 818
rex nerè quis 346 à tyranno quid differat 452
regis plures oculi 327
regum negotia qualia 677
regibus plurimæ & longæ manus atq; aures 443
rhadamanthus, & cur iudex infernalis 778. 763.765
rhamnusia Nemesis 370
rhea deûm mater 69.73
eius sacerdotes furiosi ibid.
rhesus 203
rhetores quæstuosi 368
rhodiorum colossus in cæ-

lu 671.699
ῥῶ pro σίγμα 81
τῷ ῥῶ cum lambda certamen 76
ridendi phrases & proverbia 34.35
ridicula quæ 54.73
robur paupertatis comes 111
romanorum mores taxantur 51
cæsorum annuli modiis dimensi 267
rumor quid 570
rutilia lunæ personam agens, à lecto ad Alexandrũ descendit 546
rutilianus falsa oracula quærit 539.543

S

Sabini oratio accusatoria ad Lucianum 353
sacrificiorum fumo vesci deos 692
salæthi iudicium contra adulteros 355.369
sales nigros Momo tribui, candidos Mercurio 568
saliendi exercitiũ quale apud Græcos, eiusq; usus 738
salmoneus Ioui obtonare ausus

015783

ſos 87.135
σκλπίσω 82
ſapiẽtia paupertatis comes 111
ſapientes qui appellati Græcis 729
ſardanapali apud inferos querela 233
ſardos ab Alexandro M. capta 280
ſaturni ſeculum aureum 416
ſaturni & inferorũ locus 777
ſcelus ſcelera ulciſci, exemplo pernicioſum 456
ſcinis ποδονακάμπτης à Theſeo cæſus 35
ſcipionis Africani res geſtæ 272
ſcorodon 770
ſcribendi cura apud Græcos 727
ſcythæ ab Alexãdro victi 271. cur Pyladem & Oreſtem uenerentur 572
ſcythæ in plauſtris agere ſoliti 678
ſcytharum ſagittæ ueneno tingi ſolitæ 69
ſcytharum oratio 617.652. in tergore bouis ſedẽdi mos 632. iuramentum 620.653. mortuos deuorandi, & ſepeliendi conſuetudo 781
ſeleucus 676
ſemiuocales ſecundo dignitatis loco inter literas 78
ſenectutis comes podagra 339. 349
ſenum natura 419
ſepeliendi uarii modi apud diuerſas gentes 774.780
ſeſbinæ, quæ olim Athenæ 72
ſeueri filiorum certamen 760
ſeuriano falſum oraculum redditum 536
σεῦτλον pro τεῦτλον 80
ſicion urbs 268
ſigilla è rebus obſignatis integrè tollendi artes 528
σίγμα literæ aduerſus ταῦ ratio 74
ſilentium à conuiuio exulare debet 160
ſilentio prætereuntes res neceſſarias puniendi 728
ſilenus in deorum conuiuio cordacem ſaltat 692
ſiliceruia 783
ſimia Cleopatræ ſaltans 357

Simonides literarũ inuẽtor 77
simpludcatia funera 782
simylus 596
in sinum proprium inspuere, prouerb. 558
sirenum historia 835.843
Sisinnis cum Toxare amicitia 644. monomachia 646
σμαραγδος dictionis orthographia 81
smyrna Homeri patria 862. 902
σμύρνη 81
Socrates è statuario philosophus 11.23. seditionis falsò insimulatus 835
Socratis uxores 148.151
Sodomia 548
solis à luna distantia 656. colossus apud Rhodios 699
sole præsente quomodo nix nascatur 693
solœcismus 64
solonis lex de adulteris 463 de iurciurando 818. de alendis parentibus 506
somnium 23. Luciani 1. Xenophontis 15.24
ne in Somnio quidem, prouerb. 795.798
somniorum diuinationes taxantur 261
somnus mortis imago & frater 463
in Somno apparentium quot genera 23
somniferũ medicamentũ 135
sophista quis, & quomodo à philosopho differat 760.
qui apud Græcos dicti 729
sordidi 97.137
sostratus 510
sothares 843
spartanus Medus 676
speculum artis oculus 150
specula unde fiant ibid.
spei imago qualis 343
spei & metus in hominum vita tyrannis 515.570
sperchis Lacedæmonius 885
à Statione discedere 348
statuaria ars 26
stellarũ magnitudinẽ & figurã dimetientes rident ur 663
stoa accusatur à luna 682
stoici à Ioue accusantur 694.
cum tyrannis collati 421
stola 841

015783

INDEX

Stratonica à priuigno amata 676
στρύθιον herba 519
stulta & ridicula quæ 54.73
stultus post encantum sapere 423
sulphuris ad expiationes usus 232
superbia diuitum & potentũ 57. apud inferos incessitur 234.680. Alexandri 275. 283. eius autores, adulatores 56
susa Alexandro capta 280
suspicio Calũniæ ministra 815
sycophantia 840
sycophantæ notãtur 125.140
contra sycophantæ morsum nullũ remediũ, prouer. 842
syracusanæ mensæ 870.902
syrus 608

T

TAlio, eiusq; interitus 244. 247
ταλὸν pro καλὸν 82
tantalus auari typus 101.137. 765
tartara 202. tartarus 762.777
ταξίαρχος 842
τεῦ à Sigma accusatur 733
telegonius 177
telephi remedium 4
temius Musę F. 202
temperaturæ corporum diuersæ 498
tempestatum mutationis causa 140.143
in Tergore bouis sedendi mos 632
τίμια quid 900
terpsion cum Plutone expostulatio 238
terræ forma qualis Menippo usa 670. eiusdem ambitum metientes ridentur 663
testamentorum cura & captatio 62.236.260
testudinis repertor Mercurius 185
testula transmutata 351.369
τιῦτλος pro σιῦτλος 80
Tharidę dictum 838
thebæ ab Alexandro euersæ 270.280
Thebæ Aegyptiæ 281. Homeri patria dicta 862
themistocles lyram recusans, habetur

habetur indoctior 759
Themistoclis prudentia 882.
cum Aristide simultas 834. 843
theodatas 813
θεόπνευστα somnia 24
thereus 341.349.
therſagoresphyſiognomia 856
theſeus ab uxore perſuaſus filium devouet 834.843. eiuſdem ad inferos deſcenſus 764.779. cum Pirithoo amicitia 584
theſmopolis 331
thetis Ioui contra alios deos opitulata 208
θῆτα iniuria affectum à ταῦ 81
thoas rex 578. eius coniunx 512
thraſycles 129.261
θρίξ, τρίχος 81
thucritus 238
thyeſtes liberos comedēs 341
thylacus 902
thymus elapſus, prouerbium 105.138
tibicinarum luſus 731
tygrapates 628
tillibori latronis vita 508
τίμερον 79
timoclis de aulica vita cogitatio 284.288
timocratis ſchola 565
timon Miſanthropos 58. Echecratis F.92. qualis 134. eius epitaphia 85.134
titanicum 700
tithonus Auroræ adamatus 245. in cicadā verſus 246
tithonii anni, prouerb. 244. 245
τλῆμαι pro πλῆμαι 92
tonderi cæſariem, prouerb. 89.136
tonitrus cauſæ 661
de Toto contentiones 229
toxaris amicitia 644
tragica grauitas 177
tragicorum habitus 730. hiſtrionis 694
triptolemus 14
tritonis palus 202
turcæ Athenas occupant 72
tyrannicidæ præmium 382. 412.448
tyrannis quib. potiſs. reb. cōti neatur 419. à monarchia quid

0015783

quid differat 452
tyrannidis mala 374
tyranni ingenium siue natura 420. nomen cui potiss. competat 441
tyranno dignum supplicium quale 391
tyrus peninsola 838

V

VAlerii Publicolæ lex 463
uanitas mortalium 249
ueneficii crimẽ & pœna 414. 437
per Ventum & Acinacem iura meatum 610. 653
uenus à Cupidine uicta 196. 199. myrtum exhibet in conuiuio deorum 692
uenus quarum rerum dea 202
ueneris cingulũ furatus Mercurius 285
ueratrum 279. 282
ueritas omnia uincit 840
uerumnus 700
uestam amore non capi 203
uestem alieni sexus induere prohibitum 841
uestium luxus 48
uictimarum sanguine deos ue sci 692
uictus intemperantia 49. 64
uincendum uirtute, non fraude 841. 823
uindictæ cupiditas 161
uini usus 194. 312
uiolentia diuitiarum comes 119
uirorum corpora à fœminarũ quid differant 500
uirtus etiam apud hostes laudabilis 658. 279. ipsa sibi merces 415. inde quomodo docenda 61. rara & reperta difficilis 107. sola mori nescia 265
uirtutis cum uoluptate contentio 18. inde uisio, uisum 23
uita mortalium qualis 659
uitæ humanæ cursus Y literæ similis 18
uitæ suæ contemptor, alienæ dominus 459
uitium plantandarum inuentum 194.
uitia philosophiæ repugnantia 50
uitiorum multorum conscia

Iuna 683. 684.
Vlyssis ad inferos profectio 777.779. quomodo Sirenum uoces euitarit 53. 835.844
Vlyssis cum Cyclope gesta 214
Vlyssis socii loto gustata transformati 299
Vlysse callidior, prouerbium 106.138
Vngendi corpora mos 732
Vocales literæ, earum{q} iudicium 74.77
Vocis causa 148
Volenti non fit iniuria 412
Voluisse in legibus quid 407. 460.454
Voluisse, tantum in rebus magnis laudabile 387
Voluntas, conatus, & effectus concurrentes, ad facinus sufficiunt 381.398
Volũtas solis diiscognita 407
Voluptas philosophis exosa 47
Voluptatis cum uirtute disceptatio 18
testis nox 214
Voluptates ueræ ex philosophia 65
Voluptatum illecebræ quomodo superandæ 53
Voluptatum solœcismus 64
Votorum uanitas 689
Vrbs beata quæ 880
Vulgi appellatio 513. insciitia 699
Vxorem ducere, legibus nemo cogendus 414
Vxore quomodo utendũ 100

X

Xanthippe Socratis uxor 148.151
Ξένιος Iupiter 86.134.
Xy surripuisse dictiones quasdam τῷ Sigma 81

Z

Zariaspe oppidum 282
Zenophontes 243
Zenothemis 603
ζεὺς unde dictus 134
Zeuxis pictor 129
ζημία iniuria affectum à ζαῶ 81.
iniurium in Sigma ibid.

FINIS.

0015783

TOMI SECVNDI O.

PERVM LVCIANI INDEX.

Bderitæ ultrò Andromadæ fabulam agunt, prouer. 341
Abderitarum morbus sub Lysimacho 335
de Absentibus aduersariis dicendi non credendum 198
academia ab ebrietate accusata 638.640. pro ebrietate causam dicit ibid.
ἀνάθλαρτος 529
acherusius campus 89
achilles cur præstantissimus dux habitus 706. exercitus contra impios Elysium cam pum inuadentes dux 706. eius apud inferos forma derisa 67. pusillanimitas 141. dictum 64. 201. equus humana uoce uaticinatus 608
achillis sepulchrum 132
aconiti usus 123.139.243
ἀκόντιον 811
acrisius rex 41
actæon 868. cur à Diana transformatus, & canibus obiectus 13.890
adimantus, eius q; notam redditur 812.823
admetus poeta à Demonacte derisus 549
adrastea Iouis nutrix 702
adulatorum apud inferos pœna 58
æacus inferorum iudex 63
eius officium 139
ægisthi cæsi historia 772
ægyptus Beli F. 811
æmulatio quomodo homines peruerbet 122
æqualitas 919
aer rerum principium 281
aer tẽperatus longæ uitæ causa 781
ærocoraces 428
æschilus qualis, & quando uixerit 748
æschyli pugillares cur Dionysius emerit 732
æsculapius à Ioue cõtra Momũ defensus 866. ex quo deorũ ordine sit 497. cur ei gallus cũ dracone attributus 670

æsopus apud inferos 465. eius fabula 278
ætatum mundi uicissitudines 702
æthiopē lauare, prouerb. 744
affectus non cadere in uirtute præditum 163
Africa cur dicatur semper aliquid noui adferre 809
Agamemnon præstantissimus dux 345.706. apud inferos à coquo non differt 90
Agathocles Sicil. rex 784. peripateticus, eiusq; arrogantia 545
Agathon poeta 683
de agrorum finibus litigantiū uanitas 125
Aiax Telamonius 471. an in heroum numerum referendus dubitatur 458
Aiacis sepulchrum 132
Alcæi forma 347
Alcmena Herculem parit 42. eiusdem genealogia, despon satio, & cum Ioue concubitus 7.43
Alcyonis nidus miræ magnitudinis 489
Alea ludum à Saturno regi 884
ad Aleæ scopulum multos naufragium facere 884.893
ἀλεκτρυὼν & ἀλέκτωρ unde dicatur 607
Alexander cur præstantissimus dux habitus 706
Alexandri cum Hannibale de præeminentia lis apud Rhadamantum 459
ἀλεξίκακος Hercules & Apollo 608.560
ἀλεξίτωρ 698
Aloæi filii ob montes montibus impositos puniri 105
amabilitas Veneris F. 28
Amalthææ capræ fabula 701. prouer. ἀμαλθείας κέρας ib.
ambrosia deorum cibus 31. 40. 44. Noctis epitheton 611
amicitia & lis, rerum principia 282
Amphilochus uates 55.135
amphisbæna serpens 811
Amphitrite 52
Amyclæ 35
Anacharsis 302. cur é Scythia

015783

INDEX.

ſchia Athenas profectus 316. 332 quomodo in patriam redire parans, à toxari excepta 320
anacreon poeta 796.799. 464
anacyndaraxis 702
anaxagoras Socratis præceptor 137
anchiſtes à Momo carpitur 869
ancoræ uitreæ 450
ἄνδρωπαι 516
andromeda à Perſeo liberata 48.54
anedromi 419
ἀνεμοφόρητα 527
anima an immortalis eſſet interroganci quid reſponderit Demonax 546
anima nonuna tantum hominibus 546
de anima uariæ philoſophorum opiniones 282
animarum tranſmigratio Pythagoricæ 558.564
animi magnitudo uirtutis præmium 161
annulus Gygis 651
annulorum ſuperſtitio & efficacia magica 860.852
anteas rex 784
antigenidas tibicen 314
antigonus Luſcus Philippi filius 785
Demetrii filius ibid.
antilochus à Momo apud Iouem accuſatus 871
antimachus poeta 489
antiochus Seleuci filius, & eiuſdem in nouercam amor 380
antiochus Soter 298
antiopa Ioui amata 32
antipater Iolai filius 786
antipho hiſtrio 481
amytus Socratis accuſator 138.627 eius pœna 670
aorna Alexandro cuerſa 157
aornos petra 702
ἀπαθεῖα Stoica 617.651
apollodorus rhetor 794. 798
apollo à Iunone accuſatus, à Latona defenditur 11
apollo qualis deus 496
eius oracula uariis locis 620
in Hyacinthum amor 9

apophoreta 879
aqua rerum principium 281
aquæ potus longæuitatis causa 781
aquã pistillo tundere in mortario, prouerb. 272
aquila Ioui sacra 874
à Momo accusata 869
arabiæ felicis odor 456
aranex maiores Cycladibus insulis 421
arborei homines in Lunari insula 429
arbores Dodonææ sylvæ vocales 608
arcesilaus 314
archelaus Socratis præceptor 137 Tragicus poeta 336
archimedes cur sapientis nomen meritus 706
architeles Areopagita 317
areopagytarum etymon, autoritas & integritas 287
mos 246
arganthonius rex 784
argivi unde dicti 41
argivorum pro agris pugnantium stultitia 133
argus explorator multiocu-
lus 32 ius custos 3.32
argi oculi pauonis caudæ impositi 497
argo nauis 608 eius carina locuta 561
argos amphilochium 135
Peloponnesi 41
ariadne à Momo accusata 866 eius in Thesæum officium 222
ariarathes rex in crucẽ sublatus 787
arii pugillatus in campo Elysio 470
arion Lesbius in campo Elysio 463
aristides iudex in beatorũ insulis 459
aristippus in Elysio cãpo 465
eius autoritas apud inferos 88
aristippus Socratis primùm sectator, pòst mollicie corruptus 638.653
aristobulus Cassandræus historicus 793.350
arsacidæ 755
ars longa, uita brevis, Hippocratis dictum, philosophiæ tribuni-

tribuitur 153.243
artis utilitas 379
artifices potiſsimum laudandi qui 704
artabazus rex 789
artaxerxes Mnemon primus eius nominis Perſarum rex 788. 798
artaxerxes alter Perſarum rex, eiusq; cædes 788
aſandrus rex 789
aſinus minant auribus, lyram auſcultans, prouerb. 720
de aſini umbra litigare, prouerb. 257
aſinorum duo genera 810
aſpaſia 586
aſphodelus quid apud inferos 85
aſpis, ſerpens 810
aſteria inſ. quæ pòſt Delus 53
ἀγραύλου, ἀγραυλήτης 526
athamantis furor 43
preces 52
athenienſes αὐτόχθονες cur dicti 333
atheniodorus Sandonis filius 793
athletarum mos 406 cum philoſopho comparatio 211
athotarum longæuitas 781
athys Cræſi filius mutus 616
atlas cæliger 106
de atomis doctrina Epicureorum ridetur 78. 282
attalus Philadelphus 786
auaritia quomodo homines perturbet 112
auari hominis hypotypoſis 616.602
auarorum pœnæ apud inferos 85
auli ſignifери interitus 801
in aurem dicere 616
aures minus fide dignæ oculis 769
auri laus 569.577 uituperium 580. 115
αὐχμὸς 526
αὐτοναύολος 525
αὐτόχθονες 333
αὐτολέκυθος 525

B

BAcchus è Iouis femore natus 5.6.33
quomodo educatus 43

bacchi & Herculis insula uinifera 411
bacchi genealogia & apotheosis 41
nihil ad Bacchum, prouerb. 233
bactra 613
balneorũ domicilia apud ueteres 715
bardylis rex 785
bassus sophista 739
batalus tibicen ibid.
baurides 528
beatorum ciuitas 460
insulæ 456
bellum omnium pater est, prouerb. 337.403
bellorum duces præstantissimi qui 705
belus Priscus 811
biton & Cleobis felicissimi exempli 114
beotia 41.135
bombylius 527
bona dea 497
ad bonam summum uariæ uiæ 187
de bono & bonorum finibus uariæ philosophorum opiniones 77.281
bonis caducis & temporalibus non superbiendum 535
bracana olera 526
brachmanes longæui 780
branchus 773
bucephali 490
βουπρῳρις 811
busyris Elysios campos inuasit 470

C

CAbalusa insula 493
cacozelia derisa 498.515
cadmi regia 41.32
cæneus ex fœmina in uirum 587. 614. inde in auem ibid. & 587
callimorphus medicus 356
calpurnianus historicus 354
calypsus ins. 475
ad calypsum Vlyssis literæ ex Beatorum insulis 483
cambyses, eiusq; furor 119. 787 quantum à patre Cyro diuersus 148
canis Aegyptius deus 870
canis impudentiæ nota 140
canis in præsepi, prouer. 748
canis, canicula, alea latercu-

015788

INDEX.

Ius 893
cani quid cum baloeo, prouerb. 722.746
canes Cynici 138
capra cœleſtis ſidus 701
καρκινόδακτυλος 528
carbones pro theſauro 256. 287
carimantes 527
καρίωσις ibid.
carionautarum conflictus 485
carneadis longæuitas 791
carnium eſu abſtinendum, iuxta Pythag. 564. 585
cari de Vlyſſe victoria in Elyſiis 470
caſeus inſ. 454
caſpiæ niues, prouerb. 360
caſtor & pollux nauigantium numina 859 quomodo nati, & viciſſitudine immortales 31. 41. 614
caulomyceres 422
κεῖμαι 526
cebes philoſophus 677. 700
centaurus, Zeuxis pictura 293
ceos inſ. 800
cephalus Phædri F. 754
cepheus 48. 54
ceramicus 319. 333
ceraſtus ſerpens 810
cerberus vltor malorum apud inferos 88 lyra Mercurii ſopitus 84
ceres 497
κηρὸν 136
ceſtus Veneris 23. 612
cethogus 546
chaldæorum longæuitas 781
charitus 136
charon 136
eius officium 139
chimæra apud inferos 88. 260
χίος 893
chiron centaurus in zodiaco 451 eius genealogia & fabula 242
χιτώνιον 524. 525
chronoſolon 894
chryſippi longæuitas 791 ante Elyſiorum ingreſſum quater elleboro purgatus 466
cicuta quomodo non ſtatim nec ſemper lethalis 243
κεινὸς ἐρεμνῆς, prouerb. 860
cinyra

cinyras 683. 702
cinyras ob Helenæ raptum fa
mo necatus 478
κῖνες 527
cirheron mons 43
κλχίεφ, prouerb. 615
clari oraculum 12
cleanthes 791
cleobis cum fratre cur feli-
cissimi 114
cleopatræ aspis 810
clepsydræ inuentum 715
clitus 404
clotho parca 119
clytemnestræ parentes 614.
natiuitas 41 necatæ hi
storia 772
coitus immodici comites
morbi quales 484
colossus Rhodius 365.404
colossi, colossi magnitudine,
prouerb. 615
columnarum nanitas 93.130
comam alere dedecori 815.
858
cometarum incolæ 430
communis Mercurius, pro-
uerb. 823.859
concilii usus 379.741
consuetudinis vis 748
consuetudinem transire in na
turam 810
conuiuia diuitum & paupertũ
inæqualia 907
cõuiuia sumptuosa noxia 592
κῶφος 616
de corporeo & incorporeo
Stoicorum cum Platonicis
contentio 206
corybas à Momo accusatus
870
κῶς 893
cottaborum ludus 526
crapulæ noxa 914
crates cynicus 615.618
eiusdẽ anima Pythagoræ 588
crarinus comicus 795.799
credere non citò, nec facilè, &
sobriũ esse, Thesei filũ 122
credulitatis nimiæ typi 253
creon Menœcei filius 92
critolaus peripateticus 791
crobylus 859.528
crœsus rex 113.148 593.836
crœsi filius mutus 616
κρόνια sacra 893
crotoniatæ Pythagoræ addicti
614

cteſiæ hiſtorici mẽdacia 407. 497.479
cteſibius hiſtoricus 792
cupido Veneris fil. 28 qualis 496
curæ encomia 702.779
curioſitas reprehenſa 98
cyclopum fabula 408
κυλίκειον 527
cynobalani 422
κύων alex 893
κυψέλις 526
cypſelus rex ibid.
cyrus Maior Perſarum rex 113. 148. 787 in Elyſiis campis 464
cyrus iunior, eiusq; cædes 798

D

DAdaches 528
damõ Socratis præceptor 137
danae Acriſii fil. 32.41
danaidum fabula 286. 807.811
daphne in arborem 413
darius rex apud inferos mendicus 94 in Arbelis victus 675
dedali exemplum 592
deforme quid 546.
delphicum oraculum 12.240
deius inſ. 44. 53
demetrius philoſ. 531.734.
democritus, abſtinentia mortuus 790 eius mundi innumerabiles 282
demonax 529. inde. 533. 554.556
demoſthenis veſtigia ad eloquentiam imitatu difficilia 680
demoſthenes Thucydidis ſtudioſus 719. 746
denſitas et raritas aeris, rerum principia 281
deum ubiq; eſſe 275 ſacrifi ciis noſtris non indigere 538 nec Cræſi opibus 126
dii faciẽtes adiuuãt, pro. 702
dii ſelecti, ſeu maiorum gentium 496.879
deorum iudicium 14.
deorum concilium 860 differentiæ 496 vanitas & ſtultitia 860
dæmones, & medioc. 497
deſertor 860
deucalion 703

diana

diana à Iunone accusata, à Latona defenditur 11
qualis dea 497
didimæum oraculum 12
dici pulcherrima pars quæ 755
difficilia quæ pulchra 702
diffidere & sobrium esse, filiũ Thesei 222
dignitates nihil facere ad uirtutem aut felicitatem 161
Διμοιρῖται 903
diogenes apud inferos quid agat 94 eius dolium 337 quo animo mortem subierit 61 in Elysiis campis Laidem scortum ducit uxorem 465 idem à mensaria, ob adulteratam monetam transfuga ad philosophiam 638.654
diogenes Seleucus 791
diomedes Thrax 470
dion Heracleensis 164. 638.748
dionysius Corinthi, prouerb. 747
dionysius Bacchus 633 à Momo accusatus 861. 865. 868
dionysius Siciliæ tyrannis Corinthi ludimagister 593. 615 à Dione accusatus, à Minoe absoluitur 87 eius res gestæ 731.747
dionysius tibicen 314
dioscuri 820. 859
dipsas serpens 800.804. 808.811
Δὶς διὰ πατρῶν 403
dis, qui & Pluto 139
per Ditem iuramentum 62
disciplinæ nullo fuco comptæ 776
diuitiæ uanæ & incertæ 71
diuitiarum molestiæ 558
diuitias nihil facere ad uirtutem aut felicitatem 161
in diuitiis confidentium stultitia 99. 113
de diuitiis uariæ philosophorum opiniones 77
diuites ærumnosiores pauperibus 581. 920 non esse felices, nec solos suauem uitam agere 912
diuitum uita fabulis Tragicis similis 71.90 animos in asinos

asinos migrare 72.96
diuitum & pauperum felicitatis collatio 912
doctos quid faciat 716
doctores quomodo medicis similes esse debeant 534.
dodonæ arbores uocales 561. 608
dolium in cranio uolutatum, prouerb. 402
dolorem nõ cadere in uirum perfecta uirtute præditum 163
domus laudatio 749. 750.765
dorius tonus 305.314
Δολάρια 524

E

EBrietas Academiam accusat 638. 640 eiusdem incommoda postridie 914
ἔχις, ἐχίδνα, ἐχιδεντοί 810
echo 753. 776 Pauli amata 670
edessa 36; Antiochia prius 404
ἐγγύα, ἐγγυοδίνης 526
ἐγκαφιδιέλλας 528
electrion 34
elephantum sepultura 810
ἔλοψ piscis 607
eloquentiæ comparandæ ratio 499.520.671
elysius campus 462
empedocles semiustus in elysios campos non receptus 469
encomii ab historia discrimẽ 343
endromides 528
endymion à Momo reprehensus 869 rex Aeriæ insl. 417
endymionis fabula 451
enthydemꝰ peripateticus 167
epaphus 809
epeus 707
ephialtes 670
epicharmus poeta 796.799
epictetus philosophus 532
eiusdẽ lychnus fictilis quanti emptus 731
epicurei quales habiti 174
eorum opiniones 770. 205. 282. 623.649
epii pugilatus apud inferos 470
equiformicæ 418
equisultures 416

eratosthenes 796
erichthonius 774.777
erichtheus 333
Erigones canis 866
erinnyes σεμναὶ θεαὶ 669
eridis pomum 14.36
ἔρως Veneris fil. 28
errore humanũ, errata emendare diuinum 534
errorem confiteri, magnanimitatis 265
ethices inuentor 137
euangelus 725
eucrates Stoicus 166 diues 605
eumelus citharœdus 727
eunoip*, eiusq; sacrificia 547
eunomus musæus 463
euphorbius 497.577 eius uersus in Pythagoram 558. 581 cæsus 582.584.611
eupolis comicus 670
eurystheus 868
exercitationis uis 702 commoda 781
ἔφιππος 893
exordium historiæ 395
exuuium neglecto serpente slari, proverb. 272

ἐυλάξια 516

F

FAbarum abstinentia Pythagorica 564. 585
fati uanum uocabulum 873
fauonius uentus 35
fauni 497
febres mortis nuntiæ & nuncia 123
felices Solonis qui 114
felicitatis finis 542 urbs 187
felicitas incerta 248
de felicitate uariæ philosophorum opiniones 77
ferrum auro præstantius 117
ficulneis sensibus, prou. 747
fides nulli facile habenda 222
de finibus philosophorum opiniones 98
flauii etiã morti obnoxii 133
fœmina loquax natura animal 696.703
fœminæ an uiri iucundior uita 587
funeratorum pœnæ apud inferos 85
formæ fragilitas, fugacitas 741
formosum quid 546

615783

formosi apud inferos derisi 67
formica camelus, proverb. 904
formicæ indicæ 613.909 910
fortitudo priscorum quanto maior quàm recentium 59
fortuna humanæ vitæ præses 90 inane nomen 873
fortunæ bona, alienæ, nõ propria nostra esse 92
in fortuna confidentium stultitia 99 113
furiæ, ultrices malorum apud inferos 85

G

GAlatea 496
galeni longævitas 797
gallus adolescens in avem versus 563. 610
gallus Mercurii assessor 561. 609
galli cantus 563.610 epitheta 607
ganymedes Iovi raptus 15.19. 36.40 cum à Momo reprehendi vetat Iupiter 869
garamantes 802
gargarus mons 14
gastromantia 428
geloni tyranno cuti oris fœtor ab uxore non sit iudicatus 202
genius 496
genii mali tortores apud inferos 85
geryonis ossa à Thebanis ostentari solita 731
γηπέτηλος bulbi genus 526
glacie Gallica frigidius, proverb. 360
gloriæ vanitas 65.71.99. 161 282 quomodo quis eã facile consequatur 305
gniphon fœnerator 605
γράωων 315
gorgi longævitas 789
gorgiæ longævitas 798
gorgones à Perseo domitæ 49
gorgonum fabula cum Sirenibus collata 260. 767
gosithræ in fratrem Artaxerxem insidiæ 788
grammatici longævi 796
γῦν 525
gygis annulus 651. 852.860

gymnasia nostra veterũ scholis deteriora 283
gymnicorũ certaminum cum veritatis inquisitione comparatio 211

H

HAereses omnes inquirẽdæ & examinandæ cur 221. 281.283
ab habitu nõ iudicandum de probitate 175
hannibalis cũ Alexandro conventio de præeminẽtia 459
harmonides tibicen 305
hecate triformis an eadem cũ Proserpina 144
hecates carna, etymõ 63.144
hectoris sacra apud Ilium 872
hegesii eloquentia 681
hellanici longævitas 793
helena & Pollux unde nati 41.613
helenæ in Elysiis campis raptus 472 item alius prior 27.36 pulchritudo 26. 27.67.683
helicon 746
helle, ab ariete in mare delapsa 42.52
hellespontus unde dictus ibi.
hercules & Mercurius cur palæstræ præsides 41
hercules à Iove contra Mymã defenditur 866 quomodo conceptus 7. 34
hercules ἀλεξίκακος 560
herculis genealogia & apotheosis 41
herculis insula 411
hercules in Oeta combustatabula 161
herculẽ otiosum in cœlo desidere 31 in cœlo gestando Atlantis vicem subire 106
hermotimus 150
herodes 544.546
herodoti scripta 395.769 quare Musæ appellitur 387
herodotum ob mẽdacia acerrimè apud inferos puniri 497.479
heros quid 57.135.496
heron gubernator 818
hesiodus quomodo poeta statim à pastore factus 675 carpitur 75.886
hesiodus Homerum vincit in Elysiis campis 479

hiero-

ℭ 15783

hieroglyphicæ literæ 614
hieron Syracuſanus 784
ingratitudinis à Theocrito accuſatus 798
hieronymus hiſtoricus 792
hippiæ præſtantia 707. 708.709
hippo 497
hippocentaurorum fabula & pictura 260. 293
hippogypi 416
hippotyphia 405
hircum mulgere, & cribrum ſupponere, prouerb. 545
hiſtoria quid 396.404
quomodo ſcribenda 334. 335.379 ab encomio quantum diſtet 343
hiſtoricus qualis eſſe debeat 382.386.404 qualis eius ſtilus 388
hiſtorici aliquot longæui 792
hiſtorico quæ cauenda 341
homerus reprehenſus 42.75. 469.497.886 ab Heſiodo in Elyſio victus 470 de ſe multa in Elyſiis teſtatus 468.497.611.669
homeri doctæ brevitas 398
homeri poematum celebritas 496 ſepulchrum 403
homerum tempore belli Trojani fuiſſe camelum in Baſtris 583
ὅμηρος 669
homicidarum pœnæ apud inferos 85
homo bulla, prouerb. 126.149
à nominis formatione repræhenſus à Momo Vulc. 179
hominum ſtudia ridicula 123
hominum pectora ſemeſtrata eſſe oportere 285
honeſtum ipſum virtutis præmium 161
horæ quomodo inuentæ & undè dictæ 715
hordeacei panis uſus 781
horologiorum ſpecies & uſus 715
humanæ vitæ inſtabilitas & vanitas 72.90. 99. 149
hyacinthi fab. 9.34.67.465
hydamardia 493
hydrops ex intemperãtia 592
hylas apud inferos 465
hypera omiſſa pedem quæris, prouerb. 137.

hypermnestra Lino marito parcit 811
hypsicrates historicus 793
hyspasines rex 788

I

Iacolandi exercitium 200
iacula animalia 811
iambulus 408
ianus 496
iapetus Saturno æqualis 888
iasius tonus 314
iason à Momo carpitur 869
iasonis amor Medeæ unde 260
Icari casus 615 fabula 592
de ideis vana philosophorum sententiæ 78. 282
idiotarum vita opt. & tutissima 77. 98. 279
ignis rerum principium 282
ignem gladio fodere, prouer. 476
ignorantia quomodo circumuolitet ac decipiat 121.128
ilium 703
iliotis pedibus 686.703
imperii administrandi ratio optima quæ 552
impiorum insulæ 475.477
impossibilia non affectanda 257
impostare delubrum 481
incerti nihil eligendum 203
incestus 615
incredulitas & sobrietas, filii Thesei 322
indicta causa nemo damnandus 194
indolentiæ præstantia, bonorum finis 282
inedia, medicamentum febris 592
inferorum cibus 140
apud inferos æqualis omnium conditio 141
ab inferis reditus nemini concessus 71.143
de infinito vanæ opiniones philosophorum 282
ingenium robori coniungendũ ad parandã victoriam 41
de inani, philosophorum doctrina 78
ino in mare se præcipitat 43. 52 Bacchi matertera ibid.
insulæ beatorũ & impiorum 457. 447
intemperantiavitæ quæ mala adferat

adferat 592
io in uaccam conuersa 332
ionicus tonus 305.314
ionium mare unde dictum 33
iphienassa 48
iphidus Herculis frater 34
ἰπνολέβης 527
ira quomodo homines circũuolitet 121
ira uacare quem potiss. deceat 163.534.552
irum mendicum à rege non discerni apud inferos 90
isis qualis dea 497
isidis ex Io transformatio 333
ismenias tibicen 721
isocrates quo ætatis anno mortuus 794.798
isthmi duo 403
iucundum non esse quod simplex & uniforme 70.346
iudices mortis ministri 123
iudicium humanum cæcum 38 inter potentes periculosum 22
iuno 497 Zelotypa 332
iupiter 496 an patrem Sãturnũ cœlo expulerit 886.887 eius adulteria 861.867
iouis catena 156 epitheta 560.608
iusiurandum per Stygiam paludem 879
iurandi per suos deos mos cum insuis gentis 335
iustitia Iouis fil. 626
iustitiæ querela ibid.
ixion 89.925

L

LAbore deos munera sua uendere 702
labyrinthi prolustrandi tuta ratio 222
lachanopleron aulæ 419
λαγώνιον 526
λαὸν βιώσας, proverb. 72
lamus nouus 452
latonæ cum Iunone dialog. 12
lauandi & ungendi ante cœnam mos 618
laus iucunda & solida quæ 315
learchus 868
lebadia 135 eius oraculum 56
lecithus 526
leda 27.31.41.613 eius forma apud inferos 67
leuonum pœnæ apud inf. 85

leucothea 483
liber pater 496
librorum copia superbicantes ridentur 716
liberi qui 542
libido seruituti turpissima 617 nimia, morborum causa 914
libiæ descriptio 801 termini 803
lis & amicitia rerum principia 282
de loco absurdæ philosophorum opiniones ibid.
loculo alterum pedē habere insertum, prouerb. 270
longæuorum catalogus 778
longum ualere iubere, prouerb. 608
lucernarum orbs 434
lucianus rhetor, eius patria 670 scriptorum apologia 288
luciferi colonia 427.433
lucina 497
luna insula 417
lunæ in Endymionē amor 451
de luna absurdæ philosophorum opiniones 282
luxus hiat, prouerb. 813
lupini historia, & usus 63.149
lupinis uesci uetat Rhadamanthus 476
lycon orator 138
lycurgus Laced. legumlator 796.800 qualis apud inferos 464
lydia harena, prouerb. 148
lydiæ fertilitas ibid.
lydius tonus 305.314
lyra Orphei 728.730.747
lysimachi ætas 785

M

Μαιάνδριος 778
maeandrius Polycratis tyranni occisor 91.120
magistri nostri quales hodie creari soliti 284
magnanimitas uirtutis præmium 161
magica, longeuitatis causa 780.781
magorum præstigiæ 72.144
superstitio & potestas 72. 79
maiæ genealogia, proles, &c. 30.31.40
maiorum gentium dii 496

malus

D15783

malvæ radix 475
mandragoræ arbores in Somni insula 480
mano 789
mare lacteum 454
mars qualis deus, &c. 496. 563. 610
marsias tibicen 13. 307. 721
massiniſſæ longævitas 789
de Materia, variæ philoſophorum opiniones 282
mechanici laude digni qui 706
medeæ in liberos crudelitas 775
medicinæ difficultas 153
medici imperiti oſtentatores 745
medici qui potiſſimum accerſendi 705
medioximi 496
meduſæ cædes 49. 54. caput à Perſeo amputatum 773. 777
melitus & Amytus Socratis accuſatores 138. qua pœna poſtea affecti 670
menander comicus 798
mendacium magis diligi veritate 218
mendacium pœna apud inferos 407. 479
menelaus Pelopides 27. eius de Helena lis apud Rhadamanthum 458
menelai ædes 328. 334
menippi ex inferis reditus 72. eiuſdem patria, conditio, mors 138
menſis lunaris 427
mercurius 496. eius officia & res geſtæ, item cognomina 3. 4. 6. 30. 40. 57. 67. 602. 609. 859
metempſichoſis Pythagoræ 558. 564.
metus 404. 121. 385. 542
midas rex, eius opulentia, votum 95. 611. 832
milo Crotoniates 111
minerva 497. eius galea 23. 49. 773. munera 25. Erichthonium gignit 774. 777
cum Minerva manum mouet, prouerb. 703
minois tribunal 85
minotaurus 498

mithres à Momo accusatus 870
mithridatis ætas 786
mithrobarzanes 80
monascires 789
monesarchus Pythagoræ pater 610.583
momi cauillatio, etymon, officia, parentes 179.285.454. 496.868
mors, certiss. felicitatis index 814. neminem metuit 857
mortis semper habenda ratio 99.109
mortis nuntii & ministri qui 123
morti omnia subiecta 99. 209.133
mortem alterius non esse optandam 137
mortuorũ cultus & apotheosis videtur 55
mortuorum apud inferos loca 72.84.
de Motu unæ philosophorũ opiniones 282
mulier natura loquax animal 696.703
mulieris ornatus 756.757. 764
multitudo quantum faciat ad sectæ commendationem 173.230
mundana omnia uana & incerta 71.99
de mundo contrariæ philosophorum opiniones 78.282
Musæ cur uirgines 776
musicæ occultæ nullus respectus, prouerb. 314
musicus quis maioris precii habendus 705
musicorum modorum proprietates 305.314.
mutatio in melius sæpe maiorum malorũ principium 436
mutatio rerum omnium iucunda 143
mutos magis quàm piscis, prouerb. 560.607
mycenæ 132
myron statuarius 595
myrto Socratis uxor 138

N

Narcissus à Socrate armatus 467. eius formæ 67
nare trahi, prouer. 253

natura quid, aut ubi uersetur, Momi quæstio 873
naturæ accusatio 227
naturalis philosophiæ usus 137
nauis, eiusq; instrumẽta 817
nectar deorum potus 31. 40.
à Cicerone negatur 41
nectracademia Socratis in cãpis Elysiis 471
necromantia 72
negationes duæ instar affirmationis 612
negreus fons 480
Nemea sylua 3
nemorum dii 497
νεοχμὸν 516
nephelococygia 435
neptunus 4. 496. eius dialogi, & res gestæ 42. 44. 48. 179. 439. 777
nereides 42. 48
nestotes in eloquentia imitatu difficilis 681
nestoris lõgæuitas 780. 797. apud inferos cõuersatio 94. 465
nestor tarsensis Stoicus 792
nicandri scripta 812
nicostratus athleta 347
nisterion 421
nihil ad Bacchum, proverb. 253
ninus urbs euersa 132
nireus formosus qualis apud inferos 67. 90
νῆσις 527
nobilitatis arte sua parandæ facilima tio 305
norma 351
novitatis admiratio 288
nox ambrosia 611
noctis templum 481
noctua quomodo à reliquis auibus oppugnetur, seq; defendat 306. 214
nubecentauri 424
nubium urbs 435
nudo vestes detrahere, proverbium 139
numa in campis Elysiis 464.
numeri, rerum naturalium principia 282
nystiporus fl. 480
nyctor lunaris 427
nylus fl. 805. 811
in Nysa Bacchus enutritus 6

O

Obscuritatis affectatio vide-
tur

ius 515
obsoleta uerba 689.703
orcas 283
oceanus rerum omnium pa-
rens 281
orcas capiti aptare, prouer-
bium 703
oδipedes apud Scythas qui
316.332
oculi auribus fide digniores
769
odiũ quomodo homines cir-
cumuoliter & diripiat 121
oebalia 34. oebalus 9.34
ogygia inſ. 482
oleo ignem reſtinguere, pro-
uer. 805.811
ad Oliuæ ramum trahi, &c.
prouerb. 253
olympicum certamen 286.
eiuſdem cum inquiſitione
ueri comparatio 211
olympus tybicen 307.721
olyra 527
onager 810
onocritus Cynicus 542
onoſceles mulieres 494
opibus fidentium ſtultitia 99.
115
oraculi ridentur 12.55
orationem ubiq; Deum audi-
re 545
oratori an domus pulchritu-
do proſit. 749.765
orcus 496.
orci galea 651
ordinẽ deſerere capitale 843.
860
oreſtis & Pyladis hiſtoria 772
orus Aegyptius 614.684
orion cæcus 774
ornatus modeſtia 756.764.
916
orpheus à mulieribus diſcer-
ptus 728.890
ortygia inſ. quæ pòſt Delos 53
oſtrea immenſæ magnitudi-
nis 449
orthryades 133
ὀδὸν πρὸς ἀόρυσσον, prouer.
233

P

Panicus tribus Athenis 703.
παιδοβοσμὸς 528
palamedes qualis apud infe-
ros 94.465.774.777
pancratii cum ueri inquiſitio
ne comparatio 212.
pan

215783

pan quomodo & qualis Athenas uenerit, quidq; ibi inuenerit 633. à Momo accusatus 865
panes dii 497
pannychia fons 480
παννυχία 451
panthus 497
paræmium 405
parcarum decreta 119
paris cognatus Ganymedis 15. eius iudicium inter deas 14. 36
patricii Scoti puteus 135
pauonis caudæ oculi Argi impositi 497. quando eam extendere soleat 760. 776
pauperes accusati apud Saturnum 913. ad eosdem Saturni epistola 911
paupenum necessarius usus in repub. 920
paupenum & diuitum felicitatis collatio 912
pauperatis laus 558.581
peccata humanum, peccata emendare diuinum 534
pectus hominum quale esse desideret Momus 185. 285
pecuniæ contemptus 77. uis 543
pedem alterum loculo inserum habere, prouerbium 270
pelasgicum 670
pellibus se legendi mos apud priscos 748
penelope 777
pentheus Bacchi cognatos 868. à Menadibus cæsus 890. 893
perdiccas 380. 787
periander Corinthius 465. 526
περιδίνια 526
περιφορὰ 526
peripatetici 174
perithoi audacia 143
perpendiculum 315
persarum sagittandi exercitatio 200
perseus, eiusq; res gestæ 48. 54. 771. 773. 777
perspicuitas orationis uirtus 522
pestis uino sedata Athenis 317
phædrus Myrrhinusius 754

phçaceus obſtetrix Socratis mater 137.670
phaeton Solis inſulæ rex 417
phalaris apud inferos qualis 470
phanomachus 837
pharmaces Medus 800
phari turris 401.405
φαυλία 527
phello inſ. 456. phellopodes 455
phereridæ Syri lõgæuitas 793
phidas ſtatuarius 595. pictor 251
philadelphus quando regnarit 798
philæteros eunuchus 786
philemon comicus 795.799
philippus Maced. rex apud inferos calceos mercede conſuit 94
philoctetes 721
philomides 72
philoſophia dolio cõfuſarum frugũ cõparata 240. uariis hæreſib. infecta 281. cicutæ & aconito collata 243. quomodo in cõpendium contrahi poſſit 235. eius difficultas 253. Moralis inuentor 137. Naturalis nullum eſſe fructum 137. eius ſumma quædam capita 234. uaria dogmata 239
philoſophi quales 630.633. 617.627
philoſophorum cõfidentia & temeritas 246. doctrinæ incertæ 72.76. ignorantia 223. de ſummo bono uariæ opiniones 77. incertæ digladiationes 77.144.257. intemperantia 166. ſectæ quæ optimæ 150.170. uitia & uitæ doctrinæ contrariæ 78
philoxenus cur à Dionyſio in latumias conjectus 732 747
phlegias Solcris 427
phocyon Athenienſis apud inferos 464
phædra 744
phrygius tonus 305.314
phryxus Helleſpõtũ tranat 43.
phthiſis ex intemperantia 592
phyllira Oceani F. 142
phyſices nullus fructus 137
pictoria ars deſertorem ſuum accuſat

0215783

INDEX.

accusat 654
pileatum esse, signum libertatis 876
piscatorum vanæ spei collata philosophorum temeritas 246
pisces qui muti, aut non, & nõ & cur 607
pittaci longævitas 790
pityocamptes 470
plato cur nõ sit in Elysiis campis 465, quãdiu vixerit 792
platonici quales vulgò habiti 174
platonicis fœminæ communes 467
plautus Epicharum imitatus 799
pleione nympha 40
plorare iubemus, proverbialiter, quos contemnimus 139. 615
pluto inferorũ deus 139. qualis 466. eius regia 84
podagra ex intemperantia 592
poemata quàm diversa ab historiis 344
pœnæ maiorũ apud inferos 85
poetæ longævi aliquot 795
ex Poetarum lectione duo petenda 738. eorundem vanitas arguitur 45
polemõ ex ebrio philosophus 638. 641
pollux & Helena quomodo mortui 613. immortalitatem cum fratre communicat 45
polus histrio 92
polybius historicus 793
polycrates tyrannus 110. qualis apud inferos 94. 836
polydamus Scotussæus 380. proditor Troiæ 404
polydamantis athletæ statua 873
polyxampes 427
pompilii longævitas 783
porcus fluviatilis 607
posidonius philosophus & historicus 798
potamen rhetor 795
potentia mundi vana & incerta 71. eius molestiæ & incommoda 557. in potentia confidentium stultitia 99
præiudicia in veritatis inquisitione vitanda 246
præsentibus acquiescendum 98. 142

praetorium 401.405
praxiteles statuarius 595
preces ubiq; Deũ audire 545
priapus qualis deus 497
principia philosophorum dubia & incerta 28.98.206. 256
prometheum cũ fratre iactu lapidum homines procreasse 703
prosopopœiæ ratio 399
protei Cynici baculus 731
proteſilai ſacta 872
προέξυφ 332
ψίλλα 451
psyllotoxotæ 419.451
ψύττα 526
ptolemæus Lagi F. quando uixerit, eiusq; in doctos liberalitas 798
ptolemæus Philadelphus 786
pulchra difficilia 702
pulchrum, quod cuiusq; proprium 346
pulicum magnitudo in Luna inſ. 419
pyladis & Oreſtis hiſtoria 772
πύ 526
pyramidum uanitas 193.130
πυρήτης 526
pyriphlegethon 84
pyronides 427
pyrrha epimethei F. 703
pyrrhia coquus 90
Pyrrhi ducis præſantia 706. ab aſſentatoribus corruptus 736
pyrrhon ex pictore philoſophus 638 654
pythagoras cur fabis & carnibus abſtinere iuſſerit 472. 584.585. ut impoſtor fugillatus 558.564. eiuſdem animæ migrationes 581.583. 586.588. diſciplina & dogmata 564.610

Q

Quæ ſupra nos, nihil ad nos, Socratis dictum 137

R

Reges apud inferos mendicantes 94. longæui reputantur 784
reges Coloſsis ſimiles 618 quibus miſeriis accuriſtor quentur 126 593
regula quid 315
rhadamanthus 458.496

rhea Saturni uxor 8.701.886
rhetor quomodo quis euadat 672
rhetores longæui recenſentur 793
rhetorum præceptor 671
riſus fons in Elyſio campo 464
robur ingenio iungendum ad uictoriam comparãdam 41
robore corporis confidẽtium ſtultitia 99.111
romulus ex quo deorum genere 497
ruſticus Cyprius peripateticus 552
ruſticanæ opes præcipuæ 332

S

Sabazius à Momo accuſatus 870
ſagittandi exercitium 200
ſagittarius in Zodiaco 425 425
ſamippus 812.837
ſamoſata Luciani patria 367
ſapientes qui potiſſimum laudandi 704
ſapientum nomen qui potiſſimum mereantur 704
ſapientia uirtutis præmium 161
Sardanapalus 702. apud inferos deridetur 95
ſatietas ex iiſdem 70.143
ſaturnalia 612.879
ſaturnus 496. an proprios liberos, & pro Ioue ſaxum uorarit 886. an à Ioue expulſus 887. an falce ſua patrẽ Cœlum exſecet 897. cur & quomodo imperium depoſuerit 887.913
ſaturni continentia, & in uxorem fides 8. exempla 911. filii, & regni partitio 893 forma, & lex 894. poteſtas 884.911. ſeculum quale fuerit 889.905.680
ſatyrus 92. ſatyri 497. 865
ſcamander fl. 46.53.
σκαφίον 527
ſcaphrus piſcis 607
σχινοτρώκτης 528
ſcholæ noſtræ ueterum gymnaſiis multo deteriores 283

Scythæ anthropophagi 12
Scintherus 452
Scipio Nasica clepsidræ inuentor 715
Scirron 470
σκορδινᾶσθαι 529
Scorpionum duo genera 804. octo 811
Scribæ sacri Aegyptiorum plerosq; longæui cur 780
Scriptorum communia uitia 342
Scriptorib. duo perenda 733
Sectarum uarietate philosophiam inanem argui 281
de Sectis disceptatio 150
Seculum aureum sub Saturno 889 905
Selecti dii 496
Semele fulmine icta 533. 43
Semidei 496
Sempones dii ibid.
Senectutis longæ causa 782 794
Senectuti turpissima libido 617
Senio alex 893
Sensus humani fastidium 143
Seuitia 139
Septa transilire, prouerbium 611. 567
Sepulchrorum uanitas 130
Serum longæuitas 781
Serpentes Libyæ 803
Seruius Tullius 783
Sidon Phœniciæ 42
Sidonius rhetor 540
Sigeum 132
Silentium Pythagoricũ quinquennale 564
Silenus à Momo derisus 865
σιλλαίνειν 526
Simia manet simia, &c. prouerbium 729
Similares partes quibusdam rerum principia 281
Simon coriarius repẽtè diues, nomen auget 578
Simonidis longæuitas 796. eius industria, & artes duræ cuiusmodi 800
Simonides diues quib. curis noctu in somnis uexetur 602
Sinarthocles rex 788
Sinerdis interitus 148
Sinum non inspuis, prouerb. 827
Sirenum fabula 767. 776

Sisyphus apud inferos 89
Sitim quę animalia ferant 802
σιμίλοφ 616
Sobrietas instar medicamenti 592
Sobriumesse, & diffidere, filum Theſei 222
Socrates 465. apud inferos quid agat 94. quo animo mortem & inferũ ſubierit 60. eius accuſatores 670
Socratis de hominum pectoribus fenestratis dictum 285. fortitudo falſa 139. ſapientia, conſtantia unica 137
Solariorum cum lunariis furdus 426
Solis inſula 417. regio tertiliſsima 433
Solis diurnus labor 619
Solonis cũ Crœſo colloquium 113.116. longæuitas 790.
Sapientia & uirtus 322.323
Somnium 315
per Somnium dives, prouerbium 560.607
Somniorum dux porta 669. uaria forma 481
Somniorum inſula 475. 479
Somnus deus 669. quãtis laboribus ad omnes uolando, obnoxius 621
Somni ciuitas 480. portæ 479.568.611. regia 481
Sophiſtarum ambages 522.525
σοφιγὴς, σοφίζω 288,714.
Sophocles poeta, & eius mors 795.798
Sophroniſcus Socratis pater 670. ſtatuarius ibid. & 137.626
Solipolis 517
Soſtratus Cnidius 401.530 706
Spes 121.259
Sphenopogones 910
Steſichorus muſicus 464. poeta lyricus 796.799
Stoici 174 558. eorundem ſecta & dogmata 150.205. 266.270
Struthionum ous, uaſorũm uice 807.811
Strutobalani 420
per Stygiam paludẽ iuſtiurandũ religioſiſsimũ 137.879
Styx palus 879
de Summo bono uariæ

philosophorum sententiæ 77.205
superborum apud inferos pœnæ 86
superstitio veterum 497. 860
surdi natura, & muti 616
sycophanta 703
sycophantorum pœnæ apud inferos 85
syllæ vita & res gestæ 746
syllogismorũ vafra inuẽta 98
syluarum dii 497
sylvani ibid.
syria 670. fertilissima 148

T
Abes mortis uncia 123
talis lusus etiam Saturni seculo in usu 890
tanagra 611
tantalus apud inferos 80.122. 806
tarquinius 783. cur Superbus dictus 145
tarsis, cur à ueſtigalibus immunis 792
taurus deus 870
tauri cornutis oculis 454
taygetus mons 35
telegonus Vlyssis F. 483:498
telemachus à patre relegatus 334.328.777
tellus dea 497
tẽperantiæ cõmoda 797.760
tẽpla cur ad Orientẽ aperta uetere statui voluerint 245
tempore omnia abire in deterius 879
de tẽpore uariæ philosophorũ opiniones 282
temulentiæ incommoda 914
tereus rex 785
tertigophori 333
thales Milesius 707.790
thanatusia certamina 469
theagenes Thasius 380.872
thebæ Bœotiæ 135
thamis dea 497
theocriti ætas 798
theodatas Rhodius 299
theoxenus 327
theorideum poculum 527
therites solaris 427
thersites 747. apud inferos à Nireo non discernitur 90
thesaurus, carbones, proneb. 256.287.292
thesei ætas 583

theseo rapta Helena 27.583
thesei filum 221
thespis citharœdus 726
thetys dea 497
θεσπεσιάνακτα 527
trymnatides placentæ 527
thucydides encomiũ 385 387. 395.398.719.746
tigranes rex 788
timæus historicus 793
timocrates 552
timolaus 812
timon Phliasius 314
timotheus tibicen 305.306 314.721
tirœus rex 789
tiresias vates 80.97. rex 587. 614
tiresiæ longæuitas 780
tithonus 286.869
tithonii anni 286
tityrus gigas 89
tomyris regina 119
sonorum musicorum proprietates 305.314
totum ex partibus non cognosci 232
toxeris Scytha in Heroum numerum relatus 316. eius dem monumentum 318
triton 48
tritonomendites incolæ 443
troiani belli historia non vera 613. ab Homero falsò descripta 583
trophonius, eius oraculũ 135. templum 99
tyrannus 288
tyro formosus apud inferos ridetur 67
tyro Salmonei filia, regina in Lactea inf. 455
tyrus 496.

V

VAlere longum iubere, proverb. 608
de Vacuo dang philosophorũ opiniones 282
varietas inuenda 70.143
M. Varronis Satyræ 138
vaticinia solius Dei 136
verecundia virginum propria 15
velim nolim, proverb. 139
vellus aureum à dracone custoditum 607
venus qualis dea 497
veneris iactus in alea 895

Veneris cestus 13.612. munera 26. cum Pallade & Iunone contentio de forma 14
verba alata 769
in Verbis non esse virtutem, sed in factis 270
veritas exosa hominibus 217
veritatis delubrum 481
veritatis inuentio impossibilis 226. via quanta diligentia inuestiganda 187
verrumnus 497
vespertilionum copia in Somni insula 480
veta qualis dea 497
vicissitudo iucundissima 143
viperarum discrimen 810
virginum peculiaris verecundia 15
viri ne an fœminæ vita iucundior 587
virtutis via 155.285. imago 151.701. usus & finis 160
virtutis urbs 185.282
virtutis vanum vocabulum 873
virtutem omnē in actione cōstitere 270
visus auditu superior 767
vita brevis, ars longa, Hippocratis dictum, philosophiæ tribuitur 153.243
vita humana histrioni similis 904. item bullæ 126. foliis arborum 127. pompis solennibus & tragicis fabulis 72. 90. peregrinationi 124
vitæ brevitas, & incertitudo 155.287.836. vanitas 99
vitæ genus optimum quodnam 97
in Vita nihil iucundum 125
vitia non satis est nosse, nisi etiam fugiamus 525
vlysses, eiusq; res & interitus 94.408.476.483 498. 774.777
vmbrarum cibus 130.140
vndas numerantis fabula 278
vngēdi ante cænam mos 611
vnio alex 893
voluptas accusatur 464
voluptas in varietate 70
voluptatis fons 464
in Voluptate summum bonū 77.282
voluptatū intēperantia morborum sæpta 914

uota hominum stulta 812
urbes etiam morti obnoxiæ 133
vulcanus 496. Erichthonii pater quomodo 774.777. martem cum Venere deprehensum ligat 563
vulgi iudicium 348

X

Xantippe Socratis uxor 138
xānthus Achillis equus 608
xanthus fl. 46.53
xenia 679
xenocrates 617.641.791
xenophilus musicus 790
xenophon 385. eius longæuitas 792
xerxes rex apud inferos mendicans 94

Y

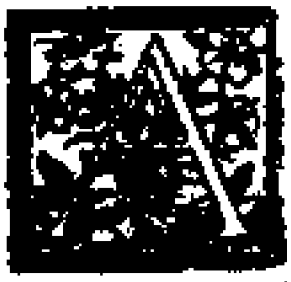
ὑπέρα 137

Z

Zamolxis Thrax in Elysio campo qualis 464. à Momo accusatus 870
ad zamolxim ablegandi mortuos mos 317.333
zenon Stoicorum princeps, eius lōgæuitas & mors 790
zephyrus riualis Apollinis 10. 34
zephyri flatus, nomina, etymon 35
zeuxis pictor, eius & Hippocentaurus 289.292.297
zodiacum ingressus Lucianus 433
zoroastes magus Babylonius 79

FINIS.

TOMI TERTII OPE-
RVM LVCANI INDEX.

Broca mulier 327
acarnan qualis in uita 64
accidens quid 113
achaeus ex Phalaridis hostiũ numero seruatus 223
achilles podagricus 660
adonis 688. in eius memoriam quæ sacra ibid. & 689
ægyptus rex simias instituens 162
ægyptii diuinandi rationem ab Aethiopibus imperfecti acceperunt 243. eorum sacra 87. 88. 244. item dii, & cur ita pinguntur 88
ægyptios primos deorum notitiam habuisse 687
æneas Veneris filius quomodo intelligendus 250
æschines parasiticam exercuit 488. 489
æsculapius deus assciticius 417
ex Æsculapio genus mortalium 653
æthiopes felices 75. ceteros mortales sapientia cur præcellant 242. inuentores Astrologiæ ibid.
æetion Proxenidis gener 204
ætolica mala 75
agalia Hirci mater 56
agamemnon somnio delusus 439
agere aliud, aliud docere, absurdum est 160
aiax seipsum interfecit 67. qualiter Vlyssem oderit 6. furoris causa 68
alcmena Herculis mater 44
aleam iactare 305
alecto podagrã educauit 644
alexander Philippi nec an Iouis filius 36. cur se Iouis filium appellari passus, quos item, & quomodo superueriterit ibid. inde eius nuptiæ in Italia depictæ 204. adorari se passus 40. monẽ ad sui imaginẽ formari uoluit 29.

015783

quid in eo laudabile 39
amicitia, parasiticæ principiũ 481
amor quid? 5 diis & hominibus imperat ibid.
amphion, cantus dulcedine saxa permouet 275
amymone virgo 25 à Neptuno amata 27
amuiones durus pater 25 illius forma ibid.
anaxarchi ad Alexandrum impia uox 525.526
anaxicles Glauciæ parens 550 incantamentis ab inferis reuocatus ibid.
anaximenes 123
animæ morborum, an alicubi appareant? 569 & inde
animus, non lingua examinari debet 196
animi absoluti imago 275
ἀνημία uox antiqua 628
antigonus medicus 540
ἀντιλαμβάνομαι pro intelligo 768
ἀξθοπρατεῖν barbaram esse 621
antylochus Mercurii quomodo filius 250
anubis deus 402
annus ex sole mensuram habet 143 eius principium Romanis sacrum 60
apis apud Aegyptios deus 88 & 689
apophras quid 610 tanquam barbarum derisum 608 idem Athenicusibus familiare ibid.
apophrades dies unde dicti 610
ἀφιγᾶν, & ἀφιγάνειν 768
apollo medicus 19 Dianæ frater ibid.
chrysidis oratione pudefactus 77 exul 78 pestem in Græcos iaculatur 77 ab Homero falso dicus prædicatus 403 eius delubrum 237 oracula 399 in uaticinando gestus & modus 724.725 imago barbara 723 qua de causa ibid.
aqua ab Aegyptiis culta 442
arachne contemptæ Palladis pœnas luit 665
arancæ podagræ peregrinæ-

etiõ 667
arx deorum inditia 451
areopagus 179
arcades astrologiam respuunt 254
archilochus qualis 599 ad maledicentem responsum 600.632
argos aqua non abundat 26
arignotus Pythagoricus celebris 568.569
qualiter dæmonem ex dono cubatidæ expulerit 571
aristides Armodii parasitus 503 eiusdem opera Atheniensis tyrannide liberati ibid.
aristippus parasiticam exercuit 489
aristoteles parasiticã non iguorauit 490
arsaces ad inferos descendens 60 qõmodo interemptus 61 pedibus incedens iudigatur 59. 62
artemisia Mausoli uxor 53
ars quid? 465
arte quod caret, possidenti inutile 469
artes labore addiscãtur 477 fructũ cultori tardè afferunt 488 cur expetantur 478 instrumentis egent 48 duæ in Luciano contrariæ 145
ascalaphus quomodo Martis filius intelligendus 250
asii flos podagricũ iuuat 654
asinus quid? 120
asini syluestris pars hospiti dono data 369
aspasia Milesia 281
aspides serpentes 547
assentator hyperbolis utitur 315 à laudatore quid differat 313
astarte in Phœnicia tẽplũ 687
astrologia 241 ubi inuenta 242 uetustissimũ doctrinæ genus 242 ab Aegyptiis exculta 243
assyrii doctrinam de diis ut acceperint 687
ates, ritus quibus Rhea coleretur, tradidit 698
à Rhea castratus ibid.
ate dea noxæ 656 Homerica 284
athenienses fabis magistratus eligunt

eligunt 97
atimarchus cognomen 625
ἀθυνιὸ p ἀθυνῶν barbarè 621
athonmons isgens 298
attis aureus deus 402
atreus quo pacto rex creatus 247
augusto, ineptè gratiæ agitur 196
aurum & sapientib. charũ 129

B

BAbylonii astrologi 245 de Babylonio incantatore 546
bacchus de Priapo ridicula cõmemorat 1920 in ductando exercitu duo comunites 588 eorum habitus, & ornatus ibid. & inde. prelianti acies ut instructa 591 exercitus signum sue tessera 593 eiusdem aduersus Iudos bellantis exercitus, quomodo instructus 587
baculus tertii pedis uicem gerens 647
barbã sub tonsore uellere 675 uiri cultum fuisse æstimatam 752
βαρβάτιον 768
βρομέλογες barbara uox 621
brassicani in parasiticam Epigramma 519
brassicæ folia podagræ medetur 654
bubalus 600
bulbi podagræ medẽtur 654

C

CAelii de aranea & podagra fabula 667
calchas multa prædixit 636
callias mollis 449
calydo-

calydoniorũ calamitates unde 75
camarinam immotam relinquere 630
canis deus 109
canis quomodo laudandus 310
canes ut sint affecti 162
capilli ante contractum connubium, tonsi ac sacrati 736
cassiopea laudis cupida 197
castor & Pollux inter se immortalitatem diuiserũt 22 à Polluce quomodo discernendus 21 eorundem similitudo ibid.
χαίρειν uox antiqua 184
cecrops 610
χειροβλωμάδην lauisse cum esse 621
cerberi morsus 664
cercyon maleficus 417
certaminum præfecti ut flagellent 159
charopes Nirei parens 56
charybdis 626
chironis pedes 753
chius 602
χράδαι uerbum 768
chrysis sacerdos 76.77 apollini beneficia exprobrat ibid.
chrysis à Glauci adamata 549 ad amorem mutuum incantamentis coacta 551
chrysippus quod uenditur, an doleatur 112 quanti emptus 118 à discentibus cuius gratia mercedem accipiat 117 eius item nomen quid significet, doctrina, professio 115 syllogismus inevitabilis 117
cicada insectum strepens 600
cinædus apparens malum signum 615 quàm sceleratus ibid.
cinædi deam Syriam per agros & uillas circumferentes 365. & inde phialam sufforati 371 capti, & uenditi ibid.
ciuitatis præcipua loca 506 ea quibus pateant ibid.
claudicatio in læso pede accidens

clidens 113
clauum clauo trudere 189
clearchus 37
cleodemus 541 ad inferos deductus 565 quid ibi viderit ibid. eius colloquium cum Dinomacho de medendo pedibus ibid.
clitus inter epulas ab Alexandro cur interfectus 38
clotho parca 71
clypeum abiicere, quàm habitum sit probrosum 529
cnidæ podagræ adhibitæ 655
cœlum sursum aspicienti quale 82 forinsecus ferreum 82 mortalibus inaccessum 83 eiusdem partes 244
cœlites inter se discordes 439 eorum dolores grauissimi 394
cœpe à Pelusiis cultum 442
cogens peccare, peccati reus 72
cognitionis comparandæ quæ via compendiosissima 203
colossus à Rhodiis qualis factus 403
columba propterea quod sacra putatur non tangitur 733.734 ab Assyriis colitur 442
columbam in Sacrâ ciuitate non comedunt 697
combabus adolescens 704 sibi uirilia membra amputauit 706 cum Stratonice ad ædificándum Iunoni templum in Sacrâ missus 704 illinc imperfecto opere reuocatus 709 ut liberatus à rege ibid. & inde eius imago ænea 713
conari absq; cognitione quidquis 136
concionem tria significare 454
controuersiæ ut disceptandæ 134
copia quid 742
coracis opus 628
corpus, ornatu potius 272
cothurno, mali homines collati 614
crates descendens ad inferos quos fuerit sortitus itineris comites 59. 60.61

cultus deorum ros ſtulta 74.
cupido fratribus diſsimilis 18
cyclops 625.626
cynæthus aſſentator 314
cynici pera 170 frugalius ne, an egcurius uiuant 741. & inde eorum inſignia 531 uita cur miſera 743.744 eadē quomodo frugalis probetur 745 eorundem uitæ,& ornatus 753.754
cyrus à quo nutritus 79

D

DAEDALus ab aſtrologia haud alienus 248
damætere Eucratis uxor 567 ſeptima poſt mortem die eidem apparuit ibid.
damis Corinthius ad inferos deſcendens 63 quo pacto mortuus ſit ibid. à filio iuſta paſſus ibid. deos negat 433
danaē Athriſii filia à patre ut tractata 30 cur coniecta in aream à patre 31 miſeriæ à Thetide deplorantur 30
danaus durus pater 25
daphne Apollinem fugit & in laurum conuertitur 18 deorum imagines, nō aſſequitur humana induſtria 317 in Deliriis uiuere quàm ſit incommodum 747 & inde
delphi ceteros uitæ ſanctimonia antecellunt 211 in arduis cautibus habitant 235 eorum abundantia unde 236
delphis citra ſementem & orationem, omnia proueniunt 236
demetrius ob tuſsim laudatus 314
democritus ſpectra & phantaſmata negat 574 omnia fidet 105 uenalis proclamatur ibid.
demonſtratio elencho melior 144
demoſthenes clypeo quid inſcripſerit 528 ut idem ei ſucceſſerit ibid.
demoſthenes de obiurgantibus,dictum 419
deus etiam harmonia & numerus 96
dei & cōuiuium paranda paratio

paratio 745.& 746
deorum oracula subobscura 415
perductæ 395
excellunt 402
aliæ, atq; aliæ effigies 85
quis victus domi 83
dercetus imago 689
eidem templum à Semiramide sacratum ibid.
descendentibus ad Orcũ non prodest retrorsum respicere 59
diana apud Scythas colitur 19
quod nõ ad conuiuium vocata esset irata 73
quod non esset ad epulas vocata ægrè fert 440
dies ab Aethiopibus culus 442
dii quid 107
ocioſi 435
vendunt mortalibus 76
Ioui assidentes quid agant 83
falli non possunt 212
diluuium 694
in eius memoriam quæ fuerint instituta 695. 696
aquæ quomodo absumptæ 695
dinomachus 542
diogenes venalis proclamatus 98
vtribus emitur obolis 103
scientia & professio 100
quid doceat ibid.
eius mores 102
empti vsus, & eiusdem venalis gestus ibid.& 103
de assequenda gloria, responsum 309
comites, in itinere ad inferos 63
fama apud viros egregios 54
in Lucianum oratio 150
imago & corpus vbi agat 46
dion Syracusius mercator 110
dionisus deus assciptitius 417
dionysium templi in Sacra vrbe, autorem esse 699
diuersi patres, diuersorum in liberis studiorum causa 19

à diuersis hominibus diuersa sacrificia offeruntur 85
diuitiæ & sanitas natura prima 115
diues, nisi sliis de suis communicet, pauper 514
diuina prouidentia quibus argumentis ab Epicureis retellatur 415. 434
docti quidam aliud dicunt, aliud ipsi faciunt 160
domus usus 741
donaria ut iudicanda 237
doriis de cõseruanda Danae consilium 32

E

EAdem naui esse 666
echidnæ uicus 664
egere, pluribus ne melius, an paucioribus 751
ἐκ τοῦ ἐστὶ 768
elleborí radix podagrico utilis 654
elenchus ubi necessarius 144
electra, idem nouit, & non nouit 114
endymion à Lunæ adamatus 819. quàm pulcher ibid.
lunæ rationem docet 249
epicus ferè zelotypus 55
epicurus quibus cibis delectetur 111 quanti uenditus ibid.
epicuri diuinam prouidentiam cur negent 415
eorum curiositas 473
equus leuis natura 314
equitantis iosanum equum, & iracundorum hominum comparatio 756. 787
errati defensio difficilis 182
erraticæ stellæ solæ mouentur 243
erechteus 610
eubatides 572
eubatidæ domus, propter spectra quæ illinc apparebant inhabitabilis 571
eadem ut talibus expurgata ibid.
eucrates 538 ægrotus 540 pistillum incantatione, ut fecerit haurire aquam 578 quæ monstra uiderit 554 spectrum in sylua oblatum 560
euripides uapulantibus immittendus

- mittendus 101 parasitum egit 490 eiusdem carmina 129
euriti natura 133
europa Agenoris filia 688 quando in Phœnicibus culta ibid.
eurysthei famulus Hydram occidit 417.418
ἐξεπιπολῆς 768
ἐξορῦν 765
ἐυηρέτησεν à Platone ut usurpatum 186
ἐυχίνεαν antiquum 628

F

FAbarum mirabilis natura 97
furnus duplex 116 exercere cui competat ibid.
fames quod cogit facere ignoscendum 628
farina fabarum podagricum iuuat 654
fastuosi, qui potissimum sint 284 eorum exitus 285
fato qui fiunt an peccata 71. & inde.
feles à quibusdam culti 442
finis uitæ iuxta Homerũ 471
fons quidam apud Indos homines inebriat 595
forum ab Anacharso, quomodo descriptum 531 item ab aliis quibusdã ibid.

G

GAlli alio modo, quàm exteri sepeliuntur 732
ganimedes ascriptitius deus 414
gentium de diis uariæ opiniones 442
glaucus, laudari se passus est 212 quomodo à poetis laudatus 311
glaucias 549 eius ingenium, & amor ibid. & inde
gloria dulcis res 69
glorioſi diis etiã infensi 164.
gorybãtes Euantis orgia, quibus in locis celebrent 646
græcia fabulosa 250
græci à quibus astrologiam didicerint 245
gratia Vulcani uxor 11
gubernatoris officium 449

H

HAephæstio ἰγκαίνειν uerbo utitur 190

Hebe eruribus formosa 43
Herculis uxor 44
Hecate incantamentis exhibita 549.562
Helladonicarum curæ 299
Hellenæ, forma admirãda 286
Heraclitus cur ploret 106 non potest uendi 107
Hercules an obierit mortem 42 deus assciptitius 417. 429 triplex 45 partim apud inferos, partim apud superos 37 idq; quomodo ibid. & inde.
Herculis parentes 44 animus ex Ioue 45 sententia cõtra Damin 429 & inde, ornatus 751 eius laudes ibid. & 42
Hermaphroditus Veneris & Mercurii filius 12 eius forma 18
Heroas etiam parasitos fuisse 289. & inde.
Herodotus quo pacto innotuerit 202 passim notus 201. 203 uirtute excellens 200
Hesiodus quæ scripserit 635 de futuris sicut prõmiserat nihil dixit 636 eiusdem prædicta, de agricultura, non esse uaticinia 641
iuxta Himeræũ παλινῳδίαν συγγράφειν 305
Hipparchos 314 Lucianum hospitio suscipit 325. & inde. eius domus à latronibus spoliata 341 uxor in auem conuersa 336 uxor, maga 318
Hippias Herodotum immitatus 203
Hippocentaurus 45
Hippocratis imago ænea 559 ea si prætermittuntur sua sacrificia ulciscitur 560
Hipponactes 600
Hircus non ab Aegyptiis mactatur 244
Hirundo χελιδών 647
Homerus poetarum præstantissimus 437 Menelaum egregiè descripsit 268 in laudando magna usus libertate 317. & inde. eiusdẽ de congregandis diis uersus 399

homo quid 107
ex duobus compositus 45
homines multi, laudis auidi 292. & inde. deorum effigies intuentes falluntur 85 deorum compellationes immitati 320
hominum optimi 308
hordeaceus panis podagræ medetur 654
hortulanus Lucii Dominus, in militem, incidit 374 ergà eundem ut se gesserit ibid.
Hyacinthus ab Apolline amatus 12
hyoscyamus podagræ medetur 652
hypata Thessaliæ urbs 324
hyperboreus quidam uolans 548 eius uaria incantamenta 549. & inde.

I

Ialemo frigidior 621
icarus discendæ astrologiæ auidus nimis 248 eiusdē filia pudica 283
ideæ Platonicæ 554 extra uniuersitatem 110
idiotæ philosophorum inepti as rident 161
ignis à Persis cultus 442
plerixus ariete per aerem uectus 248
ἱκέτις ἐγὼ τὰ πατρῶα 764
imagines 259
imaginis, uisæ mulieris ornatus 251.262 eius dētes 270
immolantium ceremoniæ 86
indigentia quid 741
indi Baccho cur se nolent opponere 589 iidem à Baccho in fugam conuersi 591
inuidentiæ malum, qui effugiant 284
apud inferos æqualitas 57
interficere quō liceat 134
Io, Inachi filia, à Ioue amata et in Iuuencam cōmutata ibi, uentis præfecta 29 in Aegyptum paritura mittitur 29
ion excellens Platonicus 540
Iupiter amori deditus 5 insidiosè petitus 438 omnis generis disciplinas uenales proclamat 93 Io filiam Inachi amat 29 mendacii arguitur 39 in concionibus magniloquus 406

Iouis imago 720 variæ uxores & liberi 79.80 eiusdem uires quoosq; se extendant 420.430 item consilium de remedio Ixionis amori adhibendo 6 sepulchrum apud Cretenses 84 ad deos cæteros oratio 408.& inde. eũ quænam solicitent 394. & inde ἐπ]κεῖσθαι 769
ismenodorus descendens ad inferos sibi succenset. quomodo interfectus. Eleusuẽ proficiscens interficitur 60
Isocratis de doctrina dictum 523
inno, à quo, & ubi educata 650 meruit ne Ixion glorietur de mutuo amore 7 eius imago 720
iuuenis, in necessitate senex 674
iuniorum de astrologia sententia 254
ixion Iunonis amore captus 4 illius imagine falsus 6 quæ supra ipsum sunt petit ibid. eius mores 3 de Ixionis amore signa 4

K

Καθίσεσθαι à καθίσαι an differat 774
κατακαλύπτειν à κατακαλύπτεσθαι differre 775
κίβδηλον quid 522

L

Lactucarum folia, podagræ adhibita 653
lacerta Vlyssis mater 68
lacertæ ad podagram usurpatæ 654
lampis ad inferos descendens 63
lapillus columnaris in incantationibus usurpatus 546
lapidum usus 131
latona Euagoræ regis uxor 320
laus quid 310 quatenus tolerabilis 292 præcipua quæ 283
laude digni, qui? 309
laudator quomodo laudetur 313 ab assentatore differt ibid.
laudanda res, cum quo conferenda 310
legislatores rationi multum tribuen-

tribuentes 220
λέλογχα 768
lemnii Vulcanum ſuſcipiunt 81
lentes, ad podagram mitigandam uſurpari 653
leo ceruo uelocior 542
λέοντες 765
λεοβιάζειν 626
libanus mons 690 Veneris templum 691
licambos 600
λίμμα πάσσειν αὐτῷ 765
lingua ſuum dominum accuſans 622 officium 623 de loco quodam apud indos ſacro, & celebri 594
lucianus cõmunis hoſtis philoſophorum 127 carmina connectens 129 quam nouerit artem 135.145 in ſalutando lapſus 182 eius erroris cauſæ 183 quos conuitiis inſectatus 141 morti deſtinatus 130 eius in philoſophos beneficia 132 ad Palladem oratio 146 pro ſuo libello defenſio 307
luciano uaria mortis genera excogitantur 128 idq; cuius cauſa 130
lucius in aſinum 338
lucius aſinus à latronibus deductus 341. & inde. ex eorum manu fugit 350 dominum prodit 375 idem alteri uenditus, & ut ab eo tractatus 376. & inde. idem ob inſuetum cibum deriſus 378 piſtori uenditus 372 rurſusq; hortulano 375 amori indulgens 382. & inde. humanam formam reſumit 386 eius genus 387
in Lucium nouum ſupplicii genus excogitatum 353. & inde.
luna à Phrygibus culta 442 Endymionis forma capitur 8 alia, atq; alia ſpecie apparens 248 imago ei cur non exhibeatur 722
lycurgus reipub. adminiſtrationem è cœlo temperabat 254

lydi Comon celebrant 646
lypaes orator 614

M

MAchlæi Indiæ populi 594 apud Machlæos Indiæ populos lucus sacer & celebris 594
magicæ inuentor quis 585
malæ, audire tantum tolerabile 368
manes bibere nequeunt 48
marrubium podagræ adhiberi 653
mausolos cur insoleas 51 forma Diogeni similis. quibus imperauerit ibid. eiusdem monumentorum in Halicarnasso 52 à quibus conditum 53
mausolo monumentum quid afferat commoditatis 53
medici cognita morbi causa, tutius medentur 677
meduſa 259 inſpicientibus quid faciat 260
megæra podagræ mater 644
melampygus homo 637
μελιτίσσα ὁ ἀνὴρ 767
memnon 575
menandri Elenchus 603
menippus de Nirei Thersitæ forma iudex 55
menſes ex luna metiũtur 243
mentiri quandoque laudabile 534
mercator in lapidem quomodo 117
mercurius deos ad consilium conuocat 398 eorum preco ibid. poeticæ ignarus 399 Pana propter formam hircinam deridet 14 eundem agnoſcit 15
mercurii ob pulchritudinem elatus animus. parentes 15
merula loquax 681
midas 545 eius digitus morſus 546 idem incantamentis sanatus ibid.
μιχθήσεται 766
midias mollis 449
minerua ingenioſa 287 ex Iouis cerebro nata 180
minos iudex apud inferos 70 de Minois filio uaticiniũ 641
miſtho Sybarita 602
mithres, ex auro ſolido 402
mneſtheus pro liberata nauc, non

non sacrificat, pro dignitate 409
modestia philosophiæ comes 142
modicum collatione non crescit 302 cum maiori collatum, de eius magnitudine detrahit ibid.
momi ad deos oratio 414
mori potius, quàm innocentes interficere 222
morsi à canibus rabidis aquã horrent 583. & 49
mulier impudica, Aegyptiis templis similis 275
mulieri, quis ornatus conueniatur 275
de muliere ambita responsum 626
de muliere, Lucii asini amore capta 382
mulieribus in sacris Adonidis nolentibus capillos tondere quæ mulcta 689
munerum offerendorũ facultas nemini intercluſa 239
mures arabicos ad podagram usurpari 654
musica primùm inuentibus antiquis tradita 520.
mustelæ dẽs pro medicamine usurpatus 541 ex coxæ podagrã medentur 654.

N

NAso trahere 5.
nauis à gubernatore dependet 446.
neptunus Enipeo amorẽ præripit. idcirco culpatur 34.
sub undis agit 420
à Lysippo æneus factus 402.
nereus Venerẽ educauit 650.
nesi sanguis 664
nestor 498 parasitus 500
neurospasta humunculi 700.
nicias dux 186
niobe luctu fœta 665.
nireus formosissimus Graecorum. eius parentes. forma sub rerris quid ab aliis differat. ab Homer. celebrata 56.
νῦν τόπο λοιπῦ 766
numen humanis obsequiis non eget 75
numerus quaternarius 96.

O

OCypus 670. 673. & inde.
odio digni plurimi 146

oedippus dux Thebanus 661
podagram pertulit ibid.
ὁ οἰδῶν ἐγὼ μυθόσομαι 765
oeneus Dianam ſacrifitii nõn adhibet 75
ollæ tinnitu, homo oratione cognoſcitur 521
olimpia Herodoto commoda 102
ophion primus Palladẽ produxit 650
orpheus muſicus 276
orœtes ad inferos deſcendens 60 pedibus debilis 62 à Mercurio adiuuatur ibid.
oratio mulieri conueniens 275
orodœcides 600
orpheus aſtrologiam quo pacto docuerit 245
eius parentes ibid.
orpheo locus in cœlo deſignatus 246
oſiris 689 à Bibliis cur 690 cultus 690
oſculari alteram, melius quã malum hominem 620 id cur nam ibid.

P

PAean deorũ medicus 655
παιπάλυμα 631
palæſtra hominũ coctrix 330 cum Luciano cõcubans 331 & inde. Hippar. ancilla 326
pallas ex Iouis cerebro nata 650 à quo primũ producta, & quando ibid.
pallium in Cynicorum inſignibus 531
pallor cuius rei ſignum 399
pancrates in arte magica excellens, quæ miracula arte magica exercuerit 576
pan Mercurii filius, amator 14 eius ditio, exercitia 16 amicæ 17 forma 14 cur talis 15
pani fons in India ſacer 594
pannus lacerus 616
panthex mulieris oratio 291
papauer podag. medetur 654
paraſitica ars 461 artes aliis in quo excellat 467.477 an inter artes muneranda 465.466 an honeſta 514
paraſiticæ, ſicut aliarum artium, nullus profeſſor 480 eiuſdem

eiusdem definitio 467
finis 469.470. eius nomẽ quomodo apud ueteres audierit 518. principium generosum 481.482
παρασιτικὴ etymon 516
parasitus sua arte gaudet 464
parasiti felicitas 482
parasiti sæpe feriantur 479
dæmones dicti 473. bestiis cur formidolosi 507. eorum uita ibid. & inde. bello apti 493.504
parasitandi eadem ubique ratio 486.487
parcæ omnia decernunt 420. 430
parembole 675. quid sit 683
parrhisiades seu Lucianus qualis extiterit 151. quos conuiciis insectetur 163. auro ac placẽta hamum inescat 173. quos pisces capiat 175. crimine soluitur 165. eius liber blasphemiis refertus 152. oratio pro scipso 154. in aduersarios actio permittitur 166
pasiphae tauro cur copulata dicatur 249
pastinaca podagræ utilia 654
patroclus parasitus 500. eiusdem laudes & obitus. 501
patrocli morientis uox 502. eius dictum, quo parasitus affirmatur ibid.
pedum officium 741
pelix opinio 293
pelichus 556. eius statuæ mirabiles actiones 555. & inde
penelope Panos mater 15. eius parentes ibid.
penthele pagus Atticus 454
peplion agreste 653
pera in Cynicorum insignibus 531
perilaus artifex ingeniosus 224. bouem fabricatus 225. eo supplicii genere quod excogitauerat, affectus 226
peripateticus quanti uendatur, & qualis 119. duplex ibi. à Peripatetico quid discendum 120
περιέχειν αὐτὸν 766
περιεχτὸν masculino genere 769
perithous Iouis spurius 5

perſica folia podagræ meden tur 654
πέτραια antiquũ uerbũ 628
phaetõ ſolis filius falſò credi tur 240
phaetontis ſorores in populos conuerſæ 250
de phaetonte fabula falſa 250
φαεινὸν uaria ſignificat 769
phalaris at imperium obtinue rit 212. ut adminiſtrarit 214. ſatellitibus munitus 218. cru delitatis accuſatus ibid. à Delphis cõſilium petit 217. cur illis æneum bouem mi ſerit 227. eius genus 212. de ſe ab inſidiis tuendo conſi lium ibid. cuius opera ei de tectæ inſidiæ 216. cõtra cum ciues concitati 115. de eo fal ſa crudelitatis ſuſpicio 211
phalli, ſiue priapi Iunoni ſa crati 699. in eorum unum quotannis bis aſcendit 716. qua de cauſa ibid. & inde.
pharmaca uaria à medicis po dagræ fruſtra adhiberi 653
phidias Iouis imaginem ut re tractauerit 303
philomela Itym genuit 649
philipidis mors 185
philippus Alexandri perſua ſionem increpat 36
philoſophia unde cognoſca tur 139. in iudicem electa 135. ſola uera 141. man ſueta 149. propter flagi tioſos philoſophos malè au dit 158. ſcommatibus ſpien didior 140. à Luciano con uiciis laceſſita 130. par pari referens 140.
philoſophiæ cauſæ diſceptan dæ commiſſæ 141. habitatio 137. ad eam accedere an ſit opus 139. eius falſi amato res 156. eius hypocritæ un de dignoſcendi 172
de Philoſophia diuerſæ ſenten tiæ 484.
philoſophicæ ſapientiæ finis 121. 122.
phryges Atti clamorem faciũt 646
phryni ſerpentes 547
philoſophus quanti emptus 122. cur nihil ſciat 121
philoſophi & paraſiti compa ratio

patio, quoad corpus attinet 493
philosophi stateræ ad quid ib.
philosophi affectibus multis subiacent 511.
pisces muri 177. in sacra ciuitate sacri 697
ad πάντας ἐρᾷς quomodo respondendum 764
philosophi sæpe parasiti 487. iidem auari 508. ingrati 131. in uenalicium deducti 154. ipsi ne, an parasiti feliciori fato absumantur 513
philosophorum prata 132. de dignitate contentio 169
philosophos non esse bellio aptos 494. 496. 505
phineas multa prædixisse 636
χρονικῶς 626
plantaginem podagræ adhiberi 653
plato Diogenem instruit ut rectè accusationem instituat 148. etiã parasitus fuit 490. eius de inuitantibus conuiuar dictum 468. eius lau 147. eiusdem cui nati fimus aliud 520
plesthenes podagricus 661
πλήμμ εἰμί 678
pluto inferorum rex 565. largus 650. podagrã aluit ibid.
podagra 644. eius parentes & patria ibid. quæ tormenta afferat 645. quibus se facilem præbeat, & quibus nõ 655 huius principiũ 681. eius unum an ullum pharmacum compescit 662. uires ubi primũ apparuerint 650. etymologia 656. sacra quæ 651. quod tempus dicatum 646. 647
podagræ mederi ut conentur medici 653.
podagricus 647
podagricos quid consoletur 666
pœnis infligendis nemo gaudet 122.
poetæ & pictores liberi 309
poetis ueritas nõ est curæ 438
poetarũ materia adulãdi 195
pollux in facie uulneratus 21
polyidus 636
polygnotus pictor 267
populi diuersi, diuersos deos colunt

colunt 84
priamus podagricus fuit 660
proborum apud iaferos habitationes 70.71
prometheus cruci à Ioue affigitur 81
προκόπτειν ἐν τοῖς μαθήμασιν 767
protesilaus dux Thessalorum 666. podagricus ibid.
proxenides certaminum index 204
psyllion podagrico utile 654
ptolemeis ordo epistolæ inuersus 191
pulchritudo absoluta quæ 272
puniri pomi cortex podagricum iuuat 654
purpura piscis 749. eo tinguntur pannus ibid. & 750
pyra festiua 730. quo tempore, & quibus ceremoniis peragatur ibid. & inde
pyrrhias 564
pyrrhus post Alexandrum secundas tenet 191. quid posse precaretur ibid
pythagoras Phalarim sauiit 223. ab Eleusinis sacris cur prohibitus 604. quid post quinquennii silentium doceat 95.96. uocalis prouocatus 94. quid sciat ibid. ubi institutus, eius commonefaciendi modus 95. decem drachmis emitur 98. unde uoluerit exordiũ sumi 186. eius iusiurandum 96. cibus 97
pythius Lydo ambiguè respondit 443. eius de misso dono sententia 233
pythocamptes maleficus 417

R

RAuæ coctæ ad podagram usurpatæ 654
res humanæ calamitosæ 106
res sumptuosæ diuitibus indigent 105
reipublicæ administrandæ grauis prouincia 115
rerũ magna perturbatio 415. 425
rhea dea 697. templum eius ab Arco extructum ibid.
pueros adamat 82
rhetoricæ cum parasitica collatio 484. de eadem diuersæ sen

fæ ſententiæ ibid. & inde
rhetores bello nõ aptos 494.
variis affectibus ſubiacent
gũt. & inde. degrauantur
variis 155
ῥυσιμετρεῖν barbarũ eſſe 621
riſus Sardonius 455
rex cur Græcè ἄναξ nuncupe-
tur 526
rhoxane virgo depicta 204
rhododaphne cognomẽ 624
rubetæ podagræ medẽtur 654

S

SAcra Syriæ ciuitas 686.
unde nomen hoc ſit ſortita
ibid.
ſacræ ciuitatis templum reli-
gioſiſsimum 692. ex variis
gentibus illuc diuitiæ allatæ
ibid. de eo variæ ſententiæ
693. & inde
ſacrenſe templum quale, aut
quomodo formatum 718.
& inde. eius ſacerdotes &
ſactificia 717. 718. eius tem
pli autores 700. & inde. in
eo ædificãdo quantum tem
poris conſumptum 707.
eius ſitus 715
ſacrifici in ſacris Cyclopi ſimi
les 86
ſalmoneus ſuæ temeritatis pœ
nas luit 664
ſaluere uerbo nullum tempus
præfinitum 184. huius uer
bi duplex ſignificatio 184.
eius uſus ibid.
ſalutis cura meritò prima 193
ſapientem fœnus exercere an
liceat 116
ſapientes quibus ſignis digno
ſcendi 172
ſapientiæ falſi amatores ut er-
ga amicos affecti 162
ſappho à Socrate laudata 282
ſardanapalus mollis 449
ſaturnus cur uinculis alliga-
tus dicatur 251
ſaryris locus ſacer apud Indos
594
ſciron maleficus 417
ſcythæ homines Dianæ ma-
ctant 87
ſeculum quid 107
ſeleuci de diademate dictum
526
ſemiramidis ſimulachrũ cur
dextra ædẽ Iunonis demon-
ſtret

fret 726
senes etiã à morte abhorrẽt 65
senem à decoro deficẽtem, an tolerandum 183
de Sene misero, qui etiam inuitus moritur 65
sepis nomen ob barbæ spinosi tatem attribui 624
serpentes incantamẽtis ex regione quadam coacti 547
seruus qualis esse debeat 375
seruis res dominorum cognitæ 329
de Seruo quodam Lybico, sacrilego, & eiusdẽ pœna 558
sileni fons 595. huic locus in India facer 504
simia mane apparens malum omen 614
simonides 600
σιτιδία quid 516
σῖτος quid ibid.
situs in Tantalo supplicii genus 148
sisyphus 645
socrates solus ex philosophis in bellum egressus 497. ir risus 152. qualis amator puerorum ibid. proclamatur venalis 108. quanti venditus ibid. eius dogmata 109. doctrinæ summa 100. genus 764. is, quos in sermone peccantes arguerit ibid.
σοχέσμια ἔπη 767
sol geminus, prouer. 616
solis cur non exhibenda imago 722.723
solerciantem deprehendere cuius sit 761
somnia an iure puniantur 72
sophista quidam Apophradis vocabulum deridet 604. is obid obiurgatus 608
sostratus prædo 71. eius nequitiæ conuictus. peccatorũ causam in fatum transfert ibid.
spadones manè apparentes, malum omen 614
σφενδονήσεως inusitatum 621
stellarum erraticarum alix mares, alix fœminæ 247
stellis nomina non sorte indita 243
stratonice regina Assyriorum 700. à priuigno adamata, & ut illi cesserit ibid. Comba

bum adamauit 707. Combalo commissa 704. eiusdem somniũ, de extruendo Iunoni templo 703. factum ridiculum 295.
stultitiæ finis 631
soes à Gallis uõ sacrificiis adhibeatur 733
syllogismus minister publicus 166
συμπατριώτης ἐγί μοι 765
συνεπέξατό μοι 766
συνεμίνετο αὐτῶ ibid.
syrus rei magicæ peritus 553

T

TAntalus siticus 47
is quo potu egeat 48
taurus ab Aegyptiis cultus 244. æneus nouum supplicii genus 225. æneus, trium maximarum rerum monumentum 232. is Apollini dicatus 227
taurum ab Apollinis templo arceri turpe 234
de Tauro non respuendo oratio 231
θάτερον τῶν κινήτων, non bene dictum 628
tegumenti usus 742
τεθνήξει 767
telephus multa prædixit 636
templa Aegyptia 275
terra in communi à natura cõstituta 743
thamyris 132
thebæ duplices, prouerbium 616
de Theopompo dictum sophistæ 627
theseus Herculis discipulus 752. eius uestitus ibid.
theris Iunonem educauit 650
thus podagricum iuuat 654.
thyestes 79. astrologus 247
timocles deorum partes tuetur 196
timoclis Stoici contra Damin disputatio 196. 411. eadem restaurata 433. loquela qualis 423
tisias 629
tormenta, podagricæ uelamen principes 662
tragicus mimus 157
τροπομάδλιτες barbara uox 611

trazenlorum de contrahendis matrimoniis lex 736
τρὶς μανοῖν antiquum 628
tychiades 461
tyranno cur infesti homines 219
tyranni Græcorum sapientes 220
tyrannorum res ut fabula de Hydra 221. Græciæ orationes in templis 220

V

VAlere uerbum à Platone quomodo usurpatũ 168. cui tempori conueniat 182. cæteris salutandi uerbis cur anteponendum 189
uenus ex æthere nata 650. ubi, & à quibus educata ibi. cum Marte uersata 12. à Diomede uulnerata 439. de *ἐροτος* filii nequitia conqueritur 9. Vulcani uxor 11. Apollini minus propitia 12
ueneris imago apud Ouidios 403. ex qua materia ibid.
ueneris supercilia à Praxitele ut fint formata 265
ueri sapientes quo signo signati 176
ueritas nullius de causa mentitur 144
ueritatis de segregandis malis à bonis consilium 171. habitus 142. ueritis usus 741
ueteres diuinationibus maximè utebantur 252
uictus nimius studiis incommodus 480
uicta egentes non sunt parasiti 510
uinosis nonnihil tribuendum 592
uir bonus inuitus de aliis sumit supplicium 222
uirginum corruptiones nefariæ 115
ulysses Ithacæ princeps 661. podagra laborauit ibid. inferos penetrauit 253. solus Aiaci opponitur ibid.
ulyssi ignoscendum, quòd arma appetiit 69
ad Voluptatem quæ requirantur 475. & inde. quæ item cum ea coniuncta sint ibid.
uoluptatem Epicurus ne, an parasitus magis assequatur 473

473. eiusdem descriptio ibid.
usuras colligere, idē quod syllogismos concludere 116
uxis Vlysses 626
uulcanum ex Iunone sine patre natum 80
uulcanus claudus 11. pulcherrimas duxit uxores, & ex an se inuicem æmulentur ibid.
de Vulcano fabulæ tolerandæ 81
uulgi natura 151
uulpes contra podagram adhibita 654

Y

ὑβρίσαι, & ὕβρις quid 772
ὑγιάναι 193. tessara militibus datur 191. significationes 187
ὑπαλάτταν καὶ ἐναλάτταν 773

Z

Zamolxides fugiendus à Thracibus cultus 442
ζευγομαχεῖν 767

FINIS.

TOMI QVARTI OPE-
RVM LVCIANI INDEX.

Caruanes miles 380
achilles cur mortem Patrocli gemuerit 239. cur inter filias Lycomedis delituerit 401. Thetidis & Pelei filius 442. in expeditione Troiana illum periturum oraculo prædictum 401
actæon à canib. discerptus 278
admetus Theſſaliæ rex 264
adraſtus Argiuorum rex ibid.
adulterium Veneris 241. Iouis 9
æacus 37. inferorũ iudex 532
æaci rerum apud inferos exiliũ tium commemoratio 40
æacum cæsticates ſuſcipere 305
æmilii Probi de ſaltatione locus 152
ænigma quid 35
æoli in uentos imperium 125
æthiopũ in bellũ ingreſſus 105
æoles miles Crocalis amator 451
agenor Europæ pater 24. rex Phœnicum 27
alabaſtrum unguenti Phaoni à Venere pro tranſactione datum 35
alceſtis Proteſilai cognata 47
alcibiades 201. eius amator Socrates 232
alcidamas catulus melitæus appellatus 353. cynicus, & conuitiator egregius 346
alcidamantis cũ Morione concertatio 353. in conuiuio immodeſtia 347
ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆσιν, &c. Homeri uerſus explicatio 378
amatores contumelia affecti amare deſinunt 390. inæquales 406. qui dicẽdi 413
amatoria amicitia 230
ambitionis deſcriptio 266
ambroſia 35
amicitia inter Pyladem & Orestem 238
amicitiæ affectus 212
amicitiæ amor 219
amici ficti 66

amo

amor deus uetustissimus 97
amor duplex deus 218. erga senes orbos diuites frequēs 33
amor in iuuenes puersus 200. in mulieres 169. in pueros ibid. masculus commune uirtutis & uoluptatis opus 210. militaris 453. mortuorum 46. in pueris qualis requiratur 233.
amoris gradus 237.238. nimii incommoda 435. uis 428
amorem geminos efflare spiritus 219
de Amore puerorum doctrina Socratis 232
amyci & Pollucis pugna 516
anacharsis Scytha 427
ancora nouissima nauigantibus sacra dicta 318
ancoram nouissimam soluere, prouerbii explicatio 334. 335
ancyle 154
androcles Epicharis F. 486
animum non posse sustinere continua studia 170
animalia nulla maris congressum appetere 198.199
in Animantibus peruersa affectatione carentibus, naturæ salua legislatura 198
antigonus rex unoculus 155
antiochiæ ciues saltationem omnibus aliis exercitiis anteponére 141
ab Antiochensibus saltatores qui reprehensi ibid.
antisthenes diligens Socratis auditor 334. Cynicæ sectæ autor ibid. Protei præceptor 270
antrum Dictæum 27
anus Thessalę incātatrices 391
apollo & uates, & medicus 461. Zephyri riualis 124. eius aduersus Crœsum simultas 157. eius ambigua respōsa 461. Hyacinthi forma captus 495
aqua Lethea 46
in Aqua scribere, prouerb. 78
ara Iouis in Gargaro 4
arbiter intra patrem & Herculem acceptus 335
arcadia fabularum plena 126
argonautas ad cātum Orphei remigasse 330

aristæneti 336. Clinix præce
ptor 422. pæderastes 426
ab Aristæneto philosophi ad
cœnam & nuptiarum cele-
britatem uocati 336
aristander ἐνεφατόλ& 475.
476.485
aristippus Agasthenis F. 489
aristippi de pulchritudine ora
tio 498
aristarchus Imperator 441
aristophanis locus 153 467
aristotelis locus 517
in Armis saltandi consuetudo
98
artemidorus ἐνεφατόλ&
475.476 485
ars sophistarum maledicentia
320
arualia festa 380
in Asia fabularum copia 127
asiana mensa 35
asiaticis quibusdam omnia cõ
munia 276
asinus Cumanus Aesopi 318
asinus ad lyram prouer. 450
aspasia meretrix 116. Miletia
pellex 155. Periclis Athe-
niensis scortum 241
ex Aspectu nasci amorẽ 450
ἄθλ& Luciani. cur dictus 243
attica paupertas, prouer. 326
in Aues mulieres transforma-
tæ 51
augeias 325
augiæ stirnum repurgare, pro-
uerb. 325
auro nõ indigere sapientes 330
aureæ uirgæ Mercurii effectus
150

B

Bacchanalia 339
bacchica saltatio 107.143.
Satyra dicta ibid.
baccho scrula & oblinio cur si
mul consecratæ 378
à Baccho saltandi arte qui
subiugati 108
bacidis oraculũ de Proteo 292
bagoas eunuchus 161. eius
cum Diocle philosopho con
certatio ibid.
barbam non facere philoso-
phum 165
barbari à Nerone petitio 133
barbari primũ à philosophia
instituti 313
barbari super saltatore testi-
monium

monium 132.134
basiatio tertius gradus in amore 238
beatorum insulæ 261
bithynia 36
boni in hac uita infinitis malis impliciti 260
boni honore, mali supplicio afficiendi 262
bonos facilè bona iudicare 30
bonum inuitus faciens, an honore dignus 262 (241
bos arator Herculi immolatus
bouimanduco Hercules cognominatus 241
brachmanes 288
brachmanes felix hominum genus 313. Nechrais & Oxydracis finitimi ibid.
βυβσίνας 241

C

CAcozelia 89
cadmus Europæ frater 28
cædes à Megapenthe perpetratæ 84
cælii Rhodigini de saltatione locus 152
calchas 118
callicratides Atheniensis 180.
eius insana exclamatio 187.
eius serui imberbes 181
callimachi uersus 233.240
calui apud inferos, itẽ simi 43
calidonius aper 362
candorem sine rubore in puellis non commendari 21
canes domus custodes 320
canũ erga heros amor ibid.
cantus Lydius 454
cantare & saltare Romæ turpe 152
capillorum in mulieribus curiosa textura 22.222
caria 36
à Carione Glicerium Megapentis pellex subacta 67
à Carione Megapenthes mortuus quomodo tractatus 68
carmina salaria quæ 154
caryatissare 100 (488
castoris & Pollucis encomiũ
casus fortunæ varii 377
cathumeni Christiani appellati 455
catellus melitæus 379
centauri à Lapithis in nuptiis Pyrrhoi & Hippodames cur profligati 378

fine Cera inutilia uerba audire 96
cerberus 40
certamen decimumtertium Herculi impositum 325
charicles Corinthius adolescens formæ studiosus 180
charidis domos mulieribus referta 181. iolana & furibunda exclamatio 185.191
charon minimus inter tuferanos habitatores 530
charops Aegineres mascula Venere infames 259. matrem fame necauit 260
chio 55
chirisophi 136
chlenocharmus 475
christus à Luciano impostor appellatus 276. in Palæstina crucifixus 274
chrysarium uenefica 381
chrestus 471
chorea siderum 97
chorea Romanorum cum ucrerum comparatio 151
ciceronis locus 36
circes dictum 150
ad Cicutam bibendam philosophi à sophistis cur traditi 316
claudiani uersus 88.156
cleodemus Peripateticus, argutus, & dicax 342
cleodemi & Pacillatoris in eō uiuio philosophico contentio 349.350
inter Cleodemum & Zenothemim contentio 363.364
à Cleodemo Sostrati uxor strupata 363.
cleonymus Androclis nepos 489
codri in patriam pietas 36. mors, genus ibid.
cœna opipera quæ 379
ante Cognitionem non esse reprehendendam 94
cognomenta Veneris 412
colias promontorium Attice 242
comasta, seu Comessatores apud Græcos qui dicti 240
comburi sacro in loco, res grauis & præclara 285
comicorum & Tragicorum fabulæ desiranda oblatæ 151
de Comœdiarum & Tragœdiarum

diarum palmario, certamina poetis proposita 91
in Comœdiis & Tragœdiis plures fœminas, quàm uiros introduci 113
concubitus Veneris cum Marte 17
cõfabulationes nauigantibus gratæ 532
congressus cum mulierib. 205
coniugio omnibus esse uxorandum 235
de Coniugio malo Menandri uersus 225
contentio in conuiuio philosophico unde orta 366
contentionum genera 219
de Conuersatione cum mulieribus Prouidentiæ lex 198
conuiuium philosophicum initiò tacitum & quietũ 345
cõuiuii philosophici finis 376
in Cõuiuium philosophicum cur accersitus Morio 352
in Conuiuio philosophico cõfabulationes 348. ad bibendum inuitationes ibid.
in Conuiuio quæ fiunt, non diuulganda 378
in Conuiuiis longa uerbositas molesta 498
cordaca saltationis genus 111
cornices ad sepulchrum Hesiodi aduolasse 302
cornices nec inter columbas, nec inter coruos numerari 164
corybantes 14. 97. Cybeles sacerdotes 153
corybantum insania 14
crates Thebanus, Diogenis Cynici discipulus 334. cur ὐπερπανοῦργος appellatus ibi, cretam multa habere ad saltationem pertinentia 126
cretenses saltatores præstantissimi 98
cumanus asinus leonina pelle indutus 318
cupido arcanorũ sacerdos 211. amicitiæ fautor ibid. etiam leonibus familiaris 15. Ganymedis colluſor 6
cupido Thespicensis 183
cupidinis in mortales & deos improbitas 13. pictura 16. in solem & lunam uis 14
curetæ 97

cybeſtetercę Hom. qui dicitur 502
cyniſcus in Beatorum inſulis inter optimos locatus 82
cyniſcus philoſophus 76.80
cyniſci cicatrices obliteratę 81
cyniſci contra Megapenthem accuſatio 83. eius in deos impietas 252. qualis mors ei decreta 61. maculas animi ſapientiæ ſtudio eum abſterſiſſe 82

D

DAnaus à Lino interfectus 446
danaides, & danaidum pœnæ apud inferos 446
dearum de aureo Eridis pomo contentio 29
delicię Siculorum 35
in Delo ſine ſaltatione nulla ſacra peracta 194
deianira ab Achille ſtuprata 401
demetrius artificioſa ſaltatione exhilaratus 132
demetrius Cynicus 132. eius exclamatio 132.
democriti riſus 305
derur pulchriori, inſcriptio 90
mi Eridis 518
deucalion 378
deus παραλογώτατος 472
deũ bonos non negligere 483
diana uenationis & uirginitatis præſes 517. Iouis filia ibi.
diaſia feſta Iouis Milichii 516. unde dicta ibid.
dii æquè ac homines Parcarũ imperio ſubiecti 250
dii Parcarum famuli 254.255
dii ſororũ fataliũ aſciæ & terebri 255. hominũ cõſerui 250
deorum marinorum princeps Neptunus 250
diis ab hominibus cur ſacra fiant 250
diis omnibus non parem eſſe felicitatem 251
de Dioſcuris Theocriti Eudyllion 516
deos non decere iraſci 257
deos ob oracula etiam & divinationẽ eſſe colendos 256
deos olim apud homines fuiſſe 252
dialogus Philopatris in Traiani Cæſaris gratiam conſcriptus 454

dialogi meretricii cur Latini facti 379
dictæum antrum 27
dies prior posterioris magister 214
in diem atram incurrere, proverb. 477
dilemma 379
diocles senex contentiosus 160
dionicus medicus philosophorum convivia 337
à polypreponte tibicine vól neratus 355
dionysiaca 107
dionysidorus Rhetor 342
diphilus cognomine Labyrinthus 341
disciplinas omnes perdiscere, nec eas ad vitæ rationes accommodare, nullum esse operæprecium 336
divitiarum sectatores vitam pessimam agere 52
mortem gravissimo animo pati ibid.
docti apud inferos 41
doctori turpe cum culpa redarguit ipsum 365
dodonæa fagus, puerorum mores prædicat 219
dodonæum, proverb. 242
dormire cũ pulchris suave 7
draco aurei fructus custos 128

E

ECho garrula 22
elementa mundi quæ 194
eleusinia sacra 79
elidis pars magna fimo bubulo completa 335
ἐμμέλεια saltationis genus 111. 155
empedocles ἀ monte Aethna semicoctus 42
empedoclis interitus 267
empedoclem in Sicilia in crateras insiliisse 310
empusa in varias rerum formas mutata 106
empusa spectrum 134
de Empusa Aristophanis versus 134
encomium Herculis, item Castoris & Pollucis 488
Polyphemi 20
epiphroditus Neroni familiaris 703
ephebi cur amandi 213

ephesiæ Dianæ templum cur igne deletum 286
epictetus ex Hierapoli Phrygiæ urbe oriundus 367
epaphrodito Romæ seruiuit ibid.
epithalamium in cõuiuio philosophico ab Iftizo Grammatico recitatum 371
eras. Roterod. ad Ioannem Eutychium epistolam 335
eridis aureum pomum 29
eiusdem inscriptio ibid.
eridis deæ pomum 366. 518. 496
erinnys 80
eteocles Iocastæ amator 433
conuiuio philosophorum exclusus 357
etymocles Stoicus 355
etymocles ad Aristæctum epistola per puerum transmissa 356
etymoclis epistola Eridis pomo assimilata 366
eucritus nummularius 342
eumenidibus templum ab Athenicnsibus constructum 264
eunolpus cuncta diuina & philosophia edoctus 314
cur à philosophia in Græciam missus 314
eunolpi & Giphei cum philosophia congressi ibid.
eunuchus animal uarium & auceps 164 utrum debeat aut possit philosophũ agere 157.162 neq; uirũ esse, neq; mulierem 162 monstrum, ab hominum natura speciesq; alienum ibid.
eunuchorum conditio quam spadonum uilior 164
eunuchos adolescentibus eruditis esse idoneos 165
europa Agenoris filia 24
à Ioue in antrum Dictæum abducta 25.27 Cadmi soror 28
europa tertia mundi pars 27
europa Theocriti ibid.
europa unde dicta 28
europæ raptus 25
ex Europa Ioui qui nati filii 27
εὐριπίδου 36
euridice Orphei uxor 47

euripidis Medea 49
euripidis locus 358.377
exercitia uetera neceſſaria 216
expoſtulatio Ganymedis cum Ioue 4
expoſtulatio Iunonis cum Ioue propter adulterium 9

F

FAbula quot conſtet partibus 134
a Fabis abſtinuiſſe Pythagoram 41
fabuloſæ formarum transformationes 128
faciuoroſis maculæ inuſtæ 88
fagus Dodonea 241
familiaritas Cupidinis cũ leonibus 15
fatum duplex 469
fati & fortunæ potentia 246
fati neceſsitas 243
de Fato & Parcis Homeri & Heſiodi ſententia 245
felicitas humana quæ 73
femina genitalis ſeminis receptaculum 195
feminis etiam cum philoſophia commercium 163
femur aureum Pythagoræ 41
ferula & oblinio Baccho ſimul cur conſecratæ 378
feſta Arualia 380
ad formam genus nihil prodeſſe 19
formæ Iouis uariæ 16
formoſitatem ſine uirtute nõ eſſe laudandam 200
fortunæ uarii caſus 377
fortuna & Fato nihil uſpiam eſſe potentius 246
fructus ex inuocatione deorum & ſacrificandi ſtudio quis requiratur 248

G

GAlatæ ab Leonticho in fugam conuerſi 440
galatæ fortes bellatores 439
galatea Polyphemo amata 20
cur 21
ganymedes condormienti patri moleſtus 7
ganymedes Cupidinis coæraneus 6
colluſor ibid.
ganymedes cur à Ioue in cœlum perlatus 8
ganymedes effœminatus 11

in forma

in forma aquilæ à Ioue raptus 3 inter deos relatus 5
Ganymedes Trois regis Dardanorum fil. 8
Ganymedis officium 6
Ganymedis osculatio Ioui omnoi nectare suauior 10
in Gargara Iouis ara 4
geneclyliis 242
genus nihil prodesse ad formam 19
genere proximos lege in hæreditatem uocari 74
gloria, labore & sudore paranda 306
gloriæ fitim magnis viris plerunq; inhærere 299
Glycerium meretrix 381
à Carione Megapenthis famosa subacta 67
in Gnido Veneris templum 182
gnipho fœnerator 74
gradus in amore qui 237
græci plorare quos iusserint 35
græcorum dii ab Asiaticis abnegati, contempti 276 ab iisdem crucifixus adoratus ibid.
gymnosophistæ 313

H

HAdera Baccho sacra 24.
laurus Phœbo sacra 245
hæmus mons Thraciæ 326 333
hæres Polystrati Phrygius adolescens 34
in hæreditatem qui uocentur 74
hebe deorum pincerna 8 cur à Ioue ab officio amota ibid. Iunonis filia ibid.
hebrus Thraciæ fl. 327
helena adhuc virgunc la à Theseo rapta 517 Menelai uxor 518 à Paride rapta ibid.
helenæ pulchritudo 517
hecates cœna 61
heptaphonus porticus 301
hercules Archegeta 350
βαφάγος 174
cur βοηδρόμος cognominatus 241 cur inter deos relatus 492
hercules malorum depulsor 333

hercules apud Spartanos cultus 516
herculis encomium 488
picturа 347
herculi bos arator immolatus 241 decimumtertium certamen impositum 325
herculi quæ placuerint sacrificia 174
herculem bis integrum bouem devoraſſe 240
herculem etiam postquam inter deos relatus fuiſſet, inexplebilis edacitatis fuiſſe 241
hermaphroditus 399
hermeas eunuchus 165
hermeti duo dentes in conuiuio excuſsi 376
hermione Menelai fil. 518
hermon Caſtoris & Pollucis ſacerdos 343
hermon Epicureus 342
hermus ſaltandi genus 101
heroes unde dicti 517
ex deo & homine compoſiti 516
heroes in numerum deorum recepti 492
heroica uita 196
ad Heſiodi ſepulchrum cornices aduolaſſe 302
ἑτεραλκέα uina 484
hircus calcatus Pani ſacrificatus 4 tricenis precium redemptionis pro Ganymede 5
hircum oleas, prouerb. ibid.
hircum, ſi prolixa barba faceret philoſophum, ceteros omnes antecellere 165
hiſtriones in Comœdiis 112
homerus uates Chius dictus 35
homerus ueritatis interpres 200
homeri & Heſiodi de Fato & Parcis ſententia 245
homeri locus de Fato 468. 469. 470. 200. 378. 379. 485. 93. 102. 109. 169. 245. 358
homerica fabula 131.
homo uile & malum animal 199
homini ingenuo quæ fugienda 91

hominem ingenuum non decere turpi incumbere spectaculo 152
homines cur diis potiores habendi 251 cur diis sacrificent 250 ex lapidibus progenati 120. 378
homines prisci & nobiliores apud inferos qui 40
homines qui primum philosophari cœperint 308
hominum uita rudis & indocta 212
hominibus felicia quæ uideantur 73
homines impios malefactorum pœnas dare 285
horatii locus 152. 334. 378
horteusis Venus cur dicta 412
hymenæum canere 385
hypermnestra Danai filia 446
hyporchematu 104

I

Icarus 458
ab idiotis philosophia cur contemnatur 324
igne iguem non extingui 174
iliaca historia copiosa & multiplex 124
imperii amici, ac tempori servientes qui 66
incantatione phamas Bacchi direconciliatus 395
indi, gens maxima 315
indorum mane & uesperi cũ saltatione solem salutandi consuetudo 155
indorum precatio 104
chori, sacrificium ibid.
inferorum iudices 87
apud inferos homines nobiliores qui 40
omnes calui & simi 43
apud inferos pæna omnia & eiusdem coloris 79
rerum existentium commemoratio 40
ingenuum hominem non decere turpi incumbere spectaculo 152
initiandi cum rhytmo & saltatione consuetudo 103
inscribo uino, &c. Senarii explicatio 378
inscriptio pomi Eridis 49

interro-

interrogationes labyrinthew sophistarum 516
inutilibus nō studendum 89
Iocasta Creontis Thebani filia 264
iocosa meretrix 433
ion Platonicus, Regula cur dictus 342
ab Ioue argumēta de nuptiis proposita 368
Ionicus cantus 454
Iupiter à Cynisco mendax reprehensus 253
Iupiter amatorius 25
Iupiter contentioni dearum seipsum interponit 29
cur taurus factus 25 460
frater Neptunii 26
hospitalis 177
Iupiter in cygnum conuersus 493
Iupiter ὄμβριος à Grecis ueneratus 8
omnium deorum rex 3
Saturni fil. 156
Iupiter uolucris quando apparuerit 3
uxore legitima relicta, in terra adulteria exercet 9
Iouis ara in Gargaro 4
Iouis & Titanum bellum 155
Iouis formæ uariæ 16
perulantia 460
rostrum aduncum, ungues acuti, & alæ 3
transformatio ibid.
uaframenta innumerabilia 493
à Ioue in forma aquilæ raptus Ganymedes 3
iphiclus pater Protesilai 46
istiæus Grammaticus 342
istiæus in conuiuio saucius 374
isthmi fossio 520
ab Italis saltatores uocari Pantomimos 134
iudex formarum Paris 30
iudices infernales qui 275
iudicium super duobus philosophis concrepantibus 167
iuno Iouis soror & coniunx 496

Iunonis cũ Ioue propter adulterium expostulatio 10
Iuno uxor & soror Iouis 465
Iuno zelotypa 13
Iuuenalis locus 378

L

LAbdacus rex Thebarum 264
labyrinthæ sophistarum interrogationes 316
absurdæ responsiones ibid.
Lacedæmonii Græcorum præstantissimi habiti 100
Lacedæmoniorum præliandi mos idem eorundem victoria ibid.
Laius à filio secundum oraculum interfectus 257
λαὸς, λαπίθης 378
ex lapidibus homines progeneti 119
Lapithæ Thessaliæ populi 378
unde sic dicti ibid.
à Lapithis Centauri cur profligati 378
λᾶς, λίθος 378
cum Laruis pugnare, prouerb. 529
Laus in saltatoribus præcipua 139
nocens 490
in Lemno res gestæ 127
inter Leonticham & satrapã singulare prælium 440
ab Leonticho Galatæ in fugã conuersi ibid.
Lesbonax Mitylenæus Timocratis discipulus 136
Lesbos insula 401
Lethæa aqua 46
libidinis incontinentia 196
Liburni, gens ad Ionium sinũ habitans 177 quibus usi nauigiis ibid.
licium conuolare prouerb. 317
lis inter duos eiusdem sectæ philosophos 158
Lotophagi 92
Lucianus arrogantiæ infectator 265 cur ἀθεος uocatus 243 philosophorum osor 305 Euangelii Ioannis infectator 455
Lucianus in dialogis Meretricis quid tractet 379
professor Rhetoricæ 379
rerum turpiũ spectator 91

Lucianus

lucianus sapientior ex theatro regressus 93 turpium laudator 93
luna Protei necis spectatrix 309
lycaonis filiæ transformatio 51
lydia 36
lydius cantus 454

M

Macrobii locus de saltatione 151
maledicentia sophistarum arx 320
malum invitus faciens, an puniendus 262
mala cur cognoscenda 379
mali in hac vita felices 260
mali supplicio, boni honore remunerandi 262
manuarius artifex 154
mantuani versus 484
ex mari effigiem nullam posse reddi, Servii sententia 23
marinorum deorum principes Neptunus 23
mors cum Venere quomodo à Vulcano deprehensus 17
mars deus bellicosissimus 106
martialis versus 242
masculus amor communi voluptatis ac voluptatis opus 210
masculum non posse præbere delectationem muliebrem 206
mastiche 35
medea Euripidis 49
medicamentum odii conciliandi 395
medii inter philosophantes & multitudinem qui dicti 311
megades Megapenthis consobrinus 63
megapenthes à Cyniſco accusatus 83 Lacydæ fil. 62
malo adstrictus 69 qua pœna à Rhadamantho affectus 87
megapenthis statuæ erutæ 66
stupra & adulteria 85
megapenthis uxor à Mida strata 65
megapenthi fons oblivionis interdictus 87
à Megapenthe nova supplicia inventa 84
megillæ meretricis commissacia 398
megillus 79
meleager 362

Xxxi meletus

meletus Socratis accusator capitis damnatus 265
meliſſa amat Hermotimũ inſcriptum parieti in Ceramico 393
melitæus catellus 379
memoriam promptam & expeditam in ſaltatore requiri 118
menandri fabula cur Theſſala inſcripta 382
menandri verſus 225
menelaus belli Troiani cauſa 37
menelao à Paride rapta coniunx 37
menippi pera 41
menon ſaltator clarus 98
menſa Aſiana 35
menſæ Siculæ rum Syracuſanæ 35
mercurius captus forma Cadmi 495
mercurius ὀξύχειρ 87
furum præſes ibid.
mercurius præco 80.527
umbrarum dux 53. 59
artis furandi profeſſor 54
mercurii lamentatio 77
mercurius cum Ioue de virgæ aurex effectu 150
mercurium quoq; inter diſciplinas verſari 325
meretrix quibus moribus debeat eſſe prædita 405
meretricum amor inſtabilis 446
meretricum dolus 380
meretricii dialogi cur Latini facti 379
micylli promptus è vita diſcedus 72
à Mida uxor Megapenthis ſtuprata 65
mileſii ſermones 171
militaris amor 453
mimis & hiſtrionibus priora ſecula floruiſſe 151
minerua bellatrix 495
minerua Glaucopis. 463.
è Iouis capite progenata 518
minerua τριτογένεια cur dicta ibid.
minos Cretenſis inferorum iudex 53.261.265
mollicies omnis mali magiſtra 197
monetam ab ipſis notis facilè

Magnoſci 83
moro in conuiuium philoſophicum cur accerſitus 351
morionis cum Alcidamante pugna 353
mors omnibus cõmunis 304
mors per ignem illata cur uelocior & properantior 285
mortis contemptores qui 52
mortem ultrò aduenire 304
mortalibus breue tempus uiuendi fato præfinitum 195
mortuorum amor 46
mortuos ex obliuionis fonte bibere 87
mortuis non eſſe conuiciandum 528
morum dexteritas doctrina præſtantior 161
mulierem fallere, non magna gloria 434
mulieres cur & quando amande 203
mulieres, genus ſceleſtum 225
mulieres gulоſæ 224. plerunq; mane deformes 200. quædam in aues transformatæ 51
mulierum aliena atq; aſciticia impoſtura 220
mulierum curioſa capillarum textura 221 ornatus exquiſitus 213
mulierum cum uiris conuerſatio 195 encomium 203.
mulierum ſtatus cur optimus 49
mulieres uiris dominari ibid.
mulieribus perfectam & foelicem uirtutẽ nõ innaſci 235
de mulierib. lex Platonica 322
à mulieribus Orpheus diſlaceratus 127
mundi elementa quæ 194
muſæus & orpheus optimi ſalutores 103
muſarum encomium 109
ſaltatio ibid.
muſicam in homine commendari 96
myrtus Veneri ſacra 241
myſia 36

N

NAtura duplex in unoquoque genere 195
nauium gubernatores grauib. laboribus ſubiecti 530
nazianzeni locus 241

nectar potus deorum 65
neoptolemus Achillis fil. 99
neoptolemus admodum adolescens ad bellum Troianũ adductus 153 ob saltandi peritiam Pyrrhichie dictus 99
neoptolemus Pyrrhici tripudii generis inuentor 153
neptunus deorum marinorũ princeps 23 frater Iouis 26 Pelopis forma captus 495
neptunus Sisichthon appellatus 461 marchus ibid.
nero Musicæ studiosiss. 529
nireus Græcorum ad Troiam nauigantium, excepto Hercole formosiss. 36
debilis ibid.
νίκη ἐτεροπλόκος 184
niobes liberi ad unum omnes interfecti 485
niobe Amphionis uxor, in saxum transformata ibid.
nomen uenerabile in turpib. personis herere indignũ 336
non est curæ Hippoclidi, prouerb. 484
nosce teipsum, uerbum Delphicum 146
nuptiæ res utilis & beata 236
in nuptiis nemo perturbandus 359

O

Obscura allegoria 35
ante obitum beatum dicendum esse neminem 73
odi memorem compotorem prouerb. 319
odii conciliandi medicamentum 395
officium Ganymedis 6
olea Mineruæ sacra 241
olympiarum primi athletæ 125
in olympiis circa Proteũ quæ acciderint 307
oedipus Laium patrem interfecit 264 matrem in uxorem ducit ibid.
onesicritus classis Alexandrinæ gubernator 288
opes Polystrato unde prouenerint 32
orestes furiis exagitatus 230
oracula deorum obliqua & ambigua 257

orationem singula persequendo extendere, absurdum 117
orchestice 156 orgia 103. 339
orpheus Argonautarũ iucundissimus 330 à mulieribus dilaniatus 127 à philosophia cur in Græciã missus 315
orpheus Calliopes fil. 330
orpheus & Eumolpus cũ philosophis congressi 314.
orpheus & Musæus optimi saltatores 103
orphei caput loquens 127
oscalatio Ganymedis Ioui ipso nectare suauior 10
ouidii uersus 169.517

P

PAlinurus 329
pamphylius sinus 178
panos descriptio 3.4
pani colcatus hircus sacrificatus 4
pantomimi ab Italis saltatores dicti 134
parca omnium rerum causa 262
parcæ Noctis filiæ secundum Hesiodum 264 parcæ tres 246 rerum dominæ 250 ab Atheniensibus Eumenides appellatæ 264.
parcas parum fauente & propitio fato in lucem esse editas 263
paris arbiter trium dearũ constitutus 30 author belli Troiani 37.518 elegantiæ studiosus. Priami filius 30
patroclus ab Achille cur amatus 237
patrocli cadauer 372
paupertum & regum vitã perpẽdiculo inter se distare 70
pauperum quàm divitum mors facilior ibid.
paupertatẽ artes exigere 213.
pecunias in tertio bonorũ genere esse ponendas, Peripateticorum decretum 160
pelesilla 242
pelopis elephantinus humerus 127 carnea depastio ibi.
pella Thracica 154.
penelope 433
pentheus Actæonis consobrinus à Bacchis discerp[t]us 268

per has nullus egrediatur ser-
mo, Lycurgi institutio 378
peregrinus à principio Chri-
stianus, cur in Olympiis, se-
ipsum in ignem conjecerit
206 novus Socrates dictus
275 philosophus Stoicus
266 quo tempore vixerit
ibid. quando & à quo liber
dimissus 277
peregrini ambitio 295
cum Musonio & Epicteto
commorando 282
peregrini in Graeciam profe-
ctio ibid. in Italiam profe
ctio 282 eiusdem in
Aegyptum peregrinatio ad
Agathobulum ibid.
ne rursus ignem conjiceret, do
lus instructus 295
peregrini in Elienses probrosa
dicta 282
peregrini ultima mors 298
peregrino cur nullae opes mis
sae 276
in peregrino Luciani sapientiae
simulatae imago 305
pertinax circa Salaminem navali
proelio superatus 236
perse cur in cruce subacti 260
perseus magus 464
personis in scenam productis
quae servanda 133
in personis turpibus venerabi
le nomen haerere turpe 336
phaedri saltatione oblectati
102
phalaridis taurus 285
phaenareta obstetrix, Socratis
mater 334
phanias Bacchidi quomodo
reconciliatus 394
phaon à Venere juventuti resti
tutus 35 cur Venerem è
Chio transfuxerit 33
phaon Iosses amator 434
quomodo formosus effectus
35
phaoni à Venere unguentis ala
bastrum pro transfectione
datum 35
φιλωτία 305
phileus Augeae fil. 335
philippi Thraciae civitas 327
philo Alopecensis 384
Diniae fil. 489
philonis de pulchritudine en
comium 491

philome la

philomela in auem mutata 51
philopatris dialogus cur compositus 454
philosophia à Ioue num in terras demissa 308.317
philosophia à Sophistis iniuria affecta 317.311
philosophia cur ab Idiotis cõtempta 324 Iouis filia 312
philosophiæ septem discipuli 315 viatica 318
philosophiæ nullam cum Sophistis consortium 328
ad philosophiã eunuchus an admittatur 164
ad philosophiam quidã à seruis progressi 308
philosophi cur à Sophistis adcitatã bibendã traditi 316
plerunq; arrogantes & gloriæ cupidi 265
philosophi sancii è conuiuio asportati 336
philosophorũ cõuiuium 337 mores 336
philosophorum recentiorum vitia & mores 307
philosophis ab Imperatore cõstitutum salarium 159
philosophos litigare, ridiculum 158
inter philosophos contentio exorta 337
phocion vir sanctus & iustus 259
phœnix auis Indica 290
phrygia minoris Aiacis regio 36
phrygius adolescentulus Polystraci hæres cõstitutus 34
phryne 79 famosum scortum 155
phryx plagis fit melior, prouerb. 36
phryges & Barbaris habiti 36
pictura Cupidinis 16
pindari versus 156
platanus arbor Socraticorum sermonum auscultator 210
platonis lex de mulierib. 312 locus de saltat. 117.88.265
plorare iussi, phrasis explicatio 34
plutarchi locus 517
pœnæ impiis destinatæ 261
polemon zelotypus 419 tribunus militum 420 Pannychidis amator ibid.
pollucis & Cast. encomiũ 488

inter Pollucem & Amycũ Bebriciorum pugna 516
polycletus nobilis ſtatuarius 157
polyphemus canendi peritus 21 hoſpitum mactator 23
polyphemus Neptuni 19
Galateæ amator 20
Polyphemus unoculus 19
hiſpidus atq; agreſtis 20
polyphemi nox aſſuina 21
lyra ibid.
polypi ingenium 156
polyprexen tibicen phreneſi correptus 354
polyſtratus in ſumma ſenectute ab optimatib. amatus 32
polyſtrati ætas ibid.
ad Polyſtrati fores munera deportata 32
polyſtrati hæres Phrygius adoleſcens 34
pomum aureum Eridis 29
pomi Erides inſcriptio 518
popul⁹ alba Herculi ſacra 241
porticus Heptaphonus 301
poſsitaudi, Poſsidonii &c. ſophiſtæ cur appellati 328
poſterior dies prioris diſcipulus 214
præconis munus 80
præſtigiæ mulierum & aniculârum inuenta 480
praxitelis induſtria 188
precatio de oſculata manu qualis 104
precium redẽptionis pro Ganymede rapto hircus trienuis 5
priapus 155 deus bellicoſus 107 ſaltator ibid.
prometheus in crucem actus 251 mulierũ fabricator 225
protheſilaus Iphidi fil. 46
primus Græcorum interfectus 39
proteꝰ Aegyptius eximius ſaltator 105 in varias rerum ſpecies tranſmutatus ibid.
in carcerem coniectus 274. 269 ex urbe Roma eiectus ibid.
proteꝰ fabula 105. 153 vita imprudenter inſtituta 299
proteũ omnia propter gloriã & hominum laudẽ aucupandam & feciſſe & dixiſſe 303
de Proteo narratio 269

prouidentiæ lex, de conuersatione cum mulieribus 198
hæc Prouidentia res humanas administrari, sophistarũ garrulitas 249
proxenus Epicratis F. 486
pueri concinnati 324
puerorum amatores à Lacedæmonib. infames habiti 242
pueros amare quomodo conueniat 233. amare, solis philosophis relinquendum 235
in Pueris animus non corpus amandus 242
pugna inter Satyrionem Morioneu & Alcidamãtem, in conuiuio philosophico 358
pulchritudo sine uirtute contemptibilis 200.201
pulchritudinis omnes cupidi 492
pulchritudinis potestas 496
pyladis & Orestis amicitia 230
pyriphlegeton 40
pyrrhus patriæ uirtutis imitator 401
pythagoræ aureum femur 41
pythag. à fabis abstinuisse 41

Q

Quercus Ioui sacra 241
quercuum fructus primorum hominum uictus 212

R

Raptus Europæ 25. qualis ib. reliqui terram, &c. uox uulturis 301.
reprehendere res incognitas turpe 89
res humanæ ab Homero in duo tantùm diuisæ 107
regum & paperũ uitam perpẽdiculo inter se distare 70
rhadamanthus à Cynisco accusatus 53. inferorum iudex 87.532
rhea 16. saltandi artificio oblectata 97
risus Democraticus 272
rhodope mons Thraciæ 326
rhodus 178.179
romanorum saltatio 106
robor in mulieribus circa genas fucatus 225

S

Sacra à Musæo & Orpheo instituta cum saltatione 155
sacrificia hominum superua-

ennes 249
Sacrilegi & parricidæ cur comburendi 288
circa Salaminam Persæ nauali prælio superati 236
Salarium ab Imperatore philosophis constitutum 159
Salii Martis sacerdotes 134. eorundem sacra ibid.
Salmoneus 460. rex Elidis cur à Ioue fulminatus 484
Saltandi ars comprehensu difficilis 117
Saltandi studium apud veteres 88
Inter Saltandum canendi mos 102
Saltãtibus cur succinatur 114
Saltandi in armis consuetudo 98
Saltatio ab Homero laudata 108. à Socrate laudata 110
Saltatio affectata 148. bacchica 143. in Ionia & Ponto celebris ibid. cum mundi ac omnium rerum generatione nata 97. imitatrix 129
Saltatio inuentum uetus 97. multarum deliciarum expe
ma comes 152. quæ contineat 135. quantis de rebus homines admoneat 95. res friuola & muliebris 89
Saltationis exercitium in Thessalia quale 103. habitus decens & modestus 113. utilitas 89. 138
Saltationi & oculorum & auriũ iudiciũ præstò esse 142
Saltationem bonum esse multiplicis ornatus & scientiæ 97
citra Saltationem ueteres nullas celebrasse festinitates 103
de Saltatione libelli conscripti 115
in Saltatione præsentem & singulare requiri memoriã 118
Saltatione solem consalutare qui soliti 104
Saltationum cur nulla fiant certamina 114. genera 107. species numero comprehensa 115
Saltator corpore & animo qualis esse debeat 140. 145. 118
Saltatoris laus præcipua quæ 119 (146
Saltatori cacozelia euitanda

saltatori euidã à Barbaro qua-
le datum testimonium 132
saltatores ab Athenienſibus
qui reprehenſi 141. olim
ſimul & cancre & ſaltare to-
liti 113. Lesbonaci Miryle-
uro chiriſophi dicti 196
in Saltatoribus uitia & uirtu-
tes ſagaciter deprehenſa 142
ſandalia uariis coloribus tin-
cta 222
ſapiẽtes auro nõ indigere 330
ſapientiæ ſimulatæ imago in
Peregrino Luciani propoſi-
ta 305. ſtudium animi ma-
culas abſtergere 82
ſardanapalus mollis & effœmi
natus 160.41. ſemiuir ibi.
ſaturnus à Ioue rege expulſus
156.
ſaturnium ſeculum 321
ſatyri Bacchi miniſtri 107
ſatyrion morio 353
ſaxum uoluere, prouer. 265
ſcarabeus Cynicus 329. 332
ſcelerati poſt mortem ſuppli-
cio affiendi 160
ſcripta religioni nocentia non
eſſe uertenda 455
ſcytharum in cernendo ritus
347
ſcythica oratio proverb. 426
ſempronia à Salluſtio cur re-
prehenſa 152
ſenem affatũ uidere, iniucun-
dum ſpectaculum 298
ſenibus uita moleſta 31
ſeptem ſapientes apud inferos
42. lætiores cæteris ibidem
exiſtentibus ibid
ſermones inter pocula habiti
non diuulgandi 339
ſeruili locus 484
à Seruis quidam ad philoſo-
phiam progreſſi 308
ſerui utrique commune indi-
tum deſiderium 195
ſibyllæ uerſus de Proteo 291
ſeculorum delicię 35.
menſæ 32
ſiderum chorea 97
ſimilis ſimili gaudet 450
ſimile ſimili charum 530
ſimi omnes apud inferos
43
ſimulachrum Veneris artifi-
cioſè ex Pario marmore con
fectum 185

Simoletes Apollinis aduersus Crœsum 287
Sirenes nauigio prętereunti, ceras aures occludendæ 92
Sisichthon Neptunus appellatus 461
Siphas à Theseo Athenienſiũ rege cur interfectus 265
Socrates adolescentum corruptor 165. Sophroniſci marmorarii, & Phaenaretæ F. 334
Socrates undecimuiris traditus 260. eius de amore puerorum iudicium 232. in Alcibiadem amor 239. peruersa oratio 199. eius socii in carcere depicti 299. illum saltationem discere non erubuisse 119. unum hoc scire quòd nihil sciret 44
de Socrate post mortem quæ existimatio ibid.
σοφιστὴς ἀντισυλλογισμῶν Christus à Luciano dictus 306
sophistæ 315. ab Isocrate perstricti 334. cur Posidonii appellari 328. genus hominũ seruile ac mercenariũ 316. philosophorum redargutionum contemptores ibid. puerorum corruptores, & mulierum 321. quibus dediti exercitiis 317. illorum absurdę responſiones 316. labyrinthęæ interrogationes ibid. ars, maledicentia 320. garrulitas, res humanas nulla prouidentia administrari 249. mores in cõuiciis 323. ob res leuiſsimas iræ uehementia 323. pertinacitas ibid. persuasio 315. uita & mors 319 inde illorum uitam nõ cum doctrina congruere 322 sophistas ab extrà castos & seueros apparere 321. prætor quæstum nihil curare 334
sophocles & Aeschyles tragœdiarum scriptores 268
sophoclis locus 359
sophroniſcus marmorarius Socratis pater 334
sorte sua nemo contentus 553
sostratus Cleodemi discipulus 363. eius uxor à Cleodemo stuprata ibid
spectaculorum utilitas 93
statua Veneris marmorea ab Charicle

Chariclē deosculata 186
supplicia noua à Megapenthe inuenta 94
syllogismus cornutus 357.
acernalis, metcus ibid.
syracusanæ mensæ 35
syracusanos conuitiorū luxui nimium indulsisse 35

T

TActus secūdus gradus amoris 137. 138
taurivorus Hercules 174
tempus nihil relinquere intentatum 215
tempori seruientes, & imperii amici qui dicantur 66
thaidis saltatio 388
theagenes Peregrini discipulus 287. præ amoris impatientia mortem sibi conscivit 60
theano Pythagoricæ doctrinæ filia 209
theocriti Europa 27
theocriti locus 412
thersites 331
thessalam armatam cōtra Spartanos processisse 209
thessala genus ueneficii nominē notata 382. 390. 396
θεσσαλὴ ψόλοι 382
thessalia saltationi quæ submitteret 127
thetis mater Achillis 402
θεσσαλὴ γυνὴ 382
in Thracia multa saltanti necessaria inueniri 126
timocrates Lesbonacis Mitylenæi præceptor 256
tiresias uates Thebanus 51.
in fœminam ex mare mutatus. uisu à Iunone priuatus. à Ioue uaticinandi arte donatus ibid.
titani & Iouis bellum 255
tragicorum & comicorum fabulæ desaltandæ oblatæ 151
tragœdia iniucundum spectaculum 112
traiani uictoria 454
tramam uertere, prouer. 317
transformatio Iouis 8
τρίτω 518
τριτογένεια cur appellata ibid.
transformationes formarum fabulosæ 128
tribas 397
troia prouincia 36

troiam

troiam abfente Achille expugnari non potuiſſe 401
troianũ bellũ unde ortũ 366
tyrannorum ingenia ebria 522
tyro ab Enipeo Theſſaliæ fluuio adamata 484
tyro Salmonei filia à Nepruno uitiata 461

V

VAframenta Iouis inhumanabilia 493
uates plerunq; mendacia proferre 51
uenus amatoriorum ſermonum germana mater 194
uenus cum Marte in adulterio diis exhibita 17.18.19 241. cur à Phœnice è Chio tranſecta 33. é ſpuma maris nata 412. mulierum patrona 194
uenus χρυσῆ 497
uenus pro Cupidine ſollicita 14.15
ueneris cum F. Cupidine expoſtulatio 14
ueneris cognomenta 412
ueneris ſimulachrum ab adoleſcente quodam adamatum 188.189. ex Pario marmore confectum 189
ueneris templum in Cuido 182.183. mirtis ac frugiferis arboribus fœcundũ 183
uenereus ictus quis 241
uerboſitatem in conuiuiis improbari 497
uerecũdia ambigua & anceps dea 219
uictoriæ dubia & incerta 484.
uirgilii locus 378.156.518
uirum ex uiro naſci non poſſe 196
uirorum cum mulieribus cõuerſatio 195.196
uiris dominari mulieres 49
uirtus formoſitate præſtantior 200. uoluptati anteponenda 425
uirtutis ſtudioſos mortẽ contemnere 52
uiſus primus gradus amoris 237
uita Heroica 196
uita hominum rudis & indocta 212
uita mulierum cur potior habenda 49

vita senibus molesta 31
vitium plantatio facta ab Icaro 121
vlysses Homero qualis fingatur 36. laborum patientissimus ibid.
voluptas naturæ violatrix 196
voluptatis audacia ibid.
voluptatis supervacanei & suppositicii modi 197
ex Voluptate parus quàm mala proveniant 197
voluptates quæ potiores habendæ 202
voluptatum mutui arq; alterni affectus 204
vrania cur cognominata Venus 412

vulcanus deorum faber 251
uxoris animus amandus, non corpus 342

Z

Zarmanochegas Indus cur seipsum cremarit 307. eiusdem epitaphium ibid.
zenon Aristenneti F. 342
zenonis è convivio discessus 362
zenothemis uxoris suæ lenocinio 363. oculo & nare in convivio mutilatus 376. stoicos 341. eius cum Cleodemo contentio 363. in convivio immodestia 347
zephyrus Apollinis rivalis 124

FINIS.

BASILEAE,
PER HENRICVM PETRI,
Anno Salutis humanæ M. D. LXIII,
Mense Martio.

